أورادُ المؤمنين
و
وظائف المتّقين

(جلد دوم)

MAAB 1431
مركز احیاء آثار برّیّه
maablib.org

[illegible]

تصنيف [illegible] الكاملين [illegible] المحققين عماد ال

المجتهدين جامع المعقول والمنقول

حاوي الفروع والأصول [illegible] الأذكيا

[illegible] العالم العامل [illegible] السيد مصطفى

المعروف [illegible] طاب الله [illegible]

[illegible] هذا الكتاب [illegible] الكتاب

[illegible] مد الله ظله [illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

حامدا و مصليا و مسلما - این کتاب انیق و مولف رشیق

باوراد المؤمنین فی وظائف المتقین

موسوم باوراد المؤمنین فی وظائف المتقین
کہ مشتمل ست بر مضامین ہدایت آگین و بر اکثر احکام شرعیہ
و مسائل فقہیہ و تعقیبات سدیدہ و ادعیہ و اذکار مفیدہ
و مرتب است بر چہار مجلدات موافق عدد اربعہ
تسبیحات - کتابے است دلپذیر بے مثل و بے نظیر بلکہ
کنز یست مشحون از جواہر ثمینہ آثار یا عینی است
منبع انہار انوار چگونہ چنین نباشد و حالانکہ تصنیف
نمودہ است آنرا نواب عظمت مآب جلالت انتساب گوہر
صدف کرامت و ایالت قطب فلک امارت و ریاست
ناہج مناہج فصاحت سالک مسالک بلاغت ذی
الطبع الثاقب والرای الصائب الکارع فی حیاض
العلوم الدینیہ والراتع فی ریاض الاحکام الشرعیہ
حاوی اخلاق کریمہ سدیدہ مستجمع مناقب جسیمہ حمیدہ
نواب مستطاب معلی القاب سید
مظفر حسین خان صاحب
بہادر زاد اللہ اقبالہ و ضاعف اجلالہ
تخیف این کتاب منیف را - از آغاز تا انجامش

اجمالاً

اجمالاً و مسائلِ فقهیہ مندرجہ آنرا تفصیلاً دیدم و از ادراک
مضامین نافعہ مفیدۂ آن خیلی محبور و مسرور گردیدم
فجزاہُ اللہ عنّا و عن سائر المؤمنین جزاء المصلحین
المحسنین و ہرگاہ بمطالعہ مسائل و احکامِ فقہیہ آن تفکر
باشستہ و تدبّر شائستہ پرداختم جملہ را موافق برائے
خاطر عاصی بامراعات احتیاط ساختم۔
پس عمل بر آنہا سائغ و جائز خواہد بود انشاء اللہ الکریم الودود
و آخر دعوانا ان الحمد للہ رب العالمین و ھو
خیر موفق و معین۔

نمــــــــقہ

خادم الشریعۃ المصطفویۃ السید مصطفیٰ المدعو بمیر آغا عفی عنہ

maablib.org

MAAB 1431
مرکز احیاء آثار برّ صغیر
maablib.org

فهرست جلد دوم

صفحه

maablib.org

وما خلقت الجن والانس الا لیعبدون

الحمد للہ والمنہ کہ از مصنفات جناب امارت و ریاست مآب فضائل و کمالات اکتساب صاحب القوۃ القدسیہ مالک الملکات الملکیہ النواب سید مظفر حسین خان صاحب بہادر دام ظلہ

جلد دوم کتاب مستطاب مسمی بہ

اوراد المؤمنین
و
وظائف المتقین

سنہ ۱۳۱۳ ہجریۂ نبویہ

نواب مستطاب گردون قباب نواب معتمد الدولہ بہادر وزیر اعظم شاہ اودھ کہ از باقیات اولاد و احفاد اوشان هستند اداماللہ اقبالہ و ظلالہ العالی بل دوام الایام و اللیالی

در مطبع اثنا عشری لکھنو منطبع گردید

اعلان - یہ کتاب خاص مذہب شیعہ کی ہے حضرات اہل سنت و جماعت نہ دیکھیں اور نہ خریدیں

بسم اللّٰه الرحمن الرحیم

یا من شکرہ فوز للشاکرین ٭ یا من حمدہ عز للحامدین ٭
احمدک یا خالق اللوح والقلم ٭ واشکرک یا من خلق
الاشیاء من العدم ٭ والصلوٰۃ علیٰ سید العرب
والعجم ٭ وعلیٰ آئمۃ الامم ٭ بالتواتر والتوالی
مادامت الدھور واللیالی اما بعد می گوید عبد عاصی
غریق بحر معاصی سید مظفر حسین صین عن کل
شین کہ این جلد ثانی است از کتاب اوراد المومنین
ووظائف المتقین ومشتمل است بر سہ باب باب
چھارم دربیان ایام سعد ونحس وادعیہ وسائر اعمال لیالی وایام

هفته و درین باب هفت فصل است فصل اوّل در بیان اعمال شب
شنبه و روز آن فصل دوم در بیان اعمال شب یکشنبه و
روز آن فصل سوم در بیان اعمال شب دوشنبه و روز
آن فصل چهارم در بیان اعمال شب سه شنبه و روز آن
فصل پنجم در بیان اعمال شب چهارشنبه و روز آن فصل
ششم در بیان اعمال شب پنجشنبه و روز آن فصل هفتم
در بیان اعمال شب جمعه و روز آن باب پنجم در بیان اعمال
هر ماه و درین باب سه فصل است فصل اوّل در بیان رویت
هلال و نماز ماه نو و دانستن غرّهٔ هر ماه و شناختن قمر در عقرب

و طریقه معرفت موضع شمس و قمر فصل دوم در بیان ثواب روزه
داشتن بعضی از ایام مخصوصه در هر ماه و بدل آن و عمل ایام بیض در
هر ماه و ثواب قرائت بعضی از سوره های قرآنی و ثواب زیارت
حضرت امام حسین علیه الصلوة والسلام در هر ماه فصل سوم
در بیان دعوات ایام ماه با ذکر سعد و نحس آن و دعاها از برای دفع نحوست
ایام باب ششم در اعمال سال و درین باب چهارده فصل
است فصل اول در ماه رجب فصل دوم در ماه شعبان
فصل سوم در ماه رمضان فصل چهارم در اعمال
ماه شوال و در آن باب زکوة فطر و مطلق زکوة و خمس هم مندرج است
فصل پنجم در اعمال ماه ذیقعده فصل ششم در اعمال
ماه ذی الحجة الحرام مع اعمال حج فصل هفتم در اعمال ماه محرم الحرام فصل
هشتم در اعمال ماه صفر المظفر فصل نهم در اعمال ماه ربیع الاول
و دانستن غره هر ماه فصل دهم در اعمال ماه ربیع الآخر فصل
یازدهم در اعمال ماه جمادی الاولی فصل دوازدهم
در اعمال ماه جمادی الاخری فصل سیزدهم در تاریخهای
سعد و نحس هر ماه و قطع ثوب و فصد و حجامت و اختیارات ایام برای
سفر و تقلیم الاظافر و اخذ شارب و حلق راس و جامه نو پوشیدن فصل

maablib.org

باب چهارم

در بیان ایام سعد و نحس و نماز و ادعیه و سائر اعمال لیالی و ایام هفته و درین باب هفت فصل است

فصل اوّل در بیان شب شنبه و روز آن بدانکه روز شنبه را عرب شیّار می گویند و بعربی سبت و شیار تعلق بزحل دارد و عید یهودان است و در حدیث وارد شده است که سبت نام حضرت رسالت پناه صلی اللہ علیه و آله و سلم است و یهودان لعنهم اللہ می گویند که چون حق تعالی از آفرینش آسمانها و زمینها فارغ شد آنروز روز شنبه بود به پشت خوابید و پا بر روی پا گذاشت تا از کوفت برآید قَاتَلَهُمُ اللّٰهُ اَنّٰی یُؤْفَکُوْنَ و حضرت رسالت پناه صلی اللہ علیه و آله و سلم فرمود که خدا مبارک گردانیده است برای امّت من بامداد روز شنبه و پنجشنبه را و برای جمیع کارها خوب است خصوصاً سفر کردن و در حدیث دیگر معتبر وارد شده است که اگر سنگی از کوه دور گردد در روز شنبه البتہ

حق تعالے آن سنگ را بجاے خود برگرداند و بروایتے روز شہادت امام حسین علیہ السلام است و قومے از صیادانِ بنی اسرائیل کہ درین روز ماہی میگرفتند بصورتِ میمون شدند و از براے ناخن و شارب گرفتن خوب است و نہی وارد شدہ است از ینکہ شنبہ را ملعون بگویند چنانچہ درمیان عوام الناس و جہال متعارف است و در حدیث معتبر وارد شدہ است جواز لعن اصحاب السبت کہ مراد یہود باشند و ہر کہ ناخن و شارب بگیرد در روز پنجشنبہ و شنبہ از درد دندان و چشم عافیت یابد در اختیارات مجلسی رح سندش مذکور نیست و در کشف الاخطار شمس الدین ابن محمد الحسینی رح و ابن بابویہ رح در خصال این حدیث را از رسول خدا صلعم آوردہ کہ حسن طبرسی رح در مکارم الاخلاق از آنحضرت صلعم آوردہ کہ ہر کہ از شما خواہد کہ حجامت کند باید کہ در روز شنبہ نکند و منقول است کہ حجامت کردن در روز شنبہ مورث ضعف است و عمل زراعت خوب است و صاحب کشف الاخطار آوردہ کہ مکروہ است حجامت کردن در روز چہارشنبہ و شنبہ از براے اینکہ مورث برص میشود مگر اینکہ خون غلبہ کند پس حجامت کند ہر روز کہ خواہد و قولی ہست کہ نو بریدن و نو پوشیدن و سر تراشیدن و ناخن

گرفتن در شنبه و یک شنبه و سه شنبه خوب نیست و آنچه میگویند که در شنبه از ناخن گرفتن آکله در اصابع می افتد اصلی ندارد ملا محسن کاشانی رح در تقویم المحسنین از جناب امیر ع آورده که در شنبه از ناخن گرفتن آکله در اصابع می افتد و ابو الجان را حق تعالی درین روز آفریده است ملا محسن کاشانی رح در تقویم المحسنین از رسول خدا ص آورده که هر کس قطع ثوب نماید در روز شنبه مریض خواهد ماند ما دامیکه ثوب در بدن او باشد تا اینکه آن ثواب را به کسے بدهد کلینی رح در کافی از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که هر که ترک کند غذاے شب شنبه و یکشنبه را پیهم میرود از و قوتی که بر نمیگردد بسوی او در چهل روز ابن بابویه رح در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت صادق ع آورده که در روز جمعه سعی حاجت مکن و در روز شنبه وقتیکه آفتاب طلوع نماید پس برو براے حاجت خود و ایضاً در کتاب مذکور از آن حضرت علیه السلام منقول است که روز جمعه براے گذاردن نماز است و شنبه برای رفتن کارها و نیز فرموده در کتاب مذکور که روز شنبه براے ماست و روز یکشنبه براے بنی امیه ابن بابویه رح در خصال از حضرت امیر المومنین ع نقل کرده که روز شنبه روز مکر و فریب است و نیز در کتاب مذکور از جناب صادق ع آورده که سبت براے ماست و یکشنبه برای شیعه ماست الی آخر الحدیث حسب منهاج العارفین

درساعات ایام هفته این شعر از علی ابن ابی طالب ع نقل کرده

أرى الأحد المبارك يوم سعد ... لغرس العود يصلح والبناء
وفي الاثنين للتعليم امر ... وبالبركات يعرف والرجاء
وان رمت الحجامة في الثلثاء ... فذالك يوم اهراق الدماء
وان احببت ان تسقى دواء ... فنعم اليوم يوم الاربعاء
وفي يوم الخميس طلاب رزق ... لادراك الفوائد والغناء
ويوم الجمعة التزويج فيه ... ولذات الرجال مع النساء
ويوم السبت لمن سافرت فيه ... وقيت من المكاره والعناء
وهذا العلم لا يعلمه الا ... نبي او وصي الانبياء

در دیوان منسوب بجناب امیر ع اختیارات ایام سبوع باین طرز است می فرماید

لنعم اليوم يوم السبت حقا ... لصيد ان اردت بلا امتراء
ای بخت تو بر سمند اقبال سوار ... گاهی که کند مرغ دولت عزم شکار
باید که شود به روز شنبه آن کار ... تا چرخ فلک نهد مرادت بکنار
وفي الاحد البناء لان فيه ... تبدى الله في خلق السماء
ای از تو بسی منزل و مسکن آباد ... هرگه که کنی عمارتی نو بنیاد
تدبیر بنا بروز یکشنبه بکن ... تا عیش کنی بنا برین خرم و شاد

وَفِي الاِثنَين اِن سافرت فِيهِ
سَتَظفَرُ بالنَّجاحِ وَبالثَّراءِ

ای یافته از مردم درویش نظر
باید که روی روز دوشنبه بسفر

آغاز سفر اگر درین روز کنی
یابی ز خدا سعادت و فتح و ظفر

وَمَن يُرِدِ الحِجامَةَ فِي الثّلثا
فَفِي ساعاتِهِا هَرقُ الدِّماءِ

اے آنکه از اسرار حکم آگاہے
هر وقت که فصد یا حجامت خواهی

شرط است که در روز سه شنبه باشد
تا چهره گلرنگ نگردد کاهی

وَاِن شَرِبَ امرءٌ يوماً دواءً
فَنِعمَ اليَومُ يَومُ الاَربِعاءِ

گر فکر تو با قضا مشابه باشد
هر روز کنی آنچه ترا به باشد

از بهر علاج گر خوری داروئے
باید که بروز چهارشنبه باشد

وَفِي يَومِ الخَمِيسِ قَضاءُ حاجٍ
فَفِيهِ اللهُ يَأذَنُ بِالدُّعاءِ

در یوم خمیس با خدا باید بود
وز حیله و تدبیر جدا باید بود

از اهل کرم مهم خود باید ساخت
پیوسته باخلاص و دعا باید بود

وَفِي الجُمُعاتِ تَزوِيجٌ وَعُرسٌ
وَلَذّاتُ الرِّجالِ مَعَ النِّساءِ

اے آنکه ترا نام نکو مطلوب است
پیش تو خلاف شرع و دین معیوب است

آدینه برائے کتخدائی نیک است
جمعیت مرد و زن درو خوب است

وَهذا العِلمُ لَم يَعلَمهُ اِلّا
نَبِيٌّ اَو وَصِيُّ الاَنبِياءِ

این علم نه از وهم و خیال است و حواس
تا فهم کند حکیم از روی قیاس

اما نمازہائے شب شنبہ پس شیخ طوسی رحمہ در کتاب مصباح متہجد
از حضرت رسالت پناہ صلعم آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب شنبہ
چہار رکعت نماز بخواند در ہر رکعتے اَلحَمدُ یک مرتبہ وَاٰیۃُ
الکُرسِی سہ مرتبہ و قُل ھُوَ اللّٰہُ اَحَدٌ یک مرتبہ و بعد از
سلام آیۃ الکرسی را سہ مرتبہ بخواند بیامرزد خدائے تعالےٰ
او را و پدر و مادر او را و خواہد بود از شفاعت کردہ شدگان محمد صلعم
سید بن طاؤس رحہ در کتاب جمال الاسبوع از آنحضرت صلعم
آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب شنبہ دو رکعت نماز بخواند در رکعت
اوّل فَاتِحَۃُ الکِتَاب یک مرتبہ و اِنَّا اَنزَلنَاہُ فِی لَیلَۃِ القَدرِ سہ مرتبہ
و در رکعت دوم فَاتِحَۃُ الکِتَاب یک مرتبہ و اِذَا زُلزِلَتِ الاَرضُ سہ
مرتبہ و چون از نماز فارغ شود استغفار کند صد مرتبہ و صلوات بفرستد بر نبی صلعم
و آل او صد مرتبہ برنخیزد از جائے خود تا آنکہ بیامرزد او را خدائے تعالیٰ
و نیز در کتاب مذکور از آن حضرت صلعم آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب
شنبہ ہشت رکعت نماز بخواند در ہر رکعتے فَاتِحَۃُ الکِتَاب و سورہ
کوثر یک مرتبہ قُل ھُوَ اللّٰہُ اَحَدٌ ہفت مرتبہ و چون از نماز فارغ شود استغفار
کند ہفتاد مرتبہ خواہد بود مثل کسیکہ حج کردہ باشد و گویا خریدہ باشد ہفتاد

کس را از مشرکین و آزاد کرده باشد آنها را و آمرزیده شود از برای او گناهان او اگرچه باشند مثل کف دریا و ریگ بیابان عالج و بعدد قطره های باران و برگ درختان و بگذرد بر صراط مثل برق درخشان و داخل شود در بهشت بغیر حساب و نیز در کتاب مذکور از انحضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب شنبه چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد هفت مرتبه بنویسد خدای تعالی از برای او بهر رکعتی هفت صد حسنه و عطا کند او را شهرها در بهشت و نیز در کتاب مذکور از انحضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب شنبه میان شام و خفتن دوازده رکعت نماز بنا کرده می شود از برای او قصری در بهشت و گویا تصدق کرده است بهر مومنی و لازم است بر خدا که بیامرزد او را و نیز در کتاب مذکور آورده که در شب شنبه دو رکعت نماز بگذارد و بخواند در هر رکعتی الحمد و سبح اسم ربک الاعلی و آیة الکرسی و انا انزلناه فی لیلة القدر هر کدام یک مرتبه دعای شب شنبه که شیخ طوسی ره در کتاب مصباح متهجد آورده

دعای شب شنبه

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سُبْحَانَکَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَا وَ لَکَ الْحَمْدُ اَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ الْاَوَّلُ الْکَائِنُ وَلَمْ یَکُنْ شَیْءٌ مِنْ خَلْقِکَ وَلَمْ یُعَایِنْ شَیْءٌ مِنْ مُلْکِکَ اَوْ یَتَدَبَّرُ

في شيء من أمرك أو يتفكر في شيء من قضائك قائم
بقسطك مدبر لأمرك قد جرى فيما هو كائن قدرك
ومضى فيما أنت خالق علمك خلقت السموات والأرض فراشا
وبنا فسويت السماء مدرا رضية لجلالك ووقارك وعزتك
وسلطانك ثم جعلت فيها كرسيك وعرشك ثم سكنتها
ليس فيها شيء غيرك متكبرا في عظمتك متعظما
في كبريائك متوحدا في علوك متمكنا في ملكك
متعاليا في سلطانك محتجبا في علمك مستويا على
عرشك فتباركت وتعاليت وعلا هناك بهاؤك و
نورك وعزتك وسلطانك وقدرتك وحولك
وقوتك ورحمتك وقدسك وأمرك ومخافتك وتمكينك
المكين وكبرك الكبير وعظمتك العظمة وأنت العظمة
الله الحي قبل كل حي والقديم قبل كل قديم والملك
بالملك العظيم المتمدح الممدح اسمك في السموات
والأرض وخالقهن ونورهن وربهن وإلههن وما فيهن
فسبحانك وبحمدك ربنا وجل ثناؤك اللهم صل
على محمد عبدك ورسولك ونبيك واجزه بكل

خير

خَيْرٍ اَبْلَاهُ وَشَرٍّ خَلَّاهُ وَيُسْرٍ آتَاهُ وَضَعِيفٍ قَوَّاهُ وَيَتِيمٍ
اٰوَاهُ وَمِسْكِينٍ رَحِمَهُ وَجَاهِلٍ عَلَّمَهُ وَدِينٍ نَصَرَهُ
وَحَقٍّ بَصَّرَهُ الْجَزَاۤءَ الْاَوْفٰى وَالرَّفِيقَ الْاَعْلٰى وَالشَّفَاعَةَ
الْجَائِزَةَ وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ فِى الْجَنَّةِ عِنْدَكَ اٰمِيْنَ رَبَّ
الْعَالَمِيْنَ اجْعَلْ لَهُ مَنْزِلًا مَغْبُوطًا وَمَجْلِسًا رَفِيعًا وَ
ظِلًّا ظَلِيلًا وَمُرْتَفَعًا جَسِيمًا جَمِيلًا وَنَظَرًا اِلٰى وَجْهِكَ
يَوْمَ تَحْجُبُهُ عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْهُ لَنَا فَرَطًا وَاجْعَلْ حَوْضَهُ لَنَا مَوْرِدًا
وَلِقَاۤءَهُ لَنَا مَوْعِدًا يَسْتَبْشِرُ بِهٖ اَوَّلُنَا وَاٰخِرُنَا وَاَنْتَ
عَنَّا رَاضٍ فِى دَارِكَ دَارِ السَّلَامِ مِنْ جَنَّاتِكَ جَنَّاتِ
النَّعِيمِ اٰمِيْنَ اِلٰهَ الْحَقِّ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِى هُوَ نُورٌ مِنْ نُورٍ
وَنُورٌ فَوْقَ كُلِّ نُورٍ وَنُورٌ تُضِيۤئُ بِهٖ كُلَّ ظُلْمَةٍ وَتَكْسِرُ
بِهٖ قُوَّةَ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَجَبَّارٍ عَنِيدٍ وَجِنِّيٍّ عَتِيدٍ
وَيُؤْمِنُ بِهٖ خَوْفَ كُلِّ خَائِفٍ وَيُبْطِلُ بِهٖ سِحْرَ كُلِّ سَاحِرٍ
وَحَسَدَ كُلِّ حَاسِدٍ وَيَتَضَرَّعُ لِعَظَمَتِهِ الْبَرُّ وَالْفَاجِرُ
وَبِاسْمِكَ الْاَكْبَرِ الَّذِى سَمَّيْتَ بِهٖ نَفْسَكَ وَ

اِسْتَوَيْتَ بِهٖ عَلٰى عَرْشِكَ وَاسْتَقْرَرْتَ بِهٖ عَلٰى
كُرْسِيِّكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَفْتَحَ
لِيَ اللَّيْلَةَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ كُلَّ خَيْرٍ فَتَحْتَهٗ لِاَحَدٍ مِّنْ خَلْقِكَ
وَاَوْلِيَائِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ ثُمَّ لَا تَسُدَّهٗ عَنِّيْ اَبَدًا
حَتّٰى اَلْقَاكَ وَاَنْتَ عَنِّيْ رَاضٍ اَسْئَلُكَ ذٰلِكَ
بِرَحْمَتِكَ وَاَرْغَبُ اِلَيْكَ فِيْهِ بِقُدْرَتِكَ فَشَفِّعِ
اللَّيْلَةَ يَا رَبِّ رَغْبَتِيْ وَاَكْرِمْ مَطْلَبَتِيْ وَنَفِّسْ كُرْبَتِيْ
وَارْحَمْ عَبْرَتِيْ وَصِلْ وَحْدَتِيْ وَاٰنِسْ وَحْشَتِيْ وَاسْتُرْ
بالفتح انس باريدن وشوريدن چشم ۱۲
عَوْرَتِيْ وَاٰمِنْ رَوْعَتِيْ وَاجْبُرْ فَاقَتِيْ وَلَقِّنِّيْ حُجَّتِيْ
وَاَقِلْنِيْ عَثْرَتِيْ وَاسْتَجِبِ اللَّيْلَةَ دُعَائِيْ وَاَعْطِنِيْ
مَسْئَلَتِيْ وَاَعْظِمْ عَنْ مَسْئَلَتِيْ وَكُنْ بِدُعَائِيْ حَفِيًّا
وَكُنْ بِيْ رَحِيْمًا وَلَا تُقَنِّطْنِيْ مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تُؤْيِسْنِيْ
مِنْ رَوْحِكَ وَلَا تَخْذُلْنِيْ وَاَنَا اَدْعُوْكَ وَلَا تَحْرِمْنِيْ
وَاَنَا اَسْئَلُكَ وَلَا تُعَذِّبْنِيْ وَاَنَا اَسْتَغْفِرُكَ يَا اَرْحَمَ
الرّٰحِمِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَوْلَادِهٖ
اَجْمَعِيْنَ **نماز حاجت** در شب شنبه ابن بابویه و
سید بن طاوس ودیگران بسند ہاے معتبر از ربیع دربان ہارون الرشید

ملعون روایت کردہ اند گفت در ایامیکہ حضرت امام موسیٰ کاظمؑ در حبس
ہارون لعین بود شبی ہارون مرا طلبید و گفت برو نزد امام موسیٰ کاظمؑ
و مال بسیار و اسپان و جامہ ہاے فاخر براے او ببر و او را از زندان
رہا کن من تعجب کردم و مکرر از وی پرسیدم کہ مرا امر می کنی کہ موسیٰؑ را از
حبس رہا کنم گفت بلے واے بر تو عہد خود را بشکنم گفتم یا امیر
عہد چیست گفت امشب در خواب بودم کہ مرد سیاہی در نہایت
عظمت بر روے سینۂ من نشستہ و گفت بچہ سبب موسیٰ بن جعفرؑ را
در زندان حبس کردۂ گفتم امشب او را رہا میکنم و با او احسان میکنم
پس عہد و پیمان شدید از من گرفت و از سینۂ من برخاست و نزدیک
بود کہ جانم بر آید ربیع گفت پس رفتم بسوی زندان و دیدم کہ آنحضرت
مشغول نماز است نشستم تا فارغ شد و گفتم پسر عمت خلیفہ ترا سلام
میرساند و مال فراوان و اسپان و باربرداران و خلاع فاخرہ براے
تو فرستادہ است حضرت فرمود کہ اگر حکم دیگر کردہ است درباب من بعمل آور
گفتم بحق خدا و بحق جدت رسول خدا کہ مرا امر نکردہ است مگر بآنچہ عرض
کردم حضرت فرمود کہ مرا بمال و اسپان و جامہ ہائے او کہ حقوق مردم
در میان آنہا است احتیاجی نیست گفتم قسم میدہم ترا کہ قبول کنی کہ
می ترسم از رو کردن تو آن ملعون بخشم آید حضرت فرمود کہ تو آنچہ خواہی

بکن وبہر مصرف کہ خواہی صرف کن چون خواست کہ بسوی مدینہ مراجعت
نماید گفتم ترا سوگند میدہم بحق خدا وبحق جدت رسول خدا کہ مرا خبر ی
کہ سبب نجات تو از زندان چہ شد بسبب آنکہ من برائے تو بشارت
آوردم حضرتؑ فرمود کہ در شب چہارشنبہ بعد از نماز شب بخواب رفتم جدم
رسول خدا صؐ را در خواب دیدم کہ گفت اے موسیؑ ترا بظلم وستم
حبس کردہ اند گفتم آرے یا حضرت فرمود کہ ملک و دولت ایشان
امتحانی است برائے ایشان وتمتعی می یابند تا زمانے کہ حق تعالیٰ
حکم نماید بانقراض ایشان فردا او پنجشنبہ وجمعہ را روزہ بدار و در
شب شنبہ بعد از نماز خفتن دوازدہ رکعت نماز بکن و در ہر رکعت بعد
از سورۂ فاتحہ دوازدہ مرتبہ سورۂ توحید بخوان وچون از دوازدہ
رکعت فارغ شوی بعد از سلام این دعا بخوان وبروایت شیخ
طوسیؒ بعد از رکعت چہارم بہ سجدہ رو واین دعا بخوان واگر در
ہر دو موضع بخواند خوب است ودعا اینست اَللّٰھُمَّ یَا سَابِقَ
الْفَوْتِ وَیَا سَامِعَ الصَّوْتِ وَیَا مُحْیِیَ الْعِظَامِ بَعْدَ
الْمَوْتِ وَھِیَ رَمِیْمٌ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَعَلٰی
اَھْلِ بَیْتِهِ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ وَتُعَجِّلَ الْفَرَجَ مِمَّا

اَنَا مَمْنُوٌّ بِهٖ وَصَالٍ بِحُرْمَةٍ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ و بروایت شیخ فِيْمَا اَنَا فِيْهِ اما نمازہائے روز شنبہ سید بن طاؤس رح در کتاب جمال الاسبوع از رسول خدا ص آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در روز شنبہ نزد چاشت دہ رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے اَلْحَمْدُ یک مرتبہ و سہ مرتبہ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ پس گویا آزاد کردہ باشد ہزار ہزار بندہ را از اولاد اسماعیل ع و عطا کند خدای تعالے او را ثواب ہزار شہید و ہزار صدیق صاحب نخبہ آوردہ اند کہ سید بن طاؤس رح نماز روز شنبہ در جمال الاسبوع از حضرت امام حسن عسکری ع آوردہ و موقّت است از طلوع آفتاب تا زوال آن چہار رکعت است بخواند در ہر رکعتے فَاتِحَةُ الْكِتَابِ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و آيَةُ الْكُرْسِيِّ بنویسد او را خدای عز و جل در درجۂ انبیا و شہدا و صالحان و نیکو رفیقانند ایشان دعای دیگر برای روز شنبہ از حضرت امام زین العابدین ع بروایت شیخ شہید و کفعمی رحمہما اللہ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ كَلِمَةِ الْمُعْتَصِمِيْنَ وَمَقَالَةِ الْمُتَحَرِّزِيْنَ وَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ تَعَالٰى مِنْ جَوْرِ الْجَائِرِيْنَ وَكَيْدِ الْحَاسِدِيْنَ وَبَغْيِ الظَّالِمِيْنَ وَاَحْمَدُهٗ فَوْقَ حَمْدِ

مُحْتَرِزِيْن

الحامدين اللّهمّ انت الواحد بلا شريك و الملك بلا
تمليك لا تضادّ في حكمك ولا تنازع في ملكك اسألك ان تصلّي
على محمّد وآله عبدك و رسولك وان توزعني من
شكر نعمائك ما تبلغ بي غاية رضاك وان تعينني نعماك
على طاعتك و لزوم عبادتك و استحقاق مثوبتك
بلطف عنايتك و ترحمني بصدّي عن معاصيك
ما احييتني و توفقني لما ينفعني ما ابقيتني وان
تشرح بكتابك صدري وتحطّ بتلاوته وزري وتمنحني
السّلامة في ديني و نفسي ولا توحش في اهل انسي
و تتمّ احسانك فيما بقي من عمري كما احسنت فيما
مضى منه يا ارحم الرّاحمين وصلّى الله على
خير خلقه محمّد وآله اجمعين الطّيّبين الطّاهرين
المعصومين دعاى حضرت فاطمه در روز شنبه بروايت
كفعمى اللّهمّ افتح لنا خزائن رحمتك و هب لنا اللّهمّ
رحمة لا تعذّبنا بعدها ابدا في الدّنيا والآخرة
وارزقنا من فضلك الواسع رزقا حلالا طيّبا
لا تحوجنا ولا تفقرنا الى احد سواك وزدنا لك شكرا و

وَ اِلَيْكَ فَقْرًا وَ فَاقَةً وَ بِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ غِنًى وَ تَعَفُّفًا اَللّٰهُمَّ
وَسِّعْ عَلَيْنَا فِي الدُّنْيَا اَللّٰهُمَّ نَعُوْذُ بِكَ اَنْ تَزْوِيَ
وَجْهَكَ عَنَّا فِيْ حَالٍ وَ نَحْنُ نَرْغَبُ اِلَيْكَ فِيْهِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَعْطِنَا مَا تُحِبُّ وَاجْعَلْهُ
لَنَا قُوَّةً فِيْمَا تُحِبُّ يَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ كذا في ربيع الابرار
تسبيح روز شنبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ سُبْحَانَ الْاِلٰهِ الْحَقِّ سُبْحَانَ
الْقَابِضِ الْبَاسِطِ سُبْحَانَ الضَّارِّ النَّافِعِ سُبْحَانَ
الْقَاضِيْ بِالْحَقِّ سُبْحَانَهٗ وَ بِحَمْدِهٖ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ
الْاَعْلٰى سُبْحَانَ مَنْ عَلَا فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَهٗ وَ تَعَالٰى سُبْحَانَ الْحَسَنِ
الْجَمِيْلِ سُبْحَانَ الرَّؤُفِ الرَّحِيْمِ سُبْحَانَ الْغَنِيِّ
الْحَمِيْدِ سُبْحَانَ الْخَالِقِ الْبَارِئِ سُبْحَانَ الرَّفِيْعِ
الْاَعْلٰى سُبْحَانَ الْعَظِيْمِ الْاَعْظَمِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
هٰكَذَا وَ لَا يَكُوْنُ هٰكَذَا غَيْرُهٗ سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبِّي الْحَيُّ الْحَلِيْمُ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيْمِ وَ بِحَمْدِهٖ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
دَائِمٌ لَا يَسْهُوْ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَلْهُوْ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ غَنِيٌّ لَا يَفْتَقِرُ سُبْحَانَ مَنْ تَوَاضَعَ
كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهٖ سُبْحَانَ مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهٖ

maablib.org

سُبْحَانَ مَنِ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ
خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ سُبْحَانَ مَنِ انْقَادَتْ لَهُ الْأُمُورُ
بِأَزِمَّتِهَا **عوذه** براے روز شنبه بروایت شیخ و سید ابن باقی
و کفعمی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْمَلٰئِكَةِ وَالرُّوْحِ وَالنَّبِيِّيْنَ وَ
الْمُرْسَلِيْنَ وَقَاهِرَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِيْنَ كُفَّ
عَنِّيْ بَاْسَ الْاَشْرَارِ وَاَعْمِ اَبْصَارَهُمْ وَقُلُوْبَهُمْ وَاجْعَلْ
بَيْنِيْ وَبَيْنَهُمْ حِجَابًا مَسْتُوْرًا اِنَّكَ رَبُّنَا لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ تَوَكُّلَ عَائِذٍ بِهِ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ
رَبِّيْ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا وَمِنْ شَرِّ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَمِنْ شَرِّ كُلِّ سُوْءٍ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ
تَسْلِيْمًا كَثِيْرًا **درانیس الصالحین** از حضرت
امام محمد باقرؑ منقول است که هر که بجهت مهمی که داشته باشد
هفته برین اذکار مداومت نماید آن مهم ساخته شود روز شنبه
يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ هزار بار روز یکشنبه يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ هزار بار روز دوشنبه هزار بار يَا قَاضِيَ
الْحَاجَاتِ روز سه شنبه هزار بار يَا اَرْحَمَ

الرَّاحِمِینَ روز چهار شنبه هزار بار یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ
بگوید روز پنجشنبه هزار بار لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمَلِکُ
الْحَقُّ الْمُبِینُ بگوید روز جمعه هزار بار بگوید اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ در جمال
الاسبوع از صقر بن ابی دلف آورده که پرسیدم از حضرت
امام علی نقی ع از معنی حدیث حضرت رسالت پناه ص که دشمن مدارید
ایام را تا دشمنی نکنند بشما فرمودند که بلے ایام مائیم و بوجود ما برپا است
آسمانها و زمین پس سبت نام رسول خدا است و احد
امیر المومنین و اثنین حسن و حسین و ثلثا علی بن الحسین
و محمد بن علی ع و جعفر بن محمد و اربعا موسی بن جعفر ع و علی بن موسی ع و محمد
بن علی و من و خمیس پسر من حسن ع و جمعه پسر پسر من و
بسوی او جمع می شوند گروهے که بر حق اند و اینست معنی ایام پس دشمنی
نکنید با آنها در دنیا تا دشمنی نه کنند با شما در آخرت زیارت
حضرت رسالت پناه ص در کتاب مذکور آورده که شنبه روز آنحضرت
است اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیْبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَلِیْلَ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نُوْرَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَیْرَ خَلْقِ اللّٰهِ

زیارت حضرت رسالت پناه ص

maablib.org

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
أَنَّكَ رَسُولُهُ وَأَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّٰهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَأَدَّيْتَ الَّذِي
عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَأَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلُظْتَ
عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا حَتّٰى أَتَاكَ الْيَقِينُ
فَبَلَّغَ اللّٰهُ بِكَ أَفْضَلَ شَرَفِ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلَالِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوٰةَ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ
وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرَضِينَ
وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ
وَنَجِيبِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَاصَّتِكَ
وَخَالِصَتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَعْطِهِ الْفَضْلَ
وَالْفَضِيلَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا
مَحْمُودًا يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ
وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ

اِسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَحِيْمًا اِلٰهِیْ فَقَدْ
اَتَيْتُ نَبِيَّكَ مُسْتَغْفِرًا تَائِبًا مِنْ ذُنُوْبِیْ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِهٖ وَاغْفِرْهَا لِیْ يَا سَيِّدَنَا اَتَوَجَّهُ بِكَ وَبِاٰلِ نَبِيِّكَ
اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى رَبِّكَ وَرَبِّیْ لِيَغْفِرَ لِیْ پس بگو اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ
رَاجِعُوْنَ سہ مرتبہ وبگو اُصِبْنَا بِكَ يَا حَبِيْبَ قُلُوْبِنَا فَمَا اَعْظَمَ
الْمُصِيْبَةَ بِكَ حَيْثُ انْقَطَعَ عَنَّا الْوَحْیُ وَحَيْثُ فَقَدْنَاكَ
فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُوْنَ يَا سَيِّدَنَا يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ صَلَوَاتُ
اللّٰهِ عَلَيْكَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِيْنَ هٰذَا يَوْمُ
السَّبْتِ وَهُوَ يَوْمُكَ وَاَنَا فِيْهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ
فَاَضِفْنِیْ وَاَجِرْنِیْ فَاِنَّكَ كَرِيْمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ
وَمَاْمُوْرٌ بِالْاِجَارَةِ فَاَضِفْنِیْ وَاَحْسِنْ ضِيَافَتِیْ وَاَجِرْنَا
وَاَحْسِنْ اِجَارَتَنَا بِمَنْزِلَةِ اللّٰهِ عِنْدَكَ وَعِنْدَ اٰلِ بَيْتِكَ
وَبِمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَهٗ وَبِمَا اسْتَوْدَعَكُمْ مِنْ عِلْمِهٖ فَاِنَّهٗ
اَكْرَمُ الْاَكْرَمِيْنَ **فصل دوم** در بیان اعمال شب
یکشنبہ وروزآن مجلسی رح در اختیارات خود آوردہ کہ روز یکشنبہ
متعلق بآفتاب است وعرب آنرا اول میگویند وبعربی یوم الاحد وعید
نصارے است از ایام ہفتہ ودرین روز حق تعالیٰ بناے آفرینش

ثمود و زمین را آفرید و میانه است برائے اکثر کارہا و روایت شده که عذاب ثمود درین روز نازل شد و در حدیث است که نعوذ بالله مِن شرِّ یومِ الاحدِ فانّ لهٗ حدًّا کحدِّ السّیفِ و لعن بر اصحاب یوم الاحد نیز وارد شده که مراد نصارائے باشند و موافق حدیث حجامت کردن در طرف عصر روز یکشنبه بسیار نافع است و در حدیث دیگر وارد شده است که بنائے عروسی و بنا نهادن و سفر کردن نیز خوب است و درین روز اسکندر ذوالقرنین سد را بنا نهاد و درین روز رمساز رومی قصر خورنق که در مدائن سبعه عراق عرب بود از برائے نعمان بن منذر بادشاه عرب بنا گذاشت و بقولے بنائے گنبد ملک برمان را برقوس حکیم درین روز گذاشت و ملا محسن کاشانی رح در تقویم المحسنین آورده که درین روز ملاقات با بادشاهان و ارباب دولت خوب است و محمّد بن بابویه رح در خصال از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که روز یکشنبه از برائے شیعیان ما است و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت ع آورده که حجامت کردن در روز یکشنبه فرو میکشد درد را از بدن و صاحب جامع الاخبار در ضمن حدیث نبوی ص آورده که هر که بگیرد ناخن خود را در روز یکشنبه میرود برکت از و حسن طبرسی رح در مکارم الاخلاق از حضرت

امام

امام جعفر صادقؑ آوردہ کہ حجامت ما در ماہ رمضان بشب است
و در غیر آن در روز یکشنبہ و حجامت موالی ما در روز دوشنبہ است اعمال
شب یکشنبہ **صاحب نخبہ** از مصباح شیخ طوسی رح آوردہ
کہ فرمودند حضرت رسالت پناہ صلعم کہ ہر کہ بگذارد در شب یکشنبہ دو
رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے فاتحۃ الکتاب یک مرتبہ و آیۃ الکرسی
یک مرتبہ و سبح اسم ربک الاعلی یک مرتبہ و قل ہو اللہ احد یک مرتبہ
بیاید در روز قیامت در حالتے کہ روے او مانند شب چہاردہ باشد و متمتع
گرداند او را خداے تعالے بعقل خودش تا بمیرد **سید ابن**
طاؤس در جمال الاسبوع از آنحضرت آوردہ کہ ہر کہ بگذارد
در شب یکشنبہ بست رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے فَاتِحَۃُ الْکِتَاب
یک مرتبہ قُلْ ہُوَ اللّٰہُ اَحَدٌ پانزدہ مرتبہ عطا کند او را خداے عزوجل ثواب صد فرشتہ کہ نگاہ دارند
او را از گناہان دنیا و دہ فرشتہ کہ نگاہ دارند او را از دشمنان پس اگر بمیرد تفضیل
دہد او را خداے عزوجل بر ثواب سی شہید و چون بر آید از قبر خود
در روز قیامت حاضر شوند صد فرشتہ از فرشتگان گرد اگرد او تسبیح و تہلیل
گویان تا داخل شود بہ بہشت **و نیز** در کتاب مذکور از ان حضرتؐ
آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب یکشنبہ شش رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے
فَاتِحَۃُ الْکِتَاب یک مرتبہ و قُلْ ہُوَ اللّٰہُ اَحَدٌ ہفت مرتبہ عطا فرماید

اوراخدای تعالی ثواب شکر کنندگان وثواب صبر کنندگان واعمال
پرہیزگاران وبنویسد ازبرای او عبادت چہل سال وبرخیزد از جای
خود مگر آنکہ آمرزیدہ شدہ باشد وبرنیاید از دنیا تا آنکہ ببیند جای خودرا
دربہشت وببیند مرا در خواب خود وہرکہ ببیند مرا در خواب خود واجب
شود اورا بہشت **دعای شب** یکشنبہ بروایت شیخ وسید ابن باقی
وکفعمی بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ وَ
لَكَ الْمَنُّ وَلَكَ الْمُلْكُ وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ سُبْحَانَكَ لَكَ التَّسْبِيْحُ وَالتَّقْدِيْسُ وَالتَّهْلِيْلُ
وَالتَّكْبِيْرُ وَالتَّمْجِيْدُ وَالتَّحْمِيْدُ وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْجَبَرُوْتُ
وَالْمَلَكُوْتُ وَالْعَظَمَةُ وَالْعُلُوُّ وَالْوَقَارُ وَالْجَلَالُ وَ
الْجَمَالُ وَالْغَايَةُ وَالْعِنَايَةُ وَالسُّلْطَانُ وَالْمَنَعَةُ وَ
الْعِزَّةُ وَالْحَوْلُ وَالْقُوَّةُ وَالدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةُ وَالْخَلْقُ وَ
الْاَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ وَتَعَالَيْتَ سُبْحَانَكَ
لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْبَهْجَةُ وَالْجَمَالُ وَالْبَهَاءُ وَالنُّوْرُ وَ
الْوَقَارُ وَالْكَمَالُ وَالْعِزَّةُ وَالْجَلَالُ وَالْفَضْلُ
وَالْاِحْسَانُ وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْجَبَرُوْتُ وَبَسَطْتَ الرَّحْمَةَ
وَالْعَافِيَةَ وَوَلِيْتَ الْحَمْدَ لَا شَرِيْكَ لَكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا شَيْءَ

maablib.org

مِثْلُكَ فَسُبْحَانَكَ مَا أَعْظَمَ شَأْنَكَ وَأَعَزَّ سُلْطَانَكَ وَأَشَدَّ
جَبَرُوتَكَ وَأَحْصَى عَدَدَ ذٰلِكَ وَسُبْحَانَكَ يُسَبِّحُ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ
لَكَ وَقَامَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ بِكَ وَاشْتَغَلَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ مِنْكَ وَضَرَعَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ إِلَيْكَ
سُبْحَانَكَ تَسْبِيحاً يَنْبَغِي لَكَ وَلِوَجْهِكَ وَيَبْلُغُ مُنْتَهَى
عِلْمِكَ وَلَا يَقْصُرُ دُونَ أَفْضَلِ رِضَاكَ وَلَا يَفْضُلُهُ شَيْءٌ
مِنْ مَحَامِدِ خَلْقِكَ سُبْحَانَكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَإِلَيْكَ
مَعَادُهُ وَبَدَأْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَإِلَيْكَ مُنْتَهَاهُ وَأَنْشَأْتَ كُلَّ شَيْءٍ
وَإِلَيْكَ مَصِيرُهُ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ بِأَمْرِكَ ارْتَفَعَتِ
السَّمَاءُ وَوُضِعَتِ الْأَرَضُونَ وَأُرْسِيَتِ الْجِبَالُ وَسُجِّرَتِ
الْبُحُورُ فَمَلَكُوتُكَ فَوْقَ كُلِّ مَلَكُوتٍ تَبَارَكْتَ بِرَحْمَتِكَ
وَتَعَالَيْتَ بِرَأْفَتِكَ وَتَقَدَّسْتَ فِي مَجْلِسِ وَقَارِكَ لَكَ
التَّسْبِيحُ بِحِلْمِكَ وَلَكَ التَّمْجِيدُ بِفَضْلِكَ وَلَكَ الْحَوْلُ
بِقُوَّتِكَ وَلَكَ الْكِبْرِيَاءُ بِعَظَمَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ وَ
الْجَبَرُوتُ بِسُلْطَانِكَ وَلَكَ الْمَلَكُوتُ بِعِزَّتِكَ
وَلَكَ الْقُدْرَةُ بِمُلْكِكَ وَلَكَ الرِّضَاءُ بِأَمْرِكَ وَلَكَ الطَّاعَةُ
عَلَى خَلْقِكَ أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَداً وَأَحَطْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً
وَوَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ عَظِيمُ الْجَبَرُوتِ عَزِيزُ

السُّلْطَانِ قَوِيُّ الْبَطْشِ مَلِكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ رَبُّ
الْعَالَمِيْنَ ذُوالْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَالْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِيْنَ
يُسَبِّحُوْنَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتَرُوْنَ فَسُبْحَانَ الَّذِيْ
لَا يَمُوْتُ اَبَدَ الْاَبَدِ سُبْحَانَ رَبِّ الْمَلٰٓئِكَةِ وَالرُّوْحِ سُبْحَانَ
رَبِّيَ الْاَعْلٰى سُبْحَانَ رَبِّيْ وَتَعَالٰى سُبْحَانَ الَّذِيْ فِي السَّمَاءِ
عَرْشُهُ سُبْحَانَ الَّذِيْ فِي الْاَرْضِ قُدْرَتُهُ سُبْحَانَ الَّذِيْ
فِي الْبَحْرِ سَبِيْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِيْ فِي الْقُبُوْرِ قَضَاؤُهُ سُبْحَانَ
الَّذِيْ فِي الْجَنَّةِ رِضَاءُهُ سُبْحَانَ الَّذِيْ فِيْ جَهَنَّمَ
سُلْطَانُهُ سُبْحٰنَ الَّذِيْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ سُبْحَانَ
مَنْ لَهُ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ بِالْعَشِيِّ وَسُبْحَانَ
اللّٰهِ بِالْاِبْكَارِ سُبْحٰنَهُ وَبِحَمْدِهٖ اَعَزَّ وَجْهَهُ وَنَصَرَ
عَبْدَهُ وَعَلَا اِسْمُهُ وَتَبَارَكَ وَتَقَدَّسَ فِيْ مَجْلِسِ
وَقَارِهٖ وَكُرْسِيِّ عَرْشِهٖ يَرٰى كُلَّ عَيْنٍ وَلَا تَرَاهُ عَيْنٌ
وَيُدْرِكُ كُلَّ شَيْءٍ وَلَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ
الْاَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْبَصِيْرُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ اَمْرًا خَصَصْتَنَا بِهٖ دُوْنَ
مَنْ عَبَدَ غَيْرَكَ وَتَوَلّٰى سِوَاكَ وَصَلِّ اللّٰهُمَّ عَلَيْهِ مَا

مَنَحتَ لَهُ مِن رِسالَتِكَ وَ اَكرَمتَهُ بِهِ مِن نُبُوَّتِكَ وَ لَا تَحرِمنَا
النَّظَرَ اِلٰى وَجهِهِ وَ الكَونَ مَعَهُ فِى دَارِكَ وَ مُستَقَرٍّ مِن
جِوَارِكَ اَللّٰهُمَّ كَمَا اَرسَلتَهُ فَبَلَّغَ وَ حَمَّلتَهُ فَاَدّٰى
حَتّٰى اَظهَرَ سُلطَانَكَ وَ اٰمَنَ بِكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَضَاعِف
اَللّٰهُمَّ ثَوَابَهُ وَ كَرِّمهُ بِقُربِهِ مِنكَ كَرَامَةً يُفَضَّلُ
بِهَا عَلٰى جَمِيعِ خَلقِكَ وَ يَغبِطُ بِهِ الاَوَّلُونَ وَ الاٰخِرُونَ
مِن عِبَادِكَ وَ اجعَلنَا مَعَهُ يَا اَرحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ وَ اَسئَلُكَ بِحَولِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ طَولِكَ
وَ مَنِّكَ وَ عَظِيمِ مُلكِكَ وَ جَلَالِ ذِكرِكَ وَ كِبرِ مَجدِكَ
وَ كِبرِ سُلطَانِكَ وَ لُطفِ خُبرِكَ وَ تَجَبُّرِ عَظَمَتِكَ وَ حِلمِ
عَفوِكَ وَ تَحَنُّنِ رَحمَتِكَ وَ تَمَامِ كَلِمَاتِكَ وَ نَفَاذِ اَمرِكَ
وَ رُبُوبِيَّتِكَ الَّتِى دَانَ لَكَ بِهَا كُلُّ ذِى رُبُوبِيَّةٍ وَ اطَاعَةٍ
وَ تَقَرَّبَ اِلَيكَ بِهَا كُلُّ ذِى رَغبَةٍ فِى مَرضَاتِكَ وَ يَلُوذُ بِهَا
كُلُّ ذِى رَهبَةٍ مِن سَخَطِكَ اَن تَرزُقَنِى فَوَاتِحَ الخَيرِ وَ
خَوَاتِمَهُ وَ ذَخَائِرَهُ وَ جَوَائِزَهُ وَ فَوَاضِلَهُ وَ فَضَائِلَهُ وَ خَيرَهُ
وَ نَوَافِلَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اهدِ بِاليَقِينِ
مَعلَمَنَا وَ اَصلِح بِاليَقِينِ سَرَائِرَنَا وَ اجعَل قُلُوبَنَا مُطمَئِنَّةً

الى ذكرك واعمالنا خالصة لك اللهم صل على محمد وآل محمد واسئلك
الربح من التجارة التي لن تبور والغنيمة من الاعمال الخالصة
الفاضلة في الدنيا والآخرة والذكر الكثير لك والعفو
والسلامة من الذنوب والخطايا اللهم ارزقنا
اعمالا زاكية متقبلة ترضى بها عنا وتسهل علينا
سكرة الموت وشدة هول يوم القيامة اللهم
انا نسئلك خاصة الخير وعامته لخاصتنا وعامتنا
والزيادة من فضلك في كل يوم وليلة والنجاة من عذابك
والفوز برحمتك اللهم حبب الينا لقائك وارزقنا النظر الى
وجهك واجعل لنا في لقائك نضرة وسرورا اللهم صل
على محمد وآل محمد واحضرنا ذكرك عند كل غفلة
وشكرك عند كل نعمة والصبر عند كل بلاء وارزقنا
قلوبا وجلة من خشيتك خاضعة لذكرك منيبة اليك
اللهم صل على محمد وآله واجعلنا ممن يوفي بعهدك
ويؤمن بوعدك ويعمل بطاعتك ويسعى في مرضاتك
ويرغب فيما عندك ويتقرب اليك منك ويرجوا ايامك
ويخاف سوء حسابك ويخشاك حق خشيتك و

بالضم والكسر شتر دن ١٢ صراح

اجعل ثواب اعمالنا جنّتك برحمتك وتجاوز عن ذنوبنا برافتك واعذنا من ظلمة خطايانا بنور وجهك وتغمّدنا بفضلك والبسنا عافيتك وهيّئنا كرامتك واتمم علينا نعمتك واوزعنا ان نشكر نعمتك آمين اله الحق ربّ العالمين وصلّ الله علی سیدنا محمّد النبی وآله الطاهرین وسلّم تسلیماً اما نماز هاے روز یک شنبه صاحب نخبه از جمال الاسبوع سید بن طاوس آورده که فرمودند حضرت رسالت پناه ص که هر که بگذارد در روز یکشنبه چهار رکعت نماز را و بخواند در هر رکعتے فاتحة الکتاب یک مرتبه و آیه آمن الرسول تا آخر سوره بقر بنویسد خدای تعالی از برای او بعدد هر نصرانی و نصرانیه هزار حسنه و عطا کند او را ثواب هزار پیغمبر و بنویسد از برای او بعدد هر نصرانی و نصرانیه ثواب غزوه و هزار حج و هزار عمره و بنویسد از برای او بهر رکعتے ثواب هزار نماز و گویا خریده باشد هر نصرانی و نصرانیه را و آزاد کرده باشد آنها را نیز در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد در روز یکشنبه نزد چاشت دو رکعت نماز و بخواند در رکعت اول الحمد یک مرتبه و انا اعطیناک الکوثر سه مرتبه و در رکعت دوم الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد سه مرتبه خلاص شود از آتش و بری شود از نفاق و ایمنی یابد از عذاب

وگویا صدقه داده باشد بجمیع مساکین وگویا ده مرتبه حج کرده باشد
وعطا کرده شود او را بعدد هر ستاره که در آسمان است درجه در بهشت
نیز در کتاب مذکور از انحضرت ص آورده که هر که بگذارد در روز
یکشنبه نزد چاشت چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے الحمد
یک مرتبه و آیة الکرسی یک مرتبه و قُل هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ سه مرتبه
عطا کرده میشود او را در بهشت چهار خانه که هر خانه چهار طبقه باشد
و هر طبقه تختے داشته باشد بر سر هر تختے حوریه پیش روے هر حوریه کنیزکان
و بنده ها و جویها و درختها باشد نیز در کتاب مذکور از انحضرت ص آورده
که هر که بگذارد در روز یکشنبه چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے از انها
فاتحة الکتاب و آخر سوره بقره لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ تا آخر
و چون فارغ شود از نماز بخواند آیة الکرسی و صلوات بفرستد بر محمد و آل
او و لعن کند نصارے را صد مرتبه و سوال کند حاجات خود را نوشته شود
از براے او بعدد هر یهودی و یهودیه عبادت سالے و عطا کند او را
خداے تعالے ثواب هزار پیغمبر و نوشته شود از براے او بعدد
هر نصرانی و نصرانیه ثواب هزار غزوه و بکشاید خداے تعالے از
براے او هشت در بهشت را نماز دیگر در روز یکشنبه
که در کتاب مذکور از حضرت امام حسن عسکری ع آورده و موقت است

از ظهر

از طلوع آفتاب تا زوال آن چهار رکعت است در هر رکعتے فَاتِحَةُ الْكِتَابِ
وتَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ بخواند جا دهد خدای تعالے او را در
بهشت **دعای** حضرت امیر المؤمنینؑ در روز یکشنبه بروایت
تلعکبرے وکفعمی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى
حِلْمِهٖ وَاَنَاتِهٖ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى عِلْمِيْ بِاَنَّ ذَنْبِيْ وَاِنْ
كَبُرَ صَغِيْرٌ فِيْ جَنْبِ عَفْوِهٖ وَجُرْمِيْ وَاِنْ عَظُمَ حَقِيْرٌ
عِنْدَ رَحْمَتِهٖ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِيْ رَفَعَ السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ
عَمَدٍ وَاَنْشَاَ جَنَّاتِ الْمَاْوٰى بِلَا اَمَدٍ وَخَلَقَ الْخَلَائِقَ
بِلَا ظَهْرٍ وَلَا سَنَدٍ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمُنْذِرُ مَنْ عَنَدَ
عَنْ طَاعَتِهٖ وَعَتَا عَنْ اَمْرِهٖ وَالْمُحَذِّرُ مَنْ اَجْرٰى فِيْ مَعْصِيَتِهٖ
وَاسْتَكْبَرَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَالْمُعْذِرُ اِلٰى مَنْ تَمَادٰى فِيْ
غَيِّهٖ وَضَلَالَتِهٖ لِتَثْبِيْتِ حُجَّتِهٖ عَلَيْهِ وَعِلْمِهٖ بِسُوْءِ عَاقِبَتِهٖ
وَاللّٰهُ اَكْبَرُ الْجَوَادُ الْكَرِيْمُ الَّذِيْ لَيْسَ لِقَدِيْمِ اِحْسَانِهٖ وَ
عَظِيْمِ امْتِنَانِهٖ عَلٰى جَمِيْعِ خَلْقِهٖ نِهَايَةٌ وَّلَا لِقُدْرَتِهٖ
وَسُلْطَانِهٖ عَلٰى بَرِيَّتِهٖ غَايَةٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَعَلٰى اٰهْلِ بَيْتِهٖ كَاَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ
وَاٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ سُؤَالَ

مُذْنِبٍ أَوْبَقَتْهُ مَعَاصِيهِ فِي ضِيقِ الْمَسْلَكِ وَلَيْسَ لَهُ مُجِيرٌ
سِوَاكَ وَلَا أَمَلٌ غَيْرُكَ وَلَا مُغِيثٌ أَرْأَفُ مِنْكَ وَلَا مُعْتَمَدٌ
يَعْتَمِدُ عَلَيْهِ غَيْرُ عَفْوِكَ أَنْتَ مَوْلَايَ الَّذِي جُدْتَ بِالنِّعَمِ
قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا وَأَهَّلْتَهَا بِتَطَوُّلِكَ غَيْرَ مُؤَهَّلِيهَا وَلَمْ يَعُزْكَ
مَنْعٌ وَلَا أَكْدَاكَ إِعْطَاءٌ وَلَا أَنْفَدَ سَعَتَكَ سُؤَالُ مُلِحٍّ
بَلْ أَدْرَرْتَ أَرْزَاقَ عِبَادِكَ تَطَوُّلًا مِنْكَ عَلَيْهِمْ وَتَفَضُّلًا
مِنْكَ لَدَيْهِمْ اللّٰهُمَّ كَلَّتِ الْعِبَارَةُ عَنْ بُلُوغِ مَدْحَتِكَ
وَهَفَا اللِّسَانُ عَنْ نَشْرِ مَحَامِدِكَ وَتَفَضُّلِكَ وَقَدْ تَعَمَّدْتُكَ
بِقَصْدِي إِلَيْكَ وَإِنْ أَحَاطَتْ بِيَ الذُّنُوبُ وَأَنْتَ أَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَجْوَدُ الْأَجْوَدِينَ وَأَنْعَمُ
الرَّازِقِينَ وَأَحْسَنُ الْخَالِقِينَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ
أَجَلُّ أَعَزُّ أَرْأَفُ وَأَكْرَمُ مِنْ أَنْ تَرُدَّ مَنْ أَمَّلَكَ وَرَجَاكَ
وَطَمِعَ فِيمَا قِبَلَكَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا أَهْلَ الْحَمْدِ إِلٰهِي أَسْرَفْتُ
جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا وَسَالَمْتُ الْأَيَّامَ بِاقْتِرَافِ بِتَرْكِ النَّظَرِ
الْآثَامِ وَأَنْتَ وَلِيُّ الْإِنْعَامِ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ فَمَا بَقِيَ لَهَا
إِلَّا نَظَرُكَ فَاجْعَلْ مَرَدَّهَا مِنْكَ بِالنَّجَاحِ وَأَجْمِلِ النَّظَرَ
مِنْكَ لَهَا بِالْفَلَاحِ فَإِنَّكَ الْمُعْطِي النَّفَّاحُ ذُو الْآلَاءِ وَ

النِّعَمِ

النِّعَمِ وَالسَّمَاحِ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ امْنَحْهَا سُوءَ لَهَا وَإِنْ لَمْ يَنْتَحِقْ يَا غَفَّارُ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تُمْضِي بِهِ الْمَقَادِيرُ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي تَتِمُّ بِهَا التَّدَابِيرُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَرْزُقَنِي رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا مِنْ فَضْلِكَ وَأَنْ لَا تَحُولَ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ يَا حَنَّانُ وَأَدْرِجْنِي فِيمَنْ أَبَحْتَ لَهُ عَفْوَكَ وَرِضْوَانَكَ وَأَسْكَنْتَهُ جِنَانَكَ بِرَأْفَتِكَ وَطَوْلِكَ وَامْتِنَانِكَ إِلٰهِي أَنْتَ أَكْرَمْتَ أَوْلِيَائَكَ بِكَرَامَتِكَ فَأَوْجَبْتَ لَهُمْ حِيَاطَتَكَ وَأَظْلَلْتَهُمْ بِرِعَايَتِكَ مِنَ التَّتَابُعِ فِي الْمَهَالِكِ وَأَنَا عَبْدُكَ فَأَنْقِذْنِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذٰلِكَ وَأَلْبِسْنِي الْعَافِيَةَ وَاِلَى طَاعَتِكَ فَمِلْ بِي وَعَنْ طُغْيَانِكَ وَمَعَاصِيكَ فَرُدَّنِي فَقَدْ عَجَّتْ إِلَيْكَ الْأَصْوَاتُ بِضُرُوبِ اللُّغَاتِ يَسْئَلُونَكَ الْحَاجَاتِ تَرْتَجِي الْمَحْقَ الْعُيُوبِ وَغُفْرَانِ الذُّنُوبِ يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي اسْتَهْدِيكَ فَاهْدِنِي وَأَعْتَصِمُ بِكَ فَاعْصِمْنِي وَأَدِّ عَنِّي حُقُوقَكَ عَلَيَّ لِأَنَّكَ أَهْلُ التَّقْوىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّ كُلِّ ذِي شَرٍّ إِلَىٰ خَيْرِ مَا لَا يَمْلِكُهُ أَحَدٌ سِوَاكَ وَاحْتَمِلْ عَنَّا مُفْتَرِضَاتِ حُقُوقِ الْآبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ وَاغْفِرْ لِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

وَالْاُخُوَّةِ وَالْاَخَوَاتِ وَالْقَرَابَاتِ يَا وَلِيَّ الْبَرَكَاتِ وَعَالِمَ الْخَفِيَّاتِ

دعائی حضرت فاطمہ علیہا السلام در روز یکشنبہ بروایت کفعمی

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ اَوَّلَ يَوْمِي هٰذَا فَلَاحًا وَاٰخِرَهُ نَجَاحًا وَ
اَوْسَطَهُ صَلَاحًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ اَنَابَ اِلَيْكَ فَقَبِلْتَهُ وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فَكَفَيْتَهُ
وَتَضَرَّعَ اِلَيْكَ فَرَحِمْتَهُ

تسبیح روز یکشنبہ کہ شیخ طوسی در مصباح متہجد آوردہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ سُبْحَانَ مَنْ مَلَاَ الدَّهْرَ
قُدْسُهُ سُبْحَانَ مَنْ يَغْشَى الْاَبَدَ نُوْرُهُ سُبْحَانَ مَنْ اَشْرَقَ
كُلَّ شَيْءٍ ضَوْءُهُ سُبْحَانَ مَنْ يَدَانُ بِغَيْرِ دِيْنِهِ سُبْحَانَ
مَنْ قَدَّرَ بِقُدْرَتِهِ كُلَّ قَدْرٍ وَلَا يَقْدِرُ اَحَدٌ قَدْرَهُ سُبْحَانَ
مَنْ لَا يُوْصَفُ عِلْمُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْتَدِيْ عَلٰى اَهْلِ
مَمْلَكَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَاْخُذُ اَهْلَ الْاَرْضِ بِاَلْوَانِ
الْعَذَابِ سُبْحَانَ الرَّؤُوْفِ الرَّحِيْمِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
مُطَّلِعٌ عَلٰى خَزَائِنِ الْقُلُوْبِ سُبْحَانَ مَنْ يُحْصِيْ عَدَدَ
الذُّنُوْبِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي الْاَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ سُبْحَانَ رَبِّ الْوُدُوْدِ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الْوِتْرِ
سُبْحَانَ الْعَظِيْمِ الْاَعْظَمِ

عوذہ روز یکشنبہ بروایت شیخ و علامہ

maablib.org

و کفعمی و ابن باقی قدس الله ارواحهم منقول است از حضرت سجاد ع
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَللهُ اَكْبَرُ اَللهُ اَكْبَرُ اِسْتَوَى الرَّبُّ عَلَى
الْعَرْشِ وَقَامَتِ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ بِحِكْمَتِهِ وَزَهَرَتِ
النُّجُومُ بِاَمْرِهِ وَرَسَتِ الْجِبَالُ بِاِذْنِهِ لَا يُجَاوِزُ اِسْمَهُ
مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ الَّذِي دَانَتْ لَهُ الْجِبَالُ
وَهِيَ طَائِعَةٌ وَانْبَعَثَتْ لَهُ الْاَجْسَادُ وَبِهِ اَحْتَجِبُ عَنْ كُلِّ
عَادٍ وَبَاغٍ وَطَاغٍ وَجَبَّارٍ وَحَاسِدٍ وَبِسْمِ اللهِ الَّذِي جَعَلَ
بِهِ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا وَاَحْتَجِبُ بِاللهِ الَّذِي جَعَلَ
فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا
وَزَيَّنَهَا لِلنَّاظِرِينَ وَحَفِظَهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ
وَجَعَلَ فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ بِهِ اَوْتَادًا اَنْ يُوصَلَ اِلَى
سُوءٍ اَوْ فَاحِشَةٍ اَوْ بَلِيَّةٍ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ تَنْزِيلٌ مِنَ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ عٓسٓقٓ كَذٰلِكَ يُوحِي اِلَيْكَ
وَاِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَصَلَّى اللهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا زیارت حضرت
امیر المؤمنین صلوات الله و سلامه علیه که سید بن طاوس رح
در جمال الاسبوع آورده در روز آنحضرت ع که یکشنبه است

اَلسَّلَامُ عَلَى الشَّجَرَةِ النَّبَوِيَّةِ وَالدَّوْحَةِ الْهَاشِمِيَّةِ الْمُشْرِقَةِ الْمُضِيئَةِ الْمُثْمِرَةِ بِالنُّبُوَّةِ الْمُونِقَةِ بِالْاِمَامَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى ضَجِيعَيْكَ اٰدَمَ وَنُوحٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَاَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُحْدِقِيْنَ بِكَ وَالْحَافِّيْنَ بِقَبْرِكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ هٰذَا يَوْمُ الْاَحَدِ وَهُوَ يَوْمُكَ وَاَنَا ضَيْفُكَ فِيْهِ وَجَارُكَ فَاَضِفْنِيْ يَا مَوْلَايَ وَاَجِرْنِيْ فَاِنَّكَ كَرِيْمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ وَمَاْمُوْرٌ بِالْاِجَارَةِ فَافْعَلْ مَا رَغِبْتُ اِلَيْكَ فِيْهِ وَرَجَوْتُهُ مِنْكَ بِمَنْزِلَتِكَ وَاٰلِ بَيْتِكَ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَنْزِلَتِهِ عِنْدَكُمْ وَبِحَقِّ ابْنِ عَمِّكَ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْكُمْ اَجْمَعِيْنَ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا

فصل سوم در بیان اعمال شب دوشنبه و روز آن

مجلسی رح در اختیارات خود آورده که روز دوشنبه متعلق است به قمر و عرب آن را اهون می گویند و بعربی یوم الاثنین و درین روز کوه ها و آب بحر ها آفریده شد و درین روز فرعون و قبطیان از عقب بنی اسرائیل از مصر بیرون آمدند و برنگردیدند

ونحس ترین روزہا است از ایام ہفتہ و در ایام سال روز عاشورا از
ہمہ روزہا نحس تر است و این روز منسوب است بہ بنی امیہ کہ ایشان
عید کردند بسبب شہادت حضرت امام حسین ع و سنیان این روز را
مبارک میدانند و حدیثے وضع کردہ اند کہ میمون و مبارک است
بخدا قسم کہ دروغ می گویند و ہمچنین از برائے روز عاشورا احادیث
بسیار وضع کردہ اند و در روز عاشورا ذخیرہ در خانہ ہائے خود
جمع می کنند و این روز خوارج و ناصبیان و سنیان ست او زید یہ عید میکنند
و حنامی بندند و بدیدن یکدیگر می روند و سازہا می زنند خصوصاً اعراب
بادیہ و اہل حرمین شریفین تا بصرہ و بغداد و درین روز رسول خدا ص
از دنیا مفارقت کرد و وفات حضرت امام حسن ع درین روز واقع
شدہ برائے ہیچ کار مبارک نیست و بروایتے طلب معاش و
تجارت درین روز خوب است و در احادیث بسیار نہی واقع شدہ
از سفر کردن درین روز و پی مہمی و حاجتے رفتن و از ایام منحوسہ سال
این روز است و لبت و یکم ماہ رمضان و لبت و ہشتم صفر و سیزدہم
آن و چہار شنبہ آخر ماہ صفر را نیز گفتہ اند و در حدیث از حضرت
امام محمد تقی ع منقول است کہ ہر کہ خواہد خدائے تعالیٰ او را از شر
روز دوشنبہ نگاہدارد در رکعت اول نماز صبح روز دوشنبہ سورہ

هَلْ اَتیٰ عَلَی الْاِنْسَانِ را بخواند و ابن جوزی ان علماء عامّہ
کہ از کشیشان بزرگ ایشان است در کتاب شذور العقود طعن بر شیعہ
زدہ می گوید کہ شیعیان (یعنی تبعیان علیؑ) این روز را شوم می دانند بسبب آنکہ درین روز
حضرت رسالتؐ متولد شدہ و درین روز مبعوث شدہ و درین روز
از مکۂ معظمہ ہجرت نمودہ و درین روز داخل مدینہ شدہ و درین روز
وفات یافتہ جواب او ہمین است کہ در شوم و نحس بودن این روز
ہمین قدر کفایت است کہ حضرت رسالت پناہؐ درین روز از دنیا
رحلت فرمود و شیخین بنائے ظلم بر اہل بیت آنحضرتؐ گذاشتند و
وغصب خلافت نمودند و نفاق و کفر خود را اظہار کردند و متولی امر
شدند کہ از ایشان بود و تا روز قیامت خلق را الضلالت و گمراہی
افگندند و بشومی آنہا این امت ہفتاد و سہ گروہ شدند و حکایت
سقیفہ نبی ساعدہ بر این شاہد است کہ مہاجر و انصار گفتند کہ منا
امیر و منکم امیر و محمد بن بابویہؒ در خصال آوردہ کہ حضرت
رسالت پناہؐ حجامت می کردند در روز دوشنبہ بعد از عصر نیز در کتاب
مذکور آوردہ کہ آمد شخصے در خدمت حضرت امام موسیٰ کاظمؑ و گفت
فدائے تو شوم می خواہم کہ بسفر روم دعا کن از برائے من فرمودند
کہ در کدام روز بیرون گفت روز دوشنبہ از جہت آنکہ حضرت رسالت پناہؐ

درآن روز متولد شده است فرمودند که این چنین نیست حضرت رسالت
پناه صلعم متولد شده است در روز جمعه ونیست روزے شوم تر از روز
دوشنبه که وفات یافته است درین روز آنحضرت صلعم ومنقطع شده است
درین روز وحی پس فرمودند اوراکه سفر بکن در روز سه شنبه سید ابن
طاؤس رح در جمال الاسبوع آورده که روایت کردند اصحاب ما بتحقیق که
اعمال است عرض میشوند بر رسول خدا در هر روز دوشنبه وپنجشنبه پس
می شناسند آنحضرت صلعم آن اعمالها را وهمچنین عرض میشوند بر ائمه ع
که قائم مقام آنحضرت ص هستند ودر روایت دیگر وارد شده که عرض میشوند
اعمال بر جناب باریتعالی وبعد از ان بر رسول خدا ص وبر ائمه ع
شمس الدین بن محمد الحسینی در کشف الاخطار فی طب
الائمة الاطهار ع آورده که روایت کرد محمد بن الحسن گفت حدیث
کرد مرا محمد بن یحیی العطار گفت حدیث کرد مرا محمد بن احمد بن یحیی الاشعری از عباس
بن معروف از محمد بن ابی عمیر از ابی عقبه بن بشیر الازدی گفت بخدمت ابی
جعفر ع حاضر شدم در روز دوشنبه پس فرمودند آنجناب ع طعام بخور
پس عرض کردم روزه گرفته ام پس فرمود ع چه گونه صائم هستی عرض
کردم بتحقیق که رسول خدا درین روز متولد شده اند فرمودند ع که روزے
که رسول خدا صلعم متولد شده اند از ان روز واقف نیستند ودر روزیکه

انتقال فرمودند از ان واقف هستند باز فرموده که درین روز روزه
بگذار و سفر مکن درین روز و در جامع الاخبار از حضرت
رسالت پناه ص آورده که هر که ناخن هائے خود را بروز دوشنبه
بگیرد می شود حافظ و کاتب و قاری اما نمازهائے شب دوشنبه
حاجی محمد بن محمد تبریزی در روضة الاذکار
آورده که شب دوشنبه چهار رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتے فاتحه
هفت بار و انّا انزلناه یکبار و فصل کند در میان آن بسلام
گفتن و چون فارغ شود بگوید صد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ
اٰلِ مُحَمَّدٍ و صد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی جِبْرِئِیْلَ و ثواب
آنکه خدائے تعالےٰ اورا در بهشت هفت هزار قصر دهد و در هر قصرے هفت
هزار سرا باشد و در هر سرائے هفتاد هزار کنیز باشد و صاحب تحفه این
نماز را از مصباح متهجد از حضرت رسالت پناه ص آورده و صاحب تحفه
از مصباح متهجد از ان حضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب دوشنبه
دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے فَاتِحَةُ الْکِتَابِ پانزده مرتبه و قُلْ
هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ پانزده مرتبه و قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ پانزده مرتبه و
بعد از سلام پانزده مرتبه اٰیَةُ الْکُرْسِیْ بخواند و استغفار نماید پانزده
مرتبه بگرداند خدائے تعالےٰ نام او را از نامهائے اهل بهشت و اگرچه

باشد از اہل نار وبخشیدہ شود از برائے او گناہانے کہ علانیہ کردہ باشد
وبنویسد خدا از برائے او بہر آیہ کہ قرأت کردہ است آنرا حج وعمرہ
وگویا آزاد کردہ باشد فرزندے از فرزندان اسماعیل علی نبینا وعلیہ
السلام واگر بمیرد درا ثنائے این بمیرد شہید صاحب تحبہ
نقل کردہ از سید بن طاؤس کہ در جمال الاسبوع ازان حضرت م
آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب دوشنبہ دوازدہ رکعت بہ فَاتِحَةُ
الْكِتَابِ وَاٰيَةُ الْكُرْسِيِّ یک مرتبہ چون از نماز فارغ شود بخواند
قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ را دوازدہ مرتبہ واستغفار کند خدا را دہ ازدہ
مرتبہ وصلوات بفرستد دوازدہ مرتبہ ندا کند منادی در روز قیامت
کہ کجاست فلان بن فلان پس برخیز وبگیر ثواب خود را از خدائے
تعالٰے واول چیزے کہ عطا کردہ شود او را از ثواب ہزار حلہ
است ومُتوّج شود بصد تاج وگفتہ شود او را کہ داخل شو بہ بہشت
واستقبال کند او را صد ہزار فرشتہ با ہر فرشتہ شرابی وہدیہ باشد پس
بیاشامد ازان شراب وطواف کنند آن فرشتگان با او تا بگردانند ہزار
قصر را از نور درخشان کہ باشد در ہر قصرے ہزار سرا در وسط ہر سرائے
باغے در وسط ہر باغے قبہ سبزے در ہر قبہ ہزار تخت بر ہر تختے ہزار
فرش بر ہر فرشے ہزار حور ودر راست وچپ ہر حورے ہزار خادم

وبر سر هر حورے هزار گیسو ودر بر هر حورے حلۀ باشد خوشا حال هر که
در بغل گیرد آن را **نماز شب دوشنبه** کفعمی رحمه در مصباح از
حضرت امیر المؤمنین ع آورده که هر که فوت شده باشد ازو نماز وندانند
که چه قدر فوت شده است بعد از ان نادم باشد بر چیزے که فوت
شده باشد وممکن نباشد او را قضائے آن پس بگذارد در شب دوشنبه
پنجاه رکعت نماز وسلام دهد مابین هر دو رکعت وبخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه وقل هو الله
احد یازده مرتبه وچون فارغ شود استغفار کند صد مرتبه وسبحان الله بگوید صد
مرتبه وصلوات بفرستد صد مرتبه بدرستیکه خدای تعالی محاسبه نمیکند او را بنماز
که فوت شده باشد ازو وقدرت نداشته باشد قضائے آن را و اگر چه فوت شده باشد
ازو نماز صد سال **دعائے شب دوشنبه** روایت شیخ وعلامه وکفعمی وابن باقی قدس ارواحهم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ
اللّٰهُ الْقَائِمُ عَلٰى عَرْشِكَ اَبَدًا اَحَاطَ بَصَرُكَ بِجَمِيعِ الْخَلْقِ وَ
الْخَلْقُ كُلُّهُمْ عَلَى الْفَنَاءِ وَاَنْتَ الْبَاقِي الْكَرِيمُ الْقَائِمُ
الدَّائِمُ بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ اَلْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ
بِيَدِكَ مَلَكُوتُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَبَدَ الْاٰبِدِينَ
وَدَهْرَ الدَّاهِرِينَ اَنْتَ الَّذِي قَسَمْتَ بِصَوْتِكَ الْجَبَّارِينَ
وَاَصْفَتْ فِي قَبْضَتِكَ الْاَرَضِينَ وَاَغْشَيْتَ بِضَوْءِ

نُورِكَ النَّاظِرِينَ وَاَشْبَعْتَ بِفَضْلِ رِزْقِكَ الْاٰكِلِينَ وَعَلَوْتَ
بِعَرْشِكَ عَلَى الْعَالَمِينَ وَاَعْمَرْتَ سَمٰوَاتِكَ بِالْمَلٰٓئِكَةِ
الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَّمْتَ تَسْبِيحَكَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَ
انْقَادَتْ لَكَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةُ بِاَزِمَّتِهَا وَحَفِظْتَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرَضِينَ بِمَقَالِيدِهَا وَاَذْعَنَتْ لَكَ بِالطَّاعَةِ وَمَنْ
فَوْقَهَا وَاَبَتْ حَمْلَ الْاَمَانَةِ مِنْ شَفَقَتِهَا وَقَامَتْ بِكَلِمَاتِكَ
فِي قَرَارِهَا وَاسْتَقَامَ الْبَحْرَانِ مَكَانَهُمَا وَاخْتَلَفَ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ كَمَا اَمَرْتَهُمَا وَاَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ بَيْنَهُمَا
عَدَدًا وَاَحَطْتَ بِهِمَا عِلْمًا خَالِقُ الْخَلْقِ وَمُصْطَفِيهِ
وَمُهَيْمِنُهُ وَمُنْشِئُهُ وَبَارِئُهُ وَرَازِقُهُ وَاَنْتَ كُنْتَ
وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اِلٰهًا وَاحِدًا وَكَانَ عَرْشُكَ
عَلَى الْمَاءِ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَكُونَ اَرْضٌ وَلَا سَمَاءٌ اَوْ شَيْءٌ مِمَّا
خَلَقْتَ فِيهَا بِعِزَّتِكَ كُنْتَ قَدِيمًا اَبَدِيًّا مُبْتَدِعًا كَيْنُونًا
كَائِنًا مُكَوِّنًا كَمَا سَمَّيْتَ نَفْسَكَ ابْتَدَعْتَ الْخَلْقَ
بِعَظَمَتِكَ وَدَبَّرْتَ اُمُورَهُمْ بِعِلْمِكَ فَكَانَ عَظِيمُ
مَا ابْتَدَعْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَقَدَّرْتَ عَلَيْهِ مِنْ اَمْرِكَ
عَلَيْكَ هَيِّنًا يَسِيرًا لَمْ يَكُنْ لَكَ ظَهِيرٌ عَلَى خَلْقِكَ

فِيهِمَا

وَلَا مُعِينٌ عَلَى حِفْظِكَ وَلَا شَرِيكٌ لَكَ فِي مُلْكِكَ وَكُنْتَ
رَبَّنَا تَبَارَكْتَ أَسْمَاؤُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ عَلَى ذَٰلِكَ عَلِيًّا غَنِيًّا
فَإِنَّمَا أَمْرُكَ لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْتَهُ أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَ
لَا يُخَالِفُ شَيْءٌ مِنْهُ مَحَبَّتَكَ فَسُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ فَتَبَارَكْتَ
رَبَّنَا وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَتَعَالَيْتَ عَنْ ذَٰلِكَ عُلُوًّا كَبِيرًا اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلَى
آهْلِ بَيْتِهِ كَمَا سَبَقَتْ إِلَيْنَا بِهِ هُدَاكَ وَأَوْرَثْتَنَا بِهِ كِتَابَكَ
وَدَلَلْتَنَا بِهِ عَلَى طَاعَتِكَ فَأَصْبَحْنَا مُبْصِرِينَ بِنُورِ
الْهُدَى الَّذِي جَاءَ بِهِ ظَاهِرِينَ بِعِزِّ الدِّينِ الَّذِي
دَعَا إِلَيْهِ نَاجِينَ بِحُجَجِ الْكِتَابِ الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ
فَاجْزِهِ بِقُرْبِ الْمَجْلِسِ مِنْكَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَأَكْرِمْهُ بِتَمْكِينِ
الشَّفَاعَةِ عِنْدَكَ تَفْضِيلًا مِنْكَ لَهُ عَلَى الْفَاضِلِينَ وَ
تَشْرِيفًا مِنْكَ لَهُ عَلَى الْمُتَّقِينَ اَللّٰهُمَّ وَامْنَحْنَا مِنْ شَفَاعَتِهِ
نَصِيبًا نَرِدُ بِهِ مَعَ الصَّادِقِينَ جِنَانَهُ وَنَنْزِلُ بِهِ مَعَ
الْآمِنِينَ فُسْحَةَ رِيَاضِهِ غَيْرَ مَرْفُوضِينَ عَنْ دَعْوَتِهِ
وَلَا مَرْدُودِينَ عَنْ سَبِيلِ مَا بَعَثْتَهُ بِهِ وَلَا مَحْجُوبَةً عَنَّا
مُرَافَقَتُهُ وَلَا مَحْظُورَةً عَنَّا دَارُهُ آمِينَ إِلٰهَ الْحَقِّ رَبَّ

الْعَالَمِينَ

العالمين اللهم صل على محمد وآل محمد واسألك
باسمك العظيم الذي لا يعلمه احد غيرك والذي
سخرت به الليل والنهار واجريت به الشمس و
القمر والنجوم وانشأت به السحاب والمطر والرياح
والذي به تنزل الغيث وتنبت المرعى وتحي العظام
وهي رميم والذي به ترزق من في البر والبحر وتكلأهم
وتحفظهم والذي هو في التوراة والانجيل والزبور
والقرآن العظيم والذي فلقت به البحر لموسى و — والفرقان
اسريت بمحمد صلى الله عليه وآله وبكل اسم هو
لك مخزون ومكنون وبكل اسم دعاك به مقرب
او نبي مرسل او عبد مصطفى ان تصلي على محمد
وآل محمد وان تجعل راحتي في لقائك وخاتمة
عملي في سبيلك وحج بيتك الحرام واختلافي
الى مساجدك ومجالس الذكر واجعل خير ايامي
يوم القاك اللهم صل على محمد وآل محمد احفظني
من بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي
ومن فوقي ومن تحتي واسفل مني واحفظني من

maablib.org

الْسَّيِّئَاتِ وَمَحَارِمَكَ كُلَّهَا وَمَكِّنْ لِي فِي دِينِي الَّذِي
ارْتَضَيْتَ لِي وَفَهِّمْنِي فِيهِ وَاجْعَلْهُ لِي نُوراً وَيَسِّرْ لِي
الْعُسْرَ وَالْعَافِيَةَ وَاعْزِمْ عَلَى رُشْدِي كَمَا عَزَمْتَ
عَلَى خَلْقِي وَأَعِنِّي عَلَى نَفْسِي بِبِرٍّ وَتَقْوَى وَعَمَلٍ
رَاجِحٍ وَبَيْعٍ رَابِحٍ وَتِجَارَةٍ لَنْ تَبُورَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ وَعَمَلٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
خَوْنِ الْأَمَانَةِ وَأَكْلِ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَمِنَ
التَّزَيُّنِ بِمَا لَيْسَ فِيَّ وَمِنَ الْآثَامِ وَالْبَغْيِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَأَنْ أُشْرِكَ بِكَ مَا لَمْ تُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَاناً وَأَجِرْنِي مِنْ
مُضِلَّاتِ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَمِنْ مُحِيطَاتِ
الْخَطَايَا وَنَجِّنِي مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَاهْدِنِي
سَبِيلَ الْإِسْلَامِ وَاكْسُنِي حُلَلَ الْإِيمَانِ وَأَلْبِسْنِي
لِبَاسَ التَّقْوَى وَاسْتُرْنِي بِسِتْرِ الصَّالِحِينَ وَزَيِّنِّي
بِزِينَةِ الْمُؤْمِنِينَ وَثَقِّلْ عَمَلِي فِي الْمِيزَانِ وَأَلْقِنِي
مِنْكَ بِرَوْحٍ وَرَيْحَانٍ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً تمام نماز ہاے
روز دو شنبہ بدان کہ نمازے کہ در شب دو شنبہ از مصباح متہجد

مذکور شد همان نماز بهمان طریق در روز دوشنبه بخواند سید بن طاؤس در جمال الاسبوع از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در روز دوشنبه نزد بلند شدن روز چهار رکعت نماز و بخواند در رکعت اول اَلحَمدُ و آیة الکرسی و در رکعت دوم اَلحَمدُ و قُل هُوَ اللهُ اَحَدٌ و در رکعت سیوم اَلحَمدُ و قُل اَعُوذُ بِرَبِّ الفَلَقِ و در رکعت چهارم اَلحَمدُ و قُل اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاس یک مرتبه و چون فارغ شود از نماز خود استغفار کند خدا را ده مرتبه آمرزیده شود از برای او گناهان او و به بخشد او را خدای تعالی قصرے در بهشت فردوس از در سفید در میان آن قصر هفت خانه باشد طول هر خانه سه هزار ذراع و عرض آن مثل طول آن خانه اول از نقره و دوم از طلا سویم از مروارید چهارم از زبرجد پنجم از یاقوت ششم از دُر هفتم از نورے که می درخشیده باشد و در وازهائے خانها از عنبر باشد و بر هر دروازه پردهٔ از زعفران باشد و در هر خانه هزار تختے باشد و بر هر تختے هزار فرش و بر هر فرش حورے باشد که آفریده باشد حق تعالے آنرا از پاکیزه ترین خوشبو از انگشتان پا تا زانو از زعفران و از زانو تا پستانها از مشک و از پستانها تا گردن از عنبر و از گردن تا سر از کافور سفید و هر حورے مزین باشد از هفتاد

هزار حله از حلهای جنت دمزین باشد با حسن زینت وقتیکه
بروند پیش شوهر خود گویا آفتابی است که ظاهر شده برای ناظرین
وبرای هر یکی ازینها سی گیسو باشند از مشک باغ جنت که میان
مشک وزعفران است یعنی موهای گیسو مشابه بشعر زعفران
باشند و رنگ و بو مشابه بمشک باشد پیش روی هر حوری
هزار کنیز باشد واین ثواب است برای اولیاء الله وهر که برین
عمل کند جزای او همین است ونیز در کتاب مذکور از آن
حضرت مرآورده که هر که بگذارد در روز دوشنبه بعد از بلند شدن
روز چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی اَلْحَمْدُ و قُلْ
هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و مُعَوِّذَتَیْن هر کدام یک مرتبه عطا کند او را
خدای تعالی چهار خانه در بهشت که بلندی هر خانه هزار ذراع
باشد در هر خانه چهار طبقه و در هر طبقه تختهٔ از یاقوت و حوری از
حور العین و کنیزکان و بندگان و درختها و میوه ها باشد دعائی
حضرت فاطمه صلوات الله علیها در روز دوشنبه بروایت
کفعمی اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ قُوَّةً فِیْ عِبَادَتِكَ وَ تَبَصُّرًا وَّ عِلْمًا
فِیْ كِتَابِكَ وَ فَهْمًا فِیْ حُكْمِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ
اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ لَا تَجْعَلِ الْقُرْاٰنَ بِنَا مَاحِلًا وَ الصِّرَاطَ زَائِلًا

وَمُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَنَّا مَوْلِيًّا

دعائی حضرت امام موسی کاظم صلوات اللہ علیہ در روز دوشنبہ بروایت شیخ و علامہ کفعمی و ابن باقی رحمہم اللہ مرحبا

بِخَلْقِ اللّٰهِ الْجَدِيدِ وَبِكُمَا مِنْ كَاتِبَيْنِ وَشَاهِدَيْنِ اُكْتُبَا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاِسْلَامَ كَمَا وُصِفَ وَاَنَّ الدِّينَ كَمَا شُرِعَ وَاَنَّ الْقَوْلَ كَمَا حَدَّثَ وَاَنَّ الْكِتَابَ كَمَا اَنْزَلَ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ حَيَّا اللّٰهُ مُحَمَّدًا بِالسَّلَامِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلٰى آلِهِ كَمَا هُوَ اَهْلُهُ وَمُسْتَحِقُّهُ اَللّٰهُمَّ مَا اَصْبَحْتُ فِيهِ مِنْ عَافِيَةٍ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي فَاَنْتَ الَّذِي اَعْطَيْتَنِي وَرَزَقْتَنِي وَوَفَّقْتَنِي لَهُ وَسَتَرْتَنِي فَلَا حَمْدَ لِي يَا اِلٰهِي فِيمَا كَانَ مِنِّي مِنْ خَيْرٍ وَلَا عُذْرَ لِي فِيمَا كَانَ مِنِّي مِنْ شَرٍّ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَتَّكِلَ عَلٰى مَا لَا حَمْدَ لِي فِيهِ اَوْ مَا لَا عُذْرَ لِي مِنْهُ اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ لِي عَلٰى جَمِيعِ ذٰلِكَ اِلَّا بِكَ يَا مَنْ بَلَغَ اَهْلَ الْخَيْرِ الْخَيْرَ

وَاَعِنْهُمْ عَلَيْهِ بَلِّغْنِي الْخَيْرَ وَاَعِنِّي عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ اَحْسِنْ
عَاقِبَتِيْ فِي الْاُمُوْرِ كُلِّهَا وَاَجِرْنِيْ مِنْ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مُوْجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ
وَاَسْئَلُكَ الْغَنِيْمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ
وَاَسْئَلُكَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ رَضِّنِيْ
بِقَضَائِكَ حَتّٰى لَا اُحِبَّ تَعْجِيْلَ مَا اَخَّرْتَ وَلَا تَاْخِيْرَ
مَا عَجَّلْتَ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِيْ مَا اَحْبَبْتَ وَاجْعَلْهُ
خَيْرًا لِيْ اَللّٰهُمَّ مَا اَنْسَيْتَنِيْ فَلَا تُنْسِنِيْ ذِكْرَكَ وَمَا
اَحْبَبْتَ مِنْ شَيْءٍ فَلَا اُحِبُّ مَعْصِيَتَكَ اَللّٰهُمَّ امْكُرْ لِيْ
وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ وَاَعِنِّيْ وَلَا تُعِنْ عَلَيَّ وَانْصُرْنِيْ وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ وَاهْدِنِيْ
وَيَسِّرْ لِيَ الْهُدٰى وَاَعِنِّيْ عَلٰى مَنْ ظَلَمَنِيْ حَتّٰى اَبْلُغَ فِيْهِ ثَارِيْ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ لَكَ شَاكِرًا لَكَ ذَاكِرًا لَكَ مُحِبًّا لَكَ رَاهِبًا
وَاخْتِمْ لِيْ مِنْكَ بِخَيْرٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ
الْغَيْبِ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعِيْنَ اَنْ تُحْيِيَنِيْ مَا
كَانَتِ الْحَيٰوةُ خَيْرًا لِيْ وَاَنْ تَتَوَفَّانِيْ اِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ
خَيْرًا لِيْ وَاَسْئَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَالْعَدْلَ

فِی الرِّضَا وَالْغَضَبِ وَالْقَصْدَ فِی الْغِنٰی وَالْفَقْرِ وَاَنْ تُحَبِّبَ
اِلَیَّ لِقَآءَکَ فِیْ غَیْرِ ضَرَّآءَ مُضِرَّۃٍ وَّلَا فِتْنَۃٍ مُضِلَّۃٍ وَاخْتِمْ
لِیْ بِمَا خَتَمْتَ بِہٖ لِعِبَادِکَ الصَّالِحِیْنَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ
مَّجِیْدٌ وَصَلَّی اللّٰہُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ تسبیح
روز دوشنبہ بروایت شیخ و کفعمی وابن باقی بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحِیْمِ سُبْحَانَ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ الْجَوَادِ سُبْحَانَ
الْکَرِیْمِ الْاَکْرَمِ سُبْحَانَ الْبَصِیْرِ الْعَلِیْمِ سُبْحَانَ
السَّمِیْعِ الْوَاسِعِ سُبْحَانَ اللّٰہِ عَلٰی اِقْبَالِ النَّہَارِ وَ
اِقْبَالِ اللَّیْلِ وَسُبْحَانَ اللّٰہِ عَلٰی اِدْبَارِ النَّہَارِ وَ
اِدْبَارِ اللَّیْلِ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ فِیْ اٰنَآءِ اللَّیْلِ وَاٰنَآءِ
النَّہَارِ وَلَہُ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَالْعَظَمَۃُ وَالْکِبْرِیَآءُ
مَعَ کُلِّ نَفَسٍ وَّکُلِّ طَرْفَۃٍ وَّکُلِّ لَمْحَۃٍ سَبَقَ فِیْ عِلْمِہٖ
سُبْحَانَکَ عَدَدَ ذٰلِکَ سُبْحَانَکَ زِنَۃَ ذٰلِکَ وَمَا اَحْصٰی
کِتَابُکَ سُبْحَانَکَ زِنَۃَ عَرْشِکَ سُبْحَانَکَ سُبْحَانَکَ
سُبْحَانَکَ سُبْحَانَ رَبِّنَا ذِی الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ
سُبْحَانَ رَبِّنَا تَسْبِیْحًا کَمَا یَنْبَغِیْ لِکَرَمِ وَجْہِہٖ وَعِزِّ
جَلَالِہٖ سُبْحَانَ رَبِّنَا تَسْبِیْحًا مُّقَدَّسًا مُّزَکّٰی کَذٰلِکَ

تعالی ربنا سبحان الحی الحلیم سبحان الذی کتب
علی نفسه الرحمة سبحان الذی خلق آدم و
آخرجنا من صلبه سبحان الذی یحیی الاموات
و یمیت الاحیاء سبحان من هو رحیم لا یعجل
سبحان من هو قریب لا یغفل سبحان من هو
جواد لا یبخل سبحان من هو حلیم لا یجهل
سبحان من جل ثناؤه وله المدحة البالغة
فی جمیع ما یثنی علیه من المجد سبحان الله
الحلیم و صلی الله علی سیدنا محمد و آله
الطاهرین **عوذه** حضرت جواد ع در روز دوشنبه
بروایت مشایخ مذکورین و در طب الائمه از حضرت صادق
نیز روایت کرده است بسم الله الرحمن الرحیم
اعیذ نفسی بربی الاکبر مما یخفی و ما یظهر
و من شر کل انثی و ذکر و من شر ما رأت الشمس
و القمر قدوس قدوس رب الملائکة و الروح
ادعوکم ایها الجن ان کنتم سامعین مطیعین
و ادعوکم ایها الانس الی اللطیف الخبیر و ادعوکم

اَیُّهَا الْجِنُّ وَالْاِنْسُ اِلَی الَّذِیْ دَانَتْ لَهُ الْخَلَائِقُ اَجْمَعُوْنَ خَتَمْتُهٗ بِخَاتَمِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَخَاتَمِ جِبْرَئِیْلَ وَمِیْکَائِیْلَ وَاِسْرَافِیْلَ وَخَاتَمِ سُلَیْمَانَ بْنِ دَاوٗدَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَخَاتَمِ مُحَمَّدٍ سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ وَالنَّبِیِّیْنَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَعَلَیْهِمْ اَجْمَعِیْنَ وَاَخَذْتُ عَنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ کُلَّمَا یَغْدُوْا وَیَرُوْحُ مِنْ ذِیْ فَیْءٍ حَیَّةٍ اَوْ عَقْرَبٍ اَوْ سَاحِرٍ اَوْ شَیْطَانٍ رَجِیْمٍ اَوْ سُلْطَانٍ عَنِیْدٍ اَخَذْتُ عَنْهُ مَا یُرٰی وَمَا لَا یُرٰی وَمَا رَاَتْ عَیْنُ نَائِمٍ اَوْ یَقْظَانٍ بِاِذْنِ اللّٰهِ اللَّطِیْفِ الْخَبِیْرِ لَا سُلْطَانَ لَکُمْ عَلَی اللّٰهِ لَا شَرِیْکَ لَهٗ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی رَسُوْلِهٖ سَیِّدِنَا مُحَمَّدِ النَّبِیِّ وَاٰلِهِ الطَّاهِرِیْنَ وَسَلَّمَ تَسْلِیْمًا وبجاے فلان بن فلان نام شخصے راکہ تعویذ براے او می خواند بگوید واگر از براے خود خواند عَنِّیْ وبجاے عَنْهُ نیز عَنِّیْ بگوید واگر نام خود و پدرش را بگوید نیز خوب است

زیارت حضرت امام حسنؑ و حضرت امام حسین علیہما السلام کہ در جمال الاسبوع آوردہ در روز ایشان کہ دوشنبہ است

زیارت حضرت امام حسن علیہ السلام اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ

یابن رسول الله رب العالمین السلام علیک یابن
امیر المؤمنین السلام علیک یابن فاطمة الزهراء
السلام علیک یا حبیب الله السلام علیک یا
صفوة الله السلام علیک یا امین الله السلام
علیک یا حجة الله السلام علیک یا نور الله السلام
علیک یا صراط الله السلام علیک یا بیان حکم الله
السلام علیک یا ناصر دین الله السلام علیک ایها
السید الزکی السلام علیک ایها البر الوفی السلام
علیک ایها القائم الامین السلام علیک ایها العالم
بالتاویل السلام علیک ایها العالم بالتنزیل السلام
علیک ایها الهادی المهدی السلام علیک ایها
الطاهر الزکی السلام علیک ایها التقی النقی السلام
علیک ایها الحق الحقیق السلام علیک ایها الشهید
الصدیق السلام علیک یا ابا محمد الحسن بن
علی ورحمة الله وبرکاته **زیارت** حضرت امام
حسین علیه السلام السلام علیک یابن رسول الله
السلام علیک یابن امیر المؤمنین السلام علیک

یَابْنَ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ
الصَّلٰوةَ وَاٰتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَ
نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصًا وَجَاهَدْتَ
فِی اللهِ حَقَّ جِهَادِهٖ حَتّٰی اَتَاکَ الْیَقِیْنُ فَعَلَیْکَ السَّلَامُ
مِنِّیْ مَا بَقِیْتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهَارُ وَعَلٰی اٰلِ بَیْتِکَ
الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ اَنَا یَا مَوْلَایَ مَوْلًی لَکَ وَلِاٰلِ
بَیْتِکَ سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَکُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَکُمْ
مُؤْمِنٌ بِسِرِّکُمْ وَجَهْرِکُمْ وَظَاهِرِکُمْ وَبَاطِنِکُمْ
لَعَنَ اللهُ اَعْدَاءَکُمْ مِنَ الْاَوَّلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ
وَاَنَا اَبْرَاُ اِلَی اللهِ تَعَالٰی مِنْهُمْ یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا مُحَمَّدٍ
یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ هٰذَا یَوْمُ الْاِثْنَیْنِ وَهُوَ
یَوْمُکُمَا وَبِاسْمِکُمَا وَاَنَا فِیْهِ ضَیْفُکُمَا فَاَضِیْفَانِیْ
وَاَحْسِنَا ضِیَافَتِیْ فَنِعْمَ مَنِ اسْتُضِیْفَ بِهٖ اَنْتُمَا وَاَنَا
فِیْهِ مِنْ جِوَارِکُمَا فَاَجِیْرَانِیْ فَاِنَّکُمَا مَاْمُوْرَانِ
بِالضِّیَافَةِ وَالْاِجَارَةِ فَصَلَّی اللهُ عَلَیْکُمَا وَاٰلِکُمَا
الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ

فصل چهارم در بیان اعمال شب سه شنبه و روز آن

فصل چهارم در بیان اعمال شب سه شنبه و روز آن

و نیز در کتاب مذکور آورده که روز سه شنبه متعلق است بمریخ
و عرب آنرا جبار میگویند و بعربی یوم الثلثا و روز بنی عباس
است و میانه است برائے اکثر کارها و درین روز مسلم بن
عقیل رضی الله عنه در کوفه خروج کرد و درین روز دولت بنی امیه
منقرض شد و مروان معروف بمروان حمار آخرین ملوک بنی امیه
درین روز کشته شد و سلطنت بعباسیان رسید و در حدیث است
که سفر کردن روز سه شنبه میانه است و برائے سائر کارها خوب است
و درین روز حق تعالے آهن را برائے حضرت داؤد علی نبینا
و علیه السلام نرم کرد و در روایتے از حضرت رسول خدا منقول
است که در روز سه شنبه چهاردهم یا هفدهم یا بست و یکم حجامت
کردن موجب شفا است از دردهائے سال و در حدیث دیگر وارد
شده است که در روز سه شنبه ساعتے هست که اگر حجامت در آن
ساعت اتفاق افتد خون نمی ایستد تا هلاک شود و در حدیث معتبر
وارد شده است که روز جنگ و خون گرفتن است و صاحب
کشف الاخطار و ابن بابویه ره در خصال از رسول خدا آورده
که حجامت کردن در روز سه شنبه شفا است از درد سر و از درد
دندان و از جنون و برص و جذام و کفعمی در مصباح آورده

که حجامت

که حضرت حوا علیها السلام در روز سه شنبه حائض شد و نیکو است
از برای ملاقات دشمن و جهاد کردن محمد بن بابویه
در کتاب خصال از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که هر که حاجتی
برو دشوار شود پس طلب نماید آنرا در روز سه شنبه صاحب
نخبه از جامع الاخبار نقل کرده که حضرت رسالت پناه صلعم فرمودند
که هر که بگیرد ناخنهای خود را در روز سه شنبه هم بهلاکت وارد
در روایت دیگر واقع شده که ناخن بگیرید در روز سه شنبه اما
نمازهای شب سه شنبه سید بن طاؤس در جمال الاسبوع
از آنحضرت صلعم آورده که هر که بگذارد در شب سه شنبه دو رکعت
نماز و بخواند در رکعت اول الحمد و انا انزلناه یک مرتبه و در
رکعت دوم الحمد و هفت بار قل هو الله احد بیامرزد خدای
تعالی او را و بلند کند از برای او درجه ها و عطا کند او را
در بهشت خیمه از در شل وسیع ترین شهرهای دنیا و نیز
در کتاب مذکور از آنحضرت صلعم آورده که هر که بگذارد در شب سه شنبه
چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فَاتِحَةُ الْكِتَابِ و چهار مرتبه
قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و بعد از سلام بگوید یا حَيُّ یا قَيُّومُ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ هفت مرتبه

ندا کند منادی از زیر عرش که اے بندہ خدا از سرگیر عمل خود را کہ
بتحقیق آمرزیدہ شد از برائے تو گناہان گذشتہ و آئندہ تو و باشد
مثل کسیکہ دریافتہ باشد پیغمبر راص و یاری کردہ باشد او را و اعمال او
خود و بالا بردہ می شود از برائے او در آن روز عبادت یک سال
و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت ص آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب
سہ شنبہ دہ رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے اَلْحَمْدُ یک مرتبہ
و اٰیةُ الْکُرْسِیِّ سہ مرتبہ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ دہ مرتبہ و قُلْ
اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ سہ مرتبہ بر نمی آید از دنیا تا راضی شود خدا از و
و داخل کند او را در بہشت و عطا کند او را از ثواب ہر رکعتے
مثل ریگ بیابان عالج و قطرہ ہاے باران و برگ درختان
و می ایستد در صف پیغمبران و سوار می شود بر ناقہ کہ از در و یاقوت
باشد و لباس او از سندس و استبرق باشد و ندا می کند آن
شخص بشہادت اَنْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ
تا اینکہ داخل جنت شود و پیشوائے کنند ہفتاد ہزار فرشتہ ہا
و میگویند آن فرشتہ ہا کہ این ہدیہ ایست از جانب پروردگار
و این جزاے آنکس است کہ این نماز خواندہ باشد دعائ
شب سہ شنبہ کہ سید بن طاؤس رح در جمال الاسبوع آوردہ

سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ أَنْتَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ الْمَلِكُ
الْحَقُّ الْمُبِينُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا إِلٰهَ مَعْبُودٌ مَعَكَ ذُو السُّلْطَانِ
الَّذِي لَا يُضَامُ وَالْعِزَّةِ الَّذِي لَا يُرَامُ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ
وَالْجُودِ وَالرَّحْمَةِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ سُبْحَانَكَ وَ
بِحَمْدِكَ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا جَلَّ ثَنَاؤُكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَسَيِّدِ
الْمُرْسَلِينَ وَعَلٰى آلِهِ الطَّاهِرِينَ الطَّيِّبِينَ الْأَئِمَّةِ
السَّيَامِينَ اللّٰهُمَّ زِدْ مُحَمَّدًا مَعَ كُلِّ فَضِيلَةٍ فَضِيلَةً
وَمَعَ كُلِّ كَرَامَةٍ كَرَامَةً حَتّٰى يَرْقٰى أَعْلَى الدَّرَجَاتِ
عِنْدَكَ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ اللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ وَآتِهِ
فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولٰى سُؤْلَهُ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَكْبَرِ الْعَظِيمِ الَّذِي تَرْضٰى بِهِ عَمَّنْ
دَعَاكَ وَلَا تَحْرِمُ مَنْ سَئَلَكَ وَرَجَاكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْزُقَنِي الْعَافِيَةَ الْآجِلَةَ وَالسَّلَامَةَ
مِنْ مِحَنِهَا وَنَعِيمَ الْآخِرَةِ وَحُسْنَ ثَوَابِ أَهْلِهَا اللّٰهُمَّ
لَكَ أَسْلَمْتُ نَفْسِي وَإِلَيْكَ فَوَّضْتُ أَمْرِي وَإِلٰى كَرَمِكَ

الجأت ظهری و علیک توکلت فی سری و جهری اللهم
انی ادعوک دعاء ضعیف و مضطر و رحمتک یارب
اوثق عندی من دعائی فصل علی محمد و اله و تقبل
منی اللهم انی اعوذ بک ان اضل هذه اللیلة فاشقی
و ان اغوی فاردی و ان اعمل بما لا ترضی رب
السموات العلی انت تری و لا تری و انت بالمنظر
الاعلی فالق الحب و النوی اللهم انی اسئلک اللیلة
افضل النصیب فی الانصباء و اتم النعمة فی
النعماء و افضل الشکر فی السراء و احسن الصبر
فی الضراء و اکرم الرجوع الی نعیم دار الماوی
اسئلک المحبة لطاعتک و العصمة من محارمک
و الوجل من خشیتک و الخشیة من عذابک
و النجاة من عقابک و الفوز بحسن ثوابک اسئلک
الفقه من دینک و التصدیق لوعدک و الوفاء بعهدک
و الاعتصام بحبلک و الوقوف عند موعظتک و
الصبر علی عبادک یا ارحم الراحمین و صلی
الله علی محمد و اله الطاهرین اما نمازهاے روز شنبه

سید ابن طاؤس رح در جمال الاسبوع از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد روز سه شنبه در وقت چاشت ده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے الحمد و آیة الکرسی یک یک مرتبه و هفت مرتبه قل هو الله احد نوشته نمی شود براو گناہے تا هفتاد روز و آمرزیده شود از برائے او گناهان هفتاد سال پس اگر بمیرد تا نود روز مرده است شهید و نوشته شود از برائے او بهر قطره که دران سال ببارد هزار حسنه و بنا کرده شود از برائے او بهر برگے باغی در بهشت و نوشته شود برائے او بعدد هر شیطانے عبادت یکسال و بسته شود بر روئے او درهائے جهنم و وا کرده شود از برائے او هشت در بهشت در آید از هر درے که خواهد و نوشته شود از برائے او صد هزار تاج و ملاقات کند هزار فرشته را که باشد در دست هر فرشته شرابی و هدیه که بیاشامد از ان شراب و بخورد از ان هدیه و بر می آید با فرشتگان تا آنکه طواف کنند شهرهائے نور را در هر شهرے دو خانه باشد از نور و در هر خانه هزار حجره باشد از نور و در هر حجره هزار بیت در هر بیتی هزار فرش بر هر فرشے حوریه پیش روئے هر حوریه کنیزے باشد و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در روز سه شنبه دو رکعت نماز بخواند در هر رکعتے

فَاتِحَةُ الْكِتَابِ وَ وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ وَ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ وَ
مُعَوِّذَتَيْنِ هر کدام یک مرتبہ بنویسد خدائے تعالیٰ از برائے
او بہر قطرۂ کہ از آسمان نازل می شود دہ حسنہ و بنویسد از برائے
او بعدد ہر شیطان مردود شہرے از طلا و بہ بندد بر روے او
ہفت در جہنم را و عطا کند او را ثواب مثل آنچہ عطا کردہ شد
آدم و موسےٰ و ہارون و ایوب را و وا کردہ شود
از برائے او ہشت در بہشت داخل شود از ہر درے کہ خواہد

دعاء روز سہ شنبہ از حضرت امام زین العابدین علیہ السلام
از ملحقات صحیفۂ کاملہ است و داخل صحیفۂ ثانیہ است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَالْحَمْدُ
حَقُّهُ كَمَا يَسْتَحِقُّهُ حَمْدًا كَثِيرًا وَ اَعُوذُ بِهِ
مِنْ شَرِّ نَفْسِي اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّوْءِ اِلَّا مَا
رَحِمَ رَبِّي وَ اَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الَّذِي يَزِيدُنِي
ذَنْبًا اِلٰى ذَنْبِي وَ اَحْتَرِزُ بِهِ مِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ فَاجِرٍ
وَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ وَ عَدُوٍّ قَاهِرٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ جُنْدِكَ
فَاِنَّ جُنْدَكَ هُمُ الْغَالِبُونَ وَ اجْعَلْنِي مِنْ حِزْبِكَ فَاِنَّ
حِزْبَكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَ اجْعَلْنِي مِنْ اَوْلِيَائِكَ فَاِنَّ

اَوْلِيَاءَكَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ لِيْ
دِيْنِيْ فَاِنَّهٗ عِصْمَةُ اَمْرِيْ وَاَصْلِحْ لِيْ دُنْيَايَ الَّتِيْ فِيْهَا
مَعَاشِيْ وَاَصْلِحْ لِيْ اٰخِرَتِيْ فَاِنَّهَا دَارُ مَقَرِّيْ وَاِلَيْهَا مِنْ
مُجَاوَرَةِ اللِّئَامِ مَفَرِّيْ وَاجْعَلِ الْحَيٰوةَ زِيَادَةً لِيْ فِيْ كُلِّ
خَيْرٍ وَالْوَفَاةَ رَاحَةً لِيْ مِنْ كُلِّ شَرٍّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَتَمَامِ عِدَّةِ الْمُرْسَلِيْنَ وَعَلٰى اٰلِهِ الطَّيِّبِيْنَ
الطَّاهِرِيْنَ وَاَصْحَابِهِ الْمُنْتَجَبِيْنَ وَهَبْ لِيْ فِي الثَّلٰثَاءِ
ثَلَاثًا لَا تَدَعْ لِيْ ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهٗ وَلَا غَمًّا اِلَّا اَذْهَبْتَهٗ
وَلَا عَدُوًّا اِلَّا دَفَعْتَهٗ بِبِسْمِ اللّٰهِ خَيْرِ الْاَسْمَاءِ بِسْمِ اللّٰهِ
رَبِّ الْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ اَسْتَدْفِعُ كُلَّ مَكْرُوْهٍ اَوَّلُهٗ
سَخَطُهٗ وَاَسْتَجْلِبُ كُلَّ مَحْبُوْبٍ اَوَّلُهٗ رِضَاهُ فَاخْتِمْ
لِيْ مِنْكَ بِالْغُفْرَانِ يَا وَلِيَّ الْاِحْسَانِ

دعائے

حضرتِ فاطمہ علیہا السلام در روز سہ شنبہ بروایت بلدالامین

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ غَفْلَةَ النَّاسِ لَنَا ذِكْرًا وَاجْعَلْ ذِكْرَهُمْ
لَنَا شُكْرًا وَاجْعَلْ صَالِحَ مَا نَقُوْلُ بِاَلْسِنَتِنَا نِيَّةً
فِيْ قُلُوْبِنَا اَللّٰهُمَّ اِنَّ مَغْفِرَتَكَ اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوْبِنَا
وَرَحْمَتَكَ اَرْجٰى عِنْدَنَا مِنْ اَعْمَالِنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى

محمدٍ وَآلِ محمدٍ وَوَفِّقنا لِصالِحِ الاَعمالِ وَالصَّوابِ
مِنَ الفِعالِ تسبیح روز سہ شنبہ بروایت شیخ و ابن باقی و
کفعمی رحمہم اللہ سُبحانَ مَن هُوَ فِی عُلُوِّهِ دانٍ سُبحانَ
مَن هُوَ فِی دُنُوِّهِ عالٍ سُبحانَ مَن هُوَ فِی اِشراقِهِ مُنیرٌ
سُبحانَ مَن هُوَ فِی سُلطانِهِ قَوِیٌّ سُبحانَ الحَلیمِ الجَمیلِ الجَلیلِ
سُبحانَ الغَنِیِّ الحَمیدِ سُبحانَ الواسِعِ العَلِیِّ سُبحانَ
اللهِ وَتَعالیٰ سُبحانَ مَن یَکشِفُ الضُّرَّ وَهُوَ الدّائِمُ
الصَّمَدُ الفَردُ القَدیمُ سُبحانَ مَن عَلا فِی الهَواءِ
سُبحانَ الحَیِّ الرَّفیعِ سُبحانَ الحَیِّ القَیّومِ سُبحانَ
الدّائِمِ الباقِی الَّذی لا یَزولُ سُبحانَ الَّذی لا تَنقُصُ
خَزائِنُهُ سُبحانَ مَن لا یَنفَدُ ما عِندَهُ سُبحانَ
مَن لا یَبیدُ مَعالِمُهُ سُبحانَ مَن لا یُشاوِرُ فِی
اَمرِهِ اَحَداً سُبحانَ مَن لا اِلٰهَ غَیرُهُ سُبحانَ
اللهِ العَظیمِ سُبحانَ اللهِ وَبِحَمدِهِ سُبحانَ ذِی
العِزِّ الشّامِخِ المُبینِ سُبحانَ ذِی الجَلالِ الباذِخِ
العَظیمِ سُبحانَ ذِی الجَلالِ الفاخِرِ القَدیمِ
سُبحانَ مَن هُوَ فِی عُلُوِّهِ دانٍ وَفِی دُنُوِّهِ عالٍ وَفِی

maablib.org

اشراقه منیر و فی سلطانه قوی و فی ملکه
دائم و صلی الله علی رسوله سیدنا محمد
و اهل بیته الطاهرین عوذه حضرت امام
محمد تقی ع در روز سه شنبه بروایت شیخ و ابن باقی و کفعمی و طب
الائمه بسم الله الرحمن الرحیم اعیذ نفسی بالله
الاکبر رب السموات القائمات بلا عمد بالذی
خلقها فی یومین و قضی فی کل سماء امرها و خلق
الارض فی یومین و قدر فیها اقواتها و جعل فیها
جبالا اوتادا و جعل فیها سبلا و انشا السحاب
و سخره و اجری الفلک و سخر البحر و جعل فی الارض
رواسی و انهارا من شر ما یکون فی اللیل و النهار
و تعقد علیه القلوب و تراه العیون من الجن و الانس
کفانا الله کفانا الله لا اله الا الله محمد رسول
الله صلی الله علیه و اله الطاهرین و سلم تسلیما
زیارت حضرت امام زین العابدین و حضرت امام محمد باقر
و حضرت امام جعفر صادق علیهم السلام که سید ابن طاوس در
جمال الاسبوع آورده در روز ایشان که سه شنبه است السلام

عَلَيْكُمْ يَا خُزَّانَ عِلْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا تَرَاجِمَةَ
وَحْيِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَئِمَّةَ الْهُدٰى اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا اَعْلَامَ اَهْلِ التُّقٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلَادَ
رَسُوْلِ اللّٰهِ اَنَا عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُسْتَبْصِرٌ بِشَاْنِكُمْ
مُعَادٍ لِاَعْدَائِكُمْ مُوَالٍ لِاَوْلِيَائِكُمْ بِاَبِيْ اَنْتُمْ وَاُمِّيْ
صَلَوٰاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَتَوَالٰى اٰخِرَهُمْ
كَمَا تَوَالَيْتُ اَوَّلَهُمْ وَاَبْرَاُ مِنْ كُلِّ وَلِيْجَةٍ دُوْنَهُمْ
وَاَكْفُرُ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَاللَّاتِ وَالْعُزّٰى
صَلَوٰاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ يَا مَوَالِيَّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْعَابِدِيْنَ وَسُلَالَةَ الْوَصِيِّيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَاقِرَ عِلْمِ النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا صَادِقًا مُصَدَّقًا فِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ يَا مَوَالِيَّ
هٰذَا يَوْمُكُمْ وَهُوَ يَوْمُ الثُّلَاثَاءِ وَاَنَا فِيْهِ ضَيْفٌ
لَكُمْ وَمُسْتَجِيْرٌ بِكُمْ فَاَضِيْفُوْنِيْ وَاَجِيْرُوْنِيْ
بِمَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَبِمَنْزِلَتِهٖ عِنْدَكُمْ وَ
اٰلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ

فصل پنجم در بیان اعمال شب چهارشنبه و روز آن

فصل پنجم در بیان اعمال شب چهارشنبه و روز آن

در اختیارات مجلسی ره آورده که روز چهارشنبه متعلق بعطارد است
وعرب آنرا دبار گویند وبعربی یوم الاربعا این روز منسوب است بشیعیان
خلفائے بنی عباس که تعظیم این روز می نمودند و الحال سنیان
حرمت او را امیدارند و از ایام منحوسۂ هفته است و درین روز
حق تعالی آتش را آفرید و درین روز هلاک گردانید امم سابقه را
مثل قوم احقاف و لوط و شعیب ع و درین روز بادشاہے از میان
بنی اسرائیل برطرف شد و درین روز قابیل آتش پرستی اختیار
کرد و زردشت درین روز دعوئے نبوت کرد در زمان سلطنت
گشتاسپ و درین روز آتشکده ها را در عالم گشتاسب بنا کرد و
اول آذرگشسب آتشکدۂ بلخ را و خود لسوز آتشکدۂ آذربایجان
و درخش آتشکدۂ ارمنیه را بنا کرد و بعضے گویند که اور اس المجوس
که براس البغل مشهور است ساخته و درهم نعلے منسوب باوست
ولو بهار آتشکده حوالی قزوین ونوش آذر آتشکدۂ اصفهان
و رام زین آتشکدۂ فارس و درخش آتش کدۂ کرمان را و در وقت
غروب آفتاب این روز دجال متولد شده و تولد معاویه بن
ابی سفیان نیز درین روز بود و بنائے قسطنطنیه روم درین
روز بوده که الحال باستنبول معروف است و اورا قسطنین

بن لنطی بن یونان ساخت وبنام بانی آن موسوم است وبروایتی
درین روز حق تعالےٰ مرغان راآفرید ودرین روز قرامطہ خروج
کردند وعلی بن بابویہ رہ را درکعبہ کشتند وحجر الاسود راکندند وبکوفہ
بردند وتابست سال حجر الاسود نزدایشان بود ودرین روز
طلب علم وحکمت وکتابت وابتداۓ درس خواندن وحمام
رفتن خوب است وسفر کردن درین روز خوب نیست ونہی شدہ
است ازنورہ کشیدن وحجامت کردن درین روز ودر بعض
روایات تجویز سفر وحجامت کردہ اند وبہتر آنست کہ اگر حجامت
ضرور شود در آخر روز واقع شود واگر ماہ در عقرب باشد خوب نیست
ودر روایت دیگر خوردن دوا ومسہل درین روز عیبی ندارد
وطائفہ بنی اسرائیل آنانے کہ از حضرت عیسیٰؑ مائدہ آسمانے
طلبیدند چون نازل شد ایمان نیاوردند درین روز بصورت
بوزینہ وخوک شدند وملا محسن کاشانی رہ در
تقویم المحسنین آوردہ کہ ناخن چیدن در روز چہارشنبہ کہ ابتدا
از انگشت کوچک دست راست کند وختم بر انگشت کوچک دست چپ برآوباشد امان از درد
چشم ابن بابویہ رہ در خصال آوردہ کہ داخل شد شخصے
بخدمت حضرت ابی الحسن علی بن محمد العسکری در روز چہارشنبہ

و آنحضرت ع حجامت می فرمودند پس عرض کرد که اہل حرمین روایت
میکنند از حضرت رسالت پناہ ص که ہر که در روز چہار شنبه حجامت کند
ہمبروص میشود فرمودند که این حال کسے را درست است که آبستن
شده باشد مادر او با و در حال حیض ق و نیز در کتاب مذکور مرویست
از عمرو بن اسلم گفت دیدم حضرت ابو الحسن موسیٰ بن جعفر ع را
که حجامت می فرمودند در روز چہار شنبه در حالے که حضرت علیه السلام
به تب بودند پس تب نه رفت پس حجامت فرمود بروز جمعه پس تب
برطرف شد ق و نیز در کتاب مذکور از محمد بن احمد البغدادی آورده که
نوشتم در خدمت حضرت امام رضا ع از سفر کردن در روز چہار شنبه
آنحضرت ع در جواب نوشتند که ہر که سفر کند در روز چہار شنبه
بجہت مخالفت اہل طیره یعنی کسانے که فال بد میگیرند نگاہداشته
میشود از ہر آفت و عافیت می یابد از ہر دردے و بر می آرد خدای
تعالیٰ حاجت او را و مرتبه دیگر نوشتم در خدمت آنحضرت ع
از حجامت کردن در روز چہار شنبه در جواب نوشتند ع که ہر که حجامت
بکند در آن روز بجہت مخالفت اہل طیره عافیت می یابد از ہر
آفت ق و نیز در کتاب مذکور از حضرت امیر المؤمنین صلوات
الله و سلامه علیه الی یوم الدین آورده که فرمود حضرت رسالت پناہ ص

که روز نحس مستمر چهارشنبهٔ آخرِ ماه است و نیز در کتاب مذکور از حضرت
بن منصور آورده گفت دیدم حضرت امام ابو عبد الله ع را که حجامت
می فرمود در روز چهارشنبه بعد عصر و نیز در کتاب مذکور آورده
که فرمودند حضرت امام حسین علیه السلام که شخصی در مسجد کوفه از حضرت
امیر المؤمنین ع سوال کرد پس گفت یا امیر المؤمنین ع آگاه فرما
مارا از روز چهارشنبه و از گرفتن فال از و و از نحوست او و
اینکه کدام روز چهارشنبه این حکمها دارد پس فرمودند جناب امیر
که آن آخرِ چهارشنبه است که در ایام محاق واقع میشود و درین
روز قتل کرده قابیل برادر خود هابیل را و روز چهارشنبه
انداخته شدند جناب ابراهیم علی نبینا و علیه السلام در آتش
و درین روز وضع کرده شده منجنیق و درین روز غرق نمود الله عز و جل
فرعون را و درین روز مبدل گردانید خدای عز و جل بلندی زمین قوم لوط
را به پستی و درین روز فرستاد خدا تعالی هوای تند را بر قوم عاد و درین روز
صبح گردند آن قوم مثل توده ریگ و درین روز مسلط فرمود خدای تعالی پشه را
بر نمرود و درین روز طلب کرد فرعون جناب موسی ع را برای قتل و درین
روز بر ایشان سقف فرود آمد و درین روز فرعون حکم نمود بکشتن غلمان
و درین روز خراب شد بیت المقدس و درین روز مسجد سلیمان بن داود ع

محاق بر روز آخر ماه که در آن ایام ماه نا پدید شود ۱۲ منه دام اقباله

وعلی نبینا وعلیها السلام سوخته شد از کوره فارسیان ودرین روز
قتل شد یحیی بن زکریا ع ودرین روز اول عذاب بر قوم فرعون نازل
شده ودرین روز بحکم الله عزوجل قارون در زمین فرو رفت ودرین
روز مبتلا فرمود الله عزوجل جناب ایوب ع را بردن مال واولاد
آنحضرت ع ودرین روز جناب یوسف ع داخل زندان شدند
ودرین روز فرمود الله عزوجل اِنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ
یعنے بدرستیکه هلاک نمودم ایشان را وقوم ایشان را ودرین
روز گرفت ایشان را صیحه ودرین روز پے کردند ناقه صالح را
ودرین روز هلاک فرمود حق تعالے اصحاب فیل را از سنگهاے
سخت ودرین روز مجروح شدند جناب رسول خدا صلعم ودندان
مبارکش شکسته شد ودرین روز گرفتند عمالقه تابوت را ودر
روز چهارشنبه سفر کردن وحجامت کردن براے مضطر جائز
است وبغیر ضرورت اجتناب افضل واولے است و
صدوق ره در جامع الاخبار از حضرت رسالت پناه صلعم
آورده که هر که بگیرد ناخنهاے خود را در روز چهارشنبه بدخلق
می شود **دعاے شب چهارشنبه** بروایت
شیخ وابن باقی وکفعمی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سُبْحَانَكَ

اللّٰهُمَّ رَبَّنا وَ لَكَ الْحَمْدُ اللّٰهُمَّ أَنْتَ اللّٰهُ الْغَنِيُّ
الدَّائِمُ الْمَلِكُ أَشْهَدُ أَنَّكَ اللّٰهُ لا تُغَيِّرُ الْأَيَّامُ
مُلْكَكَ وَ لا تُغَيِّرُ الْأَيَّامُ عِزَّكَ وَ لا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
وَحْدَكَ لا شَرِيكَ لَكَ وَ لا رَبَّ سِواكَ وَ لا خالِقَ
غَيْرُكَ أَنْتَ خالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَ كُلُّ شَيْءٍ خَلْقُكَ وَ أَنْتَ رَبُّ
كُلِّ شَيْءٍ وَ كُلُّ شَيْءٍ عَبْدُكَ وَ أَنْتَ إِلٰهُ كُلِّ شَيْءٍ وَ
كُلُّ شَيْءٍ يَعْبُدُكَ وَ يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَ يَسْجُدُ لَكَ
فَسُبْحانَكَ وَ بِحَمْدِكَ تَبارَكَتْ أَسْماؤُكَ الْحُسْنىٰ
كُلُّها إِلٰهاً مَعْبُوداً فِي جَلالِ عَظَمَتِكَ وَ كِبْرِيائِكَ
وَ تَعالَيْتَ مَلِكاً جَبّاراً فِي وَقارِ عِزَّةِ مُلْكِكَ وَ
تَقَدَّسْتَ رَبّاً مَنْعُوتاً فِي تَأْيِيدِ مَنَعَةِ سُلْطانِكَ
وَ ارْتَفَعْتَ إِلٰهاً قاهِراً فَوْقَ مَلَكُوتِ عَرْشِكَ
وَ عَلَوْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِارْتِفاعِكَ وَ أَنْفَذْتَ كُلَّ شَيْءٍ
بَصَرَكَ وَ لَطُفَ بِكُلِّ شَيْءٍ خُبْرُكَ وَ أَحاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عِلْمُكَ وَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ حِفْظُكَ وَ حَفِظَ كُلَّ شَيْءٍ
كِتابُكَ وَ مَلَأَ كُلَّ شَيْءٍ نُورُكَ وَ قَهَرَ كُلَّ شَيْءٍ مُلْكُكَ
وَ عَدَلَ فِي كُلِّ شَيْءٍ حُكْمُكَ وَ خافَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ

سَخَطِكَ وَدَخَلَتْ فِي كُلِّ شَيْءٍ مَهَابَتُكَ اِلٰهِي مِنْ مَخَافَتِكَ
وَتَأْيِيدِكَ قَامَتِ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ وَمَا فِيهِنَّ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ طَاعَةً لَكَ وَخَوْفًا مِنْ مَقَامِكَ وَخَشْيَتِكَ
فَتَقَارَّ كُلُّ شَيْءٍ فِي قَرَارِهِ وَانْتَهٰى كُلُّ شَيْءٍ اِلٰى اَمْرِكَ
وَمِنْ شِدَّةِ جَبَرُوتِكَ وَعِزَّتِكَ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِكَ
وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِسُلْطَانِكَ وَمِنْ غِنَاكَ وَسَعَتِكَ افْتَقَرَ
كُلُّ شَيْءٍ اِلَيْكَ فَكُلُّ شَيْءٍ يَعِيشُ مِنْ رِزْقِكَ وَمِنْ عُلُوِّ
مَكَانِكَ وَقُدْرَتِكَ عَلَوْتَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْ خَلْقِكَ وَكُلُّ
شَيْءٍ اَسْفَلُ مِنْكَ تَقْضِي فِيهِمْ بِحُكْمِكَ وَتَجْرِي
الْمَقَادِيرُ بَيْنَهُمْ بِمَشِيَّتِكَ مَا قَدَّمْتَ مِنْهَا
لَمْ يَسْبِقْكَ وَمَا اَخَّرْتَ مِنْهَا لَمْ يُعْجِزْكَ وَمَا اَمْضَيْتَ
مِنْهَا اَمْضَيْتَهُ بِحُكْمِكَ وَعِلْمِكَ سُبْحَانَكَ
وَبِحَمْدِكَ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ
وَاٰثِرْهُ بِصَفْوِ كَرَامَتِكَ عَلٰى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاخْصُصْهُ
بِاَفْضَلِ الْفَضَائِلِ مِنْكَ وَبَلِّغْ بِهِ اَفْضَلَ مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ
وَاَشْرَفَ رَحْمَتِكَ فِي شَرَفِ الْمُقَرَّبِينَ وَالدَّرَجَةِ

الْعُلْيَا مِنَ الْاٰعْلِيْنَ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ بِهِ الْوَسِيْلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ
مِنْكَ وَالْفَضِيْلَةَ وَ اٰدِمْ بِاَفْضَلِ الْكَرَامَةِ
فِي الرِّفْعَةِ
زُلْفَتَهُ حَتّٰى تُتِمَّ النِّعْمَةَ عَلَيْهِ وَ تَطَوَّلَ ذِكْرُ الْخَلَائِقِ لَهُ
وَاجْعَلْنَا مِنْ رُفَقَائِهِ عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِلِيْنَ مَعَ اَبِيْنَا
اِبْرَاهِيْمَ اٰمِيْنَ اِلٰهَ الْحَقِّ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ اَنْزَلْتَهُ عَلٰى مُوْسٰى فِي الْاَلْوَاحِ
وَبِاسْمِكَ الَّذِيْ وَضَعْتَهُ عَلَى السَّمٰوَاتِ فَاسْتَقَلَّتْ
وَعَلَى الْاَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَعَلَى الْجِبَالِ فَاَرْسَتْ
وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ نَبِيِّكَ وَاِبْرَاهِيْمَ
خَلِيْلِكَ وَمُوْسٰى نَجِيِّكَ وَعِيْسٰى كَلِمَتِكَ وَرُوْحِكَ
وَاَسْئَلُكَ بِتَوْرٰتِهِ مُوْسٰى وَاِنْجِيْلِ عِيْسٰى وَزَبُوْرِ
دَاؤُدَ وَقُرْاٰنِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَعَلَيْهِمُ
السَّلَامُ وَعَلٰى جَمِيْعِ اَنْبِيَائِكَ وَبِكُلِّ وَحْيٍ اَوْحَيْتَهُ
وَقَضَاءٍ قَضَيْتَهُ وَكِتَابٍ اَنْزَلْتَهُ يَا اِلٰهَ الْحَقِّ الْمُبِيْنِ
النُّوْرِ السُّنِيْرِ اَنْ تُتِمَّ النِّعْمَةَ عَلَيَّ وَتُحْسِنَ لِيَ الْعَافِيَةَ
فِي الْاُمُوْرِ كُلِّهَا فَاِنَّمَا اَنَا عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ
نَاصِيَتِيْ بِيَدِكَ اَتَقَلَّبُ فِيْ قَبْضَتِكَ غَيْرُ مُعْجِزٍ وَلَا

ممتنع عجزت عن نفسي وعجزت وعجز الناس عني

فلا عشيرة تكفيني ولا مال يفديني ولا عمل ينجيني

ولا قوة لي فانتصر ولا انا بريء من الذنوب فاعتذر

وعظم ذنبي فاتسع عفوك لمغفرتي الليلة بما

وأيت على نفسك وارزقني القوة ما ابقيتني و

اي وعدت ١٢ اصلاح

الاصلاح ما احييتني والعون ما حملتني والصبر

على ما ابليتني والشكر فيما اتيتني والبركة فيما

رزقتني اللهم لقني حجتي يوم الممات ولا

ترني عملي حسرات ولا تفضحني بسرائري يوم

الفاك ولا تخزني بسيئاتي وبلائك عند

قضائك واصلح ما بيني وبينك واجعل

هواي في تقواك واكفني هول المطلع وما

اهمني وما لم يهمني مما انت اعلم به مني

من امر دنياي وآخرتي واعني على ما غلبني

وما لم يغلبني وكل ذلك بيدك يا رب فاكفني

واهدني واصلح بالي وادخلني الجنة وعرفها

لي والحقني بالذين هم خير مني وارزقني مرافقة

النَّبِيِّينَ وَ الصِّدِّيقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ
حَسُنَ أُولٰئِكَ رَفِيقًا أَنْتَ اللّٰهُ الْحَقُّ رَبُّ الْعَالَمِينَ
وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ
الطَّاهِرِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا أما نمازہاے روز
چہارشنبہ سید ابن طاؤس در کتاب جمال الاسبوع از
حضرت رسالت پناہ صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم آوردہ کہ ہر کہ
بگذارد در روز چہارشنبہ دوازدہ رکعت نماز و بخواند
در ہر رکعتے فَاتِحَةُ الْكِتَابِ یک مرتبہ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ
أَحَدٌ سہ مرتبہ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ سہ مرتبہ و
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ سہ مرتبہ ندا کند منادی از عرش
کہ اے بندۂ خدا از سر گیر عمل خود را تحقیق آمرزید خداے
عزوجل گناہان گذشتہ و آیندۂ ترا و بردارد خداے تعالےٰ
از و عذاب قبر او و تنگی و تاریکی آنرا و داخل کند در ان نور را
و دور کند از و شدتہاے روز قیامت را و بنویسد از براے
او بہر رکعتے عبادت ہزار سال و بر آرد از براے او ہفتاد ہزار
حاجت را کہ کمتر آنہا آمرزش است و نرسد او را تشنگی و گرسنگی
و در روایت دیگر در کتاب مذکور آوردہ کہ این نماز را در وقت

چاشت بگذارد و نیز در کتاب مذکور از آن حضرتؐ آورده
که هرکه بگذارد در روز چهارشنبه نزد بلند شدن روز دو رکعت نماز
و بخواند در هر رکعتے اَلْحَمْدُ یک مرتبہ و قُلْ یَا اَیُّهَا الْكَافِرُوْنَ
و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و مُعَوِّذَتَیْن هرکدام یک مرتبه امرزش
طلبند از پیش خدا از براے او ہفتاد ہزار فرشته در روز قیامت
و عطا فرماید او را خداے تعالے در بہشت قصرے که مثل
وسیع ترین شہرہاے دنیا باشد و نیز در کتاب مذکور از
آنحضرتؐ آورده که هرکه بگذارد در روز چہارشنبه دو رکعت
و بخواند در هر رکعتے فَاتِحَةُ الْكِتَابِ و اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ
هرکدام یک مرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ سه مرتبه بردارد خداے
تعالے از او تاریکی قبر را تا روز قیامت و عطا کند به او آیه بهرے
و عطا کند نامهٔ عمل او را بدست راستش او دعائے
حضرت امام زین العابدینؑ بروز چہارشنبه بروایت
شهید و کفعمی رحمة الله علیهما بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ جَعَلَ اللَّیْلَ لِبَاسًا وَّ النَّوْمَ سُبَاتًا
وَّجَعَلَ النَّهَارَ نُشُوْرًا لَّكَ الْحَمْدُ اَنْ بَعَثْتَنِیْ مِنْ
مَرْقَدِیْ وَ لَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهٗ سَرْمَدًا اَحْمَدُ دَائِمًا

لا يَنقَطِعُ اَبَداً وَ لا يُحْصى لَهُ الْخَلائِقُ عَدَداً اَللّهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ اَنْ خَلَقْتَ فَسَوَّيْتَ وَ قَدَّرْتَ وَ قَضَيْتَ وَ
اَمَتَّ وَ اَحْيَيْتَ وَ اَمْرَضْتَ وَ شَفَيْتَ وَ عافَيْتَ وَ
اَبْلَيْتَ وَ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ وَ عَلَى الْمُلْكِ احْتَوَيْتَ
اَدْعُوكَ دُعاءَ مَنْ ضَعُفَتْ وَسيلَتُهُ وَ انْقَطَعَتْ
حيلَتُهُ وَ اقْتَرَبَ اَجَلُهُ وَ تَدانى فِي الدُّنْيا اَمَلُهُ
وَ اشْتَدَّتْ اِلى رَحْمَتِكَ فاقَتُهُ وَ عَظُمَتْ لِتَفْريطِهِ
حَسْرَتُهُ وَ كَثُرَتْ زَلَّتُهُ وَ عَثْرَتُهُ وَ خَلَصَتْ
لِوَجْهِكَ تَوْبَتُهُ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ
وَ عَلى اَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ وَ ارْزُقْني
شَفاعَةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ لا تَحْرِمْني
صُحْبَتَهُ اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ اَللّهُمَّ
اقْضِ لي فِي الْاَرْبَعاءِ اَرْبَعاً اِجْعَلْ قُوَّتي في
طاعَتِكَ وَ نَشاطي في عِبادَتِكَ وَ رَغْبَتي في ثَوابِكَ
وَ زُهْدي فيما يُوجِبُ لي اَليمَ عِقابِكَ اِنَّكَ
لَطيفٌ لِما تَشاءُ **تسبيح** روز چهارشنبه بروايت شيخ و
ابن باقى و كفعمى رحمهم الله بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ سُبْحانَ

مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْاَنْعَامُ بِاَصْوَاتِهَا يَقُولُونَ سُبُّوحًا قُدُّوسًا
سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ
الْبِحَارُ بِاَمْوَاجِهَا سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ سُبْحَانَ
مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ مَلَائِكَةُ السَّمٰوَاتِ بِاَصْوَاتِهَا
سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمَحْمُودِ فِي كُلِّ مَقَالَةٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ
الَّذِي يُسَبِّحُ لَهُ الْكُرْسِيُّ وَمَا حَوْلَهُ وَمَا تَحْتَهُ سُبْحَانَ
الْمَلِكِ الْجَبَّارِ الَّذِي مَلَأَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ السَّبْعَ
وَالْاَرَضِينَ السَّبْعَ سُبْحَانَ اللّٰهِ بِعَدَدِ مَا سَبَّحَهُ
الْمُسَبِّحُونَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِعَدَدِ مَا حَمِدَهُ الْحَامِدُونَ
وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِعَدَدِ مَا هَلَّلَهُ الْمُهَلِّلُونَ وَ
اللّٰهُ اَكْبَرُ بِعَدَدِ مَا كَبَّرَهُ الْمُكَبِّرُونَ
وَاَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ بِعَدَدِ مَا اسْتَغْفَرَهُ الْمُسْتَغْفِرُونَ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِعَدَدِ
مَا مَجَّدَهُ الْمُمَجِّدُونَ وَبِعَدَدِ مَا قَالَهُ الْقَائِلُونَ
وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَا
صَلّٰى عَلَيْهِ الْمُصَلُّونَ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
تُسَبِّحُ لَكَ الدَّوَابُّ فِي مَرَاعِيهَا وَالْوُحُوشُ فِي مَضَانِّهَا

وَالسِّبَاعُ فِی فَلَوَاتِهَا وَالطَّيْرُ فِی وُكُورِهَا سُبْحَانَكَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ تُسَبِّحُ لَكَ الْبِحَارُ بِاَمْوَاجِهَا وَالْحِيتَانُ
فِی مِيَاهِهَا وَالْمِيَاهُ فِی مَجَارِيهَا وَالْهَوَامُّ فِی اَمَاكِنِهَا
سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِی لَا يَبْخَلُ الْغَنِیُّ
الَّذِی لَا يُعْدِمُ الْجَدِيدُ الَّذِی لَا يَبْلَی الْحَمْدُ لِلّٰهِ الْبَاقِی
الَّذِی تَسَرْبَلَ بِالْبَقَاءِ الدَّائِمُ الَّذِی لَا يَفْنٰی الْعَزِيزُ
الَّذِی لَا يَذِلُّ الْمَلِكُ الَّذِی لَا يَزُولُ سُبْحَانَكَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْقَائِمُ الَّذِی لَا يَعْبَأُ الدَّائِمُ الَّذِی
لَا يَبِيدُ الْعَلِيمُ الَّذِی لَا يَرْتَابُ الْبَصِيرُ الَّذِی لَا يَضِلُّ
الْحَلِيمُ الَّذِی لَا يَجْهَلُ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَكِيمُ
الَّذِی لَا يَحِيفُ الرَّقِيبُ الَّذِی لَا يَسْهُو الْمُحِيطُ الَّذِی
لَا يَلْهُو الشَّاهِدُ الَّذِی لَا يَغِيبُ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
الْقَوِیُّ الَّذِی لَا يُرَامُ الْعَزِيزُ الَّذِی لَا يُضَامُ السُّلْطَانُ
الَّذِی لَا يُغْلَبُ الْمُدْرِكُ الَّذِی لَا يُدْرَكُ الطَّالِبُ الَّذِی لَا يُعْجِزُ عَوْدَه

چہار شنبہ بروایت طب الائمہ از حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اُعِيذُكَ يَا فُلَانَ بْنَ فُلَانَةٍ بِالْاَحَدِ
الصَّمَدِ مِنْ شَرِّ مَا نَفَثَ وَعَقَدَ وَمِنْ شَرِّ اَبِی مُرَّةَ وَمَا

وَلَدًا اُعِیْذُکَ بِالْوَاحِدِ الْاَعْلٰی مِمَّا رَاَتْ عَیْنٌ وَّ
مِمَّا لَمْ تَرَ وَاُعِیْذُکَ بِالْفَرْدِ الْکَبِیْرِ مِنْ شَرِّ مَنْ
اَرَادَکَ بِاَمْرٍ عَسِیْرٍ اَنْتَ یَا فُلَانَ بْنَ فُلَانَۃَ فِیْ جِوَارِ اللّٰہِ
الْعَزِیْزِ الْجَبَّارِ الْمَلِکِ الْقُدُّوْسِ الْقَهَّارِ السَّلَامِ الْمُؤْمِنِ
الْمُهَیْمِنِ الْعَزِیْزِ الْجَبَّارِ عَالِمِ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَۃِ الْکَبِیْرِ
الْمُتَعَالِ هُوَ اللّٰہُ لَا شَرِیْکَ لَہٗ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰہِ صَلَّی اللّٰہُ
عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ وَعَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَۃُ اللّٰہِ وَبَرَکَاتُہٗ

زیارت حضرت امام موسیٰ کاظم وحضرت امام رضا وحضرت
امام محمد تقی وحضرت امام علی النقی علیہم السلام در جمال الاسبوع
آوردہ در روز ایشان کہ چہارشنبہ است اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ
یَا اَوْلِیَاءَ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا حُجَجَ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ
یَا نُوْرَ اللّٰہِ فِیْ ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا
اُمَنَاءَ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا خُلَفَاءَ رَسُوْلِ اللّٰہِ صَلَوَاتُ
اللّٰہِ عَلَیْکُمْ وَعَلٰی اَهْلِ بُیُوْتِکُمُ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ
بِاَبِیْ اَنْتُمْ وَاُمِّیْ لَقَدْ عَبَدْتُّمُ اللّٰہَ مُخْلِصِیْنَ وَ
جَاهَدْتُّمْ فِی اللّٰہِ حَقَّ جِهَادِہٖ حَتّٰی اَتَاکُمُ الْیَقِیْنُ
فَلَعَنَ اللّٰہُ اَعْدَاءَکُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَجْمَعِیْنَ

وَ اَنَا اَبُو ءُ اِلَی اللهِ وَ اِلَیْکُمْ مِنْهُمْ یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا اِبْرَاهِیْمَ
مُوْسَی بْنَ جَعْفَرٍ یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ
یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا الْحَسَنِ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَنَا مَوْلًی لَکُمْ
مُؤْمِنٌ بِسِرِّکُمْ وَ عَلَانِیَتِکُمْ وَ جَهْرِکُمْ مُتَضَیِّفٌ
بِکُمْ فِیْ یَوْمِکُمْ هٰذَا وَ هُوَ یَوْمُ الْاَرْبِعَاءِ وَ مُسْتَجِیْرٌ بِکُمْ
فَاَضِیْفُوْنِیْ وَ اَجِیْرُوْنِیْ بِاٰلِ بَیْتِکُمُ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ

فصل ششم در بیان اعمال شب پنجشنبه و روز آن ،

مجلسی رحمه آورده که روز پنجشنبه متعلق است بمشتری و عرب آنرا مونس گویند و بعربی یوم الخمیس گویند و درین روز جمشید جواہر و طلا و نقره را از معادن بیرون آورد و درین روز اولاد ترک بن یافث سمور و سنجاب را پیدا کردند و درین روز اسکندر از ظلمات بیرون رفت و درین روز درہم و دینار را سکه کردند و درین روز بادشاه بهم رسید و درین روز اقالیم سبعه وضع کردند و روز مبارکی است و درین روز حضرت رسالت م غزا کرد و ظفر یافت و درین روز شیطان ملعون شد و درین روز حضرت ادریس ع بآسمان رفت و پنجم روز دنیا است و خوب است برای دیدن قضاة و علما و امرا و مکروه است حجامت کردن

ودرین روز هارون الرشید ودرین روز حجامت کرد و همان دم هلاک
شد و بروایتی حجامت خوب است اگر پیش از زوال باشد
و برای ناخن گرفتن خوب است و بهتر آنست که یک ناخن را
برای روز جمعه بگذارند و هر که در روز پنجشنبه آخر ماه در اول روز
حجامت کند درد از بدنش زائل شود و روایت شده است
که روز پنجشنبه روز داخل شدن بر امرا و بر آوردن حاجتهاست
بدانکه سفر کردن و تزویج نمودن اگر قمر در عقرب باشد کراهت
دارد اگر عقد واقع شود زن و شوهر خوبی نه بیند و اگر روزهای
هفته در سعادت و نحوست با روزهای ماه موافق نشوند
و ضرور شود اختیار کردن رعایت نیکی و بدی ایام هفته اولی
است زیرا که احادیث آنها در باب آنها معتبر تر است و رعایت
سکزیولدوز نیز بکند که در وقت سفر در برابر روز باشد آنچه
گفته اند که عقد و نکاح کردن در میان عید فطر و عید قربان
خوب نیست اصلی ندارد و شاید اصلش از طریقه عامه بوده باشد
که در ماه شوال چون عقد عایشه واقع شده و اکثر مفاسد
اسلام از و بظهور آمده شاید اصلش از آن جهت
بوده باشد والله یعلم شیخ طوسی در مصباح متهجد آورده

سکزیولدوز
در فلک
ستاره
ایستاده
صورت
هفت روز است
دوران
خمس است
ستاره
دائم جامع

که مستحب است طلب علم کردن درین روز و در روز دوشنبه و نیز
در کتاب مذکور آورده که در روایتے نهی وارد شده است
از خوردن دوا درین روز محمد بن بابویه رحمه در
من لا یحضره الفقیه آورده که حضرت رسالت پناه صلعم که در روز
پنجشنبه بسفر میرفتند مے فرمودند که روز پنجشنبه را خدا و رسول
و فرشتگان دوست میدارند و نیز محمد بن بابویه در
خصال آورده که حضرت رسالت پناه صلعم چون هوا گرم میشد
روز پنجشنبه از اندرون خانه به بیرون می فرمودند
و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که هر
بگیرد ناخنهاے خود را در روز پنجشنبه و یک ناخن بگذارد که
در روز جمعه بگیرد دور میگرداند خداے تعالے ازو درد چشم را
و طبرسی در مکارم از رسول خدا صلعم آورده که هر که خواهد
امان یابد از درویشی و درد چشم و برص و دیوانگی باید که بگیرد
ناخنهاے خود را در روز پنجشنبه بعد از عصر و ابتدا کند بانگشت
خورد دست چپ و نیز از ان حضرت صلعم مروی است
که هر که بگیرد شارب خود را در روز پنجشنبه عافیت یابد از درد
دندان و درد چشم محمد بن بابویه در خصال از معتب

بن مبارک آورده که گفت حاضر خدمت جناب صادق ع
شدم بروز پنجشنبه و آن حضرت حجامت میفرمودند پس عرض
کردم یا بن رسول الله درین روز حجامت می فرمائی فرمود ع
هرگاه حجامت کند یکے از شما پس باید که حجامت کند در روز
پنجشنبه بتحقیق که در هر شب جمعه خون غلیان می کند بسبب خوف
قیامت و قیامت روز جمعه قائم میشود صاحب کتاب
عجائب ذکر کرده است که حجامت در روز پنجشنبه و روز جمعه بکنند
و نهی کرده است حضرت رسول ص در او حجامت را و گفته کسیکه
حجامت کند در او تب میکند و میمیرد صاحب کشف الاخطا
از رسول مقبول ص آورده که آنحضرت ص در ابتدائے رسالت
هر روز روزه میداشت و گاهے هر روز روزه نمیداشت
پس بعد مرور ایام این عادت ترک فرموده چنین میکرد که
یک روز در میانه روزه میگرفت و این روزه را روزه داؤد
می نامند و بعد انقضائے ایام این عادت هم ترک فرمود
و تا زمان وفات براین امر مواظبت و مداومت میفرمودند که
در اول پنجشنبه هر ماه و پنجشنبه آخر ماه و چهارشنبه میانه روزه
میگرفتند و نیز در کتاب مذکور از جناب امام جعفر صادق منقول است

کہ کسے سوال کرد ازان حضرتؐ از روزہ پنجشنبہ اول ماہ و آخر
ماہ و چہارشنبہ میانہ پس آنحضرتؐ فرمود کہ پنجشنبہ روزی است
کہ اعمال خلائق پیش پروردگار عرض میشوند لکن چہارشنبہ
روزے است کہ آتش مخلوق شدہ و روزہ سپر است از آتش
دوزخ و مقصود رسول خداؐ ہمین است کہ این ہر سہ روز روزہ
را باید گرفت در ہر ماہ اما نماز ہائے شب پنجشنبہ سیّد
بن طاوس در جمال الاسبوع از آنحضرتؐ آوردہ کہ ہر کہ
بگذارد شب پنجشنبہ میان مغرب و عشا دو رکعت نماز و بخواند
در ہر رکعتے فاتحۃ الکتاب صد مرتبہ و یک مرتبہ نیز روایت
شدہ است و آیۃ الکرسی پنج مرتبہ و قل یا ایہا الکفرون و قل
ہو اللہ احد و معوذتین ہر کدام پانزدہ مرتبہ و چون از نماز فارغ
شود استغفار کند پانزدہ مرتبہ و ہدیہ کند ثواب آنرا از برائے
پدر و مادر خود بآنکہ بگوید اَللّٰھُمَّ اجْعَلْ ثَوَابَھُمَا لِوَالِدَیَّ
پس چون چنین کند ادا نمودہ است حق پدر و مادر خود را و عطا کند
او را خدائے تعالے آنچہ عطا کردہ است شہیدان را و چون
بگذرد بر صراط باشد فرشتۂ از طرف راست او و دو فرشتہ
از طرف چپ او و می برند او را تکبیر گویان تا در آید بہ بہشت و فرود

آید در قبهٔ سفیدے و در آن قبه خانهٔ باشد از مرد سبز که وسعت
آن خانه ہفت برابر وسیع ترین شہر ہاے دنیا باشد در ہر خانہ
تختے باشد از نور و ستونہاے آن تخت از عنبر اشہب باشد
بر ہر تختے ہزار فرش باشد از زعفران بر ہر فرشے حورے و
ہفتاد حلہ از نور باشد که دیده شود نور بدن آن حور از پس آن
حلہا و بر سر آن حور گیسو ہا باشد که محلے باشد بدُر و یاقوت
و ہرگاه تبسم کند با شوہر خود بر آید از دہن آن حور نورے که
تعجب کنند از ان نور اہل بہشت تا آنکه گویند چیست این نور
گویا آمده است بر ما نور بارے سبحانهٗ پس ندا کرده شود از
بالاے سر آنہا که اے اہل بہشت تحقیق تبسم کرده است جاریه فلان
با شوہر خود در خانهٔ خود و بر سر ہر گیسوے زنگی باشد از طلا که
از میان آن زنگ مشک و عنبر باشد و ہرگاه حرکت دہد آن
حور سر خود را بر آید از میان آن زنگ آوازے که نماید با و از زنگ
دیگر و بر سر آن حور تاجے از نور باشد و آراسته باشد انگشتان
خود را با نگشتر ہا و عطا میکند خداے تعالے این ثواب را
بکسیکه این نماز از براے او میگذارد و از اجر او چیزے
کم نمیشود و می نویسند از براے او بہر رکعتے ثواب دو ہزار ہزار نماز

وعطا مے کند او را بعدد ہر موے کہ بر بدن او باشد نورے
بہشت جزاے خدا از براے اولیاے خود

شیخ طوسیؒ

در مصباح متہجد از حضرت رسالت پناہ صلعم آوردہ کہ ہر کہ بگذارد
در شب پنجشنبہ چہار رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے فاتحۃ الکتاب
ہفت مرتبہ و انا انزلناہ یک مرتبہ و فصل کند میان این چہار رکعت
بسلام دادن و چون فارغ شود بگوید صد مرتبہ اَللّٰھُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ و صد مرتبہ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی
جبرئیل عطا کند او را خدای تعالی ہفتاد ہزار قصر در بہشت
و در ہر قصرے ہفتاد ہزار سرا و در ہر سرائے ہفتاد ہزار
خانہ و در ہر خانہ ہفتاد ہزار حور

دعائے شب پنجشنبہ

شیخ و کفعمی و ابن باقی بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سُبْحَانَکَ
رَبَّنَا وَلَکَ الْحَمْدُ اَنْتَ الَّذِیْ بِکَلِمَتِکَ خَلَقْتَ جَمِیْعَ
خَلْقِکَ فَکُلُّ مَشِیَّتِکَ اَتَتْکَ بِلَا لُغُوْبٍ اَثْبَتَّ
مَشِیَّتَکَ وَلَمْ تَاْنَ فِیْھَا لِمَؤُنَۃٍ وَّلَا لِنَصَبٍ فِیْھَا
لِمَشَقَّۃٍ وَّکَانَ عَرْشُکَ عَلَی الْمَاۤءِ وَالظُّلْمَۃُ عَلَی
الْھَوَاۤءِ وَالْمَلٰۤئِکَۃُ یَحْمِلُوْنَ عَرْشَکَ عَرْشَ النُّوْرِ
وَالْکَرَامَۃِ وَیُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِکَ وَالْخَلْقُ مُطِیْعٌ لَّکَ

خاشع من خوفك لا يرى فيه نور الا نورك ولا يسمع
فيه صوت الا صوتك حقيق بما لا يحق الا لك
خالق الخلق ومبتدعه توحدت بامرك وتفردت
بملكك وتعظمت بكبريائك وتعززت بجبروتك
وتسلطت بقوتك وتعاليت بقدرتك وانت
بالمنظر الاعلى فوق السموات العلى كيف لا يقصر
دونك علم العلماء ولك العزة احصيت خلقك
ومقاديرك لما جل من جلالك ما جل من ذكرك
ولما ارتفع من رفيع ما ارتفع من كرسيك
علوت على علو ما استعلى من مكانك كنت
قبل جميع خلقك لا يقدر القادرون قدرك
ولا يصف الواصفون وصفك امرك رفيع
البنيان مضيء البرهان عظيم الجلال قديم
المجد محيط العلم لطيف الخبر حكيم الامر
احكم الامر صنعك وقهر كل شيء سلطانك
وتوليت العظمة بعزة ملكك والكبرياء
بعظيم جلالك ثم دبرت الاشياء كلها بحكمك

maablib.org

وَاَحْصَيْتَ اُمُوْرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ كُلَّهَا بِعِلْمِكَ
وَكَانَ الْمَوْتُ وَالْحَيٰوةُ بِيَدِكَ وَضَرَعَ كُلُّ شَيْءٍ
اِلَيْكَ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِكَ وَانْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ
بِطَاعَتِكَ فَتَقَدَّسْتَ رَبَّنَا وَتَقَدَّسَ اسْمُكَ
وَتَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالٰى ذِكْرُكَ وَبِقُدْرَتِكَ عَلٰى خَلْقِكَ
وَلُطْفِكَ فِيْ اَمْرِكَ لَا يَعْزُبُ عَنْكَ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَا اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ
وَلَا اَكْبَرُ اِلَّا فِيْ كِتَابٍ مُّبِيْنٍ فَسُبْحَانَكَ وَ
بِحَمْدِكَ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
عَلٰى اَحَدٍ مِنْ بُيُوْتَاتِ الْمُسْلِمِيْنَ صَلٰوةً تُبَيِّضُ
بِهَا وَجْهَهٗ وَتُقِرُّ بِهَا عَيْنَهٗ وَتُزَيِّنُ بِهَا مَقَامَهٗ
وَتَجْعَلُهٗ خَطِيْبًا بِمَحَامِدِكَ مَا قَالَ صَدَّقْتَهٗ وَمَا
سَاَلَ اَعْطَيْتَهٗ وَلِمَنْ شَفَعَ شَفَّعْتَهٗ وَاجْعَلْ لَهٗ مِنْ
عَطَائِكَ عَطَاءً تَامًّا وَقِسْمًا وَافِيًا وَنَصِيْبًا جَزِيْلًا
وَاِسْمًا عَالِيًا عَلَى النَّبِيِّيْنَ وَالصِّدِّيْقِيْنَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِيْنَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيْقًا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ

بِاسْمِكَ الَّذِیْ اِذَا ذُکِرَ اهْتَزَّ لَهٗ عَرْشُكَ وَتَهَلَّلَ لَهٗ نُوْرُ
وَاسْتَبْشَرَتْ لَهٗ مَلَآئِکَتُكَ وَالَّذِیْ اِذَا ذُکِرَ تَزَعْزَعَتْ
لَهُ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ
وَالَّذِیْ اِذَا ذُکِرَ تَفَتَّحَتْ لَهٗ اَبْوَابُ السَّمَآءِ وَاَشْرَقَتْ
لَهُ الْاَرْضُ وَسَبَّحَتْ لَهُ الْجِبَالُ وَالَّذِیْ اِذَا ذُکِرَ تَصَدَّعَتْ
لَهُ الْاَرْضُ وَتَقَدَّسَتْ لَهُ الْمَلَآئِکَةُ وَالْاِنْسُ وَتَفَجَّرَتْ
لَهُ الْاَنْهَارُ وَالَّذِیْ اِذَا ذُکِرَ ارْتَعَدَتْ مِنْهُ النُّفُوْسُ
وَوَجِلَتْ مِنْهُ الْقُلُوْبُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْاَصْوَاتُ
اَنْ تَغْفِرَلِیْ وَلِوَالِدَیَّ وَارْحَمْهُمَا کَمَا رَبَّیَانِیْ صَغِیْرًا
وَارْزُقْنِیْ ثَوَابَ طَاعَتِهِمَا وَمَرْضَاتِهِمَا وَعَرِّفْ
بَیْنِیْ وَبَیْنَهُمَا فِیْ جَنَّتِكَ اَسْئَلُكَ لِیْ وَلَهُمَا الْاَجْرَ
فِی الْاٰخِرَةِ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وَالْعَفْوَ یَوْمَ الْقَضَآءِ وَبَرْدَ
الْعَیْشِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَقُرَّةَ عَیْنٍ لَا تَنْقَطِعُ وَلَذَّةَ
النَّظَرِ اِلٰی وَجْهِكَ وَشَوْقًا اِلٰی لِقَآئِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
ضَعِیْفٌ فَقَوِّ فِیْ رِضَاكَ ضَعْفِیْ وَخُذْ اِلَی الْخَیْرِ
بِنَاصِیَتِیْ وَاجْعَلِ الْاِسْلَامَ مُنْتَهٰی رِضَایَ وَاجْعَلِ
الْبِرَّ اَکْبَرَ اَخْلَاقِیْ وَالتَّقْوٰی زَادِیْ وَارْزُقْنِی الظَّفَرَ

بِالْخَيْرِ لِنَفْسِي وَأَصْلِحْ لِي دِينِيَ الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ
أَمْرِي وَبَارِكْ لِي فِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا بَلَاغِي
وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي وَاجْعَلْ
دُنْيَايَ زِيَادَةً فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلْ آخِرَتِي عَافِيَةً
مِنْ كُلِّ شَرٍّ وَهَبْ لِيَ الْإِنَابَةَ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ وَالتَّجَافِيَ
عَنْ دَارِ الْغُرُورِ وَالْاِسْتِعْدَادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ أَنْ
يَنْزِلَ بِي اللّٰهُمَّ لَا تَأْخُذْنِي بَغْتَةً وَلَا تَقْتُلْنِي
نُجَاءَةً وَلَا تُعَجِّلْنِي عَنْ حَقٍّ وَلَا تَسْلُبْنِيهِ وَعَافِنِي مِنْ
مُمَارَسَةِ الذُّنُوبِ بِتَوْبَةِ النَّصُوحِ وَمِنَ الْأَسْقَامِ
الْمُدَوِّيَةِ بِالْعَفْوِ وَالْعَافِيَةِ وَتَوَفَّ نَفْسِي آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً
رَاضِيَةً بِمَا لَهَا مَرْضِيَّةً لَيْسَ عَلَيْهَا خَوْفٌ وَلَا حُزْنٌ
وَلَا جَزَعٌ وَلَا فَزَعٌ وَلَا رَجَلٌ وَلَا مَقْتٌ مِنْكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنْكَ الْحُسْنَى وَهُمْ عَنِ النَّارِ
مُبْعَدُونَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
مَنْ أَرَادَنِي بِحُسْنٍ فَأَعِنْهُ عَلَيْهِ وَيَسِّرْهُ لِي فَإِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ
إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ أَوْ حَسَدٍ أَوْ بَغْيٍ
عَدَاوَةٍ أَوْ ظُلْمٍ فَإِنِّي أَدْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِهِ وَأَسْتَعِينُ

maablib.org

بِكَ عَلَيْهِ فَاكْفِنِيهِ بِمَا شِئْتَ وَاشْغَلْهُ عَنِّي بِمَا شِئْتَ
فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَمِنْ مَعَاوِيهِ وَاعْتِرَاضِهِ وَفَزَعِهِ
وَوَسْوَسَتِهِ اَللّٰهُمَّ فَلَا تَجْعَلْ لَهُ عَلَيَّ سُلْطَاناً وَلَا تَجْعَلْ لَهُ عَلَيَّ
سَبِيلاً وَلَا تَجْعَلْ لَهُ فِي مَالِي وَلَا فِي وَلَدِي شِرْكاً وَلَا نَصِيباً وَبَاعِدْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ
كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ حَتَّى لَا يُفْسِدَ
شَيْئاً مِنْ طَاعَتِكَ عَلَيْنَا وَأَتْمِمْ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ عِنْدَنَا
بِمَرْضَاتِكَ عَنَّا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا
رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً اما
نمازهای روز پنجشنبه سید بن طاوس در کتاب جمال الاسبوع
از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم آورده که هر که بگذارد
در روز پنجشنبه دو رکعت نماز و بخواند در رکعت اول الحمد و شصد مرتبه
قل هو الله احد و در رکعت دوم الحمد و دو صد مرتبه قل هو الله احد
بنا کند خدای تعالی از برای او هزار هزار شهر در بهشت فردوس
که هیچ چشمی چنان ندیده باشد و هیچ گوشی نشنیده باشد و در دلهای مخلوقین خطور نکرده باشد
و خلق کند از برای او هفتاد هزار هزار فرشته دران روز که محو
میکرده باشند از و گناهان را و می نوشته باشند از برای او حسنات را

وبلندی کرده باشند از برای او درجات را از ان روز تا یک سال

ونیز در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد در روز

پنجشنبه دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه

واذا جاء نصر الله پنج مرتبه و انا اعطیناک الکوثر پنج مرتبه و قرائت

قل هو الله احد چهل مرتبه و استغفار کند چهل مرتبه

کند در همین روز بعد از عصر

عطا کند او را خدای تعالی در روز قیامت بعد هر چه در بهشت و

دوزخ است ثوابها و عطا فرماید او را شهرے در بهشت در روزی

کند او را دو صد زوجه از حور العین و بنویسد از برای او بعد هر

فرشته عبادت یک سال و عطا فرماید او را بعد هر آیه ثواب

نماز در روز پنجشنبه برائے طلب حاجت سید

ابن طاوس رح در کتاب جمال الاسبوع از حضرت رسالت پناه

آورده که هر که بگذارد در روز پنجشنبه چهار رکعت نماز و بخواند در

رکعت اول الحمد یک مرتبه و یازده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت

دوم الحمد یک مرتبه و بست و یک مرتبه قل هو الله احد و در رکعت

سوم الحمد یک مرتبه و سی و یک مرتبه قل هو الله و در رکعت چهارم الحمد

یک مرتبه و چهل و یک مرتبه قل هو الله احد و بعد هر دو رکعت سلام

بگوید و چون از نماز فارغ شود بخواند قل هو الله پنجاه و یک مرتبه و بگوید

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ پنجاه ویک مرتبه بعد ازان
سجده کند وبگوید در سجده یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ صد مرتبه ودعا کند هرچه
خواهد وفرمودند آنحضرت صلعم که هر که بگذارد این نماز را وبگوید آنچه گفته شد
اگر خواهد از خدا از وال کوهها هر آئینه زائل شوند یا نازل شدن
باران را هر آئینه نازل شود ونمی ماند حجابی درمیان او ودرمیان خدا
وخدای تعالی غضب می فرماید بر شخصی که بگذارد این نماز را وطلب
از و حاجتی را دعاء روز پنجشنبه از حضرت امام زین العابدینؑ
که از ملحقات صحیفه کامله است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِيْ اَذْهَبَ اللَّيْلَ مُظْلِمًا بِقُدْرَتِهٖ وَجَآءَ
بِالنَّهَارِ مُبْصِرًا بِرَحْمَتِهٖ وَكَسَانِيْ ضِيَآءَهٗ وَاٰتَانِيْ نِعْمَتَهٗ
اَللّٰهُمَّ فَكَمَا اَبْقَيْتَنِيْ لَهٗ فَاَبْقِنِيْ لِاَمْثَالِهٖ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِهٖ وَلَا تَفْجَعْنِيْ فِيْهِ وَفِيْ غَيْرِهٖ مِنَ اللَّيَالِيْ وَالْاَيَّامِ
بِارْتِكَابِ الْمَحَارِمِ وَاكْتِسَابِ الْمَاٰثِمِ وَارْزُقْنِيْ خَيْرَهٗ
وَخَيْرَ مَا فِيْهِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهٗ وَاصْرِفْ عَنِّيْ شَرَّهٗ وَ
شَرَّ مَا فِيْهِ وَشَرَّ مَا بَعْدَهٗ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ بِذِمَّةِ الْاِسْلَامِ
اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْاٰنِ اَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِمُحَمَّدِ
نِ الْمُصْطَفٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ اَسْتَشْفِعُ لَدَيْكَ

maablib.org

فاعرف اللهم ذمتي التي رجوت بها قضاء حاجتي يا
ارحم الراحمين اللهم اقض لي في الخميس خمسا لا يتسع
لها الا كرمك ولا يطيقها الا نعمك سلامة اقوى بها
على طاعتك وعبادة استحق بها جزيل مثوبتك وسعة
في الحال من الرزق الحلال وان تؤمنني في مواقف
الخوف بامنك وتجعلني من طوارق الهموم والغموم
في حصنك صل على محمد وآل محمد واجعل
توسلي به شافعا يوم القيامة نافعا انك انت ارحم
الراحمين **دعاء** حضرت فاطمه زهرا صلوات الله وسلامه
عليها وعلى ابيها وبعلها وبنيها در روز پنجشنبه بروايت كفعمى در بلد الامين
اللهم اني اسألك الهدى والتقى والعفاف والغنى
والعمل بما تحب وترضى اللهم اني اسألك من
قوتك لضعفنا ومن غناك لفقرنا وفاقتنا ومن حلمك
وعلمك لجهلنا اللهم صل على محمد وآل محمد واعنا على
شكرك وذكرك وطاعتك وعبادتك برحمتك
يا ارحم الراحمين **تسبيح** روز پنجشنبه بروايت شيخ و ابن
باقي و كفعمى بسم الله الرحمن الرحيم سبحانك لا اله

إلّا أنت الواسع الذي لا يضيق البصير الذي لا يضل
النور الذي لا يخمد سبحانك لا إله إلّا أنت الحيّ
القيوم الذي لا يموت القيوم الذي لا يهن الصمد
الذي لا يطعم سبحانك لا إله إلّا أنت ما أعظم شأنك
وأعزّ سلطانك وأعلى مكانك وأشمخ
ملكك سبحانك لا إله إلّا أنت ما أبرّك وأرحمك
وأحلمك وأعظمك وأعلمك وأسمحك وأجلّك وأكرمك
وأعزّك وأعدلك وأقواك وأسمعك وأبصرك
سبحانك لا إله إلّا أنت ما أكرم عفوك وأعظم
تجاوزك سبحانك لا إله إلّا أنت ما أوسع رحمتك
وأكثر فضلك سبحانك لا إله إلّا أنت ما أنعم
آلاءك وأسبغ نعماءك سبحانك لا إله إلّا أنت ما
أفضل ثوابك وأجزل عطاءك سبحانك لا إله
إلّا أنت ما أوسع حجتك وأوضح برهانك سبحانك
لا إله إلّا أنت ما أشدّ أخذك وأوجع عقابك
سبحانك لا إله إلّا أنت ما أشدّ مكرك وأمتن كيدك سبحانك
لا إله إلّا أنت تسبّح لك السموات السبع والأرضون

السَّبْعِ سُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَرِيبُ فِي عُلُوِّكَ
الْمُتَعَالِ فِي دُنُوِّكَ الْمُتَدَانِ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ
مِنْ خَلْقِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَرِيبُ قَبْلَ
كُلِّ شَيْءٍ وَالدَّائِمُ مَعَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ
كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ تَصَاغَرَ كُلُّ شَيْءٍ
لِجَبَرُوتِكَ وَانْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِسُلْطَانِكَ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ
لِعِزَّتِكَ وَخَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِكَ وَاسْتَسْلَمَ كُلُّ
شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ مَلَكْتَ الْمُلُوكَ
بِقُدْرَتِكَ وَذَلَّتِ الْعُظَمَاءُ لِعَظَمَتِكَ وَقَهَرْتَ الْجَبَابِرَةَ
بِعِزَّتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ تَسْبِيحاً يَفْضُلُ عَلَىٰ
تَسْبِيحِ الْمُسَبِّحِينَ كُلِّهِمْ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَىٰ آخِرِهِ
وَمِلْأَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرَضِينَ وَمِلْأَ مَا خَلَقْتَ وَمِلْأَ
مَا قَدَّرْتَ سُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ تُسَبِّحُ لَكَ السَّمٰوَاتُ
بِأَقْطَارِهَا وَالشَّمْسُ فِي مَجَارِيهَا وَالْقَمَرُ فِي مَنَازِلِهِ
وَالنُّجُومُ فِي سَيَرَانِهَا وَالْفَلَكُ فِي مَعَارِجِهِ سُبْحَانَكَ
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يُسَبِّحُ لَكَ النَّهَارُ بِضَوْئِهِ وَاللَّيْلُ
بِدُجَاهُ وَالنُّورُ بِشُعَاعِهِ وَالظُّلْمَةُ بِغُمُوضِهَا سُبْحَانَكَ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يُسَبِّحُ لَكَ الرِّيَاحُ فِي مَهَبِّهَا وَالسَّحَابُ بِاَمْطَارِهَا وَالْبَرْقُ بِاَخْطَافِهٖ وَالرَّعْدُ بِاَرْزَامِهٖ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يُسَبِّحُ لَكَ الْاَرْضُ بِاَقْوَاتِهَا وَالْجِبَالُ بِاَطْوَادِهَا وَالْاَشْجَارُ بِاَوْرَاقِهَا وَالْمَرَاعِي فِي مَنَابِتِهَا سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ عَدَدَ مَا سَبَّحَكَ مِنْ شَيْءٍ وَكَمَا تُحِبُّ يَا رَبِّ اَنْ تُحْمَدَ وَكَمَا يَنْبَغِي لِعَظَمَتِكَ وَكِبْرِيَائِكَ وَعِزِّكَ وَقُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ **عوذه روز پنجشنبه** بروایت شیخ و ابن باقی و کفعمی وطب الائمہ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اُعِيْذُ نَفْسِيْ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ وَقَائِمٍ وَقَاعِدٍ وَعَدُوٍّ وَحَاسِدٍ وَمُعَانِدٍ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهٖ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلٰى قُلُوْبِكُمْ وَيُثَبِّتَ الْاَقْدَامَ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُوْرًا لِنُحْيِيَ بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهٗ مِمَّا خَلَقْنَا اَنْعَامًا وَاَنَاسِيَّ كَثِيْرًا اَلْاٰنَ خَفَّفَ

اللهُ عَنكُمْ ذٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ يُرِيدُ اللهُ
أَن يُخَفِّفَ عَنكُمْ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَلَا غَالِبَ إِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ
اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا زيارت
حضرت امام حسن عسكرى بروايت سيد بن طاوس
در جمال الاسبوع آورده كه اين روز آنحضرت است ع بخواند
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ وَخَالِصَتَهُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثَ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةَ
اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ بَيْتِكَ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ
بْنَ عَلِيٍّ أَنَا مَوْلًى لَكَ وَلِآلِ بَيْتِكَ وَهٰذَا يَوْمُكَ
وَهُوَ يَوْمُ الْخَمِيسِ وَأَنَا ضَيْفُكَ فِيهِ وَمُسْتَجِيرٌ بِكَ
فِيهِ فَأَحْسِنْ ضِيَافَتِي وَإِجَارَتِي بِحَقِّ آلِ بَيْتِكَ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ شيخ و سيد بن طاوس
و كفعمى قدس الله ارواحهم گفته اند كه سنت است كه در آخر روز
پنجشنبه اين استغفار را بخواند أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ
إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ خَاضِعٍ

مسكينٍ مستكينٍ لا يستطيع لنفسه صرفاً و لا عدلاً
و لا نفعاً و لا ضرّاً و لا موتاً و لا حيوٰةً و لا نشوراً و
صلّى الله على محمّدٍ و عترته الطيّبين الطاهرين
الأخيار الطيّبين الأبرار و سلّم تسليماً
پس این دعا بخواند اللّهمّ یا خالق نور النبیّین و موزع
قلوب العالمين و ديّان حقائق يوم الدين و
المالك لحكم الأوّلين و الآخرين و المسبّحين
و العالم بكلّ تكوينٍ أشهد بعزّتك في الأرض و
السماء و حجابك المنيع على أهل الطغيان يا
خالق روحي و مقدّر قولي و العالم بسرّي و جهري
لك سجودي و عبوديّتي و لعدوّك عنودي يا
معبودي أشهد أنّك أنت الله الذي لا إله إلّا أنت
وحدك لا شريك لك عليك توكّلت و إليك
أنيب و أنت حسبي و نعم الوكيل و گفته اند که مستحب
است که در روز پنجشنبه سورهٔ مائده بخواند سیّد
بن طاؤس رح در جمال الاسبوع آورده که مستحب است
در روز پنجشنبه خواندن سورهٔ بنی اسرائیل و کهف و سه

طس و سجده و لقمان و ص و حم سجده و دخان و واقعه و
کفعمی رح در مصباح از حضرت امام جعفر صادق ع آورده
که هر که بخواند سوره مائده را در هر روز پنجشنبه آمیخته نشود ایمان
او بظلم و شرک نمی آرد هرگز و هزار مرتبه سوره قل هو الله احد و
هزار مرتبه بر محمد صلوات و آل محمد بفرستد و بگوید اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَ
اَهْلِكْ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلِیْنَ
وَالْاٰخِرِیْنَ و هر که حاجتی داشته باشد در بامداد روز پنجشنبه
و شنبه متوجه آن حاجت شود که حضرت رسول خدا دعا فرموده
است که خدا برکت دهد در بامداد رفتن برای حاجت در
روز پنجشنبه و شنبه وسنت است که در نماز صبح روز
پنجشنبه و دوشنبه در رکعت اولی سوره هل اتی و در دوم
سوره قل هو الله احد بخواند و گفته اند که مستحب است طلب
علم درین روز و زیارت قبور شهدا و مومنان درین روز
و مکروه است از مکه و مدینه و سائر مشاهد مشرفه در روز پنجشنبه
سفر کردن تا جمعه را بگذرانند و کفعمی رح از حضرت امام
محمد باقر ع روایت کرده که هر که در روز دوشنبه و پنجشنبه هزار مرتبه

سورۀ انا انزلناه بخواند خدا از ان سوره ملکی خلق فرماید که آنرا قوتی
گویند دستش از هفت آسمان و هفت زمین بزرگ تر باشد و در هر تن
هر ذرۀ از بدنش خدا موئی خلق فرماید و در هر موئی هزار زبان
بیافرینید و بهر زبانی بقوت جمیع جنیان و آدمیان سخن گوید و
استغفار کند برای خوانندۀ این سوره و حق تعالی آن استغفارها
را دو هزار هزار برابر مضاعف گرداند و ثواب همه را باو عطا فرماید

فصل هفتم در بیان اعمال شب جمعه و روز آن +

مجلسی ره آورده که روز جمعه را عرب عروبه میگویند و عجم آدینه
و این روز متعلق است بزهره و درین روز آفتاب و مهتاب
و ستارها آفریده شد و بروایتی آفرینش آسمانها و زمین ها درین روز
تمام شده و بروایتی درین روز حضرت آدم ع مخلوق گردیده و این
روز عید مسلمانان است و از ایام هفته روز جمعه کوتاه تر است و در شب
آن و روزش ارواح کفار را عذاب میکنند بتفضل الهی و ببرکت
این روز بروایتی تخفیف میدهند عذاب ایشان را و هر مؤمن
و مومنه که در شب و روز آن بمیرد شهید مرده است و آمرزیده
(یعنی ثواب شهید دارد)
است و مبارک ترین روزها است و بهترین عیدها و سنت است
درین روز بحمام رفتن و سر تراشیدن و ناخن گرفتن و شارب

چیدن و پیش از زوال جمعه سفر کردن خوب نیست و بعد از نماز
مبارک است و در شهری که نماز جمعه کنند واجب است که نماز
جمعه حاضر شوند و البته ترک نکنند و با وقار و سکینه روانه مسجد شوند
و بهترین لباسهای خود را بپوشند و بوی خوش بکار برند و متوجه
کاری نشوند مگر بامور خانه و تدارک مسجد رفتن و باید که میوه
تازه و گوشت بخانه برند و بعد از نماز عصر هزار مرتبه صلوات بر محمد
و آل محمد بفرستند و اگر مطلق در روز جمعه هزار نوبت صلوات بفرستد
خوب است و در عصر جمعه دعای عشرات و در ساعت آخر روز
دعای سمات را بخوانند و چهار رکعت نافله زیاده بر نافلهٔ ظهر
بگذارند و بیع و شرا کردن در وقت ظهر جمعه مکروه است و بعضی
حرام میدانند و حجامت کردن در بعض احادیث وارد شده
که نباید کرد زیرا که درین روز ساعتی هست که اگر در ان ساعت
حجامت واقع شود هلاک می شود و بروایتی پیش از زوال نهی
شده و در چند حدیث دیگر وارد شده است که قصور ندارد مطلقا
و در حدیث معتبر از حضرت موسی بن جعفر صلوات الله علیهما منقول
است که هرگاه در شب یا در روز زیادتی در خون خود بیابی آیة الکرسی
بخوان و حجامت بکن و حضرت رسالت ص چون هوا سرد می شد از

بیرون بأندرون نقل می فرمودند و حجامت در روز جمعه می کردند و در
بعضی از روایات وارد شده است که نوره کشیدن در روز جمعه مورث
پیسی است و در چند روایات تجویز واقع شده بلکه بعضی از روایات
دلالت بر استحباب می کند و در روایات معتبره وارد شده که روز
جمعه روز خواستگاری نکاح کردن است و مستحب است موی سر و ریش را
شانه کردن و تصدق کردن و نماز گذاردن و صلهٔ رحم و احسان
نمودن بخویشان و برادران و سر را بخطمی و سدر شستن و خضاب
نمودن و برای سائر کارها مبارک است و ملا محسن کاشانی
رحمه الله در تقویم المحسنین آورده که روایت شده که هر که سفر کند
در روز جمعه قبل نماز ندا می کند فرشته که باز نگرداند خدای عزوجل
او را و نیز در کتاب مذکور آورده که ناخن چیدن در روز جمعه
باعث طول عمر و زیادتی مال می شود محمد بن بابویه
از جناب رسول خدا در خصال آورده که هر که بگیرد ناخن
خود را در روز جمعه برمی آرد خدای تعالی از سر انگشتان او
درد را و داخل می کند شفا را و نیز در کتاب مذکور از حضرت
امام جعفر صادق ع آورده که هر که در روز جمعه ناخن بگیرد در ریش کردن
بن ناخنها از و بر طرف شود و نیز کلینی ره در کتاب کافی

از حضرت امام محمد باقرؑ آورده که هرکه بگیرد ناخن و شارب خود را در
هر روز جمعه و بگوید در محل گرفتن بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ عَلٰی سُنَّةِ
مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ نیفتد از و ناخن و موئے مگر آنکہ بنویسد
خدائے تعالیٰ از برائے او بعدد ہر یک ازان ثواب آزاد
کردن بنده و بیمار نشود مگر به بیمارے که دران بمیرد علامهٔ
مجلسی رح در ربیع الاسابیع در فضیلت شب جمعه و روز جمعه آورده
که حق تعالیٰ می فرماید وَشَاهِدٍ وَّمَشْهُوْدٍ یعنی بسوگند
یاد می کنم بحق شاهد و مشهود و در احادیث معتبره وارد شده است
که شاهد روز جمعه است که گواہے میدہد برائے ہرکہ اعمال
خیر دران کند و مشهود روز عرفه که مردم در عرفات دران روز
حاضر میشوند و در احادیث معتبره از حضرت امام جعفر صادقؑ
منقول است که هرکه بمیرد از مومنان مابین زوال روز پنجشنبه
تا زوال روز جمعه خدائے تعالیٰ اپناه دهد او را از فشار قبر و بسند
معتبر از حضرت امام رضاؑ منقول است که حق تعالیٰ ملکے
می فرستد بآسمان اول در ہر شب در ثلث آخر شب و در شب جمعه
در اول شب تا آخر که از جانب خدای عزوجل ندا میکند که آیا توبه کننده هست
که توبه او را قبول کنم آیا استغفار کننده است که گناهان او را

بیامرزم آیا حاجتمندے است کہ حاجت او را بیاورم اے طلب
کنندہ خیر بیا بسوی ما واے طلب کنندہ شر دست کوتاہ کن پس
پیوستہ ملک از جناب رب اعلےٰ این ندا مے کند تا طلوع صبح
پس بر می گردد بمحل خود از ملکوت آسمان و بسند حسن کالصحیح از
حضرت صادقؑ مروی است کہ خداے تعالے را در بہشت
در ہر روز جمعہ کرامتے ہست نسبت بہ بندگان مومن چون روز جمعہ
می شود حق تعالے را ملکے می فرستد بسوئے بندہ مؤمن
با دو حلہ چون بہ در بہشت او میرسد می گوید کہ رخصت بطلبید از
مؤمن کہ برو داخل شوم چون خدمہ بنزد مؤمن مے آیند و رخصت
می طلبند ملک بنزد مؤمن می آید و دو حلہ از جانب پروردگار
می آورد مومن یکے را بر کمر مے بندد و دیگرے را بر دوش مے افگند
و بجانب محلِ مناجات الٰہی روان می شود و بہر چیزے کہ میگذرد
نور خلعت پروردگار آنرا روشن میکند و چون بموعد مناجات
می رسد و انوار عظمت ذوالجلال بر ایشان می تابد ہمگی بسجدہ
می افتند پس ندا از جانب حق تعالے بایشان میرسد کہ سر بردارید
کہ امروز روز عبادت و سجدہ کردن نیست مشقت و تعب را
از شما برداشتہ ام پس مومنان میگویند پروردگارا چہ چیز بہتر میباشد

ازانچه باعطا فرموده بهشت را با این نعمتهائے فراوان درحمتهائے بے پایان حق تعالے ندا فرماید ایشان را کہ نعمتہائے شمار اهفتاد برابر مضاعف گردانیدم پس مومن در هر جمعه بر سیگردد باهفتاد برابر آنچه پیشتر داشته است اینست تفسیر آیۂ کریمه و لدینا مزید یعنی نزد ماست زیادتی کرامتها و رحمتها و روز مزید روز جمعه است شبش بسیار نورانی است و روزش بسیار روشن است پس بسیار بگوئید سبحان الله و الله اکبر و لا اله الا الله و الحمد لله و بسیار صلوات بفرستید بر محمد و آل محمد و از حضرت رسالت پناه منقول است که روز جمعه بهترین روزهاست و بزرگتر است نزد خدا از عید اضحی و عید فطر و در آن پنج خصلت هست اول آنکه حضرت باری تعالے در آن روز آدم را خلق فرموده است دوم آنکه حضرت آدم در ان روز به زمین آمده سوم آنکه آدم در ان روز از دنیا رفته چهارم آنکه در روز جمعه ساعتے هست که هر بنده که در ان ساعت از خدائے تعالے حاجتے سوال کند البته عطا می فرماید مگر آنکه حرام باشد پنجم آنکه هر ملک مقرب و آسمان و زمین و بادها و کوهها و دریا و صحرا می ترسند ازان که قیامت در ان روز قائم

شود و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق منقول است که شنبه روز من است و یکشنبه روز شیعیان ماست و دوشنبه برائے دشمنان ماست و سه شنبه از بنی امیه است و چهار شنبه روز خوردن دوا است و پنجشنبه روز برآوردن حاجتها و روز جمعه روز پاکیزگی و خوشبوئے است و عید مسلمانان است و بهتر است از عید ماه رمضان و عید قربان و روز غدیر بهترین عیدها است و آن روز جمعه بوده و عید غدیر در تاریخ هیجدهم ماه ذیحجه واقع شده و قائم آل محمد در روز جمعه ظهور مے فرماید و قیامت در روز جمعه قائم می شود و هیچ عملی در روز جمعه بهتر نیست از صلوات فرستادن بر محمد و آل محمد و از حضرت رسول خدا منقول است که شب جمعه و روز جمعه بست و چهار ساعت هست در هر ساعت حق تعالی ششصد هزار کس را از آتش جهنم آزاد می فرماید و بسند معتبر از حضرت فاطمه صلوات الله و سلامه علیها منقول است که حضرت رسول خدا فرمود که در روز جمعه ساعتے هست که دعائے مسلمانے موافق آن ساعت نمی افتد مگر آنکه خدا باو عطا می فرماید من گفتم کدام ساعت است فرمود وقتیکه نصف قرص آفتاب غروب کرده باشد پس فاطمه علیها السلام

غلام خود را می فرستاد در آخر روز جمعه و می فرمود که چون نصف قرص
آفتاب غروب کند مرا خبر کن تا دعا کنم و از حضرت امام بحق ناطق جناب
امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که حوریان بهشت را
در روز جمعه خبر میدهند که روز جمعه است پس مشرف می شوند بر اہل
دنیا و میگویند کجایند آنها که امروز ما را با عمال صالحه و دعا خواستگاری
نمایند از حق تعالے و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر مروی است
که شب جمعه شبی است منور و روشن و روز جمعه روزی است
بسیار روشن و شب جمعه شبی است که آزاد شدن مردم از آتش
جہنم دران شب زیادہ از روز جمعه باشد پس ہر که در روز جمعه یا شب
و حق اہل بیت علیہم السلام را شناسد یعنی شیعه باشد و اعتقاد
با مامت ایشان داشته باشد حق تعالے برات بیزاری از آتش
جہنم و بیزاری از عذاب قبر برای ایشان بنویسد و اگر در شب جمعه
بمیرد از آتش جہنم آزاد گردد و بسند ہای معتبر از حضرت امام محمد باقر
منقول است که آفتاب طالع نگر دیدہ است در روزی بہتر از
روز جمعه و چون مرغان در روز جمعه بیک دیگر بر میخورند سلام میکنند
و می گویند امروز روز شالیستہ است و بسند صحیح از ان حضرت منقول است
که چون روز جمعه می شود نازل میشوند ملائکہ مقربان بالوجہای

نقره و قلمهائے طلا در مسجدہا می نشینند برکرسیہائے نور و می نویسند
نامہائے مردم بترتیب آمدن مسجد اول و دوم ہمچنین تا آنکہ پیش از
نماز از مسجد بیرون رود یا از خانہ بدر آید و داخل مسجد شود پس نامہا
و دفترہائے خود را می پیچند و این ملائکہ در ہیچ روز بزیر نمی آیند مگر
در روز جمعہ و در حدیث صحیح از حضرت صادقؑ مروی است کہ حق تعالیٰ
از ہر نوع فردے را برگزیدہ است و از روزہا جمعہ را اختیار کردہ
و فرمود کہ حضرت رسولؐ دوست میداشتند کہ چون در زمستان
برائے خوابیدن بدرون خانہ روند و در تابستان از خانہ بیرون
آید در شب جمعہ باشد و بروایت دیگر در تابستان کہ در خانہ
بیرون می آید برائے خوابیدن در روز پنجشنبہ بیرون می آمد
و در زمستان کہ داخل میشد در روز جمعہ داخل میشد و در کتاب
عروس از حضرت امام محمد باقرؑ منقول است کہ رسول خدا
فرمود کہ جبرئیلؑ آئینہ برائے من آوردہ و در میانش نکتہ سیاہی
بود گفتم اے جبرئیل این آئینہ چیست گفت روز جمعہ است
گفتم جمعہ چیست گفت شما را در آن خیر بسیار ہست گفتم خیر
بسیار چیست گفت عیدے است برائے تو و برای امت
تو بعد از تو گفتم دیگر چہ خیر برائے ما در آن ہست گفت در آن

روز ساعتے هست که هر مسلمان که دران ساعت حاجتے طلبد که
روا شدنی باشد البته روا میشود و اگر در دنیا مصلحت نباشد
در آخرت خدا بهتر ازان حاجت را باد عوض میدهد و اگر
از بلائے پناه برد حق تعالی از بلاے بدتر ازان در
آخرت او را نجات دهد و در حدیث صحیح از حضرت صادقؑ
منقول است که دو ساعت است در روز جمعه که در انها
دعا مستجاب است یکے میان فارغ شدن پیش نماز از خطبه تا وقتیکه
صفها بنماز برخیزند و ساعت دیگر آخر روز تا غروب آفتاب و در
حدیث صحیح از حضرت صادقؑ منقول است که ساعت استجابت
وقتے است که امام نماز بیرون می آید یعنے اول پیشین و برواتے
بعد از اذان نماز جمعه و برواتیے دیگر از وقتیکه پیش نماز از منبر
بزیر آید تا آنکه بجاے خود بایستد و بروایت دیگر از وقتیکه امام از
منبر بزیر مے آید تا آنکه یک قدم از سایهٔ زوال برود ملا محمد تقیؒ
گوید که در پنهان کردن ساعت استجابت حکمتها بسیار است
مانند پنهان کردن شب قدر و اسم اعظم و مومن کامل و از جملهٔ
آن حکمتها آنکه در همه این ساعات دعا کنند دیگر آنکه مبادا النفوس
شریره در آن ساعت دعاے بدے بکنند و اگر یقین دانند البته

البتہ مستجاب باید بشود و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقول است
کہ حضرت رسول صلعم فرمود کہ روز جمعہ سید و بزرگ روزہا است
کہ حق تعالیٰ در آن روز ثواب و حسنات را مضاعف میدہد
و گناہان را محو مینماید۔ و درجات را بلند میگرداند و دعوات را
مستجاب میگرداند و شدتہا و غمہا را زائل میگرداند و حاجتہائے
بزرگ را بر می آورد و روز مزید است کہ حق تعالیٰ رحمتہائے
خود را نسبت بہ بندگان زیادہ میگرداند و جماعت بسیار را از
آتش جہنم آزاد می سازد و اگر در روز جمعہ یا شب آن بمیرد ثواب
شہیدان دارد و در قیامت ایمن از عذاب الٰہی مبعوث
میگردد و ہر کہ استخفاف بحرمت جمعہ نماید و حق او را ضایع
گرداند کہ نماز جمعہ بجا نیاورد یا محرمات الٰہی را در آن بعمل آورد
بر خدا لازم است کہ او را باتش جہنم بسوزاند مگر آنکہ توبہ کند
و در حدیث معتبر از حضرت صادق ؑ روایت شدہ است کہ
جمعہ را حقے و حرمتے عظیم ہست پس زنہار کہ ضایع نہ گردانے
حق و حرمت آنرا و تقصیر مکن در چیزے از عبادات حق تعالیٰ
در آن روز و تقرب جو بسوے خدا بعملہاے شائستہ و ترک نما
جمیع محرمات خدا را زیرا کہ خدا ثواب طاعات را مضاعف میگرداند

وعقوبت گناہان را محو مینماید و درجات مومنان را در دنیا و عقبے بلند میگرداند و شبش در فضیلت مانند روز است و اگر توانی کہ شب جمعہ را زندہ داری بنماز و دعا تا صبح بکن بدرستیکہ خداوند عالم در شب جمعہ ملائکہ را برائے مزید کرامت مومنان بآسمان اول می فرستد کہ حسنات ایشان را زیادہ گردانند و گناہان ایشان را محو کنند و حق تعالے واسع العطا و کریم است و از حضرت امام محمد باقرؑ پرسیدند کہ بچہ سبب این روز را جمعہ نامیدند فرمود کہ برائے آنکہ خدا درین روز ارواح جمیع خلائق را جمع کرد کہ پیمان ولایت و محبت محمدؐ و وصی او علی ابن ابی طالبؑ را از ایشان بگیرد و بسند صحیح منقول است کہ حضرت صادقؑ فرمود کہ حق تعالی فضیلت و زیادتی دادہ است جمعہ را بر روزہائے دیگر و بدرستیکہ بہشتہا را زینت میدہند و آراستہ میگردانند در روز جمعہ برائے آنہا کہ بنماز جمعہ حاضر میشوند و بدرستیکہ پیشی خواہند گرفت بسوئے بہشت بقدر آنچہ در دنیا پیشی گرفتہ اند بسوئے نماز جمعہ و بدرستیکہ در روز جمعہ درہائے آسمان گشودہ میشود برائے بالا رفتن اعمال بندگان خدا و از حضرت امام باقرؑ منقول است کہ پرسیدند از تفسیر قول خدا کہ می فرماید فَاسْعَوْا اِلٰی ذِکْرِ اللّٰہِ حضرت گفت یعنی عمل

کنید و تعجیل نمائید بدرستیکه روز جمعه تنگ است بر مسلمانان بسبب
بسیاری اعمال آن و بقدر آنچه تنگ شده است بر ایشان ثواب
اعمال ایشان سازیاده کرده است و ثواب و گناه هر دو در روز
جمعه مضاعف است پس حضرت فرمود که اصحاب پیغمبر تهیهٔ جمعه
و مستحبات آنرا در روز پنجشنبه میکردند برای تنگی روز جمعه بر مسلمانان
و در بعضی از روایات وارد شده است که تنگی روز جمعه برای
آنست که هر روز در هنگام زوال ارواح کافران را در زیر قرص
آفتاب عذاب میکنند و در روز جمعه برای فضیلت آن عذاب
نمیکنند و در حل این حدیث وجوه بسیار است خوفا للتطویل
درین مقام ایراد ننمودیم و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع
منقول است که گاه هست که مومن دعا میکند برای
حاجت و حق تعالی قضای حاجت او را تاخیر میکند تا آنکه در
روز حاجت او را برآورد و برای فضیلت جمعه مضاعف گرداند
و فرمود که چون برادران یوسف از حضرت یعقوب ع استدعای طلب
آمرزش گناه خود کردند گفت سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ
رَبِّيْ یعنی بعد ازین استغفار خواهم کرد برای شما از پروردگار خود
حضرت فرمود که تاخیر کرد که در سحر شب جمعه دعا کند تا مستجاب شود

maablib.org

و بسند معتبر از حضرت رسالت ص مرویست که چون روز جمعه میشود
مرغان هوا و وحشیان صحرا و درندگان یکدیگر را اندامیکنند که سلام
علیکم این روز شایسته است و بسند معتبر از حضرت صادق ع
منقول است که هر که روز جمعه را دریابد باید که بکاری بغیر از
عبادت مشغول نگردد زیرا که در آن روز خدا گناهان را می آمرزد
و رحمت خود را بر ایشان نازل میگرداند **و ایضاً** منقول است
که شخصی از حضرت باقر ع پرسید که چرا جمعه را جمعه می نامند فرمود
که می خواهی تاویل بزرگش را بگویم گفت فدای تو شوم حضرت
فرمود زیرا که حق تعالی درین روز جمیع پیشینیان و آیندگان را
و جمیع خلایق را از جن و انس و آسمانها و زمینها و دریاها و صحراها
و بهشت و دوزخ و هرچه خدا آفریده است در روز میثاق یعنی
در روز الست جمع کرد و پیمان گرفت از ایشان برای خود بپروردگاری
و برای محمد صلی الله علیه و آله به پیغمبری و برای علی ع بولایت و
امامت پس این روز را روز جمعه نامید برای آنکه درین روز
جمیع خلائق اولین و آخرین را برای پیمان گرفتن جمع کرد و در کتاب
عروس از حضرت امیر المؤمنین ع روایت کرده است که روزی
با حضرت رسول ص بودیم ناگاه مردی آمده و گفت یا رسول الله

پدر و مادرم فدای تو باد مرا خبر ده که چهار روزهای هفته باین نامها که مشهور است مسمی ساخته اند فرمود که یکشنبه را یوم الاحد می نامند برای آنکه اول خلق عالم است و اول روزی است که خدا آفریده است و دوشنبه را یوم الاثنین می نامند برای آنکه روز دوم خلق دنیا است و درین روز من از دنیا خواهم رفت و سه شنبه را یوم الثلثاء می نامند برای آنکه روز سوم خلق دنیا است و درین روز حق تعالی توبه آدم را قبول کرد و از و راضی شد و او را برای پیغمبری اختیار کرد و چهارشنبه را یوم الاربعاء می نامند برای آنکه روز چهارم خلق دنیا است و روز نحسی است که نحوست آن مستمر است و باد صرصر عذاب قوم هود را درین روز خدا آفرید و پنجشنبه را یوم الخمیس نامید برای آنکه روز پنجم آفریدن دنیا است شبش انس دهنده و روزش موافق است و دران روز حضرت ادریس به آسمان رفت و ابلیس لعین درین روز ملعون شد و از آسمان بزمین آمد و چون آن مرد جمعه را پرسید حضرت رسالت پناه گریست و فرمود که از روز جمعه پرسیدی ملائکه آنرا یوم المزید می نامند و حق تعالی آدم را درین روز آفرید و درین روز روح در آدم دمید و درین روز آدم را در بهشت ساکن گردانید و درین روز ملائکه را بسجده آدم امر فرمود و درین

روز حوا ؑ را برائے آدم ؑ خلق کرد و درین روز آتش برائے ابراہیم ؑ
سرد گردانید و درین روز دعاے یعقوب ؑ را مستجاب گردانید و
درین روز گناہ ترک اولائے آدم ؑ را بخشید و درین روز بلائے
ایوب ؑ را بعافیت مبدل گردانید و درین روز فدائے ابراہیم ؑ را
برائے ذبح اسمٰعیل ؑ قبول نمود و درین روز خلق عالم تمام شد و
درین روز قیامت برپا خواہد شد و از حضرت امام موسیٰ کاظم ؑ
روایت کردہ است کہ حق تعالیٰ پیغمبران و اوصیائے ایشان را
در روز جمعہ خلق کرد و پیمان ما را درین روز از ایشان گرفت و از
حضرت صادق ؑ روایت کردہ است کہ چون شب جمعہ می آید
ماہیان دریا سر از آب بیرون می آورند و وحشیان صحرا گردن میکشند
وحق تعالیٰ را ندا می کنند کہ پروردگارا ما را عذاب مکن بگناہان
آدمیان وایضاً از حضرت امام جعفر صادق ؑ روایت کردہ است
کہ خداوند کریم در ہر شب جمعہ گروہے بسیار از آتش جہنم آزاد میفرماید
پس در شب و روز جمعہ خود را باعمال صالحہ در معرض رحمت الٰہی بدار
آورید و ہر کہ در شب جمعہ یا روز جمعہ بمیرد خدا او را از عذاب قبر امان
دہد و مہر شہادت بر او بزند و از فشار قبر نجات یابد و با شہیدان محشور
گردد پس میگویند کہ او چنین گناہ میگرد و مرد بدعے بود وایضاً از حضرت

امام محمد باقرؑ روایت کردہ است کہ حق تعالیٰ امر می فرماید ملکے را کہ
در ہر شب جمعہ از بالاے عرش ندا می کند از اول تا آخر شب از جانب
رب اعلیٰ آیا بندۂ مؤمنے ہست کہ پیش از طلوع صبح براے آخرت
و دنیاۓ خود مرا بخواند تا من دعاۓ اورا مستجاب کنم آیا بندۂ
مؤمنے ہست کہ پیش از طلوع صبح از گناہ خود توبہ کند پس توبۂ
اورا قبول کنم آیا بندۂ مؤمنے ہست کہ من روزے براو تنگ
کردہ باشم و از من سوال کند کہ روزی اورا کشادہ گردانم آیا بندۂ
مؤمنے بیمارے ہست کہ از من سوال کند پیش از طلوع صبح کہ اورا
شفا دہم یا اورا عافیت کرامت کنم آیا بندۂ مومنے غمگینے محبوسے
ہست کہ پیش از طلوع صبح از من سوال کند کہ اورا از زندان رہا
کنم و غمش را فرج دہم پس دعایش را مستجاب کنم آیا بندۂ مومنی مظلومی
ہست کہ از من سوال کند پیش از صبح براے رفع ستم ظالمان تا من
از براے او انتقام بکشم و حقش را باو بگردانم و پیوستہ این ندا را
می کند تا طلوع صبح **ایضاً** از حضرت امیر المومنین علیہ السلام منقول
است کہ حق تعالیٰ جمعہ را از ہمہ روزہا برگزیدہ و روزش را عید
گردانیدہ و شبش را مثل روزش گردانیدہ و از جملہ فضیلت روز جمعہ
آنست کہ ہر حاجت کہ دران روز از خدا سوال کنند برآوردہ

می شود و اگر جائے مستحق عذابے شوند چون شب جمعہ یا روز جمعہ را دریابند
و دعا کنند خدائے عز و جل آن عذاب را از ایشان می گرداند و امور
مقدرہ را حق تعالےٰ در شب جمعہ مبرم و محکم مے گرداند پس شب جمعہ
بہترین شبہا است و روزش بہترین روزہا است **ایضاً** از حضرت
امام جعفر صادق ؑ روایت کردہ است کہ بپرہیزید از گناہان در شب
جمعہ کہ عقوبت گناہان در آن شب مضاعف ہست چنانچہ ثواب
حسنات مضاعف ہست و ہر کہ معصیت خدا را در شب جمعہ ترک
کند حق تعالےٰ گناہان گذشتۂ او را بیامرزد و ہر کہ در شب جمعہ
معصیتی را علانیہ بکند حق تعالےٰ او را بجمیع عمرش عذاب فرماید و
عذاب این گناہان را برو مضاعف گرداند و **ایضاً** بسند دیگر
از ان حضرت ؑ روایت کردہ است کہ چون جمعہ میشود اہل بہشت و اہل جہنم میدانند
کہ روز جمعہ است زیرا کہ نعیم آنہا و عذاب اینہا مضاعف میگردد
و در حدیث دیگر فرمود کہ ہر گاہ خیر از صدقہ و غیر آن کہ خواہی بکنی در روز
جمعہ بکن تا ثوابش مضاعف گردد و از حضرت رسالت پناہ ؐ منقول
است کہ قیامت در روز جمعہ ما بین ظہر و عصر قائم میشود و ابن بابویہ
در کتاب خود از حضرت امام جعفر صادق ؑ روایت کردہ است کہ چون
روز جمعہ یا روز عید ماہ رمضان یا روز عید قربان می شود حق تعالےٰ

رضوان خادم بهشت امر می فرماید که ندا کند ارواح مومنان را که در غرفهای بهشت اند بدرستیکه خدای تعالی شما را مرخص گردانیده است که بروید بزیارت اهل و عیال و خویشان و دوستان خود از اهل دنیا پس حق تعالی امر می فرماید رضوان را که برای هر روح از آن ارواح طیبه ناقه از ناقهای بهشت حاضر گرداند که بر آن ناقه قبه باشد از زبرجد سبز و پرده اش از یاقوت زرد باشد و بر ناقه حلها و برقعها از سندس و استبرق بهشت بوده باشد پس ارواح بر آن ناقها سوار شوند حلهای بهشتی در بر و تاجهای مروارید خوش آب بر سر و از آن تاجها نوری ساطع باشد مانند نور زهره که هر کس از نزدیک بنظر در آورد نه از دور پس در عرصه بهشت در آیند پس حق تعالی امر فرماید جبرئیل ع را با ملائکه آسمان ها که ایشان را استقبال نمایند و ملائکه هر آسمان تا آسمان دیگر ایشان را مشایعت نمایند پس بصحرای نجف فرود آیند و از انجا هر یک بشهر و دیار خود متوجه شوند و یاران و احبای خود را زیارت کنند و با ایشان ملکی چند باشند که چیزهای بد ایشان را مستور گردانند که غمگین نگردند و هر چه نیک و خوش آینده ایشان است به بینند و نزد قبرهای خود آیند و زیارت کنند و چون اهل دنیا از نمازهای جمعه و عصر و عید فارغ شوند و بجانهای خود برگردند جبرئیل ع در میان ایشان ندای رحیل

در دہد و ایشان بمنازل رفیعہ خود معاودت نمایند پس مردے از اہل
مجلس از حضرت امام جعفر صادقؑ گریست و گفت فداے تو شوم
انچه فرمودی حال مومنان است حال کافران چگونه است حضرت
فرمود که بدنہاے ایشان ملعون است در زیر خاک و روحہاے
خبیث ایشان معذب است در وادی برہوت که بدترین وادیہاے
یمن است و نسیمی و راحتے بر ایشان داخل نمیشود و پیوسته
معذب اند تا آنکه قائمؑ آل محمد علیه السلام ظاہر شود پس ارواح
خبیثه را بدنہاے ملعونان ایشان رد می کنند در رجعت و حضرت
می فرماید که گردنہاے ایشان را می زنند و بعد از ان بجہنم میبرند
و ابد الآباد در جہنم معذب خواہند بود صاحب وسائل از
از جناب امام رضاؑ آورده که جناب رسول خدا می فرمود کسیکه
روز جمعه روزه بدارد و صبر کند بگرسنگی پروردگار عالم ثواب آن
روزه را برابر ده روزه باو عطا می فرماید و جناب طبری رحمه الله
در صحیفهٔ امام رضاؑ نقل نموده مثل حدیث مذکور و انچه که مشہور است
از حضرت رسالت پناہؐ که آنحضرتؐ فرمودند لا تفردوا
الجمعة بصوم یعنی روزه داشتن روز جمعه بدون پنجشنبه
خوب نیست پس این حدیث بطریق عامه است چنانچه ابو ہریره از

رسول خدا م روایت کرده که آنحضرت می فرمود لا تصوموا یوم
الجمعة الا ان تصوموا قبله و بعده یعنی روزه بگذارید
در روز جمعه مگر اینکه پنجشنبه و شنبه نیز روزه بگیرید پس این حدیث قابل عمل نیست
یا اینکه این حکم منسوخ شده یا اینکه مراد از لا تصوموا وجوب نیست یا
مراد کراهت است یا مراد از لا تصوموا نفی تاکید استحباب است مگر صاحب
مصباح آورده که در صوم این روز رغبت و رجحان است مگر افضل این
است که روز جمعه تنها روزه نگیرد بدون روز پنجشنبه و شنبه صدوق
طاب ثراه در جامع الاخبار آورده که فرمودند جناب امیر المومنین ع
صلوات الله و سلامه علیه که هر روزے می گذرد بر ابن آدم و میگوید
از و که من روز نو هستم و من بر شما شاهد هستم پس بگوید ما خیر یا بکن در ما خیر گواهی دهم
برائے تو بسبب آن خیر بروز قیامت بتحقیق که تو نه خواهی دید ما را
بعد ازین گاہے و گفته شده که در هر ساعت هر روز حامل میشوند
شش صد هزار زنان و وضع حمل مے کنند شش صد هزار زنان
باردار و میمیرند شش صد هزار از مخلوقین و ذلیل میشوند شش صد
هزار صاحبان عزت و صاحبان عزت میشوند بهمین قدر صاحبان
ذلت و بهمین قدر آزاد میشوند بندگان خداے تعالے از آتش
دوزخ صاحب کشف الاخطار از امام جعفر صادق ع

آوردہ کہ ہر کہ در روز جمعہ شعر بخواند از فضیلت جمعہ محروم خواہد ماند
و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول مقبول ص منقول است
ہر گاہ شما بہ بینید کسے را کہ حالات جاہلیت را بیان می کند مثل
قصص و حکایات در روز جمعہ پس باید کہ بر سرش سنگریزہا زنید
محمد بن بابویہ رح در اکمال الدین از حضرت امام جعفر صادق ع
از پدران بزرگوارش علیہم السلام آوردہ کہ حضرت رسالت
پناہ ص فرمودند کہ خدائے عزوجل اختیار کرد از روزہا جمعہ را و از ماہہا
ماہ رمضان را و از شبہا شب قدر را و اختیار کرد مرا از جمیع پیغمبران
و اختیار کرد از من علی ع را و تفضیل داد او را بر جمیع اوصیا تا آخر
حدیث **صاحب** وسائل آوردہ کہ زیارت قبور مومنین
بروز جمعہ قبل طلوع شمس مستحب است و ہفت برگ کاسنی سبز قریب
بزوال خوردن استحباب دارد و **علامہ مجلسی** رح نوشتہ کہ
پیش از زوال اگر کاسنی بخورد داخل بہشت شود **اعمال شب جمعہ**
صاحب وسائل آوردہ کہ در مصباح مذکور است کسیکہ انار
در روز جمعہ یا در شب جمعہ بخورد ثواب عظیم دارد **و برقی** رح در
محاسن آوردہ کہ حضرت امام جعفر صادق ع تناول می فرمودند انار
را در ہر شب جمعہ **و شیخ طوسی** رح در تہذیب از حضرت

امام جعفر صادق ؑ آوردہ کہ ہر کہ در دست روایت شعر روزہ دار را ومحرم را وحرم
ودر روز جمعہ واگرچہ روایت کند شب واگرچہ باشد شعر حق وشیخ
مفید رحمہ اللہ در مقنعہ از حضرت امام جعفر صادق ؑ آوردہ کہ صدقہ
دادن در شب جمعہ وروز آن برابر است با ہزار صدقہ تا آخر حدیث
علامۂ مجلسی رہ بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ؑ
آوردہ کہ ہر کہ در شب جمعہ برائے دہ نفر برادران مومن کہ مردہ باشند
طلب آمرزش نماید بہشت برائے او واجب گردد ونیز بسند معتبر
از حضرت رسول خداؐ منقول است کہ ہر کہ یک بیت شعر
باطل بخواند در شب جمعہ یا روز جمعہ نماز او دران شب ودران روز مقبول نگردد
صاحب وسائل در ذکر جمعہ آوردہ کہ کسے از صحابہ پیش حضرت
رسول خداؐ حاضر شد آنحضرت ؑ فرمود امروز شما روزہ داریدہ
عرض کردند پس فرمود چیزے تصدق کردہ عرض کردند پس فرمودؐ
کہ برو باہل خود جماع کن کہ برای تو ہمین صدقہ است علامہ مجلسی رہ آوردہ
کہ بسند معتبر منقول است کہ حضرت رسول خداؐ فرمود کہ یا علیؑ اگر در شب جمعہ با زن خود
نزدیکی کنی فرزندے اگر بہم رسد بر دبار وخوش زبان باشد واگر بعد از نماز عصر جماع کنی فرزندی
بہم رسد از ابدال ونیکان خواہد بود واگر بعد از عصر روز جمعہ جماع کنی فرزندے
بہم رسد واز علمائے مشہور ومعروف خواہد بود صاحب مجمع المعارف

آوردہ کہ حضرت امام حسن مجتبیٰؑ میفرمایدکہ مادرم شب جمعہ از اول شب تا صبح در محراب خود مشغول عبادت حق تعالےٰ می بودند وپیوستہ برائے مؤمنین ومؤمنات دعا می فرمودند ونام می بردند ایشان او از برائے خود ہیچ دعائی فرمودند در کتاب مذکور آوردہ کہ حضرت امام جعفر صادقؑ می فرمایند کہ صلوات فرستندہ بر محمدؐ وآل محمدؐ در شب جمعہ می درخشد نور او در آسمان تا روز قیامت و ملائکہ آسمانہا و ملائکہ کہ موکل اند بر قبر آنحضرتؐ برائے او استغفار می کنند علامۂ مجلسی در ربیع الاسابیع بسندہائے معتبر از حضرت صادقؑ آوردہ کہ چون شب جمعہ می شود از آسمان ملائکہ بزیر می آیند بعدد مورچگان یا بعدد ذرات ہوا و قلمہا از طلا و لوحہا از نقرہ در دست دارند و تا شب شنبہ نمی نویسند مگر صلوات بر محمدؐ وآل محمدؐ پس بسیار صلوات بفرست بدرستیکہ سنت است کہ در ہر روز جمعہ ہزار مرتبہ صلوات بفرستی و در سائر ایام صد مرتبہ و بسند صحیح از آنحضرتؐ منقول است کہ چون عصر روز پنجشنبہ می شود ملائکہ از آسمان بزیر می آیند با قلمہائے طلا و صحیفہائے نقرہ و نمی نویسند در پیشین پنجشنبہ و شب جمعہ و روز جمعہ تا آفتاب غروب کند بغیر از صلوات بر محمدؐ وآل محمدؐ و بسند معتبر از آنحضرت منقول است کہ صلوات بر محمدؐ وآل محمدؐ برابر است با ہزار حسنہ و ہزار گناہ را

برطرف می کند و هزار درجه بلند می کند و کسیکه در شب جمعه بر آنحضرت ص
و آل او صلوات فرستد نور او در آسمانها روشنی دهد تا روز قیامت
و ملائکهٔ آسمانها برای او استغفار کنند یا ملکی که موکل است
بقبر حضرت رسالت پناه ص تا روز قیامت **ایضاً** بسند معتبر از
آنحضرت ع منقول است که حضرت رسول ص فرمود که بسیار صلوات
فرستید بر من در شب نورانی و در روز ش یعنی شب جمعه و روز جمعه
و فرمود که اقلّش صد مرتبه و آنچه زیاده کنی بهتر است **و صاحب**
روضة الاذکار نوشته که سنت است احیا داشتن شب جمعه بنماز و اگر کسی را
میسر نباشد احیا داشتن پس بخواند هر یک از سورهٔ حمد و اخلاص
و معوذتین را سه بار و آیة الکرسی و آخر سورهٔ بقره یعنی اٰمَنَ الرَّسُوْلُ
بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ
وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ ط لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ
مِّنْ رُّسُلِهٖ ط وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ م لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا
مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ط رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ اِنْ
نَّسِيْنَآ اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ اِصْرًا كَمَا
حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا

مالاطاقة لنا بهٖ ج واعف عنّا واغفر لنا
وارحمنا انت مولانا فانصرنا على القوم الكافرين
وآیہ شہد اللہ یعنی شهد الله انّه لا اله الا هو و
الملئكة واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا
هو العزيز الحكيم ان الدين عند الله الاسلام
وآیہ سخرہ یعنی انّ ربكم الله الذى خلق السموات
والارض فى ستة ايام ثم استوى على العرش يغشى
الليل النهار يطلبه حثيثا والشمس والقمر والنجوم
مسخرات بامره ط الا له الخلق والامر تبارك الله
رب العلمين ۵ ادعوا ربكم تضرعا وخفية ط انه
لا يحب المعتدين ۵ ولا تفسدوا فى الارض بعد
اصلاحها وادعوه خوفا وطمعا ط ان رحمت الله
قريب من المحسنين ۵ وآخر سورۃ الکہف یعنی قل لو كان
البحر مدادا لكلمات ربى لنفد البحر قبل ان تنفد كلمات
ربى ولو جئنا بمثله مددا ۵ قل انما انا بشر
مثلكم يوحى الى انما الهكم اله واحد ج فمن
كان يرجو لقاء ربه فليعمل عملا صالحا ولا يشرك

بِعِبَادَةِ رَبِّهٖ اَحَدًا ۞ وایہ قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ
اَيًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَاۗءُ الْحُسْنٰى وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ
وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا وَقُلِ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ
فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ
تَكْبِيْرًا ۞ و دہ مرتبہ سورہ انا انزلناہ و الہٰکم التکاثر و قل یا ایہا
الکافرون بدرستیکہ میدہد خدائے تعالےٰ باو ثواب احیا
و عبادت تمام شب را و نیز فضیلت احیا حاصل میشود بہ بیدار
بودن اکثر شب جمعہ را اما از طرفے کہ متصل بصبح است و از
ابن عباس مروی است کہ فضیلت احیا بجماعت گذاردن
نماز عشا حاصل میشود علامۂ مجلسی رح بسند معتبر از
حضرت صادق ع آوردہ کہ ہر کہ در شب جمعہ سورۂ بنی اسرائیل
بخواند نمیرد تا بخدمت حضرت قائم ع برسد و از اصحاب
آنحضرت ع باشد و فرمود کہ ہر کہ سورۂ کہف را در ہر شب جمعہ
بخواند نمیرد مگر شہید و حق تعالےٰ او را در روز قیامت با شہدا
محشور گرداند و با ایشان باز دارد و فرمود ع کہ ہر کہ سہ طٰسٓ را در
شب جمعہ بخواند از دوستان خدا باشد و در امان و حمایت حقتعالےٰ

باشد و فقر و تنگدستی در دنیا باو نرسد و در آخرت خدائے تعالے
از بہشت آنقدر باو عطا فرماید کہ او راضی گردد و زیادہ از رضا
باو کرامت فرماید و صد زن از حوریان بہشت باو تزویج فرماید و در خبر
کہ ہر کہ سورۂ الٓمٓ سجدہ در ہر شب جمعہ بخواند حق تعالے در قیامت
نامۂ او را بدست راست او دہد و او را باعمال او حساب نفرماید
و از رفقائے محمد صلعم و آل محمد صلعم باشد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر
منقول است کہ ہر کہ سورۂ صٓ را در شب جمعہ بخواند از خیر دنیا و
عقبیٰ حق تعالے آنقدر باو عطا فرماید کہ ندادہ باشد مگر بملک
مقربے یا پیغمبر مرسل و داخل بہشت گرداند او را با ہر کہ خواہد
از اہل خانۂ او حتے خادمے کہ او را خدمت می کردہ است اگرچہ
داخل عیال او نباشد و شفاعت او نکند از حضرت صادقؑ
منقول است کہ ہر کہ در ہر شب جمعہ یا روز جمعہ سورۂ احقاف را
بخواند در دنیا باو ترسے و بیمی نرسد و در آخرت از فزع و ترس
روز قیامت ایمن باشد و فرمود کہ ہر کہ در شب جمعہ سورۂ واقعہ را
بخواند خدائے تعالے او را دوست دارد و او را محبوب مردم
میگرداند و در دنیا بدحالی و تنگدستی نبیند و ہیچ آفت از آفات
دنیا باو نرسد و از رفقائے حضرت امیر المومنین صلوات اللہ علیہ

صلام

سلامہ باشد و در احادیث معتبرہ وصحیحہ وارد شدہ است کہ در نماز
جمعہ وظہر روز جمعہ در رکعت اول بعد از حمد سورۂ جمعہ بخواند و در رکعت
دوم سورۂ منافقون و بعضے واجب دانستہ اند و در نماز عصر نیز
سنت است کہ چنین کند و در نماز صبح روز جمعہ در رکعت اول
سورۂ جمعہ و در رکعت دوم سورہ قل ھو اللہ احد و در بعضے از روایات
در رکعت دوم سورۂ منافقون بخواند و در نماز شام شب جمعہ در رکعت
اول سورۂ جمعہ و در دویم قل ھو اللہ احد و بروایت دیگر در دویم
سورۂ سبح اسم ربک الاعلےٰ و در نماز خفتن در رکعت اول سورۂ
جمعہ و در دویم سورہ سبح اسم ربک الاعلی و بروایتے در دویم سورہ
منافقون و بروایت دیگر در دویم سورۂ حشر و بروایت دیگر در شام
و خفتن ہر دو در رکعت اول سورۂ انا انزلناہ و در دویم سورہ قل ھو اللہ
احد و ہمہ خوب است و افضل آنست کہ در مغرب جمعہ قل ھو اللہ
احد و در عشاء جمعہ سبح اسم ربک بخواند و سید ابن طاوس
در جمال الاسبوع از آنحضرت ص آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب
جمعہ چہار رکعت نماز بیک سلام و در ہر رکعتے فاتحۃ الکتاب
یک مرتبہ و سورۂ جمعہ یک مرتبہ و معوذتین دہ مرتبہ و قل ھو اللہ
احد دہ مرتبہ و آیۃ الکرسی و قل یا ایہا الکافرون ہر کدام یک مرتبہ

واستغفار کند در ہر رکعتے ہفتاد مرتبہ و صلوات بفرستد ہفتاد مرتبہ
وبگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ ہفتاد مرتبہ بیامرزد خدا
تعالےٰ گناہان گذشتہ وآیندۂ اورا وبرآورد ازبرائے او
ہفتاد حاجت ازحاجتہائے دنیا وہفتاد حاجت ازحاجتہای
آخرت وبنویسد ازبرائے او ہزار ثواب ومحو کند ازو ہزار گناہ وعطا
کند باو ہرچہ راکہ طلبد واگرچہ باشد عاق والدین بیامرزد اورا
ونیز درکتاب مذکور ازآنحضرت صؐ آوردہ کہ ہرکہ بگذارد درشب
جمعہ دو رکعت نماز وبخواند در ہر رکعتے قل ہو اللہ احد پنجاہ مرتبہ
وبگوید درآخر نماز خود اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی النَّبِیِّ الْعَرَبِیِّ
بیامرزد خدائے تعالےٰ گناہان گذشتۂ وآیندۂ اورا وگویا قرائت
کردہ باشد قرآن را دوازدہ ہزار مرتبہ ودور کند خدائے تعالےٰ
ازو در روز قیامت گرسنگی وتشنگی وفرج دہد اورا ازہمہ اندوہہا
ونگہدارد اورا ازشر شیطان ولشکر او ونبویسد ازبرائے او
گناہے درآن سال وآسان کند براو سکرات موت را واگر بمیرد
درآن روز یا درآن شب مردہ باشد شہید ودور کنند ازو
عذاب قبر را ونہ طلبد ازخدا چیزے را مگر آنکہ عطا کند باو وقبول کند

نماز و روزه اورا و اجابت کند دعاے اورا و قبض نکند ملک الموت روح او را تا بیاید باو رضوان خدا بریحان بهشت و شراب بهشت نماز

دیگر براے طلب حاجت در شب جمعه در کتاب مذکور آورده چهار رکعت است موسوم بنماز خضر بدو تسلیم بخواند در هر رکعتے فاتحۃ الکتاب یک مرتبه و صد مرتبه وَذَا النُّونِ اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِيْنَ وَاُفَوِّضُ اَمْرِيْ اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌ بِالْعِبَادِ فَوَقٰهُ اللّٰهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوْا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوْٓءُ الْعَذَابِ و چون از نماز فارغ شود صد مرتبه بگوید لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ بعد از ان حاجت خود را طلبد که بر آورده می شود انشاء اللہ تعالے علامہ مجلسی رح آورده که در حدیث معتبر منقول است که هر که در شب جمعه بعد از نافلہ شام ده رکعت نماز بگذارد هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد بخواند ثواب برابر باشد با ده بنده آزاد

بخواند

گردن وایضاً علامۂ مجلسی رح نقل فرمودہ کہ سید ابن طاؤس
از ابن عباس روایت کردہ است از حضرت امیر المؤمنین علی ابن ابیطالب
کہ حضرت رسول خدا ص فرمود کہ میخواہی ترا کلمۂ چند بیاموزم کہ ترا نفع بخشد
وہر کہ بیاموزے منتفع گردد وہر چہ را آموختہ باشی از خاطر تو محو نگردد
گفت بلے یا رسول اللہ ص فرمود چون شب جمعہ شود در ثلث آخر شب
برخیز و اگر توانی پیشتر پس چہار رکعت نماز بکن در رکعت اول بعد از
حمد سورۂ یٰس و در دوم الٓمٓ سجدہ و در سیوم سورۂ حٰمٓ دخان و در چہارم تبارک
الذی بیدہ الملک و چون از نماز فارغ شوی حمد و ثنائے الٰہی بجا
آر و صلوات و درود نیکو بر حضرت رسول بفرست و استغفار
برائے مومنان بکن و اقلش آنست کہ تسبیح حضرت فاطمہ صلوات
اللہ و سلامہ علیہا بخواند پس بگوید اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِکَ وَبَارِکْ عَلَیْھِمْ بِاَفْضَلِ
بَرَکَاتِکَ اَللّٰھُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْاَحْیَاءِ
مِنْھُمْ وَالْاَمْوَاتِ و اگر این را صد مرتبہ بگوید بہتر است پس این
دعا بخواند اَللّٰھُمَّ ارْحَمْنِیْ بِتَرْکِ الْمَعَاصِیْ اَبَدًا مَا اَبْقَیْتَنِیْ
وَارْحَمْنِیْ اَنْ اَتَکَلَّفَ طَلَبَ مَا لَا یَعْنِیْنِیْ وَارْزُقْنِیْ
حُسْنَ الظَّنِّ بِکَ فِیْمَا یُرْضِیْکَ عَنِّیْ اَللّٰھُمَّ بَدِیْعَ السَّمٰوٰتِ

وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْعِزَّةِ الَّتِي لَا تُرَامُ أَسْئَلُكَ
يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ بِجَلَالِكَ وَنُورِ وَجْهِكَ أَنْ تُلْزِمَ قَلْبِي
حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا عَلَّمْتَنِيهِ وَارْزُقْنِي أَنْ أَتْلُوَهُ
عَلَى النَّحْوِ الَّذِي يُرْضِيكَ عَنِّي اَللّٰهُمَّ بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْعِزِّ الَّذِي لَا يُرَامُ
أَسْئَلُكَ يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ بِجَلَالِكَ وَنُورِ وَجْهِكَ أَنْ
تُنَوِّرَ بِكِتَابِكَ بَصَرِي وَأَنْ تَشْرَحَ بِهِ صَدْرِي وَأَنْ
تُطْلِقَ بِهِ لِسَانِي وَأَنْ تُفَرِّجَ بِهِ عَنْ قَلْبِي وَأَنْ تَشْغَلَ
بِهِ بَدَنِي فَإِنَّهُ لَا يُعِينُنِي عَلَى الْخَيْرِ غَيْرُكَ وَلَا يُعْطِيهِ
إِلَّا أَنْتَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
پس حضرت رسول خدا فرمود که ای ابو الحسن این عمل را در
شب جمعه یا پنج شب یا هفت شب بعمل آور و بروایت شیخ
طبرسی رح در مکارم چنان است که در شب جمعه یا روز جمعه
چهار رکعت بکن در اول یس و در دوم دخان و در سوم حم سجده و در چهارم
تبارک بخواند و در دعا اندک اختلاف است و اگر این نماز
بدو سلام بجا آورد شاید احوط باشد و نماز حاجت در شب
جمعه از سید روایت کرده که در شب جمعه و در شب عید اضحی دو رکعت دو در

نماز بکن و در هر رکعت سوره فاتحه بخوان و آیه اِیَّاكَ نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ
نَسْتَعِیْنُ را صد نوبت بگو پس حمد را اتمام کن و بعد از حمد سوره توحید
دو بیت مرتبه بخوان و چون سلام بگوئی هفتاد مرتبه بگو لَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ پس بسجده برو و دو بیت
مرتبه بگو یا رب یا رب پس حاجت که داری طلب کر انشاء الله
تعالے بر آورده میشود **نماز حاجت دیگر سید کفعمی**
و شیخ طبرسی رح بسند معتبر از حضرت صاحب الامر عج روایت
کرده اند که هر کس بخداوند عالم حاجتے داشته باشد در شب جمعه بعد
از نصف شب غسل کند و بمصلے خود برود و دو رکعت نماز بکند
و در هر رکعت سوره حمد چون بایه اِیَّاكَ نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ
رسد این آیه را صد مرتبه بخواند و در مرتبه صدم سوره را اتمام کند و سوره
توحید را یک مرتبه بخواند و تسبیحات رکوع و سجود را هفت هفت مرتبه بگوید
و این دعا را بخواند البته حاجتش بر آورده شود هر حاجتے که
باشد مگر آنکه نفرین بر خویشان باشد و دعا این است اَللّٰهُمَّ
اِنْ اَطَعْتُكَ فَالْمَحْمَدَةُ لَكَ وَاِنْ عَصَيْتُكَ
فَالْحُجَّةُ لَكَ مِنْكَ الرَّوْحُ وَمِنْكَ الْفَرَجُ سُبْحَانَ
مَنْ اَنْعَمَ وَشَكَرَ سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ وَغَفَرَ اَللّٰهُمَّ

لئن كنتُ قد عصيتك فانّي قد اطعتك في احسن
احبّ الاشياء اليك وهو الايمان بك لم اتخذ
لك ولداً ولم ادع لك شريكاً منّاً منك به عليّ لا منّاً به
عليك وقد عصيتك يا الهي على غير وجه المكابرة
ولا الخروج عن عبوديّتك ولا الجحود لربوبيّتك
ولكن اطعت هواي وازلّني الشيطان فلك الحجّة
عليّ والبيان فان تعذّبني فبذنوبي غير ظالم وان
تغفر لي وترحمني فانّك جوادٌ كريمٌ يا كريمُ يا كريمُ
آن مقدار بگويد كه نفس وفا كند پس گويد يا آمناً من كلّ شيءٍ
وكلّ شيءٍ منك خائفٌ حذرٌ اسئلك بأمنك من
كلّ شيءٍ وخوف كلّ شيءٍ منك ان تصلّي على محمّدٍ
وآل محمّدٍ وان تعطيني اماناً لنفسي واهلي وولدي
وسائر ما انعمت به عليّ حتّى لا اخاف احداً ولا
احذر من شيءٍ ابداً انّك على كلّ شيءٍ قديرٌ
وحسبنا الله ونعم الوكيل يا كافي ابراهيم
نمرود ويا كافي موسى فرعون ويا كافي محمّدٍ
صلّى الله عليه وآله الاحزاب اسئلك ان تصلّي

عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَکْفِیَنِیْ شَرَّ فُلَانِ بْنِ
فُلَانٍ وبجائے فلان بن فلان نام دشمن خود ونام پدرش بگوید
دعا کند که خدا شر او را از او دور گرداند انشاء الله تعالے شر او
دفع میشود پس لسجده رود و حاجت خود را طلب نماید و تضرع
کند بسوے خدا تبدرستیکه هر مؤمن و مومنه که از روے اخلاص
این نماز را بجا آورد و این دعا را بخواند البته درہاے آسمان
براے او کشوده میشوند و درہمان شب حاجت او روا گردد و هر
حاجے که باشد و این از فضیلت است که خدا بر ما و بر شیعیان
ما داده **نماز دیگر** براے حاجت در شب جمعه سید
رضی الله عنه روایت کرده است کسیکه از امرے ترسان باشد
روز چہارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه دارد و در شب جمعه دوازده رکعت
نماز بشش سلام و در ہر رکعت یک مرتبه سوره فاتحه و ده مرتبه
سوره توحید بخواند و بعد از رکعت چہارم این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ
یَا سَابِقَ الْفَوْتِ وَیَا سَامِعَ الصَّوْتِ وَیَا مُحْیِیَ الْعِظَامِ
بَعْدَ الْمَوْتِ وَهِیَ رَمِیْمٌ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیْمِ
الْاَعْظَمِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُوْلِکَ
وَاَهْلِ بَیْتِهِ الطَّاهِرِیْنَ وَتُعَجِّلَ لِیَ الْفَرَجَ مِمَّا اَنَا فِیْهِ

برحمتک یا ارحم الراحمین مؤلف گوید که شیخ
وسید و دیگران نماز هاے بسیار دیگر نقل کرده اند چون سند آنها
نزد فقیر معتبر نبود و اکثر از طرق عامه روایت شده بود آنها را ایراد نه
نمودم صاحب روضة الاذکار آورده که مرویست کسیکه
دو رکعت نماز کند در شب جمعه و بخواند در هر رکعتے بعد از حمد سوره
اذا زلزلت الارض پانزده بار و چون فارغ شود بگوید یا حیّ
یا قیّوم یا ذا الجلال والاکرام دفع کند خداے تعالے
از و شر اہل آسمان و زمین را و از ہیچ آدمی و پرے ضررے بوے
نرسد و برنخواسته باشد از آن موضع که بیامرزد خداے تعالے
پدر و مادر او را **نماز دیگر** براے شکر قضاے حاجت
در ربیع الاسابیع از ابن بابویه رح آورده که گفته است که هرگاه
یکے از نماز هاے حاجت را بجا آورے و حاجت بر آورده شود
دو رکعت نماز شکر بکن و در رکعت اول بعد از سوره حمد سوره
توحید و در رکعت دویم قل یا ایها الکافرون بخوان و در رکعت
اول در رکوع میگوئی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ شُکْرًا و در سجده هاے
گوئی شُکْرًا لِلّٰهِ وَحَمْدًا و در رکعت دویم در رکوع و
سجده ها همه می گوئی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ قَضٰی حَاجَتِیْ و

آعطانی مستلتی و مرویست که هر که در شب جمعه سورهٔ کهف بخواند
نورے از وساطع گردد تا خانهٔ کعبه **شیخ مفید** علیه الرحمه در مقنعه
آورده کسیکه سورهٔ کهف را در هر شب جمعه بخواند تا جمعهٔ آینده گناهانش
آمرزیده شوند **علامهٔ مجلسی** رح آورده که هر که سورهٔ حم دخان
در شب جمعه یا روز جمعه بخواند حق تعالے برائے او در بهشت خانهٔ
بنا کند و هر که در شب جمعه سورهٔ یٰس بخواند صبح کند آمرزیده و هر که سورهٔ
بقره و آل عمران در شب جمعه بخواند ثواب او مابین آسمان هفتم تا
زمین هفتم را پر کند و از حضرت امام جعفر صادق ع مروی است
که در هر شب جمعه سورهٔ جمعه بخواند کفاره باشد برائے او تا جمعهٔ دیگر و
طبرسی رح در مجمع البیان از حضرت رسالت پناه ص آورده که
که هر که بخواند سورهٔ دخان را در شب جمعه بیامرزد خدائے تعالے
او را و باشد از برائے او بهر حرفے از آن ثواب صد هزار رقبه و
استغفار کنند از برائے او هفتاد هزار فرشته و هر که بخواند آنرا در شب جمعه
یا روز آن عطا فرماید او را خدائے تعالے از برائے او خانهٔ در بهشت
کفعمی در مصباح از کتاب خواص القرآن آورده
که هر که بخواند سورهٔ قدر را در هر شب جمعه صد مرتبه منافق نشود
هرگز شیخ و سید بن طاؤس علیه الرحمه و دیگران گفته اند که مستحب است

گر در شب جمعہ این دعا بخواند اللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَا شَیْءَ قَبْلَكَ
وَاَنْتَ الْاٰخِرُ فَلَا شَیْءَ بَعْدَكَ لَا تَهْلِكُ وَاَنْتَ
الْحَیُّ الَّذِیْ لَا تَمُوْتُ وَالْخَالِقُ الَّذِیْ لَا تَعْجِزُ وَاَنْتَ الْبَصِیْرُ
لَا تَرْتَابُ وَالصَّادِقُ لَا تَكْذِبُ اَلْقَاهِرُ لَا تُغْلَبُ الْبَدِیْءُ
لَا تَنْفَدُ اَلْقَرِیْبُ لَا تَبْعُدُ اَلْقَادِرُ لَا تُضَامُ الْغَافِرُ لَا تَظْلِمُ اَلصَّمَدُ
لَا تُطْعَمُ اَلْقَیُّوْمُ لَا تَنَامُ الْمُجِیْبُ لَا تَسْاَمُ الْحَنَّانُ لَا تُرَامُ
اَلْعَالِمُ لَا تُعَلَّمُ اَلْقَوِیُّ لَا تَضْعُفُ الْعَظِیْمُ لَا تُوْصَفُ
اَلْوَفِیُّ لَا تُخْلِفُ اَلْعَدْلُ لَا تَحِیْفُ الْغَنِیُّ لَا تَفْتَقِرُ
اَلْكَبِیْرُ لَا تَصْغُرُ الْمَنِیْعُ لَا تُقْهَرُ الْمَعْرُوْفُ لَا تُنْكَرُ
اَلْغَالِبُ لَا تُغْلَبُ الْوِتْرُ لَا تَسْتَاْنِسُ الْفَرْدُ لَا تَسْتَشِیْرُ
اَلْوَهَّابُ لَا تَمَلُّ اَلْجَوَادُ لَا تَبْخَلُ الْعَزِیْزُ لَا تَذِلُّ الْحَافِظُ
لَا تَغْفُلُ اَلْقَائِمُ لَا تَنَامُ الْمُحْتَجِبُ لَا تُرٰی اَلدَّائِمُ لَا تَفْنٰی
اَلْبَاقِیْ لَا تَبْلٰی اَلْمُقْتَدِرُ لَا تُنَازَعُ الْوَاحِدُ لَا تَشَبَّهُ
بِشَیْءٍ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَقُّ الَّذِیْ لَا تُغَیِّرُكَ الْاَزْمِنَةُ
وَلَا تُحِیْطُ بِكَ الْاَمْكِنَةُ وَلَا یَاْخُذُكَ نَوْمٌ وَّلَا سِنَةٌ
وَلَا یُشْبِهُكَ شَیْءٌ وَكَیْفَ لَا تَكُوْنُ كَذٰلِكَ وَاَنْتَ
خَالِقُ كُلِّ شَیْءٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ كُلُّ شَیْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَكَ

الكَرِيمِ اَكْرَمَ الْوُجُوهِ اَمَانَ الْخَائِفِينَ وَجَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ
اَسْئَلُكَ وَلَا اَسْئَلُ غَيْرَكَ وَاَرْغَبُ اِلَيْكَ وَلَا اَرْغَبُ
اِلَى غَيْرِكَ اَسْئَلُكَ بِاَفْضَلِ الْمَسَائِلِ كُلِّهَا وَ
اَنْجَحِهَا الَّتِي لَا يَنْبَغِي لِلْعِبَادِ اَنْ يَسْئَلُوكَ اِلَّا بِهَا
اَنْتَ الْفَتَّاحُ النَّفَّاحُ ذُو الْخَيْرَاتِ مُقِيلُ الْعَثَرَاتِ
كَاتِبُ الْحَسَنَاتِ مَاحِي السَّيِّئَاتِ رَافِعُ الدَّرَجَاتِ اَسْئَلُكَ
يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ بِاَسْمَائِكَ الْحُسْنٰى كُلِّهَا
وَكَلِمَاتِكَ الْعُلْيَا كُلِّهَا وَنِعَمِكَ الَّتِي لَا تُحْصٰى وَ
اَسْئَلُكَ بِاَكْرَمِ اَسْمَائِكَ عَلَيْكَ وَاَحَبِّهَا اِلَيْكَ
وَاَشْرَفِهَا عِنْدَكَ مَنْزِلَةً وَاَقْرَبِهَا مِنْكَ وَسِيلَةً
وَاَسْرَعِهَا مِنْكَ اِجَابَةً وَبِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ
الْجَلِيلِ الْاَجَلِّ الْعَظِيمِ الْاَعْظَمِ الَّذِي تُحِبُّهُ وَتَرْضٰى
عَمَّنْ دَعَاكَ بِهٖ وَتَسْتَجِيبُ لَهٗ دُعَائَهٗ وَحَقٌّ عَلَيْكَ
اَلَّا تَحْرِمَ سَائِلَكَ وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوْرٰيةِ وَ
الْاِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ وَبِكُلِّ اسْمٍ
هُوَ لَكَ عَلَّمْتَهٗ اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ اَوْ لَمْ تُعَلِّمْهُ
اَحَدًا اَوِ اسْتَاْثَرْتَ بِهٖ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَاَسْئَلُكَ

بِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتُكَ وَاَصْفِيَاؤُكَ
مِنْ خَلْقِكَ وَبِحَقِّ السَّائِلِيْنَ لَكَ وَالرَّاغِبِيْنَ اِلَيْكَ وَ
الْمُتَعَوِّذِيْنَ بِكَ وَالْمُتَضَرِّعِيْنَ اِلَيْكَ اَدْعُوْكَ يَا اَللّٰهُ
دُعَاءَ مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَعَظُمَ جُرْمُهُ وَاَشْرَفَ
عَلَى الْهَلَكَةِ وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَمَنْ لَا يَثِقُ بِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِهِ
وَلَا يَجِدُ لِفَاقَتِهِ سَادًّا غَيْرَكَ وَلَا لِذَنْبِهِ غَافِرًا غَيْرَكَ
فَقَدْ هَرَبْتُ مِنْهَا اِلَيْكَ غَيْرَ مُسْتَنْكِفٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ عَنْ
عِبَادَتِكَ يَا اُنْسَ كُلِّ مُسْتَجِيْرٍ يَا سَنَدَ كُلِّ فَقِيْرٍ اَسْئَلُكَ
بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بَدِيْعُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ذُوالْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْعَبْدُ
وَاَنْتَ الْمَالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوْكُ وَاَنْتَ الْعَزِيْزُ وَاَنَا الذَّلِيْلُ
وَاَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنَا الْفَقِيْرُ وَاَنْتَ الْحَيُّ وَاَنَا الْمَيِّتُ وَاَنْتَ
الْبَاقِيْ وَاَنَا الْفَانِيْ وَاَنْتَ الْمُحْسِنُ وَاَنَا الْمُسِيْءُ
وَاَنْتَ الْغَفُوْرُ وَاَنَا الْمُذْنِبُ وَاَنْتَ الرَّحِيْمُ وَاَنَا الْخَاطِئُ
وَاَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوْقُ وَاَنْتَ الْقَوِيُّ وَاَنَا الضَّعِيْفُ
وَاَنْتَ الْمُعْطِيْ وَاَنَا السَّائِلُ وَاَنْتَ الرَّازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوْقُ

maablib.org

وَاَنْتَ اَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ اِلَيْهِ وَاسْتَعَنْتُ بِهِ وَرَجَوْتُهُ
اِلٰهِیْ کَمْ مِنْ مُذْنِبٍ قَدْ غَفَرْتَ لَهُ وَکَمْ مِنْ مُسِیْئٍ قَدْ
تَجَاوَزْتَ عَنْهُ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاغْفِرْ لِیْ وَارْحَمْنِیْ
وَاعْفُ عَنِّیْ وَعَافِنِیْ وَافْتَحْ لِیْ مِنْ فَضْلِكَ سُبُّوْحٌ ذِکْرُكَ
قُدُّوْسٌ اَمْرُكَ نَافِذٌ قَضَاؤُكَ یَسِّرْ لِیْ مِنْ اَمْرِیْ مَا اَخَافُ
عُسْرَهٗ وَفَرِّجْ لِیْ عَنِّیْ وَعَنْ وَالِدَیَّ وَعَنْ کُلِّ مُؤْمِنٍ
مُؤْمِنَةٍ مَا اَخَافُ کَرْبَهٗ وَاکْفِنِیْ مَا اَخَافُ ضَرَرَهٗ
وَادْرَأْ عَنِّیْ مَا اَخَافُ حُزُوْنَتَهٗ وَسَهِّلْ لِیْ وَلِجَمِ
مَا اَرْجُوْهُ وَاُؤَمِّلُهٗ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّیْ کُنْتُ
مِنَ الظّٰلِمِیْنَ از سید بن طاؤس در مهج الدعوات
مذکور است که اُویس قرنی روایت کرده که حضرت علی ابن ابی طالب
فرمود کسیکه بخواند این دعا را اجابت می کند خدای تعالیٰ دعای
او را و بر می آورد جمیع حاجتهای او را و حضرت رسول ص فرمود
قسم بآن کسیکه فرستاد مرا به پیغمبری بحق کسیکه باین اسماء دعا کند پروردگار
عالم گرسنگی و تشنگی او را دفع کند واگر این دعا را بر کوهی بخواند که سد راه او
باشد در آن راهی پیدا کند تا بمنزل مقصود برسد واگر بر مجنونی
بخواند جنونش برطرف گردد واگر بر حامله بخواند زائیدن آسان شود و

maablib.org

رسول خدا ص که قسم بحق آن که فرستاده مرا برسالت کسیکه در وقت خواب
این دعا بخواند و بخوابد پروردگار عالم می فرستد بعوض هر حرف او
هفتاد هزار فرشته از روحانیین که روی ایشان در ضیا و روشنی
از آفتاب هفتاد هزار مرتبه بهتر باشد و آن فرشتها می کنند استغفار
و دعا می کنند و می نویسند برای او حسنات و کسیکه بخواند چهل شب
این دعا را بر می آمرزد خدای تعالی هر گناهی که میان او
و خدای تعالی است یعنی غیر با آن مطلع نیست و اگر کسی
بخواند این دعا را جهت سلطان جابر خلاص میگرداند خدای
تعالی او را از شر او و می آمرزد او را هرچند مرتکب کبائر
شده باشد و اگر دران شب بمیرد مرتبه شهدا عطا می نماید
بعد از ان فرمود که می آمرزد خدای تعالی او را و اهل بیت
او را و مؤذن مسجد او را و پیش نماز او را و دعا این است
یَا سَلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَکَبِّرُ
الْمُطَهِّرُ الْقَاهِرُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ یَا مَنْ یُنَادٰی مِنْ کُلِّ فَجٍّ
عَمِیْقٍ بِاَلْسِنَةٍ شَتّٰی وَلُغَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ وَحَوَائِجَ اُخْرٰی
یَا مَنْ لَا یَشْغَلُهٗ شَاْنٌ عَنْ شَاْنٍ اَنْتَ الَّذِیْ لَا
تُغَیِّرُكَ الْاَزْمِنَةُ وَلَا تُحِیْطُ الْاَمْكِنَةُ وَلَا تَاْخُذُكَ

نَوْمٌ وَلَا سِنَةٌ وَيَسِّرْ لِي مِنْ اَمْرِي مَا اَخَافُ عُسْرَهُ وَفَرِّجْ
مِنْ اَمْرِي مَا اَخَافُ كَرْبَهُ وَسَهِّلْ لِي مِنْ اَمْرِي مَا اَخَافُ
حُزُونَهُ سُبْحَانَكَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ
الظَّالِمِينَ عَمِلْتُ سُوءً وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي اِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
اِلَّا اَنْتَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
تَسْلِيمًا و شیخ در مصباح کبیر آورده که سنت
است هفت مرتبه خواندن این دعا در روز جمعه و شب جمعه
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّي لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَلَقْتَنِي وَاَنَا
عَبْدُكَ وَابْنُ اَمَتِكَ فِي قَبْضَتِكَ وَنَاصِيَتِي
بِيَدِكَ اَمْسَيْتُ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا
اسْتَطَعْتُ اَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ اَبُوءُ
بِنِعْمَتِكَ وَاَبُوءُ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي اِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
اِلَّا اَنْتَ وسید ابن طاؤس در مهج الدعوات از
جناب امیر المومنین ؑ آورده که روایت کردیم دعاے جامع را
باسناد خود بسوے سعد بن عبد الله از کتاب فضل الدعا گفت
حدیث کرد ما یعقوب بن یزید بحدیث مرفوع گفت که سلمان

فارسی رحمۃ اللہ علیہ گفتہ کہ شنیدیم علی بن ابی طالب ؑ را کہ نقل می‌نمود
از جناب رسول خدا ؐ کہ یا علی اگر کسے دعا کند باین دعا بر تختہای
آہن ہر آئینہ گداختہ شوند وقسم بخدائے کہ مارا بحق مبعوث ساخت
اگر کسے این دعا را بآب جاری بخواند ہر آئینہ منجمد شود تا اینکہ
برو مرور کند وقسم بخدائے کہ مارا بحق مبعوث ساخت اگر کسے گرسنگی
یا تشنگی داشتہ باشد بعد از ان باین دعا دعا کند خدای تعالے
سیر وسیراب کند وقسم بخدائے کہ مارا مبعوث بحق کرد اگر مردے
دعا کند باین دعا بر کوہے کہ درمیان او ودرمیان منزل مقصود
او حائل باشد ہر آئینہ بجنبد آن کوہ از جائے خود تا این کہ بمنزل
مقصود خود برسد وقسم بخدائے کہ مارا مبعوث بحق ساخت اگر
دعا کردہ شود باین دعا بر دیوانہ ہر آئینہ از جنون خود افاقہ کند
وقسم بخدائے کہ مارا بحق مبعوث ساخت اگر دعا کردہ شود باین
دعا بر زنے کہ زائیدنش برو دشوار باشد ہر آئینہ سہل کند
اللہ تعالے بر آن زن ولادت را وقسم بخدائے کہ مارا بحق
مبعوث ساخت اگر دعا کند باین دعا مردے در شہر در حالیکہ آن
شہر آتش گرفتہ باشد ومکان این شخص در وسط شہر باشد
ہر آئینہ خانۂ او از سوختن محفوظ ماند وقسم بخدائے کہ مارا بہ پیغمبری

فرستاد اگر کسے دعا کند باین دعا تا چہل شب جمعہ می آمرزد خدا
تعالے ہر گناہ و مواخذہ و ماجرائے کہ میان او و سائر مردم باشد
ہر چند آن زنا کردہ باشد بمادر خود و قسم بخدائے کہ مرا برسالت
مبعوث ساخت کسیکہ دعا کند باین دعا بسلطان جابر میگرداند
اللہ تعالے مطیع او و قسم بخدا کہ فرستاد مرا بنبوت کسیکہ بخواب
رود و این دعا خواندہ باشد می فرستد خدائے تعالے بعدد ہر حرف
دعا ہزار ہزار فرشتہ ہا را از روحانیین کہ روہاے ایشان ہفتاد
ہفتاد درجہ بہتر باشند از شمس و قمر کہ استغفار کنند برائے او
و می نویسند برائے او حسنات و درجہ ہا برائے او بلند میکنند
گفت سلمان فارسی رض پس عرض کردم پدر و مادرم فدائے تو
شوند یا امیر المؤمنین ع آیا عطا کردہ میشود خوانندۂ این دعا
ہمہ آنہا کہ فرمودہ پس فرمود امیر المؤمنین ع کہ عرض کردم برسول خدا
کہ فدائے تو شوند پدر و مادرم یا رسول اللہ ص آیا عطا کردہ
میشود خوانندۂ این دعا را ہر چہ را کہ فرمودہ پس فرمود کہ یا علی
خبر دہم تا کہ بسیار ازین باشند تمامے آنہا گفتم کسیکہ بخواب رود و
بتحقیق کہ تمام گناہان کبیرہ را مرتکب شدہ باشد و این دعا را
خواندہ باشد پس اگر بمیرد آن شہید راہ خدا ہست و اگر بمیرد

و توبہ نکردہ باشد بیامرزد خدائے تعالےٰ اورا و اہل بیت او را و
والدین او را و مؤذن و پیش نماز مسجد او را العفو و رحمت خود یعنے
می آمرزد خدائے تعالےٰ کل آن کسانے را کہ باو اندک ربطے
دارند و آن دعا این است اَللّٰھُمَّ اِنَّکَ حَیٌّ لَا تَمُوْتُ
وَصَادِقٌ لَا تَکْذِبُ وَقَاهِرٌ لَا تُقْهَرُ وَبَدِیٌّ
لَا تَنْفَدُ وَقَرِیْبٌ لَا تَبْعُدُ وَقَادِرٌ لَا تُضَادُّ وَعَافٍ لَا تَظْلِمُ
وَصَمَدٌ لَا تُطْعَمُ وَقَیُّوْمٌ لَا تَنَامُ وَمُجِیْبٌ لَا تَسْاَمُ وَجَبَّارٌ
لَا تُعَانُ وَعَظِیْمٌ لَا تُرَامُ وَعَالِمٌ لَا تُعَلَّمُ وَقَوِیٌّ لَا تَضْعُفُ
وَحَلِیْمٌ لَا تَجْهَلُ وَجَلِیْلٌ لَا تُوْصَفُ وَوَفِیٌّ لَا تُخْلِفُ
وَغَالِبٌ لَا تُغْلَبُ وَعَادِلٌ لَا تَحِیْفُ وَغَنِیٌّ لَا تَفْتَقِرُ وَکَبِیْرٌ
لَا تُغَادَرُ وَحَکِیْمٌ لَا تَجُوْرُ وَوَکِیْلٌ لَا تُحِیْفُ وَفَرْدٌ لَا
تَسْتَشِیْرُ وَوَهَّابٌ لَا تَمَلُّ وَعَزِیْزٌ لَا تُسْتَذَلُّ وَسَمِیْعٌ
لَا تَذْهَلُ وَجَوَادٌ لَا تَبْخَلُ وَحَافِظٌ لَا تَغْفُلُ وَقَائِمٌ
لَا تَسْهُوْ وَدَائِمٌ لَا تَفْنٰی وَمُحْتَجِبٌ لَا تُرٰی وَوَاحِدٌ
لَا تَشْتَبِهُ وَمُقْتَدِرٌ لَا تُنَازَعُ یَا کَرِیْمُ الْجَوَادُ الْمُتَکَرِّمُ
یَا طَاهِرُ یَا قَاهِرُ یَا قَادِرُ الْمُقْتَدِرُ یَا عَزِیْزُ الْمُتَعَزِّزُ
یَا مَنْ یُنَادٰی مِنْ کُلِّ فَجٍّ عَمِیْقٍ بِاَلْسِنَةٍ شَتّٰی وَلُغَاتٍ

تُخِیْفُ

یَا طَاهِرُ

مختلفة وحوائج متتابعة لا يشغلك شيء عن شيء انت الذي
لا تفنيك الدهور ولا تحيط بك الازمنة ولا تاخذك
سنة ولا نوم صل على محمد وآل محمد ويسرلي
ما اخاف عسرة وفرج عني ما اخاف كربة وسهل
لي ما اخاف حزونته سبحانك لا اله الا انت اني
كنت من الظالمين يا ارحم الراحمين علامه مجلسی رحمه الله در
ربيع الاسابيع آورده که گفته اند که مستحب است در شب جمعه
و روز جمعه و در شب عرفه و در روز عرفه اين دعا بخواند اللهم
من تهيأ وتعبأ واعد واستعد لوفادة الى
مخلوق رجاء رفده وطلب نائله و
جائزته فاليك يا رب تعبيتي وتهيئتي واعدادي
واستعدادي رجاء عفوك وطلب نائلك و
جائزتك فلا تخيب اليوم دعائي يا مولاي يا من
لا يخيب عليه سائل ولا ينقصه نائل فاني لم آتك
اليوم ثقة بعمل صالح عملته ولا لوفادة الى مخلوق
رجوته آتيتك مقرا على نفسي بالاساءة والظلم
معترفا بان لا حجة لي ولا عذر آتيتك ارجو عظيم

عَفوِكَ الَّذِی عَلَوْتَ بِهٖ عَلَی الْخَاطِئِیْنَ فَلَمْ یَمْنَعْكَ
طُوْلُ عُكُوْفِهِمْ عَلٰی عَظِیْمِ الْجُرْمِ اَنْ عُدْتَ عَلَیْهِمْ
بِالرَّحْمَةِ فَیَا مَنْ رَحْمَتُهٗ وَاسِعَةٌ وَّیَا مَنْ عَفْوُهٗ
عَظِیْمٌ یَا عَظِیْمُ یَا عَظِیْمُ یَا عَظِیْمُ لَا یَرُدُّ غَضَبَكَ اِلَّا
حِلْمُكَ وَلَا یُنْجِیْ مِنْ سَخَطِكَ اِلَّا التَّضَرُّعُ اِلَیْكَ
فَهَبْ لِیْ یَا اِلٰهِیْ فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِیْ بِهَا تُحْیِیْ
مَیْتَ الْعِبَادِ وَلَا تُهْلِكْنِیْ غَمًّا حَتّٰی تَسْتَجِیْبَ لِیْ وَ
تُعَرِّفَنِی الْاِجَابَةَ فِیْ دُعَائِیْ وَاَذِقْنِیْ طَعْمَ الْعَافِیَةِ
اِلٰی مُنْتَهٰی اَجَلِیْ وَلَا تُشْمِتْ بِیْ عَدُوِّیْ وَلَا تُسَلِّطْهُ
عَلَیَّ وَلَا تُمَكِّنْهُ مِنْ عُنُقِیْ یَا اِلٰهِیْ اِنْ وَضَعْتَنِیْ
فَمَنْ ذَا الَّذِیْ یَرْفَعُنِیْ وَاِنْ رَفَعْتَنِیْ فَمَنْ ذَا الَّذِیْ
یَضَعُنِیْ وَاِنْ اَهْلَكْتَنِیْ فَمَنْ ذَا الَّذِیْ
یَعْرِضُ لَكَ فِیْ عَبْدِكَ اَوْ یَسْئَلُكَ عَنْ اَمْرِهٖ
وَقَدْ عَلِمْتُ یَا اِلٰهِیْ اَنَّهٗ لَیْسَ فِیْ حُكْمِكَ
ظُلْمٌ وَّلَا فِیْ نَقِمَتِكَ عَجَلَةٌ وَّاِنَّمَا یَعْجَلُ
مَنْ یَّخَافُ الْفَوْتَ وَاِنَّمَا یَحْتَاجُ اِلَی الظُّلْمِ
الضَّعِیْفُ وَقَدْ تَعَالَیْتَ یَا اِلٰهِیْ عَنْ ذٰلِكَ عُلُوًّا

اکبیرا اللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ فَاَعِذْنی وَاَسْتَجِیرُ بِکَ فَاَجِرْنی وَاَسْتَرْزِقُکَ فَارْزُقْنی وَاَتَوَکَّلُ عَلَیْکَ فَاکْفِنی وَاَسْتَنْصِرُکَ عَلیٰ عَدُوّی فَانْصُرْنی وَاَسْتَعِینُ بِکَ فَاَعِنّی وَاَسْتَغْفِرُکَ یا اِلٰهی فَاغْفِرْ لی اٰمینَ اٰمینَ اٰمینَ

دعای دیگر صاحب روضة الاذکار از حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده که حضرت رسول خدا فرمود چیزے که بسبب آن چیز مے آمرزد خداے تعالیٰ بنده را در شب عرفه یا در شبهاے جمعه خواندن این دعا است و دعا این است اَللّٰهُمَّ یا شاهِدَ کُلِّ نَجْوی وَمَوْضِعَ کُلِّ شَکْوی وَعالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ وَاَنْتَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و نیز در کتاب مذکور مروی است کسے که در شب جمعه و در شب عید ها ده مرتبه بگوید یا دائِمَ الْفَضْلِ عَلَی الْبَرِیَّةِ یا ذَا الْمَواهِبِ السَّنِیَّةِ یا باسِطَ الْیَدَیْنِ بِالْعَطِیَّةِ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خَیْرِ الْوَریٰ سَجِیَّةً وَاغْفِرْ لَنا یا ذَا الْعُلیٰ فی هٰذِهِ الْعَشِیَّةِ نوشته شود براے او هزار هزار حسنه و محو کرده شود از و سیئات و بلند کرده شود براے او مثل آن درجه و زانو بزانو نشیند

روز قیامت با حضرت ابراہیم ؑ در مجلس و علامہ مجلسیؒ

در ربیع الاسابیع آوردہ کہ گفتہ اند مستحب است کہ در قنوت نماز و

ہر شب جمعہ این دعا را اضافہ کند با دعاہائے دیگر کہ میخواند

اَللّٰھُمَّ ھٰذَا مَقَامُ الْبَائِسِ الْفَقِیْرِ مَقَامُ الْمُسْتَغِیْثِ

الْمُسْتَجِیْرِ مَکَانُ الْھَالِکِ الْغَرِیْقِ مَکَانُ الْوَجِلِ

الْمُشْفِقِ مَکَانُ مَنْ یُقِرُّ بِخَطِیْئَتِہٖ وَ یَعْتَرِفُ

بِذُنُوْبِہٖ وَیَتُوْبُ اِلٰی رَبِّہٖ اَللّٰھُمَّ قَدْ تَرٰی

مَکَانِیْ وَلَا یَخْفٰی عَلَیْکَ شَیْءٌ مِّنْ اَمْرِیْ یَا

ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ اَسْئَلُکَ بِاَنَّکَ تَلِی التَّدْبِیْرَ

وَتُمْضِی الْمَقَادِیْرَ سُوَالَ مَنْ اَسَاءَ وَاقْتَرَفَ

وَاسْتَکَانَ وَاعْتَرَفَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ

وَاَنْ تَغْفِرَلِیْ مَا مَضٰی فِیْ عِلْمِکَ مِنْ ذُنُوْبِیْ

وَشَھِدَتْ بِہٖ حَفَظَتُکَ وَحَفِظَتْہُ مَلٰٓئِکَتُکَ

وَلَمْ یَغِبْ عَنْہُ عِلْمُکَ قَدْ اَحْسَنْتَ فِیْہِ الْبَلَآءَ

فَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْ تَجَاوَزَ عَنْ سَیِّئَاتِیْ فِیْ اَصْحَابِ

الْجَنَّۃِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِیْ کَانُوْا یُوْعَدُوْنَ

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اَئِمَّۃِ الْمُؤْمِنِیْنَ

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ سُؤَالَ مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهٗ وَ
ضَعُفَتْ قُوَّتُهٗ سُؤَالَ مَنْ لَا يَجِدُ لِفَاقَتِهٖ سَادًّا مُسَدًّا
وَّلَا لِضَعْفِهٖ مُقَوِّيًا غَيْرَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ بِالْيَقِيْنِ قَلْبِیْ وَاقْبِضْ عَلَى الصِّدْقِ
لِسَانِیْ وَاقْطَعْ مِنَ الدُّنْيَا حَوَائِجِیْ شَوْقًا اِلٰى
لِقَائِكَ فِیْ صِدْقِ الْمُتَوَكِّلِيْنَ عَلَيْكَ وَاَسْئَلُكَ
خَيْرَ كِتَابٍ سَبَقَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهٖ جَلَّ
ثَنَاؤُكَ وَاَسْتَجِيْرُ بِكَ اَنْ اَقُوْلَ لَكَ مَكْرُوْهًا
اَسْتَحِقُّ بِهٖ عُقُوْبَةَ الْاٰخِرَةِ وَاَسْئَلُكَ عِلْمَ
الْخَائِفِيْنَ وَاِنَابَةَ الْمُخْبِتِيْنَ وَيَقِيْنَ الْمُتَوَكِّلِيْنَ
وَتَوَكُّلَ الْمُوْقِنِيْنَ بِكَ وَخَوْفَ الْعَالِمِيْنَ وَ
اِخْبَاتَ الْمُنِيْبِيْنَ وَشُكْرَ الصَّابِرِيْنَ وَصَبْرَ
الشَّاكِرِيْنَ وَاللِّحَاقَ بِالْاَحْيَاءِ الْمَرْزُوْقِيْنَ
اٰمِيْنَ اٰمِيْنَ يَا اَوَّلَ الْاَوَّلِيْنَ وَيَا (بفتح ۱۲)
اٰخِرَ الْاٰخِرِيْنَ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اَللّٰهُ يَا رَحِيْمُ
يَا اَللّٰهُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ
الَّتِیْ تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تُوْجِبُ

النِّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ
وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ الْقِسَمَ وَاغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ
الَّتِي تُنْزِلُ الْبَلَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُدِيلُ الْأَعْدَاءَ
وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ غَيْثَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ
الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ
الْغِطَاءَ و مستحب است که بعد از نماز وتر در شب جمعه این دعا بخواند
اَللّٰهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ لِقَائَكَ وَأَحْبِبْ لِقَاءِي وَاجْعَلْ لِي
فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْكَرَامَةَ وَالْبَرَكَةَ وَأَلْحِقْنِي
بِالصَّالِحِينَ وَلَا تُؤَخِّرْنِي فِي الْأَشْرَارِ وَأَلْحِقْنِي بِصَالِحِ
مَنْ مَضَى وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ مَنْ بَقِيَ وَاخْتِمْ لِي
عَمَلِي بِأَحْسَنِهِ وَاجْعَلْ ثَوَابَهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
وَخُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَأَعِنِّي عَلَى صَالِحِ مَا
أَعْطَيْتَنِي كَمَا أَعَنْتَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى صَالِحِ مَا
أَعْطَيْتَهُمْ وَلَا تَنْزِعْ مِنِّي صَالِحًا أَعْطَيْتَنِيهِ وَلَا
تَرُدَّنِي فِي سُوءٍ اسْتَنْقَذْتَنِي مِنْهُ أَبَدًا وَلَا تُشْمِتْ

إلى عدوٍّ ولا حاسدٍ أبداً ولا تكلني إلى نفسي
شيءٍ من أمري طرفة عينٍ أبداً يا ربّ العالمين
اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ وأسئلك يا
ربّ إيماناً لا أجل له دون لقائك تحييني عليه وتميتني عليه
وتبعثني عليه إذا بعثتني وأبرء قلبي من الرّياء
والسّمعة والشكّ في دينك اللّهمّ أعطني نصراً
في دينك وقوّة في عبادتك وفهماً في علمك وفقهاً
في حكمك واكفني من رحمتك وبيّض وجهي
بنورك واجعل رغبتي فيما عندك وتوفّني في
سبيلك على ملّتك وملّة رسولك صلواتك
عليه وآله اللّهمّ إنّي أعوذ بك من الكسل
والهموم والجبن والغفلة والفترة والمسكنة
وأعوذ بك لنفسي ولأهلي وذرّيّتي من الشّيطان
الرّجيم اللّهمّ إنّه لن يجيرني منك أحدٌ ولا
أجد من دونك ملتحداً فلا تردّني في هلكة
ولا تردّني بعذابٍ أسئلك الثّبات على دينك
والتّصديق بكتابك واتّباع سنّة رسولك صلواتك

عَلَيْهِ وَآلِهِ اللّٰهُمَّ اذْكُرْنِي بِرَحْمَتِكَ وَلَا تَذْكُرْنِي
بِعُقُوبَتِكَ بِخَطِيئَتِي وَتَقَبَّلْ مِنِّي وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ
إِنِّي إِلَيْكَ رَاغِبٌ اللّٰهُمَّ اجْعَلْ ثَوَابَ مَنْطِقِي وَثَوَابَ
مَجْلِسِي رِضَاكَ وَاجْعَلْ عَمَلِي وَدُعَائِي خَالِصاً
لَكَ وَاجْعَلْ ثَوَابِيَ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَاجْمَعْ لِي
خَيْرَ مَا سَأَلْتُكَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنِّي إِلَيْكَ
رَاغِبٌ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ بِمَا شَهِدْتَ بِهِ
عَلَى نَفْسِكَ وَشَهِدَتْ بِهِ مَلَائِكَتُكَ وَأُولُو الْعِلْمِ
أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَمَنْ لَمْ يَشْهَدْ
عَلَى مَا شَهِدْتَ بِهِ عَلَى نَفْسِكَ وَشَهِدَتْ مَلَائِكَتُكَ
وَأُولُو الْعِلْمِ بِكَ فَاكْتُبْ شَهَادَتِي مَكَانَ شَهَادَتِهِمْ
اللّٰهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ أَسْأَلُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ أَنْ تَفُكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مَفَاتِحَ الْخَيْرِ وَخَوَاتِيمَهُ وَشَرَائِعَهُ وَفَوَائِدَهُ وَبَرَكَاتِهِ
وَمَا بَلَغَ عِلْمَهُ عِلْمِي وَمَا قَصُرَ عَنْ إِحْصَائِهِ حِفْظِي
اللّٰهُمَّ انْهَجْ لِي أَسْبَابَ مَعْرِفَتِهِ وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَهُ وَ
غَشِّنِي رَحْمَتَكَ وَمُنَّ عَلَيَّ بِعِصْمَةٍ عَنِ الْإِزَالَةِ عَنْ

دِينِكَ وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنَ الشَّكِّ وَلَا تَشْغَلْ قَلْبِي بِدُ
وَعَاجِلِ مَعَاشِي عَنْ آجِلِ ثَوَابِ آخِرَتِي اَللّٰهُمَّ
ارْحَمِ اسْتِكَانَةَ مَنْطِقِي وَذُلَّ مَقَامِي وَمَجْلِسِي
وَخُضُوعِي إِلَيْكَ بِرَغْبَتِي أَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ الْهُدَى
مِنَ الضَّلَالَةِ وَالْبَصِيرَةَ مِنَ الْعَمَايَةِ وَالرُّشْدَ
مِنَ الْغَوَايَةِ وَأَسْأَلُكَ أَكْثَرَ الْحَمْدِ عِنْدَ
الرَّخَاءِ وَأَجْمَلَ الصَّبْرِ عِنْدَ الْمُصِيبَةِ وَ
أَفْضَلَ الشُّكْرِ عِنْدَ مَوْضِعِ الشَّكِّ وَالتَّسْلِيمَ
عِنْدَ الشُّبُهَاتِ وَأَسْأَلُكَ الْقُوَّةَ فِي طَاعَتِكَ
وَالضَّعْفَ عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَالْهَرَبَ إِلَيْكَ
مِنْكَ وَالتَّقَرُّبَ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى وَالتَّحَرِّيَ
لِكُلِّ مَا يُرْضِيكَ عَنِّي فِي إِسْخَاطِكَ وَإِسْخَاطِ
خَلْقِكَ الْتِمَاساً لِرِضَاكَ رَبِّ مَنْ أَرْجُوهُ إِذَا لَمْ تَرْحَمْنِي
وَمَنْ يَعُودُ عَلَيَّ إِنْ أَقْصَيْتَنِي أَوْ مَنْ يَنْفَعُنِي عَفْوُهُ
إِنْ عَاقَبْتَنِي أَوْ مَنْ آمُلُ عَطَايَاهُ إِنْ حَرَمْتَنِي أَوْ
مَنْ يَمْلِكُ كَرَامَتِي إِنْ أَهَنْتَنِي أَوْ مَنْ يَضُرُّنِي
هَوَانُهُ إِنْ أَكْرَمْتَنِي رَبِّ مَا أَسْوَأَ فِعْلِي

وأقبح عملي وأقسى قلبي وأطول أملي وأقصر
أجلي وأجرءني على عصيان من خلقني رب
ما أحسن بلائك عندي وأظهر نعمائك علي كثرت
منك علي النعم فما أحصيها وقل مني الشكر فيما
أوليتنيه فبطرت بالنعم وتعرضت للنقم وسهوت
عن الذكر وركبت الجهل بعد العلم وجزت من
العدل إلى الظلم وجاوزت البر إلى الإثم وصرت
إلى اللهو من الخوف والحزن رب ما أصغر حسناتي
وأقلها في كثرة ذنوبي وأعظمها على قدر صغر
خلقي وضعف عملي رب ما أطول أملي وأقصر
أجلي في بعد أملي وما أقبح سريرتي في علانيتي
رب لا حجة لي إن احتججت ولا عذر لي إن
اعتذرت ولا شكر عندي إن ابتليت وأوليت
إن لم تعني على شكر ما أوليت وما أخف ميزاني
غدا إن لم ترجحه وأزل لساني إن لم تثبته
وأسود وجهي إن لم تبيضه رب كيف لي بذنوبي
التي سلفت مني قد هدت لها أركاني رب كيف لي

طَلَبُ شَهَواتِ الدُّنیا آوَّاَبکی عَلیٰ حَمیمٍ فیها وَ
لا اَبکی عَلیٰ نَفسی وَ کَثُرَت حَسَراتی لِعِصیانی
وَتَفریطی رَبِّ دَعَتنی دَواعِی الدُّنیا فَاَجَبتُها
سَریعاً وَرَکَنتُ اِلَیها طائِعاً وَدَعَتنی دَواعِی الآخِرَۃِ
فَتَثَبَّطتُ عَنها وَاَبطَأتُ فِی الاِجابَۃِ وَالمُسارَعَۃِ
اِلَیها کَما سارَعتُ اِلیٰ دَواعِی الدُّنیا وَحُطامِهَا
الهامِدِ وَهَشیمِهَا البائِدِ وَسَرابِهَا الذّاهِبِ رَبِّ
خَوَّفتَنی وَشَوَّقتَنی وَاحتَجَجتَ عَلَیَّ وَکَفَلتَ بِرِزقی
فَاَمِنتُ خَوفَکَ وَتَثَبَّطتُ عَن تَشویقِکَ وَلَم اَتَّکِل
عَلیٰ ضَمانِکَ وَتَهاوَنتُ بِاحتِجاجِکَ اَللّٰهُمَّ اجعَل
اَمنی مِنکَ فی هٰذِهِ الدُّنیا خَوفاً وَحَوِّل تَثَبُّطی
شَوقاً وَتَهاوُنی بِحُجَّتِکَ فَرَقاً مِنکَ ثُمَّ رَضِّنی
بِما قَسَمتَ لی مِن رِزقِکَ یا کَریمُ اَسئَلُکَ
بِاسمِکَ العَظیمِ رِضاکَ عِندَ السَّخطَۃِ وَالفَرجَۃَ
عِندَ الکُربَۃِ وَالنُّورَ عِندَ الظُّلمَۃِ وَالبَصیرَۃَ
عِندَ شِدَّۃِ الغَفلَۃِ رَبِّ اجعَل جُنَّتی مِنَ الخَطایا
حَصینَۃً وَدَرَجاتی فِی الجِنانِ رَفیعَۃً وَاَعمالی

کُلَّها

كُلُّهَا مُتَقَبَّلَةٌ وَحَسَنَاتٍ مُتَضَاعِفَةً زَاكِيَةً اَعُوْذُ بِكَ
مِنَ الْفِتَنِ كُلِّهَا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَمِنْ شَرِّ
الْمَطْعَمِ وَالْمَشْرَبِ وَمِنْ شَرِّ مَا اَعْلَمُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَا اَعْلَمُ
وَاَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَشْتَرِيَ الْجَهْلَ بِالْعِلْمِ اَوِ الْجَفَاءَ
بِالْحِلْمِ اَوِ الْجَوْرَ بِالْعَدْلِ اَوِ الْقَطِيْعَةَ بِالْبِرِّ اَوِ الْجَزَعَ
بِالصَّبْرِ اَوِ الضَّلَالَةَ بِالْهُدٰى اَوِ الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِيْ لَا تُنَالُ اِلَّا بِرِضَاكَ
وَالْخُرُوْجَ مِنْ جَمِيْعِ مَعَاصِيْكَ وَالدُّخُوْلَ فِيْ كُلِّ
مَا يُرْضِيْكَ وَالنَّجَاةَ مِنْ كُلِّ وَرْطَةٍ وَالْمَخْرَجَ مِنْ كُلِّ
كَبِيْرَةٍ اَتٰى بِهَا مِنِّيْ عَمْدٌ اَوْ زَلَّ بِهَا مِنِّيْ خَطَاءٌ
اَوْ خَطَرَ بِهَا خَطَرَاتُ الشَّيْطَانِ اَسْئَلُكَ خَوْفًا
تُوَقِّفُنِيْ بِهٖ عَلٰى حُدُوْدِ رِضَاكَ وَتُشَعِّثُ بِهٖ عَنِّيْ
كُلَّ شَهْوَةٍ خَطَرَ بِهَا هَوَايَ وَاسْتَزَلَّ عِنْدَهَا
رَاْئِيْ لِيَتَجَاوَزَ حَدَّ جَلَالِكَ اَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ الْاَخْذَ
بِاَحْسَنِ مَا تَعْلَمُ مِنَّا وَاَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَبْتَلِيَ وَتَرْكَ سَيِّئِ
كُلِّ مَا تَعْلَمُ اَوِ ابْتَلِيَ مِنْ حَيْثُ اَعْلَمُ وَمِنْ حَيْثُ لَا
اَعْلَمُ اَسْئَلُكَ السَّعَةَ فِي الرِّزْقِ وَالزُّهْدَ فِي الْكَفَافِ

والمخرج بالبيان من كل شبهة والصواب في كل
حاجة والصدق في جميع المواطن وانصاف
الناس من نفسي فيما علي ومالي والتذلل في اعطاء
النصف من جميع مواطن السخط والرضا وترك
قليل البغي وكثيره في القول مني والفعل وتمام
نعمتك في جميع الاشياء والشكر لك عليها
لكي ترضا وبعد الرضا اسئلك الخيرة في
كل ما تكون فيه الخيرة بميسور الامور
لا بمعسورها يا كريم يا كريم يا كريم
اللهم اني اسئلك قول التوابين وعملهم
ونور الانبياء وصدقهم ونجاة المجاهدين و
ثوابهم وشكر المصطفين ونصيحتهم وعمل
الذاكرين ويقينهم وايمان العلماء وفقههم
وتعبد الخاشعين وتواضعهم وحلم الفقهاء وسيرتهم
وخشية المتقين ورغبتهم وتصديق المؤمنين
وتوكلهم ورجاء المحسنين وبرهم اللهم اني اسئلك
ثواب الشاكرين ومنزلة المقربين ومرافقة النبيين

اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ خَوْفَ الْعَالِمِیْنَ لَکَ وَعَمَلَ الْخَائِفِیْنَ
مِنْکَ وَخُشُوْعَ الْعَابِدِیْنَ لَکَ وَیَقِیْنَ الْمُتَوَکِّلِیْنَ عَلَیْکَ
وَتَوَکُّلَ الْمُؤْمِنِیْنَ بِکَ اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ بِحَاجَتِیْ عَالِمٌ غَیْرُ مُعَلَّمٍ
وَاَنْتَ لَهَا وَاسِعٌ غَیْرُ مُتَکَلِّفٍ وَاَنْتَ الَّذِیْ لَا یُحْفِیْکَ
سَائِلٌ وَلَا یَنْقُصُکَ نَائِلٌ وَلَا یَبْلُغُ مِدْحَتَکَ قَوْلُ قَائِلٍ
وَاَنْتَ کَمَا تَقُوْلُ وَفَوْقَ مَا نَقُوْلُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِیْ فَرَجًا
قَرِیْبًا وَاَجْرًا عَظِیْمًا وَسِتْرًا جَمِیْلًا اَللّٰهُمَّ هَدَأَتِ
الْاَصْوَاتُ وَسَکَنَتِ الْحَرَکَاتُ وَخَلَا کُلُّ حَبِیْبٍ
بِحَبِیْبِهٖ وَخَلَوْتُ بِکَ یَا اِلٰهِیْ فَاجْعَلْ خَلْوَتِیْ مِنْکَ
اللَّیْلَةَ الْعِتْقَ مِنَ النَّارِ و در کتاب عروس
از حضرت صادق ؑ روایت کرده است که هر که در ما بین دو رکعت
نافلهٔ صبح و فریضهٔ صبح صد مرتبه بگوید سُبْحَانَ رَبِّیَ
الْعَظِیْمِ وَبِحَمْدِهٖ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّیْ وَاَتُوْبُ
اِلَیْهِ حق تعالی در بهشت مسکنی برای او بنا کند شیخ
و سید و دیگران نیز این دعا را ذکر کرده اند و گفته اند که مستحب
است که در سحر شب جمعه این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَهَبْ لِیَ الْغَدَاةَ رِضَاکَ وَاَسْکِنْ

قَلْبِيْ خَوْفَكَ وَانْقَطِعْهُ عَمَّنْ سِوَاكَ حَتّٰى لَا اَرْجُوْ
غَيْرَكَ وَلَا اَخَافَ اِلَّا اِيَّاكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهٖ وَهَبْ لِيْ ثَبَاتَ الْيَقِيْنِ وَمَحْضَ الْاِخْلَاصِ
وَشَرَفَ التَّوْحِيْدِ وَدَوَامَ الْاِسْتِقَامَةِ وَمَعْدِنَ
الصَّبْرِ وَالرِّضَا بِالْقَضَاۤءِ وَالْقَدَرِ يَا قَاضِيَ حَوَاۤئِجِ
السَّاۤئِلِيْنَ يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِيْ ضَمِيْرِ الصَّامِتِيْنَ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاسْتَجِبْ دُعَاۤئِيْ وَاغْفِرْ
ذَنْبِيْ وَاَوْسِعْ رِزْقِيْ وَاقْضِ حَوَاۤئِجِيْ فِيْ نَفْسِيْ
وَاِخْوَانِيْ فِيْ دِيْنِيْ وَاَهْلِيْ اِلٰهِيْ طُمُوْحُ الْاٰمَالِ
قَدْ خَابَتْ اِلَّا لَدَيْكَ وَمَعَاكِفُ الْهِمَمِ قَدْ تَعَطَّلَتْ
اِلَّا عَلَيْكَ وَمَذَاهِبُ الْعُقُوْلِ قَدْ سَمَتْ اِلَّا اِلَيْكَ ن سَرَتْ
فَاَنْتَ الرَّجَاۤءُ وَاِلَيْكَ الْمُلْتَجٰى يَا اَكْرَمَ مَقْصُوْدٍ
وَاَجْوَدَ مَسْئُوْلٍ هَرَبْتُ اِلَيْكَ بِنَفْسِيْ يَا مَلْجَاَ
الْهَارِبِيْنَ بِاَثْقَالِ الذُّنُوْبِ اَحْمِلُهَا عَلٰى ظَهْرِيْ
لَا اَجِدُ لِيْ اِلَيْكَ شَافِعًا سِوٰى مَعْرِفَتِيْ بِاَنَّكَ
اَقْرَبُ مَنْ رَجَاهُ الطَّالِبُوْنَ وَاٰمَلُ مَا لَدَيْهِ
الرَّاغِبُوْنَ يَا مَنْ فَتَقَ الْعُقُوْلَ بِمَعْرِفَتِهٖ وَاَطْلَقَ

maablib.org

الالسن بحمده وجعل ما امتن به علی عباده
من ذلک کفاء لتادیة حقه صل علی محمد
وآله ولا تجعل للشیطان علی عقلی سبیلا ولا
للباطل علی عملی دلیلا و چون صبح روز جمعه
طالع شود این دعا بخواند اصبحت فی ذمة الله تعالی
وذمة ملائکته وذمم انبیائه ورسله
علیهم السلام وذمة محمد صلی الله علیه
وآله وذمم الاوصیاء من آل محمد علیهم
السلام آمنت بسر آل محمد علیهم السلام و
علانیتهم وظاهرهم وباطنهم واشهد انهم
فی علم الله وطاعته لمحمد صلی الله علیه
وآله علامه مجلسی ره میگوید که دعائے بسند معتبر از
حضرت صادق ع منقول است که هر که آنرا سه مرتبه در صبح و سه مرتبه
در شب بخواند خدا اورا از هر چه ترسد ایمن گرداند و شیخ و کفعمی در
کتاب بلد الامین دعائے سابق را دعائے فرج نامیده و گفته
است که در سحر شب جمعه باید خواند و ابتدائے دعا را از انجا
نقل نموده است که الهی طموح الآمال تا آخر و لا للباطل

عَلٰى عَمَلِى دَلِيلًا وَافْتَحْ لِى بِخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

يَا وَلِىَّ الْخَيْرِ و شيخ و سيد و ديگران از حضرت صادق

روايت كرده اند كه چون خواهى در شب جمعه نماز شب بكنى در

ركعت اول بعد از حمد قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ بخواند و در ركعت

دوم قُلْ يَا اَيُّهَا الْكَافِرُونَ و در ركعت سوم الٓمٓ سجده

و در ركعت چهارم يَا اَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ و در ركعت پنجم حٰمٓ سجده

يا سورهٔ وَالنَّجْمِ و در ششم سورهٔ تَبَارَكَ الَّذِى و در ركعت هفتم

يس و در ركعت هشتم وَاقِعَه و در دو ركعت شفع قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ

الْفَلَقِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و در نماز وتر قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ

و سيد ابن طاوس در جمال الاسبوع از كتاب كراجكى دعاى

نماز تهجد شب جمعه را باين ترتيب روايت كرده است چون از

دو ركعت اول سلام بگويد اين دعا بخواند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ اَجْمَعِينَ وَاَعِنِّى

عَلٰى طَاعَتِكَ وَوَفِّقْنِى لِعِبَادَتِكَ اَللّٰهُمَّ يَا اِلٰهَ جَبْرَئِيلَ

وَمِيكَائِيلَ وَاِسْرَافِيلَ اجْعَلِ الْيَقِينَ فِى قَلْبِى وَالنُّورَ

فِى بَصَرِى وَالنَّصِيحَةَ فِى صَدْرِى وَذِكْرَكَ بِاللَّيْلِ

وَالنَّهَارِ عَلٰى لِسَانِى وَرِزْقًا وَاسِعًا غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلَا

mablib.org

مَحْظُورٍ فَارْزُقْنِي اَللّٰهُمَّ وَسَدِّدْ لِمَا يُرْضِيكَ عَنِّي
و بعد از رکعت چهارم بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ
النَّبِيِّينَ وَاٰلِهِ الطَّاهِرِينَ اَجْمَعِينَ وَاجْعَلْنَا
هَادِينَ مَهْدِيِّينَ غَيْرَ ضَالِّينَ وَلَا مُضِلِّينَ
سِلْمًا لِاَوْلِيَائِكَ وَحَرْبًا لِاَعْدَائِكَ نُحِبُّ مَنْ
اَطَاعَكَ وَنَغْضَبُ مِنْ خَالَفَكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
لِي نُورًا فِي قَلْبِي وَصَدْرِي وَسَمْعِي وَبَصَرِي
وَشَعْرِي وَبَشَرَتِي وَلَحْمِي وَعَظْمِي وَنُورًا يُحِيطُ
بِي اَللّٰهُمَّ اهْدِنِي لِلرَّشَادِ وَالْطُفْ بِي بِالسَّدَادِ
وَاكْفِنِي شَرَّ الْعِبَادِ وَارْحَمْنِي يَوْمَ الْمَعَادِ پس بعد
از رکعت ششم این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَنْتَ الْمُفَضِّلُ
الْمَنَّانُ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَ
الْاِكْرَامِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ ذُو الْجُودِ وَالْاِنْعَامِ صَلِّ عَلٰى
خَيْرِ الْاَنَامِ مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ وَاٰلِهِ الْمَعْصُومِينَ
الطَّاهِرِينَ الْكِرَامِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي سَائِلُكَ الْفَقِيرُ وَ
عَبْدُكَ الْمُسْتَجِيرُ الْخَائِفُ مِنْ عَذَابِكَ الرَّاجِي
بِفَضْلِكَ وَثَوَابِكَ فَاجْبُرْ فَقْرِي بِنِعْمَتِكَ وَاَجِرْنِي

من كربي برحمتك وآمن خوفي بغفرانك وحقق رجائي
بإحسانك اللهم إني مستغفرك فاغفرلي تائب إليك
فتب علي واعف عن ذنوبي كلها قديمها وحديثها
اللهم لا تجهد بلائي ولا تشمت بي أعدائي و
لا تجعل النار مأواي پس بعد از ركعت هشتم بگويد اللهم
صل على محمد رسولك الذي اصطفيت وعلى
الأئمة الطاهرين أهل البيت ولا تعدني في سوء
استنقذتني منه أبدا ولا تسلبني صالح ما أعطيتني
أبدا اللهم لك الحمد والمجد أنت رب السموات
والأرض وما فيهن وما بينهن اللهم إنك أنت
الحق وقولك الحق والجنة حق والنار حق والساعة
حق اللهم لك أسلمت وبك آمنت وعليك توكلت
وإليك خاصمت وحاكمت اللهم ادرء عني
شر كل ذي شر واصرف عني كل ضر اللهم صل
على محمد وآل محمد الطاهرين أجمعين
وابدأ بهم في كل خير واختم بهم الخير في كل
خير وأهلك عدوهم من الجن والإنس من الأولين

وَالآخِرِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ و گفته است که در قنوت وتر
در شب جمعه این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِفَضْلِ
لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ وَحُرْمَتِهَا وَشَرَفِهَا وَمَنْزِلَتِهَا وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ الدَّالِّ عَلَيْهَا
وَالدَّاعِي اِلَيْهَا وَالْمَعْرُوفِ بِهَا وَالْمُنَبِّهِ عَلَى وَاجِبِهَا
اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ خَيْرِ
الْاَنَامِ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ الْبَرَرَةِ الْكِرَامِ وَاَنْ تَجْعَلَنِي
مِنَ الصُّوَّامِ وَحُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَزُوَّارِ قَبْرِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
وَآلِهِ اَفْضَلُ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ وَقَاصِدِي الْمَشَاهِدِ
الْعِظَامِ اكْفِنِي شَرَّ الْاَنَامِ وَاَجْرِ اَمْرِي فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا
عَلَى اَحْسَنِ النِّظَامِ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا هَدَيْتَنِي
اِلَيْهِ مِنْ مَعْرِفَةِ حَقِّ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ الشَّرِيفَةِ وَيَوْمِهَا
وَوَفَّقْتَنِي لَهُ مِنْ ذِكْرِكَ فِيهَا اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ دُعَائِي
فِيهَا مُجَابًا وَعَمَلِي مَقْبُولًا وَذِكْرِي لَكَ فِيهِمَا مَرْفُوعًا
وَلَا تَسْلُبْنِي مَا عَرَّفْتَنِي وَاَدِمْ لِي مَا اَوْلَيْتَنِي وَاشْمَلْنِي
بِالسَّعَادَةِ مَا اَبْقَيْتَنِي وَارْحَمْنِي اِذَا تَوَفَّيْتَنِي اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ الشَّرِيفَةِ مَغْفِرَةً مَاحِيَةً

الْقُوَّامِ

لِلْمَعاصِی تُؤْمِنُ آلِیمَ عِقابِكَ وَتُبَشِّرُ بِعَظِیمِ ثَوابِكَ
اَللّٰهُمَّ اَشْرِكْنِی فِی صالِحِ دُعائِی وَالِدَیَّ وَوَلَدِی وَاِخْوانِی
فِیكَ وَاَهْلِی وَعُمَّنا بِرَحْمَةٍ مِنْكَ جامِعَةٍ اِنَّكَ
ذُو الْقُدْرَةِ الْواسِعَةِ واگر تواند این دعا را در قنوت
وتر بخواند بعد از نماز بخواند وگفته است است بروایت
کراجکی بعد از نماز وتر تسبیح زهراء بخواند پس بگوید سُبْحانَكَ
اَللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لا اِلٰهَ اِلاّ اَنْتَ وَحْدَكَ لا شَرِیكَ
لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ تُحْیِی وَتُمِیتُ وَ
تُمِیتُ وَتُحْیِی وَاَنْتَ الْحَیُّ لا تَمُوتُ بِیَدِكَ
الْخَیْرُ اِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ تُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ
وَتُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ وَتُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَتُخْرِجُ
الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَنا ما قَدَّمْنا وَما اَخَّرْنا وَما اَسْرَرْنا وَ
ما اَعْلَنّا وَما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّا وَبَلِّغْنا مِنَ الدُّنْیا
وَالْآخِرَةِ آمالَنا وَاقْضِ كُلَّ حاجَةٍ هِیَ لَنا بِاَیْسَرِ
التَّیْسِیرِ وَاَسْهَلِ التَّسْهِیلِ وَاَتَمِّ عافِیَةٍ وَاَحْسَنِ
عافِیَةٍ پس سه مرتبه بگوید سُبْحانَ ذِی الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ

سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ الْقُدُّوْسِ کہ فضیلت بسیار وارد و چون الامر
شب جمعہ از دو رکعت نافلہ صبح فارغ شوے بگو سُبْحَانَ الَّذِیْ
خَلَقَ الْاَزْوَاجَ کُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ
وَمِمَّا لَا یَعْلَمُوْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ حِیْنَ تُمْسُوْنَ وَحِیْنَ تُصْبِحُوْنَ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِیًّا وَحِیْنَ تُظْهِرُوْنَ
هُوَ اللّٰهُ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِیْمُ هُوَ اللّٰهُ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِکُ الْقُدُّوْسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَکَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا یُشْرِکُوْنَ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ
الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی یُسَبِّحُ لَهُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ
الْحَکِیْمُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مَنِ اسْتَنْقَذْتَنَا بِهِ مِنَ
الضَّلَالَةِ وَعَلَّمْتَنَا عَلٰی یَدِهِ بَعْدَ الْجَهَالَةِ سَیِّدِنَا
مُحَمَّدٍ رَسُوْلِکَ ذِی الْاِنَابَةِ وَالدَّلَالَةِ وَعَلٰی اَهْلِبَیْتِهِ
الطَّاهِرِیْنَ ذَوِی الرِّیَاسَةِ وَالْعَدَالَةِ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا
اِنْ نَسِیْنَا اَوْ اَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَیْنَا اِصْرًا کَمَا
حَمَلْتَهُ عَلَی الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا
لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
اَنْتَ مَوْلٰنَا فَانْصُرْنَا عَلَی الْقَوْمِ الْکَافِرِیْنَ

maablib.org

ابن فہد در عدة الداعی آوردہ کہ بخواند در ثلث آخر از شب جمعہ
سورۂ قدر را پانزدہ مرتبہ بعد از ان دعا کند ہرچہ را کہ خواہد
و صاحب نخبہ نوشتہ کہ بخواند در شب جمعہ دعاے
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ
کہ در ادعیۂ صباح و مسا گذشت و دعاے کمیل کہ در عمل
شب نصف شعبان خواہد آمد انشاء اللہ تعالیٰ و ہمچنین دعاے
بخواند و دعاے اَللّٰهُمَّ وَ اَنْتَ اللّٰهُ وَ اَنْتَ الرَّحْمٰنُ و دعاے
يَا سَلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ در ادعیۂ صباح و مسا ذکر کردیم
و دعاے اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ وَ لَا اَسْئَلُ غَيْرَكَ و دعاے
اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ حَيٌّ لَا تَمُوْتُ

اعمالِ روزِ جمعہ

علامۂ مجلسی رح در ربیع الاسابیع بسند معتبر از حضرت رسول صلعم آوردہ
کہ ہر کہ در روز جمعہ غسل کند و خود را پاکیزہ گرداند و جامہاے نیکو پوشد
و خود را خوشبو کند از بوے خوش زن خود و بنماز جمعہ حاضر شود ہر جا کہ
بیاید بایستد و پا بر گردن مردم نگذارد کفارۂ گناہان او گردد
ازین جمعہ تا جمعۂ آیندہ و سہ روز دیگر زیادہ بر آن و خدا براے

هرکه خواهد دیگر مضاعف گرداند آنقدر که خواهد و در حدیث دیگر
فرمود که جبرئیل ع مرا گفت که یک روز نه یکروز بوی خوش بکن
در روز جمعه البته ترک مکن و اگر نداشته باشی از بوی خوش زن
خود استعمال نمائی بدرستیکه ملائکه بوی شما را استشاق می نمایند
و بالهای خود را برای شما می مالند در صف اول سه مرتبه
و در سائر صفها یک مرتبه و بسند معتبر و صحیح از حضرت صادق ع
منقولست که در تفسیر آیه خُذُوا زِینَتَکُمْ عِنْدَ کُلِّ مَسْجِدٍ
حضرت فرمود که مراد زینت در عیدها و جمعه است و در حدیث
صحیح دیگر فرموده که باید هر یک از شما غسل کند در روز جمعه و خود را
خوشبو کند و ریش خود را شانه کند و پاکیزه ترین جامهای خود را
بپوشد و مهیا شود برای نماز جمعه و باید که در آن روز با آرام
دل و آرام تن باشد و عبادت خدا را نیکو بعمل آورد و تا تواند اعمال خیر
بکند بدرستیکه در روز جمعه حق تعالی متوجه اهل زمین میشود که حسنات
ایشان را مضاعف گرداند و بسند حسن کالصحیح از آن حضرت ع
منقول است که ترک مکن غسل را در روز جمعه که سنت مؤکده است
و بوی خوش ببو و بهترین جامهای خود را بپوش و باید که فارغ
شدن تو پیش از زوال باشد و چون زوال شود متوجه نماز شو

بآرام تن و دل و فرمود که غسل واجب است در روز جمعه و بسند معتبر از
حضرت امام موسی ع منقول است که زنان را نیز سنت است
زینت کردن و بوی خوش کردن در جمعه و عیدها چنانچه مردان را
سنت است و بسند موثق از حضرت صادق ع منقول است
که سر را در هر جمعه بخطمی شستن امان می بخشد از پیسی و دیوانگی
و بسند معتبر از آن حضرت ع منقول است که هر که در روز جمعه شارب
و ناخن بگیرد و سر را بخطمی بشوید چنان باشد که بنده آزاد کرده
باشد و بروایت دیگر فرمود که ناخن و شارب گرفتن و سر را بگل خطمی
شستن در هر جمعه پریشانی را برطرف میکند و روزی زیاد میکند و بسند
صحیح از آنحضرت ع منقول است که ناخن گرفتن در روز جمعه ایمن می گرداند
از خوره و دیوانگی و پیسی و کوری و اگر محتاج بگرفتن نباشد حک
کند مروی است که در ناخن گرفتن ابتدا بانگشت کوچک دست
چپ کند و ختم بانگشت کوچک دست راست کند اما انگشتهای
پا اگرچه حدیث در ترتیب او نیست اما اولی آنست که ابتدا
بانگشت کوچک پای راست کند و ختم بانگشت کوچک
پای چپ نماید پس وجه مذکور در او جاری نیست جهت آنکه
در آنها انگشت شهادت نیست بلکه آنها در حکم صف واحد اند تا آنکه

بود کلام بعض علما و بروایت دیگر کارد یا مقراض بر آن بگرداند و در حدیث
دیگر فرمود که هر که ناخن و شارب بگیرد در هر جمعه پیوسته از گناهان پاک باشد
تا جمعهٔ دیگر و بروایت دیگر هر که در هر جمعه ناخن بگیرد پوست بر نیاورد
انگشتان او و بسند معتبر از حضرت رسالت ص مروی است که هر که
در هر جمعه ناخن بگیرد خدا درد از انگشتان او بیرون کند و دوا را در آن
داخل کند و ابو کهمس بحضرت صادق ع عرض کرد که مرا تعلیم نما چیزی
که سبب زیادتی روزی من گردد فرمود که در هر جمعه شارب و
ناخن بگیر و در اخبار بسیار وارد شده است که شارب و ناخن
گرفتن در هر جمعه امان می بخشد از دیوانگی و خوره و پیسی و
بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که حق و لازم است
بر هر بالغی که در هر جمعه شارب و ناخن بگیرد و بطیبی خود را خوشبو
کند و در حدیث معتبر از آن حضرت منقول است که هر که ناخنهای
خود را در روز پنجشنبه بگیرد و یکی را بگذارد و در جمعه بگیرد فقر و پریشانی
از او زائل گردد و بسند معتبر از آن حضرت منقول است که هر که شارب
و ناخن در روز جمعه بگیرد و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ عَلٰی سُنَّةِ
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ حق تعالی بنویسد برای او بعدد هر موی
و ریزهٔ ناخنی ثواب بنده آزاد کردنی و بیمار نشود مگر به بیماری

مردن و بروایت مصباح در وقت ناخن گرفتن بگوید بِسْمِ اللهِ وَ
بِاللهِ وَعَلٰی سُنَّةِ رَسُوْلِ اللهِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهٖ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ و در وقت شارب گرفتن بگوید بِسْمِ اللهِ وَ
عَلٰی مِلَّةِ رَسُوْلِ اللهِ وَمِلَّةِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْاَوْصِيَاءِ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ و بروایت دیگر در هر دو بگوید بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ
وَعَلٰی سُنَّةِ رَسُوْلِ اللهِ و همه خوب است و احادیث در بارهٔ
نوره کشیدن در روز جمعه مختلف وارد شده است و اکثر احادیث
دلالت بر استحباب می کند و در روایتے وارد شده است که
مورث پیسی ست و ظاهراً موافق عامه وارد شده است و
اوّل اقوی است و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول
است که هر که در روز جمعه غسل کند و این دعا بخواند اَشْهَدُ
اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَاَشْهَدُ
اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاجْعَلْنِيْ مِنَ التَّوَّابِيْنَ وَاجْعَلْنِيْ مِنَ
الْمُتَطَهِّرِيْنَ برائے او طهارتے باشد تا جمعه آئنده یعنی
از گناهان پاک شود با اعمال با طهارت معنوی و مقبول واقع
شود و در بعض روایات در آخر دعا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

هست و بسند معتبر منقول است که حضرت رسول بحضرت
امیر المؤمنین فرمود که یا علی در هر جمعه غسل کن اگر چه باید که قیمت
روز خود را بفروشی و آب بخرے و غسل کنی و گرسنه بمانی زیرا که
هیچ سنتے ازین بزرگ تر نیست و منقول است که چون حضرت
امیر المؤمنین هر گاه کسے را سرزنش می نمودمی فرمود که تو عاجز تری
از کسے که غسل جمعه ترک می کند در روز جمعه و پیوسته در غم میباشد
تا جمعهٔ دیگر و در روایتے وارد شده است که بعد از غسل جمعه
این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنِیْ وَطَهِّرْ قَلْبِیْ وَانْقِ غُسْلِیْ
وَاَجْرِ عَلٰی لِسَانِیْ ذِکْرَکَ وَذِکْرَ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَاجْعَلْنِیْ مِنَ التَّوَّابِیْنَ وَاجْعَلْنِیْ
مِنَ الْمُتَطَهِّرِیْنَ و در کتاب من لایحضر دعا چنین است
اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنِیْ وَطَهِّرْ غُسْلِیْ وَاَجْرِ عَلٰی لِسَانِیْ مَحَبَّةً
مِنْکَ و احادیث در باب غسل جمعه مختلف است و اکثر علما
قائل باستحباب شده اند و بعضے واجب دانسته اند و نزد مولف احوط
آنست که تا ممکن باشد ترک نکند و قصد واجب و سنت
در کار نیست و قصد قربت کافی است و اگر پیش از ظهر میسر
نشود بعد از ظهر تا شام سنت است بجا آوردن و نیت ادا و

قضا در کار نیست واگر نشود تا شام روز شنبه قضا سنت است
وکسیکه ترسد که در روز جمعه آب بدست او نیاید سنت است
که در روز پنجشنبه بعمل آورد

فضیلت غسل جمعة

صاحب شهاب الاخبار حدیثے از حضرت رسول خدا روایت
کرده که آنحضرت ص فرمود که دیدم در شب معراج در تحت عرش
خدای عزوجل هفتاد شهر که هر یک از انها بقدر
دنیا بود و پر بود آنها از ملائکه که تسبیح خدای تعالے و تقدیس
او می نمودند و می گفتند دران تسبیح اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِمَنْ شَهِدَ
الْجُمُعَةَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِمَنِ اغْتَسَلَ الْجُمُعَةَ
یعنے بار خدا بیامرز کسے را که حاضر شود نماز جماعت در روز جمعه
بار خدایا بیامرز کسے را که غسل جمعه کند و شیخ شهید در مقالات
تکلیفیه از حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده که آن حضرت
فرمود که غسل جمعه پاکیزگیست و کفاره گناهان است از این
جمعه تا جمعۀ آینده و ایضاً در کتاب مذکور مسطور است که حضرت
باری تعالے در مناجات حضرت موسیٰ فرمود کسے که غسل کند
در روز جمعه می نویسم برای او بعدد هر موئے که در سر و بدن اوست
ده حسنه و محو می کنم از وده سیئه و بلند می گردانم برای او ده درجه

زنغ قلم می کنم از و هفتاد روز هر چند عصیان سن کند هر روز هفتاد مرتبہ
دمی گرد انم قبر او را روضہ از روضہای بہشت امّا وقت غسل
جمعہ را شیخ شہید رح در دروس ذکر فرمودہ کہ سنت است غسل جمعہ
و ادا ہست ما بین طلوع فجر تا زوال و قضا است بعد از و تا آخر روز
شنبہ و تعجیلاً در روز پنجشنبہ نیز جائز است جہت عذرے مثل
نیافتن آب در روز جمعہ یا شدت سرما در سفر و صاحب
مجمع المعارف حدیث نبوی م نقل کردہ کہ از ہر قطرہ از آب
غسل فرشتۂ خلق می شود و استغفار مینماید برائے او تا روز قیامت
و بحدیث دیگر ہر قطرہ حورے در بہشت دارد و بہر موے از
بدنش ثوابے دارد و خطائے باو نرسد تا جمعۂ دیگر و اگر بمیرد
ثواب شہیدے دارد **در فضیلت تصدق** در روز
جمعہ بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر ع منقول است کہ
ثواب تصدق در روز جمعہ مضاعف است و آن حضرت ع در
ہر جمعہ یک اشرفی تصدق می فرمودند و بسند صحیح از ابو حمزۂ ثمالی
منقول است کہ گفت با حضرت امام زین العابدین ع نماز صبح
کردم در مدینہ در روز جمعہ چون از تعقیب فارغ شدند بخانہ تشریف
بردند و من در خدمت آن حضرت ع بودم پس کنیز خود را طلبیدند

وفرمودند که باید هر سائلی که امروز بیاید او را طعام بدهید و رد نکنید
که روز جمعه است و از حضرت رسول خدا منقول است که باید
در هر جمعه چیز نیکوئی تازه از میوه و گوشت برای اہل و عیال
خود ببرید تا آنکه شاد شوند بآمدن جمعه و کسند مُوثق از حضرت
امام موسی کاظم منقول است که ہر که یک انار در روز جمعہ
ناشتا بخورد تا چہل روز دلش را نورانی گرداند و اگر دو انار
بخورد تا ہشتاد روز و اگر سه انار بخورد تا صد و لبست روز وسوسهٔ
شیطان را از و دور گرداند و ہر کہ وسوسۂ شیطان از و دور گردد
معصیت خدا نکند و ہر که معصیت خدا نه کند داخل بہشت
شود و در روایت دیگر منقول است کہ حضرت امام جعفر صادق
در شب جمعه انار تناول می فرمود و از حضرت امام جعفر صادق
منقول است کہ تصدق کردن در شب جمعه و روز جمعہ بر
ہزار اوقات دیگر زیادتی دارد **در ثواب الاعمال**
مروی است کہ سائلی بخدمت حضرت امام جعفر صادق
آمد عصر پنجشنبه و سوال کرد او را رد نمود پس متوجه کسانی شدند
که در مجلس نشسته بودند فرمود آگاه باشید که در نزد ما ہست
چیزے که صدقه باو توان داد لیکن صدقه در روز جمعه مضاعف

می شود چندین ضعف ودر دعائم الاسلام مروی است
از حضرت امام محمد باقرؑ که فرمود اعمال مضاعف می شوند روز جمعه
پس زیاد کنید در اوائل نماز و صدقه و دعا ودر عدة الداعی
مروی است از حضرت امام محمد باقرؑ که هرگاه اراده داری که تصدق
کنی بچیزے پیش از جمعه بیک روز پس تاخیر کن آنرا تا روز
جمعه ودر فقه الرضا منقول است که آنجناب فرمود
روز جمعه روز عید است برای امت من پس بسیار صدقه دهید در آن روز

در بیان امری چند است که در روز جمعه از انها احتراز باید نمود

بسند معتبر از حضرت امام علی نقی علیه السلام منقول است که
مکروه است سفر کردن و در حوائج سعی نمودن در روز جمعه پیش از
زوال از جهت فوت شدن نماز اما بعد از نماز جائز است
وموجب برکت است واز حضرت امام رضاؑ منقول است
که ایمان نجد اندازد کسیکه در روز جمعه پیش از نماز جمعه سفر کند
وخدای تعالی اورا در ان سفر حفظ ننماید واهل اورا نیز حفظ
نه کند واز فضل خود اورا روزی ندهد مؤلف گوید که
این حدیث محمول است بر سفر بعد از زوال زیرا که خلافی نیست

در آن که بعد از زوال روز جمعه سفر کردن حرام است کسے را که نماز جمعه از او
ساقط نباشد و بعد از صبح و پیش از زوال مکروه است
و شیخ زین الدین رحمه الله از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله روایت
کرده است که هر که در روز جمعه سفر کند دو ملک که بر او موکل اند
او را نفرین مے کنند که حفظ خدا درین سفر با تو نباشد
و حاجت بر آورده نه شود و نقل کرده است که
صیادے در روز جمعه پیوسته بشکار ماهی میرفت
و بنماز جمعه حاضر نمی شد روزے خود و استرش به زمین فرو رفتند
در هنگامے که مردم رسیدند گوشها و دُم استر نمایان بود و باقی
بزمین فرو رفته بود و ایضاً نقل کرده است که جماعتے بسفری
رفتند در وقت نماز جمعه چون فرود آمدند آتش در خیمهٔ ایشان
گرفت بے آنکه آتشے به بینند و دیگرے بسفر رفت و
از اسپ افتاد و پایش شکست و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
منقول است که باکے نیست سفر کردن در شب جمعه و در حدیث
معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که حضرت
رسولخدا صلی الله علیه و آله فرمود که هر که یک بیت شعر بخواند در شب جمعه یا در روز جمعه
در آن شب و در آن روز بهرهٔ از ثواب بغیر آن نداشته باشد و هم

روضة الاذکار آورده که سنت است خضاب کردن
در روز جمعه و در او ثواب بسیار است از انجمله آنکه حضرت پیغمبر فرمود بحضرت
علی بن ابی طالب که یا علی یک درهم در خضاب افضل است
از هزار درهم در غیر او که همه در راه خدای تعالی صرف شود
بعد از ان فرمود که در خضاب چهارده خصلت است برطرف
میکند باد گوش را و جلا میدهد چشم را و نرم میکند دماغ را و پاکیزه
میکند بوی را و محکم میکند دندان را و برطرف میکند بوی
زیر بغل را و کم میکند وسوسهٔ شیطان را و در خاک میشوند باو
ملائکه و خوشحال میشود باو مؤمن و خشمگین میشود باو کافر و
او زینت است و پاکیزگی است و حیا میکند از و منکر و نکیر
و او برائت امان است در قبر

در فضیلت صلوات بر محمد وآل محمد و کیفیت ان و فضل و کیفیت زیارت ایشان و سائر مومنان

بسند معتبر از حضرت امام رضا منقول است که حضرت رسول خدا فرمود که هر که در روز جمعه
صد مرتبه صلوات بر من فرستد حق تعالی شصت حاجت او را
بر آورد سی از برای دنیا و سی از برای آخرت و از حضرت

امام محمد باقرؑ منقول است که هیچ عبادتی در روز جمعه نزد من محبوب‌تر
نیست از صلوات بر محمدؐ و آل مطهر او و بسند معتبر از حضرت صادقؑ
منقول است که در روز قیامت حق تعالی روزها را بصورتی محشور
در آورد بصورتی که مردم بشناسند و روز جمعه در پیش آنها رود مانند
عروس صاحب جمال و کمال که بخانهٔ داماد برند پس بایستند
بر در بهشت و روزهای دیگر در عقب او باشند پس شهادت
دهند و شفاعت نمایند برای هر که صلوات بر محمدؐ و آل محمدؐ
فرستد و فرمود که اقلش صد مرتبه است و بهتر آنست که بعد
از عصر باشد و افضل آنست که چنین بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ و در
حدیث معتبر دیگر از آن حضرت منقول است که هر که
در روز جمعه بعد از نماز صبح بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِ
مَلٰٓئِکَتِکَ وَحَمَلَةِ عَرْشِکَ وَجَمِیْعِ خَلْقِکَ
وَسَمٰٓائِکَ وَاَرْضِکَ وَاَنْبِیٰٓائِکَ وَرُسُلِکَ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ در آن روز گناهی براو نوشته نشود
و بروایت دیگر فرمود که هر که بعد از نماز جمعه و نماز صبح در روز جمعه
بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِکَ وَصَلَوَاتِ مَلٰٓئِکَتِکَ

ورسلک علی محمد وآل محمد تا یکسال براو گناہے نوشتہ
نشود و در حدیث دیگر فرمودہ کہ ہر کہ روز جمعہ صد مرتبہ صلوات
فرستد و صد مرتبہ اَستَغفِرُ اللّٰہَ رَبِّی وَاَتُوبُ اِلَیہِ بگوید و صد مرتبہ
قُل ھُوَ اللّٰہُ اَحَدٌ بخواند البتہ آمرزیدہ شود و سید ابن طاؤس
در کتاب جمال الاسبوع آوردہ کہ بگوید نزد طلوع فجر در روز جمعہ
اَصبَحتُ فِی ذِمَّۃِ اللّٰہِ وَذِمَّۃِ مَلآئِکَتِہٖ وَذِمَمِ اَنبِیَآئِہٖ
وَرُسُلِہٖ عَلَیھِمُ السَّلَامُ وَذِمَّۃِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیہِ وَاٰلِہٖ وَذِمَمِ
الاَوصِیَآءِ مِن اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَیھِمُ السَّلَامُ اٰمَنتُ بِسِرِّ
اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَیھِمُ السَّلَامُ وَعَلَانِیَتِھِم وَظَاھِرِھِم
وَبَاطِنِھِم وَاَشھَدُ اَنَّھُم فِی عِلمِ اللّٰہِ وَطَاعَتِہٖ
کَمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیہِ وَاٰلِہٖ و از حضرت رسالتؐ
منقول است کہ فرمود کہ بسیار درود فرستید بر من در روز جمعہ کہ ہر کہ
بر من صلوات بیشتر فرستد در روز قیامت بمن نزدیک تر خواہد
بود و منزلتش نزد من عظیم تر خواہد بود و ہر کہ در روز جمعہ صد مرتبہ
بر من صلوات فرستد در روز قیامت روے او نورانی باشد
و ہر کہ در روز جمعہ ہزار مرتبہ بر من صلوات فرستد نمیرد تا جائے
خود را در بہشت ببیند و از حضرت صادقؑ ہم منقول است

که هر که بعد از نماز ظهر و نماز صبح در روز جمعه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّعَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمیرد تا حضرت
قائم علیه السلام را دریابد و اگر صد مرتبه این صلوات را
بخواند حق تعالی شصت حاجت او برآورد سی از
حاجات دنیا و سی از حاجات آخرت وایضا از آنحضرت
منقول است که چون صبح روز جمعه طالع میشود حق تعالی ملکے
چند می فرستد که تا شب صلوات بر محمد و آل محمد را بنویسند و بسند صحیح
از آنحضرت منقول است که صلوات بر محمد و آل محمد در ما بین
ظهر و عصر برابر است با هفتاد حج و اگر بعد از عصر روز جمعه بگوید
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدِنِ الْاَوْصِيَاءِ
الْمَرْضِيِّيْنَ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِاَفْضَلِ
بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلٰى اَرْوَاحِهِمْ وَاَجْسَادِهِمْ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ حق تعالی ثواب جن و انس را در آن
روز باو عطا کند و در روایت دیگر هر که این صلوات را بعد از عصر بخواند حق تعالی صد هزار حسنه برای
او بنویسد صد هزار گناه از و محو کند و صد هزار حاجت او برآورد و صد هزار
درجه او را در بهشت بلند کند و این صلوات بسند هاے بسیار وارد
شده است و در بعض روایات چنین است وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ

و علیہم و بسند صحیح از حضرت صادق منقول ست کہ ہیچ عمل در روز
جمعہ بہتر نیست از صلوات بر محمد و آل محمد اگرچہ صد و یک مرتبہ باشد
راوی گفت کہ چگونہ صلوات فرستیم بر ایشان فرمود کہ میگوئید
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ وَاَنْبِيَائِكَ
وَرُسُلِكَ وَجَمِيعِ خَلْقِكَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ
السَّلَامُ وَعَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ و بہترین صلواتے
کہ فرستادہ شود بر محمد و آل محمد در روز جمعہ صلوات جامعہ است
کہ شیخ در مصباح از قائم آل محمد حضرت صاحب الزمان علیہ
و علی آبائہ الصلوٰۃ والسلام روایت کردہ کہ برآمد نسخہ در مکہ جہت ابی الحسن
ضراب اصفہانی و آن نسخہ این است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ
النَّبِيِّينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْمُنْتَجَبِ فِي الْمِيثَاقِ
الْمُصْطَفٰى فِي الظِّلَالِ الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ الْبَرِيءِ
مِنْ كُلِّ عَيْبٍ الْمُؤَمَّلِ لِلنَّجَاةِ الْمُرْتَجٰى لِلشَّفَاعَةِ
الْمُفَوَّضِ اِلَيْهِ دِينُ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ شَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَعَظِّمْ
بُرْهَانَهُ وَاَفْلِجْ حُجَّتَهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَاَضِئْ نُورَهُ وَبَيِّضْ وَجْهَهُ
وَاَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ

وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُوْنَ وَالْاٰخِرُوْنَ
وَصَلِّ عَلٰى اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ
وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ وَسَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ
الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُوْلِ اللّٰهِ زَوْجَةِ
وَلِيِّ اللّٰهِ اُمِّ حُجَجِ اللّٰهِ عَلَيْهَا وَعَلٰى اَبِيْهَا وَزَوْجِهَا وَاَوْلَادِهَا
صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلَى
الْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى
عَلِيِّ ابْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِيْنَ وَاِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ
وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمَامِ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَ
صَلِّ عَلٰى مُوْسَى ابْنِ جَعْفَرٍ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ
الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى عَلِيِّ ابْنِ
مُوْسٰى اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ

الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ ابْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ
الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ
الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلَى الْخَلَفِ
الْهَادِى الْمَهْدِيِّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ
وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاَهْلِ بَيْتِهِ
الْاَئِمَّةِ الْهَادِيْنَ الْعُلَمَاءِ الصَّادِقِيْنَ الْاَبْرَارِ الْمُتَّقِيْنَ
دَعَائِمِ دِيْنِكَ وَاَرْكَانِ تَوْحِيْدِكَ وَحُجَجِكَ عَلٰى خَلْقِكَ
وَخُلَفَائِكَ فِىْ اَرْضِكَ الَّذِيْنَ اخْتَرْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ
اصْطَفَيْتَهُمْ عَلٰى عِبَادِكَ وَارْتَضَيْتَهُمْ لِدِيْنِكَ وَ
خَصَصْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ وَجَلَّلْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ
وَغَشَّيْتَهُمْ بِرَحْمَتِكَ وَرَبَّيْتَهُمْ بِنِعْمَتِكَ وَاَلْبَسْتَهُمْ
نُوْرَكَ وَرَفَعْتَهُمْ فِىْ مَلَكُوْتِكَ وَحَفَفْتَهُمْ بِمَلٰٓئِكَتِكَ
وَشَرَّفْتَهُمْ بِنَبِيِّكَ صَلَوٰتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً كَثِيْرَةً
دَائِمَةً طَيِّبَةً لَا يُحِيْطُ بِهَا اِلَّا اَنْتَ وَلَا يَسَعُهَا اِلَّا عِلْمُكَ

وَلَا يُحْصِيهَا اَحَدٌ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ الْمُحْيِي سُنَّتَكَ
الْقَائِمِ بِاَمْرِكَ الدَّاعِي اِلَيْكَ الدَّلِيلِ اِلَيْكَ حُجَّتِكَ عَلٰى
خَلْقِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي اَرْضِكَ وَشَاهِدِكَ عَلٰى عِبَادِكَ
اَللّٰهُمَّ اَعِزَّ نَصْرَهُ وَمُدَّ فِي عُمْرِهِ وَزَيِّنِ الْاَرْضَ بِطُولِ
بَقَائِهِ اَللّٰهُمَّ اكْفِهِ بَغْيَ الْحَاسِدِينَ وَاَعِذْهُ مِنْ شَرِّ
الْكَائِدِينَ وَازْجُرْ عَنْهُ اِرَادَةَ الظَّالِمِينَ وَخَلِّصْهُ
مِنْ اَيْدِي الْجَبَّارِينَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَذُرِّيَّتِهِ
وَشِيعَتِهِ وَرَعِيَّتِهِ وَخَاصَّتِهِ وَعَامَّتِهِ وَعَدُوِّهِ وَجَمِيعِ
اَهْلِ الدُّنْيَا مَا تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ وَتَسُرُّ بِهِ نَفْسُهُ وَبَلِّغْهُ اَفْضَلَ
مَا اَمَّلَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ
جَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحٰى مِنْ دِينِكَ وَاَحْيِ بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ كِتَابِكَ
وَاَظْهِرْ بِهِ مَا غُيِّرَ مِنْ حُكْمِكَ حَتّٰى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلٰى
يَدَيْهِ غَضًّا جَدِيدًا خَالِصًا مُخْلَصًا لَا شَكَّ فِيهِ وَلَا
شُبْهَةَ مَعَهُ وَلَا بَاطِلَ عِنْدَهُ وَلَا بِدْعَةَ لَدَيْهِ اَللّٰهُمَّ
نَوِّرْ بِنُورِهِ كُلَّ ظُلْمَةٍ وَهُدَّ بِرُكْنِهِ كُلَّ بِدْعَةٍ
وَاهْدِمْ بِعِزَّتِهِ كُلَّ ضَلَالَةٍ وَاقْصِمْ بِهِ كُلَّ جَبَّارٍ
وَاَخْمِدْ بِسَيْفِهِ كُلَّ نَارٍ وَاَهْلِكْ بِعَدْلِهِ جَوْرَ كُلِّ جَائِرٍ

وَكُلِّ

وَاَجْرِ حُكْمَهُ عَلٰى كُلِّ حُكْمٍ وَاَذِلَّ بِسُلْطَانِهِ كُلَّ سُلْطَانٍ
اَللّٰهُمَّ اَذِلَّ كُلَّ مَنْ نَاوَاهُ وَاَهْلِكْ كُلَّ مَنْ عَادَاهُ وَامْكُرْ بِمَنْ
كَادَهُ وَاسْتَاصِلْ مَنْ جَحَدَهُ حَقَّهُ وَاسْتَهَانَ بِاَمْرِهِ وَسَعٰى
فِىْ اِطْفَاءِ نُوْرِهِ وَاَرَادَ اِخْمَادَ ذِكْرِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ
نِ الْمُصْطَفٰى وَعَلِيِّ نِ الْمُرْتَضٰى وَفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَالْحَسَنِ
الرِّضَاءِ وَالْحُسَيْنِ الْمُصَفّٰى وَجَمِيْعِ الْاَوْصِيَاءِ مَصَابِيْحِ
الدُّجٰى وَاَعْلَامِ الْهُدٰى وَمَنَارِ التُّقٰى وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى
وَالْحَبْلِ الْمَتِيْنِ وَالصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيْمِ وَصَلِّ عَلٰى
وَلِيِّكَ وَوُلَاةِ عَهْدِكَ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ وَمُدَّ فِىْ
اَعْمَارِهِمْ وَزِدْ فِىْ اٰجَالِهِمْ وَبَلِّغْهُمْ اَقْصٰى اٰمَالِهِمْ
دِيْنًا وَدُنْيَا وَاٰخِرَةً اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ و شیخ
طوسی و سید بن طاؤس رحمة الله علیهما از حضرت صادق علیه السلام روایت
کرده اند که هر که خواهد قبر حضرت رسالت صلعم و قبور ائمه علیهم السلام
زیارت کند در شهر خویش در روز جمعه غسل کند و دو جامهٔ پاکیزه
بپوشد و بیرون رود بسوی بیابانی و صحرائی پس چهار رکعت نماز
بکند بدو سلام و هر سوره که میسر شود بخواند پس بعد از سلام دویم
رو بقبله بایستد و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِىُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ

وبرکاتہ السلام علیک ایھا النبی المرسل والوصی
المرتضی والسیدۃ الکبری والسیدۃ الزھراء
والسبطان المنتجبان والاولاد الاعلام والامناء
المنتجبون جئت انقطاعا الیکم والی ابائکم وولدکم
الخلف علی برکۃ الحق فقلبی لکم مسلم ونصرتی
لکم معدۃ حتی یحکم اللہ لدینہ فمعکم
معکم لا مع عدوکم انی لمن القائلین بفضلکم
مقر برجعتکم لا انکر للہ قدرۃ ولا ازعم الا
ماشاء اللہ سبحان ذی الملک والملکوت یسبح اللہ باسمائہ
جمیع خلقہ والسلام علی ارواحکم واجسادکم
والسلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ وبروایت
دیگر این زیارت را در بام خانہ خود بکن ودر کتاب عروس از
حضرت صادق ؑ روایت کردہ است کہ سلمان فارسی رض در
روز جمعہ بقبرستانے گذشت پس ایستاد وگفت السلام علیکم
یا اھل الدیار فنعم دار قوم مؤمنین یا اھل الجمع
ھل علمتم ان الیوم جمعۃ یعنے سلام برشما باد اے
اہل خانہ ہا خوب خانہ ایست قبر برائے مؤمنان اے گروہ آیا

میدانید که امروز جمعه است چون بخانه برگشت خوابید یکے از مردگان
آن قبرستان بخواب او آمد وگفت یا ابا عبداللہ آمدے بنزد من
وبرما سلام کردے وما جواب سلام تو گفتیم و گفتے کہ میدانید کہ
روز جمعه است میدانم واین را هم میدانیم که مرغان در روز
جمعه میگویند سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلٰٓئِكَةِ وَ الرُّوحِ سَبَقَتْ
رَحْمَتُكَ غَضَبَكَ مَا عَرَفَ عَظَمَتَكَ مَنْ حَلَفَ بِاِسْمِكَ
كَاذِبًا یعنے عظمت ترا نمی داند کسیکه قسم دروغ بنام مقدس تو
یاد می کند و بسند معتبر از امام محمد باقر ع منقول است که
زیارت کنید مردگان را در روز جمعه که میدانند که بزیارت
ایشان رفته است وشاد میشوند و در روایتے وارد شده است
که هر که قبر پدر و مادر خود را یا یکے از ایشان را در هر جمعه زیارت کند
آمرزیده شود واو را نیکوکار بپدر و مادر بنویسند در کتاب
روضة الاذکار ذکر کرده اند که چهار رکعت نماز زیارت
کند یا شش رکعت یا هشت رکعت واین افضل است و اقلا
دو رکعت نماز کند بعد از آن رو بجانب مشهد حضرت امام حسین علیه
السلام کند و بگوید اَنَا مُوَدِّعُكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ وَ
سَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُوَدِّعُكُمْ

يَا سَادَاتِي يَا مَعْشَرَ الشُّهَدَاءِ فَعَلَيْكُمْ سَلَامُ اللهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ أَمَّا زیارت صاحب الامر در روز جمعه از جمله سنت مؤکده است چنانکه شیخ شهید رحمه الله در کتاب دروس ذکر کرده که مستحب است زیارت حضرت صاحب الزمان در هر مکان و در هر زمان و چون روز جمعه مخصوص آنحضرت است پس استحباب زیارت آنحضرت در آن روز موکد است و زیارت آنحضرت این است اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ فِي اَرْضِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللهِ فِي خَلْقِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللهِ الَّذِي بِهِ يَهْتَدِي الْمُهْتَدُونَ وَيُفَرَّجُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْخَائِفُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِينَةَ النَّجَاةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ الْحَيٰوةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدَنَ الْعُلُومِ النَّبَوِيَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْضِعَ الْاَسْرَارِ الرَّبَّانِيَّةِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰلِ نَبِيِّكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ عَجَّلَ اللهُ لَكَ مَا وَعَدَكَ مِنَ النُّصْرَةِ وَظُهُورِ الْاَمْرِ

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلايَ اَنَا مَوْلىً لَكَ عَارِفٌ بِاُولاكَ وَ
اُخْرٰيكَ اَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ بِكَ وَبِاَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَاَنْتَظِرُ
ظُهُورَكَ وَظُهُورَ الْحَقِّ عَلٰى يَدَيْكَ وَاَسْئَلُ اللّٰهَ اَنْ يُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ يَجْعَلَنِي مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ
لَكَ وَالتَّابِعِينَ وَالنَّاصِرِينَ لَكَ عَلٰى اَعْدَائِكَ
وَالْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْكَ فِي جُمْلَةِ اَوْلِيَائِكَ
يَا مَوْلايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ
عَلَيْكَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ هٰذَا يَوْمُ الْجُمُعَةِ
وَهُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ
عَلٰى يَدَيْكَ وَقَتْلُ الْكَافِرِينَ بِسَيْفِكَ وَاَنَا يَا مَوْلايَ فِيهِ
ضَيْفُكَ وَجَارُكَ وَاَنْتَ يَا مَوْلايَ كَرِيمٌ مِنْ اَوْلادِ الْكِرَامِ
وَمَأْمُورٌ بِالْاِجَارَةِ فَاَضِفْنِي وَاَجِرْنِي صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ
وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

دعای روز جمعه

از حضرت امام زین العابدین علیه السلام کہ از ملحقات صحیفه
کامله است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْاَوَّلِ
قَبْلَ الْاِنْشَاءِ وَالْاِحْيَاءِ وَالْاٰخِرِ بَعْدَ فَنَاءِ الْاَشْيَاءِ الْعَلِيمِ
الَّذِي لا يَنْسٰى مَنْ ذَكَرَهُ وَلا يَنْقُصُ مَنْ شَكَرَهُ وَلا يُخَيِّبُ

مَنْ دَعَاهُ وَلَا يَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُشْهِدُكَ
وَكَفٰى بِكَ شَهِيْدًا وَاُشْهِدُ جَمِيْعَ مَلٰٓئِكَتِكَ وَرُسُلِكَ
وَسُكَّانَ سَمٰوَاتِكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَنْ بَعَثْتَ
مِنْ اَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَسُكَّانَ سَمٰوَاتِكَ وَحَمَلَةَ
عَرْشِكَ وَمَنْ بَعَثْتَ مِنْ اَنْبِيَآئِكَ وَرُسُلِكَ وَاَنْشَاْتَ
مِنْ اَصْنَافِ خَلْقِكَ اِنِّيْ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ وَلَا عَدِيْلَ لَكَ وَلَا خُلْفَ لِقَوْلِكَ وَلَا تَبْدِيْلَ
وَاَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ عَبْدُكَ وَ
رَسُوْلُكَ اَدّٰى مَا حَمَّلْتَهُ اِلَى الْعِبَادِ وَجَاهَدَ
فِي اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ حَقَّ الْجِهَادِ وَاَنَّهُ بَشَّرَ بِمَا هُوَ
حَقٌّ مِنَ الثَّوَابِ وَاَنْذَرَ بِمَا هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعِقَابِ
اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْنِيْ عَلٰى دِيْنِكَ مَا اَحْيَيْتَنِيْ وَلَا تُزِغْ
قَلْبِيْ بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنِيْ وَهَبْ لِيْ مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ اَتْبَاعِهٖ وَشِيْعَتِهٖ
وَاحْشُرْنِيْ فِيْ زُمْرَتِهٖ وَوَفِّقْنِيْ لِاَدَآءِ فَرْضِ
الْجُمُعَاتِ وَمَا اَوْجَبْتَ عَلَيَّ فِيْهَا مِنَ الطَّاعَاتِ

وَ قَسَمْتَ لِاَهْلِهَا مِنَ الْعَطَاءِ فِي يَوْمِ الْجَزَاءِ اِنَّكَ
اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ **تسبیحی** و زجمعه کہ شیخ
طوسی رح و کفعمی رح و دیگران ہم نقل کرده اند طاب اللہ
ثراہم بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ سُبْحَانَ
مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَ قَارَ بِهٖ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ
بِالْمَجْدِ وَ تَكَرَّمَ بِهٖ سُبْحَانَ مَنْ اَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ
بِعِلْمِهٖ سُبْحَانَ ذِي الطَّوْلِ وَ الْفَضْلِ سُبْحَانَ
ذِي الْمَنِّ وَ النِّعَمِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَ الْكَرَمِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى
الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَ ذِكْرِكَ
الْاَعْلٰى وَ بِكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ وَ تَمَّتْ كَلِمَاتُكَ صِدْقًا
وَ عَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ
الْكَرِيْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ اَسْئَلُكَ بِمَا لَا يَعْدِلُهُ
شَيْءٌ مِنْ مَسَائِلِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ
مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَجْعَلَ لِيْ مِنْ اَمْرِيْ فَرَجًا وَ مَخْرَجًا
وَ اَنْ تُوَسِّعَ عَلَيَّ رِزْقِيْ فِيْ يُسْرٍ مِنْكَ وَ عَافِيَةٍ سُبْحَانَ
الْحَيِّ الْحَكِيْمِ سُبْحَانَ الْحَلِيْمِ الْكَرِيْمِ سُبْحَانَ الْبَاعِثِ

الوارث سبحان الله العلی العظیم سبحانه و
بحمده اللهم صل علی محمد و آل محمد
کما صلیت و بارکت و ترحمت علی ابراهیم
و آل ابراهیم انک حمید مجید عوذه
روز جمعه که شیخ طوسی نور الله مرقده
در مصباح متهجد آورده بسم الله الرحمن الرحیم
اعیذ نفسی برب المشارق و المغارب
من کل شیطان مارد و قائم و قاعد و حاسد
و معاند و ینزل علیکم من السماء ماء لیطهرکم
به و یذهب عنکم رجز الشیطان و لیربط علی
قلوبکم و یثبت به الاقدام ارکض برجلک
هذا مغتسل بارد و شراب و انزلنا من السماء
ماء طهورا لنحیی به بلدة میتا و نسقیه مما
خلقنا انعاما و اناسی کثیرا الان خفف الله
عنکم ذلک تخفیف من ربکم و رحمة یرید الله
ان یخفف عنکم فسیکفیکهم الله و هو
السمیع العلیم لا اله الا الله و الله غالب علی

آمین لا اله الا الله محمد رسول الله صلی الله علیه
و آله و سلم اعوذ بعزة الله و اعوذ بقدرة الله
و اعوذ برسول الله صلی الله علیه و آله و سلم تسلیما

در بیان فضل سورهاست که

سنت است که در روز جمعه بخواند

شیخ طوسی رحمه الله گفته است که سنت است بعد از نماز صبح روز جمعه صد مرتبه سورهٔ توحید بخواند و صد مرتبه صلوة بر محمد و آل محمد بفرستد و صد مرتبه استغفار بکند و سورهٔ نسا و سوره هود و سورهٔ کهف و سورهٔ صافات و سورهٔ رحمن بخواند + و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین علیه السلام منقول است که هر که سورهٔ نسا در هر جمعه بخواند از فشار قبر ایمن گردد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که سورهٔ هود در هر جمعه بخواند حق تعالی در قیامت او را در زمرهٔ پیغمبران محشور گرداند و گناهانی که کرده است در دنیا باو نگویند که کرده و از حضرت صادق منقول است که هر که سورهٔ مومنین را در هر جمعه مداومت نماید خدا ختم اعمال او را بسعادت بکند و منزل

او در فردوس اعلے با پیغمبران و مرسلان باشد و در حدیث
دیگر فرموده که هر که سورهٔ صافات در هر روز جمعه بخواند پیوسته
محفوظ باشد از هر آفتے و هر بلا در حیات دنیا از و رفع شود
و روزی بر و کشاده گردد در نهایت فراوانے و نه رسد باو
بدی نه در بدن او و نه در مال او و نه در فرزندان او و نه از
شیطان لعین و نه از جباران معاند و اگر دران روز یا دران
شب بمیرد خدا او را شهید مبعوث گرداند و شهید بمیراند
و با شهیدان در بهشت در یک درجه باشد و فرمود که هر که در
هر شب جمعه یا در هر روز جمعه سورهٔ احقاف بخواند ترسے
در دنیا باو نرسد و از فزع اکبر قیامت ایمن گردد انشاء الله
تعالے صاحب وسائل از حضرت امام جعفر صادقؑ
روایت کرده هر که سورهٔ اعراف را در روز جمعه بخواند بغیر حساب
داخل جنت شود محمد بن یعقوب کلینی در کافی
آورده کسیکه سورهٔ کهف را بعد نماز ظهر و عصر بخواند تا جمعهٔ
آینده گناهانش آمرزیده شوند و بسند صحیح از حضرت
صادق علیه السلام مروی است که مستحب است که بعد
از نماز صبح روز جمعه سورهٔ رحمن بخواند و هر گاه بخواند فبای

الا یٰۤاَیُّہَا تکذبان بگوید لا بشیء من آلائک ربّنا نکذّب

ودر کتاب عروس این روایت را بلفظ وجوب روایت کرده است

وحمل بر استحباب موکد کرده اند ومنقول است که هر که سوره کہف را

بعد از عصر روز جمعہ یا در شب جمعہ بخواند کفاره گناہان او باشد از جمعہ تا جمعهٔ آینده

ودیگر در کتاب عروس روایت کرده است از حضرت امام حسین علیہ

السلام که حضرت رسول صلعم گفت که آیة الکرسی در آسمان بر لوحے

از زمرد سبز نوشته است بمدادے که مخصوص خدا است ودر

ہر روز جمعہ آن لوح بر پیشانی حضرت اسرافیل می خورد پس

اسرافیل مے گوید سُبْحَانَ مَنْ لَا یَنْبَغِی التَّسْبِیحُ اِلَّا لَهُ

وَلَا الْعِبَادَةُ وَالْخُضُوعُ اِلَّا لِوَجْهِهٖ ذَالِکَ اللّٰهُ الْقَدِیْرُ

الْوَاحِدُ الْعَزِیْزُ چون این تسبیح را می خواند ہر ملکے که در آسمانہا

ہست خدا را التسبیح وتہلیل می کند پس ہیچ ملک مقرب

وپیغمبر مرسل نمی ماند مگر آنکہ دعا می کند برائے کسے که

آیة الکرسی علی التنزیل بخواند واز حضرت صادق ع روایت

کرده است که حضرت امام زین العابدین ع چون روز جمعہ

می شد آیة الکرسی میخواند تا ظہر وچون از نماز ہا فارغ می شد

شروع می کرد بخواندن سوره انا انزلناه واز عبداللہ بن الحسن

روایت کرده است کہ گفت مادرم دختر امام حسین ع گفت
حضرت رسالت ص را شبے در خواب دیدم گفت اے دختر ترا از
عمل خود را سبک مگردان و سنگین کن آنرا بخواندن آیۃ الکرسی
کہ ہیچ کس از اہل من نمی خواند این آیہ را مگر آنکہ آسمانہا و زمین
با ملائکہ بخروش می آیند و صدا بتسبیح و تقدیس و تہلیل و تمجید
بلند می کنند و برائے او دعا می کنند کہ حق تعالے گناہان او
بیامرزد و حضرت امام جعفر صادق ع فرمود کہ حضرت علی بن
الحسین ع سوگند یاد می کرد کہ ہر کہ پیش از زوال آفتاب ہفتاد مرتبہ
آیۃ الکرسی بخواند کہ مرتبہ ہفتادم متصل بزوال گردد حق تعالے
گناہان گذشتہ و آیندہ او را بیامرزد و اگر در آن سال بمیرد گناہانش
آمرزیدہ باشد و در روز قیامت او را حساب نکنند و آیۃ الکرسی
علی التنزیل اینست اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْحَیُّ الْقَیُّوْمُ
لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی
الْاَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰی عَالِمُ الْغَیْبِ وَ
الشَّهَادَةِ فَلَا یُظْهِرُ عَلٰی غَیْبِهٖ اَحَدًا مَنْ ذَا الَّذِیْ
یَشْفَعُ عِنْدَهٗ اِلَّا بِاِذْنِهٖ تا هُمْ فِیْهَا خَالِدُوْنَ ۵۵
مؤلف گوید کہ بروایت علی بن ابراہیم و کلینی آیۃ الکرسی

على التنزيل چنين است لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ مَنْ ذَا الَّذِيْ تا هُمْ فِيْهَا خَالِدُوْنَ
بعد از ان وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ واگر خصوص
این مواضع بیکے ازین دو روش بخواند شاید بد نباشد و
واگر بروش مشهور بخواند شاید احوط باشد اما در تلاوت مصحف
باید بروش مشهور بخواند و شیخ زین الدین
قدس روحه روایت کرده است از حضرت رسول که هر که
در روز جمعه سورهٔ کهف بخواند تا هشت روز خدا او را از
گناهان و بلاها حفظ نماید واگر دجّال خروج کند باو آسیبی
نرسد و هر که سورهٔ دخان را در شب جمعه یا روز جمعه بخواند حق
تعالے برای او در بهشت خانه بنا کند و هر که سورهٔ آل عمران
در روز جمعه بخواند حق تعالے و ملائکه بر او صلوات بفرستند
تا آفتاب غروب کند

بیان دعاها و نمازهای روز جمعه

سید بن طاؤس از حضرت رسول ص روایت کرده است که

هر که بعد از نماز صبح در روز جمعه بنشیند و مشغول تعقیب باشد تا
آفتاب طالع گردد در فردوس اعلی هفتاد درجه برای او بلند
گردد که از هر درجه تا درجهٔ دیگر هفتاد سال راه باشد بدویدن
اسپے که برای دوانیدن فربه کرده باشند و در حدیث دیگر
فرموده که روز جمعه روز نماز است هر که بعد از انکه آفتاب
مقدار یک نیزه بلند شود یا بیشتر دو رکعت نماز خالص از
برای خدا بکند دویست حسنه برای او نوشته شود و دویست
گناه محو گردد و هر که هشت رکعت نماز بکند حق تعالی در بهشت
هشتصد درجه برای او بلند کند و جمیع گناهانش را بیامرزد
و هر که دوازده رکعت نماز بکند هزار و دویست حسنه برای
او نوشته شود و هزار و دویست گناه از و محو شود و هزار و دویست
درجه برای او در بهشت بلند گرداند و شیخ طوسی
رحمه الله روایت کرده است که سنت است این دعا در تعقیب نماز صبح
روز جمعه بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ تَعَمَّدْتُ اِلَیْکَ بِحَاجَتِیْ وَ
اَنْزَلْتُ بِکَ الْیَوْمَ فَقْرِیْ وَفَاقَتِیْ وَمَسْکَنَتِیْ وَاَنَا
لِمَغْفِرَتِکَ اَرْجٰی مِنِّیْ لِعَمَلِیْ وَلَمَغْفِرَتُکَ وَرَحْمَتُکَ
اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوْبِیْ فَتَوَلَّ قَضَاءَ کُلِّ حَاجَةٍ لِیْ

بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا وَتَيَسُّرِ ذٰلِكَ عَلَيْكَ وَلِفَقْرِي اِلَيْكَ
فَاِنِّي لَمْ اُصِبْ خَيْرًا قَطُّ اِلَّا مِنْكَ وَلَمْ يَصْرِفْ
عَنِّي سُوْءً قَطُّ اَحَدٌ غَيْرُكَ وَلَسْتُ اَرْجُو لِاٰخِرَتِي
وَدُنْيَايَ غَيْرَكَ وَلَا لِيَوْمِ فَقْرِي يَوْمَ يُفْرِدُنِي
النَّاسُ فِي حُفْرَتِي وَاُفْضِي اِلَيْكَ بِذَنْبِي سِوَاكَ

و سید بن طاؤس رحمه الله بسند هاے
معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده است که هر که
بعد از نماز صبح روز جمعه پیش از ان که سخن گوید این دعا بخواند
اَللّٰهُمَّ مَا قُلْتُ فِي جُمُعَتِي هٰذِهِ مِنْ قَوْلٍ اَوْ حَلَفْتُ
فِيهَا مِنْ حَلْفٍ اَوْ نَذَرْتُ فِيهَا مِنْ نَذْرٍ فَمَشِيَّتُكَ
بَيْنَ يَدَيْ ذٰلِكَ كُلِّهِ فَمَا شِئْتَ مِنْهُ اَنْ يَكُوْنَ
كَانَ وَمَا لَمْ تَشَاءْ مِنْهُ لَمْ يَكُنْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي
وَتَجَاوَزْ عَنِّي اَللّٰهُمَّ مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ فَصَلَوٰتِي
عَلَيْهِ وَمَنْ لَعَنْتَ فَلَعْنَتِي عَلَيْهِ کفاره گناهان
او باشد از جمعه تا جمعه دیگر و بروایتے دیگر در ماهے یکبار یا در سالے یکمرتبه بخواند کفاره
مابین باشد و بسند معتبر از محمد بن سنان روایت کرده است که امام رضا فرمود
که اے محمد بن سنان امروز دعای واجب و لازم را خوانده و آن روز جمعه بود

عرض کردم آن دعا چیست فرمود که بگو السّلام علیك
ایّتها الشّمس الطّالعة والنّور الفاضل البهی اشهدك
بتوحیدی لله لتکون شاهدی اذا ظهر الرّبّ
بفصل القضاء وفی العالم الجدید اللّهمّ انّی
اعوذ بك وبنور وجهك الکریم ان تشوّه خلقی
وان تردّد روحی فی العذاب بنورك المحجوب
عن کلّ ناظر نوّر قلبی فانّی انا عبدك وفی
قبضتك ولا ربّ لی سواك اللّهمّ انّی اتقرّب
الیك بقلب خاضع والی ولیّك ببدن خاشع
والی الائمّة الرّاشدین بفؤاد متواضع و
الی النّقباء الکرام والنّجباء الاعزّة بالذّلّ
وارغم انفی لمن وحّدك ولا اله غیرك
ولا خالق سواك واصعّر خدّی لاولیائك
المقرّبین وانفی عنك کلّ ضدّ وندّ فانّی
انا عبدك الذّلیل المعترف بذنوبی واسئلك
یا سیّدی حطّها عنّی وتخلیصی عن الادناس
والارجاس الهی وسیّدی قد انقطعت عن ذوی القربی

ایّتها
السلام علیك نعم کان ... فی النسخ المطبوعة ... بالکسر ولذا ... اشهدك بسبب کون الطالعة صفة الشمس والایتا فیه التذکیر والتانیث یقال طلع الشمس وطلعت الشمس منه دام اقباله

maablib.org

وَاسْتَغْنَيْتُ بِكَ عَنْ اَهْلِ الدُّنْيَا مُتَعَرِّضًا لِمَعْرُوفِكَ
مَعْرُوْفًا تُغْنِيْنِيْ بِهٖ عَمَّنْ سِوَاكَ ط و منقول است
که هر که پیش از طلوع آفتاب روز جمعه ده مرتبه سوره قل هو الله
احد بخواند و دعا کند دعایش مستجاب گردد و سید بن
طاؤس رحمه الله از حضرت رسول خدا روایت
کرده است که بحضرت امیر المؤمنین و فاطمه زهرا صلوات
الله و سلامه علیهما فرمود که می خواهم شما را مخصوص گردانم
بامر خیرے که خدائے تعالےٰ مرا تعلیم فرموده باید که حفظ
نمائید گفتند بفرما که چیست فرمود که دو رکعت نماز بکنید در
هر رکعت بعد از فاتحه سه مرتبه آیة الکرسی و سه مرتبه قل
هو الله احد و سه مرتبه آیات آخر حشر یعنی لَوْ اَنْزَلْنَا
هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ تا آخر سوره بخوانید و بعد از نماز
بگوئید اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ كُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ يَحِقُّ
عَلَيْكَ فِيْهِ اِجَابَةُ الدُّعَاءِ اِذَا دُعِيْتَ بِهٖ وَاَسْئَلُكَ
بِحَقِّ كُلِّ ذِيْ حَقٍّ عَلَيْكَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ عَلٰى جَمِيْعِ
مَنْ هُوَ دُوْنَكَ اَنْ تَفْعَلَ بِيْ كَذَا وَكَذَا پس
حاجت خود را ذکر کنید **نماز دیگر** شیخ و سید رحمة الله علیهما

از حضرت امیر المومنین علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول خدا ص فرمود که هر که خواهد فضیلت روز جمعه را دریابد باید که پیش از ظهر چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت فاتحه یکبار و آیة الکرسی و سورهٔ توحید هر یک پانزده مرتبه بخواند و چون از نماز فارغ شود هفتاد مرتبه بگوید اَستَغفِرُ اللهَ و پنجاه مرتبه بگوید لَا حَولَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ و پنجاه مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ و پنجاه مرتبه صَلَّی اللهُ عَلَی النَّبِیِّ الاُمِّیِّ وَآلِهِ ص چون این عمل را بجا آورد از جای خود برنخیزد تا خدا او را از آتش جهنم آزاد گرداند و نمازش قبول کند و دعایش مستجاب گرداند صاحب نخبه باین زیادتی نقل نموده و بیامرزد او را و پدر و مادر او را و بنویسد برای او بهر حرفی شهری عطا کند او را الثواب هر که نماز کرده باشد در مسجدهای جامع الضمار از انبیا علیهم السلام و صاحب وضة الاذکار از حضرت رسول ص روایت کرده کسی که در روز جمعه بعد از نماز عصر دو رکعت نماز کند و بخواند در هر رکعت بعد از حمد هر یک از آیة الکرسی و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس بیست و پنج بار و چون فارغ شود پنج بار بگوید لَا حَولَ وَلَا قُوَّةَ

الّا باللّٰه العلیّ العظیم بیرون نرود از دنیا تا آنکه ببیند خدای تعالیٰ
با و بهشت را در خواب و ببیند مکان او را با و در بهشت شیخ
جعفر طوسی رح در مصباح ذکر کرده است که دعای عشرات را
بعد از نماز عصر بخوانند افضل خواهد بود و سید بن طاؤس رح این
دعا را بشمس اسناد ذکر کرده بعضی از اسناد را در کتاب اغاثة الداعی
و بعضی از اسناد را در کتاب منهج الدعوات و این دعا در تعقیبات
عصر گذشت **نماز دیگر** سید ابن طاؤس رح در جمال الاسبوع
از حضرت امام حسن عسکری علیه السّلام آورده که موقت است
از طلوع آفتاب تا زوال آن چهار رکعت است بخواند
در هر رکعتی فاتحة الکتاب و حٰمٓ سجده داخل فرماید او را خدای
تعالیٰ در بهشت خود و شفیع بگرداند او را در اهل بیت او و
نگهدارد او را از فشار قبر و هولهای روز قیامت **نماز
دیگر** شیخ و سید بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السّلام
روایت کرده اند که چون روز جمعه شود دو رکعت نماز بکن و در
هر رکعت سوره حمد را یک مرتبه بخوان و سوره توحید را
شصت مرتبه بخوان و چون برکوع روی بگو سُبْحَانَ رَبِّیَ الْعَظِیْمِ
وَبِحَمْدِهٖ سه مرتبه یا هفت مرتبه و چون بسجده روی بگو سبحانک

سَوادی وَخیالی وَآمَنَ بِکَ فُؤادی وَآبُوءُ اِلَیکَ بِالنِّعَمِ
وَاَعتَرِفُ لَکَ بِالذَّنبِ العَظیمِ عَمِلتُ سُوءً وَظَلَمتُ
نَفسی فَاغفِرلی ذُنُوبی فَاِنَّهُ لایَغفِرُ الذُّنُوبَ اِلّا اَنتَ
اَعُوذُ بِعَفوِکَ مِن عُقُوبَتِکَ وَاَعُوذُ بِرَحمَتِکَ
مِن نِقمَتِکَ وَاَعُوذُ بِرِضاکَ مِن سَخَطِکَ وَاَعُوذُ
بِکَ مِنکَ لااَبلُغُ مِدحَتَکَ وَلااُحصی نِعمَتَکَ
وَلَا الثَّناءَ عَلَیکَ اَنتَ کَما اَثنَیتَ عَلی نَفسِکَ
عَمِلتُ سُوءً وَظَلَمتُ نَفسی فَاغفِرلی ذُنُوبی
اِنَّهُ لایَغفِرُ الذُّنُوبَ اِلّا اَنتَ راوی گفت فدای
تو شوم در کدام ساعت روز جمعه این نماز را بکنم فرمود که چون
روز بلند شود تا زوال پس فرمود که هر که این نماز را بکند چنان است
که قرآن را چهل مرتبه ختم کرده باشد سید بن طاؤس
در جمال الاسبوع آورده که آمد مردی از اعراب پیش حضرت
رسالت پناه ص و گفت پدر و مادرم فدای تو باد یا رسول الله
می باشیم در این بادیه دور از مدینه و نمیتوانیم که نزد تو بیائیم در هر جمعه
دلالت کن ما را بعملی که در آن فضیلت نماز جمعه باشد و چون
بروم بجانب اهل خود ایشان را خبر دهم با آن حضرت ص فرمودند

که هرگاه بلند شود روز پس ورکعت نماز بگذار بخوان در رکعت اوّل
الحمد لله یک مرتبه وقل اعوذ برب الفلق هفت مرتبه و در رکعت دوم
الحمد لله یک مرتبه وقل اعوذ برب الناس هفت مرتبه وچون سلام
دهی بخوان آیة الکرسی هفت مرتبه بعد از ان برخیز پس بگذار
هشت رکعت را بدو سلام و بنشین در هر دو رکعت از ان ای انکه
سلام بگوئی وبخوان در هر رکعتے الحمد لله یک مرتبه واذا جاء نصر الله
والفتح یک مرتبه وقل هو الله احد بست و پنج مرتبه وچون از نماز
فارغ شوی هفت مرتبه این دعا بخوان یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ یَا اِلٰهَ الْاَوَّلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ یَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِیْنَ یَا رَحْمٰنَ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحِیْمَهُمَا
یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ
یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ
یَا رَبِّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاغْفِرْ لِیْ وذکر بکن حاجت
خود را وبگو لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ
هفتاد مرتبه سُبْحَانَ اللهِ الْعَرْشِ الْکَرِیْمِ هفتاد مرتبه
قسم بخدائے که مبعوث ساخته است مرا و برگزیده است
مرا بحق که نیست هیچ مومنے و مومنهٔ که بگذارد این نماز را

maablib.org

در روز جمعه وبگوید چنانکه من گفتم مگر آنکه من ضامنم از براے
او بهشت را وبر نمی خیزد از جاے خود تا آنکه بخشیده شود از
براے او گناهان او و از براے پدر و مادر او گناهان آنها و
عطا کند او را خداے تعالے ثواب هر که نماز گذارده باشد
دران روز در شهرهاے مسلمین و نوشته شود از براے او ثواب
هر که روزه داشته باشد و تمام کرده باشد در آن روز در مشارق زمین و
مغارب آن و عطا کند او را خداے تعالے چیزے که هیچ چشمی
ندیده باشد و هیچ گوشے نشنیده باشد **علامۂ مجلسی**
می گویند که این نماز را در طریق شیعه بسند معتبر ندیده ام و نافله را
چهار رکعت بیک سلام کردن مخالف اخبار دیگر است و
بنا بر آنکه بسیار مشهور است اگر کسے بنا بر شهرت بکند شاید بد
نباشد و اگر بجاے آن نمازهاے که بسندهاے معتبر وارد
شده اند بکند افضل و احوط است والله اعلم **نماز
دیگر** که سهے است بنماز کامله در کتاب مذکور از آن حضرت
آورده که هر که بگذارد در روز جمعه پیش از نماز یعنی پیش از زوال
چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے فاتحة الکتاب ده مرتبه
و قل اعوذ برب الناس ده مرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه و قل

اعوذ برب الفلق ده مرتبه وقل یا ایها الکافرون ده مرتبه وآیة الکرسی
ده مرتبه ودر روایت دیگر انا انزلناه فی لیلة القدر ده مرتبه وآیه
شَهِدَ اللهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰائِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ
قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اِنَّ الدِّينَ
عِنْدَ اللهِ الْاِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ
اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِآيَاتِ اللهِ فَاِنَّ اللهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ده مرتبه وچون از نماز فارغ
شود استغفار کند صد مرتبه بعد از ان بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ صد مرتبه وصلوات بفرستد صد مرتبه بعد از ان فرمودند
کہ هر که بگذارد این نماز را وبگوید انچه گفته شد دفع کند خدای تعالی
از و شر اهل آسمان وزمین وشر شیاطین وشر هر بادشاه جابر و
برآورد از برای او هفتاد حاجت در دنیا وهفتاد حاجت در
آخرت ونیز در کتاب مذکور آورده که در روز جمعه چهار رکعت
نماز بگذارد وبخواند در هر رکعتے فاتحة الکتاب هفت مرتبه وانا
اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ یک مرتبه وفصل کند میان آن بسلام
گفتن وچون فارغ شود بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ

محمدؐ صد مرتبه وصد مرتبه اللهم صل علی جبرئیل
عطا کند او را خدای تعالی هفتاد هزار قصر در بهشت در هر قصری
هفتاد هزار سرا در هر سرای هفتاد هزار خانه در هر خانه هفتاد
هزار کنیز نیز در کتاب مذکور آورده که روز جمعه چهار رکعت نماز بگذارد
و بخواند در هر رکعتی الحمد و قل هو الله احد پنجاه مرتبه
نمیرد تا وقتیکه ببیند جای خود را در بهشت نماز هدیه
چهارده معصوم علیهم السلام شیخ طوسی در کتاب مصباح از یکی
از ائمه علیهم السلام آورده که هر که بگذارد در روز جمعه هشت
رکعت نماز چهار رکعت را هدیه کند بجانب رسول خداؐ و چهار
رکعت را هدیه کند بجانب فاطمه علیها السلام و در روز شنبه
چهار رکعت را هدیه می کند بجانب حضرت امیر المؤمنینؑ
و همچنین هر روز چهار رکعت را هدیه می کند بجانب یکی از ائمه
علیهم السلام تا روز پنجشنبه که چهار رکعت را در آن هدیه می کند
بجانب حضرت امام جعفر صادقؑ و در روز جمعه نیز هشت رکعت
است چهار رکعت را هدیه می کند بجانب رسول خداؐ و چهار رکعت را
هدیه می کند بجانب فاطمه علیها السلام و این دعا را بعد از هر دو
رکعت از آن بخواند اللهم انت السلام و منک السلام

وَاِلَيْكَ يَعُوْدُ السَّلَامُ حَيِّنَا رَبَّنَا مِنْكَ بِالسَّلَامِ اَللّٰهُمَّ

اِنَّ هٰذِهِ الرَّكَعَاتِ هَدِيَّةٌ مِنِّي اِلٰى وَلِيِّكَ فُلَانٍ فَصَلِّ

عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُ اِيَّاهَا وَاَعْطِنِيْ اَفْضَلَ

اَمَلِيْ وَرَجَائِيْ فِيْكَ وَفِيْ رَسُوْلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ

وَاٰلِهٖ ودعا کند چیزے را کہ دوست دارد نماز دیگر شیخ

وسید قدس اللہ روحہما بسند معتبر از داؤد بن کثیر روایت کردہ اند

کہ گفت بخدمت حضرت صادق علیہ السلام رفتم دیدم کہ حضرت نماز میکردند

ودر قیام ورکوع وسجود دعامی خواندند چون فارغ شدند روے

مبارک بجانب من گردانیدند و فرمودند کہ این دو رکعت نماز

است کہ ہر کہ بجا آورد آتش جہنم را بدیدۂ خود نہ بیند پس

نماز را تعلیم من نمودند و فرمودند کہ در روز جمعہ پیش از زوال بکن

ودر رکعت اول بعد از فاتحۃ الکتاب سورۂ انا انزلناہ و

در دوم سورۂ توحید بخوان و در اول نماز تکبیرات ودعاہاے

مستحب افتتاح را بخوان ودر رکعت دوم چون از سورۂ

قل ہو اللہ احد فارغ شوی دست بقنوت بردار و بگو

اِلٰهِيْ اِلٰهِيْ اَسْئَلُكَ رَاغِبًا وَّاَقْصِدُكَ

سَائِلًا وَّاقِفًا بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَضَرِّعًا اِلَيْكَ اِنْ اَقْنَطَتْنِيْ

ذُنُوبِی تُسْکِتُنِی عَفْوُکَ وَاِنْ اَسْکَتَتْنِی عَمَلِی اَنْطَقَنِی
صَفْحُکَ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَیْتِهِ وَ اَسْئَلُکَ
الْعَفْوَ الْعَفْوَ پس برکوع برو و بعد از تسبیح رکوع بگو هٰذَا
وُقُوفُ الْعَائِذِ بِکَ مِنَ النَّارِ یَا رَبِّ اَدْعُوکَ مُتَضَرِّعًا
رَاکِعًا مُتَقَرِّبًا اِلَیْکَ بِالذِّلَّةِ خَاشِعًا فَلَسْتُ بِاَوَّلِ
مُنْطَقٍ مِنْ حِشْمَةٍ مُتَنٍ لِلَّا اَنْتَ اَحَبُّ اِلَیَّ
مَوْلَایَ اَنْتَ اَحَبُّ اِلَیَّ مَوْلَایَ و چون بسجده روے
دستهارا و باسمان بکشا مانند گدایان که چیزے طلبند و بگو
سُبْحَانَ رَبِّیَ الْاَعْلٰی وَ بِحَمْدِهٖ رَبِّ هٰذِهٖ یَدَایَ
مَبْسُوطَتَانِ بَیْنَ یَدَیْکَ هٰذِهٖ جَوَامِعُ بَدَنِی خَاضِعَةٌ
بِفِنَائِکَ وَ هٰذِهٖ اَسْبَابِی مُجْتَمِعَةٌ لِعِبَادَتِکَ لَا
اَدْرِی بِاَیِّ نِعْمَائِکَ اُقَلِّبُ وَلَا اَیُّهَا اَقْصِدُ لِعِبَادَتِکَ
اَمْ لِمَسْئَلَتِکَ اَوِ الرَّغْبَةِ اِلَیْکَ فَامْلَأْ قَلْبِی
خَشْیَةً مِنْکَ وَاجْعَلْنِی فِی کُلِّ حَالَاتِی لَکَ قَصْدِی
وَ اَنْتَ سَیِّدِی فِی کُلِّ مَکَانٍ وَ اِنْ حُجِبْتَ عَنْکَ
اَعْیُنُ النَّاظِرِینَ اِلَیْکَ اَسْئَلُکَ بِکَ اِذْ جَعَلْتَ
فِیَّ طَمَعًا فِیکَ بِعَفْوِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ

آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَرْحَمَ مَنْ يَسْئَلُكَ وَهُوَ مَنْ قَدْ
عَلِمْتَ بِكَمَالِ عُيُوبِهِ وَذُنُوبِهِ لَمْ يَبْسُطْ
اِلَيْكَ يَدَهُ اِلَّا ثِقَةً بِكَ وَلَا لِسَانَهُ اِلَّا فَرَجًا
بِرَجَائِكَ بِكَ فَارْحَمْ مَنْ كَثُرَ ذَنْبُهُ عَلٰى
قِلَّتِهِ وَ قَلَّتْ ذُنُوبُهُ فِىْ سَعَةِ عَفْوِكَ وَجَرَّانِىْ
جُرْمِىْ وَ ذَنْبِىْ بِمَا جَعَلْتَ مِنْ طَمَعٍ اِذَا يَئِسَ
الْغَرُوْرُ الْجَهُوْلُ مِنْ فَضْلِكَ اَنْ تُصَلِّىَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَسْئَلُكَ لِاَخْوَافِىْ
اِنَّكَ الْعَفُوُّ الْعَفُوُّ پس سر از سجده بردار و سجده
دوم هر و پس بگو يَا مَنْ هَدٰى اِلَيْهِ وَ دَلَّنِىْ حَقِيْقَةَ
الْوُجُوْدِ عَلَيْهِ وَسَاقَنِىْ مِنَ الْحَيْرَةِ اِلٰى مَعْرِفَتِهِ
وَبَصَّرَنِىْ رُشْدِىْ بِرَافَتِهِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاقْبَلْنِىْ عَبْدًا وَّ لَا تَذَرْنِىْ فَرْدًا
اَنْتَ اَحَبُّ اِلَىَّ مَوْلَاىَ اَنْتَ اَحَبُّ اِلَىَّ
مَوْلَاىَ پس داود گفت که حضرت امام جعفر صادق ع
سوگند یاد فرمود که هر که این نماز را بکند بر نخیزد مگر آمرزیده
شود و اگر حاجتی داشته باشد روا گردد سید بن طاوس

در جمال الاسبوع از حضرت امام جعفر صادقؑ آورده کہ حضرت رسالت پناہؐ فرمودند کہ دیدم این دعا را در لوحے از نور شبے کہ مرا بآسمان بردند و بود در میان آن لوح و عرش ہیچ حایلی پس گفت مرا جبرئیلؑ کہ اے محمدؐ اگر نہ طاغ شود امت تو ہر آئنہ خبر دہیم ترا ایشان این دعا بدرستیکہ خدائے عزوجل مے فرماید کہ ہر کہ بخواند در ہر جمعہ یکمرتبہ این دعا را پس اگر مکر کنند او را اہل آسمان ہا و زمینہا قدرت نخواہند داشت از برائے او ہیچ بدے را و ہر کہ بخواند این دعا را در ہر جمعہ یک مرتبہ یا دو مرتبہ ہمیشہ باشد در امان خدا و پناہ او و نتواند رسانید او را ہیچ کس مکروہے و حضرت امیر المؤمنینؑ فرمودند کہ دعا کرد موسےؑ در وقت داخل شدن بر فرعون باین دعا پس ضرر نتوانست رسانید فرعون بآن حضرتؑ و کعب الاحبار گفت کہ دعا کرد باین دعا حضرت ابراہیمؑ پس نجات داد خدائے تعالےٰ او را از آتش نمرود ابن کنعان و دعا کرد باین دعا خضرؑ پس واقع شد در چشمہ زندگانی و تکلم کرد باین دعا اسمٰعیلؑ پس نجات داد او را

خداے تعالے وفدا کرد اورا بذبح عظیم وحضرت امیر المومنین
فرمودند که دعا نکرد باین دعا ہیچ صاحب دردے مگر آن که
برطرف کرد خدا درد اورا ونہ ہیچ غمزدہ مگر آنکہ برطرف کرد خدا
غم اورا ونہ ہیچ حاجتمندے مگر آنکہ برآوردہ شد از حاجتہاے
دنیا وآخرت او وگفت کعب الاحبار کہ یافتم در توریت
کہ ہر کہ بخواند این دعا را در ہر جمعہ یک مرتبہ باشد او را قبولی وہیبتی وبہای و
عظمتی وجمالی ورتبہ نزد پادشاہان وبزرگان اشراف وفرمود حضرت رسالت پناہ
کہ ہر کس کہ مصیبتے باو رسد یا نازل شود باو بلائی وخوفی از اہوال دنیا وآخرت پس
بخوان این اسمای مقدسہ را برطرف سیکند آنرا خدا از وی وبرآوردہ حاجتہای ورا
ودور مے کند غم او را ونصرت مے دہد او را بر دشمنش
وکعب الاحبار گفت کہ ہر کہ تکلم کند باین اسمار باید کہ با طہارت
باشد وبخواند این دعا را در ہر جمعہ وسوال کند از خداے
تعالے ہر حاجتے را کہ خواہد از دنیا وآخرت بدرستیکہ
خداے تعالے روا مے کند ولازم کردہ است برخود
آنکہ رد نہ کند دعاے ہر کہ بخواند این دعا را ہر کہ باشد
ودعا کردند باین دعا حضرت رسالت پناہ م در روز
احزاب پس نصرت داد خداے تعالے آن حضرت ص را

برو شمانانش انیت اسمائے مقدسہ مبارکہ بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ
الرَّحِيۡمِ بِسۡمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اَخَذۡتُ الۡاَوَّلِيۡنَ وَاَخَذۡتُ
الۡاٰخِرِيۡنَ وَاَخَذۡتُ الۡقَآئِمِيۡنَ وَاَخَذۡتُ الۡقَاعِدِيۡنَ
تَغۡشٰى اَبۡصَارَهُمۡ ظُلۡمَةٌ وَّتُرۡسِلُ السَّمَآءُ عَلَيۡهِمۡ لِبَاسًا
وَّالۡاَرۡضُ شُهُبًا فَاَغۡشَيۡنَاهُمۡ فَهُمۡ لَا يُبۡصِرُوۡنَ
اللّٰهُ يَرۡعَانِىۡ وَيُقَوِّيۡنِىۡ عَلَى الۡخَلۡقِ بِنُوۡرِ اللّٰهِ اَسۡتَبۡصِرُ
وَبِقُوَّةِ اللّٰهِ الۡقُدُّوۡسِ اَسۡتَعِيۡنُ اَللّٰهُ يُعۡطِيۡنِىۡ وَاللّٰهُ
الۡمَلِكُ الۡجَبَّارُ يَرۡفَعُنِىۡ عَلٰى اَجۡنِحَةِ الۡكَرُوۡبِيِّيۡنَ وَ
الصِّدِّيۡقِيۡنَ وَالصَّادِقِيۡنَ وَالۡمُسَبِّحِيۡنَ لَكَ اللّٰهُ
اَدۡعُوۡ وَاَنۡتَ اللّٰهُ اَرۡحَمُ الرَّاحِمِيۡنَ لَكَ اللّٰهُ
اَدۡعُوۡ اِلٰهَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرَضِيۡنَ لَكَ اللّٰهُ اَدۡعُوۡ اِلٰهَ
الۡمَلٰٓئِكَةِ الۡمُقَرَّبِيۡنَ لَكَ اللّٰهُ اَدۡعُوۡ اِلٰهَ الۡخَلۡقِ اَجۡمَعِيۡنَ
لَكَ اللّٰهُ اَدۡعُوۡ اِلٰهَ الشَّمۡسِ وَالۡقَمَرِ لَكَ اللّٰهُ اَدۡعُوۡ
اِلٰهَ الۡكَوَاكِبِ لَكَ اللّٰهُ اَدۡعُوۡ اِلٰهَ الۡمَشَارِقِ وَالۡمَغَارِبِ
لَكَ اللّٰهُ اَدۡعُوۡ اِلٰهًا مُقَدَّسًا اَنۡتَ اللّٰهُ الۡعَزِيۡزُ الۡجَبَّارُ
الۡمُتَكَبِّرُ الرَّحۡمٰنُ الرَّحِيۡمُ الۡوَاسِعَةُ رَحۡمَتُهٗ
الۡخَالِقُ كُرۡسِىُّ عَظَمَتِهِ الۡعَزِيۡزُ الۡعَظِيۡمُ الۡجَلِيۡلُ تَبَارَكَ

اسْمُ اللهِ مَلِكِ الْمُلُوْكِ تَكُوْنُ اَسْمَاؤُكَ هٰذِهٖ لِيْ
عَضُدًا اَوْ نَصْرًا اَوْ فَتْحًا وَهَيْبَةً وَنُوْرًا اَوْ عَظَمَةً
اَبَدًا اَمَا اَبْقَيْتَنِيْ وَتَكُوْنُ لِيْ حِفْظًا وَخَلَاصًا
وَنَجَاحًا اَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ تَغْشَانِيْ
رَحْمَتُكَ وَيَخْشَانِيْ عِقَابُكَ بِعِزَّتِكَ وَ
هَيْبَتِكَ نَجِّنِيْ مِنَ الْاٰفَاتِ كَمَا نَجَّيْتَ
اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلَكَ مِنَ النَّارِ وَكَمَا كَبَسَ
مُوْسٰى كَلِيْمُكَ فِرْعَوْنَ وَبِاَسْمَائِكَ هٰذِهٖ
فَنَجِّنِيْ بِهَا وَكَمَا الْاَرْضُ مَكْبُوْسَةٌ تَحْتَ
السَّمَاءِ وَكَمَا بَنُوْ اٰدَمَ مَكْبُوْسُوْنَ تَحْتَ
السَّمَاءِ وَتَحْتَ مَلَكِ الْمَوْتِ وَكَمَا مَلَكُ
الْمَوْتِ مَكْبُوْسٌ بَيْنَ يَدَيِ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
كَذٰلِكَ تَكُوْنُ الْخَلَائِقُ مَكْبُوْسِيْنَ تَحْتَ قَدَمِيْ
اَبَدًا اَمَا اَحْيَيْتَنِيْ يَا نَاصِرَ الْمُسْلِمِيْنَ وَيَا صَرِيْخَ
الْمُسْتَصْرِخِيْنَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَنْتَ لِيْ
حِرْزٌ مِنْ جَمِيْعِ خَلْقِكَ وَمِنْ بَنِيْ اٰدَمَ وَ
بَنَاتِ حَوَّاءَ وَاَتْبَاعِهِمْ وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ

اَنْ لَا یَسْطُوَ عَلَیَّ اَحَدٌ مِنْهُمْ عَزَّ جَارُكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ تَمَسَّكْتُ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى الَّتِیْ لَا انْفِصَامَ
لَهَا لَا یُجَاوِزُهَا بَرٌّ وَّلَا فَاجِرٌ اعْتَصَمْتُ بِحَبْلِ
اللّٰهِ الْمَتِیْنِ وَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ
وَالْعَجَمِ وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَمِنْ شَرِّ مَنْ یُرِیْدُ فِیْ
سُوْءً وَیُرِیْدُ بِیْ شَرًّا تَوَكَّلْتُ عَلَی اللّٰهِ وَمَنْ
یَتَوَكَّلْ عَلَی اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ
اَمْرِهٖ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَیْءٍ قَدْرًا اَحْسَبِیَ اللّٰهُ
بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اُوْمِنُ وَبِاللّٰهِ اَثِقُ وَبِاللّٰهِ اَعْتَصِمُ
وَبِاللّٰهِ الْعَظِیْمِ اَسْتَجِیْرُ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیْمِ
اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ الَّتِیْ لَا یُجَاوِزُهَا بَرٌّ
وَّلَا فَاجِرٌ مِمَّا ذَرَءَ وَبَرَءَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مَا یَطْرُقُ بِاللَّیْلِ
وَالنَّهَارِ اِلَّا طَارِقًا یَطْرُقُ بِخَیْرٍ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِیْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِیْ وَ
مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا وَمِنْ شَرِّ
كُلِّ عَیْنٍ نَاظِرَةٍ وَاُذُنٍ سَامِعَةٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مَارِدٍ
وَجَبَّارٍ عَنِیْدٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَلْجَأْتُ ظَهْرِیْ اِلَیْكَ

وَتَوَكَّلْتُ فِي أُمُورِي عَلَيْكَ أَنْتَ وَلِيِّي وَمَوْلَايَ
اِلٰهِي فَلَا تُسْلِمْنِي وَلَا تَخْذُلْنِي وَلَا تَكِلْنِي
اِلٰى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِذُنُوبِي
وَاِسْرَافِي عَلٰى نَفْسِي وَاَعِنِّي عَلٰى شُكْرِ نِعْمَتِكَ
يَا مُحْسِنُ يَا جَبَّارُ اجْعَلْنِي عَبْدًا شَكُورًا لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَاَنْتَ
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ
سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ
وَمَا فِيهِنَّ وَمَا فَوْقَهُنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ حَبِّبْنِي
اِلٰى جَمِيعِ خَلْقِكَ حَتّٰى لَا يَكُونَ لِي فِي قَلْبِ اَحَدٍ
مِنْ خَلْقِكَ غِلْظَةٌ وَلَا بُغْضٌ عَارِضٌ وَاجْعَلْهُمْ
يَسْتَقْبِلُونِي بِوُجُوهٍ بَسِيطَةٍ وَيَقْضُونَ حَوَائِجِي
وَيَطْلُبُونَ مَرْضَاتِي وَيَخْشَوْنَ سَخَطِي بِاسْمِكَ
الْقُدُّوسِ الْعَظِيمِ الْاَعْظَمِ اَدْعُوكَ يَا اَللّٰهُ يَا نُورًا
فِي نُورٍ وَنُورًا اِلٰى نُورٍ وَنُورًا فَوْقَ نُورٍ وَنُورًا
تَحْتَ نُورٍ وَنُورًا يُضِيءُ بِهِ كُلُّ نُورٍ وَكُلُّ ظُلْمَةٍ

وَيُطفى بِهِ شِدَّةُ كُلِّ شَيطَانٍ سُلطَانٍ بِاسمِكَ
الَّذِى تَكَلَّمَ بِهِ المَلَائِكَةُ فَلَا يَكُونُ لِلمَوجِ عَلَيهِم
سَبِيلٌ وَبِهِ يَذِلُّ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ يَكُونُ تَحتَ
قَدَمَى بِاسمِكَ الَّذِى سَمَّيتَ بِهِ نَفسَكَ وَ
استَقَرَّت بِهِ عَلٰى عَرشِكَ وَعَلٰى كُرسِيِّكَ وَبِاسمِكَ
العَظِيمِ الاَعظَمِ يَكُونُ لِى نُورًا وَهَيبَةً عِندَ جَمِيعِ
الخَلقِ بِاَسمَائِكَ المُقَدَّسَةِ المُبَارَكَةِ اَنتَ الجَوادُ
الكَرِيمُ العَزِيزُ الجَبَّارُ المُتَكَبِّرُ العَظِيمُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنتَ رَبُّ كُلِّ شَيءٍ وَوَارِثُهُ يَا اَللهُ اَنتَ المَحمُودُ
فِى كُلِّ فِعَالِهِ يَا اَرحَمَ الرَّاحِمِينَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنتَ
الرَّفِيعُ فِى جَلَالِهِ يَا اَرحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَحمٰنَ
كُلِّ شَيءٍ وَرَاحِمَهُ وَيَا مُمِيتَ كُلِّ شَيءٍ وَوَارِثَهُ
يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ فِى دَيمُومَةِ مُلكِهِ وَبَقَائِهِ
يَا دَافِعَ المُرتَفِعَ فَوقَ سَمَائِهِ بِقُدرَتِهِ يَا قَيُّومُ
لَا يَفُوتُهُ شَيءٌ مِن خَلقِهِ يَا اٰخِرُ يَا بَاقِى يَا
اَوَّلَ كُلِّ شَيءٍ وَاٰخِرَهُ يَا دَائِمُ بِغَيرِ فَنَاءٍ وَلَا
زَوَالٍ لِمُلكِهِ يَا صَمَدُ مِن غَيرِ شَبِيهٍ فَلَا شَيءَ كَمِثلِهِ

يَا بَارُّ

يَا بَارِئُ فَلَا شَيْءَ كُفُوَهُ يُدَانِيهِ وَلَا اِمْكَانَ لِوَصْفِهِ يَا
مُبْدِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ يَا مَنْ لَا يَصِفُ الْوَاصِفُونَ
كُنْهَ جَلَالِهِ فِي مُلْكِهِ وَعِزِّهِ وَجَبَرُوتِهِ يَا كَبِيرُ اَنْتَ
الَّذِي لَا تَهْتَدِي الْعُقُولُ لِصِفَتِهِ فِي عَظَمَتِهِ يَا
بَاعِثُ يَا مُنْشِئُ بِلَا مِثَالٍ يَا زَاكِي الطَّاهِرُ مِنْ
كُلِّ آفَةٍ بِقُدْسِهِ يَا كَافِي الْمُوَسِّعُ لِمَا خَلَقَ مِنْ
عَطَايَا فَضْلِهِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ يَا نَقِيُّ مِنْ كُلِّ سُوءٍ
لَمْ يُخَالِطْهُ فِعَالُهُ يَا جَبَّارُ اَنْتَ الَّذِي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ قَدْ عَمَّ الْخَلَائِقَ مَنُّهُ وَفَضْلُهُ يَا
دَيَّانَ الْعِبَادِ وَكُلٌّ يَقُومُ خَاضِعًا لِهَيْبَتِهِ يَا
خَالِقَ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِينَ وَكُلٌّ اِلَيْهِ مَعَادُهُ
يَا رَحِيمَ كُلِّ صَرِيخٍ وَمَكْرُوبٍ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ
فَلَا تَصِفُ الْاَلْسُنُ جَلَالَ مُلْكِهِ وَعِزِّهِ يَا مُبْدِعَ
الْبَدَائِعِ لَمْ يَبْتَغِ فِي اِنْشَائِهَا عَوْنًا مِنْ خَلْقِهِ
يَا عَالِمَ الْغُيُوبِ فَلَا يَفُوتُهُ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِهِ يَا مُعِيدُ
مَا اَفْنَى اِذَا بَرَزَ الْخَلَائِقُ لِدَعْوَتِهِ مِنْ مَخَافَتِهِ يَا

حَلِيماً ذَا اَنَاةٍ فَلَا شَيْءَ يُعَادِلُهُ مِنْ خَلْقِهِ يَا
حَمِيدَ الْفِعَالِ فِي خَلْقِهِ بِلُطْفِهِ يَا عَزِيزُ
الْغَالِبُ عَلَى اَمْرِهِ فَلَا شَيْءَ يُعَادِلُهُ مِنْ خَلْقِهِ
يَا قَاهِرُ ذُو الْبَطْشِ الشَّدِيدِ اَنْتَ الَّذِي
لَا يُطَاقُ انْتِقَامُهُ يَا عَالِي الْقَرِيبُ فِي عُلُوِّهِ
وَارْتِفَاعِهِ وَدَوَامِهِ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ فَلَا شَيْءَ
يَقْهَرُ سُلْطَانَهُ يَا نُورَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدَاهُ اَنْتَ
الَّذِي اَضَاءَتِ الظُّلْمَةُ بِنُورِهِ يَا قُدُّوسُ
الطَّاهِرُ فَلَا شَيْءَ كَمِثْلِهِ يَا قَرِيبُ الْمُجِيبُ الْمُتَدَانِي
دُونَ كُلِّ شَيْءٍ قُرْبُهُ يَا عَالِي الشَّامِخُ فِي السَّمَاءِ فَوْقَ
كُلِّ شَيْءٍ عُلُوُّهُ وَارْتِفَاعُهُ يَا بَدِيعَ الْبَدَائِعِ وَ
مُعِيدَهَا بَعْدَ فَنَائِهَا بِقُدْرَتِهِ يَا مَلِكُ يَا مُتَكَبِّرُ
يَا مَنِ الْعَدْلُ اَمْرُهُ وَالصِّدْقُ وَعْدُهُ يَا مَحْمُوداً
فِي اَفْعَالِهِ فَلَا تَبْلُغُ الْاَوْهَامُ كُنْهَ جَلَالِهِ فِي مُلْكِهِ
وَعِزِّهِ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ اَنْتَ الَّذِي مَلَأَ كُلَّ شَيْءٍ
عَدْلُهُ وَفَضْلُهُ يَا عَظِيمَ الْمَفَاخِرِ وَالْكِبْرِيَاءِ فَلَا
يُدْرَكُ عِزُّ مُلْكِهِ يَا عَجِيبُ فَلَا تَنْطِقُ الْاَلْسُنُ

بِكُلِّ الآءِهٖ وَ ثَنَاءِهٖ اَسْئَلُكَ يَا اَللّٰهُ اَمَانًا مِنْ عُقُوبَتِكَ
فِي الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ وَ اَسْئَلُكَ نُوْرًا وَ نَصْرًا وَ رِفْعَةً
عِنْدَ جَمِيْعِ خَلْقِكَ مِنْ بَنِيْ اٰدَمَ وَ بَنَاتِ حَوَّاءَ
رَبَّ الْاَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ وَ الْاَجْسَادِ الْبَالِيَةِ
وَ الْاَرْوَاحِ الْمُرْتَفِعَةِ وَ اَسْئَلُكَ بِطَاعَةِ
الْعُرُوْقِ الْمُلْتَئِمَةِ اِلٰى اَمَاكِنِهَا وَ بِطَاعَةِ الْقُبُوْرِ
الْمُنْشَقَّةِ عَنْ اَهْلِهَا وَ بِدَعْوَتِكَ الصَّادِقَةِ
فِيْهِمْ وَ اَخْذِكَ الْحَقَّ مِنْهُمْ اِذَا بَرَزَ الْخَلَائِقُ
فَهُمْ مِنْ مَخَافَتِكَ وَ شِدَّةِ سُلْطَانِكَ يَنْظُرُوْنَ
قَضَائَكَ وَ يَخَافُوْنَ عَذَابَكَ وَ يَرْجُوْنَ رَحْمَتَكَ
اجْعَلْنِيْ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ الْفَائِزِيْنَ وَ اَلْقِ
عَلَيَّ مَحَبَّةً وَ نُوْرًا وَ نِعْمَةً وَ هَيْبَةً وَ اجْعَلْنِيْ
مِمَّنْ يَسْمَعُ قَوْلَهٗ وَ يَرْفَعُ اَمْرَهٗ عَلٰى كُلِّ
اَمْرٍ اَنَا عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ الْفَقِيْرُ اِلٰى
رَحْمَتِكَ اجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ عَالِيًا مُتَعَالِيًا
يَا نُوْرَ النُّوْرِ وَ يَا مِصْبَاحَ النُّوْرِ اَدْرَءُ بِكَ
فِيْ نُحُوْرِهِمْ وَ اَسْتَعِيْذُ بِكَ مِنْ شُرُوْرِهِمْ

وَاَسْتَعِيْنُ بِكَ عَلَيْهِمْ فَاكْفِنِيْ اَمْرَهُمْ بِلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ يَا اَللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ اِنْ نَّشَاْ
نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ
لَهَا خَاضِعِيْنَ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْا اِلَيْكَ
يَا مُوْسٰى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِيْنَ
كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِيْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ
عَزِيْزٌ اَللّٰهُمَّ بِعِزَّتِكَ يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ اَسْئَلُكَ
بِالْاِسْمِ الَّذِيْ اَحْطْتَهٗ بِحِجَابِ النُّوْرِ نُوْرِ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ تُضِيْءُ بِهٖ اَبْصَارُ النَّاظِرِيْنَ عِزَّتُ
رُبُوْبِيَّتِكَ يَا اَللّٰهُ بِاسْمِكَ الَّذِيْ تَقُوْلُ لِلشَّيْءِ
كُنْ فَيَكُوْنُ اِلَّا قَضَيْتَ حَاجَتِيْ وَاَنْجَحْتَ طَلِبَتِيْ
وَيَسَّرْتَ اَمْرِيْ وَسَتَرْتَ عَوْرَتِيْ وَاٰمِنْتَ رَوْعَتِيْ
وَرَزَقْتَنِيْ نُوْرًا وَّعِزًّا وَّهَيْبَةً وَّقَبُوْلًا وَّرَافِعَةً
عِنْدَ جَمِيْعِ خَلْقِكَ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ
وَبِاسْمِكَ الَّذِيْ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ
وَهُوَ اَوْسَعُ مِنْهُ يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ اَدِمْ مَا اَنَا فِيْهِ
مِنْ نِعْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَاجْعَلْ اُمُوْرِیْ

أَوَّلَهَا صَلَاحًا وَآخِرَهَا فَلَاحًا بِرَحْمَتِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بعد ازان دعا کن بانچه دوست
داری بدرستیکه برآورده میشود انشاء الله تعالیٰ پس بگو
وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْخَيِّرِينَ الْفَاضِلِينَ
الْحَاكِمِينَ الْعَادِلِينَ الزُّهَرِ الْغُرِّ الْمَيَامِينَ
وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا و مستحب است که بخواند دعائے
سمات را در آخر ساعت از روز جمعه علامه مجلسی رح
در ربیع الاسابیع آورده که در مصباح شیخ و کتب کفعمی و جمال
الاسبوع سید بن طاؤس بسندهائے معتبر از محمد بن عثمان
العمرے که از نواب حضرت صاحب الامرؑ است و از
حضرت امام محمد باقرؑ و امام جعفر صادقؑ روایت کرده اند
و بخط شیخ جلیل محمد بن علی جبعی جد شیخ بهاء الدین محمد علیهم
الرحمه یافتم که روایت کرده بسند خود از احمد بن محمد بن عیاش از سید
عبد العزیز بن احمد حسن از محمد بن علی راشدی از حسین بن احمد عم
که گفت حاضر شدم در مجلس شیخ جعفر بن محمد بن عثمان بن سعید
العمرے قدس الله روحه بعضے از ما و گفت که اے سید من

چہ جہت دارد کہ بسیارے از مردم تصدیق می کنند دعاے
شبور یہود را ہر کسے کہ ورد کردہ باشد و مستجاب میدانند
آنرا و حال آنکہ یہود ملعون اند بزبان حضرت عیسیٰ ع و
حضرت رسول خدا م شیخ ابوجعفر گفت کہ این دو علت
دارد یکے ظاہر و دیگرے باطن آما علت ظاہر پس بسبب
آنست کہ مشتمل است بر نامہائے بزرگ خداوند اسمائے عظیم
حق تعالےٰ ولیکن انچہ نزد یہود است ناقص است و
تغیر یافتہ است و صحیحش نزد ما است کہ از بزرگواران اہل
ذکر کہ اہلِ بیت رسالت اند علیہم السلام بمارسیدہ است
وخلف وسلف روایت کردہ اند تا بما منتہے گردیدہ است
واما علت باطن پس از معصوم خبر بمارسیدہ است کہ ہر گاہ
مؤمن دعا کند حق تعالےٰ می فرماید کہ این دعائے است
کہ من دوست می دارم شنیدن آنرا حاجتش برآورید اما
میان آسمان و زمین معلق بدارید تا او بسیار دعا کند
برائے اشتیاقے کہ بدعائے او دارم و ہر گاہ کافر دعا کند
حق سبحانہ وتعالےٰ می فرماید کہ این دعائے است کہ کراہت
دارم از شنیدن آن حاجتش برآورید و زود باو برسانید کہ من

صدای او نشنوم و بحاجت خود مشغول گردد و در گاه
من خشوع نکند جماعت حاضران گفتند یا شیخ ابو جعفر
که می خواهم دعای سمات را که می گوئی موافق دعای
شبور یهود است بر ما املا کنی تا بنویسیم و نفرین کنیم بآن دعا
بر جمعی که بر ما ستم می کنند و در مقام حیله و مکر اند و میخواهند
غالب باشند بر ما شیخ گفت که خبر داد مرا پدرم از محمد بن راشد
از محمد بن سنان از مفضل بن عمر که گروهی از خواص شیعه
از حضرت صادق ؑ سوال کردند مثل این سوالی که شما از
من کردید و حضرت ؑ همین جواب که من گفتم فرمود که حضرت
امام محمد باقر ؑ فرمود که اگر مردم بدانند آنچه ما میدانیم از عظمت
شان این نامها نزد خدا و سرعت اجابت حق تعالی
کسی را که او را باین نامها بخواند بآن ثوابهای که در
آخرت برای او ذخیره می نماید هر آئینه برای تحصیل
این دعا مقاتله نمایند بشمشیرها و لیکن حق تعالی مخصوص
میگرداند برحمت خود هر کرا خواهد و فرمود که اگر سوگند یاد
کنم که اسم اعظم درین دعا هست هر آئینه سوگند دروغ یاد
نکرده ام پس هرگاه این دعا را بخوانید سعی کنید که دعای تمام

برای امور باقیۂ آخرت باشد نہ لذات فانیۂ دنیا پس فرمود
کہ این از علمہای مکنون و مخزون ما است و از دعاہائے لازم
الاجابت است و در کتاب صفوة الصفات از حضرت
امام محمد باقرؑ روایت کردہ اند یوشع بن نون وصی حضرت
موسیٰؑ در وقتیکہ بمحاربہ عمالقہ مامور شد بنی اسرائیل از ایشان
بسیار ترسیدند زیرا کہ جسمہای عظیم و ہیئتہای غریب داشتند
و بنی اسرائیل در جنب الیشان بسیار حقیر می نمودند پس حضرت
یوشعؑ این حالت را بجناب مقدس الٰہی شکایت کرد
حق تعالیٰ وحی فرستاد بآنحضرت کہ امر کن بزرگان و خواص
بنی اسرائیل را کہ ہر یک سبوئے خالی بر دوش راست
بگیرند بنام یکے از رؤسای عمالقہ و شاخے از شاخہای
گوسفند را میان نش را تہی و سوراخ کنند مانند بوق و دہا نرا
بر دم آن بگذارند و این دعا بخوانند برای آنکہ شیاطین
جن و انس این دعا را یاد نگیرند و بتیز حروفش نتوانند کرد و
در آخر شب آن سبوہا را بنیدازند کہ در میان لشکر ایشان
بشکند چون چنین کردند و صبح شد دیدند کہ عمالقہ ہمہ مردہ اند و باد
کردہ اند پس شما نیز این دعا بخوانید بر ہر کہ با شما دشمنی کند و خواہد کہ

شمارا مغلوب و مقهور گرداند پس حضرت امام محمد باقرؑ فرمود که این دعا از
عمیق علوم مکنونه و مخزونه ماست میاموزید این را بزنان و بچه‌ها و ان
و کودکان و ظالمان و منافقان و این روایت از حضرت صادقؑ
نیز مروی است بروایت عثمان بن سعید بن عمرے اما در ان روایت
چنان است که در وقتے نازل شده که حضرت موسیٰؑ با عمالقه جهاد
میکردند محمد بن علی راشدے که یکے از راویان این دعا است
گفت که من در هر حاجتے که این دعا را خواندم البته روا شد
و برای هر شدتی که خواندم بزودے مستجاب گردید و مستحب
است که نزد غروب آفتاب از هر روز جمعه در شب شنبه خوانده
شود و هر که این دعا را در وقتی که متوجه حاجتے گردد یا نزد دشمنی یا
بادشاه جباری رود بخواند البته حاجتش بر آورده شود و ضرر
دشمن باو نرسد و کسیکه نتواند خواند بنویسد بر کاغذے و بر بازو
خود ببندد یا در بغل گذارد که باز همان تاثیر می کند و این دعا را
دعاے شبور نامند و شبور در لغت بمعنی بوق است و در روضة
الاذکار آورده که سمات بکسر سین است یعنی علامات گویا
بجهت آن مسمی باین اسم شده که علامات اجابت بر آن
ظاهر و هویدا است و از محمد بن راشد مروی است که می گفت

که من دعا نه کردم بآن جهت هیچ مشکلی و ریح اندوہے مگر آنکه بزودی باجابت رسید واین دعا از عثمان بن سعید عمرے وکیل حضرت امام حسن عسکری ع مروی است واز حضرت امام محمد باقر روایت شده که این دعا از علمهائے پوشیده ومخزون است پس بخواہید باین دعا حاجتے راکه نزد خدائے تعالے داشته باشید واظهار آن نزد سفها واطفال واہل ظلم ونفاق مکنید وہم ازان حضرت مروی است که اگر قسم خورم که درین دعا اسم اعظم است راست گفته خواہم بود پس نفرین کنید برآن کسانے که ظلم برما روا داشتند وعزت خود وخواری ما خواستند وبسیاری از اکابر دین باین دعا مداومت نموده اند ودرین عصر نیز می نمایند وگفته اند که خواندن این دعا در چہل جمعه متوالی مجرب است در حصول مآرب ومطالب وکسے که نتواند خواند بنویسد وبا خود دارد که اثر عظیم دارد وقبل از شروع در دعا بگوید سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيْعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الْاٰخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الْبَاطِنُ

فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ سُبْحَانَكَ
لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ انگه با خضوع وخشوع شروع در دعا کند پس بگوید
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْاَعْظَمِ
الْاَعَزِّ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الَّذِي اِذَا دُعِيتَ بِهِ
عَلٰى مَغَالِقِ اَبْوَابِ السَّمَاءِ لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ
انْفَتَحَتْ وَاِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلٰى مَضَائِقِ اَبْوَابِ
الْاَرْضِ لِلْفَرَجِ بِالرَّحْمَةِ انْفَرَجَتْ وَاِذَا دُعِيتَ
بِهِ عَلَى الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تَيَسَّرَتْ وَاِذَا دُعِيتَ بِهِ
عَلَى الْاَمْوَاتِ لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ وَاِذَا دُعِيتَ
بِهِ عَلٰى كَشْفِ الْبَاْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ انْكَشَفَتْ وَ
بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ اَكْرَمِ الْوُجُوهِ وَاَعَزِّ
الْوُجُوهِ الَّذِي عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَضَعَتْ
لَهُ الرِّقَابُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْاَصْوَاتُ وَوَجِلَتْ
لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخَافَتِكَ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي تُمْسِكُ
السَّمَاءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِكَ وَتُمْسِكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا

إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِكَ وَبِمَشِيَّتِكَ
الَّتِي دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ وَبِكَلِمَتِكَ الَّتِي خَلَقْتَ
بِهَا السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَبِحِكْمَتِكَ الَّتِي صَنَعْتَ
بِهَا الْعَجَائِبَ وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَهَا
لَيْلًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ
وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا وَجَعَلْتَ النَّهَارَ نُشُورًا مُبْصِرًا
وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً
وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا وَ
خَلَقْتَ بِهَا الْكَوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا نُجُومًا وَبُرُوجًا
وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُومًا وَجَعَلْتَ لَهَا
مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِيَ وَ
جَعَلْتَ لَهَا فَلَكًا وَمَسَابِحَ وَقَدَّرْتَهَا فِي السَّمَاءِ
مَنَازِلَ فَأَحْسَنْتَ تَقْدِيرَهَا وَصَوَّرْتَهَا فَأَحْسَنْتَ
تَصْوِيرَهَا وَأَحْصَيْتَهَا بِأَسْمَائِكَ إِحْصَاءً وَدَبَّرْتَهَا
بِحِكْمَتِكَ تَدْبِيرًا فَأَحْسَنْتَ تَدْبِيرَهَا وَسَخَّرْتَهَا
بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَسُلْطَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ
وَعَدَدِ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ وَجَعَلْتَ رُؤْيَتَهَا

لجميع الناس مرة واحدة فاسئلك اللهم بمجدك الذي
كلمت به عبدك ورسولك موسى بن عمران في المقدسين
فوق احساس الكروبين فوق غمائم النور فوق
تابوت الشهادة في عمود النار في طور سيناء و
في جبل حوريث في الواد المقدس في البقعة
المباركة من جانب الطور الايمن من الشجرة
وفي ارض مصر بتسع ايات بينات ويوم فرقت — ن فلقت
لبني اسرائيل البحر في المنبجسات التي صنعت بها
العجائب في بحر سوق وعقدت ماء البحر في قلب — ن سوف
الغمر كالحجارة وجاوزت ببني اسرائيل البحر وتمت
كلمتك الحسنى عليهم بما صبروا واورثتهم
مشارق الارض ومغاربها التي باركت فيها للعالمين
واغرقت فرعون وجنوده ومراكبه في اليم وباسمك
العظيم الاعظم الاعز الاجل الاكرم وبمجدك
الذي تجليت به لموسى كليمك عليه السلام في
طور سيناء ولابراهيم خليلك عليه السلام
من قبل في مسجد الخيف ولاسحاق صفيك

maablib.org

عليه السلام في بئر شيع وليعقوب نبيك عليه السلام
في بيت ايل واوفيت لابراهيم عليه السلام بميثاقك
ولاسحق بحلفك وليعقوب بشهادتك وللمؤمنين
بوعدك وللداعين باسمائك فاجبت وبمجدك فاجبت
الذي ظهر لموسى بن عمران على قبة الرمان
وبآياتك التي وقعت على ارض مصر بمجد العزة
والغلبة بآيات عزيزة وبسلطان القوة وبعزة
القدرة وبشان الكلمة التامة وبكلماتك التي
تفضلت بها على اهل السموات والارض اهل
الدنيا والآخرة وبرحمتك التي مننت بها على
جميع خلقك وباستطاعتك التي اقمت بها على
العالمين وبنورك الذي قد خر من فزعه طور سيناء
وبعلمك وجلالك وكبريائك وعزتك وجبروتك التي لم تستقلها
الارض وانخفضت لها السموات وانزجر لها العمق
الاكبر وركدت لها البحار والانهار وخضعت لها الجبال
وسكنت لها الارض بمناكبها واستسلمت لها الخلائق
كلها وخفقت لها الرياح في جريانها وخمدت لها النيران في اوطانها وبسلطانك

الَّذِی عَزَّتْ لَکَ بِهِ الْغَلَبَةُ دَهْرَ الدُّهُورِ وَحَمِدْتَ بِهِ
فِی السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِیْنَ وَبِکَلِمَتِکَ کَلِمَةِ الصِّدْقِ
الَّتِی سَبَقَتْ لِاَبِیْنَا اٰدَمَ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَذُرِّیَّتِهِ بِالرَّحْمَةِ وَ
اَسْئَلُکَ اللّٰهُمَّ بِکَلِمَتِکَ الَّتِی غَلَبَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَبِنُوْرِ
وَجْهِکَ الَّذِی تَجَلَّیْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَکًّا وَ
خَرَّ مُوْسٰی صَعِقًا وَبِمَجْدِکَ الَّذِی ظَهَرَ عَلٰی طُوْرِ
سَیْنَاءَ فَکَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَکَ وَرَسُوْلَکَ مُوْسٰی بْنَ
عِمْرَانَ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَبِطَلْعَتِکَ فِی سَاعِیْرَ وَظُهُوْرِکَ فِی جَبَلِ
فَارَانَ بِرَبَوَاتِ الْمُقَدَّسِیْنَ وَجُنُوْدِ الْمَلَائِکَةِ
الصَّافِّیْنَ وَخُشُوْعِ الْمَلٰئِکَةِ الْمُسَبِّحِیْنَ وَبِبَرَکَاتِکَ
الَّتِی بَارَکْتَ فِیْهَا عَلٰی اِبْرَاهِیْمَ خَلِیْلِکَ فِی اُمَّةِ مُحَمَّدٍ
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ وَبَارَکْتَ لِاِسْحٰقَ صَفِیِّکَ فِی اُمَّةِ
عِیْسٰی عَلَیْهِ السَّلَامُ وَبَارَکْتَ لِیَعْقُوْبَ اِسْرَائِیْلِکَ
فِی اُمَّةِ مُوْسٰی عَلَیْهِ السَّلَامُ وَبَارَکْتَ لِحَبِیْبِکَ
مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ فِی عِتْرَتِهِ وَذُرِّیَّتِهِ وَاُمَّتِهِ
بِالرَّحْمَةِ اَللّٰهُمَّ وَکَمَا غِبْنَا عَنْ ذٰلِکَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ وَاٰمَنَّا بِهِ
وَلَمْ نَرَهُ صِدْقًا وَعَدْلًا اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ

maablib.org

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُبَارِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَتَرْحَمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَاَفْضَلِ مَا
صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى اِبْرَاهِيْمَ
وَآلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَجِيْدٌ فَعَّالٌ لِمَا
تُرِيْدُ وَاَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ بعده
پس مستحب است که بخواند بعد این دعا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ
هٰذَا الدُّعَاءِ مِمَّا فَاتَ مِنْهُ مِنَ الْاَسْمَاءِ وَبِمَا يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ
مِنَ التَّفْسِيْرِ وَالتَّدْبِيْرِ الَّذِيْ لَا يُحِيْطُ بِهِ اِلَّا اَنْ
تَفْعَلَ بِيْ كَذَا وَكَذَا بعده بگوید اَللّٰهُمَّ بِحُرْمَةِ هٰذَا الدُّعَاءِ
وَهٰذِهِ الْاَسْمَاءِ الَّتِيْ لَا يَعْلَمُ تَفْسِيْرَهَا وَلَا بَاطِنَهَا
غَيْرُكَ اِفْعَلْ بِيْ كَذَا وَكَذَا اَوِ انْتَقِمْ لِيْ مِنْ فُلَانِ بْنِ
فُلَانٍ وَاغْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِيْ مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَاَخَّرَ وَوَسِّعْ
عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ وَاكْفِنِيْ مَؤُنَةَ اِنْسَانِ
سُوْءٍ وَجَارِ سُوْءٍ وَقَرِيْنِ سُوْءٍ وَسُلْطَانِ سُوْءٍ
اِنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيْرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ اٰمِيْنَ
رَبَّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
النَّبِيِّ وَآلِهِ سید بن طاوس در اقبال آورده که این

دعا را در چهار عید بخوانند یعنی در روز جمعه و عید فطر و عید قربان و عید غدیر
و این دعا مروی است از حضرت امام جعفر صادق ع و موسوم است
بدعای ندبه و بعضی از علما این دعا را از جمله زیارت حضرت
صاحب الامر ع ذکر کرده اند اینست دعا الحمد لله الذی
لا اله الا هو وله الحمد رب العالمین وصلی الله علی
محمد نبیه وآله وسلم تسلیما اللهم لک الحمد علی
ما جری به قضاؤک فی اولیائک الذین
استخلصتهم لنفسک ودینک اذ اخترت لهم
جزیل ما عندک من النعیم المقیم الذی لا زوال
له ولا اضمحلال بعد ان شرطت علیهم الزهد
فی درجات هذه الدنیا الدنیة وزبرجها فشرطوا
لک ذلک وعلمت منهم الوفاء به فقبلتهم وقربتهم
وقدمت لهم الذکر العلی والثناء الجلی واهبطت
علیهم ملائکتک وکرمتهم بوحیک ورفدتهم
بعلمک وجعلتهم الذرایع الیک والوسیلة الی
رضوانک فبعض اسکنته جنتک الی ان اخرجته
منها وبعض حملته فی فلکک ونجیته ومن آمن معه

مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضٌ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ
خَلِيلاً وَسَأَلَكَ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ فَأَجَبْتَهُ
وَجَعَلْتَ ذٰلِكَ عَلِيًّا وَبَعْضٌ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكْلِيمًا
وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ رِدْءًا وَوَزِيرًا وَبَعْضٌ أَوْلَدْتَهُ
(اى نفعا ۱۲ مختار الصحاح)
مِنْ غَيْرِ أَبٍ وَآتَيْتَهُ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
وَكُلٌّ شَرَعْتَ لَهُ شَرِيعَةً وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهَاجًا وَتَخَيَّرْتَ
لَهُ أَوْصِيَاءَ مُسْتَحْفِظًا بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ مِنْ مُدَّةٍ إِلَى مُدَّةٍ إِقَامَةً
لِدِينِكَ وَحُجَّةً عَلَى عِبَادِكَ وَلِئَلَّا يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ
وَيَغْلِبَ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ وَلِئَلَّا يَقُولَ أَحَدٌ لَوْلَا أَرْسَلْتَ
إِلَيْنَا رَسُولًا مُنْذِرًا وَأَقَمْتَ لَنَا عَلَمًا هَادِيًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ
مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى إِلَى أَنِ انْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَى
حَبِيبِكَ وَنَجِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ كَمَا
انْتَجَبْتَهُ سَيِّدَ مَنْ خَلَقْتَهُ وَصَفْوَةَ مَنِ اصْطَفَيْتَهُ
وَأَفْضَلَ مَنِ اجْتَبَيْتَهُ وَأَكْرَمَ مَنِ اعْتَمَدْتَهُ قَدَّمْتَهُ
عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَبَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَأْتَهُ
مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبُرَاقَ وَعَرَجْتَ
بِرُوحِهِ إِلَى سَمَائِكَ وَأَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ

إِلَى انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ وَحَفَفْتَهُ
بِجَبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَ
وَعَدْتَهُ أَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
وَذٰلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مُبَوَّأَ صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ وَجَعَلْتَ
لَهُ وَلَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ
وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَقُلْتَ إِنَّمَا يُرِيدُ اللهُ لِيُذْهِبَ
عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا وَجَعَلْتَ
أَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ
فَقُلْتَ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ
وَقُلْتَ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ وَقُلْتَ مَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا
فَكَانُوا هُمُ السَّبِيلَ إِلَيْكَ وَالْمَسْلَكَ إِلَىٰ رِضْوَانِكَ
فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيَّهُ عَلِيَّ ابْنَ أَبِي طَالِبٍ
صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمَا وَعَلَىٰ آلِهِمَا هَادِيًا إِذْ كَانَ هُوَ
الْمُنْذِرَ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَالْمَلَأُ أَمَامَهُ مَنْ
كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ اَللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ

عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله وقال من كنت
نبيه فعلي اميره وقال انا وعلي من شجرة واحدة و
سائر الناس من شجر شتى واحله محل هارون من موسى
فقال انت بمنزلة هارون من موسى الا انه لا نبي
بعدي وزوجه ابنته سيدة نساء العالمين و
احل له من مسجده ما حل له وسد الابواب
الا بابه ثم اودعه علمه وحكمته فقال انا مدينة
العلم وعلي بابها فمن اراد المدينة والحكمة فليأتها
من بابها ثم قال انت اخي ووصيي ووارثي ودمك
دمي ولحمك لحمي وسلمك سلمي وحربك حربي
والايمان مخالط لحمك ودمك كما خالط لحمي ودمي
وانت غدا على الحوض خليفتي وانت تقضي ديني و
تنجز عداتي وشيعتك على منابر من نور مبيضة
وجوههم حولي في الجنة وهم جيراني ولولا انت يا علي
لم يعرف المؤمنون بعدي وكان بعده هدى من
الضلال ونورا من العمى وحبل الله المتين والصراط
المستقيم ولا يسبق بقرابة في رحم ولا بسابقة في

في دين ولا يلحق في منقبة من مناقبه يحذو حذو الرسول صلى
الله عليه وآله ويقاتل على التأويل ولا تأخذه في الله
لومة لائم قد وتر فيه صناديد العرب وقتل أبطالهم
وناوش ذؤبانهم وأودع قلوبهم أحقاداً بدرية
وخيبرية وحنينية وغيرهن فأضبت على عداوته
وأكبت على منابذته حتى قتل الناكثين والقاسطين
والمارقين ولما قضى نحبه وقتله أشقى الأشقياء من
الأولين والآخرين يتبع أشقى الأولين لم يمتثل
أمر رسول الله صلى الله عليه وآله في الهادين
بعد الهادين والأمة مصرة على مقته مجتمعة على قطيعة رحمه
وإقصاء ولده إلا القليل ممن وفى لرعاية الحق فيهم
فقتل من قتل وسبي من سبي وأقصي من أقصي
وجرى القضاء لهم بما يرجى له حسن المثوبة
وكانت الأرض لله يورثها من يشاء من عباده و
العاقبة للمتقين وسبحان ربنا إن كان وعد
ربنا لمفعولا ولن يخلف الله وعده وهو العزيز
الحكيم فعلى الأطائب من أهل محمد وعلي صلى الله

عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا فَلْيَبْكِ الْبَاكُونَ وَإِيَّاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النَّادِبُونَ
وَلِمِثْلِهِمْ فَلْتَذْرِفِ الدُّمُوعُ وَلْيَصْرُخِ الصَّارِخُونَ وَيَعِجُّ
الْعَاجُّونَ اَيْنَ الْحَسَنُ وَاَيْنَ الْحُسَيْنُ وَاَيْنَ اَبْنَاءُ الْحُسَيْنِ
صَالِحٌ بَعْدَ صَالِحٍ وَصَادِقٌ بَعْدَ صَادِقٍ وَاَيْنَ
السَّبِيلُ بَعْدَ السَّبِيلِ وَاَيْنَ الْخِيَرَةُ بَعْدَ الْخِيَرَةِ وَاَيْنَ
الشُّمُوسُ الطَّالِعَةُ اَيْنَ الْاَقْمَارُ الْمُنِيرَةُ اَيْنَ الْاَنْجُمُ
الزَّاهِرَةُ اَيْنَ اَعْلَامُ الدِّينِ وَقَوَاعِدُ الْعِلْمِ اَيْنَ
بَقِيَّةُ اللهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعِتْرَةِ الْهَادِيَةِ
اَيْنَ الْمُعَدُّ لِقَطْعِ دَابِرِ الظَّلَمَةِ اَيْنَ الْمُنْتَظَرُ لِاِقَامَةِ الْاَمْتِ
وَالْعِوَجِ اَيْنَ الْمُرْتَجَى لِاِزَالَةِ الْجَوْرِ وَالْعُدْوَانِ اَيْنَ الْمُدَّخَرُ
لِتَجْدِيدِ الْفَرَائِضِ وَالسُّنَنِ اَيْنَ الْمُتَخَيَّرُ لِاِعَادَةِ الْمِلَّةِ
وَالشَّرِيعَةِ اَيْنَ الْمُؤَمَّلُ لِاِحْيَاءِ الْكِتَابِ وَحُدُودِهِ
اَيْنَ مُحْيِي مَعَالِمِ الدِّينِ وَاَهْلِهِ اَيْنَ قَاصِمُ شَوْكَةِ
الْمُعْتَدِينَ اَيْنَ هَادِمُ اَبْنِيَةِ الشِّرْكِ وَالنِّفَاقِ اَيْنَ
مُبِيدُ اَهْلِ الْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ وَالطُّغْيَانِ اَيْنَ
حَاصِدُ فُرُوعِ الْغَيِّ وَالشِّقَاقِ اَيْنَ طَامِسُ آثَارِ الزَّيْغِ
وَالْاَهْوَاءِ اَيْنَ قَاطِعُ حَبَائِلِ الْكِذْبِ وَالْاِفْتِرَاءِ اَيْنَ مُبِيدُ

الْعُتاةِ وَالْمَرَدَةِ اَيْنَ مُسْتَاْصِلُ اَهْلِ الْعِنادِ وَالتَّضْليلِ
وَالْاِلْحادِ اَيْنَ مُعِزُّ الْاَوْلِياءِ وَمُذِلُّ الْاَعْداءِ اَيْنَ
جامِعُ الْكَلِمِ عَلَى التَّقْوى اَيْنَ بابُ اللهِ الَّذى مِنْهُ يُؤْتى
اَيْنَ وَجْهُ اللهِ الَّذى بِهِ يَتَوَجَّهُ اِلَيْهِ الْاَوْلِياءُ اَيْنَ
السَّبَبُ الْمُتَّصِلُ بَيْنَ الْاَرْضِ وَالسَّماءِ اَيْنَ صاحِبُ
يَوْمِ الْفَتْحِ وَناشِرُ رايَةِ الْهُدى اَيْنَ مُؤَلِّفُ شَمْلِ الصَّلاحِ
وَالرِّضا اَيْنَ الطّالِبُ بِذُحُولِ الْاَنْبِياءِ وَاَبْناءِ الْاَنْبِياءِ
اَيْنَ الْمُطالِبُ بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلا اَيْنَ الْمَنْصُورُ
عَلى مَنِ اعْتَدى عَلَيْهِ وَافْتَرى اَيْنَ الْمُضْطَرُّ الَّذى
يُجابُ اِذا دَعا اَيْنَ صَدْرُ الْخَلائِقِ ذُو الْبِرِّ
وَالتَّقْوى اَيْنَ ابْنُ النَّبِيِّ الْمُصْطَفى وَابْنُ عَلِيٍّ الْمُرْتَضى
وَابْنُ خَديجَةَ الْغَرّاءِ وَابْنُ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ الْكُبْرى بِاَبى
اَنْتَ وَاُمّى وَنَفْسى لَكَ الْوِقاءُ وَالْحِمى يَا بْنَ السّادَةِ
الْمُقَرَّبينَ يَا بْنَ النُّجَباءِ الْاَكْرَمينَ يَا بْنَ الْهُداةِ
الْمَهْدِيّينَ يَا بْنَ الْخِيَرَةِ الْمُهَذَّبينَ يَا بْنَ الْغَطارِفَةِ
الْاَنْجَبينَ يَا بْنَ الْاَطائِبِ الْمُسْتَطْهَرينَ يَا بْنَ الْخَضارِمَةِ
الْمُنْتَجَبينَ يَا بْنَ الْقَماقِمَةِ الْاَكْبَرينَ الْاَكْرَمينَ يَا بْنَ

البُدُورِ المُنِيرَةِ يَابْنَ السُّرُجِ المُضِيئَةِ يَابْنَ الشُّهُبِ الثَّاقِبَةِ يَابْنَ الأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ يَابْنَ السُّبُلِ الوَاضِحَةِ يَابْنَ الأَعْلَامِ اللَّائِحَةِ يَابْنَ العُلُومِ الكَامِلَةِ يَابْنَ السُّنَنِ المَشْهُورَةِ يَابْنَ المَعَالِمِ المَأْثُورَةِ يَابْنَ المُعْجِزَاتِ المَوْجُودَةِ يَابْنَ الدَّلَائِلِ المَشْهُودَةِ يَابْنَ الصِّرَاطِ المُسْتَقِيمِ يَابْنَ النَّبَاءِ العَظِيمِ يَابْنَ مَنْ هُوَ فِي أُمِّ الكِتَابِ لَدَى اللهِ عَلِيٌّ حَكِيمٌ يَابْنَ الآيَاتِ وَالبَيِّنَاتِ يَابْنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ يَابْنَ البَرَاهِينِ الوَاضِحَاتِ البَاهِرَاتِ يَابْنَ الحُجَجِ البَالِغَاتِ يَابْنَ النِّعَمِ السَّابِغَاتِ يَابْنَ طٰهٰ وَالمُحْكَمَاتِ يَابْنَ يٰسٓ وَالذَّارِيَاتِ يَابْنَ الطُّورِ وَالعَادِيَاتِ يَابْنَ مَنْ دَنٰى فَتَدَلّٰى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنٰى دُنُوًّا وَاقْتِرَابًا مِنَ العَلِيِّ الأَعْلٰى لَيْتَ شِعْرِي أَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النَّوٰى بَلْ أَيُّ أَرْضٍ تُقِلُّكَ أَوْ ثَرٰى أَبِرَضْوٰى أَوْ غَيْرِهَا أَمْ ذِي طُوٰى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَرَى الخَلْقَ وَلَا تُرٰى وَلَا أَسْمَعُ لَكَ حَسِيسًا وَلَا نَجْوٰى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ تُحِيطَ بِكَ دُونَكَ البَلْوٰى وَلَا يَنَالُكَ مِنِّي ضَجِيجٌ وَلَا شَكْوٰى

بنفسی انت من مغیّب لم یخل منّا بنفسی انت من نازح ما نزح
عنّا بنفسی انت امنیة شائق یتمنّی من مؤمن و مؤمنة
ذکرا فحنّا بنفسی انت من عقید عزّ لا یسامی بنفسی انت من اثیل مجد
لا یجاری بنفسی انت من تلاد نعم لا تضاهی بنفسی انت من نصیف
شرف لا یساوی الی متی احار فیک یا مولای و الی متی و ایّ
خطاب اصف فیک و ایّ نجوی عزیز علیّ ان اجاب دونک و اناغی
عزیز علیّ ان ابکیک و یخذلک الوری عزیز علیّ ان یجری
علیک دونهم ما جری هل من معین فاطیل معه العویل
و البکاء هل من جزوع فاساعد جزعه اذا خلا هل
قذیت عین فساعدتها عینی علی القذی هل الیک
یا بن احمد سبیل فتلقی هل یتّصل یومنا منک بعدة
فنحظی متی نرد مناهلک الرویّة فنروی متی ننتقع
من عذب مائک فقد طال الصدی متی نغادیک
و نراوحک فنقرّ منها عینا متی ترانا و نریک و قد نشرت
لواء النصر تری اترانا نحفّ بک و انت تأمّ الملاء و
قد ملأت الارض عدلا و اذقت اعداءک هوانا
و عقابا و ابرت العتاة و جحدة الحقّ و قطعت دابر

الْمُنْكِرِيْنَ وَاجْتَثَثْتَ اُصُوْلَ الظَّالِمِيْنَ وَنَحْنُ نَقُوْلُ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ كَشَّافُ الْكُرُوْبِ وَالْبَلْوٰى وَاِلَيْكَ
اَسْتَعْدِيْ فَعِنْدَكَ الْعَدْوٰى وَاَنْتَ رَبُّ الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى
فَاَغِثْ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ عُبَيْدَكَ الْمُبْتَلٰى وَاَرِهِ
سَيِّدَهُ يَا شَدِيْدَ الْقُوٰى وَاَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْاَسٰى وَالْجَوٰى
وَبَرِّدْ غَلِيْلَهُ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى وَمَنْ اِلَيْهِ الرُّجْعٰى وَالْمُنْتَهٰى اَللّٰهُمَّ
وَنَحْنُ عَبِيْدُكَ التَّائِقُوْنَ اِلٰى وَلِيِّكَ الْمُذَكِّرِ بِكَ وَبِنَبِيِّكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً
وَمَلَاذًا وَاَقَمْتَهُ لَنَا قِوَامًا وَمَعَاذًا وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ مِنَّا اِمَامًا فَبَلِّغْهُ مِنَّا
تَحِيَّةً وَسَلَامًا وَزِدْنَا بِذٰلِكَ يَا رَبِّ اِكْرَامًا وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنَا مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا
وَاَتْمِمْ نِعْمَتَكَ بِتَقْدِيْمِكَ اِيَّاهُ اَمَامَنَا حَتّٰى تُوْرِدَنَا جِنَانَكَ وَمُرَافَقَةَ الشُّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَرَسُوْلِكَ السَّيِّدِ
الْاَكْبَرِ وَعَلٰى اَبِيْهِ وَصَلِّ عَلٰى عَلِيٍّ اَبِيْهِ السَّيِّدِ الْقَسْوَرِ وَحَامِلِ اللِّوَاءِ فِي الْمَحْشَرِ
سَاقِيْ اَوْلِيَائِهِ مِنْ نَهْرِ الْكَوْثَرِ وَالْاَمِيْرِ عَلٰى سَائِرِ الْبَشَرِ الَّذِيْ مَنْ اٰمَنَ بِهِ
فَقَدْ ظَفِرَ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِهِ فَقَدْ كَفَرَ وَخَطِرَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلٰى اَخِيْهِ
وَعَلٰى نَجْلِهِمَا الْمَيَامِيْنِ الْغُرَرِ مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا اَضَاءَ قَمَرٌ وَعَلٰى
جَدَّتِهِ الصِّدِّيْقَةِ الْكُبْرٰى فَاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلٰى مَنِ
اصْطَفَيْتَ مِنْ اٰبَائِهِ الْبَرَرَةِ عَلَيْهِ اَفْضَلُ وَاَكْمَلُ وَاَتَمُّ وَاَدْوَمُ

واكبر واوفر ما صليت على احد من اصفيائك وخيرتك
من خلقك وصل عليه صلوة لا غاية لعددها ولا نهاية
لمددها ولا نفاد لامدها اللهم واقم به الحق وادحض
به الباطل وادل به اولياءك واذلل به اعداءك
وصل اللهم بيننا وبينه وصلة تؤدي الى
مرافقة سلفه واجعلنا ممن ياخذ بحجزتهم و
يمكث في ظلهم واعنا على تادية حقوقه اليه
والاجتهاد في طاعته والاجتناب عن معصيته
وامنن علينا برضاه وهب لنا رافته ورحمته
ودعاءه وخيره ما ننال به سعة من رحمتك و
فوزا عندك واجعل صلوتنا به مقبولة وذنوبنا
به مغفورة ودعاءنا به مستجابا واجعل ارزاقنا
به مبسوطة وهمومنا به مكفية وحوائجنا به مقضية
واقبل الينا بوجهك الكريم واقبل تقربنا اليك وانظر الينا
نظرة رحيمة نستكمل بها الكرامة عندك ثم لا تصرفها
عنا بجودك واسقنا من حوض جده صلى الله عليه
واله بكاسه وبيده ريا رويا هنيئا سائغا لا ظما بعده يا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَإِذَا فَرَغْتَ مِنَ الدُّعَاءِ فَتَأَهَّبْ لِلسُّجُودِ بَيْنَ يَدَيْ مَوْلَاكَ ﴿

باب پنجم

در بیان اعمالِ هر ماه - و درین باب سه فصل است

فصل اوّل در بیان تحقیق رویت هلال و ادعیه آن و نماز ماه نو

و دانستن غرهٔ هر ماه و شناختن قمر در عقرب و طریقهٔ معرفت موضع شمس و قمر ❖ بدانکه هلال ثابت میشود بچند طریق - اوّل بچشم خود دیدن دوم شیاع سوم شهادت عادلین که خود مشاهده کرده باشند - چهارم گذشتن سی روز از ماه گذشته پنجم بحکم حاکم شرع بشرط عدم علم بخطاے آن و اعتبار جدول در مذهب ما نیست و آن حسابے است مخصوص از رفتار قمر خلاصه اش آنست که یک شهر را ناقص و دوم را کامل و ابتدا از ماه محرم میکنند و محرم را کامل میشمارند و نیز اعتبار عدد هم نیست و آن اینست که مثلاً ماه شعبان را بست و نه روز همیشه قرار دهند و ماه رمضان را سی روزه دارند و همچنین طوق زدن هلال اعتبار ندارد و همچنین نه غائب شدن هلال بعد از شفق

بآنکه گویند دوشنبه هست و نیز انتفاخ هم معتبر نیست یعنی که قرص ماهتاب
چنان روشن باشد که قبل از زوال دیده شود آن روز را اول ماه ندانند بلکه
زداعزه باید شمرد و همچنین اگر هلال دو شب پوشیده ماند ضرور نیست که در شب سوم
دیده شود و شیاع عبارت از آنست که چند کس خبر دهند برویت هلال که از
خبر ایشان نفس مطمئن شود و از گفتن ایشان ظن حاصل شود و ظن
کذب بر آن نشود و عدد شیوع منحصر و منصوص نیست گاه باشد که از
ده تا اطمینان نفس میشود و گاهی از پنجاه کس حاصل نمی شود آری
این ضرور است که عدد ایشان از دو کس زاید باشد چرا که اگر دو کس
باشد عدالت در آن ضرور است و در شیاع تخصص بمرد و زن و بچه
وجوان و مسلم و کافر نیست بلکه بر قول هر یکی گروه اکتفا میتوان کرد

مستحب است که در نزد رویت هلال هر ماه در شب اول
یا دوم یا سوم دعای صحیفهٔ کامله بخواند و دعا این است

أَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِيعُ الدَّائِبُ السَّرِيعُ الْمُتَرَدِّدُ فِي مَنَازِلِ
التَّقْدِيرِ الْمُتَصَرِّفُ فِي فَلَكِ التَّدْبِيرِ آمَنْتُ بِمَنْ
نَوَّرَ بِكَ الظُّلَمَ وَأَوْضَحَ بِكَ الْبُهَمَ وَجَعَلَكَ آيَةً مِنْ
آيَاتِ مُلْكِهِ وَعَلَامَةً مِنْ عَلَامَاتِ سُلْطَانِهِ وَامْتَهَنَكَ
بِالزِّيَادَةِ وَالنُّقْصَانِ وَالطُّلُوعِ وَالْأُفُولِ وَالْإِنَارَةِ

وَالْكُسُوفِ فِي كُلِّ ذٰلِكَ اَنْتَ لَهُ مُطِيعٌ وَاِلٰى اِرَادَتِهِ
سَرِيعٌ سُبْحَانَهُ مَا اَعْجَبَ مَا دَبَّرَ فِي اَمْرِكَ وَاَلْطَفَ
مَا صَنَعَ فِي شَأْنِكَ جَعَلَكَ مِفْتَاحَ شَهْرٍ حَادِثٍ لِاَمْرٍ
حَادِثٍ فَاَسْئَلُ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكَ وَخَالِقِي وَخَالِقَكَ
وَمُقَدِّرِي وَمُقَدِّرَكَ وَمُصَوِّرِي وَمُصَوِّرَكَ اَنْ
يُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاَنْ يَجْعَلَكَ هِلَالَ بَرَكَةٍ
لَا تَمْحَقُهَا الْاَيَّامُ وَطَهَارَةٍ لَا تُدَنِّسُهَا الْاٰثَامُ هِلَالَ
اٰمْنٍ مِنَ الْاٰفَاتِ وَسَلَامَةٍ مِنَ السَّيِّئَاتِ هِلَالَ سَعْدٍ
لَا نَحْسَ فِيهِ وَيُمْنٍ لَا نَكَدَ مَعَهُ وَيُسْرٍ لَا يُمَازِجُهُ عُسْرٌ
وَخَيْرٍ لَا يَشُوبُهُ شَرٌّ هِلَالَ اٰمْنٍ وَاِيمَانٍ وَنِعْمَةٍ وَ
اِحْسَانٍ وَسَلَامَةٍ وَاِسْلَامٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ اَرْضٰى مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَاَزْكٰى
مَنْ نَظَرَ اِلَيْهِ وَاَسْعَدَ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ وَوَفِّقْنَا
فِيهِ لِلتَّوْبَةِ وَاعْصِمْنَا فِيهِ مِنَ الْحَوْبَةِ وَاحْفَظْنَا
فِيهِ مِنْ مُبَاشَرَةِ مَعْصِيَتِكَ وَاَوْزِعْنَا فِيهِ شُكْرَ
نِعْمَتِكَ وَاَلْبِسْنَا فِيهِ جُنَنَ الْعَافِيَةِ وَاَتْمِمْ عَلَيْنَا بِاسْتِكْمَالِ
طَاعَتِكَ فِيهِ الْمِنَّةَ اِنَّكَ الْمَنَّانُ الْحَمِيدُ وَصَلَّى اللّٰهُ

عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ ایضاً این دعا از
حضرت امیر در نزد رویت اہلہ وارد است اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ خَیْرَ
هٰذَا الشَّهْرِ وَنُوْرَهٗ وَنَصْرَهٗ وَفَتْحَهٗ وَبَرَکَتَهٗ وَطَهُوْرَهٗ وَرِزْقَهٗ
وَاَسْئَلُکَ خَیْرَ مَا فِیْهِ وَخَیْرَ مَا بَعْدَهٗ وَاَعُوْذُ بِکَ مِنْ شَرِّ
مَا فِیْهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهٗ اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْهُ عَلَیْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِیْمَانِ
وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ وَالْبَرَکَةِ وَالتَّقْوٰی وَالتَّوْفِیْقِ لِمَا
تُحِبُّ وَتَرْضٰی ایضاً در منهاج العارفین از جناب رسول خدا
این دعا منقول است اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهٗ عَلَیْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِیْمَانِ
وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ ایضاً در کتاب مذکور وارد است که
چون هلال را دیدی بسوی او اشاره کن و رو بقبله دستها را بردار
وبگو رَبِّیْ وَرَبُّکَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِیْنَ اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهٗ عَلَیْنَا
بِالْاَمْنِ وَالْاِیْمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ وَالْمُسَارَعَةِ
اِلٰی مَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اَللّٰهُمَّ بَارِکْ لَنَا فِیْ شَهْرِنَا هٰذَا وَ
اُرْزُقْنَا خَیْرَهٗ وَعَوْنَهٗ وَاصْرِفْ عَنَّا ضُرَّهٗ وَشَرَّهٗ وَ
بَلَاءَهٗ وَفِتْنَتَهٗ وسید بن طاؤس در اقبال این دعا را
مخصوص بماه صیام ذکر کرده و نیز در کتاب منهاج العارفین مروی است
که هر که در وقت رویت هلال هفت مرتبه سوره حمد بخواند درد چشم را نه بیند

ایضاً سید بن طاؤس طاب ثراه در کتاب دروع الواقیه
از حضرت رسالت آورده که هر کس در شب اول ماه نظر بهلال کند و
دست خود را جانب خانهٔ دشمن خود اشاره کند و بایستد و این دعا را سه
مرتبه بخواند و در هر مرتبه اشاره کند بجانب خانهٔ دشمن خدائے تعالیٰ
شر آن دشمن را ازو کفایت فرماید و هر گاه در شب اول ماه باجابت
نرسد در شب دوم و سوم نیز چنین کند که نجات یابد و هر گاه بتعویق افتد
در ماه دوم نیز چنین کند و هر گاه باجابت مقرون نگردد در ماه سوم
چنین کند انشاء اللہ تعالیٰ باجابت مقرون شود دعا این است
أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ
فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ سه بار و اشاره کن باین کلمه بجانب
او و بگو اَللّٰهُمَّ طُمَّهُ بِالْبَلَاءِ طَمًّا وَغُمَّهُ بِالْبَلَاءِ غَمًّا
وَارْمِهِ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ وَطَيْرِكَ الْأَبَابِيلِ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ

سید بن طاؤس نور اللہ مضجعه در کتاب دروع الواقیه
آورده که حضرت رسالت پناہ ؐ هر گاه هلال را می دیدند سه مرتبه
اَللّٰهُ أَكْبَرُ و سه مرتبه لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ می فرمودند بعد از ان این دعا

می خواندند الحمد لله الذی اذهب بشهر کذا و جاء
بشهر کذا و ظاهر اینست که در فقره اولی بجای لفظ کذا نام ماه گذشته
باید گفت و در فقره ثانیه نام ماه آینده و نیز در کتاب مذکور آورده که بنویسید
در وقت دیدن هلال بر دست چپ بانگشت شهادت دست
راست محمد و علی و فاطمة و الحسن و الحسین
و علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد
و علی و الحسن و محمد علیهم السلام و بنویسید سوره
توحید را و بعد از ان بگوید اللهم ان الناس اذا نظروا
الی الهلال نظر بعضهم الی وجوه بعض و تبرک
بعضهم ببعض و انی نظرت الی اسمائک و اسم
نبیک و ولیک و اولیائک علیهم السلام و الی
کتابک فاعطنی کل الذی احب من الخیر
و اصرف عنی کل الذی احب ان تصرفه عنی
من الشر و زدنی من فضلک ما انت اهله و
لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و نیز
در کتاب مذکور آورده که دست چپ محل استعمال نجاستها است
و این نامها بزرگ ترین نامها است پس اگر این را در رقعه بنویسید

maablib.org

وآن رقعه را در کف دست چپ بگذارد و بگوید انچه گفته شد شاید احوط
باشد و نیز در کتاب مذکور آورده که مستحب است خوردن پنیر
در اول هر ماه چنانچه از حضرت امام جعفر صادق ؑ مروی است
که خوب لقمهٔ الیست پنیر دهن را خوش مزه و خوشبو میگرداند و طعام سابق
را هضم می کند و اشتهائی آورد و هر که آنرا در اول ماه بخورد نزدیک
است که حاجت او روا شود در ان ماه صاحب منهاج
العارفین از حضرت صادق ؑ آورده که هر کس در شب اول
ماه دو رکعت نماز بکند و در هر رکعتی بعد از حمد سورهٔ انعام را
بخواند و از خدا سوال کند که او را از هر دردی و ترسی و بلای
ایمن گرداند خدا در ان ماه او را از همه آفات محفوظ دارد سید
بن طاؤس ؒ در کتاب دروع الواقیه آورده که حضرت امام محمد باقر ؑ
هرگاه ماه نو می آمد دو رکعت نماز می گذاردند و در رکعت اول الحمد
یک مرتبه و قل هو الله احد سی مرتبه بعد در روزهای ماه و در رکعت
دوم بعد از الحمد انا انزلناه فی لیلة القدر سی مرتبه می خواندند و تصدق
می کردند بانچه میسر می شد و میخریدند باین عمل سلامتی تمام آن ماه را
و در روایت دیگر وارد شده که مستحب است که بعد ازین نماز بخواند
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْاَرْضِ

الا علی اللہ رزقہا و یعلم مستقرہا و مستودعہا کل فی
کتاب مبین بسم اللہ الرحمن الرحیم وان
یمسسک اللہ بضر فلا کاشف لہ الا ہو وان
یردک بخیر فلا راد لفضلہ یصیب بہ من یشاء من
عبادہ وہو الغفور الرحیم بسم اللہ الرحمن الرحیم
سیجعل اللہ بعد عسر یسرا ما شاء اللہ لا قوۃ الا
باللہ حسبنا اللہ ونعم الوکیل وافوض امری
الی اللہ ان اللہ بصیر بالعباد لا الہ الا انت
سبحانک انی کنت من الظالمین رب انی
بما انزلت الی من خیر فقیر رب لا تذرنی فردا
وانت خیر الوارثین وسزاوار است کہ ذکر کنی در وقت
صدقہ دادن آنکہ صدقہ در دست ملک اوست وسلامتی کہ بان میخری
ہم ملک اوست ومیخواہی کہ ترا انعام کند بآن وتو ملک اوئی
جل جلالہ وعم نوالہ ونیز در کتاب مذکور آوردہ است کہ بما رسیدہ
است کہ نماز اول ہر ماہ دو رکعت است ودر رکعت اول بعد از
الحمد سورۂ قل ہو اللہ احد یک مرتبہ ودر رکعت دوم بعد از الحمد
سورۂ انا انزلناہ یک مرتبہ ومی خواند بود کہ این روایت خفیفہ مختص

بکسے باشد کہ وقت نمازش از خواندن این دو سورہ شتی شی مرتبہ
تنگ بودہ باشد بواسطہ سفرے یا مرضے یا عرضے صاحب
تجبہ از کتاب مذکور آوردہ کہ جماعتے از عجم را اعتقاد آنست کہ اختیار
در ایام ماہ بماہِ فارسی است نہ ماہ عربی و ہمچنین نیست بچند جہت
اول آنکہ دیدم مردم را کہ نماز می کردند نماز اول ماہ بجہت دفع کدورتہای
آن بنابر ماہہائے عربی دیگر آنکہ صدقہ در اول ہر ماہ بجہت سلامتی
از خطرہ ہائے آن مبنی بر شہور عربی است دیگر آنکہ خطاب شریعت
محمدیؐ می باید کہ محمول باشد بر زبان آن حضرتؐ کہ بآن وحی و قرآن
نازل شد و آن عربی است دیگر آنکہ اکثر وعدہ و وعید کہ متضمن ماہ
است در ماہ عربی دیدیم دیگر آنکہ اول سال باجماع مسلمانان
یا محرم است و یا ماہ رمضان و این ہر دو عربی است دیگر
اگر خواہی بدانی غرۂ ہر ماہ را باید کہ از ہجرت نبویؐ آنچہ گذشت
نہ صد و نود طرح کنی و باقی را ہشت ہشت طرح نمائی
پس آنچہ بماند در خانہ حروفات نظر کنی غرۂ ماہ معلوم می شود
و این از معجزات است واللہ اعلم بحقائق الامور

نقشۂ جدول برائے معلوم شدن غرۂ ہر ماہ

	ج	ع	ن	ر	ص	ا	د	ق
الشهور	یکم	دوم	سوم	چهارم	پنجم	ششم	هفتم	هشتم
محرم الحرام	یکشنبه	پنجشنبه	سه‌شنبه	شنبه	چهارشنبه	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه ب
صفر المظفر	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه	یکشنبه	جمعه د
ربیع الاول	چهارشنبه	یکشنبه	جمعه	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه	دوشنبه	شنبه ه
ربیع الآخر	جمعه	سه‌شنبه	یکشنبه	پنجشنبه	دوشنبه	شنبه	چهارشنبه	دوشنبه ن
جمادی الاول	شنبه	چهارشنبه	دوشنبه	جمعه	سه‌شنبه	یکشنبه	پنجشنبه	سه‌شنبه ا
جمادی الاُخری	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه	شنبه	چهارشنبه	سه‌شنبه	دوشنبه	پنجشنبه ج
رجب المرجب	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه	یکشنبه	جمعه د
شعبان المعظم	پنجشنبه	دوشنبه	شنبه	چهارشنبه	یکشنبه	جمعه	سه‌شنبه	یکشنبه و
رمضان المبارک	جمعه	سه‌شنبه	یکشنبه	پنجشنبه	دوشنبه	شنبه	چهارشنبه	دوشنبه ر
شوال المکرم	یکشنبه	پنجشنبه	سه‌شنبه	شنبه	چهارشنبه	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه ن
ذی القعده	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه	یکشنبه	پنجشنبه	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه ج
ذی الحجه	چهارشنبه	یکشنبه	جمعه	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه ه

در دانستن آنکه اول هر ماه چه روز است بطریق ابجد بود و این حساب منسوب است بحضرت سرور دانایان علی عمران ؑ و دانستن این موقوف است

برچهار مقدمه مقدمهٔ اوّل آنست که هرده حروف ازین سهٔ کلمه ابجد
هوز حطی که آن از الف است تا یا از برای همین ده عدد معین شده
است که اول مراتب اعداد است بدین موجب الف یک ب دو ج
سه د چهار ه پنج و شش ز هفت ح هشت ط نه ی ده مقدمهٔ دوم
آنست بجهت عدد سال هجرت حروف اهجزدلبو مقرر شده و ضابطه آنست
که از سال هجرت آنچه گذشته باشد هشت هشت طرح کنند آنچه بماند ازین هشت
حروف ابتدا نماید و هر حرف که بر او آخر شود عدد آن حرف را بگیرد و ضبط
نماید مثلاً اگر یکی بماند الف بگیرند و یکی که عدد اوّل است نگاه دارند و اگر
دو بماند حرف ها بگیرند و پنج حساب کنند و اگر سه بماند ج بگیرند و سه حساب
کنند و اگر چهار بماند ز بگیرند و هفت حساب کنند و اگر پنج بماند حرف د بگیرند و چهار حساب
کنند و باقی را برین قیاس حساب کنند مقدمهٔ سوم آنست که بجهت دوازده ماه این دوازده
حرف ربج هوا بده زاج مقرر شد چنانچه حرف را از محرم باید گرفت تا باخر باین موجب
است ز محرم ب صفر ج ربیع الاول ه ربیع الآخر و جمادی الاولی ا جمادی الثانی د
ب رجب و شعبان ه ماه رمضان ز شوال آ ذیقعد ه ج ذیحجه مقدمهٔ چهارم آنست
که چون از حساب سال هجرت هشت هشت طرح کنند آنچه بماند حرف او را بگیرند و عددش
را نگهدارند و ماهیکه خواهند که غرّهٔ او را بدانند حرف او را بگیرند و عدد ماه را بر عدد
حرف سال افزایند و بعد از ان هر عددی که باشد از حروف آهجز دلبو مثل آن را

بگیرند اگر یکے باشد یک حرف و اگر حرف دویم باشد دو و سویم باشد سه
تا آخر افزایند بعد ازان هفت هفت طرح کنند انچه باند از یک شنبه آغاز نمودہ
هر روزے که عدد آخر شود غره همان روز باشد اگر یکے باند غره ماه یکشنبه
بود اگر دو باند دوشنبه علی هذا القیاس بکیفیت این که در خاطرها قرار گیرد آورده
می شود اینکه مثلاً در سال تحریر این نسخه تاریخ هجرت حضرت هشتصد
وشصت ونه بود هشت هشت که طرح شد هشتصد وچهار ساقط شد پنج ماند از اول
حروف ابجد بود دگر فتیم وشمردیم حرف پنجم دال اول بود عدد او چهار است نگاه داشتیم و
ماهیکه میخواستیم که غره او را بدانیم جمادی الاخری بود حرف او الف بود که عدد او یکے
است بران چهار افزودیم و پنج دیگر بر آن افزودیم ده شد هفت طرح
کردیم سه ماند غره روز سه شنبه بود در بعضے کتب قاعده مذکوره بالا
باختلاف قلیل چنین دیده شد روایت است که مردے بخدمت
حضرت امیر المؤمنین آمد عرض نمود که حضرت رسول ادعیه چند
مرا تعلیم داد که در اول و اوسط و آخر هر ماه باید خواند و من مرد عامم
و نمیدانم که غرهٔ ماه کدام روز است حضرت امیر فرمود که نام تو چیست
گفت ابجد بود فرمود پدرت گفت زهجهوا فرمود پدر پدرت
گفت بداه زاج حضرت امیر فرمود حروف ابجد بود که هشت
حرف است بخاطر دار و انچه از سال هجرت رسول صلعم گذشته

هشت هشت طرح کن بعد از آن اگر یک بماند الف است و اگر دو
بماند ه است و اگر سه بماند ج است و اگر چهار بماند ز و اگر پنج
بماند د است و اگر شش بماند ب است و اگر هفت بماند و است
و اگر هشت بماند د است بدین ترتیب ا ه ج ز ج ب و د
دوازده حرف زبجه هوابد ه زاج را بر ماه ها مقرر فرمود بدین
موجب محرم صفر ربیع الاول ربیع الثانی جمادی الاولی جمادی الثانیه
رجب شعبان ماه رمضان شوال ذیقعده ذیحجه که حرف هر یک
از ماهها که خواهند با حرف آن سال ضم نمایند و هر عدد هر دو را نگاه
دارد چهار عدد دیگر بر آن بیفزاید و هفت عدد از و وضع نماید پس اگر بعد
وضع هفت آخر یک بماند غره ماه شنبه است و اگر دو بماند یکشنبه و اگر
سه بماند دوشنبه و اگر چهار بماند سه شنبه و اگر پنج بماند چهارشنبه و اگر شش بماند پنجشنبه و اگر هفت
بماند جمعه **قاعده** دیگر چهارم هر ماه بروزی که واقع شود همان روز غره ماه
سویم بعد از آن ماه خواهد بود مثلا در چهارم رجب غره ماه رمضان و در
چهارم شعبان غره شوال خواهد بود **طریقه** معرفت برج شمس و قمر در
مصباح کفعمی چنین مذکور است که هر گاه اراده کنی دانستن قمر که در کدام
برج است پس هر چه از ماه عربی گذشته باشد شمار کرده دو چند کن و پنج
دیگر بر آن بیفزا و نظر کن که شمس در کدام برج است از همان برج علی التوالی

شمار کرده برای هر برج پنج پنج کم کن در هر برجی که کم از پنج باند قمر دران
برج است و اگر شمس را دریافت کردن منظور باشد از برج قمر خلاف توالی
یعنی عکس طریق مذکور بهمین طور حساب کرده دریافت کند مثال قمر اینست
که فرضاً شمس در برج دلو است و از ماه عربی یازده روز منقضی شده
پس ایام ماه را دو چند کردیم بست و دو شد پنج دیگر بران افزودیم
بست و هفت شد پس از دلو علی التوالی شمار کرده پنج پنج بازای هر برج
کم کردیم در سرطان دو روز باقی ماند معلوم شد که قمر در برج مذکور است
و اگر خواهی که درجات برج را دریافت کنی آن دو یوم باقی مانده را
در شش یوم ضرب کن دوازده خواهد شد پس قمر در درجه دوازدهم
برج مذکور است و همچنین هر قدر که از پنج روز کم ماند در شش ضرب
کرده معلوم کند درجات را این سه بیت مشهور از خواجه نصیر الدین محقق
طوسی رح است هر چه از ماه شد مثنی کن ٭ پنج دیگر فزای بر سر آن
پس بهر پنج از ان ز موضع شمس ٭ خانهٔ گیر و جای ماه بدان
انچه ماند در آخر منزل ٭ ضرب کن در شش و درج میدان

قاعده دیگر علامه خجندی در ترویح الارواح که کتاب

مبسوط در طب است آورده که هر گاه اراده کنی معرفت قمر را
که در کدام برج است و نیز معرفت درجهٔ قمر پس می باید که شمار کنی

که از ماه چند یوم گذشته آن یومهاے گذشته را ضرب بده در سیزده
و بر حاصل ضرب اضافه کنی سیزده را بعد ملاحظه کنی که حال شمس
در کدام برج است واز حاصل ضرب طرح کنی سی را و ابتدا
کنی ازان برج که آفتاب دران برج است بوقت حساب
و هر جا که این حساب ختم شود قمر دران برج باشد و باقی ماند
که از سی کم است همان درجهٔ قمر است **شعر** در شمار بروج حمل
الثَّوْرُ جَوْزَةُ السَّرَطَانِ + وَرَعَى اللَّيْثُ سُنْبُلَ الْمِيْزَانِ +
وَرَمَى الْعَقْرَبُ مِنَ الْقَوْسِ جَدْيًا + وَاسْتَقَى الدَّلْوُ
بِرْكَةَ الْحِيْتَانِ + **شعر** در تعداد ایامهاے بروج شمسی
لا و لا لب لا و لا لا شش مه است + لل کط کط لل
شهور کوته است + **طریقه** معرفت موضع شمس بحساب شهور انگریزی
که اسهل طرق است بدانکه بستم مارچ همیشه اول حمل است و
آفتاب در برج حمل سی و یک روز می ماند پس بستم اپریل اول ثور است و
و آفتاب در برج ثور هم سی و یک روز می ماند پس بست و یکم مئی اول
جوزا است و در جوزا سی و دو روز می ماند پس بست و دوم جون اول
سرطان است و در سرطان سی و یک روز می ماند پس بست و سوم
جولائی اول اسد است و در اسد هم سی و یک روز می ماند پس بست

وسیوم اگست اول سنبله است و در سنبله هم سی و یک روز می ماند پس
بست وسیوم ستمبر اول میزان است و در میزان سی روز می ماند پس
بست وسیوم اکتوبر اول عقرب است و در عقرب هم سی روز می ماند پس
بست و دوم نومبر اول قوس است و در قوس بست و نه روز میماند
پس بست و یکم دسمبر اول جدی است و در جدی هم بست و نه روز
میماند پس نوزدهم جنوری اول دلو است و در برج دلو سی روز
میماند پس هیجدهم فروری اول حوت است و در حوت هم سی روز
میماند پس بستم مارچ اول حمل است و این بر تقدیر بست و هشت
بودن فروری هست اما سال چهارم که فروری بست و نه روز می شود
باوجود آن اول حمل همیشه تاریخ بستم مارچ میشود چراکه تحویل آفتاب
گاهے صبح بستم می شود و گاهے شام آن و گاهے در روز می شود و گاهے
در شب پس اختلاف ساعت تحویل از آن اختلاف باز
می دارد و همیشه تحویل در بستم می شود **فصل دوم** در بیان ثواب
روزه داشتن بعضے از ایام مخصوصه در هر ماه و بدل آن و عمل ایام
بیض در هر ماه و ثواب قرارت بعضے از سوره هاے قرآنی و ثواب
زیارت حضرت امام حسین ؑ در هر ماه و فضائل روزه بسیار است
مگر نحیف بطور انموذج هدیهٔ ناظرین می کند اسمعیل بن ابی زیاد از

حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده که جناب رسول ص باصحاب
خود فرمود آیا آگاه کنم شما را بچیزی که اگر بعمل آرید کنارا شیطان از شما
دور شود مثل دوری مشرق بمغرب همه ها عرض کردند بلے فرمود که صوم
سیاه می کند روے شیطان را و صدقه لشکست او را می شکند و دوستی
باخدا و اعانت بر عمل نیک قطع می کند پس لشت او را و استغفار قطع
می کند رگ دل را و براے هر چیز زکوٰة است و زکوٰة ابدان صوم است
و نیز از ان حضرت ع و آنحضرت از سلسلهٔ آبای کرام خود از امیر المؤمنین علیه السلام
روایت کرده که سه چیز اند که بلغم را دفع می کنند و قوت حافظه را زیاد می کنند
مسواک و صوم و خواندن قرآن و نیز از امام جعفر صادق ع منقول است که خواب
صائم عبادت است و سکوت او تسبیح و در حدیثی نفسش تسبیح و عملش مقبول
و دعائیش مستجاب است و نیز از آنحضرت ع منقول است و آنحضرت از
امیر المؤمنین ع روایت کرده که فرمود رسول مقبول ص کسیکه روزه سنتی
بدارد پروردگار عالم مقامش در جنت بنا کند و نیز از ابن عباس رض از
رسول خدا ص روایت کرده که فرمود که هر عمل نیک که آدمی بجا می آرد
آن عمل براے اوست مگر صوم که براے خدا است یعنی ثواب آن
آن باشد که خود پروردگار عالم جزاے او باشد یا این که حق تعالی
ثواب از دست خود باو عطا فرماید و صوم سپر است در روز قیامت

چنانکه اسلحه در دنیا حفاظت می کنند و بوے دہن صائم بہتر است نزد پروردگار عالم از خوشبوئے مشک حضرت موسیٰ ع تمام ماہ ذیقعدہ سی روزہ گرفت و مسواک نمود کہ بوے دہن کہ بسبب روزہ بود برطرف شود چراکہ از جناب باری کلام خواہم کرد بر کوہ طور ملائکہ گفتند کہ اے موسیٰ بوے مشک از دہن تو استنشاق می کردیم تو آنرا از مسواک دور کردے وہنگامے کہ حضرت موسیٰ مسواک نمود حکم خدائے عز وجل شد کہ دہ روزہ دیگر بگیر در آن ماہ ذیحجہ بود مؤلف گوید کہ این حکم برائے این شد کہ آن بوے دہن باز پیدا شود و صائم را ابد و نوع خوشی حاصل میشود اوّل وقت افطار دویم بوقت ملاقات از پروردگار عالم یعنے روز حشر پس داخل جنت شود و نیز فرمود جناب رسول مقبول کہ اگر کسے روزہ سنتے بگیرد برابر برے زمین زر او را ابد ہند اجر و ثواب اش سوائے روز حساب تجریری کنجد و نیز جناب رسول خدا فرمود کہ ہر عمل خیر بنی آدم دہ گونہ تا ہفت صد گونہ ثواب دارد مگر صبر کہ ثواب اش محدود نیست بلکہ مخزون است در علم باری تعالیٰ و مراد از صبر صوم است و نیز محمد بن مسلم از ابی جعفر روایت کردہ کہ ہر گاہ مؤمن احیائے شب کند و صبح روزہ بگیرد ثواب اش اینست کہ نامۂ عمل او از گناہان پاک باشد و عوض ہر قدم نیک حسنہ می یابد

وهر کلمهٔ خیر که بر زبان خود جاری می کند عوض او یک حسنه بدست می آید
واگر دران روز بمیرد روحش باعلی علیین میبرند واگر زنده بماند تا اینکه
روزه را بشام افطار کند نامش باولین می نویسند ونیز از امام جعفر صادق
در تفسیر قوله تعالی وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ فرمود مراد از صبر صیام است
ومی فرمایند که هرگاه بر کسی شدت یا نقمت رود پس می باید که روزه بگیرد
چراکه حق تعالی می فرماید که مدد بجوئید از صبر یعنی از روزه ونیز علی ابن
سوید از امام موسی رضا ع تنگدستی وپریشانی خود را عرض کرد پس فرمود
که روزه بدار وتصدق بکن ونیز از جناب صادق ع منقول است
کسیکه روزه بگیرد یک روز در شدت گرما وتشنگی براو غلبه کند پس پروردگار
عالم یک هزار فرشته را برو معین می کند که رویش را مس می کنند
وخوشخبری می دهند تا اینکه افطار می کند وپروردگار عالم می فرماید
که چه خوش است بوی تو که شما گواه باشید که بتحقیق که من همه
گناهانش آمرزیدم کذافی جواهر الاخبار وصاحب جمال الصالحین
از رسول خدا ص آورده که بسا باشد که کسی یک روز روزه گیرد یا
دو رکعت نماز گذارد خدای تعالی می فرماید بعد از این هرگز ترا
عذاب نکنم وبهشت اورا واجب گردانم وچون روزه دار بمیان جمع
وارد شود که چیزی خورند هر موئی که در بدنش باشد برایش تسبیح کند

وبا

وملائکه برایش استغفار نمایند و صاحب مجمع المعارف از رسول خدا صلعم
آورده که فرمود وحی کند خدا بسوی حافظان عمل که منویسند بر روزه داران
بندگان تا عصر گناهی و نیز در کتاب مذکور از جناب صادق ع آورده
که فرمود قیلوله کنید بدرستیکه خدا طعام و شراب میدهد روزه داران را
در خواب ایشان و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا صلعم آورده
که به یهودی فرمود که از جمله خصال روزه دارست گداختن گوشت حرام و قرب
الهی و کفاره گناهان آدم و سهولت موت و گرسنگی و تشنگی روز قیامت و
براءة از جهنم و اطعام طیبات بهشت محمد الطبیب آورده که شیخ فضل
ابراهیم جبعی در ارجوزه و جیزه ثواب صوم را احادیث بسیار ذکر کرده
نحیف هم از ان بعض فضائل پیش نظر مومنین می کنم از جناب محمد باقر ع
روایت کرده کسیکه یک روزه بگیرد پس در جنت با حور العین و غلمان فیضیاب
شود و روشنی رویش مثل شمس باشد و صوم مفتاح در جنت است ابن بابویه
در کتاب ثواب الاعمال از جناب رسول خدا صلعم آورده که صائم هرگاه
نائم است از غیبت کردن مسلم محفوظ و مصون است و در عبادت خدا
مشغول است در فصل ششم از باب چهارم ذکر روزه چهارشنبه و پنجشنبه
گذشت و مولف میگوید که از صوم افضل ترین عبادت نیست چرا که
هر وقت و هر لحظه و در هر حالت ثواب عبادت می یابد حتی که در خواب هم

ثواب عظیم دارد پس کدام عبادت است مثل این چرا که هر نفسی که بر می‌آ
و هر کلامی که بیرون می‌آید ثواب تسبیح و صدقه دارد باید که هر انسان از اکتساب
اجر جزیل و ثواب جمیل محروم نماند سید بن طاوس در کتاب
دروع الواقیه آورده که ابو بصیر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
سوال نمود از روزه سه روز در هر ماه آنحضرت ع فرمود که در هر ده روز یک
روز است پنجشنبه و چهارشنبه و پنجشنبه و اگر پنجشنبه را در میان دو چهارشنبه
روزه دارد آنهم درست است و نیز سید بن طاوس در کتاب دروع
الواقیه از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که هرگاه در ده اول دو پنجشنبه
باشد روزه پنجشنبه دویم افضل است و اگر در ده وسط دو چهارشنبه باشد روزه
چهارشنبه دویم افضل است شاید که این نسبت بکسی باشد که روزه پنجشنبه اول
یا چهارشنبه اول از او فوت شده باشد تا دانسته شود که پنجشنبه و چهارشنبه
دویم بدل آنست و از فوت اول آنها این شخص تارک این عمل نه شود و نیز
در کتاب مذکور از حضرت امام محمد باقر ع آورده که اگر در ده آخر دو پنجشنبه
اتفاق افتد روزه اول بهتر است آن حضرت فرمود شاید دویم را نیابد
و نیز در کتاب مذکور آورده که هر که ازین سه روزه عاجز باشد پس
مجزی است او را تصدق کردن بدل هر روزه یک درهم چنانچه شخصی در
خدمت حضرت جعفر صادق ع عرض کرد که شدید است بر من روزه سه روز

بسبب اینکه بیست و نهم رمضان کامل نشود پنجشنبه سی ام ماه بود ۱۲ سنه دوام اقبالهم

در هر ماه یا مجز نیست مرا که صدقه کنم یک درهم در بدل هر روز آنحضرت
فرمودند که صدقهٔ درهم بهتر است از یک روز روزه داشتن و نیز
در کتاب مذکور آورده که یزید بن خلیفه بحضرت امام جعفر صادق ع
شکایت نمود که هرگاه این سه روز را روزه میگیرم صداع بهم میرسد و
بر من شاق میشود فرمودند که لکن آنچه من در سفر میکنم هر شبیکه هرگاه مسافر
میشوم تصدق می کنم از هر روز بدرهمی که اهل خود را قوت میکنم بآن
اعمال ایام بیض در هر ماه سید بن طاوس ره در کتاب مذکور آورده که سنت است
روزه داشتن روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم هر ماه که آنرا ایام البیض گویند و
احادیث درین باب بسیار است از انجمله است آنچه از حضرت رسالت پناه ص
در روزهٔ ایام بیض روایت کرده شده است که این روزه الیست قبول کرده
شده و نیت کرده شده و این را ایام بیض بجهت آن میگویند که ماه تمام شب تا
طلوع آفتاب روشن میماند و محمد ص بن بابویه ره در علل الشرایع از آنحضرت ص آورده که هرگاه
فرود آورد خدا تعالی آدم را بسوی زمین سیاه شد بدن او پس نالیدند فرشتگان
بدرگاه الهی پس امر کرد خدا آدم ع را بانکه روزه بدارد ایام بیض را و هرگاه روزه
داشت روز سیزدهم را برطرف شد ثلث آن سیاهی و هرگاه روزه داشت
روز چهاردهم را برطرف شد دو ثلث آن سیاهی و هرگاه روزه داشت روز پانزدهم
را سفید گشت تمام بدن آن پس ندا کرد آدم ع را ندا کننده که ای آدم ع این سه روز

از برای تو و اولاد تست که هر که روزه دارد این سه روز را در هر ماه
گویا صائم الدهر بوده است و نیز در کتاب مذکور از حضرت امیر المومنین ع
آورده که روزهٔ روز اول ایام بیض برابر است با روزهٔ ده هزار سال و
روزهٔ روز دویم آن برابر است با روزهٔ سی هزار سال و روزهٔ روز
سیم آن برابر است با روزهٔ صد هزار سال **کفعمی** در بلد الامین آورده
که نازل شد جبرئیل ع بر حضرت رسالت پناه ص و آن حضرت دران وقت
نماز میکردند در پس مقام ابراهیم ع پس گفت ای محمد ص امر کن امت خود را
که بخوانند این دعا را بعد از آنکه ایام بیض را روزه بگیرند بدرستیکه این دعا
نوشته است بر پوششها و ستونهای بهشت و باین دعا بالا میروم و باین
می آیم و باین دعا قبض می کند عزرائیل ارواح را و باین دعا محشور می شوند
مومنین از قبرهای خود و باین دعا ایمن می سازد خدای تعالی از عذاب قبر
و پریشانی و آفتهای دنیا و آخرت و روزی فراوان میدهد و تو شفاعت او
خواهی کرد تا آنکه داخل بهشت سازی در حالتیکه روی او تابان باشد
از نور و هر که ایام بیض را روزه بگیرد و در وقت افطار این دعا بخواند گرامی
دارد او را خدای تعالی بکرامتی که پیوسته باشد ای محمد ص اگر دریاها
مرکب شوند و درختان قلمها شوند و ملائکه نویسندگان شوند نتوانند که ثواب
این دعا بنویسند و هر که این دعا را بخواند دور گرداند خدای تعالی اندوه

غم و پریشانی او را و ادا کند قرض او را و بر آورد حاجت او را و آزاد کند او را از
آتش و باشد از برای او ثواب اسرافیل و میکائیل و موسی و عیسی و ثواب
ثواب محمد صلعم و هر که بخواند در عمر خود یک مرتبه بیابد در روز قیامت در
حالتیکه روی او تابان باشد از نور تا آنکه تعجب کنند اهل موقف و گویند که
این پیغمبر نیست از پیغمبران و عطا کند او را خدای تعالی در بهشت چیزی را
که هیچ چشمی ندیده باشد و هیچ گوشی نشنیده باشد و در خاطر هیچ کس نگذشته
باشد و هر که بخواند این دعا را و بعد از ان بخوابد بر طهارت می بیند ترا در
خواب و هر که از و چیزی رفته باشد پس چهار رکعت نماز بگذارد و بخواند
در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و توحید دو مرتبه بعد از ان این دعا بخواند و بگذارد
این دعا را در زیر سر خود بدرستیکه خدای تعالی بر میگرداند بجانب او چیزیکه
از و رفته باشد و هر که مبتلا باشد در دست دشمنان و این دعا بخواند
محفوظ ماند از شر ایشان و حضرت رسالت پناه صلعم فرمودند که در هیچ جنگی
این دعا را نخوانده ام مگر آنکه ظفر یافتم و حضرت امیر المومنین عم فرمودند که
هر که بخواند این دعا را در روز قیامت از پیشوایان متقیان باشد و مر و نیست
که چیزی بهتر ازین نیست و هر که بخواند این دعا را در عمر خود یک مرتبه دور سکنید
خدای تعالی از و هفتاد نوع بلا و آفات را و درین دعا اسم اعظم است
و هر که دعا کند با آن داده می شود با و چیزی که خواهد و دعا اینست

بسم اللّٰه الرحمٰن الرحيم سبحانك انت اللّٰه ربّ
العرش العظيم سبحانك انت اللّٰه الرحمٰن الرحيم سبحانك
انت اللّٰه ربّ العالمين سبحانك انت اللّٰه الملك القدوس
سبحانك انت اللّٰه السلام المؤمن سبحانك انت اللّٰه العزيز
المهيمن سبحانك انت اللّٰه الجبار المتكبر سبحانك انت اللّٰه
الخالق البارئ سبحانك انت اللّٰه المصور الحكيم سبحانك انت السميع
العليم سبحانك انت البصير الصادق سبحانك انت اللّٰه الحيّ القيوم سبحانك
انت اللّٰه الواسع اللطيف سبحانك انت اللّٰه البديع الاحد سبحانك
انت اللّٰه العليّ الكبير سبحانك انت اللّٰه الغفور الودود سبحانك انت
اللّٰه الشكور الحليم سبحانك انت اللّٰه الحميد المجيد سبحانك انت
اللّٰه المبدئ المعيد سبحانك انت اللّٰه الواحد الاحد سبحانك انت اللّٰه السيد
الصمد سبحانك انت اللّٰه الاوّل الاٰخر سبحانك
انت اللّٰه الظاهر الباطن سبحانك انت اللّٰه
الغفور الغفار سبحانك انت اللّٰه الوكيل الكاف سبحانك
انت اللّٰه العظيم الكريم سبحانك انت اللّٰه المغيث الدائم
سبحانك انت اللّٰه المتعالي الحقّ سبحانك انت اللّٰه الباعث
الوارث سبحانك انت اللّٰه الباقي الرءوف سبحانك انت اللّٰه

الْعَزِيْزُ الْحَمِيْدُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْقَرِيْبُ الْمُجِيْبُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ
اللّٰهُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الشَّهِيْدُ الْمُنْعِمُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْقَائِمُ الرَّازِقُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْحَسِيْبُ الْبَارِئُ
سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْغَنِيُّ الْقَوِيُّ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْقَادِرُ
الْمُقْتَدِرُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ التَّوَّابُ الْوَهَّابُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ
اللّٰهُ الْمُحْيِيْ الْمُمِيْتُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْقَدِيْمُ الْفَعَّالُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْقَوِيُّ الْقَائِمُ
سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الرَّءُوْفُ الرَّحِيْمُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْوَفِيُّ
الْكَرِيْمُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْفَاطِرُ الْخَالِقُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ
اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْفَتَّاحُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الدَّيَّانُ الشَّكُوْرُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْعَلَّامُ الْغُيُوْبِ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الصَّادِقُ الْعَدْلُ
سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الرَّفِيْعُ الْبَاقِيْ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الطَّاهِرُ
الْمُطَهِّرُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْوِتْرُ الْهَادِيْ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْوَلِيُّ
النَّصِيْرُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْكَفِيْلُ الْمُسْتَعَانُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ
الْغَالِبُ الْمُعْطِيْ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْعَالِمُ الْمُعَظَّمُ
سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ
الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْفَاضِلُ الصَّادِقُ سُبْحَانَكَ

اَنْتَ اللّٰهُ خَیْرُ الْحَاکِمِیْنَ سُبْحَانَکَ اَنْتَ اللّٰهُ خَیْرُ الْفَاصِلِیْنَ
سُبْحَانَکَ اَنْتَ اللّٰهُ خَیْرُ الْوَارِثِیْنَ سُبْحَانَکَ اَنْتَ اللّٰهُ خَیْرُ
النَّاصِرِیْنَ سُبْحَانَکَ اَنْتَ اللّٰهُ خَیْرُ الْغَافِرِیْنَ سُبْحَانَکَ
اَنْتَ اللّٰهُ خَیْرُ الْفَاطِرِیْنَ سُبْحَانَکَ اَنْتَ اللّٰهُ خَیْرُ
الرَّازِقِیْنَ سُبْحَانَکَ اَنْتَ اللّٰهُ اَسْرَعُ الْحَاسِبِیْنَ سُبْحَانَکَ
اَنْتَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِیْنَ سُبْحَانَکَ اَنْتَ اللّٰهُ الْعَزِیْزُ
الْحَکِیْمُ سُبْحَانَکَ اَنْتَ اللّٰهُ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ سُبْحَانَکَ
اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ سُبْحَانَکَ اَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّیْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَکَذٰلِکَ نُنْجِی الْمُؤْمِنِیْنَ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ وَصَلَّی اللّٰهُ
عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ

دیگر از اعمال ایام بیض هر ماه در عمل روز پانزدهم رجب خواهد آمد انشاء الله اما ثواب خواندن بعضی از سورهای قرآنی و زیارت حضرت امام حسین ع در هر ماه صاحب تحفه نوشته که طبرسی در مجمع البیان از حضرت امام محمد باقر ع آورده که هر که تلاوت کند سوره نحل را در هر ماهی نگاه داشته می شود از تاوان و از هفتاد نوع بلا که کمترین آنها

جنون و جذام و برص باشد و خواهد بود مسکن او در جنت عدن و آن وسط
بهشتها است و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع آورده
که هر که بخواند سورهٔ اعراف را در هر ماه خواهد بود در روز قیامت از ان
جماعتی که بیمی نیست ایشان را و نیستند ایشان که اندوهگین شوند
و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بخواند سورهٔ انفال
را در هر ماهی یک مرتبه داخل نشود در دل او نفاق هرگز و باشد از شیعیان
امیر المومنین ع بتحقیق و می خورد در روز قیامت نعمتهای بهشت با ایشان
تا فارغ شوند مردمان از حساب و در حدیث دیگر از آنحضرت ع
در کتاب مذکور با سورهٔ انفال سورهٔ برائت نیز وارد شده است و نیز
در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بخواند سورهٔ یونس را در هر دو
ماه یا در هر سه ماه از جاهلان نباشد و خواهد بود در روز قیامت از مقربان
و حسن طبرسی در کتاب مکارم الاخلاق از حضرت رسالت پناه صلعم آورده
که هر که در هر ماه عسل بخورد از ین جهت که در قرآن واقع است که عسل
شفا است عافیت می یابد از هفتاد و هفت درد و سید بن طاوس رح
در کتاب دروع الواقیه آورده که حضرت امام جعفر صادق ع بعلی میمون
فرمود که یا علی شنیده ام که جمعی از شیعیان ما هستند که بگذرد بهر کدامی از
ایشان یکسال و دو سال که زیارت نمی کنند حضرت امام حسین ع را گفت فدای تو

شوم بدرستیکه من می شناسم جمعی کثیر را باین صفت فرمودند که والله که ایشان
بهرهٔ خود را خطا کردند و از ثواب خدا میل کردند و از همسایگی محمد دور شدند
گفت فدای تو شوم در چند گاه زیارت می باید کرد فرمودند که اگر توانی
زیارت کنی آنحضرت را در هر ماه پس بکن گفت نمی توانم زیرا که بدست
خود کار میکنم و کارهای مردم بدست من است و یک روز غائب از
مکان خود نمی توانم شد فرمودند که تو و هر که بدست خود کار کند معذور است
و مقصود من کسی است که بدست خود کار نکند از آنها که اگر هر جمعه برود
بر ایشان آسان است و ایشان را نزد خدا و رسول خدا در قیامت عذری
نخواهد بود گفت اگر شخصی را به نیابت خود بفرستد آیا جائز است فرمودند که
بلی اما در رفتن خودش ثوابش بیشتر است و نزد پروردگارش بهتر است
که خدا او را ببیند که شبها بیداری می کشد و روزها تعب می کشد پس
حق تعالی نظر رحمتی بسوی او میکند که فردوس اعلی بر او واجب میشود که با محمد
و اهل بیت او بوده باشد پس رغبت کنید در چنین ثوابی و از اهل
آن باشید **فصل سوم** در بیان دعوات ایام ماه با ذکر سعد
و نحس آن و دعا از برائے دفع نحوست ایام سید جلیل
علی بن طاوس علیه الرحمه وغیر او از حضرت امام بحق ناطق جعفر بن
محمد صادق علیه السلام روایت کرده که روز اول ماه روز طور خوب

حضرت موسی علیه السلام است و درین روز دعای حضرت خضر ع و ذکریا ع
مستجاب شد و درین روز ادریس ع داخل بهشت شد و درین روز حضرت
یوسف ع از حبس چاه خلاص شد و درین روز توبه حضرت آدم ع
قبول شد و توبه قوم یونس ع نیز درین روز قبول شد و بروایتی قائم
آل محمد درین روز ظهور رسے کنند و بروایتی سر مبارک حضرت
امام حسین ع را درین روز داخل دمشق کردند و اول ماه بود که مسلم
بن عقبه لعنة الله علیه خانهٔ کعبه را سوخت و دیوار او را خراب کرد
و زید بن علی بن الحسین را درین روز در کوفه بدار آویخته اند و در اول
ماه صفر سنه اثنی و عشرین و مائة و چهار سال آنحضرت چنان بر دار
آویخته بودند و را اعوان بنی امیه لعنهم الله از قبر بر آورده بودند و عریان
او را بدار کرده بودند حق تعالی عنکبوت را امر فرمود تا تار خود را بتند بر
عورتین او باید که بر قاتل زید و بر مسلم بن عقبه درین روز لعنت بسیار
کنند و درین روز امام محمد باقر علیه السلام متولد شد و اول ماه بود
که حضرت رسالت ص از مکه معظمه بمدینه مشرف هجرت نمود و درین روز
امام حسن عسکری ع وفات یافت و درین روز فرشته نازل شد بر حضرت
رسول خدا ص و درین روز حضرت نوح ع بر کشتی نشست و درین روز اسکندر
ذوالقرنین خروج نمود و طغاة بنی اسرائیل درین روز بصورت بوزینه

وخوک شدند در ایام سلطنت بلاش بن بهرام از ملوک عجم و درین روز
کیامرث بادشاه شد و او اول بادشاهان دنیا است و بروایتی حضرت
ابراهیمؑ متولد شد و خداتعالی او را خلیل خود خواند و بروایتی تزویج حضرت
فاطمهؑ درین روز واقع شده و حضرت آدمؑ درین روز متولد گردیده
و روز مبارک است برای طلب حوائج و زن خواستن و برای
رفتن نزد بادشاهان و طلب علم و سفر کردن و خریدن و فروختن
چهارپایان را و اگر حیوانی یا بنده درین روز گم شود تا هشت روز دیگر
بدست آید و هر که درین روز بیمار شود شفا یابد و هر فرزندی که درین روز
متولد شود بخشنده و فراخ روزی و بابرکت باشد و این روز شادی و
سرور است و برای حوائج و مطالب نزد امرا و سلاطین برود و سخن
بگوید که برآورده میشود و هر که درین روز گم شود بزودی پیدا می شود
و برای همه کار خصوصًا برای زراعت کردن و درخت نشاندن و
عمارت بنا کردن و خریدن و فروختن خوب است و کیفیت نماز
و تصدق در اعمال رویت هلال گذشت فلیرجع الیه ثم سید بن
طاؤس دعاهای آن و پناه جستن در آن بقرآن و تمجید و تحمید از برای
خداتعالی ذکر کرده سی دعای تحمید و تمجید را از برای هر روز دعای تازه ذکر
کرده آنچه را که خداتعالی در آن روز یاد کرده تا آخر ماه چنانچه بالا گذشت پس

فرمودند که هر که توفیق یابد بخواندن آن دعا در هر روز خواهد بود آن دعا
از روشنکرے از براے خداے تعالے وایمن گردد بمشیت خداے
عزوجل از ترسها وسختیها وواجب شود باو سلامتی وباشد سزاوار اینکه بهره
یابد بدی در ایام حیاتش وپاک شود از گناهان مانند روزے که از مادرش
متولد شده باشد وبروایت سلمان فارسی رحمه الله روز اورمزد است
واورمزد نامی است از نامهاے خداوود اختیارات خود آخوند مجلسی
نوشته که نزد اهل فرس ازمراست وحضرت امام جعفر صادق در این روز
این دعا می خواندند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِیْنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ مَالِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ اِیَّاكَ
نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ
صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ
عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّآلِّیْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرَ
ثُمَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُوْنَ هُوَ الَّذِیْ
خَلَقَكُمْ مِنْ طِیْنٍ ثُمَّ قَضٰی اَجَلًا وَاَجَلٌ مُسَمًّی
عِنْدَهٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ وَهُوَ اللّٰهُ فِی السَّمٰوَاتِ
وَفِی الْاَرْضِ یَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَیَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ نَجّٰانَا مِنَ الْقَوْمِ الظّٰالِمِیْنَ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِیْ فَضَّلَنَا عَلٰی کَثِیْرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِیْ وَهَبَ لِیْ عَلَی الْکِبَرِ اِسْمٰعِیْلَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبِّیْ
لَسَمِیْعُ الدُّعَاءِ رَبِّ اجْعَلْنِیْ مُقِیْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّیَّتِیْ
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ رَبَّنَا اغْفِرْ لِیْ وَلِوَالِدَیَّ وَلِلْمُؤْمِنِیْنَ
یَوْمَ یَقُوْمُ الْحِسَابُ فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰاتِ
وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَلَهُ الْکِبْرِیَاءُ
فِی السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِیْ لَهُ مَا فِی السَّمٰوٰاتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَ
لَهُ الْحَمْدُ فِی الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَکِیْمُ الْخَبِیْرُ یَعْلَمُ
مَا یَلِجُ فِی الْاَرْضِ وَمَا یَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا یَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا یَعْرُجُ فِیْهَا وَهُوَ الرَّحِیْمُ الْغَفُوْرُ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰئِکَةِ
رُسُلًا اُولِیْ اَجْنِحَةٍ مَثْنٰی وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ یَزِیْدُ فِی
الْخَلْقِ مَا یَشَاءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ مَا یَفْتَحِ
اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِکَ لَهَا وَمَا یُمْسِکْ
فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ

يَا اَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ
خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
اَلْحَيِّ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الَّذِيْ لَا يَمُوْتُ وَالْقَائِمُ
الَّذِيْ لَا يَتَغَيَّرُ وَالدَّائِمُ الَّذِيْ لَا يَفْنٰى وَالْقَاسِطُ الَّذِيْ لَا يَزُوْلُ
وَالْعَدْلُ الَّذِيْ لَا يَجُوْرُ وَالْحَكَمُ الَّذِيْ لَا يَحِيْفُ وَاللَّطِيْفُ
الَّذِيْ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ اَلْوَاسِعُ الَّذِيْ لَا يَبْخَلُ وَالْمُعْطِيْ
مَنْ يَّشَآءُ مَا يَشَآءُ وَالْاَوَّلُ الَّذِيْ لَا يُسْبَقُ وَالظَّاهِرُ
الَّذِيْ لَيْسَ دُوْنَهٗ شَيْءٌ وَالْبَاطِنُ الَّذِيْ لَيْسَ دُوْنَهٗ
شَيْءٌ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا اَللّٰهُمَّ
فَاَنْطِقْ بِحَوَائِجِكَ لِسَانِيْ وَاَنْجِحْ بِهٖ طَلِبَتِيْ وَاَعْطِنِيْ بِهٖ
حَاجَتِيْ وَبَلِّغْنِيْ بِهٖ رَغْبَتِيْ وَاَقِرَّ بِهٖ عَيْنِيْ وَاسْمَعْ بِهٖ نِدَائِيْ وَاَجِبْ
بِهٖ دُعَائِيْ وَبَارِكْ لِيْ فِيْ جَمِيْعِ مَا اَنَا فِيْهِ بَرَكَةً تَرْحَمُ بِهَا
شَكْوَايَ وَتَرْحَمُنِيْ وَتَرْضٰى عَنِّيْ اٰمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ
بِحَمْدِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيْفَتِهٖ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ
فَيُصِيْبُ بِهَا مَنْ يَّشَآءُ وَهُمْ يُجَادِلُوْنَ فِي اللّٰهِ وَهُوَ

شدید المحال الحمد لله الذی له دعوة الحق
المبین ومن یدعی من دونه فهو الباطل وهو العلی
الکبیر الحمد لله الذی یتوفی الانفس حین موتها
والتی لم تمت فی منامها فیمسک التی قضی علیها
الموت ویرسل الاخری الی اجل مسمی ان
فی ذلک لایات لقوم یتفکرون الحمد لله الذی
وسع کرسیه السموات والارض ولا یؤده حفظهما
وهو العلی العظیم الحمد لله عالم الغیب والشهادة
وهو الرحمن الرحیم هو الله الذی لا اله الا هو
الملک القدوس السلام المؤمن المهیمن العزیز
الجبار المتکبر سبحان الله عما یشرکون الحمد
لله الذی لا اله الا هو الخالق الباری المصور
له الاسماء الحسنی یسبح له ما فی السموات
والارض وهو العزیز الحکیم الحمد لله الذی
لم یتخذ ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم
یکن له ولی من الذل وکبره
تکبیرا - ر و ز د و م درین روز حضرت حوا

مخلوق شده است حق تعالے اورا از گل آفرید که از استخوان حضرت آدم
زیاده آمده بود و بعضے از مسلمانان ویهود میگویند که یک استخوان پهلوے
آدم را جبرئیل بدر آورد حق تعالے حوا را از آن آفرید اصلی ندارد و در حدیث
معتبر وارد شده است که حق تعالے حوا را از خاک نقره یعنے زمین شوره
آفرید غرض شائسته است این روز از براے زن خواستن و خانه
بنا کردن و تمسکات و قباله جات نوشتن و حاجات طلب کردن
و اختیار کار نمودن و هر که اول این روز بیمار شود بیماریش سبک باشد
بخلاف آخر روز و هر فرزندے که درین روز متولد شود نیکو تربیت
یابد و بروایت دیگر شائسته است براے هر کار خصوصا تزویج
و از سفر بخانه داخل شدن و بسفر رفتن و خریدن و فروختن طلب
حوائج و نام این روز نزد اهل فرس خرم است و صاحب
تحفه بروایت سلمان فارسی رح نوشته که نام این روز بهمن است
و بهمن نام فرشته ایست از فرشتگان عرش و حضرت امام جعفر صادق
درین روز این دعا می خواندند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْٓ اَنْزَلَ عَلٰی عَبْدِهِ
الْکِتٰبَ وَلَمْ یَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا قَیِّمًا لِّیُنْذِرَ بَاْسًا شَدِیْدًا
مِّنْ لَّدُنْهُ وَیُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِیْنَ الَّذِیْنَ یَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ
اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا مَّاکِثِیْنَ فِیْهِ اَبَدًا وَّیُنْذِرَ الَّذِیْنَ

قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ
كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا
لَغَفُورٌ شَكُورٌ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا
فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ
عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ آللّٰهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ
أَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ
لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَإِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ
يَعْدِلُونَ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا
أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا
أَإِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ أَمَّنْ يُجِيبُ
الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
الْأَرْضِ أَإِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ
فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَإِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ تَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ أَمَّنْ يَبْدَأُ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ قُلْ لَا يَعْلَمُ
مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَمَا يَشْعُرُوْنَ
اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰئِكَةِ رُسُلًا اُولِيْ اَجْنِحَةٍ
مَثْنٰى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيْدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ اِنَّ
اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْغَفُوْرِ الرَّحِيْمِ
الْوَدُوْدِ التَّوَّابِ الْوَهَّابِ الْكَرِيْمِ الْعَظِيْمِ السَّمِيْعِ
الْبَصِيْرِ الْعَلِيْمِ الصَّمَدِ الْحَيِّ الْقَيُّوْمِ الْعَزِيْزِ الْجَبَّارِ
الْمُتَكَبِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمَلِكِ الْمُقْتَدِرِ الْقَيُّوْمِ الْعَزِيْزِ
الْجَبَّارِ الْحَقِّ الْمُبِيْنِ الْعَلِيِّ الْاَعْلٰى الْمُتَعَالِ الْاَوَّلِ
الْاٰخِرِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الزَّكِيِّ الْحَمِيْدِ الْوَلِيِّ النَّصِيْرِ
الْخَالِقِ الْبَارِئِ الْمُصَوِّرِ الْقَهَّارِ الْقَاهِرِ الشَّاكِرِ
الشَّهِيْدِ الْحَمِيْدِ الْمَجِيْدِ الرَّقِيْبِ الرَّؤُفِ الْفَتَّاحِ الْعَلِيْمِ
الْكَرِيْمِ الْجَلِيْلِ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ مَالِكِ
الْمُلْكِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْقَائِمِ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ
بِمَا كَسَبَتْ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَظِيْمِ الْحَمْدِ

عَظِيمِ الْمُلْكِ عَظِيمِ الْعَرْشِ عَظِيمِ السُّلْطَانِ عَظِيمِ
الْعِلْمِ عَظِيمِ الْحِلْمِ عَظِيمِ الْكَرَامَةِ عَظِيمِ الرَّحْمَةِ
عَظِيمِ الْآلَاءِ عَظِيمِ النَّعْمَاءِ عَظِيمِ الْفَضْلِ عَظِيمِ
الْعِزَّةِ عَظِيمِ الْكِبْرِيَاءِ عَظِيمِ الْجَبَرُوتِ عَظِيمِ
الْعَظَمَةِ عَظِيمِ الرَّأْفَةِ عَظِيمِ الْأَمْرِ تَبَارَكَ
اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللّٰهُ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَجَلُّ
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَعَزُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَعْلَى مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
وَأَمْلَكُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَقْدَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ أَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ
الْعَزِيزِ الْخَبِيرِ الْخَلَّاقِ الْعَظِيمِ الْمُتَكَبِّرِ الْمُتَجَبِّرِ الْجَبَّارِ
الْقَاهِرِ الْقَهَّارِ الْمَالِكِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ لَهُ الْكِبْرِيَاءُ وَالْجَبَرُوتُ
وَإِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ
يَرْفَعُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ
أَعْمَالَنَا مَرْفُوعَةً إِلَيْكَ مَوْصُولَةً بِقَبُولِكَ لَهَا وَ
أَعِنَّا عَلَى تَأْدِيَتِهَا لَكَ إِنَّهُ لَا يَأْتِي بِالْخَيْرِ إِلَّا أَنْتَ
وَلَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا أَنْتَ اصْرِفْ عَنَّا السُّوءَ
وَالْمَحْذُورَ وَبَارِكْ لَنَا فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ إِنَّكَ غَفُورٌ

شکوره اللهم لا تخیب دعائنا و لا تشمت بنا اعدائنا
و لا تجعلنا للبلاء عرضنا و لا للمکروه نصبا
و اعف عنا و عافنا فی کل الاحوال انک علی
کل شیء قدیر و انک انت الله الکبیر المتعال

روز سوم روز نحسیست و بطریق نجوم نیز مذموم است
و درین روز لباس آدم و حوا سلب شده است و ایشان را
از بهشت بیرون کردند و آدم بسراندیب و حوا بزمین جده نزول
نمودو نصاری درین روز بعد از عیسی علی نبینا و علیه السلام
گمراه شدند و بعضے بالوهیت او قائل شدند و بعضے بولودیت و بعضے
به ثالث ثلاثه بودنش قائل شدند و بروایتے حضرت امام علی نقی درین
روز وفات یافتند و ابن زیاد لعنه الله لشکر شقاوت اثر خود را
بحرب جناب سید الشهدا علیه السلام مقرر کرد و نیز گویند که حضرت
امام رضا علیه السلام درین روز از دنیا رحلت فرموده و روح حضرت
فاطمه درین روز بریاض قدس پرواز نمود و جدائی درین روز
میان آدم و حوا واقع شد و عمل عداوت درین روز کردن
از نیرنجات و طلسمات اثر عظیم دارد و گویند که دهام
بن کودزر بن کشود که عبارت از بخت النصر باشد درین روز

بیت المقدس را خراب ساخت و توریت ها را سوخت و هفتاد هزار نفر
از اشقیائے بنی اسرائیل را کشت و این فتنه در ایام سلطنت بهمن بن
اسفندیار واقع شد و اول جنگے که در میان ایران و توران واقع شد
درین روز بود حضرت امام حسن عسکری ع رامی گویند که ولادت درین روز
بود و بروایتے توبه آدم ع درین روز قبول شد پس بهترین کار درین روز
آنست که مشغول اصلاح خانه خود باشی و تا ممکن باشد برائے
کار هیچ بیرون نه روی و پرهیز کن درین روز از رفتن نزد پادشاهان
و خرید و فروخت و سائر کارها و هر بنده که درین روز گم شود بدست آید
و هر که درین روز بیمار شود بمشقت افتد و فرزندے که متولد شود روزیش
فراخ و عمرش دراز باشد و در حدیث سلمان فارسی رح وارد شده است
که روز گرانیست و از برائے هیچ کارے شائسته نیست و بروایت
دیگر حضرت امام جعفر صادق ع فرمود که بپرهیزید درین روز از جمیع
اعمال و نزد پادشاهان رفتن و حاجت از کسے مطلبید و کارے
بکسے نفرمائید و تصدق بسیار بکنید برائے رفع نحوست و هر که درین
روز سفر کند بیم آنست که دزدان راه او را بزنند و نام این روز
نزد اهل فرس اردی بهشت است و صاحب نخبه رحمه الله
آورده از سلمان فارسی رح که اردی بهشت نام فرشته ایست که موکل

بشفا و بیارے و درین روز این دعا بخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الْاَوَّلِ وَالْاٰخِرِ وَالظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ الْقَائِمِ الدَّائِمِ
الْحَلِيْمِ الْكَرِيْمِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً
وَّلَا وَلَدًا لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْحَقِّ الْمُبِيْنِ ذِي الْقُوَّةِ الْمَتِيْنِ
وَالْفَضْلِ الْعَظِيْمِ الْمَاجِدِ الْكَرِيْمِ الْمُنْعِمِ الْمُتَكَرِّمِ
الْوَاسِعِ الْبَاسِطِ الْقَاضِيْ الْحَقِّ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْقَابِضِ
الْبَاسِطِ الْمَانِعِ الْمُعْطِيْ الْفَتَّاحِ الْمُمْلِيْ الْمُمِيْتِ الْمُحْيِيْ
ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ذِي الْمَعَارِجِ تَعْرُجُ الْمَلٰئِكَةُ
وَالرُّوْحُ بِاَمْرِهٖ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ ذِي الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ
وَالنِّعْمَةِ السَّابِغَةِ وَالْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ وَالْاَمْثَالِ الْعَالِيَةِ
وَالْاَسْمَاءِ الْحُسْنٰى شَدِيْدِ الْقُوٰى فَالِقِ الْاِصْبَاحِ
وَجَاعِلِ اللَّيْلِ سَكَنًا وَّالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا ذٰلِكَ
تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَفِيْعِ الدَّرَجَاتِ
ذِي الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوْحَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَاءُ
مِنْ عِبَادِهٖ رَبِّ الْعِبَادِ وَالْبِلَادِ وَاِلَيْهِ الْمَعَادُ
سَرِيْعِ الْحِسَابِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا اِلٰهَ

إلّا هو إليه المصير إذا قضى أمراً فإنّما يقول له
كن فيكون باسط اليدين بالرّحمة وهّاب
الخير لا يخيب أمله ولا ينادم عاملُه ولا تخصد
نعمه صادق الوعد وعدُه حقّ وهو أحكم
الحاكمين وأسرع الحاسبين وحكمه عدل
وهو للحمد أهلٌ يعطي الخير ويقضي بالحقّ
ويهدي السّبيل الّذي خلق الموت والحيوة
ليبلوكم أيّكم أحسن عملاً وهو العزيز الغفور
جميل الثّناء حسن البلاء سميع الدّعاء حسن
القضاء له الكبرياء يفعل ما يشاء منزل
الغيث من السّماء عالم الغيب باسط الرّزق منشئ
السّحاب معتق الرّقاب مدبّر الأمر مجيب المضطرّ
لا مانع لما أعطى ولا معطي لما منع ليس كمثله شيء
وهو السّميع البصير أسئلك يا من تقدّست أسماؤه
وكرم ثناؤه وعظمت آلاؤه أن تصلّي على محمّد
وآل محمّد وأن تغفر لنا ما مضى من ذنوبنا و
تعصمنا فيما بقي من عمرنا اللّهمّ اجعل خير أعمالنا

خواتیمها و خیر ایامنا یوم لقائک اللهم من علینا فی
هذه الساعة و فی جمیع ما نستقبل من نهارنا
بالتوبة و الطهارة و المغفرة و التوفیق و النجاة من
النار اللهم ابسط لنا فی ارزاقنا و بارک لنا فی اعمارنا
و اخرسنا من الاسواء و الضراء و اتنا بالفرج و النجاء
انک سمیع الدعاء لطیف لما تشاء ٭٭٭٭٭

روز چهارم

روز چهارم گویند زر از برای معامله درین روز در میان
اولاد آدم بهم رسید و بقولی چون اولاد آنحضرت به پانصد و بست هزار کس رسید و هیچکس نزد از
برای معامله دادوستد آمدند نزد آنحضرت و گفتند کار بر ما تنگ شده چاره نمی دانیم
در باب معامله دادوستد حضرت فرمود ببرگ بعضی از درختان
باهم معامله کنید جمعی گفتند برگ در اندک روزی مندرس میگردد
و نابود میگردد حضرت آدم درماند و چاره این راند الست
که جبرئیل آمد و مشتی درهم و مشتی دینار از بهشت آورد و بحضرت
آدم داد و به فرزندان قسمت کرد تا دادوستد کردند و بعضی گویند
که این زر تا زمان جمشید بود که او طلا و نقره از معادن بیرون آورد
و زر بسکه کرد و در اسلام کسیکه اول زر بسکه کرد هشام بن عبد الملک
بود و درین روز کیل در میان فرزندان آدم بهم رسید و ترازو در زمان

شعیب و ابراهیم گویند درین روز لغات فرزندان آدم ع از سریانی
بالفاظ دیگر منقلب شد و سببش را گویند که فرزندان آنحضرت
میخواستند که آنحضرت را بکشند برای میراث و هجوم آور شدند
جبرئیل آمد و بال خود را بر ایشان زد و از همدیگر متفرق شدند و
فوج فوج از صدمهٔ آن بال لکنت در زبان ایشان بهم رسید
و لغات ایشان بالفاظ مغلقه بدل شد و بعضی از مؤرخین
گویند که اختلاف لغات در وقتی بود که جبرئیل در شب منار
نمرود را خراب کرد و از صدمهٔ افتادن آن خلائق از مشرق
و مغرب از خواب جستند و لغات ایشان منقلب گردید و
آنچه مشهور است لغات بنی آدم از زمان ابو البشر تا زمان نوح
سریانی بود و بالهام حق تعالی واضع لغت عبرانی عامر بن شالخ
بن ارفخشد بن شام بن نوح است و لغت عربی را واضع ابن یعرب بن
است ابو العرب یمن و عرب اول نیز گویند و لغت فارسی را
واضع ابن فارس بن بهلوب بن سام بن نوح است و بعضی
گویند فارس عاجوز بن یافث بن نوح است و لغت ترکی
از ترک بن یافث است که ترکان اورا الیجه خان گویند اغوز
بن ترک واضع این لغت است لغت حبش و زنگ آنرا حبش و زنگ پسران

maablib.org

حام بن نوح ع وضع کرده اند و لغت یونانی واضع آن ارمنین
بن انطی بن یونان است و لغت رومی واضع آن روم بن
عیص بن اسحاق است و هندوی واضع آن قابیل است
و بعضے گویند شیطان واضع آن لغت بوده و لغت زند را نسبت
بزردشت سید هند و بعضے آنرا نسبت بشیطان سید هند کر
کتاب زند را التعلیم زردشت نموده اما لغت فرس اصل آن بر
هشت قسم بوده است هری که خراسانیان دارند و سغری که بعضے
از ازبکان دارند و زابلی که لغت اهل کابل است و سنگزی لغت
سیستانیان است و اهل نیمروز است و بر عکس فارسی و از گونه
است مثل آنکه برو و بیاد بخور را میگویند و برو بیا و بخور این چهار
لغت باصطلاح فصحائے عجم مردود است و لغت مقبول نزد
ایشان دری است که نقصانے نباشد در ان و پهلوی لغت فرس
از قدیم است و اصفهان دری و دینور و بعضے از اهل عراق دارند
و لغت فارسی صحیح شیراز و توابع آن دارند و لغت فرنگی لاتین است
و لغت سریانی را حکمائے یونان دانستند و الحال ارامنه دارند
و لغت روستاهان پهلوی است که او را شکسته کردند و الحال
مردم ولایت اصفهان و توابع آن دارند و اصل لغت عبرانی را

ترکوم وجبلی برده اند ولغت ہندوی را بلغت تلنگی قرار داده اند
آمدیم بر سر حدیث این روز نیک است برای زراعت کردن
وشکار کردن در دریا و صحرا و زن خواستن و عمارت بنا کردن و چہار
پایان خریدن ومکروه است دران سفر کردن آیس ہر کہ سفر کند
بیم آنست کہ کشتہ شود یا مالش را ببرند یا بلاء او را عارض
شود و درین روز ہابیل متولد شده است و ہر فرزندی کہ متولد
شود شایستہ و مبارک است و تا زنده باشد مردم او را دوست
دارند و ہر کہ درین روز بگریزد یا فتنش دشوار شود و پناه بجائی
برد کہ آنرا بدست نتوان آورد و ہر کہ درین روز بیمار شود بیماریش
زود دفع شود و از حضرت امام جعفر صادق ع منقول است
کہ این روزیست مبارک از برای زن خواستن و نام این روز
نزد فرس گوش است و بروایت سلمان فارسی این روز شہریور
است و شہریور نام فرشتہ ایست کہ موکل بجواہر است
و او موکل است بدریای روم و دعای حضرت امام جعفر
صادق ع و تمجید آن حضرت ع درین روز این است ؛؛
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ ظَهَرَ دِينُكَ وَبَلَغَتْ حُجَّتُكَ
وَاشْتَدَّ مُلْكُكَ وَعَظُمَ سُلْطَانُكَ وَصَدَقَ وَعْدُكَ

وَارْتَفَعَ عَرْشُكَ وَاَرْسَلْتَ رَسُوْلَكَ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ وَمِنْكَ النِّعْمَةُ وَالْمَنْعُ وَ
الْمَنُّ تَكْشِفُ السُّوْءَ وَتَاْتِيْ بِالْبُشْرٰى وَتَطْرُدُ الْعُسْرَ
وَتَقْضِيْ بِالْحَقِّ وَتَعْدِلُ بِالْقِسْطِ وَتَهْدِ السَّبِيْلَ
تَبَارَكَ وَجْهُكَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَرَبُّ الْاَرْضِيْنَ وَمَنْ فِيْهِنَّ
وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ الْحَسَنُ
بَلَاءُكَ وَالْعَدْلُ قَضَاءُكَ وَالْاَرْضُ فِيْ قَبْضَتِكَ
وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِيْنِكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
مُنْزِلَ الْاٰيَاتِ مُجِيْبَ الدَّعَوَاتِ كَاشِفَ الْكُرُبَاتِ
مُنْزِلَ الْخَيْرَاتِ مَلِكَ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ اَللّٰهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهَارِ
اِذَا تَجَلّٰى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا اَحَبَّ الْعِبَادُ وَكَرِهُوْا مِنْ مَقَادِيْرِكَ
وَحُكْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى كُلِّ حَالٍ مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَيَا اَفْضَلَ مَنْ اُمِّلَ

وَيَا أَكْرَمَ مَنْ جَادَ بِالْعَطَايَا صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ
وَآلِهِ وَعَافِنَا مِنْ مَحْذُورِ الْبَلَايَا وَهَبْ لَنَا الصَّبْرَ
الْجَمِيلَ عِنْدَ حُلُولِ الرَّزَايَا وَلَقِّنَا الْيُسْرَ وَالسُّرُورَ
وَاكْفِنَا الشَّرَّ وَالشُّرُورَ وَكِفَايَةَ الْمَحْذُورِ وَعَافِنَا
فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ إِنَّكَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ وَصَلِّ عَلَىٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآتِنَا الْفَرَجَ وَالرَّجَاءَ وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

روز پنجم حضرت موسیٰ در دریاے قلزم عبور کرد این دریا
در حوالی مصر است بسہ منزلے و با دو مرحلہ فاصلہ و اینکہ بعضی دریاے
گیلان و بحیرہ خزر را نسبت بقلزم میدہند دروغ میگویند و اصلی
ندارد بلکہ خلیج این دریا تا بقلزم فاصلہ بسیار میان ایشان است و
این روز عید یہود است کہ یوم الاکبور می گویند و این روز کعبہ
بدست حضرت ابراہیمؑ و اسمٰعیلؑ بنا شدہ و درین روز قابیل
ملعون متولد شد و درہمین روز ہابیل برادر خود را کشت روز نحس
است و موافق نجوم مذموم است پس ہیچ کار اختیار مکن و از خانہ
بیرون مرو و نزد پادشاہان مرو و از شر درندگان و آہن حذر کن
و ہر کہ درین روز سوگند دروغ خورد زود جزاے خود یابد و ہر کہ درین روز

روز پنجم

متولد شود حالش نیکو شود و در حدیث سلمان فارسی
وارد شده است که در این روز اختیار کار مکن و در حدیث است که
بنظر بادشاهی مرو و نام این روز زند و اهل فرس سپند است
و در کتب دیگر نام این روز اسفندار است و اسفندار نام فرشته
ایست موکل زمین ها توحید و تمجید این روز اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
ذَا الْعِزِّ الْاَكْبَرِ وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ اِذَا اَدْبَرَ وَ لَكَ
الْحَمْدُ فِي الصُّبْحِ اِذَا اَسْفَرَ وَ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَبْلُغُ
اَوَّلُهُ شُكْرَكَ وَ عَاقِبَتُهُ رِضْوَانَكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ
فِي سَمٰوَاتِكَ مَحْمُودًا وَ فِي بِلَادِكَ وَ عِبَادِكَ مَعْبُودًا
وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي النِّعَمِ الظَّاهِرَةِ وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي النِّعَمِ
الْبَاطِنَةِ وَ لَكَ الْحَمْدُ يَا مَنْ اَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا
وَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَ عِلْمًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
زَيَّنَ السَّمَاءَ بِمَصَابِيحَ وَ جَعَلَهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ لَنَا الْاَرْضَ فِرَاشًا وَ اَنْبَتَ
مِنَ الزَّرْعِ وَ الشَّجَرِ وَ الْفَوَاكِهِ وَ النَّخْلِ اَلْوَانًا وَ
جَعَلَ فِي الْاَرْضِ جِنَانًا وَ حَبًّا وَ اَعْنَابًا وَ فَجَّرَ فِيهَا
اَنْهَارًا وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ

اَنْ تَمِيْدَ بِنَا فَجَعَلَهَا لِلْاَرْضِ اَوْتَادًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ
سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ فِيْهِ الْفُلْكُ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغِيَ مِنْ فَضْلِهٖ
وَجَعَلَ لَنَا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبِسُهَا وَلَحْمًا طَرِيًّا وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِيْ سَخَّرَ لَنَا الْاَنْعَامَ لِنَاْكُلَ مِنْهَا وَجَعَلَ لَنَا
مِنْهَا رُكُوْبًا وَمِنْ جُلُوْدِهَا بُيُوْتًا وَلِبَاسًا وَمَتَاعًا
اِلٰى حِيْنٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الْكَرِيْمِ فِيْ مُلْكِهٖ الْقَاهِرِ لِبَرِيَّتِهٖ
الْقَادِرِ عَلٰى اَمْرِهِ الْمَحْمُوْدِ فِيْ صُنْعِهِ اللَّطِيْفِ بِعِلْمِهٖ
الرَّؤُوْفِ بِعِبَادِهِ الْمُسْتَاْثِرِ بِجَبَرُوْتِهٖ فِيْ عِزِّهٖ وَجَلَالِهٖ
وَهَيْبَتِهٖ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَ الْخَلْقَ عَلٰى غَيْرِ
مِثَالٍ وَقَهَرَ الْعِبَادَ بِغَيْرِ اَعْوَانٍ وَرَفَعَ السَّمَآءَ
بِغَيْرِ عَمَدٍ وَبَسَطَ الْاَرْضَ عَلَى الْهَوَآءِ بِغَيْرِ اَرْكَانٍ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى مَا يُبْدِيْ وَعَلٰى مَا يُخْفِيْ وَلَهُ الْحَمْدُ
عَلٰى مَا كَانَ وَعَلٰى مَا يَكُوْنُ وَلَهُ الْحَمْدُ عَلٰى حِلْمِهٖ
بَعْدَ عِلْمِهٖ وَعَلٰى عَفْوِهٖ بَعْدَ قُدْرَتِهٖ وَعَلٰى صَفْحِهٖ
بَعْدَ اِعْذَارِهٖ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الْكَرِيْمِ فِيْ مُلْكِهٖ
الْقَاهِرِ لِبَرِيَّتِهِ الْقَادِرِ عَلٰى اَمْرِهِ الْمَنَّانِ الَّذِيْ
هَدَانَا لِلْاِيْمَانِ وَعَلَّمَنَا الْقُرْاٰنَ وَمَنَّ عَلَيْنَا بِمُحَمَّدٍ

علیه وآله الطاهرین السلام اللهم صل علی محمد وآل
محمد ولا تدع لنا فی هذه الساعة ذنبا الا غفرته
ولا هما الا فرجته ولا عیبا الا سترته ولا مریضا
الا شفیته ولا دینا الا قضیته ولا سوء الا صرفته
ولا خیرا الا اعطیته ولا غریبا الا صاحبته ولا
غائبا الا رددته ولا عانیا الا فککته ولا مهموما
الا نفست ولا خائفا الا آمنت ولا عدوا الا کفیت
ولا کسیرا الا جبرت ولا جائعا الا اشبعت ولا
ظمآنا الا انهلت ولا عاریا الا کسوت ولا حاجة
من حوائج الدنیا والآخرة لک فیها رضی ولنا فیها
صلاح الا قضیتها فی یسر منک وعافیة یا ارحم
الراحمین وصلی الله علی محمد وآله اجمعین

روز ششم

روز ششم مبایعه مامون درین روز با حضرت
امام رضاؑ واقع شد در سال دویست ویکم هجری وبعضی در پنجم ماه گفته اند
ودر اول سال دویست و دوم مامون ام حبیبه دختر خود را بآنحضرت
تزویج کرد وبروایتی تزویج حضرت فاطمه زهراؑ درین روز واقع
شده واین روزیست که شایسته است برای برآوردن حاجات

وزن خواستن وہرکہ سفر کند درین روز در دریا وصحرا برگردد با ہشت بانچہ
خواہد و دوست دارد نیکو ہست برائے خریدن چہار پایان وہر حیوانی و بندہ
کہ درین روز گم شود بزودی پیدا شود و ہر طفلی کہ درین روز متولد
شود نیکو تربیت یا بد و از آفتہا بسلامت باشد **و در روایت**
دیگر از ان حضرت منقول است کہ شایستہ است برائے
شکار کردن وطلب معاش وہر حاجتے **و در روایت** سلمان فارسی
وارد شدہ است کہ خوابے کہ درین روز دیدہ شود بعد از یک روز
یا دو روز تعبیرش ظاہر شود واین روز خرداد است و خرداد
نام فرشتہ ایست مؤکل بدیوان واین روز نزد اہل **فرس**
بد است تعویذ حضرت امام جعفر صادقؑ کہ مختص باین روز است

اَللّٰھُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْدًا اَنَالُ بِہٖ رِضَاکَ وَ
اُؤَدِّیْ بِہٖ شُکْرَکَ وَاَسْتَوْجِبُ بِہٖ الْمَزِیْدَ
مِنْ فَضْلِکَ اَللّٰھُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلٰی حِلْمِکَ
بَعْدَ عِلْمِکَ وَلَکَ الْحَمْدُ عَلٰی عَفْوِکَ بَعْدَ
قُدْرَتِکَ وَلَکَ الْحَمْدُ عَلٰی مَا اَنْعَمْتَ بِہٖ
عَلَیْنَا بَعْدَ النِّعَمِ نِعَمًا وَبَعْدَ الْاِحْسَانِ اِحْسَانًا
وَلَکَ الْحَمْدُ کَمَا اَنْعَمْتَ عَلَیْنَا بِالْاِسْلَامِ

وَعَلَّمْتَنَا الْقُرْآنَ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالشِّدَّةِ وَالرَّخَاءِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ كُلِّ حَالٍ اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَوَلِيُّهُ وَكَمَا يَنْبَغِي
لِسُبُحَاتِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا تَخْفَىٰ
عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ كَفَاهُ وَلَمْ
يَكِلْهُ إِلَىٰ غَيْرِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هُوَ ثِقَتُنَا حِينَ
يَنْقَطِعُ عَنَّا الرَّجَاءُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هُوَ رَجَاؤُنَا
حِينَ تَسُوءُ ظُنُونُنَا بِأَعْمَالِنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
نَسْأَلُهُ الْعَافِيَةَ فَيُعَافِينَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
نَسْتَعِينُهُ فَيُعِينُنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي نَرْجُوهُ فَيُحَقِّقُ
رَجَاءَنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي نَدْعُوهُ فَيُجِيبُ دُعَاءَنَا
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي نَسْتَنْصِرُهُ فَيَنْصُرُنَا وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي نَسْأَلُهُ فَيُعْطِينَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
نُنَاجِيهِ بِمَا نُرِيدُ مِنْ حَوَائِجِنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
يَحْلُمُ عَنَّا حَتَّىٰ كَأَنَّنَا لَا ذَنْبَ لَنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
تَحَبَّبَ إِلَيْنَا بِنِعَمِهِ عَلَيْنَا وَهُوَ غَنِيٌّ عَنَّا وَالْحَمْدُ

لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَکِلْنَا اِلٰی نُفُوسِنَا فَیَعْجِزُ عَنْهَا ضَعْفُنَا
وَقِلَّةُ حِیلَتِنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی حَمَلَنَا فِی الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ وَرَزَقَنَا مِنَ الطَّیِّبَاتِ وَفَضَّلَنَا عَلٰی
کَثِیرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِیلًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی
اَشْبَعَ جُوعَنَا وَاٰمَنَ رَوْعَنَا وَاَقَالَ عَثْرَتَنَا وَ
کَبَتَ عَدُوَّنَا وَاَلَّفَ بَیْنَ قُلُوبِنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
مَالِکِ الْمُلْکِ مُجْرِی الْفُلْکِ فَالِقِ الْاِصْبَاحِ مُسَخِّرِ
الرِّیَاحِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی عَلَا فَقَهَرَ وَمَلَکَ فَقَدَرَ
وَبَطَنَ فَخَبَرَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَا تَسْتَتِرُ مِنْهُ الْقُصُورُ
وَلَا تَکِنُّ مِنْهُ السُّتُورُ وَلَا تُوَارِی مِنْهُ الْبُحُورُ وَکُلُّ شَیْءٍ
اِلَیْهِ یَصِیرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَا یَزُولُ مُلْکُهُ وَلَا
یَتَضَعْضَعُ رُکْنُهُ وَلَا تُرَامُ قُوَّتُهُ اَللّٰهُمَّ لَکَ
الْحَمْدُ فِی اللَّیْلِ اِذَا یَغْشٰی وَلَکَ الْحَمْدُ فِی النَّهَارِ
اِذَا تَجَلّٰی وَلَکَ الْحَمْدُ فِی الْاٰخِرَةِ وَالْاُولٰی
وَلَکَ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوَاتِ الْعُلٰی وَلَکَ الْحَمْدُ
فِی الْاَرَضِینَ السُّفْلٰی وَلَکَ الْحَمْدُ حَمْدًا یَزِیدُ
وَلَا یَبِیدُ وَلَکَ الْحَمْدُ حَمْدًا اَبْقٰی وَلَا یَفْنٰی وَلَکَ

الحمد

الحمد حمد الضرع لک السماء اکنافها والارضون
انقالها ولک الحمد حمد التسبیح لک السموات
ومن فیها والارض ومن علیها ولک الحمد
یارب علی ما هدیتنا وعلمتنا ما لم نکن
نعلم وکان فضلک اللهم علینا عظیما اللهم
ان رقابنا لک بالتوبة خاضعة وایدینا الیک
بالرغبة مبسوطة ولا عذر لنا فنعتذر ولا قوة
لنا فننتصر اللهم صل علی محمد وال محمد
واعذنا ان نخیب امالنا ونحبط اعمالنا اللهم
جد بعلمک علی جهلنا وبغناک علی فقرنا واعف
عنا وعافنا وتفضل علینا واتنا فی الدنیا حسنة
وفی الاخرة حسنة وقنا عذاب النار وصلی
الله علی محمد المختار واله الابرار **روز هفدهم**

روز هفدهم

درین روز حضرت موسیٰ در طور مناجات کرد وبقولی مولود
امام موسی کاظم است وهر که درین روز شروع به سبق وکتابت
کند به نیکی بکمال برساند وهر که ابتدا کند درین روز بعمارت
یا بعروسی عاقبتش نیکو باشد ودر حدیث خیان است

maablib.org

کہ شائستہ است برائے شکار و طلب روزی و درخت نشانیدن
و زراعت کردن و تخم افگندن و رزو بادشاہان رفتن و سفر کردن
و نام این روز نزد اہل فرس مرداد است و در روایت سلمان
فارسی رہ ہمین روز مرداد است و مرداد نام فرشتہ الیست کہ کل
بمروم در روزہای آنہا دعائی این روز اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
يَبْلُغُكَ اَوَّلُهُ وَ لَا يَبِيدُ وَ لَا يَنْقَطِعُ اٰخِرُهُ وَلَا يَقِفُ
دُونَ عَرْشِكَ مُنْتَهَاهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا يُطَاعُ
اِلَّا بِاِذْنِهِ وَ لَا يُعْصَى اِلَّا بِعِلْمِهِ وَ لَا يُخَافُ اِلَّا عَدْلُهُ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَهُ الْحُجَّةُ عَلٰى مَنْ عَصَاهُ وَالْمِنَّةُ
لَهُ عَلٰى مَنْ اَطَاعَهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا يُرْجٰى
اِلَّا فَضْلُهُ وَ لَا يُخَافُ اِلَّا عَدْلُهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
مَنْ رَحِمَهُ مِنْ عِبَادِهِ كَانَ ذٰلِكَ مِنْهُ فَضْلًا
وَ مَنْ عَذَّبَهُ مِنْهُمْ كَانَ ذٰلِكَ مِنْهُ عَدْلًا اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي حَمِدَ نَفْسَهُ فَاسْتَحْمَدَ اِلٰى خَلْقِهِ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي حَارَتِ الْاَوْهَامُ فِي وَصْفِهِ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي ذَهَلَتِ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ عَظَمَتِهِ
حَتّٰى تَرْجِعَ اِلٰى مَا امْتَدَحَ بِهِ نَفْسَهُ مِنْ عِزِّهِ وَ

جُودِهِ وَطَوْلِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ کَانَ قَبْلَ کُلِّ کَائِنٍ
وَلَمْ یُوْجَدْ لِکُلِّ شَیْءٍ مَوْضِعٌ قَبْلَهٗ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الْاَوَّلِ فَلَا یَکُوْنُ کَائِنًا قَبْلَهٗ وَالْاٰخِرِ فَلَا شَیْءَ بَعْدَهٗ
الدَّآئِمِ بِغَیْرِ غَایَةٍ وَلَا فَنَاءٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ سَدَّ
الْهَوَآءَ بِالسَّمَآءِ وَدَحَی الْاَرْضَ عَلَی الْمَاءِ وَاخْتَارَ
لِنَفْسِهٖ اَحْسَنَ الْاَسْمَآءِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْمُقَدِّرِ بِغَیْرِ
فِکْرَةٍ وَالْعَالِمِ بِغَیْرِ تَکْوِیْنٍ وَالْبَاقِیْ بِغَیْرِ کُلْفَةٍ وَالْخَالِقِ
بِغَیْرِ مَنْعَةٍ وَالْمَوْصُوْفِ بِغَیْرِ مُنْتَهًی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِیْ مَلَکَ الْمُلُوْکَ بِقُدْرَتِهٖ وَاسْتَعْبَدَ الْاَرْبَابَ
بِعِزَّتِهٖ وَسَادَ الْعُظَمَآءَ بِجُوْدِهٖ وَجَعَلَ الْکِبْرِیَآءَ
وَالْفَخْرَ وَالْفَضْلَ وَالْکَرَمَ وَالْجُوْدَ وَالْمَجْدَ لِنَفْسِهٖ
جَارُ الْمُسْتَجِیْرِیْنَ وَمَلْجَاُ اللَّاجِیْنَ وَمُعْتَمَدُ
الْمُؤْمِنِیْنَ وَسَبِیْلُ حَاجَةِ الْعَابِدِیْنَ اَللّٰهُمَّ
لَکَ الْحَمْدُ بِجَمِیْعِ مَحَامِدِکَ کُلِّهَا مَا عَلِمْنَا مِنْهَا
وَمَا لَمْ نَعْلَمْ وَلَکَ الْحَمْدُ حَمْدًا یُکَافِیْ نِعَمَکَ
وَیُبَارِیْ مَزِیْدَکَ اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْدًا
یَفْضُلُ کُلَّ حَمْدٍ حَمِدَکَ بِهِ الْعَابِدُوْنَ مِنْ

maablib.org

خلقك كفضلك على جميع خلقك اللهم لك الحمد حمداً ابلغ به رضاك وأؤدي به شكرك واستوجب به العفو بعد قبل ربك والرحمة من عندك يا ارحم الراحمين اللهم يا خير من شخصت اليه الابصار ومدت اليه الاعناق ووفدت اليه الآمال صل على محمد وآل محمد واغفر لنا ما مضى من ذنوبنا واعصمنا فيما بقي من اعمارنا ومن علينا في هذه الساعة بالتوبة والطهارة والمغفرة والتوفيق ودفاع المحذور وسعة الرزق وحسن المستعتب وخير المنقلب والنجاة من النار

روز هشتم شایسته است برای هر کاری و هر حاجتی از خریدن و فروختن و شکار کردن و هر که درین روز نزد پادشاهی رود حاجتش برآورده نشود و مکروه است درین روز بدریا نشستن و سفر خشکی کردن و بجنگ رفتن و هر طفلی که متولد شود شائسته باشد و هر که بگریزد براو ظفر نتوان یافت و هر که درین روز راه گم کند راه نیابد مگر بمشقت و هر که درین روز بیمار شود تعب بسیار بکشد و در روایت دیگر آنکه شایسته است برای هر کار مگر سفر کردن و هر که بیمار شود بزودی عافیت یابد

روز نهم

وسلمان فارسی رح روایت کرده که برای هر کاری شایسته است
ونام این روز بروایت مذکوره دیبا فر است ودیبا ذر نام نامی است
از نامهای خدای تعالی دعای این روز اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
عَدَدَ الْوَرَقِ وَالشَّجَرِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الْحَصٰى
وَالْمَدَرِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ وَلَكَ الْحَمْدُ
عَدَدَ اَيَّامِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ نُجُوْمِ
السَّمَاءِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ قَطْرِ الْمَطَرِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ
كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كَلِمَاتِكَ
وَلَكَ الْحَمْدُ رِضَا نَفْسِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا
اَحَاطَ بِهٖ عِلْمُكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ بَلَغَهُ
عَظَمَتُكَ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي كُلِّ شَيْءٍ وَسِعَتْهُ رَحْمَتُكَ
وَلَكَ الْحَمْدُ فِي كُلِّ شَيْءٍ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ
عَلٰى مَا حَفِظَ كِتَابُكَ وَلَكَ الْحَمْدُ سَرْمَدًا لَا يَنْقَضِي
اَبَدًا وَلَا يُحْصِيهِ الْخَلَائِقُ عَدَدًا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى نِعَمِكَ
كُلِّهَا عَلَانِيَتِهَا وَسِرِّهَا وَاَوَّلِهَا وَاٰخِرِهَا ظَاهِرِهَا وَبَاطِنِهَا
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا كَانَ وَمَا لَمْ يَكُنْ وَمَا هُوَ كَائِنٌ
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَثِيْرًا كَمَا اَنْعَمْتَ رَبَّنَا عَلَيْنَا

كَثِيراً اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَلَكَ الْمُلْكُ كُلُّهُ
وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَاِلَيْكَ يَرْجِعُ الْاَمْرُ كُلُّهُ عَلَانِيَتُهُ
وَسِرُّهُ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدَنَا
قَدِيماً وَحَدِيثاً وَعِنْدِى خَاصَّةً خَلَقْتَنِى فَاَحْسَنْتَ
خَلْقِى وَهَدَيْتَنِى فَاَكْمَلْتَ هِدَايَتِى وَعَلَّمْتَنِى
فَاَحْسَنْتَ تَعْلِيمِى وَلَكَ الْحَمْدُ يَا اِلٰهِى عَلٰى حُسْنِ
بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِى فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ قَدْ كَشَفْتَهُ
عَنِّى وَكَمْ مِنْ هَمٍّ قَدْ فَرَّجْتَهُ عَنِّى وَكَمْ مِنْ شِدَّةٍ
جَعَلْتَ بَعْدَهَا رَخَاءً اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى
نِعَمِكَ مَا نُسِىَ مِنْهَا وَمَا ذُكِرَ وَمَا شُكِرَ مِنْهَا وَمَا
كُفِرَ وَمَا مَضٰى مِنْهَا وَمَا غَبَرَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
عَدَدَ مَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى عَفْوِكَ
وَسِتْرِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى صَلَاحِ اَمْرِنَا وَحُسْنِ قَضَائِكَ
وَاَنْعُمِكَ عِنْدَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاغْفِرْ لَنَا مَغْفِرَةً عَزْماً جَزْماً لَا تُغَادِرُ لَنَا ذَنْباً
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَلِاٰبَائِنَا وَلِاُمَّهَاتِنَا كَمَا رَبَّوْنَا صِغَاراً
وَاَدَّبُوْنَا كِبَاراً اَللّٰهُمَّ اَعْطِنَا وَاِيَّاهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ

أسنانا هاو أوسعها ومن جنا نك أغلاها وأرفعها وأوجب
لنا من رضاك عنا ما تقربه عيوننا ويذهب لنا حزوننا
وأذهب عنا همومنا وغمومنا في أمر ديننا ودنيانا
وقنعنا بما تيسره لنا من رزقك واغف عنا وعافنا
أبدا ما أبقيتنا وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة
حسنة وقنا عذاب النار وصلى الله على محمد وآله

روز نهم روز بسیار میمنت و بابرکت است و این روز روز عید بزرگ
شیعیان است در ماه ربیع الاول که درین روز فرعون آل محمد الا بولولو
انصاری مشهور به بابا شجاع الدین کشت و مولود حضرت عیسی و یحیی و مریم
علیهم السلام در این روز واقع شد و در حدیث دیگر روز نیک
است و از اول تا آخر روز مبارک است برائے هر کارے که اراده
نمائی پس ابتدائے کارها درین روز بکن و قرض بکن و زراعت
بکن و درخت بکار و هر که درین روز با دشمن خبنگ کند غالب آید
و هر که درین روز سفر کند مال او را روزی شود و خیر بیند و هر که درین
روز از دشمن بگریزد نجات یابد و هر که بیمار شود بیماریش سنگین شود
و هر که گم شود بزودی یافت شود و هر فرزندے که متولد شود شایسته
باشد و بهر حال توفیق یابد و بروایت دیگر کسیکه بیمار شود و عافیت یابد

نهم ربیع الاول

و کہہ روایت سلمان فارسی رح این روز آذر است و آو نام فرشته
ایست موکل بمیزان در روز قیامت و خوابے کہ درین روز دیده
شود اثرش دران روز ظاہر شود و نام این روز نزد اہل فرس
دی است دعاے این روز اَللّٰھُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلٰی
کُلِّ خَیْرٍ اَعْطَیْتَنَا وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ صَرَفْتَهٗ
عَنَّا وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا خَلَقْتَ وَ ذَرَأْتَ وَ بَرَأْتَ
وَ اَنْشَاْتَ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا اَبْلَیْتَ وَ اَوْلَیْتَ
وَ اَخَذْتَ وَ اَعْطَیْتَ وَ اَمَتَّ وَ اَحْیَیْتَ رَبَّ کُلِّ ذِی
اٰلَاۗءٍ تَبَارَکْتَ وَ تَعَالَیْتَ لَا یَئِدُکَ مِنْ وَ الْیَدِ وَ لَا یُعْوِزُ
مَنْ اَعْدَنِیْتَ تُبْدِیٔ وَ الْمَعَادُ اِلَیْکَ وَ تَقْضِیْ وَ لَا
یُقْضٰی عَلَیْکَ وَ تَسْتَغْنِیْ وَ نَفْتَقِرُ اِلَیْکَ فَلَبَّیْکَ
رَبَّنَا وَ سَعْدَیْکَ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا وَرِثْتَ وَ
اَوْرَثْتَ فَاِنَّکَ تَرِثُ الْاَرْضَ وَ مَنْ عَلَیْهَا وَ اِلَیْکَ
یُرْجَعُوْنَ وَ اَنْتَ کَمَا اَثْنَیْتَ عَلٰی نَفْسِکَ لَا یَبْلُغُ
مِدْحَتَکَ قَوْلُ قَآئِلٍ وَ لَا یَنْقُصُکَ نَائِلُ وَ لَا یُخَیِّبُکَ
سَآئِلٌ اَللّٰھُمَّ لَکَ الْحَمْدُ وَلِیَّ الْحَمْدِ وَ مُنْتَهَی
الْحَمْدِ حَقِیْقٌ بِالْحَمْدِ حَمْدًا اَعْلٰی حَمْدٍ لَا یَنْبَغِیْ

الحَمْدُ اِلّا لَكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الحَمْدُ فِي اللَّيْلِ اِذَا يَغْشىٰ
وَلَكَ الحَمْدُ فِي النَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى وَلَكَ الحَمْدُ فِي
الْآخِرَةِ وَالْاُوْلىٰ وَلَكَ الحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ الْعُلىٰ
وَلَكَ الحَمْدُ فِي الْاَرَضِيْنَ السُّفْلىٰ وَلَكَ الحَمْدُ
مَا تَحْتَ الثَّرٰى وَكُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلّا وَجْهَكَ تَبْقىٰ
وَتَفْنىٰ مَا سِوَاكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الحَمْدُ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَلَكَ الحَمْدُ فِي الشِّدَّةِ وَالرَّخَاءِ وَالعَافِيَةِ وَالبَلَاءِ
وَلَكَ الحَمْدُ فِي البُؤْسِ وَالنَّعْمَاءِ اَللّٰهُمَّ لَكَ الحَمْدُ
كَمَا حَمِدْتَ نَفْسَكَ فِي اَوَّلِ الْكِتَابِ وَفِي التَّوْرٰيةِ
وَالْاِنْجِيْلِ وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيْمِ وَلَكَ الحَمْدُ حَمْدًا
لَا يَنْقَطِعُ اَوَّلُهُ وَلَا يَنْفَدُ اٰخِرُهُ وَلَكَ الحَمْدُ
بِالْاِسْلَامِ وَلَكَ الحَمْدُ بِالْقُرْاٰنِ وَلَكَ الحَمْدُ
بِالْاَهْلِ وَالْمَالِ وَلَكَ الحَمْدُ
فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ وَلَكَ الحَمْدُ فِي الْمُعَافَاةِ
وَالشُّكْرِ وَلَكَ الحَمْدُ عَلىٰ حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ
وَلَكَ الحَمْدُ عَلىٰ عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَلَكَ
الحَمْدُ عَلىٰ نِعَمِكَ السَّابِغَةِ عَلَيْنَا وَلَكَ الحَمْدُ

عَلىٰ نِعَمِكَ الَّتى لا تُحصىٰ وَلَكَ الْحَمْدُ كَما ظَهَرَتْ
آياديكَ عَلَيْنا فَلَمْ تَخْفَ وَلَكَ الْحَمْدُ كَما كَثُرَتْ نِعَمُكَ
فَلَمْ تُحْصَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ ما اَحْصَيْتَ كُلَّ شَىْءٍ عِلْماً
وَلَكَ الْحَمْدُ كَما اَنْتَ اَهْلُهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ لا يُوارى
مِنْكَ لَيْلٌ داجٍ وَلا سَماءٌ ذاتُ اَبْراجٍ وَلا اَرْضٌ
ذاتُ فِجاجٍ وَلا بَحْرٌ ذُو اَمْواجٍ وَلا ظُلُماتٌ بَعْضُها
فَوْقَ بَعْضٍ رَبِّ اَنَا الصَّغيرُ الَّذى اَبْدَعْتَ فَلَكَ
الْحَمْدُ رَبِّ وَاَنَا الْوَضيعُ الَّذى رَفَعْتَ رَبِّ فَلَكَ
الْحَمْدُ رَبِّ وَاَنَا الْمُهانُ الَّذى اَكْرَمْتَ رَبِّ فَلَكَ
الْحَمْدُ رَبِّ وَاَنَا الرّاغِبُ الَّذى اَرْضَيْتَ رَبِّ فَلَكَ
الْحَمْدُ وَاَنَا الْعائِلُ الَّذى اَغْنَيْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَاَنَا الْخاطِئُ الَّذى عَفَوْتَ عَنْهُ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَاَنَا الْمُذْنِبُ الَّذى رَحِمْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ
اَنَا الشّاهِدُ الَّذى حَفِظْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنَا
الْمُسافِرُ الَّذى سَلَّمْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنَا الْغائِبُ
الَّذى رَدَدْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنَا الْمَريضُ الَّذى
شَفَيْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنَا الْعَزَبُ الَّذى رَفَعْتَ

لُكْ

رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنَا السَّقِيمُ الَّذِي عَافَيْتَ رَبِّ فَلَكَ
الْحَمْدُ وَأَنَا الْجَائِعُ الَّذِي أَشْبَعْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَأَنَا الْعَارِي الَّذِي كَسَوْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ أَنَا الطَّرِيدُ
الَّذِي أَوَيْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي
كَثَّرْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنَا الْأَعْمَى الَّذِي بَصَّرْتَ
رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنَا الْوَحِيدُ الَّذِي أَنَّسْتَ رَبِّ فَلَكَ
الْحَمْدُ وَأَنَا الْمَخْذُولُ الَّذِي نَصَرْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَأَنَا الْمَهْمُومُ الَّذِي فَرَّجْتَ عَنْهُ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الَّذِي أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْنَا كَثِيراً وَأَنَا
الَّذِي لَمْ أَكُنْ شَيْئاً حِينَ خَلَقْتَنِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَ
دَعَوْتُكَ فَأَجَبْتَنِي فَلَكَ الْحَمْدُ اَللّٰهُمَّ وَهٰذِهِ نِعَمٌ
خَصَصْتَنِي بِهَا مَعَ نِعَمِكَ عَلَى بَنِي آدَمَ فِيمَا سَخَّرْتَ
لَهُمْ وَدَفَعْتَ عَنْهُمْ ذٰلِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيراً وَلَمْ
تُؤْتِنِي شَيْئاً مِمَّا آتَيْتَنِي مِنْ نِعَمِكَ لِعَمَلٍ صَالِحٍ
كَانَ مِنِّي وَلَا لِحَقٍّ أَسْتَوْجِبُ مِنْكَ بِهِ ذٰلِكَ وَلَمْ
تَصْرِفْ عَنِّي شَيْئاً مِمَّا صَرَفْتَهُ مِنْ هُمُومِ الدُّنْيَا
وَأَوْجَاعِهَا وَفَجَائِعِهَا وَأَنْوَاعِ بَلَايَاهَا وَأَمْرَاضِهَا

وَاسْتِقَامِهَا اِلَّا اَنْ يَكُوْنَ كُنْتُ لَهٗ اَهْلًا وَلَا اَنْ يَكُوْنَ
كُنْتُ فِيْهِ قَادِرًا لٰكِنْ صَرَفْتَهٗ عَنِّيْ بِرَحْمَتِكَ وَحُجَّةِ
عَلَيَّ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيْرًا
كَمَا اَنْعَمْتَ عَلَيَّ كَثِيْرًا وَصَرَفْتَ عَنِّيْ مِنَ الْبَلَاءِ
كَثِيْرًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ كَثِيْرًا وَاكْفِنَا
مِنْ هٰذَا الْوَقْتِ وَفِيْ كُلِّ وَقْتٍ مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ مِنْ
طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فَلَا كَافِيَ لَنَا سِوَاكَ وَلَا رَبَّ لَنَا
غَيْرُكَ نَاقِضٌ حَوَائِجَنَا فِيْ دِيْنِنَا وَدُنْيَانَا وَاٰخِرَتِنَا وَكُنْ
اَنْتَ اِلٰهَنَا وَمَوْلَانَا حَسَنٌ فِيْنَا حُكْمُكَ وَعَدْلٌ فِيْنَا
قَضَاؤُكَ اقْضِ لَنَا الْخَيْرَ وَاجْعَلْنَا مِنْ اَهْلِ الْخَيْرِ
مِمَّنْ هُمْ لِرِضَاكَ مُتَّبِعُوْنَ وَلِسَخَطِكَ مُفَارِقُوْنَ وَ
لِفَرَائِضِكَ مُؤَدُّوْنَ وَمِنَ التَّفْرِيْطِ وَالْغَفْلَةِ مُعْرِضُوْنَ
وَاعْفُ عَنَّا وَعَافِنَا فِيْ كُلِّ الْاُمُوْرِ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنَا وَاِذَا
تَوَفَّيْتَنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاجْعَلْنَا مِنَ النَّارِ فَائِزِيْنَ
وَاِلٰى جَنَّتِكَ دَاخِلِيْنَ وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ
وَاَهْلِ بَيْتِهٖ مُرَافِقِيْنَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ روز دهم
درین روز حضرت رسالت ام المؤمنین خدیجه بنت خویلد را عقد

ه دربعض نسخ اللّٰهمّ كما انعمت كثيرًا واقع شده ١٢ منه

الفوز النجاة ١٢ مختار الصحاح

دهم رجب

خود در آسوده در آن وقت از سن مبارک آنحضرت م بیست و هفت سال
گذشته بود و خدیجه چهل سال داشت و حضرت نوح ع در این روز
متولد شده است و طفلیکه درین روز متولد شود معمر شود و فراخ
روزی شود و نیک است برائے خریدن و فروختن و سفر کردن
و گم شده درین روز یافت شود و گریخته زود بدست آید و به بند افتد
و هر که درین روز بیمار شود سزاوار آنست که وصیت کند و در
حدیث دیگر برائے تخم کردن و زراعت و سلف خریدن
نیکو است و بروایت دیگر برائے همه کارها خوب است بغیر رفتن
نزد پادشاهان و هر که بیمار شود درین روز عافیت یابد و
بروایت سلمان فارسی رحمه الله روز آبان است و آبان
نام فرشته ایست موکل بدریاها و آبها و سید انهار و تاویل خوابهای
این روز در مدت بیست روز ظاهر شود و نام این روز نزد اهل
فرس آبان است دعائے این روز الٰهی کَمْ مِنْ
اَمْرٍ عَیِیْتُ فِیْهِ فَیَسَّرْتَ لِیْ فِیْهِ الْمَنَافِعَ وَ دَفَعْتَ
عَنِّیْ فِیْهِ الشَّرَّ وَ حَفِظْتَنِیْ فِیْهِ عَنِ الْغِیْبَةِ مَعًا
وَ رَزَقْتَنِیْ فِیْهِ وَ کَفَیْتَنِیْ فِی الشَّهَادَةِ بِلَا عَمَلٍ مِنِّیْ
سَلَفَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِکَ فَلَکَ الْحَمْدُ عَلٰی

ذٰلِكَ وَالْمَنُّ وَالطَّوْلُ اِلٰهِیْ وَكَمْ مِنْ شَیْءٍ غِبْتُ عَنْهُ
يَا اِلٰهِیْ فَتَوَلَّيْتَ لِیْ وَسَدَّدْتَ فِيْهِ الرَّاْیَ وَاَقَلْتَ الْعَثْرَةَ
وَاَنْجَحْتَ فِيْهِ الطَّلِبَةَ وَقَوَّيْتَ فِيْهِ الْعَزِيْمَةَ فَلَكَ الْحَمْدُ
يَا اِلٰهِیْ كَثِيْرًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ
الطَّيِّبِ الرَّضِیِّ الْمُبَارَكِ التَّقِیِّ الزَّكِیِّ وَعَلٰی اَهْلِ بَيْتِهِ
الطَّيِّبِيْنَ الْاَخْيَارِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰی اِبْرَاهِيْمَ وَاٰلِ
اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَجِيْدٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِجَمِيْعِ مَحَامِدِكَ وَالصَّلٰوةِ عَلٰی نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
اَنْ تَغْفِرَ لِیْ ذُنُوْبِیْ كُلَّهَا حَدِيْثَهَا وَقَدِيْمَهَا صَغِيْرَهَا
وَكَبِيْرَهَا سِرَّهَا وَعَلَانِيَتَهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَالَمْ
اَعْلَمْ وَمَا اَحْصَيْتَ اَنْتَ عَلَیَّ مِنْهَا وَحَفِظْتَهُ يَا
اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَاَنْ تَحْفَظَنِیْ فِیْ دِيْنِیْ وَدُنْيَایَ
ضُرَّهُ حَتّٰی اَكُوْنَ لِفَرَائِضِكَ مُؤَدِّيًا وَلِمَرْضَاتِكَ
مُبْتَغِيًا وَبِالْاِخْلَاصِ مُوْقِنًا وَمِنَ الْحِرْصِ اٰمِنًا
وَعَلَی الصِّرَاطِ جَائِزًا وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ
اٰلِهٖ مُصَاحِبًا وَمِنَ النَّارِ اٰمِنًا وَاِلَی الْجَنَّةِ دَاخِلًا
اَللّٰهُمَّ عَافِنِیْ فِیْ حَيٰوةِ الدُّنْيَا فِیْ جِسْمِیْ وَاٰمِنْ سِرْبِیْ

السرب بالكسر النفس يقال فلان آمن فی سربه ای فی نفسه ١٢ مختار الصحاح

وَاَسْبِغْ عَلَیَّ مِنْ رِزْقِكَ الطَّیِّبِ یَا اِلٰهِیْ وَارْحَمْنِیْ بِرَحْمَتِكَ
الَّتِیْ وَسِعَتْ كُلَّ شَیْءٍ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ یَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِیْنَ سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ مَا اَعْظَمَ
اَسْمَاءَكَ فِیْ اَهْلِ السَّمَاءِ وَاَحْمَدَ فِعْلَكَ فِیْ اَهْلِ
الْاَرْضِ وَاَفْشٰی خَیْرَكَ فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سُبْحَانَكَ
اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوْبُ اِلَیْكَ اَنْتَ
الرَّبُّ وَاَنَا الْعَبْدُ وَاِلَیْكَ الْمَهْرَبُ مُنْزِلَ الْغَیْثِ
مُقَدِّرُ الْاَقْوَاتِ قَاسِمُ الْمَعَاشِ قَاضِی الْاٰجَالِ
رَازِقُ الْعِبَادِ مُرَوِّی الْبِلَادِ عَظِیْمُ الْبَرَكَاتِ
سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوْبُ اِلَیْكَ اَنْتَ الَّذِیْ یُسَبِّحُ
الرَّعْدُ بِحَمْدِكَ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِیْفَتِكَ
وَالْعَرْشُ الْاَعْلٰی وَالْهَوَاءُ وَمَا بَیْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ
الثَّرٰی وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُوْمُ وَالضِّیَاءُ وَالنُّوْرُ
وَالظِّلُّ وَالْحَرُوْرُ وَالْفَیْءُ وَالظُّلْمَةُ سُبْحَانَكَ
مَا اَعْظَمَكَ یُسَبِّحُ لَكَ مَنْ فِی السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَمَنْ فِی الْهَوَاءِ وَمَنْ فِیْ لُجَجِ الْبِحَارِ وَمَا تَحْتَ الثَّرٰی

وَمَا بَيْنَ الْخَافِقَيْنِ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ
اِجَابَةَ الدُّعَاءِ وَالشُّكْرَ فِي الرَّخَاءِ اٰمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ
سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ فَطَرْتَ
السَّمٰوَاتِ الْعُلٰى وَاَوْثَقْتَ اَكْنَافَهَا سُبْحَانَكَ
نَظَرْتَ اِلٰى عِمَادِ الْاَرَضِيْنَ السُّفْلٰى فَزَلْزَلْتَ
اَقْطَارُهَا سُبْحَانَكَ وَنَظَرْتَ اِلٰى مَا فِي الْبُحُوْرِ
وَلُجَجِهَا فَتَضَعْضَعَتْ بِمَا فِيْهَا فَرَقًا مِنْكَ وَهَيْبَةً لَكَ
سُبْحَانَكَ وَنَظَرْتَ اِلٰى مَا اَحَاطَ الْخَافِقَيْنِ
وَاِلٰى مَا فِي ذٰلِكَ مِنَ الْهَوَاءِ فَخَشَعَ لَكَ جَمِيْعُهُ
خَاضِعًا لِجَلَالِكَ وَلِكَرَمِ وَجْهِكَ اَكْرَمِ الْوُجُوْدِ
خَاشِعًا سُبْحَانَكَ مَنْ ذَا الَّذِيْ حَضَرَكَ حِيْنَ
بَنَيْتَ السَّمٰوَاتِ وَاسْتَوَيْتَ عَلٰى عَرْشِكَ عَرْشِ
عَظَمَتِكَ سُبْحَانَكَ مَنْ ذَا الَّذِيْ رَاٰكَ حِيْنَ سَطَحْتَ
الْاَرْضَ فَمَهَّدْتَهَا ثُمَّ دَحَوْتَهَا فَجَعَلْتَهَا فِرَاشًا
فَمَنْ ذَا الَّذِيْ يَقْدِرُ قَدْرَكَ سُبْحَانَكَ مَنْ ذَا الَّذِيْ
رَاٰكَ حِيْنَ نَصَبْتَ الْجِبَالَ فَاَثْبَتَّ اَسَاسَهَا لِاَهْلِهَا
رَحْمَةً مِنْكَ لِخَلْقِكَ سُبْحَانَكَ مَنْ ذَا الَّذِيْ اَعَانَكَ

الفرق بالفتح الخوف ۱۲ مختار الصحاح

حِیْنَ نُصِبَتِ الْجِبَالُ وَ فُجِّرَتِ الْبُحُوْرُ وَ اُحِطَتْ بِهِمَا
الْاَرْضُ سُبْحَانَكَ مَا اَقْضٰى حُكْمَكَ وَ اَمْضٰى عِلْمَكَ
وَ اَحْسَنَ خَلْقَكَ سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَ بِحَمْدِكَ مَنْ يَبْلُغُ
كُنْهَ حَمْدِكَ وَ وَصْفِكَ اَوْ يَسْتَطِيْعُ اَنْ يَنَالَ مُلْكَكَ
سُبْحَانَكَ حَارَتِ الْاَبْصَارُ دُوْنَكَ وَ امْتَلَاَتِ الْقُلُوْبُ
فَرَقًا مِنْكَ وَ وَجَلًا مِنْ مَخَافَتِكَ سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَ بِحَمْدِكَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مَا اَحْكَمَكَ وَ اَعْدَلَكَ وَ اَرْاَفَكَ وَ اَرْحَمَكَ
وَ اَفْطَرَكَ سُبْحَانَكَ اَنْتَ الْحَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ تَبَارَكْتَ
وَ تَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا

روز یازدهم

روز یازدهم بروایت معتبر از حضرت امام رضاؑ منقول است
که درین روز حضرت شعیبؑ متولد شده اند و این روز شایسته است
برای ابتدای کارها و خرید و فروخت و سفر کردن و باید که احتراز
نماید از رفتن نزد پادشاهان و هر که درین روز بگریزد بزودی باز گردد و از روی
اطاعت و هر که بیمار شود امید است که بزودی شفا یابد و هر طفلیکه
متولد شود به نیکی زندگانی نماید و لیکن نمیرد تا آنکه پریشان نشود
و از پادشاهی بگریزد و در روایت دیگر هرگز پریشان نشود
و بروایت سلمان فارسی رح خوابی که به بینند ثابت رو

اثرش ظاهر شود و بروایت مذکوره روز خور است و خور نام فرشته
موکل با آفتاب و نام این روز نزد اهل فرس رس است و دعای
این روز سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ
مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ
عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ
السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ
بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا يَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا
غَفُورًا سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ
النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَ مَا أَعْظَمَ
شَأْنَكَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي بِيَدِهِ
مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي عِنْدَهُ
عِلْمُ السَّاعَةِ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ

الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يُحْيِيْ
وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَ
الظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَهُوَ الَّذِيْ
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا
وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ
اَيْنَمَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ لَهٗ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ
يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُوْرِ سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ
لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي
السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهٗ وَسَبِّحْهُ
لَيْلًا طَوِيلًا فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا

maablib.org

سُبْحَانَكَ اَنْتَ الَّذِیْ یُسَبِّحُ لَكَ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ
رِجَالٌ لَّا تُلْهِیْهِمْ تِجَارَةٌ وَّلَا بَیْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ
الصَّلٰوةِ وَاِیْتَاۤءِ الزَّكٰوةِ یَخَافُوْنَ یَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِیْهِ الْقُلُوْبُ
وَالْاَبْصَارُ سُبْحَانَ الَّذِیْ یُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَرِجَالٌ
وَالْمَلٰۤئِكَةُ شَفَقًا وَالْاَرْضُ خَوْفًا وَطَمَعًا وَكُلٌّ یُسَبِّحُوْنَ
وَاٰخِرِیْنَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهٗ وَاِلَیْهِ یَرْجِعُ الْاَمْرُ
كُلُّهٗ اَسْئَلُكَ لِدِیْنِیْ وَدُنْیَایَ وَاٰخِرَتِیْ مِنَ الْخَیْرِ
كُلِّهٖ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهٖ اِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاۤءُ
وَتَحْكُمُ مَا تُرِیْدُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ الْاَبْرَارِ
الطَّیِّبِیْنَ الْاَخْیَارِ وَسَلِّمْ تَسْلِیْمًا

روز دوازدهم

حضرت رسول خدا ص درین روز نزول بمدینهٔ مشرفه نموده و روز انقضای دولت بنی امیه است و بروایتی امام زین العابدین ع درین روز وفات یافت و بروایتی شب دوازدهم ماه زفاف حضرت فاطمه ع واقع شد و بروایت محمد بن یعقوب کلینی رح تولد حضرت رسالت پناه ص درین روز واقع شد و در ماه ربیع الاول اکثر عامه براین قائل اند و این روز برای زن خواستن و دکان گشودن و شریک شدن و بدریا سفر کردن شایسته است و

روز دوازدهم

درین

درین روز واسطه میان کسے نباید شد و بروایت دیگر گریخته بدست آید
و فرزندے که درین روز متولد شود طویل العمر باشد و پریشان نشود و
در روایت دیگر برائے ہمہ حاجت خوب است و در اول روز نزد
بادشاہان بروید و در آخر روز مروید و بروایت سلمان فارسی ارم روز
ماہ است و ماہ نام فرشتۂ الیست متوکل بماہ و نزد اہل فرس ہم
ہمین اسم است و حضرت امام جعفر صادق درین روز این
دعا می خواندند سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی السَّمٰوٰتِ عَرْشُهٗ
سُبْحَانَ مَنْ فِی الْاَرْضِ بَطْشُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ
فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِیْلُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی السَّمَآءِ سَطْوَاتُهٗ
سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی الْاَرْضِ شَانُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ
فِی الْقُبُوْرِ قَضَآءُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی النَّارِ نِقْمَتُهٗ
وَعَذَابُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی الْجَنَّةِ رَحْمَتُهٗ وَ
ثَوَابُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ لَا یَفُوْتُهٗ هَارِبٌ سُبْحَانَ
الَّذِیْ لَا مَلْجَاَ مِنْهُ اِلَّآ اِلَیْهِ سُبْحَانَ الْحَیِّ الَّذِیْ
لَا یَمُوْتُ فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِیْنَ تُمْسُوْنَ وَحِیْنَ
تُصْبِحُوْنَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَعَشِیًّا وَّحِیْنَ تُظْهِرُوْنَ یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ
الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا سُبْحَانَهُ عَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ أَضْعَافًا
مُضَاعَفَةً سَرْمَدًا أَبَدًا كَمَا يَنْبَغِي لِعَظَمَتِهِ
وَمِنَّتِهِ سُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَبِحَمْدِكَ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْحَلِيمِ
الْكَرِيمِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
الْحَقُّ الْمُبِينُ سُبْحَانَ الْقَابِضِ الْبَاسِطِ سُبْحَانَ
الضَّارِّ النَّافِعِ سُبْحَانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ سُبْحَانَ
الْقَاضِي بِالْحَقِّ سُبْحَانَ الرَّفِيعِ الْأَعْلَى سُبْحَانَ الْعَظِيمِ
الْأَوَّلِ الْآخِرِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الَّذِي هُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ سُبْحَانَ الَّذِي هُوَ هٰكَذَا وَلَا هٰكَذَا غَيْرُهُ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لَا يَسْهُو سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ
لَا يَلْهُو سُبْحَانَ مَنْ هُوَ غَنِيٌّ لَا يَفْتَقِرُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
جَوَادٌ لَا يَبْخَلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ شَدِيدٌ لَا يَضْعُفُ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَقِيبٌ لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ

maablib.org

حَیٌّ لَا یَمُوتُ سُبْحَانَ الدَّآئِمِ الْقَآئِمِ سُبْحَانَ الْحَیِّ الْقَیُّوْمِ
سُبْحَانَ الَّذِیْ لَا تَأْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ سُبْحَانَكَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِیْكَ لَكَ سُبْحَانَ مَنْ
تُسَبِّحُ لَهُ الْجِبَالُ الرَّوَاسِیْ بِاَصْوَاتِهَا تَقُوْلُ سُبْحَانَ
رَبِّیَ الْعَظِیْمِ وَبِحَمْدِهٖ سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْاَشْجَارُ
بِاُصُوْلِهَا تَقُوْلُ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِیْنِ سُبْحَانَ
مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ یَقُوْلُوْنَ سُبْحَانَ
اللّٰهِ الْعَظِیْمِ الْحَلِیْمِ الْكَرِیْمِ وَبِحَمْدِهٖ سُبْحَانَ مَنِ اعْتَزَّ
بِالْعَظَمَةِ وَاحْتَجَبَ بِالْقُدْرَةِ وَامْتَنَّ بِالرَّحْمَةِ وَعَلَا
فِی الرِّفْعَةِ تَدَانٰی فِی اللُّطْفِ وَلَمْ تَخْفَ عَلَیْهِ خَافِیَاتُ السَّرَائِرِ
وَلَمْ یُوَارِ عَنْهُ لَیْلٌ دَاجٍ وَلَا بَحْرٌ عَجَّاجٌ وَلَا حُجُبٌ وَّلَا اَزْوَاجٌ اَحَاطَ
بِكُلِّ شَیْءٍ عِلْمًا وَّوَسِعَ الْمُذْنِبِیْنَ رَاْفَةً وَّحِلْمًا وَّاَبْدَعَ
مَا تَرٰی اِتْقَانًا وَّصُنْعًا نَطَقَتِ الْاَشْیَاءُ الْمُبْهَمَةُ عَنْ
قُدْرَتِهٖ وَشَهِدَتْ مُبْدِعَةً بِوَحْدَانِیَّتِهٖ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ نَّبِیِّ الْهُدٰی وَاَهْلِ بَیْتِهِ الْمَیَامِیْنِ
الطَّاهِرِیْنَ وَلَا تَرُدَّنَا یَا اِلٰهَنَا مِنْ رَّحْمَتِكَ خَائِبِیْنَ
وَلَا مِنْ فَضْلِكَ اٰیِسِیْنَ وَاَعِدْنَا اَنْ نَّرْجِعَ بَعْدَ اِذْ

أي ظلمات الشب
أي الأمواج
شأن السحاب

maablib.org

هدیتنا الضالین مضلین واجرنا من الخیرة فی الدین وتوفنا مسلمین والحقنا بالصالحین بمحمد واله الطیبین الطاهرین امین امین یا ارحم الراحمین

روز سیزدهم روز بسیار نحسے است وموافق نجوم نیز مذموم است ودرین روز ناقه صالح را پے کردند وقوم شعیب درین روز معذب شدند ومؤتفکات که مراد شهر لوط است درین روز سرازیر شد واین پنج شهر بود که مابین کرمان وسیستان است که هنوز اثر خرابی آن شهر باقی است شصت فرسخ است که حال بیابان شده بے آب وگیاه بپرهیز یر دراین روز از همه کارها خصوصا سفر کردن وزراعت نمودن وبنظر پادشاهان رفتن وروغن بر سر وبدن مالیدن و سرتراشیدن وهر کارے که باشد وگریخته بدست نیاید وبیمار بتعب افتد وفرزندے که متولد شود کم زندگانی باشد وبروایت سلمان فارسی رحمه الله خوابے که درین روز دیده شود تا نه روز اثرش ظاهر شود وبروایتے حضرت امیر المؤمنین ع درین روز متولد شده ونام این روز نزد اهل فرس سور است وبروایت سلمان فارسی نام این روز

اثیر است و اثیر نام فرشته ایست موکل بتبارگان و دعاے
این روز این است سُبحَانَ الرَّفِیعِ الاَعلیٰ سُبحَانَ مَن
قَضیٰ بِالمَوتِ عَلیٰ خَلقِهٖ سُبحَانَ القَاضِی بِالحَقِّ
سُبحَانَ القَادِرِ المَلِکِ المُقتَدِرِ سُبحَانَ اللهِ وَبِحَمدِهٖ تَسبِیحًا
یَبقیٰ بَعدَ الفَنَاءِ وَیَنمِی فِی کَفَّةِ المِیزَانِ لِلجَزَاءِ
سُبحَانَهٗ تَسبِیحًا کَمَا یَنبَغِی لِکَرَمِ وَجهِهٖ
وَعِزِّ جَلَالِهٖ وَعَظِیمِ نَوَالِهٖ سُبحَانَ مَن تَوَاضَعَ
کُلُّ شَیءٍ لِعَظَمَتِهٖ سُبحَانَ مَنِ استَسلَمَ کُلُّ شَیءٍ
لِقُدرَتِهٖ سُبحَانَ مَن خَضَعَ کُلُّ شَیءٍ لِمُلکِهٖ سُبحَانَ
مَن اَشرَقَ کُلُّ ظُلمَةٍ لِنُورِهٖ سُبحَانَ مَن قَدَرَ
وَقُدرَتُهٗ فَوقَ کُلِّ ذِی قُدرَةٍ وَلَا یَقدِرُ اَحَدٌ
قُدرَتَهٗ سُبحَانَ مَن لَا یُوصَفُ اَوَّلُهٗ وَلَا یَنفَدُ
اٰخِرُهٗ سُبحَانَ مَن هُوَ عَالِمٌ بِمَا تُجِنُّهٗ جَوَانِحُ القُلُوبِ
سُبحَانَ مُحصِی عَدَدِ الذُّنُوبِ سُبحَانَ مَن لَا یَخفیٰ
عَلَیهِ خَافِیَةٌ فِی السَّمٰوٰتِ وَالاَرَضِینَ سُبحَانَ
الرَّبِّ الوَدُودِ سُبحَانَ الرَّبِّ الفَردِ سُبحَانَ الاَعظَمِ
مِن کُلِّ عَظِیمٍ سُبحَانَ الاَرحَمِ مِن کُلِّ رَحِیمٍ سُبحَانَ

مَنْ هُوَ حَلِیْمٌ لَا یَعْجَلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا یَغْفُلُ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ جَوَادٌ لَا یَبْخَلُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
یَا ذَا الْعِزِّ الشَّامِخِ یَا قُدُّوْسُ اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ یَا مَنَّانُ
وَبِقُدْرَتِكَ یَا قَدِیْرُ وَبِحِلْمِكَ یَا حَلِیْمُ وَبِعِلْمِكَ
یَا عَلِیْمُ وَبِعَظَمَتِكَ یَا عَظِیْمُ یَا قَیُّوْمُ یَا قَیُّوْمُ
یَا قَیُّوْمُ یَا حَقُّ یَا حَقُّ یَا حَقُّ یَا بَاعِثُ یَا وَارِثُ
یَا حَیُّ یَا حَیُّ یَا حَیُّ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ
یَا رَحِیْمُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ یَا رَبَّنَا یَا رَبَّنَا یَا
رَبَّنَا یَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ اَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ
الْكَرِیْمِ یَا سَنَدَنَا یَا فَخْرَنَا یَا ذُخْرَنَا یَا خَالِقَنَا
یَا رَازِقَنَا یَا مُمِیْتَنَا یَا مُحْیِیْنَا یَا وَارِثَنَا یَا عُدَّتَنَا یَا
اَمَلَنَا یَا رَجَائَنَا اَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِیْمِ یَا اَللّٰهُ (قیوم)
وَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِیْمِ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ
وَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِیْمِ یَا عَزِیْزُ وَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ
الْكَرِیْمِ یَا تَوَّابُ وَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِیْمِ یَا
غَفَّارُ وَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِیْمِ یَا
سَتَّارُ وَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِیْمِ یَا

قادِرٌ وَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يا مُقْتَدِرُ
وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ الشَّرِيفَةِ الْعالِيَةِ الْكَرِيمَةِ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَ
نَبِيِّكَ وَعَلى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطّاهِرِينَ بِاَفْضَلِ
صَلَواتِكَ وَبَرَكاتِكَ عَلى نَبِيٍّ مِنْ اَنْبِيائِكَ
وَمَلائِكَتِكَ اَجْمَعِينَ وَعافِنِي فِي دِينِي وَ
دُنْيايَ وَفِي جَمِيعِ اَحْوالِي بِمَنِّكَ عافِيَةً تَغْفِرُ
بِها ذُنُوبِي وَتَسْتُرُ بِها عُيُوبِي وَتُصْلِحُ بِها دِينِي
وَتَجْمَعُ بِها شَمْلِي وَتَرُدُّ بِها غائِبِي وَتُنْجِحُ بِها
مَطالِبِي وَتَنْصُرُنِي بِها عَلى عَدُوِّي وَتَكْفِينِي بِها
مَنْ يَبْتَغِي اَذائِي وَيَلْتَمِسُ سَقْطَتِي وَتُيَسِّرُ بِها
اُمُورِي وَتُوَسِّعُ بِها رِزْقِي وَتُعافِينِي بِها فِي
جَسَدِي وَتَقْضِي بِها دُيُونِي فِي دِينِي وَدُنْيايَ
اَنْتَ اِلٰهِي وَمَوْلايَ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمِينَ

روز چهاردهم درین روز بنی اسرائیل بر عمالقه ظفر
یافتند و فتح شهرهای پروشان بدست حضرت یوشع ع واقع
شد و درین روز بلعم بن باعور مغلوب شد اهل اسلام گویند بلعم

روز چهاردهم

عابدے بود واسم اعظم میدانست و در آخر مرتد شد که با حضرت یوشع جنگ کرد و یهود گویند بلعم ساحرے بود و درین روز هلاک شد و درین روز یزید بن معاویه نزد معاویه و سائر منافقین رفت و بعضے گویند قصّهٔ اصحاب کهف و بیرون آمدن تملیخا بزرگ ایشان از غار جیرم درین روز واقع شد این غار در مقابل بنات النعش در کنار شهر السوس واقع است نیک است برائے هر کارے اما فرزندے که متولد شود ظالم باشد و نیک است برائے طلب علم و خریدن و فروختن و سفر کردن و قرض گرفتن و بدریا نشستن و گریخته درین روز بدست آید و بیمار صحت یابد انشاء الله تعالی و

بروایت دیگر فرزندے که درین روز متولد شود عمرش طویل باشد و طالب علم شود و در آخر عمر بالش فراوان باشد و بروایت دیگر پسندیده است برائے دیدن اشراف و علما و طلب حوائج و بروایت سلمان فارسی رحمه الله نیک است برائے هر کارے و برائے دیدن پادشاهان و فرزندے که متولد شود خوشنویس و دانا گردد و خوابے که دیده شود تا بست و شش روز تعبیرش ظاهر شود و نام این روز

جوش است وجوش نام فرشته ایست موکل بغبها وزبانها ویادواہل
زمن شهریی گویند ودعاے این روز اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ
وَاٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
وَاَرْغَبُ اِلَيْكَ عَلٰى اٰثَرِ تَسْبِيْحِكَ وَالصَّلٰوةِ عَلٰى
نَبِيِّكَ اَنْ تَغْفِرَ لِيْ ذُنُوْبِيْ كُلَّهَا قَدِيْمَهَا وَحَدِيْثَهَا
كَبِيْرَهَا وَصَغِيْرَهَا سِرَّهَا وَجَهْرَهَا وَمَا اَنْتَ مُحْصِيْهِ
مِنْهَا وَاَنَا نَاسِيْهِ وَاَنْ تَسْتُرَ عَلٰى سَائِرِ عُيُوْبِيْ اَبَدًا مَا
اَبْقَيْتَنِيْ وَلَا تَفْضَحْنِيْ يَا رَبِّ وَاَنْ تُيَسِّرَ لِيْ مَعَ ذٰلِكَ
اُمُوْرِيْ كُلَّهَا مِنْ عَافِيَةٍ تُجَلِّلُهَا وَرَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا
وَعَمَلٍ صَالِحٍ تُوَفِّقُ لَهٗ وَرِزْقٍ تَبْسُطُهٗ وَمَطَالِبَ
تُنْجِحُهَا وَحَوَائِجَ تُيَسِّرُهَا فَاِنَّهٗ لَا يَقْدِرُ عَلٰى ذٰلِكَ وَ
لَا يَمْلِكُهٗ غَيْرُكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِيْ خَشَعَتْ
لَكَ الْاَصْوَاتُ وَتَحَيَّرَتْ دُوْنَكَ الصِّفَاتُ وَ
ضَلَّتْ فِيْكَ الْعُقُوْلُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ كُلُّ شَيْءٍ
خَاضِعٌ لَكَ وَكُلُّ شَيْءٍ ضَارِعٌ اِلَيْكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
لَكَ الْخَلَائِقُ وَفِيْ يَدِكَ النَّوَاصِيْ كُلُّهَا وَفِيْ قَبْضَتِكَ

وَكُلُّ مَنْ اَشْرَكَ بِكَ فَعَبْدٌ دَاخِرٌ لَكَ اَنْتَ الرَّبُّ
الَّذِیْ لَا نِدَّ لَكَ وَالدَّائِمُ الَّذِیْ لَا نَفَادَ لَكَ وَالْقَیُّوْمُ
الَّذِیْ لَا زَوَالَ لَكَ وَالْمَلِكُ الَّذِیْ لَا شَرِیْكَ لَكَ الْحَیُّ مُحْیِ
الْمَوْتٰی اَلْقَائِمُ عَلٰی كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ الْاَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ خَلْقِكَ وَالْاٰخِرُ بَعْدَهُمْ وَالظَّاهِرُ
فَوْقَهُمْ وَرَازِقُهُمْ وَقَابِضُ اَرْوَاحِهِمْ وَمَوْلَاهُمْ وَمُنْتَهٰی
رَغَبَاتِهِمْ وَمَوْضِعُ حَاجَاتِهِمْ وَشَكْوَاهُمْ وَالدَّافِعُ عَنْهُمْ
وَالنَّافِعُ لَهُمْ لَیْسَ فَوْقَكَ حَاجِزٌ یَحْجُزُ بَیْنَكَ وَبَیْنَهُمْ وَلَا دُوْنَكَ
مَانِعٌ لَكَ مِنْهُمْ وَفِیْ قَبْضَتِكَ مَثْوَاهُمْ وَاِلَیْكَ مُنْقَلَبُهُمْ
فَهُمْ بِكَ مُوْقِنُوْنَ وَلِفَضْلِكَ وَاِحْسَانِكَ رَاجُوْنَ وَاَنْتَ
مَفْزَعُ كُلِّ مَلْهُوْفٍ وَاَمْنُ كُلِّ خَائِفٍ مَوْضِعُ كُلِّ شَكْوٰی
وَكَاشِفُ كُلِّ بَلْوٰی لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ وَلِیُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَدَافِعُ كُلِّ سَیِّئَةٍ وَمُنْتَهٰی كُلِّ
رَغْبَةٍ وَقَاضِیْ كُلِّ حَاجَةٍ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الرَّحِیْمُ لِخَلْقِهِ اللَّطِیْفُ بِعِبَادِهٖ عَلٰی
غِنَاهُ عَنْهُمْ وَشِدَّةِ فَقْرِهِمْ وَفَاقَتِهِمْ اِلَیْهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ الْمُطَّلِعُ عَلٰی كُلِّ خَفِیَّةٍ وَالْحَافِظُ لِكُلِّ سَرِیْرَةٍ وَ

اللطیف لما یشاء و الفعال لما یرید اللهم لا اله
الا انت یا ارحم الراحمین لک الحمد شکرا یا
عالم الغیب و الشهادة الرحمن الرحیم و فاطر
السموات و الارض یا ذا الجلال و الاکرام انت
غافر الذنب و قابل التوب شدید العقاب ذو الطول
لا اله الا انت الیک المصیر و صلی الله علی محمد
و آله **روز پانزدهم** بروایتی درین روز خباب
رسول خدا ص از غار ثور بیرون آمد و درین روز تزویج حضرت فاطمه واقع
شد و تحویل قبله درین روز از بیت المقدس بکعبه واقع شد بعد از انکه چهارده
سال و نه ماه حضرت رسالت پناه ص و مسلمانان رو به بیت المقدس نماز
گذارده بودند و بروایت صحیح توبه حضرت آدم ع درین روز قبول شد
و مولود حضرت امام علی نقی ع درین روز است و بروایتی حضرت
امام محمد تقی و امام حسن عسکری علیه السلام درین روز متولد شدند و
در شبش حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه متولد شده و وفات
حضرت موسی بن جعفر ع را درین روز گفته اند و این روز نیک است برای
همه کارها مگر قرض گرفتن و دادن و کسیکه درین روز بیمار شود زود
صحت یابد و گریخته بدست آید و فرزندی که متولد شود دلال باشد یا

روز پانزدهم

ورزبانش عیبی باشد وبروایت سلمان فارسی رضی الله عنه خواب که
درین روز دیده شود بعد از سه روز اثر نماید ونام این روز دیبهرت روز
نامی است از نامهای خدای عز وجل ونزد اهل فرس آن روز

دعای این روز أسئلك اللهمّ باسمك یا لا اله الا أنت
وأسئلك باسمك الواحد الصمد الفرد الذی لا یعدله شیء فی الأرض
ولا فی السماء وأسئلك باسمك العلیّ الأعلی
وأسئلك باسمك العظیم الأعظم وأسئلك باسمك
الجلیل الأجلّ وأسئلك باسمك الذی لا اله الا
هو عالم الغیب والشهادة الرحمن الرحیم وأسئلك
باسمك الذی لا اله الا هو الملك القدّوس و
أسئلك باسمك الذی لا اله الا أنت السلام
المؤمن المهیمن العزیز الجبار المتکبّر سبحانك
اللهمّ عمّا یشرکون وأسئلك باسمك الکریم العزیز
بأنك أنت الله لا اله الا أنت الخالق البارئ
المصوّر لك الأسماء الحسنی یسبّح لك ما فی السموات
والأرض وأنت العزیز الحکیم وأسئلك باسمك
المکنون المخزون لا اله الا أنت وأسئلك اللهمّ

بِاسْمِكَ الَّذِي اِذَا دُعِيتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذَا سُئِلْتَ بِهِ
اَعْطَيْتَ وَاَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ بِمَا تُحِبُّ اَنْ اَسْئَلَكَ
بِهِ مِنْ مَسْئَلَةٍ وَاَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الَّذِي سَئَلَكَ
بِهِ عَبْدُكَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ فَاَتَيْتَهُ
بِالْعَرْشِ قَبْلَ اَنْ يَرْتَدَّ اِلَيْهِ طَرْفُهُ وَاَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ
بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَاْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ
لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي
يَشْفَعُ عِنْدَهُ اِلَّا بِاِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ اِلَّا بِمَا شَاءَ
وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَاَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
بِالْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ الَّذِي اَنْزَلْتَهُ عَلٰى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ
سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَرَسُولِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ الطَّاهِرِينَ وَاَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّاكَ بِهِ اَحَدٌ مِنْ
خَلْقِكَ فِي السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَالْاَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا
بَيْنَهُمَا رَبَّنَا فَقَدْ مَدَدْنَا اِلَيْكَ اَيْدِيَنَا وَهِيَ ذَلِيلَةٌ

وَبِالْاِعْتِرَافِ بِرُبُوْبِيَّتِكَ مَوْسُوْمَةٌ وَّرَجَوْنَاكَ
بِقُلُوْبٍ بِسِوَى الْهِ الذُّنُوْبِ مَهْمُوْمَةٍ اَللّٰهُمَّ فَاقْسِمْ
لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُوْلُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ
وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهٖ جَنَّتَكَ وَمَتِّعْنَا
بِاَسْمَاعِنَا وَاَبْصَارِنَا وَلَا تَجْعَلْ مُصِيْبَتَنَا فِيْ دِيْنِنَا وَلَا
الدُّنْيَا اَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا تَجْعَلْهَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا
مَنْ لَا يَرْحَمُنَا وَنَجِّنَا مِنْ كُلِّ غَمٍّ وَّشِدَّةٍ وَّهَمٍّ يَا اَرْحَمَ
الرّٰحِمِيْنَ **روز شانزدهم** درین روز ضحاک ماردوش
خواهرزاده شداد بن ارم بن عاد که عرب آنرا علوان می گفتند و لقب
بیوراست و در دنیا هزار سال یک ماه کم پادشاهی کرده و بر جمشید
غالب شد و او را گرفت و باره دو سر تعلیم شیطان او را دو پاره کرد
و پیش ازان اره دو سر نبود و همچنین درین روز فریدون بر ضحاک
غلبه کرده با کاوه آهنگر ضحاک را گرفت و در چاه کوه دماوند حبس کرد
و اصحاب الرس درین روز معذب شدند و نمرود ملعون درین
روز بجانب آسمان رفت بقوت چهار کرگس و این روز نحس است
و موافق نجوم نیز مذموم است برای هیچ کار خوب نیست
مگر عمارت بنا کردن و هر که سفر کند درین روز هلاک شود و لشکر او

روز شانزدهم

مونث

درین

دین روز در دشت قبچاق گم شدند و پیدا نشدند و روایتست که هنوز میرفتند
و گویند آن لشکر چهار صد هزار کس بودند و بعضی چهل هزار گفته اند و با
منوچهر آمده بودند که جنگ کنند و گریخته درین روز بزودی برگردد و هر که راه
گم کند سالم باند و هر که بیمار شود بزودی شفا یابد و فرزندی که پیش از
زوال متولد شود دیوانه گردد و اگر بعد از زوال باشد حالش نیکو
باشد و بروایت دیگر بسیار نحس و مذموم است پس هیچ حاجت دران
مطلبید و سفر مکنید و تصدق بسیار بکنید و بروایتی هر که درین روز
بیمار شود تلف گردد تا می توانید متوجه کاری مشوید و گویند که
عذاب عاد و ثمود درین روز بود و گفته اند هلاک هفت کس که دعوی
خدائی کردند درین روز بود فرعون و نمرود و جمشید و قیانوس و شداد و
زمردشاه و کاؤس بن کیقباد و گویند بخت النصر درین روز مسخ
شد بصورت عقاب و بروایت سلمان فارسی رضی الله عنه و
خواب بعد از سه روز اثرش ظاهر شود و نام این روز مهرات
و مهر نام فرشته ایست موکل برحمت و نزد اهل فرس مهرگان
است دعای این روز اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ بِاسْمِكَ الَّذِیْ عَزَمْتَ بِهٖ عَلَى السَّمٰوٰاتِ السَّبْعِ
وَالْاَرَضِیْنَ السَّبْعِ وَمَا خَلَقْتَ بَیْنَهُمَا وَمَا فِیْهِمَا مِنْ

شیءٍ فاستجیر بذلک الاسم اللّٰهم لا اله الا انت الجأ
الیک بذلک الاسم اللّٰهم لا اله الا انت اومن بذلک
الاسم اللّٰهم لا اله الا انت استغیث بذلک الاسم اللّٰهم
لا اله الا انت اتضرّع بذلک الاسم اللّٰهم لا اله الا
انت استعین بذلک الاسم اللّٰهم لا اله الا انت
اسئلک بما دعوتک بذلک الاسم اللّٰهم لا اله
الا انت یا اللّٰه یا اللّٰه یا اللّٰه انت وحدک لا شریک
لک اسئلک یا کریم یا کریم یا کریم بمجدک وجودک
وفضلک ومنّک ورافتک ورحمتک ومغفرتک
وجمالک وجلالک وعزّتک وعظمتک لما اوجبت
لی علی نفسک التی کتبت علیها الرحمة ان تقول
قد اتیتک یا عبدی مهما سألتنی فی عافیة الی
رضوانی وان تبعثنی من الشاکرین استجیر و
الوذ بک باسمک اللّٰهم لا اله الا انت وبکل قسم
اقسمت به فی امّ الکتاب المکنون فی زبر الاولین
وفی الصحف والالواح وفی الزبور والتوراة
والانجیل وفی الکتاب المبین وفی القرآن العظیم

وَاَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ
السَّلَامُ وَالصَّلٰوةُ وَالْبَرَكَاتُ يَا مُحَمَّدُ بِاَبِيْ
اَنْتَ وَاُمِّيْ اَتَوَجَّهُ بِكَ فِيْ حَاجَتِيْ هٰذِهٖ وَفِيْ جَمِيْعِ
حَوَائِجِيْ اِلٰى رَبِّكَ وَرَبِّيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِيْمُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنْ اَفْضَلِ عِبَادِكَ نَصِيْبًا
فِيْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ فِيْ هٰذِهِ الْغَدَاةِ مِنْ نُوْرٍ تَهْدِيْ
بِهٖ اَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا اَوْ عَافِيَةٍ تُجَلِّلُهَا اَوْ رِزْقٍ
تَبْسُطُهٗ اَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهٗ اَوْ عَمَلٍ صَالِحٍ تُوَفِّقُ لَهٗ اَوْ
عَدُوٍّ تَقْمَعُهٗ اَوْ بَلَاءٍ تَصْرِفُهٗ اَوْ نَحْسٍ تُحَوِّلُهٗ اِلٰى
سَعَادَةٍ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْوِتْرِ الْمُتَعَالِ رَبِّ
النَّبِيِّيْنَ وَرَبِّ اِبْرَاهِيْمَ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ فَاِنِّيْ اُؤْمِنُ بِكَ وَبِاَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَجَنَّتِكَ
وَنَارِكَ وَبَعْثِكَ وَنُشُوْرِكَ وَوَعْدِكَ وَوَعِيْدِكَ
فَجَنِّبْنِيْ يَا اِلٰهِيْ مِمَّا تَكْرَهُ وَوَفِّقْنِيْ اِلٰى مَا تُحِبُّ
وَتَرْضٰى وَاقْضِ لِيْ بِالْحُسْنٰى فِي الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى
اِنَّكَ وَلِيُّ الْخَيْرِ وَالْمُوَفِّقُ لَهٗ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ

وصلی اللہ علی محمد وآلہ الطاہرین

روز هفدهم تولد حضرت رسالت پناه در این روز
واقع شده بطریقه شیعه وجنگ بدر درین روز واقع شد وبدر نام
چاہی است درحوالی مدینه مشرفه واوّل فتحی بود که در اسلام
ظاهر شد ودرین روز ملائکه بمدد حضرت رسالت پناه آمدند
وشوکت بت پرستان وصنادید عرب درین روز شکسته شد
وبقول حضرت امام جعفر صادق ع درین روز متولد شد وبروایتی
این روز میانه است بپرهیزید از منازعه کردن وقرض کردن پس
هر که قرض خواهد باو ندهد وفرزندی که درین روز متولد شود نیکو
باشد وبروایتی روز گرانی است ودران روز حاجت مطلبید
وبروایتی برای هر کاری خوب است خصوصاً تزویج وخریدن
وفروختن وزراعت کردن وعمارت بنا کردن وبنظر پادشاهان رفتن
وقول اوّل اقوی است ودر روایت دیگر حجامت در روز هفدهم
ماه موجب شفا است ونام این روز نزد اهل فرس سروش است و
بروایت سلمان فارسی رح همین است ودر همین روایت است که
سروش نام فرشته ایست که موکل به بحر است دعای این روز
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمُفَرِّجُ عَنْ کُلِّ مَکْرُوْبٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَزِیْزُ

كُلِّ ذَلِيلٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ أُنْسُ كُلِّ وَحِيدٍ لَا إِلٰهَ
إِلَّا أَنْتَ غِنَى كُلِّ فَقِيرٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ قُوَّةُ كُلِّ ضَعِيفٍ
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ كَاشِفُ كُلِّ كُرْبَةٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
قَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ دَافِعُ كُلِّ بَلِيَّةٍ لَا إِلٰهَ
إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ كُلِّ خَفِيَّةٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ حَاضِرُ كُلِّ
سَرِيرَةٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ شَاهِدُ كُلِّ نَجْوَى لَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنْتَ كَاشِفُ كُلِّ بَلْوَى لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ
بِكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ كُلُّ شَيْءٍ مُفْتَقِرٌ إِلَيْكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ
لَكَ إِلٰهاً وَاحِداً أَحَداً لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ
الْمَجْدُ تُحْيِي وَتُمِيتُ وَأَنْتَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ
وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ قَبْلَ كُلِّ
شَيْءٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ مُنْتَهَى كُلِّ شَيْءٍ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ
إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ مَا دَامَتِ الْجِبَالُ
الرَّاسِيَةُ وَبَعْدَ زَوَالِهَا أَبَداً أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ
إِلَّا اللهُ مَا دَامَتِ الرُّوحُ فِي جَسَدِي وَبَعْدَ خُرُوجِهَا
أَبَداً وَأَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي أَنْزَلْتَهُ

maablib.org

فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَا تَمْنَعُ سَائِلًا سَأَلَكَ بِمَا سَأَلَكَ
مِنْ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ أَسْأَلُكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذَا الْعَرْشِ
الْمَجِيدِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا غَنِيُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِيَ الْعَافِيَةَ فِي جَسَدِي
وَفِي سَمْعِي وَفِي بَصَرِي وَفِي جَمِيعِ جَوَارِحِي وَارْزُقْنِي
ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ فِي كُلِّ حَالٍ أَبَداً أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا
اللّٰهُ مَا عَمِلَتِ الْيَدَانِ وَمَا لَمْ تَعْمَلَا وَبَعْدَ فَنَائِهِمَا عَلَىٰ
كُلِّ حَالٍ أَبَداً أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ مَا سَمِعَتِ الْأُذُنَانِ وَمَا لَمْ تَسْمَعَا وَعَلَىٰ كُلِّ حَالٍ أَبَداً
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ مَا أَبْصَرَتِ
الْعَيْنَانِ وَمَا لَمْ تُبْصِرَا وَعَلَىٰ كُلِّ حَالٍ أَبَداً أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ
إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ مَا تَحَرَّكَتِ الشَّفَتَانِ وَاللِّسَانُ
وَمَا لَمْ يَتَحَرَّكْ وَعَلَىٰ كُلِّ حَالٍ أَبَداً أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا
اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ قَبْلَ دُخُولِ قَبْرِي وَعَلَىٰ كُلِّ
حَالٍ أَبَداً أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ شَهَادَةً يَسْمَعُ بِهَا سَمْعِي وَبَصَرِي وَلَحْمِي وَدَمِي
وَعَظْمِي وَشَعْرِي وَبَشَرِي وَمُخِّي وَعَصَبِي وَمَا يَسْتَقِلُّ

بِهِ تَندَمِي أَشهَدُ أَن لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
شَهَادَةً أَرجُو بِهَا الجَوَازَ عَلَى الصِّرَاطِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ
وَالدُّخُولَ فِي الجَنَّةِ وَأَشهَدُ أَن لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ شَهَادَةً
أَرجُو بِهَا أَن يَنطَلِقَ لِسَانِي عِندَ خُرُوجِ رُوحِي وَأَشهَدُ
أَن لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ شَهَادَةً أَرجُو بِهَا أَن يُسعِدَنِي
رَبِّي فِي حَيَاتِي وَبَعدَ مَوتِي مِن طَاعَةٍ يَنشُرُهَا وَذُنُوبٍ
يَغفِرُهَا وَرِزقٍ يَبسُطُهُ وَشَرٍّ يَدفَعُهُ وَخَيرٍ يُوَفِّقُ
لِفِعلِهِ حَتَّى يَتَوَفَّانِي وَقَد خَتَمَ بِخَيرٍ عَمَلِي
آمِينَ آمِينَ رَبَّ العَالَمِينَ

روز چهاردهم

همین روز بود که حضرت ابراهیم ع از دست نمرود بن کنعان خلاص
شد و درین روز حضرت موسی بن عمران بر سحرهٔ فرعون ظفر یافت
و درین روز حضرت عیسی شمعون بن حمون الصفا را بر امت خود
نصب کرد و درین روز سلیمان آصف بن برخیا را وزیر خود گردانید
و درین روز صحابه عثمان بن عفان را کشتند و این روزیست
که هر پیغمبرے درین روز وصیی تعیین کرد و این روزیست که
جمشید وضع کرد و اول تحویل آفتاب بود در برج حمل و این روز را
نوروز نام کرد و اول سال قرار داد و درین روز حق تعالی آفتاب

روز چهاردهم

وماه و گلہائے ریاضی وعطرہا و بادہا را بار و شنائیہا آفرید و درین روز
ابراہیم فرزند رسول خدا از دنیا رحلت نمود و چین روز سد شہر سبا
خراب شد و آب آن ولایت را خراب کرد و بعضے گویند تولد ذوالقرنین
درین روز بود و ہمدرین روز وفات یافت و اسکندر بن فیلقوس کر
آب بیونان انداخت و خراب کرد ہمدرین روز وفات یافت
و درین روز جزائر خالدات کہ انتہائے معمورۂ دنیا است از انجا
تا بساحل دریائے مغرب دہ درجہ است و آن دریا را اقیانوس
ہمی گویند آن جزائر بآب معمور شدند و افراسیاب درین روز کنگ
وز چین را بنا کرد و درین روز حدود ایران و توران را منوچہر قرار
داد و آرش تیرے انداخت از آمل مازندران کہ در کنار آب آموی
بزمین آمد چہل منزل مسافت است و گویند حکما آن تیر را مجوف
و میان ہی ساختہ بودند و ویرا از سیماب کردہ بودند و در وقت طلوع
آفتاب رو بمشرق انداخت و بحکمت آن تیر آمد تا بآن زمین رسید
و درین روز خلائق بحضرت امیر المومنین علی ابن ابی طالب بامامت
و خلافت و ولایت بیعت کردند و آخر ہمہ کس برگشتند مگر معدودے
چند از مومنان مثل سلمان و ابوذر و مقداد و غیرہم رضوان اللہ
علیہم کہ بر جادۂ متابعت آن حضرت ماندند و باقی صحابہ گوسالہ پرستی

اختیار کردند وابوبکر را بخلافت برداشتند ودرین روز منافقین مکہ و
مدینہ اظہار نفاق کردند خصوصاً ثلثہ ودرین روز چہاردہ نفر و بروایتے
پانزدہ نفر از مرتدان صحابہ حضرت رسالت پناہ صلے اللہ علیہ وآلہ
وسلم ہم قسم شدند نُہ نفر از مہاجر بودند ابوبکر وعمر وعثمان وطلحہ و
عبدالرحمن بن عوف وسعد بن ابی وقاص وابوعبیدہ بن
جراح ومعاویہ بن ابی سفیان وعمرو بن العاص وپنج نفر از
از انصار ابوموسی اشعری ومغیرہ بن شعبہ واوس بن الحدثان
وابوہریرہ وابوطلحۂ انصاری کہ ایشان را اصحاب عقبہ واصحاب
سقیفہ نیز گویند کہ صحیفہ نوشتند وتوطیہ کردند یعنی اتفاق کردند کہ
کہ خلافت را بعد از حضرت رسالت پناہ صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم
بحضرت امیر المؤمنین علیہ السلام ندہند وتمہید وحکایت عقبہ
واندا ختن دبّہ ہا درین روز کردند واین عقبہ ما بین جحفہ وابوا ہر دو
مشہور بہ تل ہرشی کہ شتر حضرت رسول خدا صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم رم
کند وآنحضرت را بیند ازد وہلاک کند ودرین روز عمر وابوبکر وعثمان
با سائر منافقان بحضرت امیر المؤمنین علیہ السلام بیعت کردند بامر
خلافت وآخر نقض عہد کردند وہم درین روز حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام
بعد از بیعت وپنج سال وسہ ماہ از فوت حضرت رسالت پناہ صلے اللہ

علیہ وآلہ وسلم بخلافت نشست وصحابہ باو بیعت کردند بعد قتل
عثمان واین روز مبارک است برائے خریدن وفروختن وزراعت
وسفر وتزویج وطلب حوایج کردن واگر با دشمن خصمی کند براو غالب
آید واگر مالے بقرض دہد باو برگردد وبیمار شفا یابد وفرزند حالش نیکو
باشد وسینان میگویند درین روز فریدون ضحاک ماردوش را در چاہ
دماوند حبس کرد وہنوز ہست وسیمرغ درین روز بدعائے حنظلہ
بن صفوان علیہ السلام از میان مردمان غائب شد در مغرب
ودرین روز بنی اسرائیل گوشت گاو را بر عامیل زدند واو
زندہ شد در ایام موسیٰ بن عمران وقارون درین روز بزمین فرو
شد وبنی اسرائیل درین روز گوسالہ پرست شدند ونام این
روز نزد اہل فرس رخے رشن است وبروایت سلمان
فارسی رحمہ اللہ روز رش است ورش نام فرشتہ الیست موکل
بمیزان واین روزیست سبک وشائستہ است برائے
سفر وطلب حوایج دعائے این روز لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ عَدَدَ
رِضَاہُ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ عَدَدَ خَلْقِہٖ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ عَدَدَ
کَلِمَاتِہٖ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ زِنَۃَ عَرْشِہٖ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مِلْأَ
سَمٰوَاتِہٖ وَاَرْضِہٖ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ الْمَجِیْدُ الْحَمِیْدُ لَا اِلٰہَ اِلَّا

اللهُ الغَفُورُ الرَّحِيمُ لا اِلٰهَ اِلّا اللهُ المؤمِنُ المُهَيمِنُ العَزِيزُ
الجَبّارُ المُتَكَبِّرُ القَهّارُ لا اِلٰهَ اِلّا اللهُ القابِضُ الباسِطُ
العَلِيُّ الوَلِيُّ الواحِدُ الاَحَدُ الفَردُ الصَّمَدُ القاهِرُ لِعِبادِهِ الرَّؤُفُ
الرَّحِيمُ لا اِلٰهَ اِلّا اللهُ الاَوَّلُ الآخِرُ الظّاهِرُ الباطِنُ المُغِيثُ
القَرِيبُ المُجِيبُ الغَفُورُ الشَّكُورُ اللَّطِيفُ الخَبِيرُ الصّادِقُ
الاَوَّلُ العالِمُ الاَعلَى الطّالِبُ الغالِبُ النُّورُ الجَلِيلُ
الرّازِقُ البارِئُ المُصَوِّرُ البَدِيعُ المُبتَدِعُ المَنّانُ الخالِقُ
الكافِي المُعافِي المُعِزُّ المُذِلُّ السَّمِيعُ البَصِيرُ القَدِيرُ
الحَلِيمُ الدّافِعُ النّافِعُ المانِعُ المُتَكَبِّرُ الخالِقُ البارِئُ
الباعِثُ الوارِثُ القَدِيمُ الرَّفِيعُ الواسِعُ الجَبّارُ المُصَوِّرُ
لَهُ الاَسماءُ الحُسنىٰ يُسَبِّحُ لَهُ ما فِي السَّمٰواتِ وَما فِي الاَرضِ
وَهُوَ العَزِيزُ الحَكِيمُ هُوَ اللهُ الجَبّارُ فِي دَيمُومِيَّتِهِ فَلا شَيءَ
يُعادِلُهُ وَلا يُشبِهُهُ لَيسَ كَمِثلِهِ شَيءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ البَصِيرُ
وَهُوَ اللَّطِيفُ الخَبِيرُ اَسرَعُ الحاسِبِينَ وَاَعطَى الفاضِلِينَ
المُجِيبُ دَعوَةَ المُضطَرِّينَ وَالطّالِبِينَ اِلىٰ وَجهِهِ الكَرِيمِ
اَسئَلُ اللهَ بِمُنتَهىٰ كَلِمَتِهِ وَبِعِزَّتِهِ وَقُدرَتِهِ وَ
سُلطانِهِ اَن يُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَن

يُبارِكَ لَنا فى مَحياىَ ناوَ مَماتِنا وَاَن يُوجِبَ لَنا السَّلامَةَ
وَالمُعافاةَ وَالعافِيَةَ فى اَجسادِنا وَالسَّعَةَ فى اَرزاقِنا
وَالاَمنَ فى سِربِنا وَاَن يُوَفِّقَنا اَبَداً لِلاَعمالِ الصّالِحَةِ
فَاِنَّهُ لا يُوَفِّقُ لِلخَيرِ اِلّاهُوَ وَلا يَصرِفُ السّوءَ المَحذُورَ وَالقَدَرَ
اِلّاهُوَ وَهُوَ اَرحَمُ الرّاحِمينَ روز نوزدهم روزيست كه
حضرت اسحاق متولد شده ودرين روز مسجد اقصى را حضرت داود
بنا كرد ودر شب نوزدهم ماه حضرت آمنه بحضرت رسالت پناه حامله
ش. نزد جمره وسطى در منزل عبد المطلب ودرين روز اسكندر ذو القرنين
تدارك رفتن بظلمات كرد ودرين روز عبد الرحمن بن ملجم ضربت بر حضرت
امير المؤمنين زد واين روز ميانه است وبروايت ديگر شايسته است
براى سفر وطلب علم وطلب روزى وسعى دركارها وبد است براى بنده و
چهارپايان خريدن وگم شده بعد از پانزده روز بدست آيد وفرزندى
كه متولد شود توفيق خيرات يابد وبا بركت باشد وبر دشمن درين روز
غالب آيد وبروايت سلمان فارسى رحمه الله روز فروردين است
وفروردين نام فرشته ايست موكل بارواح وقبض آنها در نزد اهل فرس
نيز همين نام است دعاء اين روز اَلحَمدُ لِلّٰهِ بِما حَمِدَ اللّٰهُ بِه
نَفسَهُ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِما هَلَّلَ اللّٰهُ بِه نَفسَهُ وَسُبحانَ

اللّٰهِ بِمَا سَبَّحَ اللّٰهُ بِهٖ نَفْسَهٗ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَ اللّٰهُ بِهٖ
نَفْسَهٗ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَ اللّٰهُ بِهٖ خَلْقَهٗ وَلَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ بِمَا هَلَّلَ اللّٰهُ بِهٖ خَلْقَهٗ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَ اللّٰهُ
بِهٖ خَلْقَهٗ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ مُنْتَهٰى حِلْمِهٖ وَمَبْلَغَ رِضَاهُ حَمْدًا
لَا انْفَادَ لَهٗ وَلَا انْقِضَاءَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنِ
النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَاٰهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
عَلٰى اٰثَارِ تَهْلِيْلِكَ وَتَحْمِيْدِكَ وَتَسْبِيْحِكَ وَتَكْبِيْرِكَ
وَالصَّلٰوةِ عَلٰى نَبِيِّكَ وَاٰلِهٖ اَنْ تَغْفِرَ لِيْ ذُنُوْبِيْ كُلَّهَا
صَغِيْرَهَا وَكَبِيْرَهَا سِرَّهَا وَعَلَانِيَتَهَا قَدِيْمَهَا وَحَدِيْثَهَا
مَا اَحْصَيْتَهٗ مِنْهَا وَنَسِيْتُهٗ اَيَّامَ حَيَاتِيْ وَتُوَفِّقَنِيْ
لِلْاَعْمَالِ الصَّالِحَةِ حَتّٰى تَتَوَفَّانِيْ عَلَيْهَا عَلٰى اَحْسَنِ
الْاَعْمَالِ وَاَسْعِدْنِيْ فِيْ جَمِيْعِ الْاَعْمَالِ وَلَا تُفَرِّقْ
بَيْنِيْ وَبَيْنَ الْعَافِيَةِ وَالْمُعَافَاةِ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِيْ
وَلَا تُقَتِّرْ عَلَيَّ رِزْقِيْ وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ وَاسِعًا عَلَيَّ عِنْدَ
كِبَرِ سِنِّيْ وَاقْتِرَابِ اَجَلِيْ وَاقْضِ لِيْ بِالْخَيْرِ فِيْ جَمِيْعِ
الْاُمُوْرِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا
كَثِيْرًا روز بستم بروایتی درین روز مولود حضرت فاطمہ ع

واقع شد و حرم محترم حضرت امام حسین علیه السلام با بقیه اہل بیت
رسالت از شام بمدینه آمدند و بروایت دیگر بکربلا آمدند میانه است
ولیکن نیکو است برای سفر کردن و بر آوردن حاجات و عمارت
بنا کردن و درخت نشانیدن و خریدن چهارپایان و یافتن
گم شده و گریخته و اگر کسی راه گم کند خوف ہلاکت بر او ہست و بیمار
بمشقت گذراند و مولود بمشقت زندگانی کند و بروایت دیگر نیک
است برای ہر کار خصوصاً سفر و طلب حوائج و نزد پادشاهان رفتن
و بروایت سلمان فارسیؒ روز بهرام است و بهرام نام فرشته است
موکل بیاری کردن و خذلان نمودن در جنگها و جدلها و نزد
اہل فرس نام این روز خور است دعا این روز آ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُبَلِّغُ بِهَا رِضْوَانَكَ
وَالْجَنَّةَ وَتُنْجِیْ بِهَا مِنْ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اَللّٰهُمَّ ابْعَثْ
مُحَمَّدًا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا یَّغْبِطُهٗ
بِهِ الْاَوَّلُوْنَ وَالْاٰخِرُوْنَ اَللّٰهُمَّ وَاخْصُصْ مُحَمَّدًا
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ بِاَفْضَلِ قِسَمٍ وَّبَلِّغْهُ اَفْضَلَ
سُؤْدُدٍ وَّمَحَلٍّ وَّخُصَّ مُحَمَّدًا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ
بِالذِّكْرِ الْمَحْمُوْدِ وَالْحَوْضِ الْمَوْرُوْدِ اَللّٰهُمَّ شَرِّفْ مُحَمَّدًا

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِمَقَامِهِ وَعَظِّمْ بُرْهَانَهُ وَاوْرِدْنَا حَوْضَهُ وَاسْقِنَا بِكَأْسِهِ وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا نَادِمِينَ وَلَا شَاكِّينَ وَلَا جَاحِدِينَ وَلَا مَفْتُونِينَ وَلَا ضَالِّينَ وَلَا مُضِلِّينَ قَدْ رَضِينَا الثَّوَابَ وَأَمِنَّا الْعِقَابَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْخَيْرِ وَقَائِدِ الْخَيْرِ وَالدَّاعِي إِلَى الْخَيْرِ وَبَرَكَةٍ تُوفِي عَلَى جَمِيعِ الْعِبَادِ اَللّٰهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ أَفْضَلَ تِلْكَ الْكَرَامَةِ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ أَفْضَلَ تِلْكَ النِّعْمَةِ وَمِنْ كُلِّ قِسْمٍ أَفْضَلَ مِنْ ذٰلِكَ الْقِسْمِ حَتّٰى لَا يَكُونَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ أَقْرَبَ مِنْهُ مَجْلِسًا وَلَا أَحْظٰى عِنْدَكَ مَنْزِلًا وَلَا أَقْرَبَ وَسِيلَةً وَلَا أَعْظَمَ عِنْدَكَ شَرَفًا وَلَا شَفَاعَةً مِنْهُ صَلَوٰتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي بَرْدِ الْعَيْشِ وَالرَّوْحِ وَقَرَارِ النِّعْمَةِ وَمُنْتَهَى الْفَضِيلَةِ وَسُرُورِ الْكَرَامَةِ وَمُنَى اللَّذَّاتِ وَبَهْجَةٍ لَا تُشْبِهُهَا بَهَجَاتُ الدُّنْيَا اَللّٰهُمَّ آتِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْوَسِيلَةَ وَأَعْظَمَ الرِّفْعَةِ وَاجْعَلْ فِي الْعِلِّيِّينَ دَرَجَتَهُ وَفِي الْمُقَرَّبِينَ ذِكْرَهُ فَنَحْنُ نَشْهَدُ لَهُ أَنَّهُ بَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ وَتَلَا آيَاتِكَ وَأَقَامَ حُدُودَكَ وَصَدَعَ بِأَمْرِكَ وَبَيَّنَ حُكْمَكَ

وَوَفَى بِعَهْدِكَ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِكَ وَعَبَدَكَ حَتَّى
عِبَادَتِكَ حَتَّى آتَاهُ الْيَقِينُ وَاَنَّهُ اَمَرَ بِطَاعَتِكَ وَائْتَمَرَ بِهَا
وَنَهَى عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَانْتَهَى عَنْهَا وَوَالَى وَلِيَّكَ وَعَادَى
عَدُوَّكَ فَصَلَوَاتُكَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَاِمَامِ الْمُتَّقِينَ
وَخَاتِمِ النَّبِيِّينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
الطَّيِّبِينَ فِي اللَّيْلِ اِذَا يَغْشَى وَفِي النَّهَارِ اِذَا تَجَلَّى وَفِي الْآخِرَةِ
وَالْاُولَى وَاَعْطِهِ الرِّضَا بَعْدَ الرِّضَا اَللّٰهُمَّ اَقِرَّ عَيْنَ نَبِيِّنَا
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِمَنْ يَتْبَعُهُ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ وَاَهْلِبَيْتِهِ
وَاَزْوَاجِهِ وَاُمَّتِهِ جَمِيعًا وَاجْعَلْنَا وَاَهْلَ بُيُوتِنَا وَمَنْ اَوْجَبْتَ
حَقَّهُ عَلَيْنَا الْاَحْيَاءَ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتَ فِيمَنْ تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ
وَاَقْرِرْ عُيُونَنَا جَمِيعًا بِرُؤْيَتِهِ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ اَللّٰهُمَّ
وَاَوْرِدْنَا حَوْضَهُ وَاسْقِنَا بِكَاْسِهِ وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَ
تَوَفَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ وَلَا تَحْرِمْنَا اَجْرَهُ وَمُرَافَقَتَهُ اِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْمَوْتِ وَالْحَيٰوةِ وَرَبَّ السَّمَاءِ
وَالْاَرْضِ وَرَبَّ الْعَالَمِينَ وَرَبَّنَا وَرَبَّ آبَائِنَا الْاَوَّلِينَ
اَنْتَ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
اَحَدٌ مَلَكْتَ الْمُلُوكَ بِعِزَّتِكَ وَاسْتَعْبَدْتَ الْاَرْبَابَ

بِقُدْرَتِكَ وَسُدْتَ الْعُظَمَاءَ بِجُودِكَ وَبَذَذْتَ الْأَشْرَافَ
بِتَجَبُّرِكَ وَهَدَدْتَ الْجِبَالَ بِعَظَمَتِكَ وَاصْطَفَيْتَ الْمَجْدَ
وَالْكِبْرِيَاءَ لِنَفْسِكَ فَلَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ مِنْ قُدْرَتِكَ
غَيْرُكَ وَلَا يَبْلُغُ عَزِيزٌ عِزَّتَكَ سِوَاكَ أَنْتَ جَارُ الْمُسْتَجِيرِينَ
وَمَلْجَأُ اللَّاجِينَ وَمُعْتَمَدُ الْمُؤْمِنِينَ وَسَبِيلُ حَاجَةِ الطَّالِبِينَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَنْ تَصْرِفَ عَنِّي فِتْنَةَ الشَّهَوَاتِ
وَأَسْئَلُكَ أَنْ تَرْحَمَنِي وَتُثَبِّتَنِي عِنْدَ كُلِّ فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ
أَنْتَ مَوْضِعُ شَكْوَايَ وَمَسْئَلَتِي لَيْسَ لِي مِثْلُكَ أَحَدٌ وَلَا يَقْدِرُ
عَلَى قُدْرَتِكَ أَحَدٌ أَنْتَ أَكْبَرُ وَأَجَلُّ وَأَكْرَمُ وَأَعَزُّ وَأَعْلَى
وَأَشْرَفُ وَأَمْجَدُ وَأَفْضَلُ مِنْ أَنْ يَقْدِرَ الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ
عَلَى صِفَتِكَ وَأَنْتَ كَمَا وَصَفْتَ نَفْسَكَ يَا مَالِكَ يَوْمِ
الدِّينِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ تُحِبُّ أَنْ تُدْعَى
بِهِ وَبِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنَ الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ بِهَا أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا
صَغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا بَدِيئَهَا وَقَدِيمَهَا سِرَّهَا وَعَلَانِيَتَهَا
وَمَا أَحْصَيْتَ عَلَيَّ مِنْهَا وَنَسِيتُهُ أَيَّامَ حَيَاتِي وَأَنْ تُصْلِحَ

maaablib.org

لی امرِ دینی و دُنیای صلاحاً باقیاً علیٰ کلِّ شیٔ من غضبک
الیک و حوائجی و مسائلی لک اللّٰھم صلِّ علیٰ محمدٍ
و آلِ محمّدٍ الطّیبین الطّاھرین الاخیار المبرّئین
من النّفاقِ و الرّجسِ اجمعین یا ربّ العالمین

روز بست و یکم درین روز وفات حضرت سید الاوصیا
امیر المومنین علیہ السلام واقع شد و در شب این روز حضرت
رسالت پناہ را بمعراج بردند و حضرت عیسیٰ ع از ظلم جہودان درین
شب بآسمان رفت و روزش بسیار نحس است و موافق نجوم نیز نحوس
است و روز ریختن خونہا است پس درین روز حاجتی طلب بکن
و با کسی منازعہ مکن و بپرہیز درین روز از نظر پادشاہان و سفر کردن
و فرزندیکہ درین روز متولد شود فقیر و پریشان باشد و برای کشتن حیوانات
نیک است و بروایت سلمان فارسی ع این روز رام است و رام نام فرشتہ
ایست موکل بجوش وقتی و نزد اہل فرس نیز ہمین نام دارد دعا این است
اللّٰھم انّک جعلتنی من الّذین یؤمنون بالغیب و
یقیمون الصّلوٰۃ و ممّا رزقناھم ینفقون فاجعلنی
علیٰ ھدًی منک و لقّنی الکلمات الّتی لقّنت آدم
علیہ السّلام و تبت علیہ انّک انت التّوّاب الرّحیم

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِیْ مِمَّنْ یُقِیْمُ الصَّلٰوةَ وَیُؤْتِی الزَّکٰوةَ وَاجْعَلْنِیْ
مِنَ الْخَاشِعِیْنَ فِی الصَّلٰوةِ الَّذِیْنَ لَاخَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَاهُمْ
یَحْزَنُوْنَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِیْ مِنَ الصَّابِرِیْنَ الَّذِیْنَ اِذَا
اَصَابَتْهُمْ مُصِیْبَةٌ قَالُوْا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُوْنَ
وَاجْعَلْ عَلَیَّ صَلٰوةً مِنْكَ وَرَحْمَةً وَاجْعَلْنِیْ مِنَ
الْمُهْتَدِیْنَ اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْنِیْ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِی الْحَیٰوةِ
الدُّنْیَا وَفِی الْاٰخِرَةِ وَلَا تَجْعَلْنِیْ مِنَ الظَّالِمِیْنَ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنِیْ مِنَ الَّذِیْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰی رَبِّهِمْ یَتَوَکَّلُوْنَ
اَللّٰهُمَّ اٰتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَّفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا
عَذَابَ النَّارِ وَاجْعَلْنِیْ مِنَ الَّذِیْنَ اتَّقَوْا وَالَّذِیْنَهُمْ
مُحْسِنُوْنَ سُبْحَانَكَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ فَاسْتَجِبْ لِیْ
وَنَجِّنِیْ مِنَ النَّارِ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِیْ
مِنَ الْمُخْبِتِیْنَ الَّذِیْنَ اِذَا ذُکِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَ
الصَّابِرِیْنَ عَلٰی مَا اَصَابَهُمْ وَالْمُقِیْمِی الصَّلٰوةِ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ یُنْفِقُوْنَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِیْ مِنَ الَّذِیْنَهُمْ فِیْ
صَلٰوتِهِمْ خَاشِعُوْنَ وَالَّذِیْنَهُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُوْنَ
وَالَّذِیْنَهُمْ لِلزَّکٰوةِ فَاعِلُوْنَ وَالَّذِیْنَهُمْ لِفُرُوْجِهِمْ

حافِظُونَ اِلّا عَلیٰ اَزْواجِهِمْ اَوْ ما مَلَكَتْ اَیْمانُهُمْ فَاِنَّهُمْ
غَیْرُ مَلُومِینَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی مِنَ الْوارِثِینَ الَّذِینَ یَرِثُونَ
الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِیها خالِدُونَ وَالَّذِینَهُمْ مِنْ خَشْیَتِكَ
مُشْفِقُونَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ جَعَلْتَنِی مِنَ الَّذِینَهُمْ بِاٰیاتِكَ
یُؤْمِنُونَ وَالَّذِینَ بِرَبِّهِمْ لا یُشْرِكُونَ فَاجْعَلْنِی مِنَ
الَّذِینَ یُؤْتُونَ ما اٰتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلیٰ
رَبِّهِمْ راجِعُونَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی مِنَ الَّذِینَ یُسارِعُونَ
فِی الْخَیْراتِ وَهُمْ لَها سابِقُونَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی
مِنْ حِزْبِكَ فَاِنَّ حِزْبَكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی
مِنْ جُنْدِكَ فَاِنَّ جُنْدَكَ هُمُ الْغالِبُونَ اَللّٰهُمَّ اسْقِنِی
مِنَ الرَّحِیقِ الْمَخْتُومِ خِتامُهُ مِسْكٌ وَفِی ذٰلِكَ
فَلْیَتَنافَسِ الْمُتَنافِسُونَ اَللّٰهُمَّ اسْقِنِی مِنْ تَسْنِیمٍ عَیْناً
یَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی ظَلَمْتُ نَفْسِی وَ
اِلّا تَغْفِرْ لِی وَتَرْحَمْنِی اَكُنْ مِنَ الْخاسِرِینَ اَللّٰهُمَّ
سَوِّلِ التَّیْسِیرَ بَعْدَ التَّعْسِیرِ وَاجْعَلْ لِی اَجْراً غَیْرَ
مَمْنُونٍ رَبَّنا اِنَّنا سَمِعْنا مُنادِیاً یُنادِی لِلْاِیمانِ
اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنّا رَبَّنا فَاغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا وَكَفِّرْ

عنا سیاٰتنا وتوفنا مع الابرار ربنا واتنا ما وعدتنا
علی رسلک ولا تخزنا یوم القیمة انک لا تخلف المیعاد
اللهم ارفع لی عندک درجة ورزقا کریما اللهم اجعلنی
من الذین یوفون بعهدک ولا ینقضون المیثاق و
من الذین یصلون ما امر الله به ان یوصل و
یخشون ربهم ویخافون سوء الحساب اللهم اجعلنی
من الذین صبروا ابتغاء وجه ربهم واقاموا الصلوة
وانفقوا مما رزقناهم سرا وعلانیة ویدرءون بالحسنة
السیئة وممن جعلت لهم عقبی الدار ربنا اتنا فی الدنیا
حسنة وفی الاخرة حسنة وقنا عذاب النار

روز بست ودوم درین روز معاویه ویزید پلید علیه
العذاب الشدید والی این امت شده درین روز ولید بن مصعب
ابن قابوس که فرعون باشد دعوای خدائی کرد وبعد از انکه چهل سال
بت پرستی کرده بود اما شایسته است برای بر آوردن حاجات و
بیع وشرا ورفتن به نزد پادشاهان وتصدق درین روز مقبول است
وثوابش مضاعف میباشد وبیمار شفا یابد ومسافر بعافیت برگردد
وبروایت دیگر روزی سبکیست که فرزندیکه متولد شود مبارک و

محبوب باشد و هر که نزد پادشاهان رود خوش باشد و بروایت
سلمان فارسی رح روز باد است و باد نام فرشته ایست موکل بباد و
فرس نام این روز دی بهر است دعاء این روز اللّٰهم اجعلنا
مِمَّنْ يَلْقَاكَ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ وَمِمَّنْ تُسْكِنُهُ الدَّرَجَاتِ
الْعُلَى فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَاجْعَلْنَا
مِمَّنْ تَزَكّٰى رَبَّنَا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ
خَيْرُ الرَّاحِمِيْنَ الْغَافِرِيْنَ وَاَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ اللّٰهُمَّ
اجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا
وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُوْنَ قَالُوْا سَلَامًا وَالَّذِيْنَ يَبِيْتُوْنَ
لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَّقِيَامًا وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا
اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا
اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا وَالَّذِيْنَ اِذَا اَنْفَقُوْا لَمْ
يُسْرِفُوْا وَلَمْ يَقْتُرُوْا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا وَالَّذِيْنَ لَا يَدْعُوْنَ
مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ
وَلَا يَزْنُوْنَ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ اَثَامًا يُضٰعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَيَخْلُدْ فِيْهٖ مُهَانًا وَالَّذِيْنَ لَا يَشْهَدُوْنَ الزُّوْرَ وَاِذَا مَرُّوْا بِاللَّغْوِ مَرُّوْا
كِرَامًا وَالَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوْا عَلَيْهَا

صُمًّا

صُمّاً وَعُمْيَاناً اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا
مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِيْنَ
اِمَاماً اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِيْنَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا
صَبَرُوْا وَيُلَقَّوْنَ فِيْهَا تَحِيَّةً وَسَلَاماً خَالِدِيْنَ
فِيْهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرّاً وَمُقَاماً اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ
الَّذِيْنَ يُحِلُّهُمْ دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ لَا يَمَسُّهُمْ
فِيْهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّهُمْ فِيْهَا لُغُوْبٌ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي
فِيْ جَنَّاتِ النَّعِيْمِ فِيْ جَنَّاتٍ وَعُيُوْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِيْ جَنَّاتِ النَّعِيْمِ فِيْ جَنَّاتٍ
وَنَهَرٍ فِيْ مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيْكٍ مُقْتَدِرٍ اَللّٰهُمَّ
وَقِنِيْ شَرَّ نَفْسِيْ وَاغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ
بَيْتِيَ مُؤْمِناً وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ
الظَّالِمِيْنَ اِلَّا تَبَاراً رَبَّنَا اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ
يَوْمَ يَقُوْمُ الْحِسَابُ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا
الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا بِالْاِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِيْ قُلُوْبِنَا غِلًّا
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَا اِنَّكَ رَؤُوْفٌ رَّحِيْمٌ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنَا
مِنَ الَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُوْنَ يَوْماً كَانَ شَرُّهٗ مُسْتَطِيْراً

اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِيْنَ يُطْعِمُوْنَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهٖ
مِسْكِيْنًا وَّيَتِيْمًا وَّاَسِيْرًا اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيْدُ
مِنْكُمْ جَزَآءً وَّلَا شُكُوْرًا اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوْسًا
قَمْطَرِيْرًا فَوَقٰىهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ اَللّٰهُمَّ قِنِيْ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ كَمَا
وَقَيْتَهُمْ وَلَقِّنِيْ نَضْرَةً وَّسُرُوْرًا وَّاجْزِنِيْ جَنَّةً وَّحَرِيْرًا اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنِيْ مِنَ الْمُتَّكِئِيْنَ فِي الْجَنَّةِ عَلَى الْاَرَآئِكِ لَا يَرَوْنَ فِيْهَا
شَمْسًا وَّلَا زَمْهَرِيْرًا وَّدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلٰلُهَا وَذُلِّلَتْ
قُطُوْفُهَا تَذْلِيْلًا وَّيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَّاَكْوَابٍ
كَانَتْ قَوَارِيْرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوْهَا تَقْدِيْرًا وَّيُسْقَوْنَ فِيْهَا
كَاْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيْلًا اَللّٰهُمَّ وَاسْقِنِيْ كَمَا سَقَيْتَهُمْ
شَرَابًا طَهُوْرًا وَّحَلِّنِيْ كَمَا حَلَّيْتَهُمْ اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ
وَّارْزُقْنِيْ كَمَا رَزَقْتَهُمْ سَعْيًا مَّشْكُوْرًا رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا
بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ
الْوَهَّابُ وَاجْعَلْنِيْ مِنَ الصَّابِرِيْنَ وَالصَّادِقِيْنَ وَالْقَانِتِيْنَ
وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَّسِيْنَا
اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا

فارحمنا انت مولينا فانصرنا على القوم الكافرين اللهم انى
اسئلك ان تختم لى بصالح الاعمال ان تعطينى الذين
سألتك فى دعائى يا كريم الفعال سبحان رب العزة له
دعوة الحق والذين يدعون من دونه لا يستجيبون لهم
بشئ الا كباسط كفيه الى الماء ليبلغ فاه وما هو ببالغه
وما دعاء الكافرين الا فى ضلال ولله يسجد من فى السموات
والارض طوعا وكرها وظلالهم بالغدو والاصال اللهم
انى اسئلك ان ترءف بى وترحمنى انك رءوف
رحيم اولم يروا الى ما خلق الله من شئ يتفيؤ ظلاله
عن اليمين والشمائل سجدا لله وهم داخرون ولله يسجد
ما فى السموات وما فى الارض من دابة والملئكة وهم
لا يستكبرون يخافون ربهم من فوقهم ويفعلون ما يؤمرون
اللهم اجعلنى من الذين يؤمنون بالغيب ويقيمون الصلوة
ويؤتون الزكوة ويؤمنون بما انزلت فانك انزلت قرانا
بالحق قل امنوا به اولا تؤمنوا ان الذين اوتوا العلم من قبله اذا
يتلى عليهم يخرون للاذقان سجدا ويقولون سبحان ربنا
ان كان وعد ربنا لمفعولا ويخرون للاذقان

يبكون ويزيدهم خشوعا اللهم اجعلني من الذين انعمت
عليهم من ذرية ادم وممن حملنا مع نوح ومن ذرية
ابراهيم واسرائيل اللهم اجعلني مع النبيين والصديقين
والشهداء والصالحين وحسن اولئك رفيقا اللهم اجعلني
ممن هديت واجتبيت ومن الذين اذا تتلى عليهم ايات
الرحمن خروا سجدا وبكيا اللهم اجعلني من الذين يسبحون
لك بالليل والنهار لا يفترون من ذكرك ولا يسامون
من عبادتك يسبحونك ولك يسجدون اللهم اجعلني
من الذين يذكرونك قياما وقعودا وعلى جنوبهم و
يتفكرون في خلق السموات والارض ربنا ما خلقت
هذا باطلا سبحانك فقنا عذاب النار ربنا انك من
تدخل النار فقد اخزيته وما للظالمين من انصار
ربنا اننا سمعنا مناديا ينادي للايمان ان امنوا
بربكم فامنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا و
توفنا مع الابرار ربنا واتنا ما وعدتنا على رسلك
ولا تخزنا يوم القيامة انك لا تخلف الميعاد الم تر ان الله
يسجد له من في السموات ومن في الارض والشمس والقمر

maablib.org

وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ
وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ
الرَّحْمٰنُ فَاسْئَلْ بِهِ خَبِيرًا وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا
لِلرَّحْمٰنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمٰنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَ
زَادَهُمْ نُفُورًا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ يَا وَلِيَّ الصَّالِحِينَ
أَنْ تَخْتِمَ لِي بِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَأَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَ
تُعْطِيَنِي سُؤْلِي فِي نَفْسِي وَمَنْ يَعْنِينِي أَمْرُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

روز بست و سوم روز قدر است و این روز در ماه مبارک رمضان قدر است با میمنت و برکت است و درین روز حضرت یوسف علیه السلام متولد شده و درین روز نعش حضرت یعقوب ع را از مصر بقدس خلیل آوردند و تابوت عیص برادر آن حضرت را نیز در همین روز آوردند و هر دو را در یک روز دفن کردند و نیک است برای هر کار و طلب حوائج و تجارت و زن خواستن و نزد سلاطین رفتن و سفر کردن که خیر بسیار بیند و فرزندیکه درین روز متولد شود نیکو تربیت یابد و شایسته باشد

ودر شب آن لیلة القدر است در ماه مبارک که قرآن بر حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم نازل شد وبعضی گویند نزول
قرآن درین شب شد وبحسب تقدیر دفعه بدفعه بآن حضرت
آمد وبعضی گویند تمام قرآن درین شب از لوح محفوظ به بیت المعمور
نازل شد وانجیل وتوریت وزبور درین شب نازل شدند وبروایتی
منافقین کوفه درین روز جمعیت نمودند ووقتیکه حضرت امام حسن علیه
السلام بجنگ معاویه بن ابی سفیان میرفت آن حضرت را غارت
کردند وسالم بن قبیصه اسدی خنجر بران مبارک آن حضرت زد واز
نفاق بی دینان آنحضرت دست از خلافت برداشت وبمعاویه صلح کرد
ودر سنه احدی واربعین خلافت را باو گذاشت وبروایت سلمان
فارسی رح روز دیبدین است ودیبدین نامیست از نامهای
خدای تعالی ونام این روز نزد اهل فرس دیدین است دعا این روز
إِنِّي وَجَدتُّ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِن كُلِّ شَيْءٍ
وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ وَجَدتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ
لِلشَّمْسِ مِن دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ أَلَّا يَسْجُدُوا
لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ

ما تخفون وما تعلنون الله لا اله الا هو رب العرش
العظيم فذوقوا بما نسيتم لقاء يومكم هذا انا نسيناكم
وذوقوا عذاب الخلد بما كنتم تعملون انما يؤمن
بآياتنا الذين اذا ذكروا بها خروا سجدا وسبحوا بحمد
ربهم وهم لا يستكبرون تتجافى جنوبهم عن المضاجع
يدعون ربهم خوفا وطمعا ومما رزقناهم ينفقون
اللهم اجعلني ممن لا تعلم نفس ما اخفي لهم من قرة
اعين جزاء بما كانوا يعملون ومن آياته الليل والنهار
والشمس والقمر لا تسجدوا للشمس ولا للقمر واسجدوا
لله الذي خلقهن ان كنتم اياه تعبدون اللهم انت
الغفور الرحيم وانا المذنب الخاطئ الذليل اللهم
انت المعطي وانا السائل اللهم انت الباقي وانا الفاني
اللهم انت الغني وانا الفقير وانت العزيز وانا الذليل
وانت الخالق وانا المخلوق وانت الرازق وانا المرزوق
وانت المالك وانا المملوك اللهم اصرف عنا عذاب جهنم
ان عذابها كان غراما انها ساءت مستقرا ومقاما سمعنا و
اطعنا غفرانك ربنا واليك المصير رب زدني علما ولا تخزني

سجدۂ فرضیہ

سجدۂ فرضیہ

يَوْمَ يُبْعَثُونَ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ
صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا رَبِّ اَنْزِلْنِيْ
مُنْزَلًا مُّبٰرَكًا وَّاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ رَبِّ اشْرَحْ لِيْ صَدْرِيْ
وَيَسِّرْ لِيْ اَمْرِيْ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا
بِالْاِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِيْ قُلُوْبِنَا غِلًّا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَا اِنَّكَ
رَؤُفٌ رَّحِيْمٌ اَللّٰهُمَّ يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَيَا كَاشِفَ الْغَمِّ وَيَا
مُجِيْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّيْنَ اَنْتَ رَحْمٰنُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
وَرَحِيْمُهُمَا ارْحَمْنِيْ فِيْ جَمِيْعِ اَسْبَابِيْ رَحْمَةً تُغْنِيْنِيْ
بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ اَللّٰهُمَّ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ
اَسْتَغِيْثُ فَاَغِثْنِيْ فَاِنِّيْ لَا اَمْلِكُ مَا اَرْجُوْ وَلَا اَسْتَطِيْعُ
دَفْعَ مَا اَكْرَهُ اِلَّا بِكَ وَالْاَمْرُ بِيَدِكَ وَاَنَا عَبْدُكَ فَقِيْرٌ
اِلٰى اَنْ تَغْفِرَ لِيْ وَتَرْحَمَنِيْ وَكُلُّ خَلْقِكَ اِلَيْكَ فَقِيْرٌ وَّلَا
اَجِدُ اَفْقَرَ مِنِّيْ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ بِنُوْرِكَ اهْتَدَيْتُ وَ
بِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْتُ وَفِيْ نِعْمَتِكَ اَصْبَحْتُ وَاَمْسَيْتُ
ذُنُوْبِيْ بَيْنَ يَدَيْكَ اَسْتَغْفِرُكَ مِنْهَا وَاَتُوْبُ
اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَدْرَاُ بِكَ فِيْ نَحْرِ كُلِّ مَنْ اَخَافُ
مَكْرَهٗ وَاَسْتَجِيْرُكَ مِنْ شَرِّهٖ وَاَسْتَعِيْنُ بِكَ عَلَيْهِ

لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین اللهم
انی اسئلک عیشة هنیئة و میتة سویة و مردا غیر
مخز و لا فاضح یا ارحم الراحمین اللهم انی اعوذ بک
ان اذل او اضل او اظلم او اظلم او اجهل او یجهل
علی یا ذا العرش العظیم و المن القدیم تبارکت
و تعالیت یا ارحم الراحمین روز بست و چهارم
روز بسیار نحسی است و موافق نجوم نیز مذموم است و فرعون درین روز
بوجود آمد و تولد عمر بن خطاب درین روز شد و بخت النصر درین روز
پادشاه شد و همای بنت بهمن نیز درین روز تاج شاهی بر سر گذاشت
وسی سال سلطنت ایران کرد و قتل ارسیا(ع) درین روز بود و هلاکو
خان درین روز کوفه را خراب کرد و درین روز حضرت رسالت پناه(ص)
مریض شد پس هیچکاری را درین روز اراده مکن و فرزندیکه
متولد شود در روزگار بسختی گذراند و توفیق خیر نیابد و در آخر عمر کشته شود
و یا غرق گردد و که بیمار شود بیماریش بطول انجامد و بروایتی هر که سفر کند در آن
سفر بمیرد و درین روز حضرت رسالت پناه(ص) با قوم نصاری مباهله
کرد و درین روز فتح خیبر واقع شد و درین روز حضرت امیر المؤمنین(ع)
خاتم مبارک خود را بسائل داد و آیه مبارکه انما ولیکم الله

در شان او نازل شد و بروایت سلمان فارسی رحمه الله روز دین است
و دین نام فرشته ایست موکل بخواب و بیداری و سعی و حرکت
داشت ارواح تا برگردند به بدنهاے خود و نزد اهل فرس نام
روز نیز دین است دعاے این روز اللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي قَلْبِي
وَجَسَدِي وَسَمْعِي وَبَصَرِي وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَيْنِ
مِنِّي يَا بَدِيءُ لَا بَدْءَ لَكَ يَا دَائِمُ لَا نَفَادَ لَكَ يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ
يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى أَنْتَ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَافْعَلْ بِي
كَذَا وَكَذَا اللّٰهُمَّ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ وَجَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا
وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا اِقْضِ عَنِّيَ الدَّيْنَ وَاَغْنِنِي
مِنَ الْفَقْرِ وَمَتِّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا فِي أَنْفُسِنَا
وَفِي سَبِيلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ
لَا إِلٰهَ غَيْرُكَ الْبَدِيءُ الْبَدِيعُ لَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ الدَّائِمُ غَيْرُ الْفَانِي
الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ خَالِقُ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى كُلَّ يَوْمٍ
أَنْتَ فِي شَأْنٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ
الْمَغْفِرَةُ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي وَمَنْ يَعْنِينِي
أَمْرُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ

الجليل لمقتدرٌ وأنك ما تشاء من أمرٍ يكن وأتوجه
إليك بنبيك صلى الله عليه وآله الأخيار الطيبين
الأبرار يا محمد إني أتوجه بك إلى الله ربك وربي في
قضاء حاجتي هذه فكن شفيعي فيها وفي جميع حوائجي
ومطالبي اللهم إني أسئلك باسمك الذي تمشي به
المقادير وبه يمشي على ظلل الماء كما يمشي به على جدد
الأرض وأسئلك باسمك الذي تهتز به أقدام ملائكتك
وأسئلك باسمك الذي دعاك به موسى من جانب الطور
فاستجبت له وألقيت عليه محبة منك وأسئلك باسمك
الذي دعاك به محمد صلى الله عليه وآله أن تفعل
بي كذا وكذا اللهم إني أسئلك بمعاقد العز من عرشك
ومستقر الرحمة من كتابك وأسئلك باسمك الأعظم
وجلالك الأعلى الأكرم وكلماتك التي لا يجاوزهن برٌ
ولا فاجر أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تفعل
بي كذا وكذا اللهم إني أعوذ بك من غنى مطغ ومن
فقر منس ومن هوى مرد ومن عمل مخز أصبحت و
ربي الواحد الأحد لا أشرك به شيئاً ولا أدعو

مَعَهُ اِلٰهاً وَلَا اَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖ وَلِيّاً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهٖ وَهَوِّنْ عَلَيَّ مَا اَخَافُ عَلَىٰ مَشَقَّتِهٖ وَيَسِّرْ لِيْ
مَا اَخَافُ عُسْرَتَهٗ وَسَهِّلْ لِيْ مَا اَخَافُ حُزُوْنَتَهٗ
وَوَسِّعْ عَلَيَّ مَا اَخَافُ ضِيْقَهٗ وَفَرِّجْ عَنِّيْ فِيْ دُنْيَايَ
وَاٰخِرَتِيْ بِرِضَاكَ عَنِّيْ اَللّٰهُمَّ هَبْ لِيْ صِدْقَ الْيَقِيْنِ
فِي التَّوَكُّلِ عَلَيْكَ وَاجْعَلْ دُعَائِيْ فِي الْمُسْتَجَابِ مِنَ
الدُّعَاءِ وَاجْعَلْ عَمَلِيْ فِي الْمَرْفُوْعِ الْمُتَقَبَّلِ اَللّٰهُمَّ طَوِّقْنِيْ
مَا حَمَّلْتَنِيْ وَلَا تُحَمِّلْنِيْ مَا لَا طَاقَةَ لِيْ بِهٖ حَسْبِيَ اللّٰهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ وَلَا تُعِنْ عَلَيَّ وَاقْضِ لِيْ عَلٰى
كُلِّ مَنْ بَغٰى عَلَيَّ وَامْكُرْ لِيْ وَلَا تَمْكُرْ بِيْ وَاهْدِنِيْ وَيَسِّرْ لِيَ
الْهُدٰى اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَوْدِعُكَ دِيْنِيْ وَاَمَانَتِيْ وَخَوَاتِيْمَ
اَعْمَالِيْ وَجَمِيْعَ مَا اَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِهٖ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
فَاَنْتَ الَّذِيْ لَا تُضَيِّعُ وَدَائِعَكَ اَللّٰهُمَّ وَاِنَّهٗ
لَنْ يُجِيْرَنِيْ مِنْكَ اَحَدٌ وَلَنْ اَجِدَ مِنْ دُوْنِكَ مُلْتَحَدًا اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّلَا تَكِلْنِيْ اِلٰى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا
وَلَا تَنْزِعْ مِنِّيْ صَالِحًا اَعْطَيْتَنِيْهِ فَاِنَّهٗ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ
وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

رَبَّنَا اٰتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَۃً وَّفِی الْاٰخِرَۃِ حَسَنَۃً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَصَلَّی اللّٰہُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِہِ الْاَخْیَارِ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ — روز بست وپنجم

روز نحسے است وموافق نجوم نیز مذموم است پس درین روز حفظ کرو حوائج بیارے کار مروکہ حق تعالے اہل مصر را درین روز بآیات عذاب خود مبتلا گردانید وکیخسرو بن سیاوش کہ پادشاہ ایران بود بدعاے حضرت سلیمان ع دردرہ سندان شیران اورا بالشکرش کشت واز حضرت امام رضا ع منقول است کہ کیخسرو وشش پیغمبر را کشتہ بود وبیمار درین روز عاقبتش بدباشد وہرکہ درین روز سفر کند خطر یابد وفرزندے کہ درین روز متولد شود مبارک وفراخ روزی باشد اما ببلاے سخت مبتلا شود ودرآخر نجات یابد ودر روایت دیگر از سلمان فارسی رح وارد شدہ است کہ پناہ برید بحدا تعالے از شر این روز ونماز واعمال خیر درین روز بجا آورید ودرین روز کعبہ را بر زمین نصب کردند وتعظیم کعبہ درین روز بر حضرت آدم ع علیہ السلام نازل شد واول رحمتی کہ نازل شد از آسمان درین روز بود وزمین را خدا درین روز پہن کرد وبروایت سلمان فارسی رحمہ اللہ روز ارداد است وارداد نام فرشتہ ایست ایست موکل بجن وشیاطین واین روز لیست النحس وردی ونام فرس این روز

را دو است دعاے این روز اعوذ بکلمات الله التامات التی
لا یجاوزهن بر و لا فاجر من شر ما ذرأ و برء فی الارض و
ما یخرج منها من شر ما ینزل من السماء و ما یعرج فیها
و من شر طوارق اللیل و النهار الا طارقا یطرق منک
بخیر فی عافیة یا رحمن اللهم انی اسئلک ایمانا
لا یرتد و نعیما لا ینفد و مرافقة النبی محمد و اله
صلی الله علیه و علیهم فی اعلا جنة الخلد مع
النبیین و الصدیقین و الشهداء و الصالحین
و حسن اولئک رفیقا اللهم امن روعتی و استر
عورتی و اقلنی عثرتی فانک انت الله لا اله الا انت
وحدک لا شریک لک لک الملک و لک الحمد و
انت علی کل شیء قدیر اللهم انی اسئلک و انت
المسئول المحمود و انت المعبود المنان ذو الجلال
و الاکرام ان تغفر لی ذنوبی کلها کبیرها و صغیرها
عمدها و خطاها ما حفظته علی و نسیته انا
من نفسی فانت الغفار و انت الجبار و انت
ارحم الراحمین اللهم انی اسئلک بلا اله الا انت

الٰهي واله كل شيءٍ الواحد القهار ان تفعل بي كذا وكذا
اللهم فاعطني ذلك وما قصر عنه رأيي ولم تبلغه
مسئلتي من شيءٍ وعدته احدًا من عبادك او خير
انت معطيه احدًا من خلقك فاني ارغب اليك
فيه واسئلك يا رب برحمتك واسمك المكنون
المخزون المبارك الطاهر المطهر الفرد الواحد
الوتر الاحد الصمد الكبير المتعال الذي هو نور
السموات والارض واسئلك بما سميت به نفسك فانك قلت
الله نور السموات والارض فاني اسئلك بنور السموات والارض ان تصلي
على محمد وال محمد وان تغفر لي ذنوبي كلها
عمدها وخطاها انك انت التواب الرحيم وان
تفعل بي كذا وكذا اللهم يا كاشف كل كربة ويا
ولي كل نعمة ومنتهى كل رغبة وموضع كل حاجة
بديع السموات والارض ذو الجلال والاكرام صريخ
المستصرخين وغياث المكروبين ومنتهى حاجة
الراغبين والمفرج عن المغمومين ومجيب دعوة
المضطرين اله العالمين وارحم الراحمين

maablib.org

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
رَبِّي وَسَيِّدِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ
نَاصِيَتِي بِيَدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَقْرَرْتُ بِخَطِيئَتِي فَاغْفِرْ
بِذَنْبِي أَسْئَلُكَ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَرَسُولِكَ وَعَلَى آلِهِ أَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ
خَلْقِكَ وَأَسْئَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي فَلَقْتَ بِهَا الْبَحْرَ
لِبَنِي إِسْرَائِيلَ لَمَّا كَفَيْتَنِي كُلَّ بَاغٍ وَعَدُوٍّ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَدْرَأُ بِكَ فِي نُحُورِهِمْ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ وَأَسْتَعِيذُ
بِكَ مِنْهُمْ وَأَسْتَعِينُكَ عَلَيْهِمْ أَنْتَ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِكَ
شَيْئاً وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِكَ وَلِيّاً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

روز بست و ششم شایسته است برای سفر و هر امری که
اراده کنی مگر زن خواستن که هر که درین روز تزویج کند میان او و
زوجه اش جدائی افتد زیرا که درین روز دریا شگافته شد برای حضرت
موسی ع و اگر از سفر برگردی درین روز داخل خانه مشو و درین روز بیمار
حالش بد باشد و فرزند عمرش دراز باشد و درین روز شداد زندگانی
را وداع کرد و بروایت دیگر هر که مسافر شود درین روز سود نکند

نبیند و شاید بر نه گردد و تصدق بسیار کند که فوائد بسیار دارد و نام فرس
این روز اشتاد است و بروایت سلمان فارسی رحمه الله هم همین
نام است و در روایت مذکوره گفته که اشتاد نام فرشته ایست که خلق کرده
شده است نزد ظاهر شدن دین دعای این روز اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَسْئَلُكَ یَا رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَ
الْاَرَضِیْنَ السَّبْعِ وَمَا فِیْهِنَّ وَمَا بَیْنَهُنَّ وَرَبَّ
السَّبْعِ الْمَثَانِیْ وَالْقُرْآنِ الْعَظِیْمِ وَرَبَّ جَبْرَئِیْلَ وَ
مِیْکَائِیْلَ وَاِسْرَافِیْلَ وَرَبَّ الْمَلٰئِکَةِ اَجْمَعِیْنَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ
خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ وَالْمُرْسَلِیْنَ وَرَبَّ الْخَلْقِ اَجْمَعِیْنَ اَسْئَلُكَ
اَللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الَّذِیْ تَقُوْمُ بِهِ السَّمٰوَاتُ وَتَقُوْمُ بِهِ الْاَرَضُوْنَ
وَبِهِ اَحْصَیْتَ کَیْلَ الْبِحَارِ وَوَزْنَ الْجِبَالِ وَبِهِ تُمِیْتُ
الْاَحْیَاءَ وَبِهِ تُحْیِی الْمَوْتٰی وَبِهِ تُنْشِئُ السَّحَابَ وَبِهِ
تُرْسِلُ الرِّیَاحَ وَبِهِ اَحْصَیْتَ عَدَدَ الرِّمَالِ وَبِهِ
تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَبِهِ تَقُوْلُ لِلشَّیْءِ کُنْ فَیَکُوْنُ اَنْ تَسُدَّ
فَقْرِیْ بِغِنَاكَ وَاَنْ تَسْتَجِیْبَ لِیْ دُعَائِیْ وَاَنْ تُعْطِیَنِیْ سُؤْلِیْ
وَمُنَایَ وَاَنْ تُعَجِّلَ فَرَجِیْ مِنْ عِنْدِكَ بِرَحْمَتِكَ فِیْ عَافِیَةٍ
وَاَنْ تُؤْمِنَ خَوْفِیْ وَاَنْ تُحْیِیَنِیْ فِیْ اَتَمِّ النِّعَمِ

وَاَعْظَمِ الْعَافِيَةِ وَاَفْضَلِ الرِّزْقِ وَالسَّعَةِ وَالدَّعَةِ
وَتَرْزُقَنِي الشُّكْرَ عَلٰى مَا اٰتَيْتَنِي وَصِلْ ذٰلِكَ لِي تَامًّا
اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِي حَتّٰى تَصِلَ ذٰلِكَ بِنَعِيْمِ الْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ
بِيَدِكَ مَقَادِيْرُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْمَوْتِ
وَالْحَيٰوةِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيْرُ النَّصْرِ وَالْخِذْلَانِ وَالْخَيْرِ وَالشَّرِّ
اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لِي فِي دِيْنِيَ الَّذِي هُوَ مِلَاكُ اَمْرِي وَفِي
دُنْيَايَ الَّتِي فِيْهَا مَعِيْشَتِي وَاٰخِرَتِي الَّتِي اِلَيْهَا مُنْقَلَبِي
وَبَارِكْ لِي فِي جَمِيْعِ اُمُوْرِي اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ وَعْدُكَ حَقٌّ وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ نَارِ
جَهَنَّمَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ مَكَارِهِ الدُّنْيَا وَ
الْاٰخِرَةِ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَّالِ وَاَعُوْذُ بِكَ
مِنَ الشَّكِّ وَالْفُجُوْرِ وَالْكَسَلِ وَالْعَجْزِ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنَ
الْبُخْلِ وَالسَّرَفِ اَللّٰهُمَّ قَدْ سَبَقَ مِنِّي مَا قَدْ سَبَقَ مِنْ
قَدِيْمِ مَا كَسَبْتُ وَجَنَيْتُ بِهٖ عَلٰى نَفْسِي وَاَنْتَ يَا رَبِّ
تَمْلِكُ مِنِّي مَا لَا اَمْلِكُ مِنْهَا خَلَقْتَنِي يَا رَبِّ وَتَفَرَّدْتَ
بِخَلْقِي وَلَمْ اَكُ شَيْئًا وَلَسْتُ شَيْئًا اِلَّا بِكَ وَلَا اَرْجُو الْخَيْرَ

الا من عندك ولم اصرف عن نفسي سوء قط الا ما
صرفته عني وانت علمتني يا رب ما لم اعلم ورزقتني
يا رب ما لم املك ولم احتسب وبلغتني يا رب ما لم
اكن ارجو واعطيتني يا رب ما قصر عنه املي فلك
الحمد كثيرا يا غافر الذنب اغفر لي واعطني في قلبي
من الرضا ما تهون به علي بوائق الدنيا والاخرة
اللهم افتح لي يا رب الباب الذي فيه الفرج والعافية والخير
كله اللهم افتح لي بابه واهدني سبيله وابن لي مخرجه
اللهم وكل من قدرت له على مقدرة من عبادك
وملكته شيئا من امري فخذ عني بقلوبهم والسنتهم
واسماعهم وابصارهم ومن بين ايديهم ومن
خلفهم ومن فوقهم ومن تحت ارجلهم وعن ايمانهم
وعن شمائلهم ومن حيث شئت وكيف شئت و
انى شئت حتى لا يصل الى احد منهم بسوء اللهم
اجعلني في حفظك وسترك وجوارك عز جارك
وجل ثناؤك ولا اله الا غيرك اللهم انت السلام
ومنك السلام اسئلك يا ذا الجلال والاكرام

maablib.org

فَكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَاَنْ تُسْكِنَنِي دَارَكَ دَارَ السَّلَامِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیۤ اَسْئَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهٖ عَاجِلِهٖ وَاٰجِلِهٖ مَا
عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ اَعْلَمْ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ مِنَ الْخَيْرِ
كُلِّهٖ مَا اَدْعُوْ وَمَا لَمْ اَدْعُ وَاَعُوْذُبِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهٖ مَا
اَحْذَرُ مِنْهَا وَمَا لَمْ اَحْذَرْ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنِيْ مِنْ حَيْثُ
اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا اَحْتَسِبُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ عَبْدُكَ وَابْنُ
عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ وَفِیْ قَبْضَتِكَ نَاصِيَتِیْ بِيَدِكَ مَاضٍ
فِیَّ حُكْمُكَ عَدْلٌ فِیَّ قَضَاؤُكَ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ
سَمَّيْتَ بِهٖ نَفْسَكَ اَوْ اَنْزَلْتَهٗ فِیْ شَیْءٍ مِنْ كُتُبِكَ اَوْ عَلَّمْتَهٗ
اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ اَوِ اسْتَاْثَرْتَ بِهٖ فِیْ عِلْمِ الْغَيْبِ
عِنْدَكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ عَبْدِكَ وَ
رَسُوْلِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَعَلٰۤی اٰلِ مُحَمَّدٍ
الطَّيِّبِيْنَ الْاَخْيَارِ وَاَنْ تَرْحَمَ مُحَمَّدًا وَّاٰلَ مُحَمَّدٍ وَتُبَارِكَ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلٰۤی اِبْرٰهِيْمَ
وَاٰلِ اِبْرٰهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ وَاَنْ تَجْعَلَ الْقُرْاٰنَ نُوْرَ
بَصَرِیْ وَتُيَسِّرَ بِهٖ اَمْرِیْ وَتَشْرَحَ بِهٖ صَدْرِیْ وَتَجْعَلَهٗ
رَبِيْعَ قَلْبِیْ فَجَلَاءَ حُزْنِیْ وَذَهَابَ هَمِّیْ وَغَمِّیْ وَنُوْرًا فِیْ مَطْعَمِیْ

وَنُوْرًا فِی مَشْرَبِی وَنُوْرًا فِی سَمْعِی وَنُوْرًا فِی بَصَرِی وَنُوْرًا
فِی لَحْمِی وَعَظْمِی وَعَصَبِی وَشَعْرِی وَبَشَرِی وَاَمَامِی وَفَوْقِی
وَتَحْتِی وَعَنْ یَمِیْنِی وَعَنْ شِمَالِی وَنُوْرًا فِی مَمَاتِی وَنُوْرًا
فِی حَیٰوتِی وَنُوْرًا فِی قَبْرِی وَنُوْرًا فِی حَشْرِی وَنُوْرًا فِی کُلِّ
شَیْءٍ مِّنِّی حَتّٰی تُبَلِّغَنِی بِهِ الْجَنَّةَ یَا نُوْرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
اَنْتَ کَمَا وَصَفْتَ نَفْسَکَ بِقَوْلِکَ الْحَقِّ اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُوْرِهٖ کَمِشْکٰوةٍ فِیْهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فِی زُجَاجَةٍ
اَلزُّجَاجَةُ کَاَنَّهَا کَوْکَبٌ دُرِّیٌّ یُّوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَکَةٍ
زَیْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِیَّةٍ وَّلَا غَرْبِیَّةٍ یَّکَادُ زَیْتُهَا یُضِیْٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ
نُوْرٌ عَلٰی نُوْرٍ یَهْدِی اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ یَّشَآءُ وَیَضْرِبُ
اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللّٰهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ اَللّٰهُمَّ
اهْدِنِیْ بِنُوْرِکَ وَاجْعَلْ لِّیْ فِی الْقِیٰمَةِ نُوْرًا بَیْنَ یَدَیَّ
وَمِنْ خَلْفِیْ وَعَنْ یَمِیْنِیْ وَعَنْ شِمَالِیْ اٰهْدِنِیْ بِهٖ
اِلٰی دَارِکَ دَارِ السَّلَامِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْٓ اَسْئَلُکَ الْعَافِیَةَ فِیْ نَفْسِیْ وَاَهْلِیْ وَوَلَدِیْ
وَمَالِیْ وَاَنْ تُلْبِسَنِیْ فِیْهِ الْمَغْفِرَةَ وَالْعَافِیَةَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاحْفَظْنِیْ مِنْ بَیْنِ

يدى ومن خلفى وعن يمينى وعن شمالى و
من فوقى ومن تحتى واعوذ بك اللهم مالك
الملك تؤتى الملك من تشاء وتنزع الملك ممن
تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير
انك على كل شئ قدير تولج الليل فى النهار وتولج
النهار فى الليل وتخرج الحى من الميت وتخرج
الميت من الحى وترزق من تشاء بغير حساب يا رحمن
الدنيا والاخرة ورحيمهما تؤتى منهما من تشاء وتمنع
منهما من تشاء صل على محمد وال محمد وارحمنى
واقض دينى واغفر لى ذنبى واقض حوائجى انك
على كل شئ قدير وانك مليك وانك ما تشاء من
امر يكن اللهم انى اسئلك ايمانا صادقا
ويقينا ثابتا ليس معه شك وتواضعا ليس
بعده كبر ورحمة انال بها شرف
كرامتك فى الدنيا والاخرة انك على كل شئ قدير
وصلى الله على محمد وال محمد الطيبين الطاهرين
برحمتك يا ارحم الراحمين روز سبت وهفتم

روز سبت وهفتم

همه کارها خوب است واین روز بعثت حضرت رسالت پناه است
در ماه رجب و فرزندے که درین روز متولد شود خوش و خوش خو
وطویل العمر ومحبوب القلوب باشد و بروایت دیگر برای عمارت بنا کردن
وزراعت وخرید وفروخت و رفتن بمجلس پادشاهان وسعی در حوائج نیک
است ونام این روز نزد اهل فرس آسمان است و بروایت سلمان
فارسی رحمه الله هم همین است و در روایت مذکور گفته که آسمان نام فرشته
ایست موکل بپرند ها دعاے این روز اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ رَحْمَةً
مِنْ عِنْدِكَ تَهْدِیْ بِهَا قَلْبِیْ وَتَجْمَعُ بِهَا اَمْرِیْ وَتَلُمُّ بِهَا
شَعْثِیْ وَتُصْلِحُ بِهَا دِیْنِیْ وَتَحْفَظُ بِهَا غَائِبِیْ وَتُوَفِّیْ بِهَا شَاهِدِیْ
وَتُكَثِّرُ بِهَا مَالِیْ وَتُنَمِّیْ بِهَا عُمْرِیْ وَتُیَسِّرُ بِهَا اَمْرِیْ وَتَسْتُرُ بِهَا
عَیْبِیْ وَتُصْلِحُ بِهَا كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ حَالِیْ وَتَصْرِفُ بِهَا عَنِّیْ كُلَّ
مَا اَكْرَهُ وَتُبَیِّضُ بِهَا وَجْهِیْ وَتَعْصِمُنِیْ بِهَا مِنْ كُلِّ سُوْءٍ بَقِیَّةَ
عُمْرِیْ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَا شَیْءَ قَبْلَكَ وَاَنْتَ الْاٰخِرُ فَلَا شَیْءَ
بَعْدَكَ وَاَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَا شَیْءَ فَوْقَكَ وَاَنْتَ الْبَاطِنُ
فَلَا شَیْءَ دُوْنَكَ ظَهَرْتَ فَبَطَنْتَ وَبَطَنْتَ
فَظَهَرْتَ تَبَطَّنْتَ الظَّاهِرِیْنَ مِنْ خَلْقِكَ وَ
لَطُفْتَ لِلنَّاظِرِیْنَ فِیْ قَطَرَاتِ اَرْضِكَ وَعَلَوْتَ

فِی دُنُوِّکَ وَدَنَوْتَ فِی عُلُوِّکَ فَلَا اِلٰهَ غَیْرُکَ اَسْئَلُکَ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُصْلِحَ لِیْ
دِیْنِیَ الَّذِیْ هُوَ عِصْمَةُ اَمْرِیْ وَدُنْیَایَ الَّتِیْ فِیْهَا
مَعِیْشَتِیْ وَاٰخِرَتِیَ الَّتِیْ اِلَیْهَا مُنْقَلَبِیْ وَاَنْ تَجْعَلَ
الْحَیٰوةَ زِیَادَةً لِّیْ فِیْ کُلِّ خَیْرٍ وَّالْمَوْتَ رَاحَةً لِّیْ مِنْ کُلِّ شَرٍّ اَللّٰهُمَّ لَکَ
الْحَمْدُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَّلَکَ الْحَمْدُ بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ یَا صَرِیْخَ الْمُسْتَصْرِخِیْنَ
یَا مُفَرِّجَ عَنِ الْمَکْرُوْبِیْنَ یَا مُجِیْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّیْنَ
یَا کَاشِفَ الْکَرْبِ الْعَظِیْمِ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ اِکْشِفْ
کَرْبِیْ وَغَمِّیْ فَاِنَّهٗ لَا یَکْشِفُهُمَا غَیْرُکَ عَنِّیْ قَدْ تَعْلَمُ
حَالِیْ وَصِدْقَ حَاجَتِیْ اِلَیْکَ وَاِلٰی بِرِّکَ وَاِحْسَانِکَ
فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاقْضِهَا یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ اَللّٰهُمَّ
لَکَ الْحَمْدُ کُلُّهٗ وَلَکَ الْعِزُّ کُلُّهٗ وَلَکَ السُّلْطَانُ کُلُّهٗ
وَلَکَ الْقُدْرَةُ وَالْفَخْرُ وَالْجَبَرُوْتُ کُلُّهَا وَبِیَدِکَ
الْخَیْرُ کُلُّهٗ وَاِلَیْکَ یَرْجِعُ الْاَمْرُ کُلُّهٗ عَلَانِیَتُهٗ وَسِرُّهٗ
اَللّٰهُمَّ لَا هَادِیَ لِمَنْ اَضْلَلْتَ وَلَا مُضِلَّ لِمَنْ
هَدَیْتَ وَلَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَیْتَ وَلَا مُعْطِیَ لِمَا مَنَعْتَ
وَلَا مُؤَخِّرَ لِمَا قَدَّمْتَ وَلَا مُقَدِّمَ لِمَا اَخَّرْتَ وَلَا بَاسِطَ

لِمَا قَبَضْتَ وَلَا قَابِضَ لِمَا بَسَطْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَابْسُطْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ وَفَضْلِكَ
وَرَحْمَتِكَ وَرِزْقِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ الْغِنٰى يَوْمَ
الْفَاقَةِ وَالْاَمْنَ يَوْمَ الْخَوْفِ وَالنَّعِيْمَ الْمُقِيْمَ الَّذِيْ
لَا يَحُوْلُ وَلَا يَزُوْلُ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ
وَرَبَّ الْاَرَضِيْنَ السَّبْعِ وَمَا فِيْهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّنَا
وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ مُنْزِلَ التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالزَّبُوْرِ
وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيْمِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ فَالِقَ الْحَبِّ
وَالنَّوٰى اَعُوْذُبِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِيْ شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ
اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ
مُحِيْطٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ
الْاٰخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ
شَيْءٌ وَاَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُوْنَكَ شَيْءٌ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِيْ كَذَا وَكَذَا بِسْمِ اللّٰهِ
وَبِاللّٰهِ اُوْمِنُ وَبِاللّٰهِ اَعُوْذُ وَبِاللّٰهِ اَعْتَصِمُ وَاَلُوْذُ
وَبِعِزَّتِهٖ اَمْتَنِعُ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ وَمِنْ غِيْلَتِهٖ
وَحِيْلَتِهٖ وَخَيْلِهٖ وَرَجِلِهٖ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ تَرْجُفُ مَعَ

وَاَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ الْمُبَارَكَاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ
بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ وَبِاَسْمَاءِ اللهِ الْحُسْنٰى كُلِّهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا
وَمَا لَمْ اَعْلَمْ وَمِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَاَ وَبَرَاَ وَمِنْ شَرِّ طَارِقِ
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ مِنْكَ بِخَيْرٍ فِي عَافِيَةٍ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ عَيْنٍ نَاظِرَةٍ
وَاُذُنٍ سَامِعَةٍ وَلِسَانٍ نَاطِقٍ وَيَدٍ بَاطِشَةٍ وَقَدَمٍ
مَاشِيَةٍ مِمَّا اَخَافُهُ عَلٰى نَفْسِي فِي لَيْلِي وَنَهَارِي اَللّٰهُمَّ
وَمَنْ اَرَادَنِي بِبَغْيٍ اَوْ عَيْبٍ اَوْ مَسَاءَةٍ اَوْ شَيْءٍ مَكْرُوهٍ
مِنْ جِنٍّ اَوْ اِنْسٍ اَوْ قَرِيبٍ اَوْ بَعِيدٍ اَوْ صَغِيرٍ اَوْ كَبِيرٍ
فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُحَرِّجَ صَدْرَهُ وَاَنْ تُمْسِكَ يَدَهُ وَ
تُقَصِّرَ قَدَمَهُ وَتَقْمَعَ بَاْسَهُ وَدَغَلَهُ وَتَرُدَّهُ بِغَيْظِهِ
وَتُشْرِقَهُ بِرِيقِهِ وَاَنْ تُفْحِمَ لِسَانَهُ وَتُعْمِيَ بَصَرَهُ وَتَجْعَلَ
لَهُ شَاغِلًا مِنْ نَفْسِهِ وَاَنْ تَحُولَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ وَتَكْفِينِيهِ
بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ اِنَّكَ عَلٰى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ

روز بست و هشتم نیک است برای هر کار
خصوصاً سفر کردن و درین روز حضرت یعقوب متولد شده اند پس
فرزندی که درین روز متولد شود روزی او وسیع و در نظر مردم عزیز باشد

روز بست و هشتم

ولیکن غمہائے عظیم باو برسد و در آخر بمرضے یا ضعف چشمی مبتلا گردد و بروایت
سلمان فارسی رح وارد شدہ است کہ خواب در این روز اثرش بزودی
ظاہر شود و وفات حضرت خاتم الانبیاء و امام حسن مجتبیٰ ع در این روز
واقع شدہ و درین روز غصب حق اہلبیت و خلافت کردند و بنائے
ظلم بر آل محمد ع گذاشتند و نام این روز زدفرس و اباد است
و بروایت مذکورہ نام این روز امیاد است و امیاد نام فرشتہ
است مؤکل باسمانہا و گفتہ شد کہ مؤکل است بحکم در میان خلق
دعائے این روز اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْكَبِيْرُ الْاَكْبَرُ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ اَللّٰهُمَّ لَا تَحْرِمْنِيْ خَيْرَ مَا اَعْطَيْتَنِيْ وَلَا تَفْتِنِّيْ
بِمَا مَنَعْتَ مِنِّيْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ خَيْرَ مَا تُعْطِيْ عِبَادَكَ
مِنَ الْاَهْلِ وَالْمَالِ وَالْاِيْمَانِ وَالْاَمَانَةِ وَالْوَلَدِ النَّافِعِ
غَيْرِ الضَّارِّ وَلَا الْمُضِرِّ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اِلَيْكَ فَقِيْرٌ وَمِنْكَ خَائِفٌ
وَبِكَ مُسْتَجِيْرٌ اَللّٰهُمَّ لَا تُبَدِّلِ اسْمِيْ وَلَا تُغَيِّرْ جِسْمِيْ وَ
لَا تُجْهِدْ بَلَائِيْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ غِنًى مُطْغٍ اَوْ
هَوًى مُرْدٍ اَوْ عَمَلٍ مُخْزٍ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلِيْ ذُنُوْبِيْ وَاقْبَلْ
تَوْبَتِيْ وَاَظْهِرْ حُجَّتِيْ وَاسْتُرْ عَوْرَتِيْ وَاجْعَلْ مُحَمَّدًا
وَّاٰلَ مُحَمَّدِنِ الْمُصْطَفَيْنَ اَوْلِيَائِيْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ

أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَقُولَ قَوْلاً هُوَ مِنْ طَاعَتِكَ أُرِيدُ بِهِ
سِوَى وَجْهِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ يَكُونَ غَيْرِي
أَسْعَدَ بِمَا آتَيْتَنِي مِنِّي اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّ السُّلْطَانِ وَمِنْ شَرِّ مَا تَجْرِي بِهِ
الْأَقْلَامُ وَأَسْئَلُكَ عَمَلاً بَارّاً وَعَيْشاً قَارّاً وَرِزْقاً
دَارّاً اَللّٰهُمَّ كَتَبْتَ الْآثَارَ وَاطَّلَعْتَ عَلَى السَّرَائِرِ
وَحُلْتَ بَيْنَ الْقُلُوبِ وَالْقُلُوبُ إِلَيْكَ مُصْغِيَةٌ
وَالسِّرُّ عِنْدَكَ عَلَانِيَةٌ وَإِنَّمَا أَمْرُكَ وَإِذَا أَرَدْتَ
الشَّيْءَ أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
بِرَحْمَتِكَ أَنْ تُدْخِلَ طَاعَتَكَ فِي كُلِّ عُضْوٍ مِنِّي
لِأَعْمَلَ بِهَا ثُمَّ لَا تُخْرِجْهَا مِنِّي أَبَداً اَللّٰهُمَّ وَأَسْئَلُكَ
أَنْ تُخْرِجَ مَعْصِيَتَكَ مِنْ كُلِّ أَعْضَائِي بِرَحْمَتِكَ
لِأَنْتَهِيَ عَنْهَا ثُمَّ لَا تُعِيدُهَا إِلَيَّ أَبَداً اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ
تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي اَللّٰهُمَّ كُنْتَ وَلَا شَيْءَ قَبْلَكَ
بِمَحْسُوسٍ أَوْ يَكُونُ آخِراً وَأَنْتَ الْحَيُّ تَنَامُ الْعُيُونُ وَتَغُورُ
النُّجُومُ وَلَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِّجْ غَمِّي وَهَمِّي وَاجْعَلْ لِي مِنْ كُلِّ أَمْرِي

يهمّني فرجاً ومخرجاً وثبّت رجاءك في قلبي لتصدّ
به عن رجاء المخلوقين ورجاء من سواك وحتّى لا يكون
ثقتي الّا بك اللّهمّ لا تردّني في غمرة ساهية ولا تستدرجني
ولا تكتبني من الغافلين اللّهمّ انّي اعوذ بك ان اضلّ
عبادك واستريب اجابتك اللّهمّ انّ لي ذنوباً قد احصاها
كتابك واحاط بها علمك ولطف بها خبرك وانا
الخاطئ المذنب وانت الرّبّ الغفور المحسن ارغب
اليك في التّوبة والانابة واستقيلك ممّا سلف منّي فاغفر لي
واعف عنّي ما سلف من ذنوبي انّك انت التّوّاب الرّحيم
اللّهمّ انت اولى برحمتي من كلّ احد فارحمني ولا تسلّط
عليّ اللّهمّ في الدّنيا والآخرة من لا يرحمني اللّهمّ ولا تجعل
ما سترت عليّ من افعال العيوب مكراً منك واستدراجاً
تأخذني به يوم القيمة وتفضحني بذلك على رؤس
الخلائق واعف عنّي في الدّارين كلّها يا ربّ فانّك
غفور رحيم اللّهمّ ان لم اكن اهلاً ان ابلغ رحمتك
فانّ رحمتك اهل ان تبلغني وتسعني لانّها وسعت
كلّ شئ وانا شئ فلتسعني رحمتك يا ارحم الرّاحمين

اَللّٰهُمَّ وَاِنْ كُنْتَ خَصَصْتَ بِذِكْرِكَ عِبَادًا اَطَاعُوكَ
فِيمَا اَمَرْتَهُمْ بِهٖ وَعَمِلُوا لَكَ فِيمَا خَلَقْتَهُمْ لَهٗ فَاِنَّهُمْ لَمْ يَنَالُوا
ذٰلِكَ اِلَّا بِكَ وَلَمْ يُوَفِّقْهُمْ لَهٗ اِلَّا اَنْتَ كَانَتْ رَحْمَتُكَ
لَهُمْ قَبْلَ طَاعَتِهِمْ لَكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ فَخُصَّنِي
يَا سَيِّدِي وَيَا مَوْلَايَ وَيَا اِلٰهِي وَيَا كَهْفِي وَيَا حِرْزِي
وَيَا ذُخْرِي وَيَا قُوَّتِي وَيَا جَابِرِي وَيَا خَالِقِي وَيَا رَازِقِي
بِمَا خَصَصْتَهُمْ بِهٖ وَوَفِّقْنِي لِمَا وَفَّقْتَهُمْ لَهٗ وَارْحَمْنِي
كَمَا رَحِمْتَهُمْ رَحْمَةً لَامَّةً تَامَّةً عَامَّةً يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهٗ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا يُغَلِّطُهُ السَّائِلُونَ
يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهٗ اِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ اَذِقْنِي بَرْدَ عَفْوِكَ
وَحَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْتَغْفِرُكَ لِمَا
تُبْتُ اِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ وَاَسْتَغْفِرُكَ لِلنِّعَمِ الَّتِي
اَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ فَتَقَوَّيْتُ بِهَا عَلٰى مَعْصِيَتِكَ وَاَسْتَغْفِرُكَ
لِكُلِّ اَمْرٍ اَرَدْتُ بِهٖ وَجْهَكَ فَخَالَطَنِي فِيهِ مَا لَيْسَ لَكَ
وَاَسْتَغْفِرُكَ لِمَا وَعَدْتُكَ مِنْ نَفْسِي ثُمَّ اَخْلَفْتُكَ
وَاَسْتَغْفِرُكَ لِمَا دَعَانِي اِلَيْهِ الْهَوٰى مِنْ قَبُولِ الرُّخَصِ
فِيمَا اَتَيْتُهٗ مِمَّا هُوَ عِنْدَكَ حَرَامٌ وَاَسْتَغْفِرُكَ لِلذُّنُوبِ

روز بست و نهم

الّتی لا یعلمها غیرک و لا یسعها الّا حلمک و
عفوک و استغفرک لکلّ یمین حنثت فیها عندک
یا ذا الجلال و الاکرام یا من عرّفنی نفسه لا تشغلنی
بغیرک و لا تکلنی الی سواک و اغننی بک عن کلّ
مخلوق غیرک یا ارحم الرّاحمین و صلّی الله
علی محمّد و آله **روز بست و نهم** برای
جمیع کارها خوب است و فرزندی که درین روز متولد شود حلیم باشد
و هرکه بیمار شود زود صحت یابد و درین روز وصیت نامه نویسند و
بروایت دیگر برای همه کارها خوب است مگر کاتبان که باید متوجه
کاری نشوند خصوصاً سفر کردن و گم شده و گریخته زود بدست آید
و شائسته است رفتن بنظر پادشاهان و بدیدن برادران و دوستان
رفتن و موافق نجوم این روز نحت الشعاع است و از برای اکثر
کارها بد است خصوصاً تزویج کردن و بروایت سلمان فارسی رح
خوابی که درین روز دیده شود اثرش هم درین روز ظاهر شود و نام این
روز نزد اهل فرس اسفندار است و بروایت سلمان فارسی رح
روز مار اسفند است و مار اسفند نام فرشته است موکّل بدلها
و عقلها و گوشها و چشمها دعای این روز الحمد لله ربّ

الْعَالَمِينَ تَبَارَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاَلْبِسْنِي الْعَافِيَةَ حَتّٰى تُهَنِّئَنِي الْمَعِيشَةُ وَاخْتِمْ لِي
بِالْمَغْفِرَةِ حَتّٰى لَا تَضُرَّنِي مَعَهَا الذُّنُوبُ وَاكْفِنِي نَوَائِبَ
الدُّنْيَا وَهُمُومَ الْاٰخِرَةِ حَتّٰى تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ تَعْلَمُ سِرِّي وَ
عَلَانِيَتِي فَاقْبَلْ مَعْذِرَتِي وَتَعْلَمُ حَاجَتِي فَاَعْطِنِي
مَسْئَلَتِي وَتَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي اَللّٰهُمَّ
اَنْتَ اَنْتَ وَاَنَا اَنَا تَعْلَمُ حَوَائِجِي وَذُنُوبِي فَاقْضِ لِي
جَمِيعَ حَوَائِجِي وَاغْفِرْ لِي جَمِيعَ ذُنُوبِي اَللّٰهُمَّ اَنْتَ
الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوبُ وَاَنْتَ الْمَالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوكُ وَاَنْتَ
الْعَزِيزُ وَاَنَا الذَّلِيلُ وَاَنْتَ الْحَيُّ وَاَنَا الْمَيِّتُ وَاَنْتَ
الْقَوِيُّ وَاَنَا الضَّعِيفُ وَاَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنَا الْفَقِيرُ وَاَنْتَ
الْبَاقِي وَاَنَا الْفَانِي وَاَنْتَ الْمُعْطِي وَاَنَا السَّائِلُ وَاَنْتَ الْعَفُوُّ
وَاَنَا الْمُذْنِبُ وَاَنْتَ الْمَوْلٰى وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ الْعَالِمُ وَاَنَا الْجَاهِلُ
عَصَيْتُكَ بِجَهْلِي وَارْتَكَبْتُ الذُّنُوبَ لِفَسَادِ عَقْلِي وَاَلْهَتْنِي
الدُّنْيَا لِسُوْءِ عَمَلِي وَسَهَوْتُ عَنْ ذِكْرِكَ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

ہ من الالهاء بمعنی مشغول کردن ۱۲ صراح

دا انت ارحم لی من نفسی وانظر لی منها فاغفر وارحم
وتجاوز عما تعلم انک انت الاعز الاکرم اللهم اوسع لی
فی رزقی وامدد لی فی عمری واغفر لی ذنبی واجعلنی
ممن تنتصر به لدینک ولا تستبدل بی غیری یا حنان
یا منان یا حی یا قیوم فرغ قلبی لذکرک والبسنی
عافیتک فلا اله الا انت اللهم رب السموات السبع
وما اظلت ورب الارضین السبع وما اقلت و
رب البحار وما فی قعرها ورب الجبال الرواسی وما
فی اقطارها انت رب کل شیء ومالکه وباریه و
خالق کل شیء ومفنیه والعالم بکل شیء والقاهر
لکل شیء والمحیط بکل شیء علما والرازق لکل شیء
اسئلک بقدرتک علی کل شیء ان تصلی علی محمد
وآله وان تستجیب لی دعائی برحمتک یا ارحم
الراحمین **روز سی ام** نیک است برای خریدن و
فروختن چهارپایان و تزویج کردن و فرزندی که درین روز بوجود آید
بردبار باشد و راست گو و وفادار و عالی شان و جلیل القدر باشد و
گریخته و گم شده بزودی ظاهر شود و هر که مالی قرض کند بزودی باز دهد و برائتی

حضرت اسمعیل فرزند ابراہیم درین روز متولد شده و برای کار ہا
خوب است خصوصاً درخت نشانیدن و زراعت و عمارت و تجارت
نمودن و از حضرت امام موسی کاظم منقول است که فرمود ترک حجامت
مکن در ہفتم ماه حزیران رومی و اگر نه کنی در چہار و ہم البته بکن و نام
این روز نزد اہل فرس اسفنداراندان است و بروایت سلمان
فارسی رح روز انیران و انیران نام فرشتہ ایست موکل بعہد ہا
و زنا نہا دعاے این روز اَللّٰهُمَّ اشْرَحْ صَدْرِیْ لِلْاِسْلَامِ
وَزَیِّنِّیْ بِالْاِیْمَانِ وَقِنِیْ عَذَابَ النَّارِ می گوئے
ہفت مرتبه سوال می کنے از خدائے عزوجل حاجت خود را
اَللّٰهُمَّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا قُدُّوْسُ یَا قُدُّوْسُ
یَا قُدُّوْسُ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ الْحَقُّ الْمُبِیْنُ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ
وَّلَا نَوْمٌ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِیْ
یَشْفَعُ عِنْدَهٗ اِلَّا بِاِذْنِهٖ یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ وَلَا یُحِیْطُوْنَ بِشَیْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖ اِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِیُّهُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَا یَئُوْدُهٗ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِیُّ
الْعَظِیْمُ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ فِی الْاَوَّلِیْنَ وَاَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی

مُحَمَّدٍ وَالِهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ وَاَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَالِهِ قَبْلَ
كُلِّ شَيْءٍ وَاَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَالِهِ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَاَنْ
تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَالِهِ فِي اللَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى وَاَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَالِهِ فِي النَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى وَاَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَالِهِ فِي الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى وَاَنْ تُعْطِيَنِيْ
سُؤْلِيْ فِي الْاٰخِرَةِ وَالدُّنْيَا يَا حَيُّ حِيْنَ لَا حَيَّ يَا حَيُّ
قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ
اَسْتَغِيْثُ فَاَغِثْنِيْ وَاَصْلِحْ لِيْ شَاْنِيْ كُلَّهٗ وَلَا تَكِلْنِيْ
اِلٰى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ لَا شَرِيْكَ لَهٗ مى گوئى اين را چهار مرتبه
يَا رَبِّ اَنْتَ لِيْ رَحِيْمٌ اَسْئَلُكَ يَا رَبِّ بِمَا حَمَلَ عَرْشَكَ مِنْ
عِزِّ جَلَالِكَ اَنْ تَفْعَلَ بِيْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ لَا مَا اَنَا اَهْلُهٗ
فَاَنْتَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَحْمَدُكَ حَمْدًا اَبَدًا اَجَدْ بَدًا وَثَنَاءً طَارِقًا عَتِيْدًا
وَاَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَحِيْدًا وَاَسْتَغْفِرُكَ فَرِيْدًا وَاَشْهَدُ
اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ شَهَادَةً اَفْنٰى بِهَا عُمْرِيْ وَاَلْقٰى بِهَا
رَبِّيْ وَاَدْخُلُ بِهَا قَبْرِيْ وَاَخْلُوْ بِهَا فِيْ وَحْدَتِيْ اَللّٰهُمَّ

وأسئلك مع ما سألتك فعل الخيرات وترك المنكرات
وحب المساكين وأن تغفر لي وترحمني وإذا أردت
بقوم سوءاً أو فتنة أن تقيني ذلك وأنا غير مفتون
وأسئلك حبك وحب من أحببت وحب ما يقرب
حبه إلى حبك اللهم اجعل لي من الذنوب فرجاً
ومخرجاً واجعل لي إلى كل خير سبيلاً اللهم إن في
خلق من خلقك ولخلقك قبلي حقوق ولي فيما بيني
وبينك ذنوب اللهم اجعل فيّ خيراً تجده فإنك
إن لا تجعله لا تجده فارض عني خلقك من حقوقهم
عليّ وهب لي الذنوب التي بيني وبينك اللهم
خلقتني كما أردت فاجعلني كما تحب اللهم اغفر لنا
وارحمنا واعف عنا وتقبل منا وأدخلنا الجنة
ونجنا من النار وأصلح لنا شأننا كله اللهم صل
على محمد النبي الأمي عدد من صلى عليه و
عدد من لم يصل عليه واغفر لنا وارحمنا
إنك أنت الغفور الرحيم اللهم رب البيت
الحرام ورب الركن والمقام ورب المشعر الحرام

وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ بَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ عَنَّا السَّلَامَ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ
الْعَظِيمِ وَرَبَّ جَبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَاِسْرَافِيلَ وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ
وَالْخَلْقِ اَجْمَعِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا اَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ
رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْاَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ
وَبِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ تَرْزُقُ الْاَحْيَاءَ وَبِهِ اَحْصَيْتَ كَيْلَ الْبِحَارِ
وَبِهِ اَحْصَيْتَ عَدَدَ الرِّمَالِ وَبِهِ تُمِيتُ الْاَحْيَاءَ وَبِهِ تُحْيِي
الْمَوْتَى وَبِهِ تُعِزُّ الذَّلِيلَ وَبِهِ تُذِلُّ الْعَزِيزَ وَبِهِ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ
وَتَحْكُمُ مَا تُرِيدُ وَبِهِ تَقُولُ لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي اِذَا سَئَلَكَ بِهِ السَّائِلُونَ اَعْطَيْتَهُمْ سُؤْلَهُمْ
وَاِذَا دَعَاكَ بِهِ الدَّاعُونَ اَجَبْتَهُمْ وَاِذَا اسْتَجَارَكَ بِهِ الْمُسْتَجِيرُونَ
اَجَرْتَهُمْ وَاِذَا دَعَاكَ بِهِ الْمُضْطَرُّونَ اَنْقَذْتَهُمْ وَاِذَا تَشَفَّعَ
بِهِ اِلَيْكَ الْمُتَشَفِّعُونَ شَفَّعْتَهُمْ وَاِذَا اسْتَصْرَخَكَ بِهِ الْمُسْتَصْرِخُونَ
اَصْرَخْتَهُمْ وَفَرَّجْتَ عَنْهُمْ وَاِذَا نَادَاكَ بِهِ الْهَارِبُونَ اِلَيْكَ سَمِعْتَ
نِدَائَهُمْ وَاَغَثْتَهُمْ وَاِذَا اَقْبَلَ بِهِ التَّائِبُونَ قَبِلْتَهُمْ وَقَبِلْتَ تَوْبَتَهُمْ
فَاِنِّي اَسْئَلُكَ بِهِ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَاِلٰهِي يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا رَجَائِي
وَيَا كَهْفِي وَيَا كَنْزِي وَيَا ذُخْرِي وَيَا ذَخِيرَتِي وَيَا عُدَّتِي

لِدِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَمُنْقَلَبِي بِذَلِكَ الاسْمِ الْعَزِيزِ الْأَعْظَمِ أَدْعُوكَ لِذَنْبٍ لَا يَغْفِرُهُ غَيْرُكَ وَلِكَرْبٍ لَا يَكْشِفُهُ غَيْرُكَ وَلِهَمٍّ لَا يَقْدِرُ عَلَى إِزَالَتِهِ غَيْرُكَ وَلِذُنُوبِي الَّتِي بَارَزْتُكَ بِهَا وَقَلَّ مَعَهَا حَيَائِي عِنْدَكَ بِفِعْلِهَا فَهَا أَنَا ذَا قَدْ أَتَيْتُكَ خَاطِئاً مُذْنِباً قَدْ ضَاقَتْ عَلَيَّ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيَّ الْحِيَلُ فَلَا مَلْجَأَ وَلَا مُلْتَجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ فَهَا أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ قَدْ أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ مُذْنِباً خَاطِئاً فَقِيراً مُحْتَاجاً لَا أَجِدُ لِذَنْبِي غَافِراً غَيْرَكَ وَلَا لِكَسْرِي جَابِراً سِوَاكَ وَلَا لِضُرِّي كَاشِفاً غَيْرَكَ أَقُولُ كَمَا قَالَ يُونُسُ حِينَ سَجَنْتَهُ فِي الظُّلُمَاتِ رَجَاءَ أَنْ تَتُوبَ عَلَيَّ وَتُنَجِّيَنِي مِنْ غَمِّ الذُّنُوبِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَإِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَتُعْطِيَنِي سُؤْلِي وَمُنَايَ وَأَنْ تُعَجِّلَ لِيَ الْفَرَجَ مِنْ عِنْدِكَ فِي أَتَمِّ نِعْمَةٍ وَأَعْظَمِ عَافِيَةٍ وَأَوْسَعِ رِزْقٍ وَأَفْضَلِ دَعَةٍ وَمَا لَمْ تَزَلْ تُعَوِّدُنِيهِ يَا إِلَهِي

وَ تَرْزُقَنِي الشُّكْرَ عَلَىٰ مَا آتَيْتَنِي وَ تَجْعَلَ لِي ذٰلِكَ بَاقِياً
مَا أَبْقَيْتَنِي وَ تَعْفُوَ عَنْ ذُنُوبِي وَ خَطَايَايَ وَ إِسْرَافِي
وَ اجْتِرَائِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي حَتَّىٰ تَصِلَ نَعِيمَ الدُّنْيَا بِنَعِيمِ
الْآخِرَةِ اللّٰهُمَّ بِيَدِكَ مَقَالِيدُ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ
السَّمٰوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ وَ الْخَيْرِ وَ
الشَّرِّ فَبَارِكْ لِي فِي دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ بَارِكْ
لِيَ اللّٰهُمَّ فِي جَمِيعِ أُمُورِي اَللّٰهُمَّ وَ عَدْلُكَ حَقٌّ وَ لِقَاؤُكَ
حَقٌّ لَازِمٌ لَا بُدَّ مِنْهُ وَ لَا مَحِيدَ عَنْهُ فَافْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا
اللّٰهُمَّ إِنَّكَ تَكَفَّلْتَ بِرِزْقِي وَ رِزْقِ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ
آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَ أَكْرَمَ مَسْئُولٍ أَوْسَعَ
مُعْطٍ وَ أَفْضَلَ مَرْجُوٍّ أَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي وَ رِزْقِ عِيَالِي
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيمَا تَقْضِي وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ
وَ فِيمَا تَفْرُقُ بِهِ بَيْنَ الْحَلَالِ وَ الْحَرَامِ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
فِي الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ
تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمْ
الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمُ الْمُوَسَّعَةِ أَرْزَاقُهُمْ
الصَّحِيحَةِ أَبْدَانُهُمُ الْآمِنِينَ خَوْفُهُمْ وَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي

وَتَقْدِرُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُطِيْلَ
عُمْرِيْ وَتَمُدَّ فِيْ اَجَلِيْ وَتَزِيْدَ فِيْ رِزْقِيْ وَتُعَافِيَنِيْ فِيْ
جَسَدِيْ وَكُلِّ مَا يُهِمُّنِيْ اَمْرُهُ مِنْ اَمْرِ دِيْنِيْ وَدُنْيَايَ وَ
اٰخِرَتِيْ وَعَاجِلَتِيْ وَاٰجِلَتِيْ لِيْ وَلِمَنْ يَعْنِيْنِيْ اَمْرُهُ وَيَلُمُّنِيْ
شَانُهُ مِنْ قَرِيْبٍ اَوْ بَعِيْدٍ اِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيْمٌ رَءُوْفٌ
رَحِيْمٌ يَا كَائِنًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ تَنَامُ الْعُيُوْنُ وَتَنْكَدِرُ النُّجُوْمُ
وَاَنْتَ حَيٌّ قَيُّوْمٌ لَا تَاْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ وَاَنْتَ اللَّطِيْفُ
الْخَبِيْرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ *

باب ششم

در احکام کسوف و خسوف هر ماه و اعمال سال و درین باب هشت فصل است

فصل اوّل در احکام خسوف و کسوف و فضائل ماه رجب المرجب

و اعمال آن بدانکه خسوف در لغت گرفتن ماه است و کسوف گرفتن آفتاب و ماهتاب بهردو شامل است مگر بعض اهل لغات قائل شده اند که کسوف مختص است بآفتاب و خسوف بقمر و همین قول بظاهر بهتر است چنانکه صاحب صراح مینویسد که کسفت الشمس

وخسف القمر هذا اجود الکلام یعنی کسوف را بشمس وخسوف را بقمر خاص
کردن عمده ترین مقال است پس آگاه باش که ماهیت کسوف وخسوف
از تتبع وتصفح کتب علمای کبار وجهابذهٔ فخام مثل کتاب السماء والعالم
وغیره چنین مستفاد میشود که علی بن ابراهیم از آبای خود وآن از ابن محبوب
وآن از عبد الله بن یسار وآن از معروف بن خربوذ از حکم بن مستنیر
از علی بن الحسین عہ روایت کرده که پروردگار عالم یک دریا مابین
زمین وآسمان پیدا کرده که آن دریا مجرای شمس وقمر ونجوم وکواکب
است بعد از ان برای کوکبها فلک معین کرده وبر هر فلکی یک فرشته
موکل است وما تحت او هفتاد هزار فرشته اند که آنها فلک را گردش
میدهند وبسبب این گردش شمس وقمر ونجوم بمنازل معینه خود شب
وروز دوره می کنند پس هرگاه ذنوب عباد وکثرت معاصی هویدا
وظاهر میشوند حق تعالی اراده می کند که برایشان غضب وقهر
نازل کند بواسطهٔ نشانی از نشانیهای خود پس ملک موکل را حکم
می فرماید که فلک را از مجرای شمس وقمر وکواکب دور سازد پس این
ملک به هفتاد هزار فرشته حکم می کند که فلک را از مجرا شمس وغیره
جدا سازند بحکم آن ملک موکل شمس وقمر را از فلک دور می کنند پس
شمس در آن دریا غوطه می خورد پس روشنی وحدت ورنگش

زائل میشود و همچنین بقمر میکنند و هرگاه اراده میکند او تعالی که هر دو نیز ایشان
را از این دریا بیرون آرد و بفلک آنها رد کند پس حکم می کند ملک سوکل
را که بفلک رد کند بجز آن تا روشن شوند پس آن ملک آسمان را
بجز از شمس می آرد و شمس از آب بیرون می آید در حالیکه انجلا نشده
باشد و همچنین قمر پس فرمود جناب علی بن الحسین ع که خوف و هراس نمی کند
مگر آنکه شیعهٔ امامیه باشد پس هرگاه چنین باشد رجوع کند بجانب
پروردگار عالم خوف کند از او و نیز در کتاب مذکور از شیخ بزرگوار
قطب الدین راوندی باسناد خود از صدوق رح و آن از حسین بن
علی صوفی از حمزه بن قاسم عباسی از جعفر بن محمد بن مالک غزاری
از محمد بن حسین بن زید الزیات از عمر بن عثمان خزاز از عبد الله
فضل الهاشمی از حضرت صادق ع که فرمود آنحضرت ع که در کتاب
دانیال ع چنین است که هر سال در ماه رجب آفتاب بگیرد زمین
درست و آباد شود و در کوهستان مشرق باران بسیار بارد و ملخ
به اطراف فارس فرود آید و ضرر نه رساند بایشان و هر سال که در
رجب المرجب ماه بگیرد در ناحیهٔ مغرب وبا و طاعون و قحط پیدا
شود و در بابل باران بسیار شود و در همه شهرها درد چشم بسیار باشد
واحکام کسوف و خسوف ماه های دیگر همراه شهور اثنی عشر جدا جدا

از این

از این حدیث ایراد خواهم نمود انشاء الله صاحب جواهر الاخبار
از تفسیر امام حسن عسکری ع از رسول مقبول ص نقل کرده که پروردگار
عالم در روز قیامت جمیع بندگان خود را مبعوث خواهد کرد پس همه را
در یک خاک جمع خواهد کرد و بعد از آن همه روز و شب و صحراها وملها
جمع خواهند شد و بر اعمال عباد از ایشان شهادت طلبیده می شود
پس اعضا و جوارح و بیابانها و ماهها و ساعتها و سالها و روز و شب
همه گواهی میدهند بر اعمال نیک و بد بندگان پس باید دانست که
قیامت یک روز ضرور خواهد شد پس مستعد و آماده باش برای او
و زاد و راحله طیار کن برای این سفر پس بتحقیق کسیکه بزرگی رجب
و شعبان را بداند و ماه رجب را به شعبان وصل کند و شعبان را بماه
رمضان پس این هر سه شهور شاهد او باشند بروز قیامت که فلان
بنده مرا خیلی تعظیم کرد و روز و شب بعبادت بسر کرد پس ندا می آید
از جانب پروردگار که ای رجب و ای شعبان و ای ماه رمضان
این بنده بچه طور در هر سه ماه عبادت کرد پس همه ها جواب می دهند
که ای پروردگار من البته این بندهٔ مومن خیلی سعی و کوشش در عبادت
کرد برای خوشنودی تو پس پروردگار عالم حکم می فرماید بر فرشتگان که
موکل این هر سه ماه اند که شما ها بر گفتهٔ این هر سه ماه تصدیق میکنید

یا نہ پس ملائکہ عرض می کنند کہ ای پروردگار این ہر سہ ماہ شاہد صادق
و راست گواند و ما نیز گواہی میدہیم کہ این بندگان در نیکی و عمل
خیر برائے خوشنودی تو حتی الامکان جد و جہد بلیغ در عبادت میکردند
و از آمدن این ہر سہ ماہ خوشنود می شدند و منتظر رحمت و برکت تو
می بودند و از مناہی تو پرہیز میکردند و روزہای این ماہ روزہ میگرفتند
و بہ شبہا احیا و بر فقرا و مساکین تصدق مے کردند پس حکم میفرماید
کہ ببرید اینہا را در جنت پس ملائکہ از ایشان ملاقات می کنند و تعظیم و
تکریم می کنند و بر شترہائی قوی و سکبرو و اسپہای تیز رو سوار می کنند
و از نعمتہای جنت تنعم می شوند و صفت نعمت جنت چنین است
کہ گاہی کم نمی شود چراکہ در اوصاف جنت چنین است کہ تغیری نمی شود
جوانان آن جا پیر و بچگان آنجا پیر و سرور آنجا مبتدل بحزن نمی شود
و جدید آن جا کہنہ نمی گردد و در امالی از جناب صادق ع منقول
است کہ فرمود کسیکہ در ماہ رجب اول و اوسط و آخر ماہ روزہ بگیرد
جنت برا و واجب است و ہمراہ ما در محشر خواہد بود و کسیکہ دو روز روزہ
بگیرد پس گناہان گذشتہ او آمرزیدہ می شوند پس می باید کہ از سر
عمل کند و کسیکہ سہ ۳ روز روزہ بگیرد پس گناہان او چہ گذشتہ و چہ آیندہ
ہمہ ہا آمرزیدہ می شوند پس آن صائم شفاعت خواہد کرد برای برادران

ایمانی خود و کسیکه هفت روز روزه بگیرد هفت درهای جهنم بر رویش
بند خواهد شد و کسیکه هشت روز روزه بگیرد هشت درهای بهشت برای
او گشاده خواهد شد از هر کدامی که خواهد داخل شود صاحب روضة
الاذکار نوشته که از حضرت رسول ص مروی است که می گذشت بر
مقبره در خدمت آنحضرت ثوبان نام از اصحاب بود آن حضرت
ایستاد و گریه کرد بعد از آن گفت یا ثوبان اهل این قبور در عذاب
بودند دعا کردم خدای تعالی تخفیف عذاب ایشان داد و اگر این
جماعت یک روز از ماه رجب را روزه میداشتند و در یک شب از و بعبادت
بر می خواستند باین عذاب گرفتار نمی شدند و در جلد ثالث از بحار
در باب سکرات موت از ابی سعید خدری از رسول خدا صلی الله علیه
و آله وسلم آورده که فرمود آن حضرت ص کسیکه روزه بدارد در ماه رجب
بست و چهار روز پس هرگاه ملک الموت بروی نازل شود پس این
محتضر به بیند او را بصورت جوانی خوشرو که در بر ش باشد از دیبای
سبز رنگ سوار بر اسپ جنت و بدست او پارچه ریشمی باشد معطر بمشک
و در دست دیگر پیاله باشد از طلای خالص پر از شراب جنت که می نوشاند
بمحتضر و از سکرات موت محفوظ ماند و روح این را در پارچه حریر می کنند
و از خوشبوی روحش همه ملائکه هفت آسمان از استنشاق او خوش

می شوند و سیراب می مانند در قبر تا آنکه پیش رسول مقبول صلعم بر حوض کوثر
حاضر شود و در کتاب وسائل از ابان بن عثمان از ابی
عبد اللہ علیہ السلام آورده که فرمود بتحقیق که نوح علیہ السلام در کشتی سوار شد بغره ماه رجب
پس پروردگار عالم حکم فرمود که ای نوح مع همراهیان خود روزه بگیر
درین روز پس جناب صادق علیہ السلام فرمود کسیکه یکم رجب را روزه بگیرد
آتش دوزخ بمسافت یک سال از و دور گردد و کسیکه پانزده روز روزه
بگیرد همه حاجتهای او بر آورده میشود و جناب موسی بن جعفر علیہ السلام فرمود که
رجب نام نهری است در بهشت که سفیدیش از شیر زائد تر است و در
شیرینی از شهد بالاتر پس کسیکه یک روزه بگیرد درین ماه از ان نهر
سیراب می شود و انس از جناب رسول خدا صلعم آورده کسیکه یک روزه
از رجب بگیرد پروردگار عالم میان آتش و او هفتاد خندق فصل میکند
که پهن هر خندق دوری آسمان و زمین است و علی بن سالم از پدر خود
و او از جناب صادق علیہ السلام روایت کرده که رفتم پیش آن حضرت علیہ السلام در ماه
رجب پس نظر کرد بر من و فرمود ای سالم آیا درین ماه روزه گرفتی
عرض کردم نه قسم بخدا یا ابن رسول اللہ پس فرمود که آن قدر ثواب
از تو ضایع شده که مقدار آن را سوای خدا کسی نمی داند بتحقیق که اینماهیست
که عظمت و بزرگی از جانب پروردگار عالم یافته و کرامت و بزرگی

بروزه داران این ماه واجب میگردد پس عرض کرد یابن رسول الله صلعم
اگر روزه بگیریم بقیه رجب را آیا میشود که شما از ثواب صائمین این ماه
یافته شود پس فرمود ای سالم کسیکه آخر این ماه یک روزه بگیرد امان از
شدت سکرات موت و امان از عذاب قبر و امان از هول محشر می یابد
و کسیکه دو روز در این ماه روزه بگیرد علاوه ثواب مذکور بر صراط با آسانی
بگذرد و کسیکه سه روز روزه بگیرد امن یابد از خوف قیامت و شدائد او
از آتش دوزخ و ابی سعید خدری از رسول مقبول صلعم روایت کرده که رجب
ماهیست اصم و آن ماهیست بزرگ و اصم باین سبب نام نهادند که
مثل این ماه دیگر شهور عزت و حرمت و فضیلت ندارند و اهل جاهلیت
این ماه را تعظیم میکردند و اهل اسلام هم وای ابی سعید رجب ماه خدا است
و شعبان ماه من و ماه رمضان برای امت من پس آگاه باش کسیکه در
رجب روزه بگیرد بصدق دل مستوجب خوشنودی خدا خواهد شد و کسیکه
دو روزه بگیرد اهل آسمان و زمین احصای ثواب و فضیلت آنکه
پیش پروردگار است نمی توانند کرد و کسیکه سه روز روزه بگیرد میان او و
آتش خندق و حجاب حائل باشد که طولش بمقدار رفتار هفتاد سال
باشد و کسیکه چهار یوم روزه بگیرد از بلیات محفوظ ماند مثل جذام
و برص و جنون و کسیکه پنج یوم روزه بگیرد روز قیامت حق تعالی

ثواب چنان عنایت فرماید که او راضی شود و کسیکه شش یوم روزه بگیرد از قبر خود بیرون آید که نور چهرهٔ او تابان و درخشان باشد و کسیکه هفت روز روزه بگیرد هفت در دوزخ بر رویش بند شود و کسیکه هشت روزه بگیرد هشت درهای جنت کشاده شوند بهر دری که خواهد داخل شود و کسیکه نه روزه بگیرد از قبر خود بیرون آید که لا اله الا الله بر زبانش جاری باشد و کسیکه ده روزه بگیرد دو بازوی سبز رنگ باو عطا میشود که بآن پرواز کند بر پل صراط بطرف جنت مثل برق جهنده و کسیکه یازده روزه بگیرد بروز قیامت اجرش از ثواب همه کس زائد باشد و کسیکه دوازده روزه بگیرد دو حله سبز رنگ از سندس و استبرق از جنت باو عطا شود و کسیکه سیزده روزه بگیرد بروز قیامت برای او مائده درست کنند از یاقوت اخضر بسایهٔ عرش این صائم اکل و شرب میکند دران حالیکه دیگر مردمان در شدت و کرب باشند و کسیکه چهارده یوم روزه بگیرد چنان ثواب عنایت کرده شود که گاهی چشم و گوش و قلب انسان ازو حظ نیافته باشد و کسیکه پانزده روزه بگیرد بروز قیامت بجای مومنین صادق الایمان ایستاده شود و کسیکه شانزده روز بگیرد پیش از همه کس بر چهار پایهٔ نور سوار شده بجنت داخل خواهد شد و کسیکه هفده روزه بگیرد و بصراط بگذرد و در روشنی

یک هزار چراغ وهمین طور بجنت داخل شود وکسیکه هیجده روزه بگیرد در
قبه حضرت ابراهیم ع جا یابد وکسیکه نوزده روزه بگیرد مکانی بیابد در
جنت از مروارید مقابل قصر آدم ع وابراهیم ع وکسیکه بیست روزه بگیرد
گویا عبادت کرده است بیست هزار سال وکسیکه بیست ویک روزه
بگیرد شفاعت خواهد کرد در روز قیامت بسیار مردمان را وکسیکه
بیست و دو روزه بگیرد منادی ندامی کند ای دوست خدا ترا
بشارت میدهم بفضیلت وکرامت وکسیکه بیست وسه روزه بگیرد
ندامی آید از جانب آسمان که خوشخبری باد برای تو که عبادت کم کردی
وثواب زیاده یافتی وکسیکه بیست وچهار روزه بگیرد سکرات موت
براو آسان گردد وبر حوض کوثر پیش رسول خدا ص حاضر شود
وکسیکه بیست وپنج روزه بگیرد پیشتر از همه کس بجنت همراه مقربین
داخل جنت بشود وکسیکه بیست وشش روزه بگیرد برای او در سایه
عرش یکصد قصر طیار کنند تا در آن قیام کند در انحالیکه مردمان دیگر
درحساب مشغول باشند وکسیکه بیست وهفت روزه بگیرد قبرش موافق
مسافت چهار صد سال کشاده گردد وکسیکه بیست وهشت روزه
بگیرد میان آتش واو هفت خندق باشد وکسیکه بیست ونه روزه
بگیرد گناهانش ده چند باشند وزن او هفتاد مرتبه زنا کرده باشد

پروردگار عالم همه گناهان آدمی آمرزد و کسیکه سی روزه بگیرد از جانب
ندا می آید که ای بندهٔ خدا گناهان گذشته تو آمرزیدیم پس عمل خود از سر
و این ثواب برای کسی است که از غرهٔ تا سلخ روزه گرفته باشد
چونکه حدیث طولانی بود بخیف سوافق مطلوب خود از ان ایجاز و اختصار
کرده تحریر نمود و کسیکه احیاء شب بکند از آتش دوزخ نجات یابد
و شفاعتش برای هفتاد هزار کس مقبول گردد و کسیکه چیزی تصدق
کند درین ماه برای رضای خدا عنایت کرده می شود روز قیامت
چنان ثوابی که چشمی ندیده و گوشی نشنیده و در خاطر کسی خطور نکرده
باشد و از جناب امام رضا منقولست که کسیکه بست و پنجم ماه رجب را روزه بگیرد این
روزه کفاره هفتاد سال می شود و کسی که روزه بگیرد بست و
ماه برابر است بروزه هفتاد سال و کسیکه بست و ششم این ماه روزه
بگیرد این روزه کفاره گناه هشتاد سال می شود و از امام جعفر صادق
منقول است که روزهٔ بست و هفتم این ماه ترک نه کنید چراکه درین
روز رسول خدا مبعوث شده اند و ثوابش مثل روزه شصت
است سید ابن طاؤس در اقبال از حضرت رسالت پناه آورده که
خدای تعالی نصب کرده است در آسمان هفتم فرشته را که او را داعی
می گویند و هرگاه می شود ماه رجب ندا می کند آن فرشته در هر شب تا صبح

که خوشا حال ذکر کنندگان وخوشا حال طاعت کنندگان ومیگوید حق تعالی
که من همنشینم کسیکه همنشینی من کند ومطیعم کسی را که طاعت من کند ومی
آمرزم کسی را که آمرزش از من طلبد واین ماه ماه من است و بنده بنده
من است ورحمت رحمتِ من پس هرکه دعا کند مرا درین ماه قبول میکنم
دعای او را وهرکه سوال کند ازمن عطا می کنم او را وهرکه راه راست
طلبد ازمن راه راست مینمایم او را وگردانیده ام این ماه را ریسمانی
درمیان خود وبندگان خود پس هرکه چنگ زند باین ریسمان میرسد بسوی
من محمد بن بابویه درعیون الاخبار از حضرت امام رضا ع
آورده که هرکه روزه بگیرد دراول رجب درحالتی که رغبت در ثواب خدا
داشته باشد واجب می شود او را بهشت وهرکه روزه بگیرد یک روز از
اوسط این ماه حق تعالی شفاعت او را قبول می کند مانند ربیعه
ومضر وهرکه یک روز بگیرد روزه را درآخر این ماه حق تعالی او را
از پادشاهان بهشت گرداند وقبول کند شفاعت او در باب پدر
ومادر ودختر وپسر وبرادر وخواهر وعم وعمه وخال وخاله وآشنایان
وهمسایگانش هرچند که مستوجب جهنم شده باشند علامهٔ مجلسی
درزادالمعاد از حضرت رسالت پناه ص آورده که فرمود ماه رجب ماه
بزرگ خدا است وماهی در حرمت وفضیلت بآن نمیرسد وقتال

نضرت العمر رنج
شاد و فیلیه
تعلیم زاند و فیل
عرب ۱۲

باکافران درین ماه حرام است لبسمل معتبر از خباب صادق ع
منقول است که رجب را اصب نامند بجهت آن که رحمتهای خدا
درین ماه برامت پیغمبر بالبسیار ریخته میشود پس درین ماه از گناهان استغفار
نمائید و روزهای این ماه را بطاعت گذرانید و روزه بگیرید
پس بسیار بگوئید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ علامه
مجلسی رح در اختیارات آورده که شب جمعهٔ اول این ماه رغائب
است و رغائب جمع رغیبه است بمعنی بخشش بسیار است و تمام ملائکہ
آسمانها و زمینها درین شب در بیت المعمور حوالی آن جمع می شوند
و آمرزش از برای امت رسالت پناه ص می خواهند و احادیث
بطرق خاصه و عامه در فضیلت این شب بسیار است و در روز اول
این ماه حضرت نوح ع در کشتی نشست و درین روز حضرت رسالت
پناه ص حضرت فاطمه ع را بشاه ولایت ع تزویج نمود و حضرت فاطمه نه یا ده
سال داشت و در کتب دیگر نه سال و ده سال نیز وارد گردیده و نیمهٔ
این ماه را روز استفتاح می گویند و دعای ام داؤد در این روز مستجاب
شد و این داؤد پسر حسن مثنی بن امام حسن ع است و بعضی تحویل
قبله را درین روز می گویند و روز هیجدهم ابراهیم ع فرزند رسول خدا ص
از دنیا رفت و در بست دوم این ماه معاویه بن ابی سفیان لعنه الله بادشاه شد

دہم این روز بود که واصل جہنم شد و ہفدہ سال امارت شام کرد و بست
سال حکومت تنہا کرد و بعضے نوزدہ سال گفتہ اند و در بست و سوم این
ماہ منافقان کوفہ خنجر زہر آلود بر ران مبارک حضرت امام حسن ع زدند
و در بست و چہارم این ماہ جعفر طیار رض از حبشہ آمد و در بست و ہفتم
این ماہ بعثت حضرت رسالت پناہ صلعم است و اول روز لیست
کہ لا الہ الا اللہ گفتند و روزہ این روز سنت است و ثواب بسیار دارد
و شب بست و ہشتم این ماہ حضرت امام حسین ع از استیلاے مخالفان از مدینہ
متوجہ کعبہ معظمہ شدند و در بست و نہم این ماہ معاویہ بن ابی سفیان لعنہ اللہ علیہ ا
در چاہ انداخت و کشت در راہ شام در بیان اعمالی است کہ کسی از روزہ عاجز باشد
یا برا و دشوار باشد بعوض آن بعمل آورد در بعضے از روایات معتبرہ وارد شدہ
است کہ بدل روزہ مستحب یک درہم تصدق کند کہ موافق زرہاے این
زمانہا تقریبا بودہ باشد و بروایت دیگر عوض یک روزہ یک مد گندم
یا جو وارد شدہ است و احوط در بدل صد درہم شاہی است و ظاہرا صد درہم
کہنہ کافی باشد و در روایتی در خصوص روزہ ماہ رجب یک گردہ نان نیز
وارد شدہ است اگر قادر بر روزہ نباشد و حمل کردہ اند بر کسیکہ پریشان باشد و قادر
بر درہم و مد نباشد شیخ طوسی رہ در کتاب مصباح متہجد از ابو سعید خدرے
آوردہ کہ روزے حضرت رسالت پناہ ص بیان می فرمودند فضیلت روزہ

ماه رجب و ثواب روزه داران آنرا گفتند یا رسول الله مر کسیکه قدرت
بروزه داشتن نداشته باشد چه کار کند که این ثواب را دریابد فرمودند
که در هر روز از رجب تا آخر ماه صد مرتبه این تسبیح را بگوید سُبحانَ
الاِلٰهِ الجَلیلِ سُبحانَ مَن لا یَنبَغی التَّسبیحُ اِلّا لَهُ سُبحانَ
الاَعَزِّ الاَکرَمِ سُبحانَ مَن لَبِسَ العِزَّ وَ هُوَ لَهُ اَهلٌ
سُبحانَ مَن تَعَطَّفَ بِالمَجدِ وَ تَکَرَّمَ بِهِ و در روایات معتبره
وارد شده است که هر که بمنزل برادر مومن خود وارد شود و قصد روزه
سنت کرده باشد و او طعامی حاضر سازد و او را تکلیف کند ثواب
افطار کردن زیاده از ثواب روزه داشتن است هفتاد برابر و اگر
اظهار نه کند که روزه دارم ثوابش بیشتر است و برابر یکسال روزه
است و زن را روزه سنت داشتن بی رخصت شوهر و غلام و کنیز را
بی رخصت مالک و فرزند را بی رخصت پدر و مادر و مهمان را بی رخصت
مهماندار و مهماندار را بی رخصت مهمان از احادیث ظاهر میشود که خوب
نیست و مشهور میان علما آنست که روزه سنت مملوک بدون اذن
مالک باطل است و همچنین روزه سنت زن بی رخصت شوهر صحیح
نیست و در پدر و مادر مشهور آنست که روزه سنت فرزند بدون
اذن ایشان مکروه است و باطل نیست و بعضی گفته اند که بی رخصت

بدر

پدر باطل است و احوط آنست که بدون اذن پدر و مادر روزه سنت
بگیرد و در روزه سنت مهمان بدون رخصت مهماندار نیز خلاف است و
احوط آنست که مهمان و مهماندار هیچیک بی رخصت دیگری روزه مستحب نگیرند
اگرچه اظهر آنست که مکروه است کذا فی زاد المعاد در بیان
اعمال هر روز و شب این ماه سید ابن طاؤس در کتاب
اقبال از حضرت رسول خدا ص آورده که آنحضرت ص در وقت رویت
هلال ماه رجب این دعا می خواندند اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْاَمْنِ وَ
الْاِيْمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ رَبِّيْ وَرَبُّكَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ و نیز
در کتاب مذکور آورده که آنحضرت ص در وقت رویت هلال این ماه این دعا
می خواندند اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيْ رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا شَهْرَ
رَمَضَانَ وَاَعِنَّا عَلَى الصِّيَامِ وَالْقِيَامِ وَحِفْظِ اللِّسَانِ
وَغَضِّ الْبَصَرِ وَلَا تَجْعَلْ حَظَّنَا مِنْهُ الْجُوْعَ وَالْعَطَشَ
دعای صحیفه کامله و دیگر ادعیه ماه نو در فصل اول باب پنجم گذشت صاحب
منهاج العارفین ره نوشته که در بعض کتب مسطور است که هر کس که در وقت
رویت هلال رجب بر صفحات قرآن نظر نماید مانند برق از پل بگذرد و در تحفة
العابدین مسطور است که در وقت دیدن ماه رجب بدستهای خود نظر کند و
بعضی گفته اند که بگوسفند و گاو و شتر نظر نماید سید ابن طاؤس ره

maablib.org

در کتاب اقبال از حضرت رسول خدا ص آورده کسیکه در شب اول رجب و وسط و آخر این ماه غسل کند از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده باشد و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع منقول است که در شب اول رجب بعد از نماز عشا این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّیٓ اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ مَلِيكٌ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ مُقْتَدِرٌ وَاَنَّكَ مَا تَشَآءُ مِنْ اَمْرٍ يَكُنْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیٓ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اِنِّیٓ اَتَوَجَّهُ اِلَى اللّٰهِ رَبِّیْ وَرَبِّكَ لِيُنْجِحَ بِكَ طَلِبَتِیْ اَللّٰهُمَّ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَبِالْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهٖ اَنْجِحْ طَلِبَتِیْ بعد از آن طلب کن حاجات خود را شیخ طوسی ره در مصباح متهجد از حضرت امیر المؤمنین ع آورده که عجب دارم از کسیکه فارغ دارد نفس خود را از چهار شب در سال و آنها شب اول رجب و شب نصف شعبان و شب عید فطر و شب عید قربان است و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت ع آورده که اگر توانی محافظت نما بر شب عید فطر و شب عید قربان و شب اول محرم و شب عاشورا و شب اول رجب و شب نصف شعبان و در این شبها دعا و نماز و تلاوت قرآن بسیار بکن و در شب اول و روز اول زیارت حضرت امام حسین ع فضیلت بسیار دارد سید ابن طاوس رحمه الله در کتاب اقبال از حضرت رسالت پناه ص

اعمال شب اول رجب

آورده که نیست مومنی و نه مومنه که بگذارد در شب اول رجب سی رکعت
نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون یک مرتبه و
قل هو الله احد سه مرتبه مگر آنکه بیامرزد خدای تعالی جمیع گناهان
صغیره و کبیره او را و بنویسد او را از نمازگذاران تا سال دیگر و پاک شود از
نفاق و نیز در کتاب مذکور از انحضرت م آورده که هر که بعد از نماز مغرب
در شب اول رجب بیست رکعت نماز بگذارد و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب
یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه و بعد از هر دو رکعت سلام بگوید حق تعالی
محفوظ دارد او را و اهل او را و مال او را و فرزندان او را و از عذاب قبر ایمن
شب اول
شود و از پل صراط همچو برق خاطف بگذرد و بغیر حساب و نیز در کتاب
مذکور از آن حضرت صلی الله علیه وآله وسلم آورده که هر که بگذارد در شب
اول رجب دو رکعت نماز بعد از عشا و بخواند در رکعت اول فاتحة الکتاب یک مرتبه و الم نشرح
یک مرتبه و قل هو الله احد سه مرتبه و در رکعت دوم فاتحة الکتاب یک مرتبه و الم نشرح یکمرتبه
و قل هو الله احد و معوذتین یک مرتبه بعد از آن تشهد بخواند و سلام گوید بعد
بعد از آن بگوید لا اله الا الله سی مرتبه و صلوات بفرستد سی مرتبه از
جمیع گناهان پاک شود مانند روزی که از مادر متولد شده باشد شب
شب دوم
دوم سید بن طاوس رح در کتاب اقبال از حضرت رسالت پناه
آورده که هر که بگذارد در شب دوم رجب ده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی

الحمد یک بار و قل یا ایہا الکافرون یک مرتبہ بیامرزد خدائے تعالیٰ او همہ گناہان صغیرہ و کبیرہ او را و بنویسد او را از نماز گذاران تا سال دیگر و بری شود از نفاق و شیخ طوسی رح آوردہ کہ حضرت امام علی النقی ع در روز دوم رجب در سال دو صد و دوازدہم از ہجرت متولد شدہ اند شب سویم سید ابن طاوس نور اللہ مرقدہ در کتاب اقبال از حضرت رسالت پناہ ص آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب سویم رجب دہ رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے فاتحۃ الکتاب یک مرتبہ و اذا جاء نصر اللہ والفتح پنج مرتبہ بنا می کند خدائے تعالیٰ از برائے او قصرے در بہشت کہ در عرض و طول ہفت برابر دنیا باشد و ندا می کند منادی از آسمان کہ بشارت دہید دوست خدا را بکرامت بزرگ و رفاقت پیغمبران و صدیقان و شہیدان و صالحان شب چہارم سید ابن طاوس رح در کتاب مذکور از حضرت رسالت پناہ ص آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب چہارم رجب صد رکعت نماز و بخواند در رکعت اول از ہر دو رکعت الحمد و قل اعوذ برب الفلق و در رکعت دوم الحمد و قل اعوذ برب الناس نازل میشود از ہر آسمان فرشتہ کہ نوشتہ می باشد ثواب آن تا روز قیامت شب پنجم سید ابن طاوس رح در کتاب مذکور از آنحضرت ص آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب پنجم رجب شش رکعت نماز و

نماز شب سوم

نماز شب چہارم

نماز شب پنجم

بخواند

بخواند در هر رکعتے الحمد یک مرتبه وقل هو الله احد بیست وپنج مرتبه
عطا می کند او را خدائے تعالیٰ ثواب چهل پیغمبر وچهل صدیق وچهل شهید و
می گذرد بر صراط مانند برق درخشنده بر اسپ نور سوار شده شب ششم
سید ابن طاؤس رح در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد
در شب ششم رجب دو رکعت نماز وبخواند در هر رکعتے الحمد یک مرتبه وآیة
الکرسی هفت مرتبه ندا می کند منادے از آسمان که اے بندهٔ خدا
بتحقیق دوست خدائے وترا است در بدل هر حرفے که قرأت کرده
درین نماز شفاعتے از مسلمانان وترا است هفتاد هزار حسنه که هر حسنه بهتر است
از کوهہائے که در دنیا است شب هفتم سید ابن طاؤس رح در کتاب
مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در شب هفتم رجب چهار رکعت نماز و
بخواند در هر رکعتے الحمد یک مرتبه وقل هو الله احد وقل اعوذ برب الفلق
وقل اعوذ برب الناس هر کدام سه مرتبه وبعد از فراغ ده مرتبه صلوات بفرستد
وده مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ
اکبر نگاه دارد او را خدائے تعالیٰ در زیر سایهٔ عرش خود وعطا کند باو ثواب
کسیکه روزه گرفته باشد ماه رمضان را واستغفار می کنند از برائے او فرشتگان
تا فارغ شود ازین نماز وآسان می کند بر او سکرات موت وفشار قبر را و
بر نمی آید از دنیا تا به بیند جائے خود را از بهشت وایمن می کند او را خدائے تعالیٰ

نماز شب ششم

نماز شب هفتم

از فزع اکبر **شب هشتم** سید ابن طاؤس ره
در کتاب مذکور از آن حضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب هشتم
رجب بیست رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله
احد و قل یا ایها الکافرون و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
هر کدام سه مرتبه عطا می کند او را خدای تعالی ثواب شکر
کنندگان و صبر کنندگان و بلند می کند نام او را در درجهٔ صدیقان
و خواهد بود او را بهر حرفی اجر هر صدیقی و شهید و گویا ختم کرده است
قرآن را در ماه رمضان و هر گاه بر آید از قبر خود ملاقات کنند او را
هفتاد فرشته و بشارت دهند او را به بهشت و مشایعت او
نمایند بسوی آن **شب نهم** سید ابن طاؤس ره
در کتاب مذکور از آن حضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب نهم
رجب دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و السماء والطارق
پنج مرتبه بر نمی خیزد از جای خود تا آنکه می آمرزد خدای تعالی
او را و عطا می کند او را ثواب صد حج و صد عمره و نازل می کند برای او
هزار هزار مرتبه رحمت را و ایمن میگرداند او را از آتش و اگر بمیرد تا هشتاد روز میمیرد شهید **شب دهم**
سید ابن طاؤس ره در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب دهم رجب بعد
از مغرب دوازده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه

و قل هو الله احد سه مرتبه بالامی بر حضرت تعالی از برای او قصری را
بر عمودی که از یاقوت سرخ باشد گفتند ای رسول خدا چه قسم است
آن عمود فرمودند که مانند ما بین مشرق و مغرب است و در آن عمود
هفصد غرفه باشد وسیع تر از دنیا و هر غرفه از طلا و نقره و یاقوت و
زبرجد باشد و در آن قصر خانها باشد بعدد ستارگان آسمان و در آنها
چیزی چند باشد که هیچ بشری را قدرت توصیف آن نه باشد
شب یازدهم سید بن طاؤس رح در کتاب اقبال
از حضرت رسالت پناه صلعم آورده که هر که بگذارد در شب یازدهم
دوازده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و آیة الکرسی
دوازده مرتبه عطا میکند او را خدای تعالی ثواب هر که خوانده باشد
توریت و انجیل و زبور و فرقان را و هر کتابی که نازل کرده است
آن را خدای تعالی بر پیغمبرانش و ندا می کند منادی از عرش که از
سر گیر عمل خود را که بتحقیق آمرزیده شدی شب دوازدهم
سید بن طاؤس رح در کتاب مذکور از آن حضرت صلعم آورده
که هر که بگذارد در شب دوازدهم رجب دو رکعت نماز و بخواند در
هر رکعتی الحمد یک مرتبه و آیه اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ
اِلَيْهِ تا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ده مرتبه عطا میکند

شب یازدهم

شب دوازدهم

او را خدا تعالی ثواب کسانیکه امر بمعروف و نهی از منکر میکنند و ثواب آزاد کردن هفتاد بنده از اولاد اسمعیل و عطا می کند او را هفتاد رحمت

شب سیزدهم سید بن طاؤس در کتاب مذکور

از آن حضرت صلعم آورده که هر که بگذارد در شب سیزدهم رجب ده رکعت نماز و بخواند در هر دو رکعت که میگذارد در رکعت اوّل الحمد یک مرتبه و والعادیات یک مرتبه و در رکعت دوم الحمد یک مرتبه و الهکم التکاثر یک مرتبه بیامرزد خدا تعالی گناهان او را اگر چه باشد عاق پدر و مادر خود و راضی میماند از و خدا تعالی و ایمن شود از ترس منکر و نکیر و بگذرد بر صراط مانند برق درخشنده و عطا کند نامهٔ عمل او را بدست راست او و ترازوی اعمال او را سنگین کند و در بهشت فردوس هزار شهر باو داده شود و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق عم آورده که عطا کرده شده است این امت را فضیلت سه ماه رجب و شعبان و ماه رمضان که عطا کرده نشده است هیچ امتی را و عطا کرده شده است این امت را سه شب شب سیزدهم و شب چهاردهم و شب پانزدهم که عطا کرده نشده است مثل آن با متهای دیگر و عطا کرده شده است این امت را سه سوره سورهٔ یس و سورهٔ تبارک الذی بیده الملک و سورهٔ قل هو الله احد که عطا کرده نشده است

هیچ امتی را پس هر که جمع کند در میان این سه چیز بتحقیق جمع کرده خواهد
بود جمیع فضیلتهای این امت را عرض کردند که چگونه جمع کند
این سه چیز را فرمودند که بگذارد در هر شبی از شبهای بیض
درین سه ماه در شب سیزدهم دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة
الکتاب و این سه سوره را و در شب چهاردهم چهار رکعت نماز و بخواند در هر
رکعتی فاتحة الکتاب و این سه سوره او در شب پانزدهم شش رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
فاتحة الکتاب و این سه سوره را تا جمیع فضیلت این شبها دریابد جمیع گناهانش آمرزیده شود بغیر از

شب چهاردهم

شرک غرا شب چهاردهم سیّد بن طاوس ره در
اقبال از حضرت رسالت پناه ص آورده که هر که بگذارد در شب
چهاردهم رجب سی رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و
قل هو الله احد یک مرتبه و آیه آخر کهف قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
تا آخر سوره قسم بذاتیکه نفس من در دست قدرت اوست که اگر باشد
گناهان او بیش از ستارگان آسمان بر نمی آید از نماز خود مگر آنکه او طاهر
و مطهر باشد و گویا خوانده باشد جمیع کتابهائی را که نازل کرده است خدای

شب پانزدهم

تعالی شب پانزدهم سیّد بن طاوس در کتاب
مذکور از آنحضرت آورده که هر گاه در آید شب نصف رجب امر میکند
خدای تعالی نویسندگان اعمال خلائق را که نظر کنید در دیوان بندگان

من وہر گناہی را کہ بیابید محو کنید وبدل کنید آن را بحسنات ونیز در
کتاب مذکور از آنحضرت آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در این شب سی رکعت
نماز و بخواند در ہر رکعتی الحمد یک مرتبہ وقل ہو اللہ احد دہ مرتبہ برنگی یا
از نماز خود تا آنکہ عطا کردہ میشود باو ثواب ہفتاد شہید ومی آید در روز
قیامت درحالتیکہ نور او روشن می کند اہل محشر را بقدر مابین مکہ ومدینہ
وعطا می کند او را خدا تعالی برأت بیزاری از آتش ونفاق ودور
میکند از وعذاب قبر را و شیخ طوسی رح در کتاب مصباح متہجد از حضرت
امام جعفر صادق ع آوردہ کہ بگذارد در شب نصف رجب دوازدہ
رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتی الحمد وہر سورہ کہ خواہد وچون از نماز فارغ شود
الحمد ومعوذتین وسورۂ اخلاص وآیۃ الکرسی چہار مرتبہ بخواند وچہار
مرتبہ بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ
اَكْبَرُ وبعد از ان بگوید اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّیْ لَا اُشْرِكُ بِهٖ شَيْئًا
وَمَا شَاءَ اللّٰهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ
شب شانزدهم درین شب ہمان نماز شب پانزدہم است
بہمان روایت وہمان ثواب شب هفدهم درین شب نیز
ہمان نماز شانزدہم است بہمان روایت وہمان ثواب شب
هیجدهم سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از آنحضرت

آورده که هر که بگذارد در شب هیجدهم رجب دو رکعت نماز و بخواند در هر
رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل
اعوذ برب الناس هر کدام ده مرتبه پس هرگاه از نماز فارغ شود
حق سبحانه و تعالی بملائکه خطاب فرماید که اگر باشد گناهان او مثل از
گناهان عشاران هرآینه بخشیدم آنرا از برای او بسبب گذاردن
این نماز و بگرداند خدای تعالی در میان او و آتش دوزخ شش خندق
را که مابین هر خندقی بقدر مابین آسمان و زمین باشد شب نوزدهم
سید بن طاوس رح در کتاب اقبال از حضرت رسالت پناه ص
آورده که هر که بگذارد در شب نوزدهم رجب چهار رکعت نماز و بخواند
در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و آیة الکرسی و قل هو الله احد هر کدام پانزده
مرتبه عطا میفرماید او را خدای تعالی از ثواب چیزیکه عطا فرموده است
حضرت موسی ع را و خواهد بود او را بهر حرفی ثواب شهیدی و بفرستد
خدای تعالی بدست فرشتگان از برای او سه بشارت را آنکه رسوا نه کند
او را در موقف و آنکه نه کند او را حساب و آنکه داخل بهشت شود بغیر حساب
و هرگاه بازدارند او را در موقف سلام بفرستد خدای تعالی بر او و بر فرماید که
ای بنده من مترس و اندوهگین مباش که من از تو راضیم و بهشت بر تو مباح
است شب بستم سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از

آنحضرتؐ آورده که هر که بگذارد در شب بستم رجب دو رکعت نماز و
بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و انا انزلناه فی لیلة القدر پنج مرتبه عطا
می فرماید او را خدای تعالی ثواب ابراهیم و موسی و یحیی و عیسی علیهم
السلام و هر که بگذارد این نماز را ضرر نمی رسانند او را جن و انس و نظر
می کند خدای تعالی بجانب او بچشم رحمت خود شب بست و یکم
سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از آنحضرتؐ آورده که هر که
بگذارد در شب بست و یکم رجب شش رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
الحمد یک مرتبه و انا اعطیناک الکوثر ده مرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه
امر میفرماید خدای تعالی کرام الکاتبین را که ننویسند برای او گناهی را
تا یکسال و می نوشته باشند از برای او حسنات را تا یکسال و قسم
بذاتیکه نفس من در دست قدرت اوست و قسم بذاتیکه مبعوث کرده
است مرا به پیغمبری که هر که مرا دوست دارد و خدا را دوست دارد
و این نماز بگذارد و اگر از ایستادن عاجز آید نشسته بگذارد که مباهات میفرماید
حق تعالی با فرشتگان را و می فرماید که بتحقیق آمرزیده ام او را شب
بست و دوم سید بن طاوس نور الله مرقده در کتاب
مذکور از آنحضرتؐ آورده که هر که بگذارد در شب بست و دوم رجب هشت
رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون

نماز شب بست و یکم

نماز شب بست و دوم

هفت مرتبه و هرگاه فارغ شود از نماز صلوات بفرستد ده مرتبه و استغفار
کند خدای عزوجل را ده مرتبه پس هرگاه این نماز را بگذارد بر نمی آید از
دنیا تا ببیند جای خود را از بهشت و خواهد بود مردن او بر دین اسلام
و باشد او را اجر هفتاد پیغمبر **شب بیست و سوم** سید بن

شب بیست و سوم

طاوس طاب الله ثراه در کتاب مذکور از حضرت رسالت پناه ص
آورده که هر که بگذارد در شب بیست و سوم رجب دو رکعت نماز و بخواند
در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و والضحی پنج مرتبه عطا می فرماید او را خدای
تعالی بعدد هر حرفی و بعدد هر کافری و کافره درجه در بهشت و عطا
میفرماید او را ثواب هفتاد حج و ثواب هر که مشایعت کرده باشد هزار
جنازه را و ثواب هر که عیادت کرده باشد هزار بیمار را و ثواب هر که برآورده
باشد هزار حاجت را از مسلمانان **شب بیست و چهارم**

شب بیست و چهارم

سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که
بگذارد در شب بیست و چهارم رجب چهل رکعت نماز و بخواند در هر
رکعتی الحمد یک مرتبه و آیه آمن الرسول یک مرتبه و قل هو الله
احد یک مرتبه می نویسد خدای تعالی از برای او هزار حسنه و محو می کند
از او هزار گناه و بلند می کند از برای او هزار درجه و نازل می شوند از
آسمان هزار فرشته که دستها برداشته صلوات می فرستاده باشند

براو روزی میکند او را خدای عزوجل سلامتی در دنیا و آخرت و گویا دریافته باشد شب قدر را شب بست و پنجم سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از حضرت رسول خداؐ آورده که هر که بگذارد در شب بست و پنجم رجب بست رکعت نماز در میان مغرب و عشا و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و آیه آمن الرسول یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه حفظ می کند خدای تعالی نفس او و اهل او و مال او و دین او و دنیای او و آخرت او را و او بر نمی خیزد از جای خود تا آنکه آمرزیده شود شب بست و ششم سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از حضرت رسول خداؐ آورده که هر که بگذارد در شب بست و ششم رجب دوازده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یکمرتبه و قل هو الله احد چهل مرتبه مصافحه میکنند با او فرشتگان و هر که مصافحه کنند با او فرشتگان ایمن میشود از ایستادن بر صراط و حساب و میزان و بر می انگیزد خدای تعالی بجانب او هفتاد فرشته را که استغفار کنند از برای او شب بست و هفتم سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از حضرت امام محمد تقیؑ آورده که در رجب شبی هست که بهتر است از برای مردم از آنچه بر آن آفتاب می تابد و آن شب بست و هفتم است و در صبح آن حضرت رسالت پناهؐ به پیغمبری مبعوث شدند و عمل کننده این شب را مثل اجر عمل شصت سال است پرسیدند که کدام است عمل در این شب

شب بست و پنجم

شب بست و ششم

شب بست و هفتم

فرمودند

شود و چند که هرگاه گذاردی نماز عشا را و گرفتی خوابگاه خود را بعد از آن در هر ساعتی که بیدار شوی پیش از زوال شب یا بعد از آن بگذار دوازده رکعت نماز و بخوان در هر رکعتی بعد از حمد یک سوره از سورهای کوچک که بعد از یس است و بعد از هر دو رکعت سلام بگو و بخوان الحمد هفت مرتبه و معوذتین هفت مرتبه و قل یا ایها الکافرون هفت مرتبه و آیة الکرسی هفت مرتبه و انا انزلناه هفت مرتبه و بعد از آن بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا وَّلَمْ یَکُنْ لَّهٗ شَرِیْكٌ فِی الْمُلْكِ وَلَمْ یَکُنْ لَّهٗ وَلِیٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیْرًا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ عِزِّكَ عَلٰی اَرْکَانِ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ وَبِذِکْرِكَ الْاَجَلِّ الْاَعْلٰی الْاَعْلٰی الْاَعْلٰی وَبِکَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الَّتِیْ تَمَّتْ صِدْقًا وَّعَدْلًا اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَفْعَلَ بِیْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ بعد از آن دعا کن چیزی را که میخواهی که مستجاب میشود مگر آنکه حرامی یا قطع رحمی یا هلاک جمعی از مؤمنان را بطلبی و روزش را روزه بدار که حساب میشود از برای تو بروزه یکسال و نیز در کتاب مذکور از حضرت رسول خدا صلّی آورده که هر که بگذارد در شب بیست و هفتم رجب

دوازده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے الحمد یک مرتبه و سبح اسم ده مرتبه
وانا انزلناه فی لیلة القدر ده مرتبه و هر گاه فارغ شود از نماز خود صلوات
بفرستد صد مرتبه و استغفار بکند صد مرتبه می نویسد خدای تعالے
از برائے او ثواب عبادت فرشتگان و نیز در کتاب مذکور
آورده که بهترین اعمال درین شب زیارت حضرت امیر المؤمنین است
وطریق زیارت آنحضرتؑ درباب زیارت انشاء الله تعالے خواهد آمد
واگر یکے از زیارت جامعه را که در محل خود خواهد آمد بخواند
نیز خوب است **شب بست و هشتم** سید ابن طاوسؒ
در اقبال از حضرت رسول خداصؐ آورده که هر که بگذارد در شب
بست و هشتم رجب دوازده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے الحمد یک
مرتبه و سبح اسم ده مرتبه وانا انزلناه ده مرتبه و هر گاه فارغ شود از نماز
خود صلوات بفرستد صد مرتبه و استغفار کند صد مرتبه می نویسد
خدائے تعالے از برائے او ثواب عبادت فرشتگان،
شب بست و نهم درین شب همان نماز شب
بست و هشتم بهمان روایت و همان ثواب است **شب**
سی ام سید ابن طاؤس رح در کتاب اقبال
از حضرت رسول خداصؐ آورده که هر که بگذارد در شب سی ام رجب

ده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد
ده مرتبه عطا می فرماید او را خدای تعالی در بهشت فردوس
هفت شهر و بر می آید از قبر خودش در حالتیکه روی او مانند ماه
شب چهارده باشد و می گذرد بر صراط مثل برق درخشنده و
نجات می یابد از آتش سید ابن طاوس ره در کتاب اقبال
از حضرت رسالت پناه ص آورده که غافل مشوید از شب جمعه اول
رجب که فرشتگان نام آنرا لیلة الرغایب گذاشته اند و هر گاه بگذرد
ثلث شب باقی نمی ماند فرشته از فرشتگان آسمان و زمین مگر آنکه
جمع میشوند در کعبه و در دور آن پس می گوید خدای تعالی که ای
فرشتگان من سوال کنید از من آنچه می خواهید پس می گویند
آن فرشتگان که ای پروردگار ما حاجات ما بجانب تو آنست
که بیامرزی روزه داران رجب را پس بفرماید خدای تعالی
که تحقیق چنان کردم بعد از ان حضرت رسالت پناه فرمودند که
نیست کسیکه روزه بگیرد پنجشنبه اول رجب را پس دوازده رکعت
نماز میان شام و خفتن بگذارد و فصل کند در هر دو رکعت بسلام
دادن و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و انا انزلناه
فی لیلة القدر سه مرتبه و قل هو الله احد دوازده مرتبه و هر گاه فارغ

شود از نماز خود هفتاد مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ
الْاُمِّیِّ وَعَلٰی اٰلِهٖ بعد از آن سجده کند و بگوید در آن هفتاد مرتبه
سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلٰٓئِکَةِ وَالرُّوْحِ بعد از آن
سر از سجده بردارد و بگوید رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا
تَعْلَمُ اِنَّکَ اَنْتَ الْعَلِیُّ الْاَعْظَمُ بعد از آن سجده دیگر کند و بگوید
در آن چیزے را که در سجده اول گفته قسم بذاتیکه نفس من در دست
قدرت اوست که می گذارد این نماز را بندهٔ از مردان و زنان مگر
آنکه می آمرزد خداے تعالے جمیع گناهان اورا اگرچه باشد
گناهان او مثل کف دریا و عدد ریگ و وزن کوهها و عدد برگ درختان
و شفاعت کند در روز قیامت در باب هفت صد کس از اهل بیت
خود که مستوجب آتش دوزخ شده باشند و برانگیزد خداے تعالے
از براے او در شب اول قبر ثواب این نماز را به نیکوترین صورتے
با روے شگفته و زبان خوش و بگوید که شاد شو اے دوست من
بتحقیق که نجات یافتے از همه شدتها پس آن شخص بگوید او را
تو کیستے که ندیده ام نیکوترین روے را از تو و نشنیده ام بوے را
که نیکوتر از بوے تو باشد در جواب گوید که اے دوست من ثواب
آن نمازم که گذارده بودی آن را در فلان شب و در فلان بلد و در

فلان ماه و در فلان سال آمده ام در این شب تا قضاے حق تو بکنم
و مونس تنهائی تو باشم و وحشت را از تو بردارم و هر گاه در صور بدمند
سایه افگنم در عرصهٔ قیامت بر سر تو و بدرستیکه بدی نخواهی دید از یار
خود هرگز نزد علامهٔ مجلسیؒ این نماز معتبر نیست و از تحریر
شان ثابت می شود که شاید بطریق عامه باشد مگر مؤلف این
کتاب اعتماد و وثوق بر سید جلیل دارد و بنا بر آن ایراد نمودم نماز
هر شب رجب در کتاب مذکور از آنحضرت صلعم آورده که هر کس
شصت رکعت نماز در هر شبے دو رکعت بخواند
بگذارد در رجب
در هر رکعتے فاتحة الکتاب یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون سه مرتبه
و قل هو الله احد یک مرتبه و هر گاه سلام بگوید دستهاے خود را بردارد
و بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ لَهٗ لَهُ الْمُلْكُ وَ
لَهُ الْحَمْدُ یُحْیِیْ وَیُمِیْتُ وَهُوَ حَیٌّ لَّا یَمُوْتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ
وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ وَاِلَیْهِ الْمَصِیْرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ
وَاٰلِهٖ پس دستها را بر روے خود بمالد بدرستیکه خدای تعالے
مستجاب می کند دعاے او را و عطا می کند او را ثواب شصت
حج و شصت عمره شیخ و دیگران بسند معتبر روایت کرده اند که حضرت

نماز هر شب رجب

امام موسیٰ کاظم ؑ در شب اول ماہ رجب بعد از انکہ از نماز شب فارغ می شدند این دعا را در سجدہ می خواندند لَکَ الْحَمْدُ اِنْ اَطَعْتُکَ وَلَکَ الْحُجَّۃُ اِنْ عَصَیْتُکَ لَا صُنْعَ لِیْ وَلَا لِغَیْرِیْ فِیْ اِحْسَانٍ اِلَّا بِکَ یَا کَائِنُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَیَا مُکَوِّنَ کُلِّ شَیْءٍ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُبِکَ مِنَ الْعَدِیْلَۃِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنْ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِی الْقُبُوْرِ وَمِنَ النَّدَامَۃِ یَوْمَ الْاٰزِفَۃِ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِہٖ وَاَنْ تَجْعَلَ عَیْشِیْ عِیْشَۃً نَقِیَّۃً وَّمِیْتَتِیْ مِنْیَۃً سَوِیَّۃً وَّمُنْقَلَبِیْ مُنْقَلَبًا کَرِیْمًا غَیْرَ مُخْزٍ وَّلَا فَاضِحٍ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِہِ الْاَئِمَّۃِ یَنَابِیْعِ الْحِکْمَۃِ وَاُولِی النِّعْمَۃِ وَمَعَادِنِ الْعِصْمَۃِ وَاعْصِمْنِیْ بِھِمْ مِنْ کُلِّ سُوْءٍ وَّلَا تَاْخُذْنِیْ عَلٰی عِزَّۃٍ وَّلَا عَلٰی غَفْلَۃٍ وَّلَا تَجْعَلْ عَوَاقِبَ اَعْمَالِیْ حَسْرَۃً وَّارْضَ عَنِّیْ فَاِنَّ مَغْفِرَتَکَ لِلظَّالِمِیْنَ وَاَنَا مِنَ الظَّالِمِیْنَ اَللّٰھُمَّ اغْفِرْلِیْ مَا لَا یَضُرُّکَ وَاَعْطِنِیْ مَا لَا یَنْقُصُکَ فَاِنَّکَ الْوَسِیْعُ رَحْمَتُہُ الْبَدِیْعُ حِکْمَتُہُ وَاَعْطِنِی السَّعَۃَ

والدعة والامن والصحة والنجوع والقنوع و
الشكر والمعافاة والتقوى والصبر والصدق
عليك وعلى اوليائك واليسر والشكر واعمم بذلك
يارب اهلى وولدى واخوانى فيك ومن احببت و
احبنى وولدت وولدنى من المسلمين والمسلمات
والمؤمنين والمؤمنات يارب العالمين وايضا
بسند معتبر منقول است كه مستحب است بعد از سلام گفتن از نماز وتر
خواندن اين دعا را الحمد لله الذى
لا ينفد خزائنه ولا يخاف امنه ربّ ان ارتكبت
المعاصى فذلك ثقة بكرمك انك تقبل التوبة
عن عبادك وتعفو عن سيّئاتهم وتغفر الزلل فانك
مجيب لداعيك ومنه قريب فانا تائب اليك من
الخطايا وراغب اليك فى توفير حظى من العطايا
يا خالق البرايا يا منقذى من كل شديدة يا مجيرى
من كل محذور وفّر علىّ السرور واكفنى شرّ عواقب
الامور فانت الله على نعمائك وجزيل عطائك
مشكور ولكل خير مذخور وايضا از حضرت امام

علی النقی علیہ صلوات اللہ وسلامہ علیہ منقول است کہ بعد از نماز زیارت این
دعا را بخوانند یَا نُوْرَ النُّوْرِ یَا مُدَبِّرَ الْاُمُوْرِ یَا مُجْرِیَ الْبُحُوْرِ یَا
بَاعِثَ مَنْ فِی الْقُبُوْرِ یَا کَهْفِیْ حِیْنَ تُعْیِیْنِیَ الْمَذَاهِبُ
وَکَنْزِیْ حِیْنَ تُعْجِزُنِی الْمَکَاسِبُ وَمُوْنِسِیْ حِیْنَ یَجْفُوْنِیَ
الْاَبَاعِدُ وَتَمَلُّنِی الْاَقَارِبُ وَمُنَزِّهِیْ بِمُجَالَسَةِ اَوْلِیَائِهٖ
وَمُرَافَقَةِ اَحِبَّائِهٖ فِیْ رِیَاضِهٖ وَسَاقِیَّ بِمُوَانَسَتِهٖ مِنْ مَمْلُوْ
حِیَاضِهٖ وَرَافِعِیْ بِمُجَاوَرَتِهٖ مِنْ وَرْطَةِ الذُّنُوْبِ
اِلٰی رَبْوَةِ التَّقْرِیْبِ وَمُبَدِّلِیْ بِوَلَایَتِهٖ عِزَّةَ الْعَطَایَا
مِنْ ذِلَّةِ الْخَطَایَا اَسْئَلُكَ یَا مَوْلَایَ بِالْفَجْرِ وَاللَّیَالِ
الْعَشْرِ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَاللَّیْلِ اِذَا یَسْرِ وَبِمَا جَرٰی بِهٖ
قَلَمُ الْاَقْلَامِ بِغَیْرِ کَفٍّ وَلَا اِبْهَامٍ وَبِاَسْمَائِكَ الْعِظَامِ
وَبِحُجَجِكَ عَلٰی جَمِیْعِ الْاَنَامِ عَلَیْهِمْ مِنْكَ اَفْضَلُ السَّلَامِ
وَبِمَا اسْتَحْفَظْتَهُمْ مِنْ اَسْمَائِكَ الْکِرَامِ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلَیْهِمْ وَتَرْحَمَنَا فِیْ شَهْرِنَا هٰذَا وَمَا بَعْدَهٗ مِنَ
الشُّهُوْرِ وَالْاَیَّامِ وَاَنْ تُبَلِّغَنَا شَهْرَ الصِّیَامِ فِیْ
عَامِنَا هٰذَا وَفِیْ کُلِّ عَامٍ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ وَ
الْمِنَنِ الْجِسَامِ وَعَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ مِنَّا اَفْضَلُ السَّلَامِ

maablib.org

اعمال مشترکه رجب علامه مجلسی رح نوشته که بسند معتبر
منقول است که محمد بن ذکوان بخدمت حضرت صادق ع عرض کرد
که فدای تو شوم این ماه رجب است مرا دعائی تعلیم نما که حق تعالی
مرا بآن نفع بخشد حضرت فرمودند که در هر روز ماه رجب صبح و پیشین
و بعد از همه نمازها در روز و شب این دعا بخوان یا مَنْ اَرْجُوهُ
لِکُلِّ خَیْرٍ وَ اٰمَنُ سَخَطَهُ عِنْدَ کُلِّ شَرٍّ یا مَنْ یُعْطِی الْکَثِیرَ
بِالْقَلِیلِ یا مَنْ یُعْطِی مَنْ سَأَلَهُ وَ یا مَنْ یُعْطِی مَنْ لَمْ یَسْئَلْهُ وَ مَنْ لَمْ یَعْرِفْهُ
تَحَنُّناً مِنْهُ وَ رَحْمَةً اَعْطِنِی بِمَسْئَلَتِی اِیّاکَ جَمِیعَ
خَیْرِ الدُّنْیا وَ جَمِیعَ خَیْرِ الْاٰخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّی بِمَسْئَلَتِی
اِیّاکَ جَمِیعَ شَرِّ الدُّنْیا وَ شَرِّ الْاٰخِرَةِ فَاِنَّهُ غَیْرُ مَنْقُوصٍ
ما اَعْطَیْتَ وَ زِدْنِی مِنْ فَضْلِکَ یا کَرِیمُ پس
حضرت ریش مبارک خود را بدست چپ گرفتند و انگشت سبابه دست
راست خود را بجانب راست و چپ حرکت میدادند و این دعا
خواندند یا ذَا الْجَلالِ وَ الْاِکْرامِ یا ذَا النَّعْماءِ وَ الْجُودِ یا
ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ حَرِّمْ شَیْبَتِی عَلَی النّارِ و دست بر
نداشت تا از آب دیده اش ریش مبارکش تر شد سید
ابن طاوس رح در فوائد و زوائد آورده که هر شب و روز ازین ماه

رجب و ماه شعبان و ماه رمضان هر یک از فاتحه و آیة الکرسی و چهار
قل را سه بار بخواند و سه بار بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ و سه بار صلوات بفرستد و سه بار بگوید
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ پس بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلِیْ
وَلِوَالِدَیَّ وَارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِیْ صَغِيْرًا وَاغْفِرْ
لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ صد بار و بروایتے چهار صد بار
استغفار کند گناهان او آمرزیده شود چنانکه از مادر متولد شده باشد
و در روایت دیگر آمده که بعد از تسبیحات اربعه سه بار لَا حَوْلَ وَ
لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِيْمِ نیز بگوید و حسن دیلمی
در کتاب اعلام الدین از حضرت امیر المومنین ع آورده که حضرت
رسالت پناه ص فرمودند که هر که بخواند در رجب و شعبان و ماه
رمضان در هر روز و هر شب فاتحة الکتاب و آیة الکرسی
و قل یا ایها الکافرون و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
برب الناس و قل هو الله احد سه مرتبه یعنی هر کدام را سه
مرتبه چنانچه بعضے از علما بان تصریح کرده اند و بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِيْمِ سه مرتبه پس بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

مرتبه پس بگوید اللّهمّ اغفر للمؤمنین والمؤمنات
و آله سه مرتبه پس بگوید استغفر الله واتوب الیه چهارصد مرتبه پس
سه مرتبه پس بگوید
بیامرزد خدای تعالی گناهان او را اگرچه باشد بعدد قطرهای
باران و برگ درختان و کف دریاها و در روز عید او را ندا کند که ای
بندهٔ من تو دوست منی براستی و ترا است نزد من بهر حرفی که خوانده
انتفاعی در حق برادران خود و خواهران مؤمنهٔ خود بعد از آن
حضرت رسالت پناه ص فرمودند که قسم بخدائی که برانگیخته است مرا
براستی به پیغمبری که هر که بکند این عمل را در روزهای این ماه و شبهای آن
اگرچه باشد در مدت خودش یک مرتبه عطا کند او را خدای تعالی
بهر حرفی هفتاد هزار حسنه که هر حسنه سنگین تر باشد از کوههای دنیا
و بر آورد از برای او هفتصد حاجت او در وقت مردن و هفت صد
حاجت او را در قبر و هفتصد حاجت را در وقت برآمدن از قبر و مثل
آن را در وقت پرواز کردن نامهای اعمال و مثل آن را در وقت
سنجیدن اعمال در میزان و مثل آن را در وقت گذشتن از صراط و
جا دهد او را در سایهٔ عرش خود و حساب کند او را حساب آسان
و هفتاد هزار فرشته او را مشایعت کنند تا داخل بهشت شود و عطا
می کند او را چیزی که هیچ چشمی ندیده باشد و هیچ گوشی نشنیده باشد

علامہ مجلسی رح آوردہ کہ از حضرت رسول خدا منقول است
کہ در جمیع ماہ رجب ہر بامداد و پسین ہفتاد مرتبہ بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰہَ
وَاَتُوْبُ اِلَیْہِ پس دستہارا بسوئے آسمان بردارد و بگوید اَللّٰھُمَّ
اغْفِرْلِیْ وَتُبْ عَلَیَّ و این استغفار در جمیع ایام سال سنت است
و ہزار مرتبہ سورہ قل ہو اللہ احد در جمیع ماہ خواندن ثواب بسیار
دران وارد شدہ است اگر خواہد در یک روز بخواند و اگر خواہد
ہر روز قدرے بخواند کہ در تمام ماہ ہزار مرتبہ خواندہ باشد
و نیز منقول است کہ ہر کہ ہزار مرتبہ لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ در
جمیع ماہ بگوید صد ہزار حسنہ برای او نوشتہ شود و حق تعالےٰ
شہرے در بہشت برائے او بنا کند و در ہر شب از شبہائے
این ماہ ہزار مرتبہ لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وارد شدہ است و صد
مرتبہ این استغفار نیز منقول است و اگر در جمیع این ماہ چہار
صد مرتبہ بخواند فضیلت بسیار وارد اَسْتَغْفِرُ اللّٰہَ الَّذِیْ
لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ وَحْدَہٗ لَا شَرِیْکَ لَہٗ وَاَتُوْبُ اِلَیْہِ در
بیان اعمال ایام رجب شیخ طوسی رح بسند معتبر روایت کردہ
کہ حضرت صادق بمعلی بن خنیس گفت کہ در ماہ رجب این دعارا
بخوان اَللّٰھُمَّ اِنِّیْٓ اَسْئَلُکَ صَبْرَ الشَّاکِرِیْنَ لَکَ وَعَمَلَ

الخائفین منک و یقین العابدین لک اللهم انت العلی
العظیم و انا عبدک البائس الفقیر و انت الغنی الحمید
و انا العبد الذلیل اللهم صل علی محمد و آله و امنن
بغناک علی فقری و بحلمک علی جهلی و بقوتک علی
ضعفی یا قوی یا عزیز اللهم صل علی محمد و آله
الاوصیاء المرضیین و اکفنی ما اهمنی من امر
الدنیا و الآخرة یا ارحم الراحمین از روایت
سید ابن طاوس ره ظاهر می شود که این دعا جامع ترین دعاهاست
و در همه اوقات میتوان خواند شیخ طوسی ره و سید و دیگران
بسندهای معتبر از حضرت صاحب الامر ع روایت کرده اند که سنت
است که در هر روز از روزهای ماه مبارک رجب این دعا
را بخوانند اللهم انی اسئلک بالمولودین فی رجب
محمد بن علی الثانی و ابنه علی بن محمد بن
المنتجب و اتقرب بهما الیک خیر القرب
یا من الیه المعروف طلب و فیما لدیه رغب
اسئلک سؤال مقترف مذنب قد اوبقته
ذنوبه و اوثقته عیوبه فطال علی الخطایا

دُوبِهِ مِنَ الوِزْرِ اَیا خُطُوبِهِ یَسْئَلُکَ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ
الْاَوْبَةِ وَالنُّزُوعِ عَنِ الْحَوْبَةِ وَمِنَ النَّارِ فِکَاکَ
رَقَبَتِهِ وَالْعَفْوَ عَمَّا فِی رِبْقَتِهِ فَاَنْتَ یَا مَوْلَایَ
اَعْظَمُ عَمَلِهِ وَثِقَتِهِ اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُکَ بِمَسَائِلِکَ
الشَّرِیفَةِ وَوَسَائِلِکَ الْمُنِیفَةِ اَنْ تَتَغَمَّدَنِی فِی
هٰذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْکَ وَاسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ وَازِعَةٍ
وَنَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا قَانِعَةٍ اِلٰی نُزُولِ الْحَافِرَةِ وَمَحَلِّ الْاٰخِرَةِ وَمَا هِیَ
اِلَیْهِ صَائِرَةٌ صاحب بلد الامین ذکر کرده که سلمان فارسی رح از رسول خدا م
آورده کسیکه در ماه رجب سی رکعت نماز بخواند و هر دو رکعت بیک سلام ده
رکعت در اول یوم رجب و ده رکعت در پانزدهم آن ماه و ده رکعت در آخر آن ماه
و طریقش اینست که در اول رکعت یک مرتبه سوره حمد و سه مرتبه قل هو الله
احد و سه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بخواند و بعد هر سلام دستها را
بلند کند و این دعا بخواند لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ
الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَیُمِیتُ وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ
الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَیْتَ وَ
لَا مُعْطِیَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا یَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْکَ الْجَدُّ پس دستها
خود را بر رو بکشد و در روز وسط ماه یعنی روز پانزدهم ده رکعت بهمان طریق بجا آوری

وبعد از سلام دستها بسوی آسمان برداری وبگوئی لا اله الا الله
وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی ویمیت
وهو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر
الها واحدا احدا احدا فردا صمدا لم یتخذ صاحبة
ولا ولدا پس دستها را بر روی خود بکش ودر روز آخر باده رکعت
بهمان طریق بکن وبعد از هر سلامی دست بردار وبگو لا اله الا الله
وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی ویمیت و
هو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر وصلی الله
علی محمد واله الطاهرین ولا حول ولا قوة الا بالله
العلی العظیم ودستها را بر روی خود بکش وحاجت خود را طلب که مستجاب
می شود ان شاء الله تعالی وپروردگار عالم میان تو ودوزخ هفت خندق قرار
می دهد که فاصله هر خندق بقدر ما بین آسمان وزمین باشد ونوشته میشود
بعوض هر رکعت ثواب هزار هزار رکعت در نامه عمل او نوشته میشود برای او برات
از آتش دوزخ وبسهولت گذشتن از صراط وعطا نماید ومحو میکند پروردگار
عالم از نامه عمل خواننده این نماز هر گناهی که صغیره باشد یا کبیره وعطا میفرماید
مثل ثواب ماه مبارک رمضان ونوشته میشود از نماز گذارندگان تا سال آینده
وعطا کرده میشود ثواب شهیدی از شهدای بدر ونوشته میشود بعوض روزه هر روز

که میگذارد آنرا ثواب عبادت یک سال و بلند کرده میشود برای او هزار درجه
پس بتحقیق که روزهٔ این ماه نجات میدهد از آتش دوزخ و جنت برا و واجب گردد
ای سلمان این نماز نشانی است درمیان مومن و منافق چرا که منافق گاهی این نماز نمیخواند
سید ابن طاؤس اعلی الله مقامه در کتاب اقبال از آنحضرت آورده
که هر که بگذارد در روز جمعه رجب درمیان ظهر و عصر چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعت
الحمد یک مرتبه و آیة الکرسی هفت مرتبه و قل هو الله احد پنج مرتبه بعد از آن بگوید
ده مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ بنویسد
خدای تعالی برای او از روزیکه آن نماز گذارده است تا روزی که
بمیرد هر روز هزار حسنه و عطا فرماید او را خدای تعالی بهر آیه که قرأت کرده
است آنرا شهری در بهشت از یاقوت سرخ و بهر حرفی قصری در بهشت
از مروارید سفید و تزویج کند او را با حور العین و راضی باشد از و راضی بودنی
که نباشد خشمی بعد از آن و بنویسد او را از جملهٔ عبادت کنندگان و ختم کنندگان
او را بالسعادت و آمرزش و بنویسد برای او بهر رکعتی که گذارده است آنرا ثواب
پنجاه هزار نماز و هزار تاج بر سر او بگذارد و ساکن بهشت گرداند او را با تصدیق
کنندگان و بر نیاید از دنیا تا آنکه ببیند جای خود را از بهشت و نیز در کتاب مذکور
آورده که هر که بخواند در روز جمعه رجب قل هو الله احد صد مرتبه باشد از برای او در روز
قیامت نوریکه میرود بروشنی آن نور بسوی بهشت دعاهای هر روز از روزهای

ب شیخ طوسی ره در مصباح کبیر آورده که سنت است هر روز خواندن این دعا
و آن اینست یَا مَنْ یَمْلِکُ حَوائِجَ السَّائِلِینَ وَیَعْلَمُ ضَمِیرَ الصَّامِتِینَ
لِکُلِّ مَسْئَلَةٍ مِنْکَ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَتِیدٌ اَللّٰهُمَّ وَ
مَوَاعِیدُکَ الصَّادِقَةِ وَاَیَادِیکَ الْفَاضِلَةِ وَرَحْمَتِکَ
الْوَاسِعَةِ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ
تَقْضِیَ لِی حَوَائِجِی لِلدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ ونیز از جمله ادعیه ایام رجب
این دعا است که از توقیعات حضرت صاحب الزمان علیه السلام است که بر
آمدن آن از ناحیه مقدسه یعنی سامره بجهت شیخ جلیل القدر ابی جعفر محمد بن عثمان
بن سعید رضی الله عنه ثابت میشود و نوشته بود در آن که بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ
بخوان در هر روز از رجب این دعا را اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِمَعَانِی جَمِیعِ
مَا یَدْعُوکَ بِهِ وُلَاةُ اَمْرِکَ الْمَأْمُونُونَ عَلٰی سِرِّکَ الْمُسْتَبْشِرُونَ
بِاَمْرِکَ الْوَاصِفُونَ لِقُدْرَتِکَ الْمُعْلِنُونَ لِعَظَمَتِکَ
اَسْئَلُکَ بِمَا نَطَقَ فِیهِمْ مِنْ مَشِیَّتِکَ فَجَعَلْتَهُمْ مَعَادِنَ
لِکَلِمَاتِکَ وَاَرْکَاناً لِتَوْحِیدِکَ وَآیَاتِکَ وَمَقَامَاتِکَ الَّتِی
لَا تَعْطِیلَ لَهَا فِی کُلِّ مَکَانٍ یَعْرِفُکَ بِهَا مَنْ عَرَفَکَ لَا فَرْقَ
بَیْنَکَ وَبَیْنَهَا اِلَّا اَنَّهُمْ عِبَادُکَ وَخَلْقُکَ فَتْقُهَا وَرَتْقُهَا بِیَدِکَ
بَدْؤُهَا مِنْکَ وَعَوْدُهَا اِلَیْکَ اَعْضَادٌ وَاَشْهَادٌ وَمُنَاةٌ وَاَذْوَادٌ

وَحَفَظَةٌ وَرُوّادٌ فَبِهِمْ مَلَأْتَ سَمَاءَكَ وَأَرْضَكَ حَتّٰى ظَهَرَ
أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ فَبِذٰلِكَ أَسْئَلُكَ وَبِمَوَاقِعِ الْعِزِّ مِنْ رَحْمَتِكَ
وَبِمَقَامَاتِكَ وَعَلَامَاتِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَزِيدَنِي
إِيمَانًا وَتَثْبِيتًا يَا بَاطِنًا فِي ظُهُورِهِ وَظَاهِرًا فِي بُطُونِهِ وَمَكْنُونِهِ يَا
مُفَرِّقًا بَيْنَ النُّورِ وَالدَّيْجُورِ يَا مَوْصُوفًا بِغَيْرِ كُنْهٍ وَمَعْرُوفًا بِغَيْرِ شِبْهٍ حَادَّ
كُلِّ مَحْدُودٍ وَشَاهِدَ كُلِّ مَشْهُودٍ وَمُوجِدَ كُلِّ مَوْجُودٍ وَمُحْصِيَ كُلِّ
مَعْدُودٍ وَفَاقِدَ كُلِّ مَفْقُودٍ لَيْسَ دُونَكَ مِنْ مَعْبُودٍ أَهْلَ
الْكِبْرِيَاءِ وَالْجُودِ يَا مَنْ لَا يُكَيَّفُ بِكَيْفٍ وَلَا يُؤَيَّنُ بِأَيْنٍ يَا مُحْتَجِبًا
عَنْ كُلِّ عَيْنٍ يَا دَيْمُومُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا عَالِمَ كُلِّ مَعْلُومٍ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلٰى عِبَادِكَ الْمُنْتَجَبِينَ وَبَشَرِكَ
الْمُحْتَجِبِينَ وَمَلٰئِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَبُهْمِ الصَّافِّينَ
الْحَافِّينَ وَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هٰذَا الْمُرَجَّبِ الْمُكَرَّمِ
وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ الْحُرُمِ وَأَسْبِغْ عَلَيْنَا فِيهِ النِّعَمَ وَ
أَجْزِلْ لَنَا فِيهِ الْقِسَمَ وَأَبْرِزْ لَنَا فِيهِ الْقَسَمَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ
الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهَارِ فَأَضَاءَ
وَعَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ وَاغْفِرْ لَنَا مَا تَعْلَمُ مِنَّا وَمَا لَا نَعْلَمُ وَ
اعْصِمْنَا مِنَ الذُّنُوبِ خَيْرَ الْعِصَمِ وَاكْفِنَا كَوَافِيَ

بِهٖ ولكَ وَامنُن علينا بِحُسنِ نظرِكَ وَلا تكِلنا الى غيرِكَ
وَلا تَمنعنا مِن خيرِكَ وَبارِك لنا فيما كتبتهُ لنا مِن اعمارِنا
وَاَصلِح لنا خبيئَةَ اَسرارِنا وَاَعطِنا مِنكَ الامانَ
وَاستعمِلنا بِحُسنِ الايمانِ وَبَلِّغنا شَهرَ الصِّيامِ
وَما بعدَهُ مِنَ الايّامِ وَالاعوامِ يا ذَا الجَلالِ وَالاِكرامِ

سید ابن طاؤس رح در اقبال از حضرت رسول خدا ص آورده
که هر که بخواند در مدت عمر خود هزار مرتبه قل هو الله احد را بنیت صاف
در ماه رجب بیاید در روز قیامت در حالتیکه بر آمده باشد از گناهان
خود مانند روزے که از مادرش متولد شده باشد واستقبال کنند او را
هفتاد هزار فرشته وبشارت دهند او را به بهشت ونیز در کتاب مذکور
از انحضرت ص آورده که هر که بخواند قل هو الله احد را هزار مرتبه می آید
در روز قیامت بعمل هزار پیغمبر وهزار فرشته وبنا شد احدے مقرب تر
نزد خدا مگر کسیکه زیاده بگوید وده چند است ثواب خواندن آن
در ماه رجب ونیز در کتاب مذکور از انحضرت آورده که هر که بخواند
قل هو الله احد را صد مرتبه برکت داده می شود او را واولاد او را
واهل او را وهمسائگان او را وهر که بخواند آنرا در رجب بنا میکند حق تعالی از برای
او دوازده قصر را در بهشت که مکلل باشند به در و یاقوت ومی نویسد

از برائی او هزار هزار حسنه پس می گوید که بروید بسوی بنده من و ببینید
چیزی را که مهیا کرده ام از برای او پس بیایند ده هزار قهرمان که آنها جماعتی
اند که موکل اند بمسکنهای او در بهشت و دوامی کنند از برای او هزار هزار قصر را از
مروارید و هزار هزار قصر را از یاقوت سرخ که مکلل باشند همه آنها بدر و یاقوت و سایر چیزها
که عاجز باشند از وصف آن وصف کنندگان و احاطه نکنند بآن چیزی
خدای تعالی پس هرگاه ببیند آنها حیران شود و بگوید که این برای کدام یک
از پیغمبران است پس گویند او را که این از برای تست در بدل خواندن قل هو الله
احد و در حدیث قدسی واقع شده است که هر کس در ماه رجب هزار مرتبه
بگوید أَسْتَغْفِرُ اللهَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ مِنْ جَمِيعِ الذُّنُوبِ وَالْآثَامِ
خدای تعالی می فرماید که اگر او را نیامرزم پروردگار او نباشم اعمال روز اول ماه
رجب شیخ طوسی رح در مصباح متهجد آورده که حضرت امام محمد باقر ع در روز
اول رجب در سال پنجاه و هفتم از هجرت متولد شده و بعضی در سوم ماه صفر گفته اند
و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که هر که زیارت بکند
حضرت امام حسین ع را در روز اول رجب بیامرزد او را خدای
تعالی البته اما زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
بچند طریق وارد شده است و بعضی علما ذکر کرده اند
که هرگاه زیارت آن حضرت ع مستحب است باین نهج می توان خواند

السلام

السلام علیک یا وارث آدم صفوة الله السلام علیک
یا وارث نوح نبی الله السلام علیک یا وارث ابراھیم
خلیل الله السلام علیک یا وارث موسی کلیم
الله السلام علیک یا وارث عیسی روح الله
السلام علیک یا وارث محمد حبیب الله
السلام علیک یا وارث امیر المؤمنین ولی الله
السلام علیک یا ابن محمد ن المصطفی السلام
علیک یا ابن علی ن المرتضی السلام علیک یا ابن
فاطمة الزھراء السلام علیک یا ابن خدیجة الکبری
السلام علیک یا ثار الله وابن ثاره والوتر
الموتور اشھد انک قد اقمت الصلوة و
اتیت الزکوة وامرت بالمعروف ونھیت عن المنکر
واطعت الله ورسوله حتی اتاک الیقین فلعن الله
امة قتلتک ولعن الله امة ظلمتک ولعن الله امة
سمعت بذلک فرضیت به یا مولای یا ابا عبد الله
اشھد انک کنت نورا فی الاصلاب الشامخة
والارحام المطھرة لم تنجسک الجاھلیة بانجاسھا

وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِيَابِهَا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ
مِنْ دَعَائِمِ الدِّيْنِ وَاَرْكَانِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ
الْاِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ
وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَ
اَعْلَامُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ
الدُّنْيَا وَاُشْهِدُ اللّٰهَ وَمَلٰئِكَتَهُ وَاَنْبِيَاءَهُ وَرُسُلَهُ
اَنِّيْ بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيَابِكُمْ مُوْقِنٌ بِشَرَائِعِ دِيْنِيْ وَخَوَاتِيْمِ
عَمَلِيْ وَقَلْبِيْ لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْرِيْ لِاَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلٰى اَرْوَاحِكُمْ وَعَلٰى اَجْسَادِكُمْ
وَعَلٰى اَجْسَامِكُمْ وَعَلٰى شَاهِدِكُمْ وَعَلٰى غَائِبِكُمْ وَعَلٰى
ظَاهِرِكُمْ وَعَلٰى بَاطِنِكُمْ پس دو رکعت نماز زیارت می کند و
اگر نماز را پیش از زیارت کند نیز خوب است و اگر از دور زیارت
کند پس قصد زیارت علی بن الحسین شهید علیه السلام بکند و بگوید
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيْدِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيْدُ وَابْنُ الشَّهِيْدِ اَلسَّلَامُ

عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنُ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً
قَتَلَتْکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ
بِذٰلِکَ فَرَضِیَتْ پس قصد زیارت سائر شهدا بکند و بگوید
اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَوْلِیَاءَ اللهِ وَاَحِبَّاءَهُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ
یَا اَصْفِیَاءَ اللهِ وَاَوِدَّاءَهُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَنْصَارَ
دِیْنِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَنْصَارَ رَسُوْلِ اللهِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکُمْ یَا اَنْصَارَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ
یَا اَنْصَارَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَنْصَارَ اَبِیْ مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ
عَلِیٍّ الزَّکِیِّ النَّاصِحِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَنْصَارَ اَبِیْ
عَبْدِ اللهِ بِاَبِیْ اَنْتُمْ وَاُمِّیْ طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْاَرْضُ
الَّتِیْ فِیْهَا دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزًا عَظِیْمًا فَیَا لَیْتَنِیْ کُنْتُ
مَعَکُمْ فَاَفُوْزَ مَعَکُمْ و نیز در کتاب مذکور آورده که حضرت
امام علی نقی ع در روز دویم رجب در سال دوصد و دوازدهم
از هجرت متولد شده و در بعض نسخ پنجم گفته اند و شیخ طوسی ره
در مصباح سیزدهم گفته و بعضی در پانزدهم ذیحجه نیز گفته اند
سید بن طاوس ره در اقبال از آن حضرت ع آورده که

هرکه بگذارد در روز سوم رجب چهار رکعت نماز و در هر رکعت بعد فاتحة الکتاب آیه
و الهکم اله واحد تا و ان الله شدید العقاب بخواند عطا میکند باو
خدای تعالی چیزی را که وصف نمیتوان کرد آنرا هیچ وصف کننده و شیخ طوسی
رحمه الله در مصباح آورده که حضرت امام علی نقی علیه السلام در روز سوم رجب در سال
دویست و پنجاه و چهارم از هجرت وفات یافتند روز دهم رجب و شیخ طوسی ره آورده
که روز دهم رجب در سال یکصد و نود و پنج از هجرت امام محمد تقی علیه السلام
متولد شد و کلینی در ماه رمضان گفته و شیخ طوسی ره در کتاب مذکور
از امام جعفر صادق ع آورده که هر که روزه بگیرد ایام بیض را از
رجب می نویسد خدای تعالی برای او در بدل هر روزه ثواب
روزه عبادت یکساله را و در قیامت محل امینان دارد و نیز
در کتاب مذکور آورده که در روز سیزدهم رجب حضرت امیر المؤمنین ع
اندرون کعبه پیش از بعثت بدوازده سال متولد شدند و نیز
در کتاب مذکور شیخ طوسی ره از ابن ابی نصر روایت کرده که سوال
کردم از حضرت امام رضا علیه السلام که زیارت حضرت امام
حسین ع در کدام ماه بکنیم فرمودند که در نصف رجب و نصف شعبان
و طریق زیارت آن حضرت ع در اعمال روزها گذشت و نیز
در کتاب مذکور آورده که غسل کردن روز پانزدهم رجب مستحب است

maablib.org

و نیز در کتاب مذکور آورده که پانزدهم رجب بعد از پنج ماه از هجرت عقد جناب فاطمه زهرا ع با حضرت امیر المؤمنین ع واقع شده و بعضی در اول ذیحجه و بروایتی در ششم ذیحجه و حضرت فاطمه ع در آن وقت نه ساله بودند و بعضی ده ساله گفته اند و موافق بعض علما نه سال و نیز سیزده ساله بودند و در همین روز قبله از بیت المقدس بجانب کعبه تحویل یافت و در همین روز حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله از غار برآمد و در این روز حضرت ... و شیخ شهید ره در کتاب دروس آورده که حضرت امام جعفر صادق ع در نصف رجب در سال صد و چهل و هشتم از هجرت وفات یافتند و شیخ کلینی ره وفات آن حضرت را در ماه شوال ذکر کرده است و از جمله عمل این روز نماز سلمان فارسی رض و خواندن سوره توحید هزار مرتبه است و ذکرش بالا گذشت سید بن طاوس ره در کتاب اقبال در حدیث طولانی فضیلت روز پانزدهم رجب ذکر کرده خلاصه اش اینست که حضرت آدم ع مناجات کرد که پروردگارا خبر ده مرا بدوست ترین روزها و وقتها به پیش خود وحی رسید که ای آدم دوست ترین اوقات پیش من پانزدهم رجب است هر که صبح کند بروز پانزدهم رجب و روزه دار باشد و ذکر ما کند بخضوع و خشوع و فرج خود را از حرام محفوظ دارد و صدقه داده باشد نیست او را جزای

پیش من نگر بہشت اے آدم بگو بفرزندان خود کہ محافظت نمایند
نفسہاے خودرا در رجب بدرستیکہ گناہ درین ماہ بزرگ است
ونیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق آوردہ کہ حضرت
امیر المومنین علیہ السلام چہار رکعت نماز درین روز گذارد ودستہاے
خود را کشودند واین دعا خواندند اَللّٰهُمَّ یَا مُذِلَّ کُلِّ جَبَّارٍ
وَمُعِزَّ الْمُؤْمِنِیْنَ اَنْتَ کَهْفِیْ حِیْنَ تُعْیِیْنِی
الْمَذَاهِبُ وَاَنْتَ بَارِئُ خَلْقِیْ رَحْمَةً بِیْ وَقَدْ
کُنْتَ عَنْ خَلْقِیْ غَنِیًّا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ
الْهَالِكِیْنَ وَاَنْتَ مُؤَیِّدِیْ بِالنَّصْرِ عَلٰی اَعْدَائِیْ
وَلَوْلَا نَصْرُكَ اِیَّایَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوْحِیْنَ یَا
مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا وَمُنْشِئَ الْبَرَكَةِ
مِنْ مَوَاضِعِهَا یَا مَنْ خَصَّ بِالشُّمُوْخِ وَالرِّفْعَةِ
فَاَوْلِیَاؤُهٗ بِعِزِّهٖ یَتَعَزَّزُوْنَ یَا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ
الْمُلُوْكُ نِیْرَ الْمَذَلَّةِ عَلٰی اَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ
سَطَوَاتِهٖ خَائِفُوْنَ اَسْئَلُكَ بِكَیْنُوْنِیَّتِكَ الَّتِی
شْتَقَقْتَهَا مِنْ كِبْرِیَائِكَ وَاَسْئَلُكَ بِكِبْرِیَائِكَ الَّتِی اشْتَقَقْتَهَا
مِنْ عِزَّتِكَ وَاَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِی اسْتَوَیْتَ بِهَا عَلٰی عَرْشِكَ

فخلقت بها

خلقت بها جمیع خلقک فهم لک من عنون ان
تصلی علی محمد و اهل بیته بعد از ان فرمود که
قسم بخدائی که دانه را شگافته و کعبه را نصب کرده و انسان را
خلق کرده که نیست این دعا پیش کسی از اهل زمین و نمی خواند
این دعا را اصحاب اندوهی مگر آنکه دور گردد اندوه او و نیز
در کتاب مذکور از رسول مقبول مر آورده که هر که بگذارد در روز
پانزدهم رجب بوقت بلند شدن آفتاب پنجاه رکعت نماز و در
هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس
هر کدام یک مرتبه بر می آید از گناهانش مانند روزیکه از مادر متولد
شده و محشور می شود با شهیدان و داخل بهشت میشود با پیغمبران
و عذاب کرده نمی شود در قبر و دور کرده می شود از و تنگی قبر و تاریکی آن و
بر می آید از قبر خود بروی تابان و درخشان و عمل ۴ اعمال النصف
رجب دعای ام داود است که ابن بابویه و شیخ طوسی و سید ابن
طاؤس رضی الله عنهم بسندهای معتبر روایت کرده اند و برای
بر آمدن حاجات و کشف کربات و رفع ظلم ظالمان مجرب است
و مجمل روایاتش آنست که فاطمه مادر داؤد بن الحسن پسر زاده
حسن مجتبی و دایه حضرت امام جعفر صادق ع بود و بشیر داؤد آنحضرت را

شیر داده بود و چون محمد بن عبد الله بن الحسن در مدینه خروج کرد منصور
دوانقی لشکر فرستاد و او را کشتند و ابراهیم برادر محمد را نیز شهید کردند و
عبد الله بن الحسن و جمعی از سادات حسنی را با غل و زنجیر از مدینه بعراق
بردند داؤد نیز در میان آنها بود ام داؤد گفت چون مدتی از
حبس فرزند من گذشت و از و خبری بمن نمیرسید پیوسته دعا و تضرع
میکردم و از صلحا و بزرگان و برادران مؤمن استدعای دعا
می نمودم و ایشان تقصیر نمی کردند و مطلقا اثر استجابت نمی یافتم
و گاهی خبر بمن می رسید که داؤد را کشتند و گاهی می گفتند که او را
با پسران عم او زنده در زیر عمارت گذاشتند و روز بروز مصیبت من
عظیم تر و اندوه من بیشتر می شد تا آنکه از غم گداختم و پیر شدم و از ملاقات
او نا امید شدم تا آنکه روزی شنیدم که حضرت صادق ع را علتی
عارض شده است بعیادت آنحضرت ع رفتم چون احوال گرفتم و
دعا کردم و خواستم که برگردم حضرت ع فرمود که از داؤد چه خبر داری و
من شیر داؤد را با آنحضرت ع داده بودم چون نام داؤد را شنیدم گریستم و
گفتم فدای تو شوم داؤد کجا است او در عراق محبوس است و من از
ملاقات او قطع امید کرده ام و از شما التماس می کنم که او را دعا کنید او
برادر رضاعی شما است حضرت فرمود چرا غافلی از دعای استفتاح

دعاے اجابت و نجاح و آن دعاے است که درهاے آسمان
براے آن کشوده می شود و ملائکه استقبال می کنند خواننده آن را و بشارت
میدهند اورا باجابت و آن دعاے است که از مجیب الدعوات
محبوب بمیگردد و خواننده آن را ثوابے نیست بغیر از بهشت ام داود
گفت اے فرزند طاهرین و راست گویان چگونه است آن دعا حضرت
فرمود که اے مادر داود ماه محترم یعنے رجب نزدیک شده است و
آن ماهیست مبارک و حرمت آن عظیم است و دعاها در آن
مستجاب است چون آن ماه درآید سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم آن را
ایام البیض اند روزه بدار پس حضرت کیفیت آن عمل را تعلیم او
نمود و فرمود که این دعا را حفظ کن و بهر کس تعلیم مکن که می ترسیم بدست
کسے افتد که از براے امر باطل و نامشروعی این دعا را بخواند بدرستیکه
این دعا بسیار شریفے است و مشتمل است بر اسم اعظم خدا که هرکه بخواند آن را
البته حاجت او بر آورده می شود و اگر درهاے آسمان و زمین بسته
شود یا دریاها حائل باشد میان تو و حاجت تو چون این دعا را
بخوانی البته حق تعالے آسان می گرداند رسیدن ترا بمطلب تو
و حاجت ترا بر می آورد و هر که این دعا را بخواند خدا مستجاب میگرداند
خواه مرد باشد یا زن و اگر جن و انس همه دشمن پسر تو باشند خداوند قادر

کفایت شر ایشان می کند و زبان ایشان را می بندد و ایشان را
منقاد فرزند تو میگرداند ام داود گفت که حضرت این دعا را برای
من نوشت و بخانه برگشتم و چون ماه رجب شد آنچه حضرت فرموده بود
بعمل آوردم و در شب شانزدهم نماز شام و خفتن را ادا کردم و روزه
افطار کردم و قدری عبادت کردم و بخواب رفتم در خواب دیدم
جمیع ملائکه و پیغمبران و شهدا و عباد را که من بر ایشان صلوات
فرستاده بودم و حضرت رسول ص مرا خطاب فرمود که ای مادر داود
بشارت باد ترا که این جماعت که می بینی همه برادران و یاوران و
شیعیان تو اند و از برای تو طلب آمرزش می کنند و بشارت
میدهند ترا بآنکه حاجت تو بر آورده است پس بشارت باد ترا
بآمرزش خدا و خوشنودی خدا و خدا جزای خیر دهد شاد باش
که حق تعالی فرزند ترا حفظ می کند و بتو بر می گرداند انشاء الله تعالی
ام داود گفت که از خواب بیدار شدم و بعد از آن باین قدر زمان
که سوار تند روی از عراق بمدینه آید داود و نزد من آمد و گفت
ای مادر من در عراق در زندان بسیار تنگی و سنگینی در بند و زنجیر
بودم و نا امید بودم از خلاص شدن چون شب نصف رجب شد
در خواب دیدم که بلندیهای زمین پست شد و ترا دیدم که بر روی حصیر

نماز خود نشسته بودی و بر دور تو مردانی چند بودند که سرهای ایشان
در آسمان و پاهای ایشان در زمین و تسبیح و تنزیه خدا میکردند پس یکی
از ایشان که از همه خوشروتر و خوشبوتر بود و جامه‌های بسیار پاکیزه در
بر داشت و گمان کردم که حضرت رسالت پناه ص بود بمن خطاب کرد و با من گفت بشارت
باد ترا ای فرزند عجوزه صالحه که حق تعالی دعای مادر ترا در حق تو مستجاب
گردانید چون بیدار شدم رسولان منصور دوانقی بدر زندان رسیده بطلب من آمده
بودند در میان شب مرا نزد او بردند پس امر کرد که زنجیرها را از من برداشتند و ده هزار
درهم که زیاده از هزار تومان بود بحساب آن زمان بمن عطا کرد و فرمود که مرا بر شتری
رهوار سوار کنند و بنهایت سرعت بمدینه بیاورند ام داود گفت که پس او را
بخدمت حضرت صادق ع بردم حضرت فرمود که سبب خلاص تو آن بود که منصور
حضرت امیر المؤمنین ع را در خواب دید که با او فرمود که رها کن فرزند مرا و اگر نکنی
ترا در این آتش می اندازم چون نظر کرد در پای آتشی در زیر پای خود دید
از دهشت بیدار شد و از کرده خود پشیمان شد و ترا رها کرد اما کیفیت
این عمل شریف ام داود گفت که حضرت صادق ع فرمود که در ماه مبارک
رجب روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدار و روز پانزدهم در
وقت زوال غسل بکن و بروایت دیگر نزدیک بزوال غسل بکن و چون
زوال معلوم شود پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و بخانه خلوتی برو و سعی

اگر کسی نزد تو نباید که ترا مشغول گرداند و با تو سخن بگوید و هشت رکعت
نافله زوال را بعمل آور و رکوع و سجود آن را خوب بعمل آور و بعد از نماز فریضه ظهر دو
رکعت نماز بکن بهر سوره که خواهی و بعد از آن صد مرتبه بگو یا قاضی حوائج الطالبین
پس هشت رکعت نافله عصر را با آداب و شرائط بجا آوری و در بعضی
از روایات وارد شده است که در هر رکعت از نافله عصر بعد از حمد سه مرتبه سوره
قل هو الله و یک مرتبه انا اعطیناک الکوثر بخوان پس نماز عصر را با خشوع و آداب
بجا آور و در روایتی وارد شده است که بر روی حصیر پاکیزه بنشین پس صد مرتبه سوره حمد و صد مرتبه
سوره قل هو الله احد و ده مرتبه آیة الکرسی بخوان پس هر یک از این سوره ها را یک مرتبه
بخوان سوره انعام و سوره بنی اسرائیل و کهف و لقمان و یس و الصافات و حم سجده
و حم عسق و حم دخان و انا فتحنا و اذا وقعت الواقعة و تبارک الذی بیده الملک و ن
والقلم و اذا السماء انشقت تا آخر قرآن و اگر توانی این سوره ها را از روی مصحف
درست بخوانی بعوض همه هزار مرتبه قل هو الله احد بخوان و شیخ مفید علیه الرحمه گفته
است که اگر نتوانی یا ندانی این سوره های مخصوص را بخوانی صد مرتبه سوره
حمد و ده مرتبه آیة الکرسی و هزار مرتبه سوره قل هو الله احد را بخوان و این
احوط است و در روایت دیگر وارد شده است که پیش از حمد صد مرتبه
بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ
اَکْبَرُ و بعد از آیة الکرسی صد مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی

محمد

محمد و آل محمد و اگر آیة الکرسی را نیز درست نتواند خواند صد
مرتبه سوره احمد و هزار مرتبه قل هو الله احد بخواند پس دعا را بخواند و
آیة الکرسی را بهتر آنست که تا هم فیها خالدون بخواند و دعا اینست
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ صَدَقَ اللهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ
الْحَلِیْمُ الْحَکِیْمُ الْکَرِیْمُ الَّذِیْ لَیْسَ کَمِثْلِهٖ شَیْءٌ وَ
هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ الْعَلِیْمُ الْخَبِیْرُ شَهِدَ اللهُ اَنَّهٗ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِکَةُ وَ اُوْلُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ اِنَّ الدِّیْنَ عِنْدَ اللهِ الْاِسْلَامُ
وَ بَلَّغَتْ رُسُلُهُ الْکِرَامُ وَ اَنَا عَلٰی ذٰلِکَ مِنَ الشَّاهِدِیْنَ
لَکَ الْحَمْدُ وَ لَکَ الْمَجْدُ وَ لَکَ الْعِزُّ وَ لَکَ الْفَخْرُ وَ لَکَ
الْقَهْرُ وَ لَکَ النِّعْمَةُ وَ لَکَ الْغُفْرَانُ وَ لَکَ الْعَظَمَةُ وَ لَکَ الرَّحْمَةُ وَ
لَکَ الْمَهَابَةُ وَ لَکَ السُّلْطَانُ وَ لَکَ الْبَهَاءُ وَ لَکَ الْاِمْتِنَانُ
وَ لَکَ التَّسْبِیْحُ وَ لَکَ التَّقْدِیْسُ وَ لَکَ التَّهْلِیْلُ وَ لَکَ التَّکْبِیْرُ وَ لَکَ
مَا یُرٰی وَ لَکَ مَا لَا یُرٰی وَ لَکَ مَا فَوْقَ السَّمٰوَاتِ الْعُلٰی
وَ لَکَ مَا تَحْتَ الثَّرٰی وَ لَکَ الْاَرَضُوْنَ السُّفْلٰی وَ لَکَ
الْاٰخِرَةُ وَ الْاُوْلٰی وَ لَکَ مَا تُحِبُّ وَ تَرْضٰی بِهٖ مِنَ الثَّنَاءِ

وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ وَالنَّعْمَاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى جَبْرَئِيلَ اَمِينِكَ
عَلٰى وَحْيِكَ وَالْقَوِيِّ عَلٰى اَمْرِكَ وَالْمُطَاعِ فِى سَمٰوَاتِكَ وَمَحَالِّ
كَرَامَاتِكَ الْمُتَحَمِّلِ لِكَلِمَاتِكَ النَّاصِرِ لِاَنْبِيَائِكَ الْمُدَمِّرِ
لِاَعْدَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مِيكَائِيلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ
وَالْمَخْلُوقِ لِرَأْفَتِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِينِ لِاَهْلِ طَاعَتِكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ وَصَاحِبِ
الصُّورِ الْمُنْتَظِرِ لِاَمْرِكَ وَالْوَجِلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خِيفَتِكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عِزْرَائِيلَ قَابِضِ اَرْوَاحِ جَمِيعِ
خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى حَمَلَةِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِينَ وَعَلٰى
مَلَائِكَتِكَ الذَّاكِرِيْنَ الْمُؤَمِّنِينَ عَلٰى دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى السَّفَرَةِ
الْكِرَامِ الْبَرَرَةِ الطَّيِّبِينَ وَعَلٰى مَلَائِكَتِكَ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَعَلٰى
مَلَائِكَةِ الْجِنَانِ وَخَزَنَةِ النِّيرَانِ وَمَلَكِ الْمَوْتِ وَالْاَعْوَانِ يَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَبِينَا اٰدَمَ بَدِيعِ فِطْرَتِكَ الَّذِي كَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ
مَلَائِكَتِكَ وَاَبَحْتَهُ جَنَّتَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اُمِّنَا حَوَّاءَ الْمُطَهَّرَةِ
مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفَّاةِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْاِنْسِ الْمُتَرَدِّدَةِ
بَيْنَ مَحَالِّ الْقُدُسِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى هَابِيلَ وَشِيثَ وَاِدْرِيسَ
وَنُوحٍ وَهُودٍ وَصَالِحٍ وَاِبْرَاهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ

والاسباط ولوط وشعيب وايوب وموسى وهارون ويوشع
وميشا والخضر وذي القرنين ويونس والياس واليسع
وذي الكفل وطالوت وداود وسليمان وزكريا وشعيا
ويحيى وتورخ ومتى وارميا وحيقوق ودانيال و
عزير وعيسى وشمعون وجرجيس والحواريين
والاتباع وخالد وحنظلة ولقمان اللهم صل على
محمد وال محمد كما صليت ورحمت وباركت
على ابراهيم وال ابراهيم وارحم محمدا وال
محمد وبارك على محمد وال محمد انك حميد
مجيد اللهم صل على الاوصياء والسعداء والشهداء
وائمة الهدى اللهم صل على الابدال والاوتاد
والسياح والعباد والمخلصين والزهاد واهل الجد
والاجتهاد واخصص محمدا واهل بيته بافضل
صلواتك واجزل كراماتك وبلغ روحه وجسده مني تحية و
سلاما وزده فضلا وشرفا وكرما حتى تبلغه اعلى درجات اهل الشرف
من النبيين والمرسلين والافاضل المقربين اللهم وصل
على من سميت ومن لم اسم من ملائكتك وانبيائك و

رُسُلِكَ وَاَهْلِ طاعَتِكَ وَاَوْصِلْ صَلَواتي اِلَيْهِمْ وَاِلى
اَرْواحِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ اِخْواني فيكَ وَاَعْواني عَلى دُعائِكَ اَللّٰهُمَّ
اِنّي اَسْتَشْفِعُ بِكَ اِلَيْكَ وَبِكَرَمِكَ اِلى كَرَمِكَ وَبِجُودِكَ اِلى
جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ اِلى رَحْمَتِكَ وَبِاَهْلِ طاعَتِكَ اِلَيْكَ وَاَسْئَلُكَ
اَللّٰهُمَّ بِكُلِّ ما سَئَلَكَ بِهِ اَحَدٌ مِنْهُمْ مِنْ مَسْئَلَةٍ شَريفَةٍ غَيْرِ
مَرْدُودَةٍ وَبِما دَعَوْكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجابَةٍ غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ يَا اَللّٰهُ يا رَحْمٰنُ يا رَحيمُ
يا حَليمُ يا كَريمُ يا عَظيمُ يا جَليلُ يا مُنيلُ يا جَميلُ يا كَفيلُ يا وَكيلُ
يا مُقيلُ يا مُجيرُ يا خَبيرُ يا مُنيرُ يا مُبيرُ يا مَنيعُ يا مُديلُ يا مُحيلُ
يا كَبيرُ يا قَديرُ يا بَصيرُ يا شَكُورُ يا بَرُّ يا طُهْرُ يا طاهِرُ يا قاهِرُ
يا ظاهِرُ يا باطِنُ يا ساتِرُ يا مُحيطُ يا مُقْتَدِرُ يا حَفيظُ يا مُتَجَبِّرُ
يا قَريبُ يا وَدُودُ يا حَميدُ يا مَجيدُ يا مُبْدِئُ يا مُعيدُ يا شَهيدُ
يا مُحْسِنُ يا مُجْمِلُ يا مُنْعِمُ يا مُفْضِلُ يا قابِضُ يا باسِطُ يا هادي
يا مُرْسِلُ يا مُرْشِدُ يا مُسَدِّدُ يا مُعْطي يا مانِعُ يا دافِعُ يا رافِعُ
يا باقي يا واقي يا خَلّاقُ يا وَهّابُ يا تَوّابُ يا فَتّاحُ يا نَفّاحُ يا
مُرْتاحُ يا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتاحٍ يا نَفّاعُ يا رَؤُفُ يا عَطُوفُ
يا كافي يا شافي يا مُعافي يا مُكافي يا وَفِيُّ يا مُهَيْمِنُ يا عَزيزُ يا جَبّارُ
يا مُتَكَبِّرُ يا سَلامُ يا مُؤْمِنُ يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا نُورُ يا مُدَبِّرُ يا فَرْدُ يا وِتْرُ

یا قدوس یا ناصر یا مونس یا باعث یا وارث یا عالم یا حاکم
یا بادی یا متعالی یا مصور یا مسلم یا متحبب یا قائم یا دائم یا
علیم یا حکیم یا جواد یا باری یا بار یا سار یا عدل یا فاضل یا دیان
یا حنان یا منان یا سمیع یا بدیع یا خفیر یا معین یا معیر
یا مغنی یا ناشر یا مقتدر یا غافر یا قدیم یا کریم یا مسهل یا
میسر یا ممیت یا محیی یا نافع یا رازق یا مقتدر یا مسبب
یا مغیث یا مغنی یا خالق یا راصد یا واحد یا حاضر یا
جابر یا حافظ یا شدید یا غیاث یا عائد یا قابض یا منیب یا
مبین یا طاهر یا مجیب یا متفضل یا مستجیب یا عادل یا بصیر
یا مؤمل یا مبدی یا اواب یا وافی یا راشد یا ملک یا رب یا مدل
یا معز یا ماجد یا رازق یا ولی یا فاضل یا سبحان یا باسط یا من
علی فاستعلی فکان بالمنظر الاعلی یا من قرب فدنی وبعد فنای
وعلم السر واخفی یا من الیه التدبیر وله المقادیر یا من العسیر
علیه سهل یسیر و یا من هو علی ما یشاء قدیر یا مرسل
الریاح یا فالق الاصباح یا باعث الارواح یا ذا الجود والسماح
یا راد ما قد فات یا ناشر الاموات یا جامع الشتات یا رازق
من یشاء بغیر حساب و یا فاعل ما یشاء کیف یشاء یا ذا الجلال

وَالاِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ يَا حَيُّ
يَا مُحْيِيَ الْمَوْتٰى يَا حَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ يَا اِلٰهِي وَسَيِّدِي صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ
وَتَرَحَّمْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيمَ وَاٰلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ وَارْحَمْ ذُلِّي وَفَقْرِي وَفَاقَتِي وَانْفِرَادِي وَ
وَحْدَتِي وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ
وَتَضَرُّعِي اِلَيْكَ اَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الذَّلِيلِ الْخَاشِعِ
الْخَائِفِ الْمُشْفِقِ الْبَائِسِ الْمَهِينِ الْحَقِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ
الْعَائِذِ الْمُسْتَجِيرِ الْمُقِرِّ بِذَنْبِهِ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ
الْمُسْتَكِينِ لِرَبِّهِ دُعَاءَ مَنْ اَسْلَمَتْهُ ثِقَتُهُ وَرَفَضَتْهُ
اَحِبَّتُهُ وَعَظُمَتْ فَجِيعَتُهُ دُعَاءَ حَرِقٍ حَزِينٍ ضَعِيفٍ
مَهِينٍ بَائِسٍ مُسْتَكِينٍ بِكَ مُسْتَجِيرٍ اَللّٰهُمَّ
وَاَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ مَلِيكٌ وَاَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ اَمْرٍ يَكُونُ
وَاَنَّكَ عَلٰى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَاَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ هٰذَا الشَّهْرِ
الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ

والمشاعر العظام وبحق نبيك محمد صلى الله عليه
واله يا من وهب لادم شيثا ولابراهيم اسمعيل و
اسحق ويا من رد يوسف على يعقوب ويا من
كشف بعد البلاء ضر ايوب يا راد موسى
على امه ويا زائد الخضر في علمه ويا من وهب
لداود سليمان ولزكريا يحيى ولمريم عيسى يا
حافظ بنت شعيب ويا كافل ولد ام موسى اسئلك
ان تصلي على محمد وال محمد وان تغفر لي
ذنوبي كلها وتعطيني سؤلي كله وتجيرني
من عذابك وتوجب لي رضوانك وامانك
واحسانك وغفرانك وجنانك واسئلك
ان تفك عني كل حلقة ضيق بيني و
بين من يؤذيني وتفتح لي كل باب وتلين لي
كل صعب وتسهل لي كل عسير وتخرس عني
كل ناطق بشر وتكف عني كل باغ وتكبت لي
كل عدو لي وحاسد وتمنع مني كل ظالم
وتكفيني كل عائق يحول بيني وبين ولدي و

يُحاوِلُ اَنْ يُفرِّقَ بيني وبَيْنَ طاعَتِكَ وَيَثْبِطَني
عَنْ عِبادَتِكَ يا مَنْ اَلجَمَ الجِنَّ المُتَمَرِّدينَ وَقَهَرَ
عُتاةَ الشَّياطينَ وَاَذَلَّ رِقابَ المُتَجَبِّرينَ وَرَدَّ
كَيْدَ المُتَسَلِّطينَ عَنِ المُسْتَضْعَفينَ اَسْئَلُكَ
بِقُدْرَتِكَ عَلى ما تَشاءُ وَتَسْهيلِكَ لِما تَشاءُ كَيْفَ
تَشاءُ اَنْ تَجْعَلَ قَضاءَ حاجَتي فيما تَشاءُ
پس بسجده برو وپهلوهای روی خود را بر خاک بگذار وبگو اَللّٰهُمَّ
لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلّي وَفاقَتي
وَاجْتِهادي وَتَضَرُّعي وَمَسْكَنَتي وَفَقْري اِلَيْكَ
يا رَبِّ پس حضرت فرمود که سعی کن که آب از دیده ات بیرون
آید اگر چه بقدر مگسی بوده باشد که آن علامت استجابت دعا
است ودر روایت دیگر وارد شده که در سجده این دعا را بخوان اَللّٰهُمَّ
لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلّي وَخُضُوعي بَيْنَ
يَدَيْكَ وَفَقْري وَفاقَتي اِلَيْكَ وَارْحَمِ انْفِرادي
وَخُشُوعي وَاجْتِهادي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَوَكُّلي
عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ بِكَ اَسْتَفْتِحُ وَبِكَ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَآلِهِ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ

سَهِّلْ لِی کُلَّ حُزُونَةٍ وَ ذَلِّلْ لِی کُلَّ صُعُوبَةٍ وَ اَعْطِنِی مِنَ الْخَیْرِ اَکْثَرَ مِمَّا اَرْجُو وَ عَافِنِی مِنَ الشَّرِّ وَ اصْرِفْ عَنِّی السُّوْءَ و بروایت دیگر صد مرتبه در سجده بگو یَا قَاضِیَ حَوَائِجِ الطَّالِبِینَ اِقْضِ حَاجَتِی بِلُطْفِکَ یَا خَفِیَّ الْاَلْطَافِ و در روایت معتبر وارد شده است که مادر داود بخدمت حضرت عرض کرد که ای آقای من آیا این دعا را در غیر ماه رجب میتوان خواند حضرت فرمود بلی در روز عرفه میتوان خواند و اگر موافق افتد که روز جمعه باشد صاحبش فارغ نمیشود مگر آنکه خدا او را می آمرزد و در هر ماه که باشد اگر ایام البیض آنرا روزه بدارد و در روز پانزدهم این دعا بخواند چنانکه ذکر کردم حاجتش برآورده میشود و در روایت دیگر آورده است که حضرت فرمود که در روز عرفه و هر روز که این دعا را بخواند حاجتش برآورده میشود علامه مجلسی گوید که ازین احادیث ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض آنرا یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدارد و در روز پانزدهم این عمل را بجا آورد بمطلوب فائز میگردد و دور نیست که اگر در روز عرفه و جمعه و سائر ایام متبرکه این عمل را بدون روزه بعمل آورد خوب باشد و اگر در غیر اشهر حرم که ذی القعده و ذی الحجه و محرم و ماه رجب است این دعا را بخواند بجای بحرمة هذا الشهر الحرام بگوید بحرمة الشهر الحرام و هذا الیوم ازو بهتر باشد

روز هیجدهم شیخ طوسی رح و دیگران گفته اند که روز هیجدهم این ماه ابراهیم پسر
رسول خدا صلعم از دنیا رفت پس حزن و اندوه و لعن بر آنها که در این مصیبت شماتت
کرده اند مناسب است خصوصاً عائشه لعنها و ابن عباس رض گفته که یکی از محدثان
شیعه است گفته وفات جناب فاطمه ع در روز بست و یکم ماه رجب
است اگرچه خلاف مشهور است اما لعن بر قاتلان و ظالمان آن جگر گوشه
رسالت پناه صلعم که عمده آنها عمر بن الخطاب علیه اللعن و العذاب است
و زیارت آنحضرت احتیاطاً مناسب است در محل خود خواهد آمد انشاء الله
شیخ مفید رح فرموده که روز بست و دویم این ماه معاویه علیه الهاویه بجهیم واصل شد
و مستحب است که این روز روزه دارند بشکرانه این نعمت روز بست و
سوم این ماه خارجیان خنجر زهر آلود بر ران حضرت امام حسن علیه السلام
زدند زیارت آنحضرت و لعن بر قاتلان آن حضرت مناسب است
روز بست و چهارم فتح خیبر بر دست اسد الله الغالب علی بن ابیطالب ع شد
و مرحب یهودی بر دست آنحضرت کشته شد روزه آن روز بشکرانه
این نعمت و زیارت آنحضرت مستحب است روز بست و پنجم
شیخ علیه الرحمه ذکر کرده که شهادت امام موسی کاظم ع در این روز واقع
شد اما احادیث در فضیلت این روز و ثواب روزه اش بسیار است
و در روایتی نقل کرده اند از ابن بابویه رح و غیر او که حضرت رسول صلعم

در روز بست و پنجم مبعوث برسالت شد و این خلاف مشهور است
اما در فضیلت روزه اش تنگی نیست چنانچه از حضرت امیر المومنین ع
منقول است که روزه اش کفاره دویست سال گناه است و
از حضرت امام رضا ع مرویست که هر که درین روز روزه دارد حق تعا
روزه اش را کفاره هفتاد سال گناه گرداند روز بست و ششم بسند
صحیح از امام رضا ع منقول است که هر که درین روز روزه بدارد حق تعالی آن روزه را
کفاره گناه هشتاد سال گرداند روز بست و هفتم این روز از جمله اعیاد
عظیمه است و روزیست که حضرت رسول ص درین روز برسالت مبعوث گردید
برسالت و جبرئیل ع پیغام پیغمبری بر آنحضرت نازل شد و شبش نیز مبارک است
بسندهای معتبر از حضرت امام محمد تقی ع منقول است که در ماه رجب شبی است بهتر
از آنچه که آفتاب بران می تابد و آن شب بست و هفتم این ماه است که در
صبح این شب حضرت رسالت پناه ص برسالت مبعوث گردید و کسیکه عبادت
کند این شب را مثل اجر عبادت شصت سال خدا با و عطا فرماید و درین روز
غسل سنت است و روزه اش بسیار ثواب دارد و منقول است که حسن بن
راشد از حضرت صادق ع سوال کرد که آیا غیر عیدهای مشهور عیدی هست
حضرت فرمود بلی شریف تر و فاضلتر از همه روزیست که حضرت رسول ص
مبعوث گردیده است و آن بست و هفتم رجب است باید که روزه بداری

وصلوات بر محمدؐ وآل محمدؐ بسیار بفرستی وزیارت حضرت رسولؐ وزیارت
درین روز منقول است ونماز این روز بطرق مختلفه وارد شده واکثر گفته اند
که پیش از زوال باید کرد واز اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت روز کہ
بکنند خوب است وبسند معتبر از ریان بن صلت منقولست که چون حضرت
امام محمد تقیؑ به بغداد تشریف آوردند به پانزدهم وبست وهفتم این ماه روزه
داشتند وجمیع ملازمان واصحاب خود را امر فرمودند که درین دو روز روزه
بگیرید ودر هر یک ازین دو روز دوازده رکعت نماز بکنید یعنی هر دو رکعت
بیک سلام وهر رکعت را الحمد وهر سوره که خواهند بکنند وچون از همه فارغ شوید
سوره حمد وقل هو الله وقل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس یک را
چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ پس چهار مرتبه بگوید
اللّٰهُ اللّٰهُ رَبِّیْ لَا اُشْرِكُ بِهٖ شَیْئًا پس چهار مرتبه بگوید لَا اُشْرِكُ
بِرَبِّیْ اَحَدًا وبسند معتبر از حضرت صاحب الامرؑ منقولست که درین روز
دوازده رکعت نماز بجا آری ودر هر رکعت بعد از حمد هر سوره که میسر
شود بخوانی وبعد از هر دو رکعت سلام بگوئی واین دعا بخوانی اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا وَّلَمْ یَكُنْ لَّهٗ
شَرِیْكٌ فِی الْمُلْكِ وَلَمْ یَكُنْ لَّهٗ وَلِیٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ

الکبیر اللهم انی اسئلک بمعاقد عزک علی ارکان
عرشک و منتهی الرحمة من کتابک و باسمک الاعظم
الاعظم الاعظم و ذکرک الاعلی الاعلی الاعلی و بکلماتک
التامات کلها ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان
تفعل بی ما انت اهله و چون از دعا و نماز فارغ شوی سوره
حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون
و انا انزلناه و آیة الکرسی هر یک را هفت مرتبه بخوانی
پس هفت مرتبه بگوئی لا اله الا الله و الله
اکبر و سبحان الله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله
پس هفت مرتبه بگوئی الله الله ربی لا اشرک به شیئا بسند معتبر
از حضرت موسی بن جعفر منقول است که سنت است این دعا را
در روز مبعث بخوانند یا من امر بالعفو و التجاوز و ضمن نفسه
العفو و التجاوز یا من عفی و تجاوز اعف عنی و تجاوز
یا کریم اللهم و قد اکدی الطلب و اعیت الحیلة
و المذهب و درست الامال و انقطع الرجاء الا
منک وحدک لا شریک لک اللهم انی اجد سبل
المطالب الیک مشرعة و مناهل الرجاء لدیک

مُترَعَة وَاَبوابُ الدُّعاءِ لِمَن دَعاكَ مُفَتَّحَة وَالاِستِغاثَة
لِمَنِ استَغاثَ بِكَ مُباحَة وَاَعلَمُ اَنَّكَ لِلدّاعِيكَ
بِمَوضِعِ اِجابَةٍ وَلِلصّارِخِ اِلَيكَ بِمَرصَدِ اِغاثَةٍ وَ
وَاَنَّ فِي اللَّهفِ اِلى جُودِكَ وَالضَّمانِ بِعِدَتِكَ
عِوَضاً مِن مَنعِ الباخِلِينَ وَمَندُوحَةً عَمّا في اَيدِي
المُستاثِرِينَ وَاَنَّكَ لا تَحتَجِبُ عَن خَلقِكَ اِلّا اَن تَحجُبَهُمُ
الاَعمالُ دُونَكَ وَقَد عَلِمتُ اَنَّ اَفضَلَ زادِ الرّاحِلِ
اِلَيكَ عَزمُ اِرادَةٍ وَقَد ناجاكَ بِعَزمِ الاِرادَةِ قَلبِي
فَاَسئَلُكَ بِكُلِّ دَعوَةٍ دَعاكَ بِها راجٍ بَلَّغتَهُ اَمَلَهُ اَو
صارِخٌ اِلَيكَ اَغَثتَ صَرخَتَهُ اَو مَلهُوفٌ مَكرُوبٌ
فَرَّجتَ عَن قَلبِهِ اَو مُذنِبٌ خاطِئٌ غَفَرتَ لَهُ اَو
مُعافىً اَتمَمتَ نِعمَتَكَ عَلَيهِ اَو فَقِيرٌ اَهدَيتَ
غِناكَ اِلَيهِ وَلِتِلكَ الدَّعوَةِ عَلَيكَ حَقٌّ وَعِندَكَ
مَنزِلَةٌ اِلّا صَلَّيتَ عَلى مُحَمَّدٍ وَّآلِهِ وَقَضَيتَ حَوائِجِي
الدُّنيا وَالآخِرَةِ وَهذا رَجَبُ المُرَجَّبُ المُكَرَّمُ الَّذِي
اَكرَمتَنا بِهِ اَوَّلُ اَشهُرِ الحُرُمِ وَاَكرَمتَنا بِهِ
مِن بَينِ الاُمَمِ يا ذَا الجُودِ وَالكَرَمِ فَاَسئَلُكَ بِهِ

وباسمك الاعظم الاعظم الاعظم الاجل الاكرم
الذى خلقته فاستقر فى ظلك فلا يخرج منك الى
غيرك ان تصلى على محمد واهل بيته الطاهرين
وتجعلنا من العاملين فيه بطاعتك والآملين فيه
لشفاعتك اللهم واهدنا الى سواء السبيل واجعل
مقيلنا عندك خير مقيل فى ظل ظليل فانك حسبنا
ونعم الوكيل والسلام على عباده المصطفين وصلوته
عليهم اجمعين اللهم وبارك لنا فى يومنا هذا
الذى فضلته وبكرامتك جللته وبالمنزل
العظيم منك انزلته وصل على من فيه الى عبادك
ارسلته وبالمحل الكريم احللته اللهم صل عليه
صلوة دائمة تكون لك شكرا ولنا ذخرا واجعل
لنا من امرنا يسرا واختم لنا بالسعادة الى منتهى اجالنا
وقد قبلت اليسير من اعمالنا وبلغنا برحمتك افضل
امالنا انك على كل شىء قدير وصلى الله على سيدنا
محمد واله وسلم روز بست وهشتم بسند معتبر از حضرت
امام رضا عليه السلام منقول است كه هر كه روزه بدارد كفارۀ گناه

نود سال گردد و روز بیست و نهم هر که روزه بدارد کفاره گناه صد سال او باشد و هر که روز سی ام این ماه روزه بدارد حق تعالی گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد و در این روز نماز سلمان فارسی به نحوی که قبل گذشت بخواند و اگر احتمال نقصان ماه باشد در روز بیست و نهم نیز احتیاطا بکند فصل دویم در احکام خسوف و کسوف و فضائل ماه شعبان المعظم و اعمال آن بدانکه هر سال در این ماه آفتاب بگیرد مردمان از شر پادشاه سالم باشند و پادشاه بر زمین مغرب ظفر یابد و در آخر سال مرگی در میان مردم بسیار باشد و اگر در نیمه ماه بگیرد بعضی از نواحی پادشاه کشته شود و تسعیرات بالا رود و قحط در میان مردم پیدا شود صاحب جواهر الاخبار از تفسیر امام حسن عسکری ع آورده که فرمود رسول مقبول ص آیا نه آگاه کنم شما را از آن پراگندگی که واقع میشود در میان شیطان و اعوان و انصار او سخت تر از آن که در میان آل اعدا شما می باشد عرض کردند بلی یا رسول الله فرمود که قسم بآنکه مرا برسالت فرستاده بتحقیق که ابلیس از اول شعبان لشکر خود را در جمیع اقطار و اطراف زمین پراگنده می کند و می گوید کوشش کنید بگمراه کردن بندگان خدا بتحقیق که پروردگار عالم ملائکه خود را در روی زمین فرستاده است برای آنکه بندگان خود را محفوظ دارد از گناهان پس همگی از گناه

نرخ بلند شد گران شد کذا فی القاموس ۱۲

محفوظ و مصون خواهند ماند مگر آنکه سرکشی و نافرمانی معبود خود کنند پس
ایشان در گروه ابلیس و انصار او محسوب خواهند شد تحقیقکه حق تعالی از
غره شعبان دروازه های جنت را کشاده میگرداند و درخت طوبی را
حکم میکند که شاخهای خود را بلند کند بجانب دنیا بعد از ان دروازه ها
کشاده میکند و حکم میدهد درخت زقوم را که شاخهای خود را بطرف
زمین رساند بعد از ان منادی ندا میکند که ای بندگان خدا
اینست شاخهای درخت طوبی دست بزنید بانها تا بجنت برسید و
اینست شاخهای درخت زقوم پس دور باشید از انها تا که بدوزخ نروید
و فرمود قسم بذاتیکه مرا برسالت فرستاده است تحقیق کسیکه درین روز
خیر و نیکی کند پس شاخ طوبی را گرفته داخل جنت خواهد شد و کسیکه درین روز
معصیت کند از شاخ درخت زقوم ملصق میشود پس بجهنم خواهد رسید
پس فرمود که درین ماه کسی برای رضای خدا نماز و روزه کند و اصلاح درمیان
زن و شوهر و پدر و ولد و درمیان عزیزی و درمیان همسایه یا درمیان
اغیار نماید یا اینکه مدیون قرض خود را ادا کند که صاحب او از گرفتن آن
مایوس شده باشد یا پرورش یتیمی کند یا محفوظ وا دارد آبروی مؤمن را
یا تلاوت قرآن کند یا مشایعت جنازه یا تعزیت مصیبت زدگان
و مثل ذلک پس چنین کس چنگل زده است بشاخ طوبی پس آنحضرت

طرف آسمان سر بر داشت و خنده نمود و خوش خبری داد پس چشم خود زیر انداخت و رنجیده شد و فرمود باصحاب خود قسم بآنکه مرا برسالت فرستاد که درخت طوبی را بچشم خود دیدم که شاخهایش دراز شده و مؤمنین بآنها پیوسته بودند به یک شاخ و بعضی بدو شاخ و بعضی بچند شاخها موافق عبادت خود و تحقیق که زید بن حارثه غلام علی بن ابی طالب ع بجمیع شاخهای طوبی پیوسته بود و قصد میکرد با علی جنت پس باین سبب خندیدم و بعد از ان نظر کردم بسوی زمین دیدم شاخهای درخت زقوم را که اکثر مردم بدو شاخ و بعضی بچند شاخ موافق گناهان خود پیوسته اند و تحقیق که بعض منافقین را دیدم که بتمامی شاخهای زقوم پیوسته اند و سیلان آن شاخها بطرف اسفل درکات جهنم است ازین جهت خشمگین شدم پس دیدم شاخهای درخت طوبی را که معاودت کردند طرف جنت پس منادی ندا کرد که ای ملائکه نظر کنید طرف آنها که پیوسته اند بشاخها پس موافق عرض و طول هر شاخ قصری در بهشت برسید پس بعض ایشان مکانی می یابند که مسافتش بمقدار یکهزار سال باشد از چهار طرف و بعضی دو چند آن مسافت و بعضی سه چند و بعضی زائد از ان موافق مراتب و فضائل خود و همچنین شاخهای زقوم معاودت میکنند طرف جهنم پس ندا می آید که ای ملائکه نظر کنید هر کسی را که بشاخش پیوسته است

فضائل روزهٔ شعبان

پس بمقدار طول و عرض آن شاخ بدرکات جهنم برسانید موافق گناهان
ایشان پس نظر کرد رسول خدا ص باطراف زمین و گاهی تعجب می شد
و گاهی انزجار میکرد و بعد از ان رو بجانب اصحاب کرد و فرمود خوشا بحال
کسانیکه اطاعت پروردگار عالم میکنند و جناب احدیت تعظیم و تکریم
ایشان میکنند و عذاب و غضب الهی برآن کسانیکه نافرمانی معبود
خود کرده اند و با آخرت مخذول خواهند شد **فضائل روزهٔ شعبان**
در وسائل از عبدالله بن مرحوم الازدی منقول است از ابی عبدالله
علیه السلام که فرمود کسیکه اول روز شعبان روزه بگیرد جنت برا او واجب
گردد و کسیکه دو روزه بگیرد پروردگار عالم هر شبانه روز او را بنظر رحمت
می بیند و همچنین در جنت و کسیکه سه روزه بگیرد زیارت عرش معلی هر روز
از جنت می کند علی ع بن طاوس در کتاب اقبال از جناب صادق ع
روایت کرده که جناب رسول خدا ص می فرمود که شعبان
ماه من است و ماه رمضان شهر خدا است کسیکه روزه بگیرد یک روز درین
ماه شفیع او در روز قیامت خواهم شد و کسیکه دو روزه ازین ماه بگیرد و
گناهان گذشته و آینده آمرزیده شوند و کسیکه سه روزه بگیرد و می باید
که عمل خود از سر گیرد و از حضرت امیر المومنین ع منقول است که
فرمود رسول خدا ص که آسمانها را بروز پنجشنبه زینت می دهند و ملائکه

عرض میکنند که پروردگار عالم صائمین این ماه را بخش و دعای ایشان را
مستجاب کن و فرمود کسیکه یک روزه بگیرد آتش دوزخ بر بدنش حرام گردد و
کسیکه دوشنبه و پنجشنبه روزه بگیرد بیست حاجت دنیا و بیست حاجت آخرت
برآورده میشود شیخ صدوق رحمة الله علیه در امالی از ابن عباسؓ آورده
که اصحاب رسول خداؐ پیش آنحضرت ذکر فضائل شعبان می نمودند پس
آنحضرت بجواب آنها فرمودند که این ماهیست ماه بزرگ و این ماه من است
و حاملان عرش تعظیم و تکریم میکنند و درین ماه ارزاق مومنین زیاده
میشود مثل ماه رمضان و جنت مزین می شود و شعبان را وجه تسمیه این است
که منشعب و منتشر میشود ارزاق مومنین و ایضاً گفته اند که چون درین
ماه عرب منشعب می شدند در طلب غارت بدین جهت این ماه مسمی
به شعبان شد و آن ماهیست که اعمال و حسنات مضاعف بهفتاد
درجه میشوند و سیئات محو میشوند و پروردگار عالم فخر میکند بسبب
عبادت بندگان خود بر حاملان عرش دوم و در این ماه که سال
دوم هجرت بوده روزه ماه مبارک رمضان واجب شد و پروردگار
نظر میکند بر صائمین روزه و نماز گذارانند های شب پس ایستاد جناب
امیرؑ و عرض کرد که پدرم و مادرم فدای تو باد یا رسول اللهؐ بیان کن
مرا فضائل ماه شعبان را تا که رغبت و شوق در عبادت این ماه

پیدا شود و کوشش کنیم بر تحصیل آن پس فرمود آن حضرت کسیکه اوّل روز ما
شعبان بگیرد هفتاد حسنه در نامهٔ عمل او می‌نویسند و هر حسنه معادل و برابر عبادت
یکسال است و کسیکه دو روزه بگیرد سیئات او محو می‌شوند و کسیکه سه
روزه بگیرد حق تعالی هفتاد درجه بلندی کند در جنت و هر درجه از
در و یاقوت می‌باشد و کسیکه چهار روزه بگیرد رزقش وسیع گردد و کسیکه
پنج روزه بگیرد در نظر مردمان دوست گردد و کسیکه شش روزه بگیرد
هفتاد نوع بلا از او دور گردد و کسیکه هفت روزه بگیرد محفوظ می‌ماند از
کید و فریب شیطان و لشکر او و کسیکه هشت روزه بگیرد از دنیا بیرون
نمی‌رود تا وقتیکه از حوض کوثر سیراب نگردد و کسیکه نه روزه بگیرد نکیرین
در قبر عطوفت و مهربانی نکنند و کسیکه ده روزه بگیرد ملائکه از برای او
استغفار میکنند تا روز قیامت و قبرش هفتاد ذراع وسیع گردد و کسیکه
یازده روزه بگیرد یازده منارهٔ نور بر قبر او نصب می‌شود و کسیکه
دوازده روزه بگیرد در قبر او هر روز نود هزار فرشته تا دمیدن صور
برای زیارت می‌آیند و کسیکه سیزده روزه بگیرد استغفار میکنند برای
او ملائکه هفتاد آسمان و کسیکه چهارده روزه بگیرد جمیع چارپایان و
درندگان حتی که ماهیان دریا برای او استغفار میکنند و کسیکه پانزده
روزه بگیرد پروردگار عالم ندا می‌کند قسم بعزت خود آتش دوزخ

بر تو حرام کردم وکسیکه شانزده روزه بگیرد هفتاد دریای آتش سوزش نشوند
وکسیکه هفتده روزه بگیرد درهای دوزخ بر رویش بسته گردد وکسیکه
هیجده روزه بگیرد همه بابهای جنت وا میگردند وکسیکه نوزده روزه بگیرد
هفتاد هزار قصر در جنت از در و یاقوت می یابد وکسیکه بیست روزه بگیرد
تزویج کرده میشود با هفتاد هزار حور العین وکسیکه بیست و یک روزه بگیرد
ملائکه بازوهای خود از بدنش مس میکنند وکسیکه بیست و دو روزه بگیرد
هفتاد هزار حله از سندس و استبرق میپوشد وکسیکه بیست و سه روزه بگیرد
چهارپایه از نور بر قبرش خواهد آمد که بر آن سوار شده بجنت میرود وکسیکه
بیست و چهار روزه بگیرد برای هفتاد هزار مسلمان شفاعت کند وکسیکه بیست و پنج
روز بگیرد بیزاری از نفاق می یابد وکسیکه بیست و شش روزه بگیرد بر پل صراط با آسانی مرور
کند وکسیکه بیست و هفت روزه بگیرد برائت از آتش دوزخ می یابد وکسیکه بیست و هشت روزه
بگیرد رویش در روز قیامت روشن خواهد شد وکسیکه بیست و نه روزه بگیرد خوشنودی پروردگار عالم می یابد وکسیکه سی روزه
بگیرد جبرئیل از طرف رب جلیل پیش عرش اعظم ندا میکند اینفلان کس عمل خود از سر گیر
گناهان گذشته و آینده تو آمرزیده شد و او تعالی میفرماید اگرچه گناهان
این بنده مثل ستاره های آسمان و قطره های باران و برگهای درختان
و ذره های ریگستان و مثل عدد روزهای دنیا باشند همه را آمرزیدم و پیش
پروردگار تو این ثواب هیچ زیاده نیست بمقابل آن مشقت و محنت

که برای خوشنودی ما کرده ای و در ثواب الاعمال از محمد بن ابراهیم باسناد
خود مثل این حدیث آورده و از جناب صادق ع منقول است که صوم
شعبان و ماه رمضان توبه است از گناه اگرچه خون ناحق کرده باشد
و صفوان بن مهران از جناب صادق ع آورده که وقتیکه ماه شعبان
می آمد از طرف رسول خدا ص منادی ندا میکرد که ای اهل مدینه منم رسول خدا
بر شما او این ماه من است هر کسیکه مرا درین ماه اعانت کند مستوجب رحمت
پروردگار گردد و باز فرمود آنحضرت که علی بن ابیطالب ع میفرمود وقتیکه این
ندا را شنیدم گاهی صوم شعبان را ترک نکردم انشاء الله تا حیات خود ترک
نخواهم کرد باز فرمود آن حضرت که پدرم امام محمد باقر ع میفرمود که صوم
دو ماه متواتر کفاره گناهان است

فضائل صدقه و استغفار

و صلوات و تهلیل از عباس بن هلال نقل شده که شنیدم از ابو الحسن
علی بن موسی الرضا ع میفرمود کسیکه درین ماه تصدق کند اگرچه بنصف
خرما باشد آتش دوزخ بر او حرام گردد و صاحب اقبال از داود
بن کثیر الرقی از جناب صادق ع روایت کرده کسیکه استغفار و تصدق
کند درین ماه حق تعالی پرورش کند آن صدقه را تا روز قیامت که
بزرگ شده برابر کوه احد شود چنانکه شما بچه خود را پرورش می کنید
برای آنکه بزرگ شود و از عباس بن هلال نقل کرده که شنیدم

از ابوالحسن علی بن موسی الرضاؑ که فرمود کسیکه استغفار می کند
درین ماه هفتاد مرتبه بروز قیامت در زمرهٔ رسولؐ محشور و مستوجب
جنت خواهد شد و ریّان بن صلت نیز از آنحضرت روایت کرده
که فرمود کسیکه هر روز در شعبان استغفار و توبه کند برات از آتش و دوزخ
می یابد و بر صراط بآسانی بگذرد و جنت ماوا و مسکن او باشد محمد بن
ابی حمزه از جناب صادقؑ روایت کرد که فرمود کسیکه هر روز در شعبان
هفتاد مرتبه استغفار کند نامش در افق المبین نوشته خواهد شد و افق المبین
میدانیست زیر عرش که دران نهرها جاری اند که بالای آن قدحهای بزرگ
مثل ستارهای آسمان چیده اند و استغفار چنین است اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ
اللّٰهَ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ وَاَتُوْبُ
اِلَیْهِ و از حسن بن فضال منقول است که میگوید شنیدم از علی بن
موسی الرضاؑ میفرمود کسیکه استغفار کند درین ماه هفتاد مرتبه گناهانش
آمرزیده شوند اگرچه مثل ستارگان آسمان باشند و نیز محمد بن بابویه
در عیون الاخبار از حضرت امام رضاؑ آورده که هر که بگوید در هر روز
از شعبان هفتاد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ مینویسد
خدای تعالی از برای او برات بیزاری از آتش و گذشتن از صراط
و داخل بهشت میگرداند و او را از جناب صادقؑ منقول است

کرده بود درین ماه درود بر نبی ص بسیار بفرستید واز رسول خدا ص منقول است
که هر که درین ماه یک هزار مرتبه لا اله الا الله ولا نعبد الا ایاه
مخلصین له الدین بگوید ثواب عبادت یک هزار سال دریابد

در بیان رؤیت هلال باید که نزد رؤیت هلال شعبان
دعاهای که در فصل اول باب پنجم مذکور شدند بخواند و دعا مخصوص رؤیت
هلال اینست اللهم ان هذا هلال شهر وقد ورد من
الاحسان فاجعله اللهم هلال برکات وسعادات
کاملة الامان والغفران والرضوان وماحیة الاخطار
فی الاحیان والازمان وحامیة من اذی اهل العصیان
والطغیان وشرفنا باستیثال مراسمه واحیاء مراسمه
والحقنا بشمول مراحمه ومکارمه وطهرنا فیه تطهیرا
نصلح به للدخول علی شهر رمضان مطهرین بافضل
ما ظفر به احد من اهل الاسلام والایمان برحمتک
یا ارحم الراحمین وبعضی گفته اند که در نزد رؤیت هلال شعبان
نرگس یا گل و یا یاسمین نظر کند وبعضی فیروزه را گفته اند وجمعی باب و سبزه
گفته اند باید نظر نمود وصاحب روضة الاذکار نوشته که چون ماه شعبان
را بیند باید که نظر بروی علما و صلحا کند انگاه این دعا بخواند اللهم

تقبل منا رجب و بارك لنا شعبان و بلغنا شهر رمضان
وارزقنا صيامه في يسر منك وعافية يا رب العالمين

شب اول سید بن طاوس رح در کتاب اقبال از آنحضرت ص آورده
که هر که بگذارد در شب اول شعبان صد رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد
یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه و چون از نماز فارغ شود فاتحة الکتاب
پنجاه مرتبه بخواند قسم بذاتیکه مبعوث کرده است مرا براستی بپیغمبری که هر
بنده این نماز را بگذارد و روزه بگیرد دور میکند خدای تعالی از و بدی
اهل آسمان و اهل زمین را و بدی بادشاهان و شیاطین را و می آمرزد از برای
او هفتاد هزار گناه کبیره را و بر میدارد از و عذاب قبر را و ایمن میماند از
هول منکر و نکیر و بر می آید از قبر در حالتیکه روی او مانند شب چهارده باشد
و میگذرد بر صراط مانند برق و نامه عمل او را بدست راست او بدهند
و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب اول
شعبان دوازده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه
و قل هو الله احد پانزده مرتبه عطا میکند خدای تعالی او را ثواب دوازده
هزار شهید و مینویسد از برای او عبادت دوازده سال و بر می آید از
گناهان مانند روزی که از مادرش متولد شده و عطا میکند او را بعدد هر
آیه در قرآن است قصری در بهشت و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت

آورده که هر که بگذارد در شب اول شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یکمرتبه و قل هو الله احد سی مرتبه و بعد از سلام بگوید اللّٰهمّ هذا عهدی عندک الی یوم القیمة محفوظ می ماند از شر شیطان و لشکر او و عطا میکند او را خدا تعالی ثواب صدیقان شب دوم سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب دوم شعبان پنجاه رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب و قل هو الله احد و معوذتین یک مرتبه می فرماید خدای تعالی کرام الکاتبین را که ننویسید بر بنده من گناهی را تا سال دیگر و میگرداند خدای تعالی از برای او نصیبی از عبادت اهل آسمانها و زمین و قسم بذاتیکه برانگیخته است مرا براستی به پیغمبری که اجتناب نمیکند از عبادت این شب مگر شقی و فاسق و فاجر شب سیم سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از آن حضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب سیم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد بیست و پنج مرتبه وا میکند خدا تعالی از برای او در روز قیامت هشت در بهشت را و می بندد و از برای او هفت در دوزخ را و می پوشاند او را خدای تعالی هزار حله و هزار تاج *

شب چهارم سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از ان حضرت آورده که هر که بگذارد در شب چهارم شعبان چهل رکعت نماز و بخواند در هر

رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد لبست و پنج مرتبه می نویسد
خدای تعالی از برای او و لعبد و هر رکعتی ثواب عبادت هزار هزار ساله و
بنا می کند از برای او لعبد و هر سوره هزار هزار شهر در بهشت و عطا می کند
او را ثواب هزار هزار شهید شب پنجم در کتاب مذکور از الحضرت صلعم آورده
که هر که بگذارد در شب پنجم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة
الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد پانصد مرتبه و لعبد از سلام صلوات
بفرستد هفتاد مرتبه بر می آرد خدای تعالی از برای او حاجت را از حاجتهای
دنیا و آخرت و عطا می کند او را لعبد و ستارگان آسمان شهرها در بهشت
شب ششم سید بن طاؤس رح در کتاب مذکور از ان حضرت صلعم آورده
که هر که بگذارد در شب ششم شعبان چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
فاتحة الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه قبض می کند خدا تعالی
روح او را بالسعادت و وسیع میگرداند قبر او را شب هفتم سید بن طاؤس رح
در کتاب مذکور از ان حضرت صلعم آورده که هر که بگذارد در شب هفتم شعبان
دو رکعت نماز و بخواند در رکعت اول فاتحة الکتاب یکمرتبه و قل هو الله احد صد مرتبه و در رکعت دوم
الحمد یک مرتبه و آیة الکرسی صد مرتبه نیست هیچ مومنی و نه مومنه که این نماز
را بگذارد مگر آنکه مستجاب میگرداند خدای تعالی دعای او را و بر می آرد حاجتهای
او را و مینویسد از برای او هر روز ثواب شهیدی و نمی ماند بر او گناه شب هشتم

سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد
در شب هشتم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در رکعت اول فاتحة الکتاب یکمرتبه و
آیه آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَیْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
کُلٌّ آمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِکَتِهِ وَکُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَیْنَ
اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَکَ رَبَّنَا
وَاِلَیْکَ الْمَصِیْرُ لَا یُکَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا
کَسَبَتْ وَعَلَیْهَا مَا اکْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِیْنَا
اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَیْنَا اِصْرًا کَمَا حَمَلْتَهُ عَلَی
الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ
وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلٰنَا فَانْصُرْنَا
عَلَی الْقَوْمِ الْکَافِرِیْنَ یک مرتبه و پانزده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت
دوم فاتحة الکتاب یک مرتبه و آیه قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِثْلُکُمْ
یُوْحٰی اِلَیَّ اَنَّمَا اِلٰهُکُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ کَانَ یَرْجُوْ
لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْیَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا یُشْرِکْ بِعِبَادَةِ
رَبِّهِ اَحَدًا یک مرتبه و پانزده مرتبه قل هو الله احد پس اگر باشد
گناهان او بیش از کف دریا بر نمی آید از دنیا مگر آنکه پاک باشد و گویا خوانده باشد
توریت و انجیل و زبور و فرقان را شب نهم سید بن طاوس رح

در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب نهم شعبان
چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و اذا جاء
نصر الله والفتح ده مرتبه حرام میگرداند خدای تعالی جسد او را بر آتش
البته و عطا میکند او را العبد بهر آیه ثواب دوازده شهید از شهدای بدر و نیز
علما **شب دهم** سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده
که هر که بگذارد در شب دهم شعبان چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
فاتحة الکتاب یک مرتبه و آیة الکرسی یک مرتبه و انا اعطیناک الکوثر
سه مرتبه پس هر که بگذارد این نماز را میگوید خدای تعالی بفرشتگان
که بنویسید از برای او صد هزار حسنه و بلند کنید از برای او صد هزار درجه و
کنید از برای او صد هزار در بسوی بهشت و نه بندید آنرا بر او هرگز و می
آمرزد او را و پدر و مادر او و همسایگان او را **شب یازدهم**
سید بن طاوس رح در کتاب اقبال از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد در
شب یازدهم شعبان هشت رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب
یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون ده مرتبه قسم بخدائیکه مبعوث کرده است مرا
براستی که نمی گذارد این نماز را مگر مومن کامل و عطا می فرماید او را خدای
تعالی بعدد هر رکعتی باغی از باغهای بهشت **شب دوازدهم**
سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد د

در شب دوازدهم شعبان دوازده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یکمرتبه
والهکم التکاثر ده مرتبه می آمرزد خدای تعالی گناهان چهل ساله او را و او
بلند میکند از برای او چهل درجه و استغفار میکنند از برای او چهل هزار
فرشته و او راست ثواب شخصی که دریافته باشد شب قدر را شب
سیزدهم سید بن طاوس ره در کتاب مذکور از آن حضرت آورده
که هر که بگذارد در شب سیزدهم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
فاتحة الکتاب یک مرتبه و والتین والزیتون یکمرتبه گویا آزاد کرده باشد
دو صد بنده را از اولاد اسمعیل ع و بر می آید از گناهانش مانند روزی که
از مادر متولد شده و عطا میکند او را خدای تعالی برات بیزاری از آتش
و رفیق سازند او را با محمد و ابراهیم و عمل دیگر درین شب گذاردن نماز است
که در عمل شب سیزدهم رجب گذشت که در لیالی بیض درین سه ماه بگذارند
شب چهاردهم در کتاب مذکور از آن
حضرت آورده که هر که بگذارد در شب چهاردهم شعبان چهار رکعت نماز
و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و والعصر پنج مرتبه می نویسد
خدای تعالی از برای او ثواب نماز گذاران از آدم تا روز قیامت
و مبعوث می کند او را در حالتیکه روی او روشن تر از آفتاب و ماه باشد
و می آمرزد او را شب پانزدهم شیخ طوسی ره در مصباح متهجد آورده

که سوال کرده شد از حضرت امام محمد باقرؑ از فضیلت نصف شعبان
فرمودند که آن بهترین شبهاست بعد از شب قدر و خدای تعالی عطای کند
فضل خود را دران به بندگان و می آمرزد آنها را بمنت میگذارد پس جهد
کنید در عبادت کردن درین شب که این شبی است که خدای تعالی
بذات مقدس خود سوگند یاد کرده است که سائلی را از درگاه خود رد
نکند تا وقتیکه سوال نکنید از و معصیتی را و گردانیده است این شب را
از برای ما اهلبیت در برابر شب قدر که از برای پیغمبر ما قرار داده است پس
سعی کنید درین شب در دعا کردن و ثنا کردن بر خدای عز و جل زیرا که
هر که بگوید درین شب صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه الحمد لله
و صد مرتبه الله اکبر می آمرزد خدای تعالی جمیع گناهان گذشته
او را و بر می آرد حاجتهای دنیا و آخرت او را خواه طلب کند خواه
نکند و در بعضی از نسخ صد مرتبه لا اله الا الله بعد از تکبیر وارد شده
است و نیز در کتاب مذکور از زید بن علی آورده که حضرت امام
زین العابدینؑ جمع میفرمودند ما را در شب نصف شعبان و شب را
سه حصه میکردند در یک حصه نماز میکردند و در یک حصه دعا میفرمودند و ما آمین میگفتیم و در یک
حصه استغفار میکردند و ما نیز استغفار میکردیم و سوال میکردیم بهشت را تا
طلوع فجر و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام رضاؑ آورده که

حضرت امیرالمومنین ؑ خواب نمی فرمودند در سه شب در شب بیست
وسوم ماه رمضان و در شب عید فطر و در شب نصف شعبان و
درین شب قسمت می شود روزیها و اجلها و هرچه می شود در سال
و نیز در کتاب مذکور آورده که بهترین اعمال درین شب زیارت
حضرت امام حسین علیه السلام است و حدیثی چند مشتمل بر ثواب و
فضیلت بسیار از برای زیارت آن حضرت ؑ درین شب نقل
کرده است که ذکر آنها موجب تطویل می شود و طریق زیارت
آنحضرت ؑ در فصل اول باب ششم در عمل روز اول رجب گذشت
و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ؑ آورده که روزه بگیرید
شعبان را و غسل بکنید در شب نیمه آن و سید ابن طاوس در کتاب
اقبال از حضرت رسالت پناه ص آورده که در خواب بودم در شب
نصف شعبان پس جبرئیل آمد و گفت ای محمد ص آیا خواب میفرمائی درین
شب گفتم ای جبرئیل این چه شب است گفت این شب نصف
شعبان است و از خواب برداشت مرا و بجانب بقیع برد و گفت بلند فرما
سر مبارک خود را بدرستیکه این شبی است که گشوده میشود درین شب درهای
آسمان و درهای رحمت و در خوشنودی خدا و در بخشش و در فضل و در توبه
و در جود و در احسان و آزاد میفرماید خدای عزوجل درین شب از بندگان

بعدد موهای چهارپایان و پشمهای ایشان ای محمد هر که احیا کند این شب را
بگفتن تکبیر و تسبیح و تهلیل و دعا و صلوات و قرارت و تطوع و استغفار باشد بهشت
جای او و آمرزیده شود گناهان گذشته و آینده او ای محمد هر که بگذارد در این
شب صد رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه
و بعد از فراغ نماز بخواند آیة الکرسی ده مرتبه و فاتحة الکتاب ده مرتبه و تسبیح کند
خدای تعالی را صد مرتبه می آمرزد خدای تعالی از برای او صد هزار گناه کبیره
را که بسبب آنها مستحق دخول نار شده باشد و عطا میفرماید او را بعدد هر سوره و
تسبیحی قصری در بهشت و شفاعت میکند در باب صد نفر از اهل خانه او و شریک
میکند او را در ثواب شهیدان و عطا میکند او را چیزیکه عطا میفرماید بروزه داران
این ماه و عبادت کنندگان این شب بغیر از آنکه از اجر ایشان چیزی کم شود
پس احیا کن این شب را ای محمد و امر کن امت خود را باحیا کردن این شب و
تقرب جستن بسوی خدایتعالی بعبادت کردن بدرستیکه این شبی است
شریف و چون آمدم بسوی حضرت جمیع فرشتگان آسمان پاهای خود را
صف کرده بودند و عبادت خدا میکردند بعضی در رکوع بودند و بعضی ایستاده و
بعضی در سجده و بعضی دعا میکردند و بعضی تکبیر میگفتند و بعضی استغفار
میکردند و بعضی تسبیح میگفتند ای محمد بدرستیکه خدایتعالی مطلع میشود در این
شب بر احوال بندگان پس می آمرزد هر مومنی را که بنماز ایستاده باشد یا نشسته

مشغول

مشغول بتسبیح باشد یا در رکوع و سجود باشد یا مشغول یاد خدا باشد و این شبی است که دعا نمیکند درین شب کسی مگر آنکه مستجاب میشود و از برای او و هر که سوال کند عطا کرده میشود باو و هر که استغفار کند آمرزیده میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول میگردد و محروم کسی است که از خیر این شب محروم گردد و نیز در کتاب مذکور آورده که در شب پانزدهم شعبان چهار رکعت نماز بگذارد و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و سوره اخلاص پنجاه مرتبه و اگر خواهد صد مرتبه و اگر خواهد دو صد و پنجاه مرتبه و بعد از سلام بگوید

اَللّٰهُمَّ اِنِّی اِلَیْکَ فَقِیْرٌ وَ مِنْ عَذَابِکَ خَائِفٌ وَ بِکَ مُسْتَجِیْرٌ رَبِّ لَا تُبَدِّلْ اِسْمِیْ وَ لَا تُغَیِّرْ جِسْمِیْ وَ لَا تُجْهِدْ بَلَائِیْ وَ لَا تُشْمِتْ بِیْ اَعْدَائِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِعَفْوِکَ مِنْ عُقُوْبَتِکَ وَ اَعُوْذُ بِرِضَاکَ مِنْ سَخَطِکَ وَ اَعُوْذُ بِرَحْمَتِکَ مِنْ عَذَابِکَ وَ اَعُوْذُ بِکَ مِنْکَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُکَ وَ لَا اُحْصِیْ مِدْحَتَکَ وَ لَا الثَّنَاءَ عَلَیْکَ اَنْتَ کَمَا اَثْنَیْتَ عَلٰی نَفْسِکَ وَ فَوْقَ مَا یَقُوْلُ الْقَائِلُوْنَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِیْ کَذَا وَ کَذَا

و نیز در کتاب مذکور از حضرت رسالت پناه آورده که هر که بگذارد در شب نصف شعبان چهار رکعت

maablib.org

نماز در میان شام و خفتن و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه وقل هو الله احد ده مرتبه و بروایتی یازده مرتبه وقل هو الله احد بست و یک مرتبه و بعد از فراغ بگوید یا ربّ اغفر لنا ده مرتبه یا ربّ ارحمنا ده مرتبه یا ربّ تب علینا ده مرتبه وقل هو الله احد بست و یک مرتبه بعد از ان بگوید سُبحانَ الّذی یُحیِ المَوتی وَیُمیتُ الاَحیاءَ وهُوَ عَلیٰ کُلِّ شَیءٍ قَدِیرٌ ده مرتبه قبول می کند خدای تعالی دعای او را و بر می آرد حاجتهای او را در دنیا و آخرت و عطا می کند نامه اعمال او را بدست راست او و باشد در حفظ خدای تعالی تا سال آینده و شیخ شهید ره در کتاب دروس آورده که در شب پانزدهم شعبان در سال دو صد و پنجاه و پنج از هجرت حضرت صاحب الزمان علیه السلام متولد شدند و شیخ طوسی در مصباح متهجد حدیثی از حضرت امام رضا علیه السلام در باب استحباب نماز حضرت جعفر طیار رض در شب نیمه شعبان آورده وطریق گذاردن آن در مطلب هفتم خاتمه خواهد آمد انشاء الله ونیز در کتاب مذکور آورده که مستحب است که در این شب این دعا بخواند اللّهُمَّ بِحَقِّ لَیلَتِنا هٰذِهِ وَمَولُودِها وَحُجَّتِکَ وَمَوعُودِهَا الَّتی قَرَنتَ اِلیٰ فَضلِها فَضلاً فَتَمَّت کَلِمَتُکَ

صِدقاً وعداً لا مُبدِّلَ لِكلماتِك ولا مُعقِّبَ لِآياتِك
نُورُكَ المُتألِّقُ وضِياؤُكَ المُشرِقُ والعَلَمُ النُّورُ في
طَخياءِ الدَّيجُورِ الغائِبُ المَستُورُ جَلَّ مَولِدُهُ وكَرُمَ
مَحتِدُهُ والمَلائِكَةُ شُهَّدُهُ واللهُ ناصِرُهُ ومُؤيِّدُهُ
إذا آنَ مِيعادُهُ والمَلائِكَةُ أمدادُهُ سَيفُ اللهِ
الَّذي لا يَنبُو ونُورُهُ الَّذي لا يَخبُو وذُو الحِلمِ الَّذي
لا يَصبُو مَدارُ الدَّهرِ ونَوامِيسُ العَصرِ ووُلاةُ الأمرِ
والمُنَزَّلُ عَلَيهِمُ الذِّكرُ وما يَتنَزَّلُ في لَيلَةِ القَدرِ و
أصحابُ الحَشرِ والنَّشرِ تَراجِمَةُ وَحيِهِ ووُلاةُ أمرِهِ
ونَهيِهِ اللّهُمَّ فَصَلِّ عَلى خاتِمِهِم وقائِمِهِمُ المَستُورِ
عَن عَوالِمِهِم وأدرِك بِنا أيّامَهُ وظُهُورَهُ وقِيامَهُ
واجعَلنا مِن أنصارِهِ واقرِن ثارَنا بِثارِهِ واكتُبنا
في أعوانِهِ وخُلَصائِهِ وأحيِنا في دَولَتِهِ ناعِمِينَ
وبِصُحبَتِهِ غانِمِينَ وبِحَقِّهِ قائِمِينَ ومِنَ السُّوءِ
سالِمِينَ يا أرحَمَ الرّاحِمِينَ والحَمدُ لِلّهِ رَبِّ
العالَمِينَ وصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيِّينَ والمُرسَلِينَ
وعَلى أهلِ بَيتِهِ الصّادِقِينَ وعِترَتِهِ النّاطِقِينَ

واُلعن جمیع الظالمین واحکم بیننا وبینهم یا احکم
الحاکمین و کفعمی در مصباح آورده که در شب نیمه شعبان دعاء
اللهم العن صنمی قریش را بخوانند واین دعا در فصل
دوازدهم باب دهم مذکور شد وبخواند درین شب صلواتی را که حضرت
امام زین العابدین ع در هر روز شعبان در وقت زوال و در شب نیمه آن میخواندند
در اعمال مشترکه شعبان خواهد آمد وسید ابن طاوس رح در کتاب
اقبال از کمیل ابن زیاد آورده که نشسته بودم در خدمت مولائے
خود حضرت امیر المومنین ع در مسجد بصره و با او بودم در جماعتے از
اصحاب پس عرض کردند بعضے از انها از معنے قول خدائے تعالی
فیها یفرق کل امر حکیم آنحضرت ع فرمودند که آن شب نصف شعبان
است و فرمودند که نیست بنده که احیا کند آن شب را و بخواند دعای خضر ع را
مگر آنکه مستجاب میشود دعائے او و چون از انجا آنحضرت ع برگشتند شب
بخدمت آنحضرت رفتم فرمودند که کجا آمدی ای کمیل رح عرض کردم
یا امیر المومنین ع دعائے خضر ع را میخواهم فرمودند که بنشین ای کمیل
چون حفظ نمائی این دعا را پس بخوان در هر شب جمعه یک مرتبه یا در
هر ماهے یک مرتبه یا در هر سالے یک مرتبه یا در عمر خود یک
مرتبه که کفایت شر دشمنان از تو شود و یارے کرده شوے

روزی داده شوی ای کمیل طول صحبت تو باعث آن شده که چنین کرامتی
ابراز نمایم پس فرمودند که بنویس اللهم انی اسئلک برحمتک التی
وسعت کل شیء وبقوتک التی قهرت بها کل شیء وخضع لها کل
شیء وذل لها کل شیء وبجبروتک التی غلبت بها کل شیء
وبعزتک التی لا یقوم لها شیء وبعظمتک التی ملأت کل شیء
وبسلطانک الذی علا کل شیء وبوجهک الباقی بعد فناء کل شیء
وباسمائک التی ملأت ارکان کل شیء وبعلمک الذی احاط بکل
شیء وبنور وجهک الذی اضاء له کل شیء یا نور یا قدوس
یا اول الاولین ویا آخر الآخرین اللهم اغفر لی
الذنوب التی تهتک العصم اللهم اغفر لی
الذنوب التی تنزل النقم اللهم اغفر لی
الذنوب التی تغیر النعم اللهم اغفر لی الذنوب التی تحبس
الدعاء اللهم اغفر لی الذنوب التی تقطع الرجاء اللهم
اغفر لی الذنوب التی تنزل البلاء اللهم اغفر لی کل
ذنب اذنبته وکل خطیئة اخطأتها اللهم انی
اتقرب الیک بذکرک واستشفع بک الی نفسک
واسئلک بجودک ان تدنینی من قربک وان توزعنی

شُكرِكَ وَاَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ سُؤَالَ
خَاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ اَنْ تُسَامِحَنِي وَتَرْحَمَنِي وَتَجْعَلَنِي بِقِسْمِكَ
رَاضِياً قَانِعاً وَفِي جَمِيعِ الْاَحْوَالِ مُتَوَاضِعاً اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ سُؤَالَ
مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَاَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ حَاجَتَهُ وَعَظُمَ
فِيمَا عِنْدَكَ رَغْبَتُهُ اَللّٰهُمَّ عَظُمَ سُلْطَانُكَ وَعَلَا مَكَانُكَ وَخَفِيَ
مَكْرُكَ وَظَهَرَ اَمْرُكَ وَغَلَبَ قَهْرُكَ وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ وَلَا يُمْكِنُ الْفِرَارُ
مِنْ حُكُومَتِكَ اَللّٰهُمَّ لَا اَجِدُ لِذُنُوبِي غَافِراً وَلَا لِقَبَائِحِي سَاتِراً وَلَا لِشَيْءٍ
مِنْ عَمَلِيَ الْقَبِيحِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلاً غَيْرَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ
وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَتَجَرَّأْتُ بِجَهْلِي وَسَكَنْتُ اِلٰى قَدِيمِ
ذِكْرِكَ لِي وَمَنِّكَ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ مَوْلَايَ كَمْ مِنْ قَبِيحٍ سَتَرْتَهُ وَكَمْ مِنْ فَادِحٍ
مِنَ الْبَلَاءِ اَقَلْتَهُ وَكَمْ مِنْ عِثَارٍ وَقَيْتَهُ وَكَمْ مِنْ مَكْرُوهٍ دَفَعْتَهُ
وَكَمْ مِنْ ثَنَاءٍ جَمِيلٍ لَسْتُ اَهْلاً لَهُ نَشَرْتَهُ اَللّٰهُمَّ عَظُمَ بَلَائِي
وَاَفْرَطَ بِي سُوءُ حَالِي وَقَصُرَتْ بِي اَعْمَالِي وَقَعَدَتْ بِي اَغْلَالِي وَ
حَبَسَنِي عَنْ نَفْعِي بُعْدُ اَمَالِي وَخَدَعَتْنِي الدُّنْيَا بِغُرُورِهَا وَنَفْسِي
بِخِيَانَتِهَا وَمِطَالِي يَا سَيِّدِي فَاَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ اَنْ لَا يَحْجُبَ
عَنْكَ دُعَائِي سُوءُ عَمَلِي وَفِعَالِي وَلَا تَفْضَحْنِي بِخَفِيِّ مَا اطَّلَعْتَ
عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي وَلَا تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلٰى مَا عَمِلْتُهُ فِي خَلَوَاتِي

مِن سُوءِ فِعلِي وَاِسَاءَتِي وَدَوَامِ تَفرِيطِي وَجَهَالَتِي وَكَثرَةِ شَهَوَاتِي وَغَفلَتِي
وَكُنِ اللّٰهُمَّ بِعِزَّتِكَ لِي فِي الاَحوَالِ كُلِّهَا رَؤُوفًا وَعَلَيَّ فِي جَمِيعِ الاُمُورِ
عَطُوفًا اِلٰهِي وَرَبِّي مَن لِي غَيرُكَ اَسئَلُهُ كَشفَ ضُرِّي وَالنَّظَرَ
فِي اَمرِي اِلٰهِي وَمَولَايَ اَجرَيتَ عَلَيَّ حُكمًا اِتَّبَعتُ فِيهِ هَوٰى نَفسِي
وَلَم اَحتَرِس فِيهِ مِن تَزيِينِ عَدُوِّي فَغَرَّنِي بِمَا اَهوٰى
وَاَسعَدَهُ عَلٰى ذٰلِكَ القَضَاءُ فَتَجَاوَزتُ بِمَا جَرٰى عَلَيَّ مِن
ذٰلِكَ بَعضَ حُدُودِكَ وَخَالَفتُ بَعضَ اَوَامِرِكَ فَلَكَ الحَمدُ
عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذٰلِكَ وَلَا حُجَّةَ لِي فِيمَا جَرٰى عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ وَاَلزَمَنِي
حُكمُكَ وَبَلَاؤُكَ وَقَد اَتَيتُكَ يَا اِلٰهِي بَعدَ تَقصِيرِي وَاِسرَافِي
عَلٰى نَفسِي مُعتَذِرًا نَادِمًا مُنكَسِرًا مُستَقِيلًا مُستَغفِرًا مُنِيبًا مُقِرًّا
مُذعِنًا مُعتَرِفًا لَا اَجِدُ مَفَرًّا مِمَّا كَانَ مِنِّي وَلَا مَفزَعًا اَتَوَجَّهُ اِلَيهِ
فِي اَمرِي غَيرَ قَبُولِكَ عُذرِي وَاِدخَالِكَ اِيَّايَ فِي سَعَةٍ
مِن رَحمَتِكَ اَللّٰهُمَّ فَاقبَل عُذرِي وَارحَم شِدَّةَ ضُرِّي
وَفُكَّنِي مِن شَدِّ وَثَاقِي يَا رَبِّ ارحَم ضَعفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ
جِلدِي وَدِقَّةَ عَظمِي يَا مَن بَدَاَ خَلقِي وَذِكرِي وَتَربِيَتِي وَبِرِّي
وَتَغذِيَتِي هَبنِي لِابتِدَاءِ كَرَمِكَ وَسَالِفِ بِرِّكَ بِي يَا اِلٰهِي وَ
سَيِّدِي وَرَبِّي اَتُرَاكَ مُعَذِّبِي بِنَارِكَ بَعدَ تَوحِيدِكَ وَبَعدَ

مَا انْطَوىٰ عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَلَهِجَ بِهِ
لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ وَاعْتَقَدَهُ ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ
وَبَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَدُعَائِي خَاضِعاً لِرُبُوبِيَّتِكَ
هَيْهَاتَ اَنْتَ اَكْرَمُ مِنْ اَنْ تُضَيِّعَ مَنْ رَبَّيْتَهُ اَوْ تُبْعِدَ مَنْ
اَدْنَيْتَهُ اَوْ تُشَرِّدَ مَنْ اٰوَيْتَهُ اَوْ تُسَلِّمَ اِلَى الْبَلَاءِ مَنْ كَفَيْتَهُ وَ
رَحِمْتَهُ وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَاِلٰهِي وَمَوْلَايَ اَتُسَلِّطُ
النَّارَ عَلَىٰ وُجُوهٍ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً وَعَلَىٰ اَلْسُنٍ نَطَقَتْ
بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ مَادِحَةً وَعَلَىٰ قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ
بِاِلٰهِيَّتِكَ مُحَقِّقَةً وَعَلَىٰ ضَمَائِرَ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتّىٰ صَارَتْ
خَاشِعَةً وَعَلَىٰ جَوَارِحَ سَعَتْ اِلَىٰ اَوْطَانِ تَعَبُّدِكَ طَائِعَةً وَ
اَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ مُذْعِنَةً مَا هٰكَذَا الظَّنُّ بِكَ وَلَا اُخْبِرْنَا
بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَاَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ
الدُّنْيَا وَعُقُوبَاتِهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَىٰ اَهْلِهَا
عَلَىٰ اَنَّ ذٰلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْثُهُ يَسِيرٌ بَقَاؤُهُ قَصِيرٌ
مُدَّتُهُ فَكَيْفَ احْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْاٰخِرَةِ وَجَلِيلِ وُقُوعِ الْمَكَارِهِ
فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ وَيَدُومُ مَقَامُهُ وَلَا يُخَفَّفُ
عَنْ اَهْلِهِ لِاَنَّهُ لَا يَكُونُ اِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ

بِسَخَطِكَ وَ هٰذَا مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمٰوَاتُ وَ الْاَرْضُ
يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ بِي وَ اَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ
الْحَقِيرُ الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ يَا اِلٰهِي وَ رَبِّي وَ سَيِّدِي
وَ مَوْلَايَ لِاَيِّ الْاُمُورِ اِلَيْكَ اَشْكُو وَ لِمَا مِنْهَا اَضِجُّ وَ
اَبْكِي لِاَلِيمِ الْعَذَابِ وَ شِدَّتِهِ اَمْ لِطُولِ الْبَلَاءِ وَ مُدَّتِهِ
فَلَئِنْ صَيَّرْتَنِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ اَعْدَائِكَ وَ جَمَعْتَ
بَيْنِي وَ بَيْنَ اَهْلِ بَلَائِكَ وَ فَرَّقْتَ بَيْنِي وَ بَيْنَ اَحِبَّائِكَ
وَ اَوْلِيَائِكَ فَهَبْنِي يَا اِلٰهِي وَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ رَبِّي
صَبَرْتُ عَلٰى عَذَابِكَ فَكَيْفَ اَصْبِرُ عَلٰى فِرَاقِكَ وَ هَبْنِي
صَبَرْتُ عَلٰى حَرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ اَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ اِلٰى كَرَامَتِكَ
اَمْ كَيْفَ اَسْكُنُ فِي النَّارِ وَ رَجَائِي عَفْوُكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا
سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ اُقْسِمُ صَادِقًا لَئِنْ تَرَكْتَنِي نَاطِقًا
لَاَضِجَّنَّ اِلَيْكَ بَيْنَ اَهْلِهَا ضَجِيجَ الْاٰمِلِينَ وَ لَاَصْرُخَنَّ
اِلَيْكَ صُرَاخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَ لَاَبْكِيَنَّ عَلَيْكَ بُكَاءَ
الْفَاقِدِينَ وَ لَاُنَادِيَنَّكَ اَيْنَ كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ
يَا غَايَةَ اٰمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا
حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَ يَا اِلٰهَ الْعَالَمِينَ اَفَتُرَاكَ

maablib.org

سُبحانَكَ يا اِلٰهي وَبِحَمدِكَ تَسمَعُ فيها صَوتَ عَبدٍ مُسلِمٍ سُجِنَ
فيها بِمُخالَفَتِهِ وَذاقَ طَعمَ عَذابِها بِمَعصِيَتِهِ وَحُبِسَ بَينَ اَطباقِها
بِجُرمِهِ وَجَريرَتِهِ وَهُوَ يَضِجُّ اِلَيكَ ضَجيجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحمَتِكَ وَيُناديكَ
بِلِسانِ اَهلِ تَوحيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ اِلَيكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يا مَولايَ
فَكَيفَ يَبقىٰ فِي العَذابِ وَهُوَ يَرجُو ما سَلَفَ مِن حِلمِكَ
وَرَأفَتِكَ وَرَحمَتِكَ اَم كَيفَ تُؤلِمُهُ النّارُ وَهُوَ يَأمُلُ
فَضلَكَ وَرَحمَتَكَ اَم كَيفَ يُحرِقُهُ لَهَبُها وَاَنتَ تَسمَعُ
صَوتَهُ وَتَرىٰ مَكانَهُ اَم كَيفَ يَشتَمِلُ عَلَيهِ زَفيرُها وَاَنتَ تَعلَمُ
ضَعفَهُ اَم كَيفَ يَتَغَلغَلُ بَينَ اَطباقِها وَاَنتَ تَعلَمُ صِدقَهُ اَم كَيفَ
تَزجُرُهُ زَبانِيَتُها وَهُوَ يُناديكَ يا رَبَّهُ اَم كَيفَ يَرجُو فَضلَكَ في
عِتقِهِ مِنها فَتَترُكُهُ فيها هَيهاتَ ما ذٰلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا
المَعرُوفُ مِن فَضلِكَ وَلا مُشبِهٌ لِما عامَلتَ بِهِ المُوَحِّدينَ
مِن بِرِّكَ وَاِحسانِكَ فَبِاليَقينِ اَقطَعُ لَولا ما حَكَمتَ بِهِ
مِن تَعذيبِ جاحِديكَ وَقَضَيتَ بِهِ مِن اِخلادِ مُعانِديكَ
لَجَعَلتَ النّارَ كُلَّها بَرداً وَسَلاماً وَما كانَت لِاَحَدٍ فيها مَقَرّاً
وَلا مُقاماً لٰكِنَّكَ تَقَدَّسَت اَسماؤُكَ اَقسَمتَ
اَن تَملَأَها مِنَ الكافِرينَ مِنَ الجِنَّةِ وَالنّاسِ

اَجمَعينَ

أجمعين وأن تخلّد فيها المعاندين وأنت جلّ ثناؤك
قلت مبتدئاً وتطوّلت بالانعام متكرّماً أفمن كان مؤمناً
كمن كان فاسقاً لا يستوون الهي وسيّدي فاسئلك
بالقدرة التي قدّرتها وبالقضية التي حتمتها وحكمتها وغلبت
من عليه أجريتها أن تهب لي في هذه الليلة وفي هذه
الساعة كلّ جرم أجرمته وكلّ ذنب أذنبته وكلّ قبيح
أسررته وكلّ جهل عملته كتمته أو أعلنته أخفيته أو
أظهرته وكلّ سيّئة أمرت باثباتها الكرام الكاتبين
الّذين وكّلتهم بحفظ ما يكون منّي وجعلتهم شهوداً على
مع جوارحي وكنت أنت الرّقيب عليّ من ورائهم والشاهد
لما خفي عنهم وبرحمتك أخفيته وبفضلك سترته و
أن توفّر حظّي من كلّ خير تنزله أو احسان تفضّله أو
برّ تنشره أو رزق تبسطه أو ذنب تغفره أو خطاءٍ
تستره يا ربّ يا ربّ يا ربّ يا الهي وسيّدي ومولاي
ومالك رقّي يا من بيده ناصيتي يا عليماً بضرّي ومسكنتي
يا خبيراً بفقري وفاقتي يا ربّ يا ربّ يا ربّ
أسئلك بحقّك وقدسك وأعظم صفاتك و

اَسْمَائِكَ اَنْ تَجْعَلَ اَوْقَاتِيْ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ
مَعْمُوْرَةً وَبِخِدْمَتِكَ مَوْصُوْلَةً وَاَعْمَالِيْ عِنْدَكَ مَقْبُوْلَةً
حَتّٰى تَكُوْنَ اَعْمَالِيْ وَاَوْرَادِيْ كُلُّهَا وِرْدًا وَّاحِدًا وَّ
حَالِيْ فِيْ خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِيْ يَا مَنْ عَلَيْهِ
مُعَوَّلِيْ يَا مَنْ اِلَيْهِ شَكَوْتُ اَحْوَالِيْ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
قَوِّ عَلٰى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِيْ وَاشْدُدْ عَلَى الْعَزِيْمَةِ جَوَانِحِيْ
وَهَبْ لِيَ الْجِدَّ فِيْ خَشْيَتِكَ وَالدَّوَامَ فِي الْاِتِّصَالِ
بِخِدْمَتِكَ حَتّٰى اَسْرَحَ اِلَيْكَ فِيْ مَيَادِيْنِ السَّابِقِيْنَ وَ
اُسْرِعَ اِلَيْكَ فِي الْمُبَادِرِيْنَ وَاَشْتَاقَ اِلٰى قُرْبِكَ فِي الْمُشْتَاقِيْنَ
وَاَدْنُوَ مِنْكَ دُنُوَّ الْمُخْلِصِيْنَ وَاَخَافَكَ مَخَافَةَ الْمُوْقِنِيْنَ
وَاَجْتَمِعَ فِيْ جِوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَللّٰهُمَّ وَمَنْ اَرَادَنِيْ
بِسُوْءٍ فَاَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِيْ فَكِدْهُ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ اَحْسَنِ
عِبَادِكَ نَصِيْبًا عِنْدَكَ وَاَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً مِّنْكَ وَاَخَصِّهِمْ
زُلْفَةً لَّدَيْكَ فَاِنَّهُ لَا يُنَالُ ذٰلِكَ اِلَّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ لِيْ
بِجُوْدِكَ وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَاحْفَظْنِيْ بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ
لِسَانِيْ بِذِكْرِكَ لَهِجًا وَّقَلْبِيْ بِحُبِّكَ مُتَيَّمًا وَّمُنَّ عَلَيَّ بِحُسْنِ
اِجَابَتِكَ وَاَقِلْنِيْ عَثْرَتِيْ وَاغْفِرْ لِيْ زَلَّتِيْ فَاِنَّكَ

قَضَيْتَ

قضیت علی عبادک بعبادتک وامرتهم بدعائک
وضمنت لهم الاجابة فالیک یا رب نصبت وجهی
والیک یا رب مددت یدی فبعزتک استجب لی
دعائی وبلغنی مُنای ولا تقطع من فضلک رجائی
واکفنی شر الجن والانس من اعدائی یا سریع الرضا اغفر لمن
لا یملک الا الدعاء فانک فعال لما تشاء یا من
اسمه دواء وذکره شفاء وطاعته غنی ارحم من
راس ماله الرجاء وسلاحه البکاء یا سابغ النعم
یا دافع النقم یا نور المستوحشین فی الظلم یا عالما لا
یعلم صل علی محمد وآل محمد وافعل بی ما انت اهله وصلی الله
علی رسوله والائمة المیامین من آله وسلم تسلیما

علامه مجلسی نوشته که از حضرت صادق ع منقول است
که روزه بدارید نیمه ماه شعبان را و در شب نیمه آن غسل کنید که باعث
تخفیف گناهان شما باشد و رحمت الهی شما را دریابد و از جمله اعمال
این شب زیارت امام حسین ع است و از حضرت امام زین العابدین ع
منقول است که هر که خواهد با او مصافحه کنند روح صد و بست و چهار
هزار پیغمبر پس زیارت کند حضرت امام حسین ع را در شب نصف شعبان

زیرا که ملائکه و پیغمبران درین شب از خدا رخصت می طلبند که بزیارت آنحضرت ع بیایند و رخصت می یابند پس خوشا حال کسیکه این بزرگواران با او مصافحه کنند و از جمله ایشانند پنج پیغمبر اولوالعزم نوح ع و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد ص که مبعوث گردیده اند بمشرق و مغرب زمین و جنیان و آدمیان و از حضرت صادق ع منقول است که در شب نیمه شعبان می آمرزند جمیع گناهان کسی را که زیارت آنحضرت کند در آن شب و اقل زیارت آنحضرت آنست که ببام یا به صحن گشاده در آید و بجانب راست آسمان و بجانب چپ و ببالای سر نظر کند پس بانگشت اشاره بجانب راست قبر کند و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ و اگر زیارت مبسوطه و زیارت سایر شهدا و زیارت حضرت علی بن الحسین بعمل آورد بهتر است و این زیارات در ماه رجب مذکور شد و ابن بابویه از حضرت امام حسن مجتبی ع روایت کرده که جبرئیل بر حضرت رسول خدا ص نازل شد و گفت یا محمد امت خود را امر کن که در شب نیمه شعبان ده رکعت نماز بکنند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخوانند پس بسجده روند و در سجده بگویند اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدَ سَوَادِيْ وَ خَيَالِيْ وَ بَيَاضِيْ يَا عَظِيْمَ كُلِّ عَظِيْمٍ اِغْفِرْ لِيْ ذَنْبِيْ

الْعَظِيمُ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهُ غَيْرُكَ يَا عَظِيمُ پس هر که این عمل را
بجا آورد محو کند حق تعالے از و هفتاد و دو هزار گناه را و مثل آن حسنه
در نامه عمل او بنویسد و محو کند از پدر و مادرش هفتاد هزار گناه را و
صاحب روضة الاذکار نوشته که سنت است در این شب سه مرتبه
سوره یٰس خواندن یکے بجهت وسعت رزق و دوم بجهت مزید عمر سوم
بجهت مغفرت و بعد از هر مرتبه این دعا بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتُ كَتَبْتَ اِسْمِي فِي دِيْوَانِ السُّعَدَاءِ
فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَاِنْ كُنْتَ كَتَبْتَ اِسْمِي فِي
دِيْوَانِ الْاَشْقِيَاءِ فَامْحُهُ وَاَثْبِتْهُ فِي دِيْوَانِ السُّعَدَاءِ فَاِنَّكَ
تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَتُثْبِتُ وَعِنْدَكَ اُمُّ الْكِتَابِ **شب شانزدهم** شب شانزدهم
سید ابن طاؤس رہ در کتاب اقبال از حضرت رسالت پناه صلعم آورده
که هر که بگذارد در شب شانزدهم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے
فاتحة الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد پانزده مرتبه بدرستیکه خدای
تعالے ایمن فرمود که هر که بگذارد این نماز را عطا می کنم با و مانند چیزیکه
عطا کرده ام آنرا به پیغمبرے و نامی کند خدای تعالے از برای او
هزار قصر در بهشت **شب هفدهم** سید ابن طاؤس انار الله
مرقده در کتاب مذکور از ان حضرت صلعم آورده که هر که بگذارد در شب هفدهم شب هفدهم

شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یکمرتبه و قل هو الله احد هفتاد مرتبه
وچون از نماز فارغ شود استغفار کند هفتاد مرتبه بر نخیزد از جای خود
تا آنکه بیامرزد خدای تعالی او را و نوشته نمی شود بر او هیچ گناهی

شب هیجدهم سید ابن طاوس رحمه الله در کتاب اقبال
از آنحضرت ؑ آورده که هر که بگذارد در شب هیجدهم شعبان ده رکعت
نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد ده
مرتبه بر می آرد خدای تعالی برای او هر حاجتی را که طلب کند
در آن شب و اگر شقی باشد سعید میگرداند او را و اگر بمیرد در آن
سال بمیرد شهید

شب نوزدهم سید ابن طاوس در کتاب
مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در شب نوزدهم شعبان دو رکعت
نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و قل اللّٰهُمَّ مالِكَ
الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ
تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ
إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ
مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ پنج مرتبه می آمرزد
حق تعالی جمیع گناهان گذشته و آینده او را و قبول می کند هر نمازی را که

بعد ازان بگذارد و اگر خیاچه باشد پدر و مادر او و در آتش بری آرد آنها را از
آتش **شب بستم** سید ابن طاوس رح در کتاب مذکور ازانحضرت
آورده که هرکه بگذارد در شب بستم شعبان چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
فاتحة الکتاب یک مرتبه و اذا جاء نصر الله پانزده مرتبه قسم بخدائے که
برانگیخته است مرا براستی به پیغمبرے که نمی آید از دنیا تا آنکه به بیند
مرا در خواب و می بیند جای خود را در بهشت و محشور می شود با کریمان نیکوکار **شب**
بست و یکم سید ابن طاوس رح در کتاب مذکور ازانحضرت آورده که هرکه بگذارد
در شب بست و یکم شعبان هشت رکعت نماز و بخواند در هر رکعت فاتحة الکتاب و
قل هو الله احد و معوذتین را می نویسد خداے تعالے از برای او بعدد ستارگان
آسمان حسنات را و بلند می کند از برای او بعدد آنها درجات را و محو میکند از و بعدد آنها
گناهان را **شب بست و دوم** سید ابن طاوس رح در کتاب مذکور ازان
حضرت آورده که هرکه بگذارد در شب بست و دوم شعبان دو رکعت نماز و بخواند
در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون یک مرتبه و قل هو الله
احد پانزده مرتبه مینویسد خدای تعالی نام او را در نامهای راست گویان می آید او در
روز قیامت در زمرهٔ پیغمبران و خواهد بود در ستر خدای تعالی **شب بست و سوم** سید
ابن طاوس رح در کتاب مذکور ازانحضرت آورده که هرکه بگذارد در شب بست و سوم شعبان
سی رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و اذا زلزلت الارض یک مرتبه

شب بستم
شب بست و یکم
شب بست و دوم
شب بست و سوم

دور میگرداند خدای تعالی از دل او کینه و خیانت را شب بیست
و چهارده سید ابن طاؤس ره در کتاب مذکور از انحضرت ص اورده که هرکه
بگذارد در شب بیست و چهارم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
فاتحة الکتاب یک مرتبه و اذا جاء نصر الله والفتح ده مرتبه آزاد گرداند خدای
تعالی او را از آتش و نجات دهد از عذاب قبر شب بیست و پنجم
سید ابن طاؤس ره در کتاب مذکور از انحضرت ص آورده که هرکه بگذارد در شب
بیست و پنجم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب و
الهکم التکاثر را عطا می کند خدای تعالی باو ثواب جماعتی که امر بمعروف
و نهی از منکر می کنند و ثواب هفتاد پیغمبر شب بیست و ششم سید
ابن طاؤس ره در کتاب مذکور از انحضرت ص آورده که هرکه بگذارد در شب بیست و ششم
شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و آمن
الرسول ده مرتبه عافیت می بخشد او را خدای تعالی از آفتهای دنیا
و آخرت و عطا می کند او را شش نور در روز قیامت شب بیست
و هفتم سید ابن طاؤس رحمه الله در کتاب مذکور از انحضرت ص آورده
که هرکه بگذارد در شب بیست و هفتم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
فاتحة الکتاب یکمرتبه و سبح اسم ربک الاعلی ده مرتبه می نویسد خدای تعالی
از برای او هزار هزار حسنه را و محو میکند از و هزار هزار گناه را و بلند میکند از برای او

هزار هزار درجه را و می پوشانند او را تاجی از نور شب بیست و هشتم سید
ابن طاوس رح در کتاب مذکور از انحضرت ع آورده که هر که بگذارد در شب بیست و
هشتم شعبان چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب و قل هو الله
و معوذتین را مبعوث می کند خدای تعالی او را از قبر در حالیکه روی او
مثل ماه شب چهارده باشد و دور می کند از و هولهای روز قیامت را شب
بیست و نهم سید ابن طاوس رح در کتاب مذکور از انحضرت آورده
که هر که بگذارد در شب بیست و نهم شعبان ده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
فاتحة الکتاب یک مرتبه و الهیکم التکاثر ده مرتبه و معوذتین ده مرتبه
و قل هو الله احد ده مرتبه عطا می کند او را خدای تعالی ثواب
مجاهد کنندگان و سنگین می گرداند ترازوی عمل او را و سبک می کند
بر و حساب او می گذرد بر صراط مانند برق درخشنده شب سی ام سید ابن
طاوس رحمه الله در کتاب مذکور از انحضرت ع آورده که هر که بگذارد در شب سی ام
شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب و ده مرتبه سبح اسم ربک
الاعلی و چون از نماز فارغ شود صلوات بفرستد صد مرتبه قسم بخدایی که
مبعوث کرده است مرا به راستی به پیغمبری که خدای تعالی بلند می کند از
برای او هزار هزار شهر را در بهشت نعیم و اگر جمع شوند اهل آسمان ها و زمین
به شمردن ثواب گذارنده این نماز هر آئینه عاجز آیند و بر می آرد

خداے تعالے از براے او ہزار حاجت **اعمال مشترکہ ایام ماہ شعبان** شیخ طوسی رحمہ اللہ در کتاب مصباح متہجد آوردہ کہ حضرت امام زین العابدین علیہ السلام دعامی فرمودند در وقت زوال ہر روز از شعبان و در شب نیمہ آن این صلوات اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَۃِ النُّبُوَّۃِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَۃِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلٰٓئِکَۃِ وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَاَھْلِ بَیْتِ الْوَحْیِ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْکِ الْجَارِیَۃِ فِی اللُّجَجِ الْغَامِرَۃِ یَاْمَنُ مَنْ رَکِبَھَا وَیَغْرَقُ مَنْ تَرَکَھَا الْمُتَقَدِّمُ لَھُمْ مَارِقٌ وَّالْمُتَاَخِّرُ عَنْھُمْ زَاھِقٌ وَّاللَّازِمُ لَھُمْ لَاحِقٌ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ الْکَھْفِ الْحَصِیْنِ وَغِیَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَکِیْنِ وَمَلْجَاِ الْھَارِبِیْنَ وَمَنْجَی الْخَائِفِیْنَ وَعِصْمَۃِ الْمُعْتَصِمِیْنَ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً کَثِیْرَۃً طَیِّبَۃً تَکُوْنُ لَھُمْ رِضًا وَّلِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اَدَآءً وَّقَضَآءً بِحَوْلٍ مِّنْکَ وَقُوَّۃٍ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ الطَّیِّبِیْنَ الْاَبْرَارِ الْاَخْیَارِ الَّذِیْنَ اَوْجَبْتَ لَھُمْ حُقُوْقَھُمْ وَمَوَدَّتَھُمْ وَفَرَضْتَ طَاعَتَھُمْ وَوِلَایَتَھُمْ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاعْمُرْ قَلْبِیْ بِطَاعَتِکَ وَلَا تُخْزِنِیْ بِمَعْصِیَتِکَ وَارْزُقْنِیْ مُوَاسَاۃَ

مِن قدرت علیه مِن رِزقک بما وسّعت علی من
فضلک ونشرت علی من عدلک وأحییته تحت
ظلّک وهذا شهر نبیّک سیّد رُسلک شعبان الّذی
حففته منک بالرّحمة والرّضوان الّذی کان رسول الله
صلّی الله علیه وآله یدأب فی صیامه وقیامه فی لیالیه
وأیّامه بخوعاً لک فی إکرامه وإعظامه إلی محلّ
حِمامه اللّهمّ فأعنّا علی الاستنان بسنّته فیه
ونیل الشّفاعة لدیه اللّهمّ فاجعله لی شفیعاً
مشفّعاً وطریقاً إلیک مهیعاً واجعلنی له متّبعاً حتّی
ألقاک یوم القیمة عنّی راضیاً وعن ذنوبی غاضیاً قد
أوجبت لی منک الرّحمة والرّضوان وأنزلتنی دار
القرار ومحلّ الأخیار وهم روایت است که در هر صبح وشام در ماه شعبان
این دعا بخواند ماشاء الله توجّهاً إلی الله ماشاء الله
تعبّداً لله ماشاء الله استکانة لله ماشاء الله تضرّعاً
إلی الله ماشاء الله تعبّداً لله ماشاء الله تلطّفاً بالله ماشاء الله
استغاثة بالله ماشاء الله استغاثة بالله ماشاء الله لا حول
ولا قوّة إلّا بالله العلیّ العظیم اعمال روزها بسندهای معتبر

از حضرت صادق ع منقول است که هر که روز اول ماه شعبان را روزه دارد بهشت براو واجب گردد البته و از حضرت امام رضاع منقول است استحباب روزه سه روز اول و سه روز میان و سه روز آخر ماه و شیخ مفید رو آورده که در روز سیم شعبان در سال چهار از هجرت حضرت امام حسین ع متولد شدند و شیخ طوسی روایتی نقل کرده است که روز ولادت سید الشهداء ع در پنجم این ماه است هرگاه احتیاطا عمل روز سیم بالخصوص از زیارت آن حضرت درین روز هم بجا آورند بهتر است و نیز شیخ بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده است که حضرت امیرالمومنین ع در شب هفتم ماه شعبان متولد شده اند اگرچه خلاف مشهور است چنانچه در ماه رجب مذکور شد اما بروفق این روایت اگر روزه و زیارت و سایر اعمال خیر را درین روز بعمل آورند مناسب است و اعمال ایام البیض ماه شعبان اعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم چنانچه در اعمال ماه رجب مذکور شد بعمل آرد و از حضرت امام رضاع منقول است که در بقیه این ماه و در جمعه آخر استغفار بسیار بکن و از مظالم بیرون آی و از خدا بترس و کینه مومنین را از دل بیرون کن و روزه این ماه را وصل کن به ماه رمضان و بسیار بخوان درین ایام این دعا را اَللّٰهُمَّ اِنْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنَا فِيْمَا مَضٰى مِنْ شَعْبَانَ فَاغْفِرْ لَنَا فِيْمَا بَقِيَ مِنْهُ

فصل

فصل سوم در احکام کسوف و خسوف و فضائل ماه مبارک رمضان و مسائل ضروریه و اعمال آن بدانکه هر سال که در ماه رمضان المبارک آفتاب بگیرد مردمان همگی پادشاه فارس اطاعت کنند و روم را بر عرب غلبهٔ عظیم بهم رسد پس ایشان بر مردم غالب شوند و غنیمت بسیار از ایشان بگیرند و اما آثار ماه گرفتن پس هر سال که در شهر رمضان ماه بگیرد در بلاد جبل سرما سخت شود و باران و برق بسیار باشد و در زمین فارس درندگان بهم رسد و در شهرها مرگ زنان و اطفال بسیار بهم رسد فضائل ماه رمضان و مسائل از جناب امیر المومنین علیه السلام منقول است که رسول خدا روزی خطبه خواند و فرمود ایها الناس تحقیق که بر شما ماهی رسیده است که پر است از برکت و رحمت و مغفرت و ماهی است افضلترین ماهها و روزش بهترین روزها و شبش عمده ترین شبها و ساعتش نیکوترین ساعتها و ماهیست که شما مهمان خدائید و نفس شما تسبیح و خواب شما عبادت و عمل شما مقبول و دعای شما مستجاب است پس سوال کنید از معبود خود بصدق نیت و بصفای قلب که توفیق دهد شما را برای روزه گرفتن و تلاوت قرآن بتحقیق که شقی کسی است که از رحمت خدا درین ماه بزرگ محروم ماند و یاد کنید بگرسنگی و تشنگی خود در این ماه گرسنگی و تشنگی روز قیامت را و بفقرا و مسکینان خود تصدق کنید و تعظیم نمائید

پیران خود را در حم کنید بر خوردان خود و بر اقارب و اعزا رافت و عطوفت کنید و زبان و چشم و گوش خود را محفوظ دارید از منهیات شرعیه و توبه کنید از گناهان خود و دعا طلب کنید از حق تعالی با وقات نماز پنجگانه چرا که در ین اوقات معبود برحق نظر رحمت بر بندگان میفرماید پس فورا مستجاب میشود و آگاه باشید که نفسهای شما گرو کردهای شماست پس بدر آورید نفس خود را باستغفار و پشتهای شما گرانبار است از عمل بد شما پس سبک کنید بطول سجود و بدانید که او تعالی قسم خورده است بعزت خود انیکه هرگز عذاب نخواهم کرد بر نماز گذارندگان و سجده کنندگان و نخواهد ترسانید بروز قیامت از آتش جهنم ایها الناس کسیکه از شما افطار نماید مومن روزه دار را درین ماه ثوابش اینست که یک بنده در راه خدا آزاد کرده و گناهان گذشته آمرزیده شوند پس عرض کرد کسی یا رسول الله صلعم ما ها قادر نیستیم برین امر پس فرمود اگرچه یک جرعهٔ آب باشد ایها الناس کسیکه درین ماه خلق خود را نیکو کند بر صراط بآسانی بگذرد در روزی که قدمهای مردم لغزش کنند و کسیکه درین ماه بر غلام و کنیز خود تخفیف نماید و سختی نه کند بروز قیامت حساب بر او آسان خواهد شد و هر که درین ماه شر خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از و باز دارد و هر که درین ماه یتیمی را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و کسیکه درین ماه صله و احسان کند حق تعالی

بروز قیامت براو احسان کند و کسیکه درین ماه قطع رحم کند حق تعالی بروز
قیامت از رحمت خود دور گرداند و کسیکه درین ماه نماز سنت ادا کند برات
از آتش دوزخ بنویسد و کسیکه درین ماه فریضه ادا کند ثوابش برابر
هفتاد فریضه باشد و کسیکه درین ماه بسیار صلوات فرستد بر من و آل من
پله میزانش گران باشد بروزیکه پله های دیگران سبک باشند و هر که
درین ماه یک آیه قران تلاوت کند ثواب ختم قران دارد ایها الناس
درهای جنت درین ماه کشاده اند پس سوال کنید از پروردگار خود که بر شما
بند نکند و درهای دوزخ بند شده اند پس سئلت کنید از جناب باری عزاسمه
که نکشاید بر شما و شیاطین درین ماه به غل و زنجیر بسته اند پس عرض کنید از او تعالی
که آنها را بر شما مسلط نکند پس حضرت امیر المومنین علیه السلام عرض کرد یا رسول الله صلعم
افضلترین اعمال این ماه چیست پس فرمود آنحضرت که افضلترین اعمال
این ماه اجتناب و پرهیز کردن از محرمات شرعیه است پس گریست رسول خدا صلعم
عرض کرد امیر المومنین علیه السلام که کدام چیز حضرت را بگریه آورد و فرمود که گریه می کنم
باین سبب که شقی ترین اولین و آخرین درین ماه بر تو در حالت نماز
ضربتی خواهد زد که ریش تو از خون مخضب خواهد شد پس
عرض کرد امیر المومنین علیه السلام که ای رسول خدا صلعم دین و ایمانم سلامت
خواهد ماند فرمود آنحضرت صلعم بلی باز فرمود که ای علی علیه السلام هر که ترا قتل کرد مرا

قتل کرده وهر که با تو دشمنی کرد با من دشمنی کرده اگه تو بمنزله نفس من هستی ووصی وخلیفه و
جانشین من هستی برادر من وخاک تو از خاک من است در امالی و در سال
از حسن بن علی علیهما السلام منقول است که شخصی از یهود پیش رسول خدا
حاضر شده عرض کرد یا محمد ارشاد فرما من چرا صوم سی روز برامت تو
معین شده بخلاف است سابقه فرمود آنحضرت آدم وقتیکه گندم
تناول کرد تا سی روز اثرش در بطن مبارک شان باقی ماند باین سبب
سی روزه معین شد وشب که میخورند این تفضل وترحم باری تعالی است یهودی
عرض کرد که راست فرمودی ای محمد چنین است در توریت من پس کسیکه درین ماه
روزه بدارد وجزایش اینست که هفت خصلت باو عطا کرده میشود اول اینست
که گوشت صائم اگر عیاذا بالله از حرام پیدا شده است تحلیل میشود دوم
از رحمت خدا نزدیک میشود سیم روزه این ماه کفاره گناه حضرت آدم است
چهارم سکرات موت براو آسان گردد پنجم از تشنگی وگرسنگی روز قیامت محفوظ
ماند ششم برات از آتش دوزخ حاصل کند هفتم از میوه های جنت سیر گردد
یهودی عرض کرد که راست فرمودی شیخ مفید در مجالس از عبدالله بن عباس
بن عبدالمطلب آورده که شنیدم از رسول خدا ص بتحقیق که جنت از ابتدای سال تا
سال آینده آراسته کرده می شود محض برای آمدن شهر رمضان پس
هرگاه اول شب ماه رمضان می شود هوای از زیر عرش می وزد

کد امیش خیره است که برگهای درختان وحلقه های دروازه جنت را حرکت
میدهد پس آوازی پیدا میشود که قبل آن کسی نشنیده باشد حوریان از جنت
بیرون می آیند وبر کنگرهای جنت می نشینند وندا میکنند کدام هر اخواستگر و
از پروردگار عالم برای تزویج ما، پس میگویند حوریان ای رضوان این کدام شب
است جواب میدهد که ای حوریان این شب اول ماه رمضان است که درهای
جنت برای روزه داران امت محمد صلی الله علیه وآله گشاده اند و پروردگار عالم
می فرماید که ای رضوان درهای جنت را بگشا و ای مالک دروازهای جهنم را
ببند بر روی صائمین امت محمد و ای جبرئیل ع بزمین فرود آ و شیاطین را
در غل وزنجیر ببند و ببند از آنها را در دریای عمیق تا بر امت محمد ص فساد نکنند
و پروردگار عالم در هر شب این ماه سه مرتبه میگوید آیا سائلی هست که حاجت
او را بر آورم آیا توبه کننده است که توبه اش را قبول کنم و کسی استغفار
کننده است که بیامرزم او را و فرمود آن حضرت ص بتحقیق که او تعالی
هزار هزار بنده وقت افطار صوم از آتش دوزخ آزاد می کند و هر گاه
که شب جمعه و روز جمعه می آید در هر ساعت هزار هزار بنده آزاد میکند
از آتش دوزخ و هر گاه که آخر روز ماه صیام میشود آزاد میکند او تعالی
در آن روز بهر قدر که در تمامی این ماه آزاد کرده است ودر امالی آورده که
جابر از امام جعفر صادق ع روایت کرده که جناب رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم

هرگاه نظر بطرف هلال رمضان میکرد متوجه میشد طرف مردم و میفرمود که
ای گروه مسلمین هرگاه هلال ماه رمضان نمایان شود شیاطین مقید میشوند
و درواز های آسمان و جنت کشاده کردند و درواز های جهنم مسدود میشوند
و دعا مستجاب میشود و او تعالی وقت افطار بنده ها را آزاد کند از آتش دوزخ
و فرشته در هر شب ندا میکند تا شوال آیا سائلی هست آیا استغفار کننده
هست و در شب عید الفطر ندا میکند که بیائید برای گرفتن اجر عبادت و نیز در
کتاب مذکور از ابن عباس منقول است که شنیدم از رسول خدا ص که میفرمود
اگر بدانید فضیلت ماه رمضان را البته زیاده میکنید شکر خدا را هرگاه
شب اول از ماه رمضان میشود او تعالی گناهان امت من پوشیده یا ظاهر
باشند می آمرزد و هزار هزار درجه بلند میکند و پنجاه شهر بنا میکند برای ایشان
و روز دوم عوض هر قدم ثواب عبادت یکساله و ثواب عبادت پیغمبر و
ثواب روزه یکسال باو عطا میشود و روز سوم عطا کرده میشود بعوض هر موی
بدن یک قبه در بهشت از مروارید سفید که بالای آن قبه دوازده هزار
مکان از نور و در زیر آن همچنین و در هر مکانی یک هزار تخت و بالای
هر تخت حور جنت و با هر یکی هزار فرشته که همراه آن ها هدیه می باشند و
روز چهارم عنایت کرده میشود در جنت خلد هفتاد هزار قصر و در هر قصری
هفتاد هزار خانه و در هر خانه پنجاه هزار تخت و بر هر تختی حوری که بمقابل او

هزار

یک هزار کنیز که تفرغ آن کنیزان بهتر باشند از تمام دنیا روز پنجم در جنت ماوی
هزار هزار کاسه که در هر کاسه شصت هزار الوان طعام که با هم یکدیگر شباهت نداشته
روز ششم هزار هزار شهر بدار السلام عطا کرده میشود و در هر شهری هزار
هزار مکان و در هر مکانی هزار هزار خانه و در هر خانه هزار هزار تخت از
طلای خالص و طول هر تخت یکهزار ذراع و بالائی هر تخت حوری از
حور العین که گیسوی آن حور سی هزار که آراسته باشند از مروارید و یاقوت
و هر گیسو را صد کنیز بر داشته باشند روز هفتم ثوابش این است که در جنت النعیم
ثواب چهل هزار شهدا و چهل هزار صدیق عنایت کرده میشود روز هشتم ثواب
عبادت شصت هزار عابد و شصت هزار زاهد عطا کرده میشود روز نهم
ثواب یک هزار عالم و یک هزار اعتکاف کننده و ثواب یکهزار آن
کسان که بلازم تقوی باشند روز دهم ثواب بر آوردن هفتاد هزار حاجت
دارد و برائی این صائم آفتاب و ماهتاب و ستارگان و چهارپایه ها و طیور
و درنده ها و سنگ و کلوخ و هر خشک و تر و ماهیان دریا و برگهای درختان
همه استغفار میکنند روز یازدهم ثواب چهار حج و عمره که همراه نبی کرده باشند و
ثواب هر عمره که همراه صدیقی و شهیدی کرده باشند روز دوازدهم سیات شما
مبدل بحسنات و حسنات مضاعف میشوند و نوشته میشود عوض هر حسنه هزار
هزار حسنه روز سیزدهم ثواب عبادت اهل مکه و مدینه عنایت کرده می شود

روز چهاردهم ثوابش اینست که گویا شما ملاقات کردید جناب آدم و نوح و
ابراهیم و موسی و داود و سلیمان علیهم السلام را و گویا شما عبادت کردید
همراه نبی تا دو صد سال روز پانزدهم برمی آرد حوائج دین و دنیا از و نیز عطا
کرده میشود ثواب ایوب و استغفار سکیند برای شما حاملان عرش و عطا کرده
میشود در روز قیامت چهل نور ده از جانب راست و ده از جانب چپ و ده از
پیش و ده از پس پشت روز شانزدهم هرگاه که شما از قبور خود برانگیخته خواهید
شد در بر شما شصت حله های نور باشد و بر ناقه جنت سوار باشید و سفر ستد بر
شما ابری که سایه کند و محفوظ دارد از گرمی آنروز روز هفدهم میگوید پروردگار
عالم آمرزیدم شما را و آباء شما را و مصائب و سختیهائی روز قیامت از شما
دور کردم روز هجدهم حکم سکیند جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و حاملان
عرش و کروبیان را اینکه استغفار کنند برای امت محمد تا سال آینده
و عنایت کند شما را ثواب شهدا بدر روز نوزدهم نمی ماند ملکی در آسمان و
زمین مگر اذن حاصل سکیند از و تعالی برای زیارت قبور شما که هر روزی می آیند
هدیه و شراب همراه ایشان میباشد روز بستم میفرستد پروردگار عالم جانب شما
هفتاد هزار فرشته که حفاظت کنند شما را از شر شیطان رجیم و می نویسند برای
شما عوض هر روزه که درین ماه گرفته اید ثواب روزه یک صد سال پس
درمیان شما و آتش دوزخ خندقی حائل می شود و عنایت می کند

شمار ثواب تسبیح عرش وکرسی ونیز عنایت سکیند ثواب آن شخص
کہ توریت وزبور وانجیل وفرقان خوانده باشد وعینو یسید برای شما بعوض
هر بری کہ بازوی جبرئیل است ثواب عبادت یکسال عطا کرده خواهد
شد موافق تعداد هر آیۂ قرآنی هزار حور روز بست ویکم وسیع سکنید قبر شما را
تا هزار فرسخ از ظلمت ووحشت قبر امان میدهد وقبور شما مثل قبور شهداء
ورودے شما مثل روئے یوسف بن یعقوبؑ خواهد شد روز بست ودوم
ملک الموت قبض روح شما مثل انبیاء خواهد کرد واز خوف نکیرین ورنج
وغم دنیا وعذاب آخرت محفوظ باشید روز بست وسوم شما باهمراه انبیا
وصدیقین وشهداء از پل صراط عبور می کنید وثواب این روزه چنین
است گویا کہ همہ یتیمان امت ما را طعام دادید وهمہ برہنہ ها را لباس
عطا کردید روز بست وچهارم از دنیا بیرون نمیرود تا اینکہ مقام خود را
در جنت نہ بیند وعطا کرده میشود هر یکے روزه داران را ثواب
هزار مریض وهزار مسافر کہ در طاعت خدا سفر کرده باشد ونیز عطا
میشود ثواب آزاد کردن هزار بنده از اولاد اسمٰعیلؑ روز بست وپنجم
بنامی فرماید حق تعالےٰ زیر عرش هزار قبۂ سبز رنگ کہ بالایش خیمہ
باشد از نور وندامی فرماید حق تعالےٰ کہ ای گروه حبیب من بدرستیکہ
منم خدائے شما وشما بنده ها وکنیز هاے من هستید قیام کنید ودرین

قبه ها و خیمه که زیر سایهٔ عرش اند و اکل و شرب بر شما ها گوارا باد و ترس و بیم
و حزن بر شما نیست ای امت حبیب من قسم بعزت و جلال خود میفرستم
شما را الجنت که اولین و آخرین آن تعجب خواهند کرد بر شما ها و هر آنچه ملائکه
میگذارم بر سر شما ها هزار تاج نورانی و هر آئینه سوار خواهم کرد شما ها را بر ناقه
نور که مهارش از نور باشد و در آن مهار هزار حلقه از طلا باشد و در هر حلقه
ملکی باشد که بدست او ستونی باشد از نور تا اینکه داخل جنت شوید
روز بیست و ششم نظر رحمت بر شما ها می فرماید جناب باری عز اسمه و می آمرزد
گناهان شما را اگر چه هر روز هفتاد مرتبه غیبت و کذب و بهتان کرده باشید
مگر اینکه خون ناحق و مال مردم بر ذمهٔ شما باشد روز بیست و هفتم ثواب
چنان باشد که اعانت کردید شما هر مؤمن و مؤمنه را و لباس پوشانید
هزار برهنه را و خدمت کردید هزار متقیان را و تلاوت کردید هر کتاب
آسمانی را روز بیست و هشتم در جنت خلد هزار هزار شهر از نور و در جنت الماوی
هزار هزار مکان از نقره و در جنت الفردوس هزار هزار شهر و در هر شهری
هزار حجره و در جنت جلال هزار هزار منبر از مشک و در میان هر منبر هزار
خانه از زعفران و در هر خانه هزار تخت از مروارید و یاقوت و بالای هر تخت
حوری از حور العین عنایت می فرماید روز بیست و نهم عنایت میفرماید
خدای تعالی هزار هزار محله که در میان هر محله قبه باشد سفید و در میان هر قبه تختی

از

از کافور سفید و بالاے ہر تخت ہزار فرش از سندس سبز و بالاے ہر فرشے
حوری کہ ہفتاد حلہ در بر و ہشتاد ہزار گیسو بر سر و ہر گیسو مزین بمروارید
و یاقوت باشد روز سی ام پس وقتیکہ روزہ سی ام بدارد و ماہ را تمام
کند می نویسد خداے تعالی جہت ہر روز کہ گذشتہ است براے
شما ثواب ہزار شہید و ہزار صدیق و می نویسد براے شما عبادت
پنجاہ ہزار سال و می نویسد براے شما جہت ہر روز ثواب روزہ
دو ہزار روز و بلند می فرماید درجات شما موافق عدد آنچہ کہ از
دریاے نیل روئیدہ اند و می نویسد براے شما برات از
آتش دوزخ و زود گذشتن بر صراط و امان از عذاب و در جنت
دریست مسمی بریان تا روز قیامت گشادہ نمی شود و گشادہ می شود
براے ہر زن و مرد صائم از امت محمد ص و ندا می کند رضوان
اے امت محمد ص شتابی کنید بسوے ریان و خطاب بسولخزا
می فرماید ازین دروازہ امت من داخل جنت خواہد شد پس کسیکہ
گناہش درین ماہ آمرزیدہ نشدہ پس کی آمرزیدہ می شود علت
وغایت صوم محمد بن علی بن الحسین ع باسناد خود از امام جعفر صادق ع
از علت صوم سوال کرد پس فرمود کہ پروردگار عالم بر صوم را واجب گردانید
تاکہ امر او فقرا مساوی باشند زیرا کہ اغنیا باختیار خود گرسنگی و تشنگی نمیکشند

تا بر فقرا رحم کنند زیرا که غنی هرگاه اراده می کند چیزی را پس فوراً پیش می شود
پس پروردگار عالم صوم را بر امیر و غریب واجب کرد تا برابر شوند هر دو و غنی از شدت
جوع و عطش واقف شده بر فقرا و مساکین نظر لطف و رحم کند و زراره
از جناب صادق ع روایت کرده که برای هر شیئ زکوة است و زکوة بدن روزه است
و در حدیث صحیح از حضرت رسول خدا ص در جواب سوال‌های
محمد ص نوشته اند در علت روزه داشتن که از جهت آنست که بیابد تعب گرسنگی
و تشنگی را و بسبب آن نفس اماره ذلیل شود چون قوت او از شهوات
است و متضرع شود چون فرمان الهی بجا آورده است ثواب یابد
و قرب الهی حاصل شود و عادت کند نفس اماره بر صبر و رهنمائی کند بسختیهای آخرت
چرا که شهوت از اکل و شرب حاصل میشود و بسبب تشنگی شهوت کم و شکسته میشود و شدید
او باشد در دار دنیا و رهنما باشد بر گرسنگی روز قیامت و در صوم
علاوه فضیلت شرعیه و مثوبات اخرویه عقلاً نیز فوائد عدیده یافته میشود
یکے آنکه باعث انکسار شهوت نفسانیه و ارتفاع از درکات بهیمیه
بدرجات ملکیه میشود دوم اینکه نسبت با مرا ذکر حال فقرا میگردد و از آنجا
است که حضرت یوسف در ایام قحط و خشک سالی فاقه میکرد تا حال ضعفا
و نسا و رجال پیش نظرش بوده باشد و جناب امیر المؤمنین میفرمود
اَکیفَ اَشبَعُ وَحَولی بُطُونٌ غَرثیٰ یعنے چگونه سیر شوم در آن حال که گرد

و چشم من گرسنه ها بماند تیم آنکه باعث تعطیل حواس است ازین سبب اطبا صوم
و نوم را باعث تنقیه بدن میدانند چهارم هر صائم را عموما چه فقیر و چه امیر با به آور تشنگی
و گرسنگی روز قیامت می باشد پنجم در نفس صائم مذلتی و مسکنتی پیدا میشود که موجب خضوع
و خشوع در وقت عطش و جوع و سبب تبتل و رجوع بخالق خودش میشود و بتجربه رسیده است
که آنچه در حال گرسنگی از جودت فکر و لذت ذکر و شوق مناجات بدرگاه قاضی الحاجات
میباشد در وقت سیری میسر نمیشود **در بیان حقیقت صوم** ملا احمد اردبیلی در زبده
نوشته که روزه عبارت است از باز داشتن نفس از اقدام بر مفطرات با نیت
از طلوع صبح صادق تا غروب شمس و همچنان در قرآن مجید باری
می فرماید کُلُوا وَاشْرَبُوا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ
الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ **ملا محمد تقی مجلسی** رح در لوامع
در شان نزول این آیه از حضرت امام محمد باقر ع آورده که فرمود آنحضرت
که می فرماید او تعالی که بخورید و بیاشامید تا ظاهر شود ریسمان
سفید صبح از ریسمان سیاه که ریسمان سفید صبح است و ظهورش صبح صادق
است حضرت فرمودند که این آیه جهت خوات بن جبیر برادر عبد الله
بن جبیر که در جنگ احد شهید شده نازل شده و او از انصار بود و در
کندن خندق کار میکرد و روزه میداشت و شب چیزی نخورده
بود و چنان بود که قبل از نزول این آیه اگر کسی بخواب می رفت

خوردن براو حرام بود وچون روز در خندق کار کرده بود ووقت شام بخانه آمد
وگفت طعام دارید ایشان گفتند بخواب مرو تا طعامے مهیا کنیم و تکیه
کرد از ضعف خوابش برد اهلش گفتند خواب رفتی گفت بلے و چیزی
نخورد چون صبح شد وبکار خندق آمد کار می کرد وساعت بساعت
غش می کرد پس حضرت سید ابرار براو گذشتند ودیدند که خبر بے
دارد از حال او پرسیدند حال خود را با آنحضرت عرض نمود حق سبحانه و تعالی
آن آیه را فرستاد که در تمام شب بخورید وبیاشامید تا ظاهر شود صبح
ازان روز این حکم جاری شد

در بیان مفطرات صوم

وآن هفت چیز است اول و دوم خوردن وآشامیدن معتاد یا غیر
معتاد ومراد از اکل وشرب اینست که چیزے از حلق فرو رود
سوم جماع مراد ازان اینست که حشفه در قبل یا دبر آدمی یا غیر
آدمی داخل شود چهارم استمنا وآن اینست که منی بغیر جماع برآوردن
بدست یا به بازی بزن وغیر آن پنجم غبار را بحلق فرو بردن خواه غلیظ
باشد یا نه مثل آرد وغیره ومراد از حلق مخرج خاے معجمه است ودر بعض
کتب که قید غلیظ نوشته اند مثل دروس وزبده وجهش ظاهر نیست ودر
کتب کبار یافته نمی شود چنانکه صاحب شرح لمعه رحمه الله تصریح باین
فرموده که قید غلیظ از بعض عبارات مستفاد می شود وجهش معلوم نیست

در بیان مفطرات صوم

ششم بر جنابت عمداً باقی ماندن تا صبح صادق وقتیکه بسبب علم جنابت
شده باشد هفتم اگر کسے جنب شود و بیدار شود و باز بخواب رود بنیت
غسل و بیدار شود و باز بخوابد تا اینکه بار سوم بخوابد تا صبح صادق درین
مفطرات هفتگانه قضا و کفاره هر دو لازم است و کفاره ماه
رمضان آزاد کردن بنده یا صوم شهرین متتابعین یا اطعام
شصت مساکین است بعضے می گویند که درین هر سه کفاره اختیار
دارد هر کدامے را که خواهد بعمل آرد و بعضے می گویند که ترتیب واجب
است یعنے اگر از آزاد کردن بنده مجبور باشد روزه دو ماه بدو د بگیرد
و اگر ازین هم مجبور باشد اطعام کند و بعض می گویند که اگر از حرام
افطار کند تمامی کفارات ثلثه بعمل آرد وجوباً و اگر از حلال افطار کند
یک کفاره واجب است مسئله دروغ بستن بر خدا و رسول و ائمه
علیهم السلام بر صائم و غیر آن حرام است و در باب صائم تاکید شدید
وارد شده لاکن مذهب اشبه آنست که موجب قضا و کفاره نیست
مسئله ارتماس یعنی سر بآب فرو بردن عمداً بر صائم حرام است لاکن
قضا و کفاره برو واجب نیست کما صرح به المحقق القمی
فی شرایع الاسلام و شهید اول در کتاب دروس قائل به قضا و
کفاره شده اند و نزد حقیر همین قول احوط است مسئله حقنه کردن

از شی جامد که در اصطلاح اطبا شیاف گویند جائز است مگر از شی رقیق جائز نیست و موجب کفاره است **مسئلہ** عمداً قی کردن موجب قضا است نہ کفارہ واگر از خود بیاید موجب قضا و کفارہ نمی باشد وجناب مفتی سید محمد عباس صاحب مرحوم و مغفور مفطرات را درین اشعار جمع کردہ اند و آن اینست

خوشا کسے کہ زدہ چیز کف نفس کند

برائے روزہ کہ اسلام را بروست بنا

ز اکل و شرب و جماع و ز ارتماس و غبارہ

زقی و حقنہ بقا بر خباثت استمنا

براین قیاس بود کذب بر خدا و رسول

کہ حرمت است برایش بغیر استثناء

و در ہفت امر قضا بدون کفارہ واجب می شود اول مفطر را بعمل آوردن پیش از رعایت کردن صبح صادق باوجودیکہ بر فحص قدرت داشتہ باشد و نکند دوئم افطار کردن بر قول مخبرے کہ صبح نشدہ است حالانکہ صبح شدہ باشد و این خود صاحب بر فحص آن وقت قدرت داشتہ باشد سوئم افطار کردن پیش از غروب آفتاب بسبب تاریکی ابر وغیرہ کہ موہم در آمدن شب باشد چہارم

فرو رفتن آب در حلق بسبب مضمضه که برائے خنکی کرده باشد نه برائے
وضوئے واجب یا تطہیر وغیره پنجم دوباره خواب کردن جنب
تا صبح ہرگاه اراده غسل داشته باشد ششم نظر کردن بجانب
نامحرم بشہوت که منی بیرون آید ہفتم افطار کردن بگفته کسے که
می گویند شب شده است بعد ازآن خلاف ظاہر شود مسئله
اگر کسے بسبب مرض مضمضه دوائے کند پس فرو رود در حلقش
روزه اش باطل نمی شود و اگر بطریق عبث کرده است قضا
واجب است مسئله چیزے که از بیخ دندان بیرون
آید فرو بردنش مبطل صوم است و اگر سہواً فرو رود ہیچ چیز
نیست مسئله چیزے که بغیر حلق فرو رود سوائے حقنه کردن
چیز روان مثلاً بجہت زخم نیزه وغیره که بر شکم رسد و سوراخے
شود که بذریعه آن چیزے در شکم برود مبطل نیست مسئله
از فرو بردن آب دہن و آب بینی تا وقتیکه از دہن بیرون نیامده
باشد روزه باطل نمی شود اما رطوباتے که از دماغ بیاید اگر
آنرا القصد از حلق فرو برد مبطل است و اگر بدون قصد بحلق رود
ہیچ چیز واجب نیست مسئله اگر کسے صبح کند و در دہنش چیزے
از طعام باشد می باید که آنرا بیندازد و اگر عمداً فرو برد قضا و کفاره ہر دو

لازم است و اگر سهواً از حلق پائین شود هیچ چیز نیست در بیان
مکروهات مکروهست سرمه کشیدن که در آن مشک باشد
یا صبر باشد و دست بازی کردن و بوسه گرفتن زنان و خون بیرون
آوردن که باعث ضعف شود مثل فصد و حجامت و بحمام رفتن
که موجب ضعف باشد و بوئیدن گلها خصوصاً نرگس اما بوئیدن
عطر مستحب و تحفه صائم است و حقنه کردن از چیز خشک و غشی
و زن را در آب نشستن و پارچه را تر کرده بر بدن نهادن اما خود
بدن را تر کردن با آب هیچ مضائقه ندارد و کلام بیهوده گفتن و
خواندن شعر اگرچه حق باشد و چکانیدن دوائے در گوش و بینی
که در حلق نرود در بیان مستحبات بسیار خواندن قرآن
و دعا و تسبیح و استغفار و صدقه و روزه و افطار کنانیدن مومنان
و سحر خوردن اگرچه یک جرعهٔ آب باشد و با آب گرم و بشیر و خرما افطار
کردن و بر افطار نماز مغرب را مقدم داشتن افضل است مگر
آنکه دیگران انتظار کشند یا آنکه گرسنگی و تشنگی بر او غالب باشد که مانع
حضور قلب باشد در نماز که درین دو صورت افطار را مقدم داشتن
بهتر است و در شب اوّل ماه رمضان پیش زن رفتن مستحب است
و مسواک کردن بچوب خشک و در چوب تر اختلاف است و احتیاط

زن را در آب نشستن
روزه داران روزه دار را افطار کنانیدن

بهتر است

در بیان شرائط روزه

در بیان شرائط روزه

شرائط روزه نه
چیز است در وجوب روزه بلوغ و عقل پس بر صبی و مجنون و بیهوش و مست
روزه واجب نیست و از حیض و نفاس پاک بودن و در سفر نبودن
که موجب قصر است اما کثیر السفر یا آنکه سفرش حرام باشد بر
ایشان روزه گرفتن واجب است اما بر کافر روزه واجب
است مگر صحیح نیست و صحت بدن بودن از مرض پس اگر
مریض گمان کند که روزه مضر خواهد بود یا از گفته طبیب حاذق
یا از ظن حاصل شود روزه گرفتن در این هر دو صورت جائز
نیست **مسئله** در صحت روزه نیز این شرائط معتبر اند الا بلوغ
پس بر طفل روزه واجب نیست اگرچه طاقت روزه داشته باشد
لکن سنت است که او را عادت دهند بر روزه در سن هفت
سالگی و سخت گیرند بر او در نه سالگی و روزه ایشان شرعا درست
باشد و نیت سنت کنند **مسئله** نیت شرط است در روزه
واجب و سنت و در غیر ماه رمضان تعیین قسم روزه بکند یعنی
این روزه قضا یا نذر یا کفاره وغیره و وقت نیت از اول
شب تا صبح است در ماه رمضان و نذر معین پس اگر عمدا
ترک کند تا اینکه صبح صادق هویدا شود روزه اش باطل است

واگر فراموش کند یا آنکه نداند که فردا ماه رمضان خواهد بود و پیش از
زوال بیاد آید همان وقت نیت کند و وقتش تا زوال است واگر
بعد زوال نیت بکند روزه اش باطل و قضا لازم و اما روزه
غیر معین مانند روزهٔ قضا و نذر مطلق و روزهٔ سنت وقت نیت
آن از اول شب است تا بزوال و بعضے گفته اند که نیت روزه
سنت تا آخر روز جائز است و یک نیت در اول ماه رمضان برای
جمیع روزه ها کافی است واگر برای هر روزه نیت جداگانه کند
بهتر است و جائز نیست روزهٔ یوم الشک به نیت ماه رمضان
وسنت است به نیت شعبان پس اگر ثابت شود که ماه رمضان
بوده آن محسوب خواهد شد واگر بنیت ماه رمضان روزه گرفت
و بعد معلوم شد که ماه رمضان بوده روزه اش باطل و قضایش
لازم و اگر علم ماه رمضان پیش از زوال شود و چیزے نخورده باشد
نیت را بگرداند و اگر بعد زوال معلوم شد و چیزے خورده است
امساک کند و قضایش واجب است و روزه بر چهار قسم است
مستحب و مکروه و حرام و واجب اما مستحب پس بعض از آنها
در محل خود ذکر کرده شد و بعض از آنها انشاء الله خواهند آمد لکن مکروه
چهار اند اول صوم عرفه برای کسیکه از گرفتن روزه چنان ضعف

عارض شود که از خواندن دعای عرفه عاجز شود دوم صوم یوم الشک
بنیت تردید سوم روزه سنت در سفر سوای سه روز که در مدینه باشد و برای
حاجت روزه بگیرد چهارم صوم مهمان بدون اذن میزبان هرگاه روزه
سنتی باشد و همچنین روزه ولد بغیر اذن والد و همچنین صوم سنتی هرگاه کسی دعوتش
کرده باشد اما حرام پس نه روزه اند صوم عیدین و صوم ایام التشریق برای
کسیکه در منی باشد و آن یازدهم و دوازدهم و سیزدهم ماه ذی الحجه است و صوم سی ام شعبان بنیت وجوب و صوم نذر معصیت
و صوم صمت و صوم وصال یعنی دو روز روزه بگیرد پیهم بغیر افطار و صوم زوجه بنیت مستحب
هرگاه شوهرش مانع باشد و همچنین روزه بنده بغیر اذن مالک و صوم واجب
در سفر سوای مستثنیات لکن صوم واجب بر شش قسم اند صوم شهر رمضان و صوم کفارات
و صوم بدل هدی و صوم نذر و آنچه که در معنیش باشد مثل عهد و قسم و صوم اعتکاف
و صوم قضای واجب فائده چند مسئله که حکم آن ضمنا از کلام سابق
معلوم میشود لکن چونکه آنها را علما علیحده ذکر کرده اند لهذا اتباعا و تاسیا لهم بنده
هم ذکر می نمایم اول پیر مرد و پیر زن وقتیکه از روزه گرفتن مطلقا عاجز باشند
یا روزه برایشان شاق باشد افطار کردن ایشان بالاجماع جائز است و در صورت
اخیر بدلی از گندم تصدق میکنند دوم صاحب عطاش از آب سیر نمیشود
در امساک صبر هم نمی تواند کرد افطار روزه براو واجب است و هرگاه
مرضش زائل شود قضا می کند و تصدق هم میدهد کسیکه اورا اتفاق در روزه

تشنگی شاق رود ہد آب میتوان خورد لاکن بقدر سد رمق اکتفا باید کرد
وبعد ازان قضاے آن صوم نماید سوم زن حاملہ کہ قریب الوضع باشد
ہرگاہ ظن بہم رساند کہ روزہ بخود ش یا بجنین ضرر میرساند افطار می توان کرد
وہمچنین زنے کہ بطفل شیر می دہد خواہ مادر باشد یا اجیرہ یا متبرعہ نظر
اینکہ زن دیگر میسر نشود کہ کارسازی طفل نماید و صوم بطفل ضرر برساند
افطار میتوان کرد **مسئلہ** ہرگاہ مریض در اثنای روز قادر شود
امساک برایش مستحب است واگر قبل از زوال مرض زائل
شدہ باشد و بر روزہ قادر شود چیزے ہم نخوردہ باشد درین
صورت روزہ بر او واجب است وہمچنین شخصی اگر بعد از زوال
سفر کند روزہ را با تمام رساند واگر از شب قصد سفر داشتہ باشد و
قبل از زوال سفر کند وقتیکہ بحد ترخص برسد روزہ را افطار کند وشرائط
سفر و بیان حد ترخص در کتاب الصلوة مشرحاً ذکر نمودہ ام

آداب ماہ رمضان در لغت رمضان سنگ گرم را
گویند کہ از حرارت آفتاب تابیدہ باشد ورمض بمعنی شدت حرارت
است ومصادف بود این ماہ بشدت حرارت گرما صاحب
وسائل رہ نوشتہ کہ ساعد باسناد خود از حضرت امام جعفر صادق ع
روایت کردہ کہ من بخدمت آنحضرت ع حاضر بودم مع هفت نفر

دیگر پس ذکر رمضان راکردم فرمود که مے گوئید که اینست رمضان و
رفت رمضان و آمد رمضان بتحقیقکه رمضان اسمی است از اسماے
الٰہی که دران ایاب و ذہاب نمی شود چیزیکه می آید و می رود فانی و زائل
می باشد لاکن می باید که بگوئید شہر رمضان یا ماه رمضان و این است
قرآن درین ماه نازل شد چنانکه حق تعالےٰ می فرماید شہر
رمضان الَّذِیْٓ اُنْزِلَ فِیْهِ الْقُرْاٰنُ لاکن در کیفیت نزول
اختلاف است آنچه اکثر مفسرین ذکر کرده اند اینست که در بست و سه سال پاره پاره
نازل شده پس نزولش در ماه رمضان باین معنی است که ابتداے نزول در ماه
رمضان است یا اینکه تکمیل نزولش در ماه رمضان واقع شده و از
روایت حفص بن غیاث چنان واضح می شود که قرآن همگی در ماه
رمضان در بیت المعمور نازل شد و بعد ازان بدفعات در امتداد بست
سال فرود آمد و در **تہذیب** از امام جعفر صادق علیه السلام
منقول است که توریت و انجیل و زبور هم درین ماه نازل شد
علامه مجلسی رح نوشته در روایتی آمده که شب نخستم این ماه صحف
ابراهیم علیه السلام نازل شد و بروایت دیگر شب ششم این ماه توریت
فرود آمد و انجیل در شب سیزدهم و زبور در شب هیجدهم و قرآن در شب
بست و چهارم **در بیان رویت هلال سنت است**

طلب ہلال ماہ رمضان وبعضے واجب دانستہ اند وسید ابن طاؤس رح در اقبال نوشتہ کہ ہرگاہ مشاہدہ کنی ہلال ماہ رمضان را پس بگو انچہ روایت کرد محمد بن الحنفیہ رح از جناب امیرالمومنین ع کہ فرمود وقتیکہ جناب رسول خدا ص رویت ہلال ماہ رمضان می فرمودند رو بقبلہ می شدند و این دعا می خواندند اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِيْمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ وَالْعَافِيَةِ الْمُجَلِّلَةِ وَدِفَاعِ الْاَسْقَامِ وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ وَالْعَوْنِ عَلَى الصَّلٰوةِ وَالصِّيَامِ وَالْقِيَامِ وَتِلَاوَةِ الْقُرْاٰنِ اَللّٰهُمَّ سَلِّمْنَا لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْنَا فِيْهِ حَتّٰى يَنْقَضِيَ عَنَّا شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدْ عَفَوْتَ عَنَّا وَغَفَرْتَ لَنَا وَرَحِمْتَنَا وکلینی ہم در کافی این دعا را نقل نمودہ ونیز در اقبال آوردہ کہ چون رویت ہلال شہر رمضان کنی این دعا بخوان کہ از جناب صادق ع منقول است اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَاَنْزَلْتَ فِيْهِ الْقُرْاٰنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ اَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْهُ لَنَا فِيْ يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

یا رحمن یا رحیم و نیز در کتاب مذکور آورده و گفته که باسناد خود روایت کردیم و آن سند میرسد بسوے ابی المفضل محمد بن عبد المطلب الشیبانی رحمه الله از جزء ثالث کتاب امالی او و باسناد او بسوے مفضل بن یسار از جناب صادق ع و او از آباے کرام خود علیهم السلام فرمود وقتیکه جناب امیر المومنین علی بن ابی طالب در کوفه تشریف فرما بودند مردمان همراه آنحضرت ع می شدند پس چون هلال شهر رمضان را ملاحظه می فرمودند این دعا می خواندند اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِيْمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ وَالصِّحَّةِ مِنَ السُّقْمِ وَالْفَرَاغِ مِنْ طَاعَتِكَ مِنَ الشُّغْلِ وَاكْفِنَا بِالْقَلِيْلِ مِنَ النَّوْمِ يَا رَحِيْمُ و نیز در کتاب مذکور آورده که مروی است از جناب امام موسی کاظم ع هرگاه بینی هلال ماه رمضان را پس بگو اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ فَاَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَسَلِّمْنَا فِيْهِ وَسَلِّمْهُ لَنَا فِيْ يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ و نیز در کتاب مذکور آورده که ذکر نموده ابن بابویه ره در کتاب

من لایحضره الفقیه که فرمود جناب صادق ع هرگاه مشاهده کنی
هلال ماه رمضان پس اشاره بکن بسوی آن ولاکن رو بقبله
شو و دستهای خود را بردار بسوی الله عزوجل و خطاب کن
بهلال و بگو ربی و ربک الله رب العالمین اللهم
اهله علینا بالامن والایمان والسلامة والاسلام
والمسارعة الی ما تحب و ترضی اللهم بارک لنا
فی شهرنا هذا وارزقنا خیره وعونه واصرف
عنا ضره وشره وبلاءه وفتنته علامه مجلسی
در مختلف آورده که خواندن این دعا در وقت رویت هلال ماه
رمضان مستحب است و ابن ابی عقیل رح واجب دانسته اند
الحمد لله الذی خلقنی وخلقک وقدرک منازلک
وجعلک مواقیت للناس اللهم اهله علینا اهلالا
مبارکا اللهم ادخله علینا بالسلامة والاسلام
والیقین والایمان والبر والتقوی والتوفیق
لما تحب وترضی و دعای صحیفه و ادعیه دیگر رویت هلال
در فصل اول از باب پنجم گذشت و گفته اند که نزد رویت
هلال این ماه باید نظر نمود بقرآن یا باهل علم یا به شمشیر یا بعیال

صاحب منهاج و دیگران نوشته که غسل در شب اول این
ماه سنت است مروی است که هر کس در شب اول این ماه در نهر
جاری غسل کند و سی کف آب بر سر ریزد تا سال دیگر با طهارت
باشد و خارش بدن در آن سال باو نرسد و در روایت دیگر
وارد است که هر کس در شب اول غسل کند چنین باشد هر چند که
در غیر نهر جاری غسل کند و سی کف آب بر سر ریزد و جماع کردن
در شب اول این ماه با زن حلال خود مستحب است و در
شب اول ماهها کراهت دارد و علامه مجلسی رح
آورده که منقول است چون ماه رمضان داخل می شد حضرت
صادق ع فرزندان خود را وصیت می فرمود که اهتمام کنید و سعی نمائید درین
ماه در عبادت که درین ماه روزی قسمت میشود و اجلها و عمرها نوشته
می شود و حاجیان درین ماه مقدر و معین میشوند و درین ماه شبی هست
که بهتر از هزار ماه است و از حضرت امیر المومنین ع
منقول است که بر شما باد در ماه رمضان باستغفار و دعا بدرستیکه
دفع میکند بلا را از شما و استغفار محو می کند گناهان شما را و از زیارت
حضرت امام حسین علیه السلام در شب اول ماه سنت است و از
حضرت صادق ع منقول است که هر که در شب اول ماه رمضان شب بیان

یا شب آخر زیارت آنحضرت بکند گناہان ازو بریزد مانند برگ از درختان واز گناہ بیرون آید مانند روزیکہ از مادر متولد شدہ وثواب حج وعمرہ خدا اورا عطا کند و سید ابن طاوس در کتاب اقبال از حضرت امام موسی کاظمؑ آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در وقت داخل شدن ماہ رمضان دو رکعت نماز و بخواند در رکعت اول فاتحۃ الکتاب وسورۂ انا فتحنا یک مرتبہ و در رکعت دوم ہر چہ را کہ خواہد دفع کند خدائے تعالیٰ ازو بدی آنسال را و تا سال دیگر در حفظ خدائے تعالیٰ باشد و علامہ مجلسیؒ آوردہ کہ از حضرت صادقؑ منقول است کہ ہر کہ در شب اول ماہ مبارک دو رکعت نماز بجا آورد و در ہر رکعت بعد از حمد سورۂ انعام بخواند و سوال کند کہ حق تعالیٰ ازو کفایت شرور بکند خدا اورا کفایت می کند از انچہ می ترسد درین ماہ و حفظ کند اورا از انچہ می ترسد از بیماریہا و دردہا و ترسہا واین نماز را نشستہ میتوان کرد و سورہ را از روے قرآن می توان خواند دعائے کہ حضرت امام زین العابدینؑ ہر گاہ داخل می شد ماہ رمضان می خواندند واز ادعیہ صحیفۂ کاملہ است ❁

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ هَدٰنَا لِحَمْدِهٖ وَجَعَلَنَا مِنْ اَهْلِهٖ لِنَكُوْنَ لِاِحْسَانِهٖ مِنَ الشّٰاكِرِیْنَ وَلِیَجْزِیَنَا

على ذلك جزاء المحسنين والحمد لله الذي حبانا بدينه — حيانا
واختصنا بملته وسبلنا في سبل احسانه لنسلكها
بمنه الى رضوانه حمدا يتقبله منا ويرضى به
عنا والحمد لله الذي جعل من تلك السبل شهره
شهر رمضان شهر الصيام وشهر الاسلام وشهر
الطهور وشهر التمحيص وشهر القيام الذي انزل فيه
القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان
فابان فضيلته على سائر الشهور بما جعل له من
الحرمات الموفورة والفضائل المشهورة فحرم فيه — المحرمات
ما احل في غيره اعظاما وحجر فيه المطاعم والمشارب
اكراما وجعل له وقتا بينا لا يجيز جل وعز ان يقدم قبله — يتقدم
ولا يقبل ان يؤخر عنه ثم فضل ليلة واحدة
من لياليه على ليالي الف شهر وسماها ليلة القدر
تنزل الملائكة والروح فيها باذن ربهم من كل
امر سلام دائم البركة الى طلوع الفجر على من يشاء
من عباده بما احكم من قضائه اللهم صل على
محمد وآله والهمنا معرفة فضله واجلال حرمته

وَالتَّحَفُّظِ مِمَّا حَظَرْتَ فِيهِ وَاَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ بِكَفِّ
الْجَوَارِحِ عَنْ مَعَاصِيكَ وَاسْتِعْمَالِهَا فِيهِ بِمَا يُرْضِيكَ
حَتّٰى لَا نُصْغِيَ بِاَسْمَاعِنَا اِلٰى لَغْوٍ وَلَا نُسْرِعَ بِاَبْصَارِنَا
اِلٰى لَهْوٍ وَحَتّٰى لَا نَبْسُطَ اَيْدِيَنَا اِلٰى مَحْظُورٍ وَلَا نَخْطُوَ
بِاَقْدَامِنَا اِلٰى مَحْجُورٍ وَحَتّٰى لَا تَعِيَ بُطُونُنَا اِلَّا مَا اَحْلَلْتَ
وَلَا تَنْطِقَ اَلْسِنَتُنَا اِلَّا بِمَا مَثَّلْتَ وَلَا نَتَكَلَّفَ اِلَّا
مَا يُدْنِي مِنْ ثَوَابِكَ وَلَا نَتَعَاطٰى اِلَّا الَّذِي يَقِي مِنْ عِقَابِكَ
ثُمَّ خَلِّصْ ذٰلِكَ كُلَّهُ مِنْ رِيَاءِ الْمُرَائِينَ وَسُمْعَةِ
الْمُسْمِعِينَ لَا نُشْرِكُ فِيهِ اَحَدًا دُونَكَ وَلَا نَبْتَغِي فِيهِ
مُرَادًا سِوَاكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَقِفْنَا فِيهِ عَلٰى
مَوَاقِيتِ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ بِحُدُودِهَا الَّتِي حَدَّدْتَ وَ
فُرُوضِهَا الَّتِي فَرَضْتَ وَوَظَائِفِهَا الَّتِي وَظَّفْتَ وَاَوْقَاتِهَا
الَّتِي وَقَّتَّ وَاَنْزِلْنَا فِيهَا مَنْزِلَةَ الْمُصِيبِينَ لِمَنَازِلِهَا
الْحَافِظِينَ لِاَرْكَانِهَا الْمُؤَدِّينَ لَهَا فِي اَوْقَاتِهَا عَلٰى مَا سَنَّهُ
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ فِي رُكُوعِهَا وَ
سُجُودِهَا وَجَمِيعِ فَوَاضِلِهَا عَلٰى اَتَمِّ الطَّهُورِ وَاَسْبَغِهِ (فواصلها)
وَاَبْيَنِ الْخُشُوعِ وَاَبْلَغِهِ وَوَفِّقْنَا فِيهِ لِاَنْ نَصِلَ اَرْحَامَنَا

بِالْبِرِّ وَالصِّلَةِ وَاَنْ نَتَعَاهَدَ جِيْرَانَنَا بِالْاِفْضَالِ وَ
الْعَطِيَّةِ وَاَنْ نُخَلِّصَ اَمْوَالَنَا مِنَ التَّبِعَاتِ وَاَنْ
نُطَهِّرَهَا بِاِخْرَاجِ الزَّكٰوةِ وَاَنْ نُرَاجِعَ مَنْ هَاجَرَنَا
وَاَنْ نُنْصِفَ مَنْ ظَلَمَنَا وَاَنْ نُسَالِمَ مَنْ عَادَانَا
حَاشَا مَنْ عُوْدِيَ فِيْكَ وَلَكَ فَاِنَّهُ الْعَدُوُّ الَّذِيْ
لَا نُوَالِيْهِ وَالْحِزْبُ الَّذِيْ لَا نُصَافِيْهِ وَاَنْ نَتَقَرَّبَ
اِلَيْكَ فِيْهِ مِنَ الْاَعْمَالِ الزَّاكِيَةِ بِمَا تُطَهِّرُنَا بِهٖ مِنَ
الذُّنُوْبِ وَتَعْصِمُنَا فِيْهِ مِمَّا نَسْتَاْنِفُ مِنَ الْعُيُوْبِ
حَتّٰى لَا يُوْرِدَ عَلَيْكَ اَحَدٌ مِنْ مَلٰٓئِكَتِكَ اِلَّا دُوْنَ
مَا نُوْرِدُ مِنْ اَبْوَابِ الطَّاعَةِ لَكَ وَاَنْوَاعِ الْقُرْبَةِ
اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذَا الشَّهْرِ وَبِحَقِّ
مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيْهِ مِنِ ابْتِدَائِهٖ اِلٰى وَقْتِ فَنَائِهٖ
مِنْ مَلَكٍ قَرَّبْتَهُ اَوْ نَبِيٍّ اَرْسَلْتَهُ اَوْ عَبْدٍ صَالِحٍ
اخْتَصَصْتَهُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاَهِّلْنَا
فِيْهِ لِمَا وَعَدْتَ اَوْلِيَآءَكَ مِنْ كَرَامَتِكَ وَاَوْجِبْ لَنَا
فِيْهِ مَا اَوْجَبْتَ لِاَهْلِ الْمُبَالَغَةِ فِيْ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنَا
فِيْ نَظْمِ مَنِ اسْتَحَقَّ الرَّفِيْعَ الْاَعْلٰى بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ

الشُّبُهَاتِ

صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَجَنِّبْنَا الْاِلْحَادَ فِيْ تَوْحِيْدِكَ
وَالتَّقْصِيْرَ فِيْ تَمْجِيْدِكَ وَالشَّكَّ فِيْ دِيْنِكَ وَالْعَمٰى
عَنْ سَبِيْلِكَ وَالْاِغْفَالَ لِحُرْمَتِكَ وَالْاِنْخِدَاعَ لِعَدُوِّكَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاِذَا
كَانَ لَكَ فِيْ كُلِّ لَيْلَةٍ مِّنْ لَيَالِيْ شَهْرِنَا هٰذَا رِقَابٌ
يُعْتِقُهَا عَفْوُكَ اَوْ يَهَبُهَا صَفْحُكَ فَاجْعَلْ رِقَابَنَا مِنْ
تِلْكَ الرِّقَابِ وَاجْعَلْنَا لِشَهْرِنَا مِنْ خَيْرِ اَهْلٍ وَّاَصْحَابٍ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَامْحَقْ ذُنُوْبَنَا مَعَ امِّحَاقِ
هِلَالِهٖ وَاسْلَخْ عَنَّا تَبِعَاتِنَا مَعَ انْسِلَاخِ اَيَّامِهٖ حَتّٰى يَنْقَضِيَ
عَنَّا وَقَدْ صَفَّيْتَنَا فِيْهِ مِنَ الْخَطِيْئَاتِ وَاَخْلَصْتَنَا
فِيْهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاِنْ
مِلْنَا فِيْهِ فَعَدِّلْنَا وَاِنْ زُغْنَا فِيْهِ فَقَوِّمْنَا وَاِنِ اشْتَمَلَ
عَلَيْنَا عَدُوُّكَ الشَّيْطَانُ فَاسْتَنْقِذْنَا مِنْهُ اَللّٰهُمَّ اشْحَنْهُ
بِعِبَادَتِنَا اِيَّاكَ وَزَيِّنْ اَوْقَاتَهٗ بِطَاعَتِنَا لَكَ وَاَعِنَّا فِيْ
نَهَارِهٖ عَلٰى صِيَامِهٖ وَفِيْ لَيْلِهٖ عَلَى الصَّلٰوةِ وَالتَّضَرُّعِ
اِلَيْكَ وَالْخُشُوْعِ لَكَ وَالذِّلَّةِ بَيْنَ يَدَيْكَ حَتّٰى لَا
يَشْهَدَ نَهَارُهٗ عَلَيْنَا بِغَفْلَةٍ وَّلَا لَيْلُهٗ بِتَفْرِيْطٍ اَللّٰهُمَّ

مُحَاق

وَاجْعَلْنَا

وَاجْعَلْنَا فِي سَائِرِ الشُّهُورِ وَالْاَيَّامِ كَذٰلِكَ مَا عَمَّرْتَنَا
وَاجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ الَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْفِرْدَوْسَ
هُمْ فِيْهَا خَالِدُوْنَ وَالَّذِيْنَ يُؤْتُوْنَ مَا اٰتَوْا وَقُلُوْبُهُمْ
وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رَاجِعُوْنَ وَمِنَ الَّذِيْنَ
يُسَارِعُوْنَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُوْنَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ فِيْ كُلِّ وَقْتٍ وَّكُلِّ اٰوَانٍ وَّعَلٰى
كُلِّ حَالٍ عَدَدَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَاَضْعَافَ
ذٰلِكَ كُلِّهٖ بِالْاَضْعَافِ الَّتِيْ لَا يُحْصِيْهَا غَيْرُكَ اِنَّكَ
فَعَّالٌ لِّمَا تُرِيْدُ علامه مجلسی رح آورده که حضرت صادق ع
منقول است که چون ماه مبارک داخل می شد حضرت رسول خدا
صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم این دعا می خواندند اَللّٰهُمَّ اِنَّهٗ قَدْ دَخَلَ
شَهْرُ رَمَضَانَ اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِيْ اَنْزَلْتَ فِيْهِ الْقُرْاٰنَ وَجَعَلْتَهٗ
بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا
فِيْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَاَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهٖ وَصَلٰوتِهٖ وَتَقَبَّلْهُ
مِنَّا و نیز از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و حضرت امام
موسی کاظم ع منقول است که بعد از هر نماز در ماه مبارک رمضان
این دعا بخواند يَا عَلِيُّ يَا عَظِيْمُ يَا غَفُوْرُ يَا رَحِيْمُ اَنْتَ الرَّبُّ

الْعَظِيمِ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهَذَا
شَهْرٌ عَظَّمْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَفَضَّلْتَهُ عَلَى الشُّهُورِ
وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ وَهُوَ شَهْرُ
رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لَيْلَةَ
الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْراً مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فَيَا ذَا الْمَنِّ وَلَا
يُمَنُّ عَلَيْكَ مُنَّ عَلَيَّ بِفَكَاكِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فِيمَنْ تَمُنُّ
عَلَيْهِ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

كفعمی رح در کتاب بلد الامین از حضرت رسالت پناه ص آورده که هر که بخواند
این دعا را در ماه رمضان بعد از نمازهای فریضه می آمرزد خدا تعالی
گناهان او را تا روز قیامت اَللّٰهُمَّ أَدْخِلْ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ
السُّرُورَ اَللّٰهُمَّ أَغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ اَللّٰهُمَّ أَشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ
اَللّٰهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُرْيَانٍ اَللّٰهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ
اَللّٰهُمَّ فَرِّجْ عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ اَللّٰهُمَّ رُدَّ كُلَّ غَرِيبٍ
اَللّٰهُمَّ فُكَّ كُلَّ أَسِيرٍ اَللّٰهُمَّ أَصْلِحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ أُمُورِ
الْمُسْلِمِينَ اَللّٰهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ اَللّٰهُمَّ سُدَّ فَقْرَنَا
بِغِنَاكَ اَللّٰهُمَّ غَيِّرْ سُوءَ حَالِنَا بِحُسْنِ حَالِكَ اَللّٰهُمَّ اقْضِ

عنّا الدّین وَ اَغْنِنا مِنَ الْفَقْرِ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ
امّا نوافل ماه رمضان و آن بنابر اکثر روایات هزار رکعت نماز است
و اختلاف در ترتیب و کیفیت آن بسیار است و درین رساله بانچه
شیخ مفید ره در کتاب مقنعه آورده اکتفا نموده شد و آن اینست که یکبار و
در بیست شب اوّل در هر شب بیست رکعت هشت رکعت در میان نماز
مغرب و عشا و باقی بعد از نماز عشا و در ده شب آخر در هر شب سی رکعت
و زیاده کند در شب نوزدهم و شب بیست و یکم و شب بیست و سوم در
هر کدام صد رکعت سید بن طاوس در کتاب اقبال از حضرت
امام حسن عسکری ع آورده که ما بین هر رکعت از نوافل ماه رمضان این
دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فیما تَقْضی وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ
وَ فیما تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَکیمِ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ اَنْ تَجْعَلَنی
مِنْ حُجّاجِ بَیْتِکَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمْ
الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئاتُهُمْ وَ اَسْئَلُکَ اَنْ تُطیلَ
عُمْری فی طاعَتِکَ وَ تُوَسِّعَ لی فی رِزْقی وَ تَعْصِمَنی مِنْ
کُلِّ سُوءٍ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ و نیز در کتاب مذکور از حضرت
امام جعفر صادق ع آورده که بخوان از برای طلب حج در شبهای ماه رمضان

بعد از نماز مغرب اَللّٰهُمَّ بِكَ وَمِنْكَ اَطْلُبُ حاجَتِي اَللّٰهُمَّ
مَنْ طَلَبَ حاجَتَهُ اِلٰى اَحَدٍ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ فَاِنِّي لا
اَطْلُبُ حاجَتِي اِلَّا مِنْكَ اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ وَرِضْوانِكَ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ لِي فِي عامِي هٰذا
اِلٰى بَيْتِكَ الْحَرامِ سَبِيلاً حِجَّةً مَبْرُورَةً مُتَقَبَّلَةً زاكِيَةً
خالِصَةً لَكَ تَقَرُّ بِها عَيْنِي وَتَرْفَعُ بِها دَرَجَتِي وَتَرْزُقَنِي
اَنْ اَغُضَّ بَصَرِي وَاَنْ اَحْفَظَ فَرْجِي وَاَنْ اَكُفَّ عَنْ جَمِيعِ
مَحارِمِكَ حَتّٰى لا يَكُونَ شَيْءٌ آثَرَ عِنْدِي مِنْ طاعَتِكَ
وَخَشْيَتِكَ وَالْعَمَلِ بِما اَحْبَبْتَ وَالتَّرْكِ لِما كَرِهْتَ وَ
نَهَيْتَ عَنْهُ وَاجْعَلْ ذٰلِكَ فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعافِيَةٍ وَ
اَوْزِعْنِي شُكْرَ ما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَقْتُلَ
بِي اَعْدائَكَ وَاَعْداءَ رَسُولِكَ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُكْرِمَنِي
بِهَوانِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلا تُهِنِّي بِكَرامَةِ اَحَدٍ
مِنْ اَوْلِيائِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلاً و
و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت صلعم آورده که در هر شب از شبهای
ماه رمضان این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ فِيما
تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ فِي الْاَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ الْقَضاءِ

الَّذِی لَا یُرَدُّ وَلَا یُبَدَّلُ اَنْ تَکْتُبَنِی مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِکَ
الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ
الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئَاتُهُمْ وَاَنْ تَجْعَلَ فِیمَا تَقْضِی وَتُقَدِّرُ
اَنْ تُطِیلَ عُمْرِی فِی خَیْرٍ وَعَافِیَةٍ وَتُوَسِّعَ فِی رِزْقِی
وَتَجْعَلَنِی مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِینِکَ وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِی
غَیْرِی ونیز در کتاب مذکور از بعضی از آل محمد علیهم السلام آورده که
هرکه بخواند این دعا را در هر شب از شبهای ماه رمضان بخشیده می شود
از برای او گناهان چهل سال اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذَا الشَّهْرِ رَمَضَانَ الَّذِی
اَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلٰی عِبَادِکَ فِیهِ الصِّیَامَ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِی حَجَّ بَیْتِکَ الْحَرَامِ فِی عَامِی هٰذَا
وَفِی کُلِّ عَامٍ وَاغْفِرْ لِی تِلْکَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَاِنَّهُ لَا یَغْفِرُهَا
غَیْرُکَ یَا رَحْمٰنُ یَا عَلَّامُ ونیز در کتاب مذکور آورده
که در هر شب از شبهای ماه رمضان این دعا بخوانند اَللّٰهُمَّ بِرَحْمَتِکَ
فِی الصَّالِحِینَ فَاَدْخِلْنَا وَفِی عِلِّیِّینَ فَارْفَعْنَا وَبِکَاسٍ مِنْ
مَعِینٍ مِنْ عَیْنٍ سَلْسَبِیلٍ فَاسْقِنَا وَمِنَ الْحُورِ الْعِینِ
بِرَحْمَتِکَ فَزَوِّجْنَا وَمِنَ الْوِلْدَانِ الْمُخَلَّدِینَ کَاَنَّهُمْ
لُؤْلُؤٌ مَکْنُونٌ فَاَخْدِمْنَا وَمِنْ ثِمَارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّیْرِ

وَمِنْ ثِيابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَالْإِسْتَبْرَقِ فَأَلْبِسْنا وَلَيْلَةَ الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرامِ وَقَتْلًا فِي سَبِيلِكَ فَوَفِّقْ لَنا وَصالِحَ الدُّعاءِ وَالْمَسْأَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنا وَإِذا جَمَعْتَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيمَةِ فَارْحَمْنا وَبَراءَةً مِنَ النَّارِ فَاكْتُبْ لَنا وَفِي جَهَنَّمَ فَلا تَغُلَّنا وَفِي عَذابِكَ وَهَوانِكَ فَلا تَبْتَلِنا وَمِنَ الزَّقُّومِ وَالضَّرِيعِ فَلا تُطْعِمْنا وَمَعَ الشَّياطِينِ فَلا تَجْعَلْنا وَفِي النَّارِ عَلى وُجُوهِنا فَلا تَكْبُبْنا وَمِنْ ثِيابِ النَّارِ وَسَرابِيلِ الْقَطِرانِ فَلا تُلْبِسْنا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يا لا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ فَنَجِّنا ونيز در كتاب مذكور آورده كه حضرت صاحب الامر عليه السلام بشيعيان نوشتند كه در هر شب از شبهای ماه رمضان اين دعا بخوانند كه دعای اين ماه را فرشتگان باشتياق می شنوند و برای صاحبش طلب آمرزش ميكنند واينست دعا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَفْتَتِحُ الثَّناءَ بِحَمْدِكَ وَأَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوابِ بِمَنِّكَ وَأَيْقَنْتُ أَنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَأَشَدُّ الْمُعاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكالِ وَالنَّقِمَةِ وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِياءِ وَالْعَظَمَةِ اَللّٰهُمَّ أَذِنْتَ

بي دعائك ومسائلتك فاسمع يا سميع مدحتي واجب يا رحيم
دعوتي واقل يا غفور عثرتي فكم يا الهي من كربة
قد فرجتها وهموم قد كشفتها وعثرة قد اقلتها و
رحمة قد نشرتها وحلقة بلاء قد فككتها الحمد
لله الذى لم يتخذ صاحبة ولا ولدا ولم يكن له شريك
في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا الحمد
لله بجميع محامده كلها على جميع نعمه كلها الحمد
لله الذى لا مضادّ له في ملكه ولا منازع له في امره
الحمد لله الذى لا شريك له في خلقه ولا شبه له في
عظمته الحمد لله الفاشي في الخلق امره وحمده
الظاهر بالكرم مجده الباسط بالجود يده الذى
لا تنقص خزائنه ولا تزيده كثرة العطاء الا جودا وكرما
انه هو العزيز الوهاب اللهم اني اسئلك قليلا من كثير
مع حاجة بي اليه عظيمة وغناك عنه قديم وهو عندي
كثير وهو عليك سهل يسير اللهم ان عفوك عن
ذنبي وتجاوزك عن خطيئتي وصفحك عن ظلمي
وسترك على قبيح عملي وحلمك عن كثير جرمي عند

مَا كَانَ مِنْ خَطَايَ وَعَمْدِي اَطْمَعَنِيْ فِيْ اَنْ اَسْئَلَكَ
مَا لَا اَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِيْ رَزَقْتَنِيْ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ
وَاَرَاَيْتَنِيْ مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَّفْتَنِيْ مِنْ اِجَابَتِكَ فَصِرْتُ
اَدْعُوْكَ اٰمِنًا وَاَسْئَلُكَ مُسْتَاْنِسًا لَا خَائِفًا وَلَا وَجِلًا
مُدِلًّا عَلَيْكَ فِيْمَا قَصَدْتُ فِيْهِ اِلَيْكَ فَاِنْ اَبْطَأَ عَنِّيْ
عَتَبْتُ بِجَهْلِيْ عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذِيْ اَبْطَأَ عَنِّيْ هُوَ خَيْرٌ لِيْ
لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْاُمُوْرِ فَلَمْ اَرَ مَوْلًى كَرِيْمًا اَصْبَرَ
عَلٰى عَبْدٍ لَئِيْمٍ مِنْكَ عَلَيَّ يَا رَبِّ اِنَّكَ تَدْعُوْنِيْ
فَاُوَلِّيْ عَنْكَ وَتَتَحَبَّبُ اِلَيَّ فَاَتَبَغَّضُ اِلَيْكَ وَتَتَوَدَّدُ
اِلَيَّ فَلَا اَقْبَلُ مِنْكَ كَاَنَّ لِيَ التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعْكَ
ذٰلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِيْ وَالْاِحْسَانِ اِلَيَّ وَالتَّفَضُّلِ
عَلَيَّ بِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَ
جُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ اِحْسَانِكَ اِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيْمٌ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ مَالِكِ الْمُلْكِ مُجْرِي الْفُلْكِ مُسَخِّرِ الرِّيَاحِ فَالِقِ
الْاِصْبَاحِ دَيَّانِ الدِّيْنِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
عَلٰى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى عَفْوِهِ
بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى طُوْلِ اَنَاتِهِ فِيْ

غضبه وهو قادر على ما يريد الحمد لله خالق الخلق
باسط الرزق فالق الاصباح ذي الجلال والاكرام و
الفضل والانعام الذي بعد فلا يرى وقرب فشهد النجوى
تبارك وتعالى الحمد لله الذي ليس له منازع
يعادله ولا شبيه يشاكله ولا ظهير يعاضده
قهر بعزته الاعزاء وتواضع لعظمته العظماء
فبلغ بقدرته ما يشاء الحمد لله الذي يجيبني
حين اناديه ويستر علي كل عورة وانا اعصيه و
يعظم النعمة علي فلا اجازيه فكم من موهبة
هنيئة قد اعطاني وعظيمة مخوفة قد كفاني و
بهجة مونقة قد اراني وبلية موبقة قد درأ عني
فاثني عليه حامدا واذكره مسبحا الحمد لله الذي
لا يهتك حجابه ولا يغلق بابه ولا يرد سائله ولا يخيب
امله الحمد لله الذي يؤمن الخائفين وينجي الصالحين
ويرفع المستضعفين ويضع المستكبرين ويهلك
ملوكا ويستخلف آخرين والحمد لله قاصم
الجبارين مبير الظالمين مدرك الهاربين نكال

الظالمين صريخ المستصرخين موضع حاجات الطالبين معتمد المؤمنين الحمد لله الذي من خشيته ترعد السماء وسكانها وترجف الارض وعمارها وتموج البحار ومن يسبح في غمراتها الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله الحمد لله الذي يخلق ولم يخلق ويرزق ولا يرزق ويطعم ولا يطعم و يميت الاحياء ويحي الموتى وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شئ قدير اللهم صل على محمد عبدك ورسولك وامينك وصفيك وحبيبك وخيرتك من خلقك وحافظ سرك ومبلغ رسالاتك افضل واحسن واجمل واكمل وازكى وانمى واطيب واطهر واسنى واكثر ما صليت وباركت وترحمت وتحننت وسلمت على احد من عبادك وانبيائك ورسلك وصفوتك واهل الكرامة عليك من خلقك اللهم صل على علي امير المؤمنين ووصي رسول رب العالمين عبدك ووليك واخي رسولك وحجتك على خلقك وآيتك الكبرى والنبأ العظيم وصل على

الصديقة الطاهرة فاطمة الزهراء سيدة نساء
العالمين وصل على سبطي الرحمة وإمامي الهدى
الحسن والحسين سيدي شباب أهل الجنة وصل
على أئمة المسلمين علي ابن الحسين ومحمد
ابن علي وجعفر ابن محمد وموسى ابن جعفر وعلي
ابن موسى ومحمد بن علي وعلي ابن محمد و
الحسن ابن علي والخلف الهادي المهدي حججك
على عبادك وأمنائك في بلادك صلوة كثيرة
دائمة اللهم وصل على ولي أمرك القائم المؤمل
والعدل المنتظر وحفه بملئكتك المقربين وأيده
بروح القدس يا رب العالمين اللهم اجعله الداعي
إلى كتابك والقائم بدينك استخلفه في الأرض
كما استخلفت الذين من قبله مكن له دينه
الذي ارتضيته له أبدله من بعد خوفه أمنا
يعبدك لا يشرك بك شيئا اللهم أعزه وأعزز به
وانصره وانتصر به وانصره نصرا عزيزا وافتح
له فتحا يسيرا واجعل له من لدنك سلطانا نصيرا

اَللّٰهُمَّ اَظْهِرْ بِهٖ دِيْنَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتّٰى لَا يَسْتَخْفِيَ
بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ اَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَرْغَبُ
اِلَيْكَ فِيْ دَوْلَةٍ كَرِيْمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْاِسْلَامَ وَاَهْلَهٗ وَ
تُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَاَهْلَهٗ وَتَجْعَلُنَا فِيْهَا مِنَ الدُّعَاةِ
اِلٰى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ اِلٰى سَبِيْلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا
كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ مَا عَرَّفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ
فَحَمِّلْنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَاهُ اَللّٰهُمَّ الْمُمْ بِهٖ شَعْثَنَا وَ
اشْعَبْ بِهٖ صَدْعَنَا وَارْتُقْ بِهٖ فَتْقَنَا وَكَثِّرْ بِهٖ قِلَّتَنَا
وَاَعْزِزْ بِهٖ ذِلَّتَنَا وَاَغْنِ بِهٖ عَائِلَنَا وَاقْضِ بِهٖ عَنْ مَغْرَمِنَا
وَاجْبُرْ بِهٖ فَقْرَنَا وَسُدَّ بِهٖ خَلَّتَنَا وَيَسِّرْ بِهٖ عُسْرَنَا وَ
بَيِّضْ بِهٖ وُجُوْهَنَا وَفُكَّ بِهٖ اَسْرَنَا وَاَنْجِحْ بِهٖ طَلِبَتَنَا وَاَنْجِزْ بِهٖ
مَوَاعِيْدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهٖ دَعْوَتَنَا وَاَعْطِنَا بِهٖ سُؤْلَنَا
وَبَلِّغْنَا بِهٖ مِنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اٰمَالَنَا وَاَعْطِنَا بِهٖ
فَوْقَ رَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ الْمَسْئُوْلِيْنَ وَاَوْسَعَ الْمُعْطِيْنَ
اِشْفِ بِهٖ صُدُوْرَنَا وَاَذْهِبْ بِهٖ غَيْظَ قُلُوْبِنَا
وَاهْدِنَا بِهٖ لِمَا اخْتُلِفَ فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ
اِنَّكَ تَهْدِيْ مَنْ تَشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ وَانْصُرْنَا بِهٖ

علی عدوک وعدونا اله الحق آمین اللهم انا نشکو
الیک فقد نبینا صلواتک علیه وآله وغیبة ولینا
وکثرة عدونا وقلة عددنا وشدة الفتن بنا وتظاهر
الزمان علینا فصل علی محمد وآله واعنا علی ذلک
بفتح منک تعجله وبضر تکشفه ونصر تعزه وسلطان حق
تظهره ورحمة منک تجللناها وعافیة منک تلبسناها
برحمتک یا ارحم الراحمین وصاحب مخبه نوشته
که دعاے تهلیل در شبهاے ماه رمضان بخواند و دعاے تهلیل
خواهد آمد انشاء الله تعالے علامه مجلسی ره آورده
که هر شب هزار مرتبه سوره انا انزلناه خواندن سنت است و صد مرتبه
سوره حم دخان و گفته اند که اگر نیت روزه را بعد از سحور بکنند بهتر
است و از اول شب تا آخر شب نیت می توان کرد و همین قصد
که می دارد که فردا روزه میدارم از براے تقرب خدا براے نیت
بس است واما آداب افطار سنت است که اول نماز شام را
بکند و بعد از ان افطار کند مگر آنکه جمعے انتظار او برند یا آنکه گرسنگی
و تشنگی براو غالب باشد که مانع حضور قلب او باشد در نماز که درین
دو صورت افطار را مقدم داشتن بهتر است و در وقت افطار

سورہ انا انزلناہ خواندن سنت است چنانچہ دانستی و از حضرت رسول ص منقول است کہ اگر در وقت افطار بگوید یا عظیم یا عظیم انت الٰہی لا الٰہ لی غیرک اغفرلی الذنب العظیم انہ لا یغفر الذنب العظیم الا العظیم از گناہان بیرون رود مانند روزی کہ از مادر متولد شدہ باشد و از حضرت امام حسن علیہ السلام منقول است کہ ہر روزہ دارے را در وقت افطار دعاے مستجاب است پس باید در لقمہ اول بگو بسم اللہ الرحمٰن الرحیم یا واسع المغفرۃ اغفرلی و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسیٰ کاظم علیہ السلام منقول است کہ در وقت افطار بگوید اللّٰھم لک صمت وعلی رزقک افطرت وعلیک توکلت تا خدا تعالیٰ عطا کند باو ثواب ہر کس را کہ درین روز روزہ داشتہ باشد و در روایت دیگر منقول است کہ حضرت امیر المومنین علیہ السلام در وقت افطار بدو زانو می نشستند و چون خوان را می گذاشتند می گفتند اللّٰھم لک صمنا وعلی رزقک افطرنا فتقبلہ منا انک انت السمیع العلیم و شیخ طوسی رہ در کتاب مصباح متہجد از حضرت امام جعفر صادق ع آوردہ کہ بگوید در ہر شب ماہ رمضان در وقت افطار الحمد للہ الذی اعاننا فصمنا و رزقنا فافطرنا اللّٰھم

نَقبَل مِنّا وَاَعِنّا عَلَیهِ وَسَلِّمنا فِیهِ وَتَسَلَّمهُ مِنّا فِی
یُسرٍ مِنکَ وَعافِیَةٍ اَلحَمدُ لِلّٰهِ الَّذِی قَضیٰ عَنّا یَوماً
مِن شَهرِ رَمَضانَ علامهٔ مجلسی رح آورده که در
احادیث معتبره وارد شده است که حضرت رسالت پناه صلعم افطار میکردند
بر خرما و آب یا رطب و آب و در حدیث دیگر منقول است که آنحضرت
در وقت افطار ابتدا بحلوا می نمودند و اگر نمی یافتند به نبات یا قند یا خرما
افطار میکردند و اگر حاضر نمی بود باب نیم گرم افطار می کردند و می فرمودند که
آب نیم گرم پاک می کند معده را و قوت میدهد حدقه را و بینائی را زیاده
می کند و گناهان را می شوید و عروق را ساکن می گرداند و صفرائے
غالب را فرو می نشاند و قطع می کند بلغم را و اطفائے حرارت می کند و
صداع را برطرف می کند **وایضاً** از حضرت رسول صلعم منقول است که
هر که بخرمائے حلال افطار کند ثواب نمازش چهار صد برابر مضاعف
گردد و از حضرت صادق ع منقول است که افطار کردن باب گناهان
دل را می شوید و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیر المؤمنین ع دوست
می داشت که افطار فرماید به شیر و از حضرت امام رضا ع منقول است
که هر که در وقت افطار یک گرده نان تصدق کند بر مسکینی خدا گناهان
او را بیامرزد و ثواب یک بنده آزاد کردن از فرزندان اسمعیل در نامهٔ عمل او

نوشته شود و سید ابن طاؤس رح در اقبال از حضرت
امام جعفر صادق ع آورده که حضرت رسالت پناه بحضرت امیر المومنین ع
فرمودند که آمد مرا جبرئیل ع و گفت که اے محمد ص هر که دعا کند باین دعا در ماه
رمضان پیش از افطار مستجاب می گرداند خداے تعالی دعاے
او را و قبول کرده می شود روزه و نماز او و مستجاب میگرداند از براے او
ده دعا را و می آمرزد گناه او را و دور می گرداند غم و اندوه او و بر
می آرد حاجتهاے او را و بلند می کند عمل او را با عملهاے پیغمبران
و صدیقان و می آید در روز قیامت در حالتیکه روے او نورانی
تر از ماه شب چهارده باشد پس گفتم که آن دعا کدام است اے
جبرئیل گفت بگو اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّوْرِ الْعَظِیْمِ وَرَبَّ
الْکُرْسِیِّ الرَّفِیْعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ وَرَبَّ
الشَّفْعِ الْکَبِیْرِ وَالنُّوْرِ الْعَزِیْزِ وَرَبَّ التَّوْرٰىةِ وَ
الْاِنْجِیْلِ وَالزَّبُوْرِ وَالْفُرْقَانِ الْعَظِیْمِ اَنْتَ اِلٰهُ مَنْ
فِی السَّمٰوٰاتِ وَاِلٰهُ مَنْ فِی الْاَرْضِ لَا اِلٰهَ فِیْهِمَا غَیْرُکَ
وَاَنْتَ جَبَّارُ مَنْ فِی السَّمٰوٰاتِ وَجَبَّارُ مَنْ فِی
الْاَرْضِ لَا جَبَّارَ فِیْهِمَا غَیْرُکَ وَاَنْتَ مَلِکُ مَنْ فِی
السَّمٰوٰاتِ وَمَلِکُ مَنْ فِی الْاَرْضِ لَا مَلِکَ فِیْهِمَا

غیرک

غيورك وأسئلك باسمك الكبير ونور وجهك المنير
وبملكك القديم يا حيّ يا قيّوم يا حيّ يا قيّوم يا حيّ يا
قيّوم وأسئلك باسمك الذي أشرق به كلّ شيء وباسمك
الذي أشرقت به السموات والأرض وباسمك الذي
صلح به الأوّلون وبه يصلح الآخرون يا حيّ قبل كلّ
حيّ ويا حيّ بعد كلّ حيّ ويا حيّ لا إله إلّا أنت صلّ على
محمّد وآل محمّد واغفر لي ذنوبي واجعل لي من أمري
يسراً وفرجاً قريباً وثبّتني على دين محمّد وآل محمّد
وعلى هدى محمّد وآل محمّد وعلى سنّة محمّد وآل محمّد
عليه وعليهم السلام واجعل عملي في المرفوع المتقبّل
وهب لي كما وهبت لأوليائك وأهل طاعتك فإنّي مؤمن
بك ومتوكّل عليك منيب إليك مع مصيري إليك
وتجمع لي ولأهلي وولدي ووالدي الخير كلّه و
تصرف عنّي وعن والدي وأهلي الشرّ كلّه أنت الحنّان المنّان
بديع السموات والأرض تعطي الخير من تشاء وتصرفه عمّن
تشاء فامنن عليّ برحمتك يا أرحم الراحمين ودر كتاب
جمال الاسبوع هفت مرتبه اين دعا را پيش از افطار از براى مطلق روزه آورده است

maablib.org

و صاحب زوائد الفوائد نیز مثل روایت سید ابن طاوس ره آورده است
کلینی ره در کتاب کافی آورده که حضرت رسالت پناه ص فرمودند که خوردن
سحور برکت است و ترک نکند امت من خوردن آنرا اگرچه بیک دانه خرما
زبون باشد و نیز در کتاب مذکور از سماعه آورده که پرسیدم از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام از خوردن سحور از برای شخصیکه اراده روزه داشته
باشد فرمودند که اما در ماه رمضان فضیلت در خوردن سحور است و اگرچه
بیک شربت آبی باشد و در روزهای سنتی اگر خواهد بخورد و اگر نخورد باکی نیست
و محمد بن بابویه ره در من لایحضره الفقیه از حضرت امیر المؤمنین ع
آورده که حضرت رسالت پناه ص فرمودند که خدای تعالی و ملائکه صلوات
می فرستند بر جماعتی که استغفار می کنند در سحرها و سحور میخورند پس سحور بخورید
اگرچه بیک شربت آبی باشد و بهترین سحور سویق است و خرما و مطلق خوردن
و آشامیدن تا یقین شدن طلوع فجر سید ابن طاوس ره در اقبال
از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که نیست مومنی که روزه بگیرد و بخواند
انا انزلناه فی لیلة القدر را در وقت سحور و در وقت افطار مگر آنکه باشد
او را در مابین این دو وقت ثواب کسیکه در راه خدا شهید شده باشد و در خون
خود غلطیده باشد و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام رضا ع
آورده که حضرت امام محمد باقر ع در سحرهای ماه رمضان این

دعا میخوانند که اگر مردم بدانند بزرگی این دعا را در پیش خدای تعالی
و سرعت اجابتش را از برای خواننده اش هر آینه قتال کنند از برای
طلب این دعا بشمشیرها و خدای تعالی مخصوص می گرداند هر که را
میخواهد برحمت خود و فرمودند که اگر سوگند بخورم که اسم اعظم خدا در این
دعا است راست گفته ام پس هرگاه این دعا را بخوانید با اهتمام و تضرع
بخوانید بدرستیکه این دعا از علم مکنون است و بپوشید این را از غیر اهلش
و از انها که منافق اند و دروغگویان و منکران اند و این دعا مباهله است

اللّهمّ انّی اسئلک من بهائک بابهاه و کلّ بهائک
بهیّ اللّهمّ انّی اسئلک ببهائک کلّه اللّهمّ انّی
اسئلک من جمالک باجمله و کلّ جمالک جمیل
اللّهمّ انّی اسئلک بجمالک کلّه اللّهمّ انّی
اسئلک من جلالک باجله و کلّ جلالک جلیل
اللّهمّ انّی اسئلک بجلالک کلّه اللّهمّ انّی
اسئلک من عظمتک باعظمها و کلّ عظمتک
عظیمة اللّهمّ انّی اسئلک بعظمتک کلّها اللّهمّ انّی اسئلک
من نورک بانوره و کلّ نورک نیّر اللّهمّ
انّی اسئلک بنورک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک

مِنْ رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ اَسْئَلُكَ
مِنْ كَلِمَاتِكَ بِاَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْٓ اَسْئَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ اَسْئَلُكَ
مِنْ كَمَالِكَ بِاَكْمَلِهٖ وَكُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ اَسْئَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ اَسْئَلُكَ
مِنْ اَسْمَآئِكَ بِاَكْبَرِهَا وَكُلُّ اَسْمَآئِكَ كَبِيْرَةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْٓ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَآئِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ اَسْئَلُكَ
مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّهَا وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيْزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ
اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ اَسْئَلُكَ مِنْ
مَشِيَّتِكَ بِاَمْضَاهَا وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْٓ اَسْئَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ اَسْئَلُكَ
مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيْلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ
اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ اَسْئَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِاَنْفَذِهٖ
وَكُلُّ عِلْمِكَ نَافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ
اَسْئَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضَاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ

اسئلك بقولك كله اللهم انى اسئلك من مسائلك
باحبها اليك وكل مسائلك اليك حبيبة اللهم انى
اسئلك بمسائلك كلها اللهم انى اسئلك من شرفك
باشرفه وكل شرفك شريف اللهم انى اسئلك بشرفك
كله اللهم انى اسئلك من سلطانك بادومه وكل
سلطانك دائم اللهم انى اسئلك بسلطانك كله
اللهم انى اسئلك من ملكك بافخره وكل ملكك
فاخر اللهم انى اسئلك بملكك كله اللهم انى
اسئلك من علوك باعلاه وكل علوك عال
اللهم انى اسئلك بعلوك كله اللهم انى اسئلك
من منك باقدمه وكل منك قديم اللهم انى
اسئلك بمنك كله اللهم انى اسئلك من اياتك
باكرمها وكل اياتك كريمة اللهم انى اسئلك
باياتك كلها اللهم انى اسئلك بما انت فيه من
الشان والجبروت واسئلك بكل شان وحده
وجبروت وحدها اللهم انى اسئلك بما تجيبنى حين
اسئلك فاجبنى يا الله وذكر كند حاجت خودرا

بدرستیکه عطا کرده می شود انشاء الله تعالی و نیز در کتاب مذکور آورده که
بخوانید در وقت سحر دعای ادریس علیه السلام را که باین دعا بلند گردانید
خدای تعالی او را جانب خود این بهترین دعا است سبحانک

لا اله الا انت یا ربّ کلّ شیءٍ و وارثه یا اله الاٰلهة
الرّفیع فی جلاله یا الله المحمود فی کلّ فعاله یا رحمٰن
کلّ شیءٍ وراحمه یا حیّ حین لا حیّ فی دیمومة
ملکه وبقائه یا قیّوم فلا یفوت شیئًا علمه ولا
یؤده یا واحد الباقی اوّل کلّ شیءٍ واٰخره یا
دائم بغیر فناءٍ ولا زوال لملکه یا صمد من
غیر شبیه ولا شیءٌ کمثله یا بارّ فلا شیءٌ کفوه
ولا مدانی لوصفه یا کبیر انت الّذی لا تهتدی
القلوب لعظمته یا باری المنشیٔ بلا مثال
خلا من غیره یا زاکی الطّاهر من کلّ اٰفة
بقدسه یا کافی الموسّع لما خلق من عطایا فضله
یا نقیّ من کلّ جور لم یرضه ولم یخالطه فعاله
یا حنّان الّذی وسعت کلّ شیءٍ رحمته یا منّان ذا
الاحسان قد عمّ الخلائق منّه یا دیّان العباد کلّ

يقوم خاضعاً لرهبته يا خالق من في السموات و
الارضين فكل اليه معاده يا رحمن وراحم كل صريخ
ومكروب وغياثه ومعاذه يا بارئ فلا تصف الالسن كنه
جلال ملكه وعزه يا مبدئ البدايا لم يبغ في انشائها
اعوانا من خلقه يا علام الغيوب فلا يؤوده من شيء
حفظه يا معيد اذا الافناء ما افناه اذا برز الخلائق لدعوته
من مخافته يا حليم ذا الاناة فلا شيء يعدله من خلقه
يا محمود الفعال ذا المن على جميع خلقه بلطفه يا عزيز
المنيع الغالب على امره فلا شيء يعدله يا قاهر
ذا البطش الشديد انت الذي لا يطاق انتقامه يا متعالي
القريب في علو ارتفاع دنوه يا جبار المذلل كل شيء بقهر
عزيز سلطانه يا نور كل شيء انت الذي فلق الظلمات
نوره يا قدوس الطاهر من كل سوء ولا شيء يعدله من
خلقه يا قريب المجيب المتداني دون كل شيء قربه يا عالي
الشامخ في السماء فوق كل شيء علو ارتفاعه يا بديع البدائع
ومعيدها بعد فنائها بقدرته يا جليل المتكبر على كل
شيء فالعدل امره والصدق وعده يا مجيد فلا يبلغ الاوهام

حکیم

كل ثنائه ومجده يا كريم العفو والعدل انت الذي ملأ كل
شيء عدله يا عظيم ذا الثناء الفاخر والعز والكبرياء فلا يذل
عزه يا عجيب الصنائع فلا تنطق الالسن بكل آلائه وثنائه
اسئلك يا معتمدي عند كل كربة وغياثي عند كل شدة بهذه
الاسماء امانا من عقوبات الدنيا والآخرة واسئلك ان
تصرف عني بهن كل سوء ومخوف ومحذور وتصرف عني
ابصار الظلمة المريدين بي السوء الذي نهيت عنه من
شر ما يضمرون الى خير ما يملكون ولا يملكه غيرك يا كريم
اللهم لا تكلني الى نفسي فاعجز عنها ولا الى الناس
فيظفروا بي ولا تخيبني وانا ارجوك فلا تعذبني و
انا ادعوك اللهم اني ادعوك كما امرتني فاجبني كما وعدتني
اللهم اجعل لي خير عمري ما ولي اجلي اللهم لا تغير جسدي
ولا ترسل حظي ولا تسؤ صديقي اعوذ بك من سقم مضرع
وفقر مدقع ومن الذل وبئس الخل اللهم سل قلبي عن
كل شيء لا اتزوده اليك ولا انتفع به يوم القاك
من حلال او حرام ثم اعطني قوة عليه وعزا و
قناعة ومقتا له ورضاك فيه يا ارحم الراحمين اللهم لك

الْحَمْدُ عَلٰى عَطَايَاكَ الْجَزِيلَةِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى نِعَمِكَ
الْمُتَوَاتِرَةِ الَّتِي بِهَا دَافَعْتَ عَنِّي مَكَارِهَ الْاُمُورِ وَبِهَا
اٰتَيْتَنِي مَوَاهِبَ السُّرُورِ مَعَ تَمَادِيَّ فِي الْغَفْلَةِ وَمَا
بِي مِنَ الْقَسْوَةِ فَلَمْ يَمْنَعْكَ ذٰلِكَ مِنْ فِعْلِي اَنْ
عَفَوْتَ عَنِّي وَسَتَرْتَ ذٰلِكَ عَلَيَّ وَسَوَّغْتَنِي مَا فِي يَدَيَّ
مِنْ نِعَمِكَ وَتَابَعْتَ عَلَيَّ مِنْ اِحْسَانِكَ وَصَفَحْتَ
لِي عَنْ قَبِيحِ مَا اَفْضَيْتُ بِهِ اِلَيْكَ وَانْتَهَكْتُهُ
مِنْ مَعَاصِيكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ
لَكَ بِحَقٍّ عَلَيْكَ فِيهِ اِجَابَةُ الدُّعَاءِ اِذَا دُعِيتَ بِهِ
وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ ذِي حَقٍّ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلٰى جَمِيعِ
مَنْ هُوَ دُونَكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَمَنْ اَرَادَنِي بِسُوءٍ فَخُذْ بِسَمْعِهِ
وَبَصَرِهِ وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ
وَعَنْ شِمَالِهِ وَامْنَعْهُ مِنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ يَا مَنْ لَيْسَ
مَعَهُ رَبٌّ يُدْعٰى وَيَا مَنْ لَيْسَ فَوْقَهُ خَالِقٌ يُخْشٰى وَيَا مَنْ
لَيْسَ دُونَهُ اِلٰهٌ يُتَّقٰى وَيَا مَنْ لَيْسَ لَهُ وَزِيرٌ يُؤْتٰى وَيَا مَنْ
لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ يُرْشٰى وَيَا مَنْ لَيْسَ لَهُ بَوَّابٌ يُنَادٰى وَيَا مَنْ

لا یزداد علی کثرة العطاء الا کرماً وجوداً وعلی تتابع الذنوب
الا مغفرة وعفوا صل علی محمد وآل محمد وافعل بی ما انت اهله
ولا تفعل بی ما انا اهله فانک اهل التقوی واهل المغفرة
ونیز در کتاب مذکور آورده که این دعا را وقت سحر بخوانند یا عدتی فی کربتی
ویا صاحبی فی شدتی ویا ولیی فی نعمتی ویا غایتی فی رغبتی
انت الساتر عورتی والامن روعتی والمقیل عثرتی
فاغفر لی خطیئتی اللهم انی اسئلک خشوع الایمان
قبل خشوع الذل فی النار یا واحد یا احد یا صمد
یا من لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد
یا من یعطی من سأله تحننا ورحمة ویبتدی
بالخیر من لم یسأله تفضلا منه وکرما بکرمک
اللهم صل علی محمد واهلبیته وهب لی رحمة
واسعة جامعة ابلغ بها خیر الدنیا والاخرة
اللهم انی استغفرک لما تبت الیک منه ثم
عدت فیه واستغفرک لکل خیر اردت به وجهک
فخالطنی فیه ما لیس لک اللهم صل علی محمد
وآل محمد واعف عن ظلمی وجرمی بحلمک وجودک

يا كريم يا من لا تخيب سائله ولا ينفد نائله يا من
علا فلا شيء فوقه ودنا فلا شيء دونه صل على محمد
وآل محمد وارحمني يا فالق البحر لموسى الليلة الليلة
الليلة الساعة الساعة الساعة اللهم طهر قلبي
من النفاق وعملي من الرياء ولساني من الكذب
وعيني من الخيانة فإنك تعلم خائنة الأعين و
ما تخفي يا رب هذا مقام العائذ بك من النار هذا
مقام المستجير بك من النار هذا مقام المستغيث بك من النار هذا
مقام الهارب إليك من النار هذا مقام من يبوء
بخطيئته ويعترف بذنبه ويتوب إلى ربه هذا
مقام البائس الفقير هذا مقام الخائف المستجير
هذا مقام المحزون المكروب هذا مقام المحزون
المغموم المهموم هذا مقام الغريب الغريق هذا
مقام المستوحش الفرق هذا مقام من لا يجد
غافر الذنبه غيرك ولا لهمه مفرجا سواك يا الله
يا كريم لا تحرق وجهي بالنار بعد سجودي وتعفيري
بغير من مني عليك بل لك الحمد ولك المن والفضل

عَلَیَّ اِرْحَمْ اَیْ رَبِّ اَیْ رَبِّ تا اینکه نفس منقطع شود ضَعْفِیْ وَقِلَّةَ
حِیْلَتِیْ وَرِقَّةَ جِلْدِیْ وَتَبَدُّدَ اَوْصَالِیْ وَتَنَاثُرَ لَحْمِیْ وَجِسْمِیْ
وَجَسَدِیْ وَوَحْدَتِیْ وَوَحْشَتِیْ فِیْ قَبْرِیْ وَجَزَعِیْ مِنْ
صَغِیْرِ الْبَلَاۤءِ اَسْئَلُكَ یَا رَبِّ قُرَّةَ الْعَیْنِ وَالْاِغْتِبَاطَ
یَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدَامَةِ بَیِّضْ وَجْهِیْ یَا رَبِّ یَوْمَ تَسْوَدُّ
فِیْهِ الْوُجُوْهُ وَاٰمِنِّیْ مِنَ الْفَزَعِ الْاَكْبَرِ اَسْئَلُكَ الْبُشْرٰی
یَوْمَ تَقَلَّبُ فِیْهِ الْقُلُوْبُ وَالْاَبْصَارُ وَالْبُشْرٰی عِنْدَ فِرَاقِ
الدُّنْیَا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَرْجُوْهُ عَوْنًا لِیْ فِیْ حَیٰوتِیْ وَ
اُعِدُّهٗ ذُخْرًا لِیَوْمِ فَاقَتِیْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَدْعُوْهُ
وَلَا اَدْعُوْ غَیْرَهٗ وَلَوْ دَعَوْتُ غَیْرَهٗ لَخَیَّبَ دُعَاۤئِیْ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَرْجُوْهُ وَلَا اَرْجُوْ غَیْرَهٗ وَلَوْ رَجَوْتُ
غَیْرَهٗ لَاَخْلَفَ رَجَاۤئِیْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْمُنْعِمِ الْمُحْسِنِ
الْمُجْمِلِ الْمُفْضِلِ ذِی الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَالْفَضْلِ
وَالْاِنْعَامِ وَلِیِّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبِ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهٰی
كُلِّ رَغْبَةٍ وَقَاضِیْ كُلِّ حَاجَةٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَّارْزُقْنِیَ الْیَقِیْنَ وَحُسْنَ الظَّنِّ بِكَ وَ
اَثْبِتْ رَجَاۤءَكَ فِیْ قَلْبِیْ وَاقْطَعْ رَجَاۤئِیْ عَمَّنْ سِوَاكَ حَتّٰی

لا أرجو غيرك ولا أثق إلا بك يا لطيفاً لما يشاء الطف
لي في جميع أحوالي بما تحب وترضى يا رب إني ضعيف
على النار فلا تعذبني بالنار يا رب ارحم دعائي وتضرعي
وخوفي وذلي ومسكنتي وتعوذي وتلوذي يا رب
إني ضعيف عن طلب الدنيا وأنت واسع كريم
أسألك يا رب بقوتك على ذلك وقدرتك عليه
وغناك عنه وحاجتي إليه أن ترزقني في عامي
هذا وشهري هذا ويومي هذا وساعتي هذه
رزقاً تغنيني به عن تكلف ما في أيدي الناس من
رزقك الحلال الطيب أي رب منك أطلب و
إليك أرغب وإياك أرجو وأنت أهل ذلك
لا أرجو غيرك ولا أثق إلا بك يا أرحم الراحمين
أي رب إني ظلمت نفسي فاغفر لي وارحمني و
عافني يا سامع كل صوت ويا جامع كل فوت ويا
بارئ النفوس بعد الموت يا من لا تغشاه الظلمات ولا تشتبه
عليه الأصوات ولا يشغله شيء عن شيء أعط محمداً صلى الله
عليه وآله أفضل ما سألتك وأفضل ما سئلت له وأفضل

مَا اَنْتَ مَسْئُولٌ لَهُ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهَبْ لِيَ الْعَافِيَةَ حَتّٰى
تُهَنِّئَنِي الْمَعِيْشَةَ وَاخْتِمْ لِيْ بِخَيْرٍ حَتّٰى لَا تَضُرَّنِي الذُّنُوبُ
اَللّٰهُمَّ رَضِّنِيْ بِمَا قَسَمْتَ لِيْ حَتّٰى لَا اَسْاَلَ اَحَدًا شَيْئًا
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّافْتَحْ لِيْ خَزَائِنَ رَحْمَتِكَ
وَارْحَمْنِيْ رَحْمَةً لَا تُعَذِّبُنِيْ بَعْدَهَا اَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
وَارْزُقْنِيْ مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا لَا تُفْقِرُنِيْ
اِلٰى اَحَدٍ بَعْدَهُ سِوَاكَ تَزِيْدُنِيْ بِذٰلِكَ شُكْرًا وَّاِلَيْكَ
فَاقَةً وَّفَقْرًا وَّبِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ غِنًى وَّتَعَفُّفًا يَا مُحْسِنُ
يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مَلِيْكُ يَا مُقْتَدِرُ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاكْفِنِيْ لِمُهِمِّيْ كُلِّهِ وَاقْضِ لِيْ بِالْحُسْنٰى وَ
بَارِكْ لِيْ فِيْ جَمِيْعِ اُمُوْرِيْ وَاقْضِ لِيْ جَمِيْعَ حَوَائِجِيْ اَللّٰهُمَّ
يَسِّرْ لِيْ مَا اَخَافُ تَعَسُّرَهُ فَاِنَّ تَيْسِيْرَ مَا اَخَافُ تَعَسُّرَهُ
عَلَيْكَ يَسِيْرٌ وَّسَهِّلْ لِيْ مَا اَخَافُ حُزُوْنَتَهُ وَنَفِّسْ
عَنِّيْ مَا اَخَافُ ضِيْقَهُ وَاصْرِفْ عَنِّيْ مَا اَخَافُ بَلِيَّتَهُ
وَكُفَّ عَنِّيْ مَا اَخَافُ غَمَّهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ
اَمْلَأْ قَلْبِيْ حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصْدِيْقًا بِكِتَابِكَ وَ
اِيْمَانًا بِكَ وَفَرَقًا مِنْكَ وَشَوْقًا اِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

اللهم انّ لک علیّ حقوقاً فتصدّق بها علیّ وللناس قبلی
تبعات فتحمّلها عنّی وقد اوجبت لکلّ ضیف قری
وانا ضیفک فاجعل قرای اللیلة الجنّة یا وهّاب الجنّة
یا وهّاب المغفرة ولا حول ولا قوّة الّا بک ونیز در کتاب مذکور
آورده که این دعا را وقت سحر بخوانند یا مفزعی عند کربتی و
یا غوثی عند شدّتی الیک فزعت وبک استغثت
وبک لذت لا الوذ بسواک ولا اطلب الفرج الّا منک
فاغثنی وفرّج عنّی یا من یقبل الیسیر ویعفو عن الکثیر اقبل
منّی الیسیر واعف عنّی الکثیر انّک انت الغفور الرحیم اللهم انّی
اسئلک ایماناً تباشر به قلبی ویقیناً صادقاً حتّی اعلم انّه لن
یصیبنی الّا ما کتبت لی ورضّنی من العیش بما قسمت لی یا
ارحم الراحمین یا عدّتی فی کربتی ویا صاحبی فی شدّتی ویا ولیّی فی
نعمتی ویا غایتی فی رغبتی انت الساتر
عورتی والآمن روعتی والمقیل عثرتی
فاغفر لی خطیئتی یا ارحم الراحمین ونیز
در کتاب مذکور آورده که این تسبیح را در وقت سحر بخوانند
سبحان من یعلم جوارح القلوب سبحان

مَنْ يُحْصِي عَلَى الْخَلْقِ ذُنُوبَ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ
خَافِيَةٌ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرَضِينَ سُبْحَانَ الرَّبِّ
الْوَدُودِ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الْوِتْرِ سُبْحَانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ
سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ
لَا يُؤَاخِذُ أَهْلَ الْأَرْضِ بِأَلْوَانِ الْعَذَابِ سُبْحَانَ
الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ سُبْحَانَ الرَّؤُفِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ
الْجَبَّارِ الْجَوَادِ سُبْحَانَ الْكَرِيمِ الْحَلِيمِ سُبْحَانَ الْبَصِيرِ
الْعَلِيمِ سُبْحَانَ الْبَصِيرِ الْوَاسِعِ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَلَى
إِقْبَالِ النَّهَارِ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَلَى إِدْبَارِ اللَّيْلِ وَ
إِقْبَالِ النَّهَارِ وَلَهُ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَالْعَظَمَةُ وَ
الْكِبْرِيَاءُ مَعَ كُلِّ نَفَسٍ وَكُلِّ طَرْفَةِ عَيْنٍ وَكُلِّ
لَمْحَةٍ سَبَقَ فِي عِلْمِهِ سُبْحَانَكَ مِلْأَ مَا أَحْصَى
كِتَابُكَ سُبْحَانَكَ زِنَةَ عَرْشِكَ سُبْحَانَكَ
سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ علامه مجلسی ره آورده که از
جمله دعاهای مشهوره سحر دعای است که شیخ طوسی ره و دیگران از ابو حمزه
ثمالی روایت کرده اند که حضرت امام زین العابدین ع در شبهای ماه مبارک
رمضان اکثر شب را نماز میکردند و چون سحر میشد این دعا میخواندند الٰهی لا تؤدبنی

بقوّتك ولا تمكر بي في حيلتك من اين لي الخير يا ربّ ولا يوجد
الا من عندك ومن اين لي النجاة ولا تستطاع الا بك لا
الّذي احسن استغنى عن عونك ورحمتك ولا الّذي اساء
واجترء عليك ولم يرضك خرج عن قدرتك يا ربّ يا ربّ
يا ربّ آنقدر بگويد كه نفس منقطع شود وبعد از ان بگويد بك
عرفتك وانت دللتني عليك ودعوتني اليك
ولولا انت لم ادر ما انت الحمد لله الّذي ادعوه
فيجيبني وان كنت بطيئا حين يدعوني والحمد
لله الّذي اسئله فيعطيني وان كنت بخيلا
حين يستقرضني والحمد لله الّذي اناديه
كلّما شئت لحاجتي واخلو به حيث شئت لسرّي
بغير شفيع فيقضي لي حاجتي والحمد لله الّذي
لا ادعو غيره ولو دعوت غيره لم يستجب
لي دعائي والحمد لله الّذي ارجوه ولا ارجو غيره
ولو رجوت غيره لاخلف رجائي والحمد لله
الّذي وكلني اليه فاكرمني ولم يكلني الى النّاس
فيهينوني والحمد لله الّذي تحبّب الىّ وهو غنيّ عنّي

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَحْلُمُ عَنِّي حَتّٰى كَأَنِّي لَا ذَنْبَ لِي
فَرَبِّي أَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي وَأَحَقُّ بِحَمْدِي اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمَنَاهِلَ
الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُتْرَعَةً وَالْاِسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ
أَمَّلَكَ مُبَاحَةً وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ لِلصَّارِخِينَ
مَفْتُوحَةً وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لِلرَّاجِينَ بِمَوْضِعِ إِجَابَةٍ
وَلِلْمَلْهُوفِينَ بِمَرْصَدِ إِغَاثَةٍ وَأَنَّ فِي اللَّهْفِ
إِلٰى جُودِكَ وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ عِوَضاً عَنْ مَنْعِ الْبَاخِلِينَ
وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَأْثِرِينَ وَأَنَّ الرَّاحِلَ
إِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ وَأَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ
إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْآمَالُ دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ
بِطَلِبَتِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتُ بِكَ
اسْتِغَاثَتِي وَبِدُعَائِكَ تَوَسُّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ لِاسْتِمَاعِكَ
مِنِّي وَلَا اسْتِيجَابٍ لِعَفْوِكَ عَنِّي بَلْ لِثِقَتِي بِكَرَمِكَ
وَسُكُونِي إِلٰى صِدْقِ وَعْدِكَ وَلَجَائِي إِلَى الْإِيمَانِ
بِتَوْحِيدِكَ وَيَقِينِي بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّي أَنْ لَا رَبَّ لِي
غَيْرُكَ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اَللّٰهُمَّ

أنتَ القائلُ وقولكَ حقٌّ ووعدكَ صدقٌ واسئلوا اللهَ
من فضلهِ إنّ اللهَ كانَ بكم رحيماً وليسَ من صفاتكَ
يا سيّدي أن تأمرَ بالسّؤالِ وتمنعَ العطيّةَ وأنتَ المنّانُ
بالعطيّاتِ على أهلِ مملكتكَ والعائدُ عليهم بتحنّنِ
رأفتكَ إلهي ربّيتني في نعمكَ وإحسانكَ صغيراً
ونوّهتَ باسمي كبيراً فيا من ربّاني في الدّنيا بإحسانهِ
وتفضّلهِ ونعمهِ وأشارَ لي في الآخرةِ إلى عفوهِ و
كرمهِ معرفتي يا مولايَ دليلي عليكَ وحبّي لكَ شفيعي
إليكَ وأنا واثقٌ من دليلي بدلالتكَ وساكنٌ من شفيعي
إلى شفاعتكَ أدعوكَ يا سيّدي بلسانٍ قد أخرسهُ
ذنبهُ ربِّ أناجيكَ بقلبٍ قد أوبقهُ جرمهُ أدعوكَ
يا ربِّ راهباً راغباً راجياً خائفاً إذا رأيتُ مولايَ
ذنوبي فزعتُ وإذا رأيتُ كرمكَ طمعتُ فإن
عفوتَ فخيرُ راحمٍ وإن عذّبتَ فغيرُ ظالمٍ حجّتي
يا اللهُ في جرأتي على مسألتكَ مع إتياني ما تكرهُ
جودكَ وكرمكَ وعدّتي في شدّتي مع قلّةِ حيائي
رأفتكَ ورحمتكَ قد رجوتُ أن لا تخيبَ بين ذينِ و

ذنبي مُنيتي تحقق رجائي واسمع دعائي يا خير
من دعاه داعٍ وافضل من رجاه راجٍ عظم يا سيدي
املي وساء عملي فاعطني من عفوك بمقدار املي
ولا تؤاخذني باسوء عملي فان كرمك يجل عن مجازاة
المذنبين وحلمك يكبر عن مكافاة المقصرين وانا
يا سيدي عائذ بفضلك هارب منك اليك متنجز
ما وعدت من الصفح عمن احسن بك ظناً وما انا
يا رب وما خطري هبني بفضلك وتصدق علي
بعفوك اي رب جللني بسترك واعف عن
توبيخي بكرم وجهك فلو اطلع اليوم على ذنبي
غيرك ما فعلته ولو خفت تعجيل العقوبة
لاجتنبته لا لانك اهون الناظرين الي و
اخف المطلعين علي بل لانك يا رب خير
الساترين واحكم الحاكمين واكرم
الاكرمين ستار العيوب غفار الذنوب
علام الغيوب تستر الذنب بكرمك
وتؤخر العقوبة بحلمك فلك الحمد على

حلمك

حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ
وَيَحْمِلُنِي وَيُجَرِّئُنِي عَلى مَعْصِيَتِكَ حِلْمُكَ
عَنِّي وَيَدْعُونِي إِلى قِلَّةِ الْحَياءِ سِتْرُكَ عَلَيَّ وَ
يُسْرِعُنِي إِلى التَّوَثُّبِ عَلى مَحارِمِكَ مَعْرِفَتِي
بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَعَظِيمِ عَفْوِكَ يا حَلِيمُ يا
كَرِيمُ يا حَيُّ يا قَيُّومُ يا غافِرَ الذَّنْبِ يا قابِلَ
التَّوْبِ يا عَظِيمَ الْمَنِّ يا قَدِيمَ الْإِحْسانِ أَيْنَ
سِتْرُكَ الْجَمِيلُ أَيْنَ عَفْوُكَ الْجَلِيلُ أَيْنَ فَرَجُكَ
الْقَرِيبُ أَيْنَ غِياثُكَ السَّرِيعُ أَيْنَ رَحْمَتُكَ
الْواسِعَةُ أَيْنَ عَطاياكَ الْفاضِلَةُ أَيْنَ مَواهِبُكَ
الْهَنِيئَةُ أَيْنَ صَنائِعُكَ السَّنِيَّةُ أَيْنَ فَضْلُكَ
الْعَظِيمُ أَيْنَ مَنُّكَ الْجَسِيمُ أَيْنَ إِحْسانُكَ
الْقَدِيمُ أَيْنَ كَرَمُكَ يا كَرِيمُ بِهِ وَبِمُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ فَاسْتَنْقِذْنِي وَبِرَحْمَتِكَ فَخَلِّصْنِي
يا مُحْسِنُ يا مُجْمِلُ يا مُنْعِمُ يا مُفْضِلُ لَسْتُ
أَتَّكِلُ فِي النَّجاةِ مِنْ عِقابِكَ عَلى أَعْمالِنا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنا
لِأَنَّكَ أَهْلُ التَّقْوى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ تُبْدِئُ بِالْإِحْسانِ

نِعَماً وَ نَعفُو عَنِ الذَّنبِ كَرَماً فَما نَدرِى ما نَشكُرُ
أَجَميلَ ما تَنشُرُ أَم قَبيحَ ما تَستُرُ أَم عَظيمَ
ما أَبلَيتَ وَ أَولَيتَ أَم كَثيرَ ما مِنهُ نَجَّيتَ
وَ عافَيتَ يا حَبيبَ مَن تَحَبَّبَ إِلَيكَ وَ يا
قُرَّةَ عَينِ مَن لاذَ بِكَ وَ انقَطَعَ إِلَيكَ أَنتَ
المُحسِنُ وَ نَحنُ المُسيئُونَ فَتَجاوَز يا رَبِّ عَن
قَبيحِ ما عِندَنا بِجَميلِ ما عِندَكَ وَ أَىُّ جَهلٍ
يا رَبِّ لا يَسَعُهُ جُودُكَ أَو أَىُّ زَمانٍ أَطوَلُ
مِن أَناتِكَ وَ ما قَدرُ أَعمالِنا فى جَنبِ نِعَمِكَ
وَ كَيفَ نَستَكثِرُ أَعمالاً نُقابِلُ بِها كَرَمَكَ بَل
كَيفَ يَضيقُ عَلَى المُذنِبينَ ما وَسِعَهُم مِن
رَحمَتِكَ يا واسِعَ المَغفِرَةِ يا باسِطَ اليَدَينِ
بِالرَّحمَةِ فَوَعِزَّتِكَ يا سَيِّدى لَوِ انتَهَرتَنى ما
بَرِحتُ مِن بابِكَ وَ لا كَفَفتُ عَن تَمَلُّقِكَ لِما
انتَهى إِلَىَّ مِنَ المَعرِفَةِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ أَنتَ
الفاعِلُ لِما تَشاءُ تُعَذِّبُ مَن تَشاءُ بِما تَشاءُ كَيفَ
تَشاءُ وَ تَرحَمُ مَن تَشاءُ بِما تَشاءُ كَيفَ تَشاءُ وَ لا تُسئَلُ

عن فعلك ولا تنازع في ملكك ولا تشارك في امرك
ولا تضاد في حكمك ولا يعترض عليك احد في تدبيرك
لك الخلق والامر تبارك الله رب العالمين يا رب هذا
مقام من لاذ بك واستجار بكرمك والف احسانك
ونعمك وانت الجواد الذي لا يضيق عفوك ولا ينقص
فضلك ولا تقل رحمتك وقد توثقنا منك بالصفح
القديم والفضل العظيم والرحمة الواسعة افتراك
يا رب تخلف ظنوننا او تخيب آمالنا كلا يا كريم
فليس هذا ظننا بك ولا هذا طمعنا فيك يا رب
ان لنا فيك املا طويلا كثيرا ان لنا فيك رجاء عظيما
عصيناك ونحن نرجو ان تستر علينا ودعوناك ونحن
نرجو ان تستجيب لنا فحقق رجاءنا يا مولانا فقد
علمنا ما نستوجب باعمالنا ولكن علمك فينا و
علمنا بانك لا تصرفنا عنك حثنا على الرغبة اليك
وان كنا غير مستوجبين لرحمتك فانت اهل ان تجود
علينا وعلى المذنبين بفضل سعتك فامنن علينا
بما انت اهله وجد علينا فانا محتاجون الى نيلك يا

maablib.org

غفار بنورك اهتدينا وبفضلك استغنينا وبنعمتك اصبحنا
وامسينا ذنوبنا بين يديك نستغفرك اللهم منها ونتوب اليك تتحبب
الينا بالنعم ونعارضك بالذنوب خيرك الينا نازل وشرنا اليك
صاعد ولم يزل ولا يزال ملك كريم ياتيك عنا في كل يوم بعمل
قبيح فلا يمنعك ذلك من ان تحوطنا بنعمك وتتفضل علينا
بآلائك فسبحانك ما احلمك واعظمك واكرمك مبدئا و
معيدا تقدست اسماؤك وجل ثناؤك وكرم صنائعك وفعالك
انت الهي اوسع فضلا واعظم حلما من ان تقايسني بفعلي وخطيئتي
فالعفو العفو سيدي سيدي اللهم اشغلنا بذكرك
واعذنا من سخطك واجرنا من عذابك وارزقنا من مواهبك
وانعم علينا من فضلك وارزقنا حج بيتك وزيارة قبر نبيك
صلواتك ورحمتك ومغفرتك ورضوانك عليه وعلى اهل بيته
انك قريب مجيب وارزقنا عملا بطاعتك وتوفنا على
ملتك وسنة نبيك صلى الله عليه وآله اللهم
اغفر لي ولوالدي وارحمهما كما ربياني
صغيرا واجزهما بالاحسان احسانا وبالسيئات
غفرانا اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات الاحياء

مِنهُم وَالاَمواتِ وَتابِع بَينَنا وَبَينَهُم بِالخَيراتِ اَللّهُمَّ
اغفِر لِحَيِّنا وَمَيِّتِنا وَشاهِدِنا وَغائِبِنا ذَكَرِنا
وَاُنثانا صَغيرِنا وَكَبيرِنا حُرِّنا وَمَملوكِنا كَذَبَ
العادِلونَ بِاللهِ وَضَلّوا ضَلالاً بَعيداً وَخَسِروا خُسراناً
مُبيناً اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاختِم لي
بِخَيرٍ وَاكفِني ما اَهَمَّني مِن اَمرِ دُنيايَ وَآخِرَتي وَلا
تُسَلِّط عَلَيَّ مَن لا يَرحَمُني وَاجعَل عَلَيَّ مِنكَ جُنَّةً
واقِيَةً باقِيَةً وَلا تَسلُبني صالِحَ ما اَنعَمتَ بِهِ عَلَيَّ وَارزُقني
مِن فَضلِكَ رِزقاً واسِعاً حَلالاً طَيِّباً اَللّهُمَّ احرُسني
بِحِراسَتِكَ وَاحفَظني بِحِفظِكَ وَاكلَأني بِكِلاءَتِكَ
وَارزُقني حَجَّ بَيتِكَ الحَرامِ في عامِنا هذا وَفي
كُلِّ عامٍ وَزِيارَةَ قَبرِ نَبِيِّكَ وَالاَئِمَّةِ عَلَيهِمُ
السَّلامُ وَلا تُخلِني يا رَبِّ مِن تِلكَ المَشاهِدِ
الشَّريفَةِ وَالمَواقِفِ الكَريمَةِ اَللّهُمَّ تُب عَلَيَّ
حَتّى لا اَعصيكَ وَاَلهِمنِي الخَيرَ وَالعَمَلَ بِهِ وَ
خَشيَتَكَ بِاللَّيلِ وَالنَّهارِ اَبَداً ما اَبقَيتَني يا رَبَّ
العالَمينَ اَللّهُمَّ اِنّي كُلَّما قُلتُ قَد تَهَيَّاتُ وَ

تعبأت وقمت للصلوة بين يديك وناجيتك القيت
عليّ نعاسا اذا انا صليت وسلبتني مناجاتك اذا
انا ناجيتك مالي كلما قلت قد صلحت سريرتي
وقرب من مجالس التوابين مجلسي عرضت لي
بلية ازالت قدمي وحالت بيني وبين خدمتك
سيدي لعلك عن بابك طردتني وعن خدمتك
نحيتني او لعلك رايتني مستخفا بحقك فاقصيتني
او لعلك رايتني معرضا عنك فقليتني او لعلك
وجدتني في مقام الكاذبين فرفضتني او لعلك
رايتني غير شاكر لنعمائك فحرمتني او لعلك فقدتني
من مجالس العلماء فخذلتني او لعلك رايتني
في الغافلين فمن رحمتك ايستني او لعلك
رايتني الف مجالس البطالين فبيني وبينهم
خليتني او لعلك لم تحب ان تسمع دعائي فباعدتني
او لعلك بجرمي وجريرتي كافيتني او لعلك بقلة
حيائي منك جازيتني فان عفوت يا رب فطالما
عفوت عن المذنبين قبلي لان كرمك اي

تجمل عن مجازاة المذنبين وحلمك يكبر عن
مكافاة المقصرين وانا عائذ بفضلك هارب
منك اليك متنجز ما وعدت من الصفح عمن احسن
بك ظنا الهي انت اوسع فضلا واعظم حلما من
ان تقايسني بعملي وان تستزلني بخطيئتي وما انا
يا سيدي وما خطري هبني بفضلك يا سيدي
وتصدق علي بعفوك وجللني بسترك واعف
عن توبيخي بكرم وجهك سيدي انا الصغير الذي
ربيته وانا الجاهل الذي علمته وانا الضال
الذي هديته وانا الوضيع الذي رفعته و
انا الخائف الذي امنته وانا الجائع الذي
اشبعته وانا العطشان الذي ارويته وانا
العاري الذي كسوته والفقير الذي اغنيته والضعيف
الذي قويته والذليل الذي اعززته والسقيم
الذي شفيته والسائل الذي اعطيته والمذنب
الذي سترته والخاطئ الذي اقلته وانا
القليل الذي كثرته والمستضعف الذي نصرته

وَاَنَا الطَّرِيدُ الَّذِىْ اٰوَيْتَهُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنَا يَا رَبِّ الَّذِىْ لَمْ اَسْتَحْيِكَ
فِى الْخَلَاءِ وَلَمْ اُرَاقِبْكَ فِى الْمَلَاءِ اَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِى
الْعُظْمٰى اَنَا الَّذِىْ عَلٰى سَيِّدِهِ اجْتَرٰى اَنَا الَّذِىْ
عَصَيْتُ جَبَّارَ السَّمَاءِ اَنَا الَّذِىْ اَعْطَيْتُ عَلَى الْمَعَاصِى
الْجَلِيْلَ الرُّشٰى اَنَا الَّذِىْ حِيْنَ بُشِّرْتُ بِهَا خَرَجْتُ
اِلَيْهَا اَسْعٰى اَنَا الَّذِىْ اَمْهَلْتَنِىْ فَمَا ارْعَوَيْتُ وَ
سَتَرْتَ عَلَىَّ فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَعَمِلْتُ بِالْمَعَاصِىْ
فَتَعَدَّيْتُ وَاَسْقَطْتَنِىْ مِنْ عَيْنِكَ فَمَا بَالَيْتُ فَبِحِلْمِكَ
اَمْهَلْتَنِىْ وَبِسِتْرِكَ سَتَرْتَنِىْ حَتّٰى كَاَنَّكَ اَغْفَلْتَنِىْ وَمِنْ
عُقُوْبَاتِ الْمَعَاصِىْ جَنَّبْتَنِىْ حَتّٰى كَاَنَّكَ اسْتَحْيَيْتَنِىْ
اِلٰهِىْ لَمْ اَعْصِكَ حِيْنَ عَصَيْتُكَ وَاَنَا بِرُبُوْبِيَّتِكَ
جَاحِدٌ وَلَا بِاَمْرِكَ مُسْتَخِفٌّ وَلَا لِعُقُوْبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ
وَلَا لِوَعِيْدِكَ مُتَهَاوِنٌ وَلٰكِنْ خَطِيْئَةٌ عَرَضَتْ وَ
سَوَّلَتْ لِىْ نَفْسِىْ وَغَلَبَنِىْ هَوَاىَ وَاَعَانَنِىْ عَلَيْهَا
شِقْوَتِىْ وَغَرَّنِىْ سِتْرُكَ الْمُرْخٰى عَلَىَّ فَقَدْ عَصَيْتُكَ
وَخَالَفْتُكَ بِجُهْدِىْ فَالْاٰنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَنْقِذُنِىْ
وَمِنْ اَيْدِى الْخُصَمَاءِ غَدًا مَنْ يُخَلِّصُنِىْ وَبِحَبْلِ مَنْ

افضل آنٍ انت قطعت حبلك عني فوا سوأتاه على ما
احصى كتابك من عملي الذي لولا ما ارجوا من كرمك
وسعة رحمتك ونهيك اياي عن القنوط لقنطت
عند ما اتذكرها يا خير من دعاه داعٍ وافضل من
رجاه راجٍ اللهم بذمة الاسلام اتوسل اليك
وبحرمة القرآن اعتمد عليك وبحبي للنبي الامي
القرشي الهاشمي العربي التهامي المكي المدني
ارجو الزلفة لديك فلا توحش استيناس ايماني
ولا تجعل ثوابي ثواب من عبد سواك فان قوما
آمنوا بالسنتهم ليحقنوا به دمائهم فادركوا ما
املوا وانا آمنا بك بالسنتنا وقلوبنا لتعفو عنا
فادرك بنا ما املنا وثبت رجائك في صدورنا
ولا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك
رحمة انك انت الوهاب فوعزتك لو انتهرتني
ما برحت من بابك ولا كففت عن تملقك لما الهم
قلبي يا سيدي من المعرفة بكرمك وسعة رحمتك الى
من يذهب العبد الا الى مولاه والى من يلتجئ

الْمَخْلُوقُ إِلاَّ إِلَى خَالِقِهِ إِلٰهِي لَوْ قَرَنْتَنِي بِالْأَصْفَادِ وَ
مَنَعْتَنِي سَيْبَكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ وَدَلَلْتَ عَلَى فَضَائِحِي
عُيُونَ الْعِبَادِ وَأَمَرْتَ بِي إِلَى النَّارِ وَحُلْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَبْرَارِ
مَا قَطَعْتُ رَجَائِي مِنْكَ وَمَا صَرَفْتُ وَجْهَ تَأْمِيلِي لِلْعَفْوِ
عَنْكَ وَلَا خَرَجَ حُبُّكَ عَنْ قَلْبِي أَنَا لَا أَنْسَى أَيَادِيَكَ
عِنْدِي وَسِتْرَكَ عَلَيَّ فِي دَارِ الدُّنْيَا يَا سَيِّدِي
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَاجْمَعْ
بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُصْطَفَى وَآلِهِ خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَانْقُلْنِي إِلَى دَرَجَةِ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَأَعِنِّي بِالْبُكَاءِ
عَلَى نَفْسِي فَقَدْ أَفْنَيْتُ بِالتَّسْوِيفِ وَالْآمَالِ عُمْرِي
وَقَدْ نَزَلْتُ مَنْزِلَةَ الْآيِسِينَ مِنْ خَيْرِي فَمَنْ
يَكُونُ أَسْوَأَ حَالاً مِنِّي إِنْ أَنَا نُقِلْتُ عَلَى مِثْلِ
حَالِي إِلَى قَبْرٍ لَمْ أُمَهِّدْهُ لِرَقْدَتِي وَلَمْ أَفْرُشْهُ
بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِضَجْعَتِي وَمَالِي لَا أَبْكِي وَلَا أَدْرِي
إِلَى مَا يَكُونُ مَصِيرِي وَأَرَى نَفْسِي تُخَادِعُنِي وَأَيَّامِي
تُخَاتِلُنِي وَقَدْ خَفَقَتْ عِنْدَ رَأْسِي أَجْنِحَةُ الْمَوْتِ

فمالي لا ابكي ابكي لخروج نفسي ابكي لظلمة قبري ابكي
لضيق لحدي ابكي لسؤال منكر ونكير اياي ابكي
لخروجي من قبري عريانا ذليلا حاملا ثقلي على
ظهري انظر مرة عن يميني واخرى عن شمالي
اذ الخلائق في شان غير شاني لكل امرئ منهم
يومئذ شان يغنيه وجوه يومئذ مسفرة ضاحكة
مستبشرة ووجوه يومئذ عليها غبرة ترهقها قترة
وذلة سيدي عليك معولي ومعتمدي ورجائي
وتوكلي وبرحمتك تعلقي تصيب برحمتك من
تشاء وتهدي بكرامتك من تحب فلك الحمد
على ما نقيت من الشرك قلبي ولك الحمد على
بسط لساني افبلساني هذا الكال اشكرك ام بغاية
جهدي في عملي ارضيك وما قدر لساني يا رب
في جنب شكرك وما قدر عملي في جنب نعمك و
احسانك الهي ان جودك بسط املي وشكرك
قبل عملي سيدي اليك رغبتي ومنك رهبتي واليك
تاميلي وقد ساقني اليك املي وعليك يا واحدي

عَكَفَتْ هِمَّتِي وَفِيمَا عِنْدَكَ انْبَسَطَتْ رَغْبَتِي وَلَكَ
خَالِصُ رَجَائِي وَخَوْفِي وَبِكَ آنَسَتْ مَحَبَّتِي وَإِلَيْكَ
أَلْقَيْتُ بِيَدِي وَبِحَبْلِ طَاعَتِكَ مَدَدْتُ رَهْبَتِي
يَا مَوْلَايَ بِذِكْرِكَ عَاشَ قَلْبِي وَبِمُنَاجَاتِكَ بَرَّدْتُ
أَلَمَ الْخَوْفِ عَنِّي فَيَا مَوْلَايَ وَيَا مُؤَمَّلِي وَيَا مُنْتَهَى
سُؤْلِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِّقْ بَيْنِي
وَبَيْنَ ذَنْبِيَ الْمَانِعِ مِنْ لُزُومِ طَاعَتِكَ فَإِنَّمَا
أَسْأَلُكَ لِقَدِيمِ الرَّجَاءِ فِيكَ وَخَوْفِي إِلَيْكَ وَ
عَظِيمِ الطَّمَعِ مِنْكَ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ
مِنَ الرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْأَمْرُ لَكَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ وَالْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِيَالٌ لَكَ وَفِي قَبْضَتِكَ
وَكُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
إِلٰهِي ارْحَمْنِي إِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتِي وَكَلَّ عَنْ جَوَابِكَ
لِسَانِي وَطَاشَ عِنْدَ سُؤَالِكَ إِيَّايَ لُبِّي فَيَا عَظِيمَ
رَجَائِي لَا تُخَيِّبْنِي إِذَا اشْتَدَّتْ فَاقَتِي إِلَيْكَ وَلَا
تَرُدَّنِي لِجَهْلِي وَلَا تَمْنَعْنِي لِقِلَّةِ صَبْرِي أَعْطِنِي لِفَقْرِي
وَارْحَمْنِي لِضَعْفِي سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعْتَمَدِي وَمُعَوَّلِي

ارجائي وتوكّلي وبرحمتك تعلّقي وبفنائك احطّ
رحلي وبجودك اقصد طلبتي وبكرمك اي
ربّ استفتح دعائي ولديك ارجو سدّ فاقتي
وبغناك اجبر عيلتي وتحت ظلّ عفوك قيامي
والى جودك وكرمك ارفع بصري والى معروفك
اديم نظري فلا تحرقني بالنار وانت موضع
املي ولا تسكنّي الهاوية فانّك قرّة عيني
يا سيّدي لا تكذّب ظنّي باحسانك ومعروفك
فانّك ثقتي ورجائي ولا تحرمني ثوابك فانّك
العارف بفقري الهي ان كان قد دنى اجلي ولم
يقرّبني منك عملي فقد جعلت الاعتراف اليك
بذنبي وسائل عللي الهي ان عفوت فمن اولى
منك بالعفو وان عذّبت فمن اعدل منك
في الحكم ارحم في هذه الدنيا غربتي وعند الموت
كربتي وفي القبر وحدتي وفي اللحد وحشتي واذا
نشرت للحساب بين يديك ذلّ موقفي واغفر لي
ما خفي على الآدميّين من عملي وادم لي ما به

سترتني وارحمني سريعاً على الفراش تقلبني ايدي
احبتي وتفضل علي ممدوداً على المغتسل
يغسلني صالح جيرتي وتحنن علي محمولاً قد
تناول الاقرباء اطراف جنازتي وجد علي منقولاً
قد نزلت بك وحيداً في حفرتي وارحم في ذلك
البيت الجديد غربتي حتى لا استانس بغيرك
يا سيدي فانك ان وكلتني الى نفسي هلكت
سيدي فبمن استغيث ان لم تقلني عثرتي و
الى من افزع ان فقدت عنايتك في ضجعتي
والى من التجئ ان لم تنفس كربتي سيدي من لي
ومن يرحمني ان لم ترحمني وفضل من اؤمل
ان عدمت فضلك يوم فاقتي والى من الفرار
من الذنوب اذا انقضى اجلي سيدي لا تعذبني
وانا ارجوك اللهم حقق رجائي وامن خوفي
فان كثرة ذنوبي لا ارجو فيها الا عفوك
سيدي انا اسئلك ما لا استحق وانت اهل
التقوى واهل المغفرة فاغفر لي والبسني من

نظرک توّاباً یعطی علی التّبعات وتغفرها لی لا اطالب
بها انّک ذو منٍّ قدیمٍ وصفحٍ عظیمٍ وتجاوزٍ کریمٍ
الٰهی انت الّذی تفیض سیبک علی من لا یسئلک
وعلی الجاحدین بربوبیّتک فکیف سیّدی بمن
سئلک وایقن انّ الخلق لک والامر الیک
تبارکت وتعالیت یا ربّ العالمین الٰهی وسیّدی
عبدک ببابک اقامته الخصاصة بین یدیک
یقرع باب احسانک بدعائه ویستعطف جمیل
نظرک بمکنون رجائه فلا تعرض بوجهک الکریم
عنّی واقبل منّی ما اقول فقد دعوت بهذا الدّعاء
وانا ارجو ان لا تردّنی معرفة منّی برأفتک ورحمتک
الٰهی انت الّذی لا یحفیک سائلٌ ولا ینقصک
نائلٌ انت کما تقول وفوق ما نقول اللّٰهمّ انّی
اسئلک صبراً جمیلاً وفرجاً قریباً وقولاً صادقاً
واجراً عظیماً واسئلک یا ربّ من الخیر کلّه ما علمت منه وما لم
اعلم اسئلک اللّٰهمّ من خیر ما سئلک منه عبادک الصّالحون
یا خیر من سئل واجود من اعطی اعطنی سؤلی فی نفسی واهلی

ووالدیّ وولدی واهل حزانتی واخوا
نیک وارغد عیشی واظهر مروّتی واصلح جمیع
احوالی واجعلنی ممّن اطلت عمره وحسّنت عمله
واتممت علیه نعمتک ورضیت عنه واحییته
حیوةً طیّبةً فی ادوم السّرور واسبغ الکرامة واتمّ
العیش انّک تفعل ما تشاء ولا یفعل ما یشاء
غیرک اللّهمّ وخصّنی منک بخاصّة ذکرک ولا
تجعل شیئاً ممّا اتقرّب به الیک فی اناء اللّیل
واطراف النّهار ریاءً ولا سمعةً ولا اشراً ولا
بطراً واجعلنی لک من الخاشعین اللّهمّ اعطنی
السّعة فی الرّزق والامن فی الوطن وقرّة العین
فی الاهل والمال والولد والمقام فی نعمک
عندی والصّحّة فی الجسم والقوّة فی البدن و
السّلامة فی الدّین واستعملنی بطاعتک وطاعة
رسولک محمّدٍ صلّی اللّه علیه واهلبیته ابداً
ما استعمرتنی واجعلنی من اوفر عبادک عندک
نصیباً فی کلّ خیرٍ انزلته وتنزله فی شهر رمضان

maaablib.org

فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا اَنْتَ مُنْزِلُهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ
تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا وَبَلِيَّةٍ تَدْفَعُهَا وَحَسَنَاتٍ
تَتَقَبَّلُهَا وَسَيِّئَاتٍ تَتَجَاوَزُ عَنْهَا وَارْزُقْنِي
حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هٰذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَارْزُقْنِي
رِزْقاً وَاسِعاً مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَاصْرِفْ عَنِّي يَا
سَيِّدِي الْاَسْوَاءَ وَاقْضِ عَنِّيَ الدَّيْنَ وَالظُّلَامَاتِ
حَتّٰى لَا اَتَاَذّٰى بِشَيْءٍ مِنْهُ وَخُذْ عَنِّي بِاَسْمَاعِ اَعْدَائِي
وَاَبْصَارِ اَعْدَائِي وَحُسَّادِي وَالْبَاغِينَ عَلَيَّ وَانْصُرْنِي
عَلَيْهِمْ وَاَقِرَّ عَيْنِي وَحَقِّقْ ظَنِّي وَفَرِّحْ قَلْبِي وَاجْعَلْ
لِي مِنْ هَمِّي وَكَرْبِي فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَاجْعَلْ مَنْ اَرَادَنِي
بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قَدَمَيَّ وَاكْفِنِي شَرَّ
الشَّيْطَانِ وَشَرَّ السُّلْطَانِ وَسَيِّئَاتِ عَمَلِي وَطَهِّرْنِي
مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَاَجِرْنِي مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ وَ
اَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَزَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ
بِفَضْلِكَ وَاَلْحِقْنِي بِاَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ الْاَبْرَارِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْاَخْيَارِ صَلَوَاتُ
اللّٰهِ عَلَيْهِمْ وَعَلٰى اَرْوَاحِهِمْ وَاَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ

وَ بَرَکَاتَه اِلٰهِی وَ سَیِّدِی وَ عِزَّتِكَ وَ جَلَالِكَ لَئِنْ
طَالَبْتَنِی بِذُنُوبِی لَاُطَالِبَنَّكَ بِعَفْوِكَ وَ لَئِنْ طَالَبْتَنِی
بِلُؤْمِی لَاُطَالِبَنَّكَ بِكَرَمِكَ وَ لَئِنْ اَدْخَلْتَنِی النَّارَ
لَاُخْبِرَنَّ اَهْلَ النَّارِ بِحُبِّی لَكَ اِلٰهِی وَ سَیِّدِی
اِنْ كُنْتَ لَا تَغْفِرُ اِلَّا لِاَوْلِیَائِكَ وَ اَهْلِ طَاعَتِكَ
فَاِلٰی مَنْ یَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ وَ اِنْ كُنْتَ لَا تُكْرِمُ اِلَّا
اَهْلَ الْوَفَاءِ لَكَ فَبِمَنْ یَسْتَغِیثُ الْمُسِیئُونَ اِلٰهِی
اِنْ اَدْخَلْتَنِی النَّارَ فَفِی ذٰلِكَ سُرُورُ عَدُوِّكَ وَ
اِنْ اَدْخَلْتَنِی الْجَنَّةَ فَفِی ذٰلِكَ سُرُورُ نَبِیِّكَ وَ اَنَا
وَ اللهِ اَعْلَمُ اَنَّ سُرُورَ نَبِیِّكَ اَحَبُّ اِلَیْكَ مِنْ
سُرُورِ عَدُوِّكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ اَنْ تَمْلَأَ
قَلْبِی حُبًّا لَكَ وَ خَشْیَةً مِنْكَ وَ تَصْدِیقًا بِكِتَابِكَ
وَ اِیمَانًا بِكَ وَ فَرَقًا مِنْكَ وَ شَوْقًا اِلَیْكَ یَا
ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ حَبِّبْ اِلَیَّ لِقَائَكَ وَ اَحْبِبْ
لِقَائِی وَ اجْعَلْ لِی فِی لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَ الْفَرَجَ
وَ الْكَرَامَةَ اَللّٰهُمَّ اَلْحِقْنِی بِصَالِحِ مَنْ مَضٰی
وَ اجْعَلْنِی مِنْ صَالِحِ مَنْ بَقِیَ وَ خُذْ بِی سَبِیلَ

الصَّالِحِینَ

الصالحين واعني على نفسي بما تعين به الصالحين
على انفسهم ولا تردني في سوء استنقذتني منه
واختم عملي باحسنه واجعل ثوابي منه الجنة
برحمتك يا رب العالمين واعني على صالح
ما اعطيتني وثبتني يا رب ولا تردني في سوء
استنقذتني منه اللهم اني اسئلك ايمانا
لا اجل له دون لقائك احيني ما احييتني
عليه وتوفني اذا توفيتني عليه وابعثني اذا بعثتني
عليه وابرء قلبي من الرياء والشك والسمعة
في دينك حتى يكون عملي خالصا لك اللهم
اعطني بصيرة في دينك وفهما في حكمك وفقها
في علمك وكفلين من رحمتك وورعا يحجزني
عن معاصيك وبيض وجهي بنورك واجعل
رغبتي فيما عندك وتوفني في سبيلك وعلى
ملة رسولك صلى الله عليه وآله اللهم اني
اعوذ بك من الكسل والفشل (ناتوانی) والهم والجبن
والبخل والغفلة والقسوة والذلة والمسكنة

وَالْفَقْرِ وَالْفَاقَةِ وَكُلِّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوَاحِشِ كُلِّهَا مَا
ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ
وَبَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَدُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَعَمَلٍ
لَا يَنْفَعُ وَصَلٰوةٍ لَا تُرْفَعُ وَاَعُوْذُ بِكَ يَا رَبِّ عَلٰى
نَفْسِيْ وَوَلَدِيْ وَدِيْنِيْ وَمَالِيْ وَعَلٰى جَمِيْعِ مَا رَزَقْتَنِيْ
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ
اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ لَا يُجِيْرُنِيْ مِنْكَ اَحَدٌ وَلَا اَجِدُ مِنْ دُوْنِكَ
مُلْتَحَدًا فَلَا تَجْعَلْ نَفْسِيْ فِيْ شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ وَلَا تَرُدَّنِيْ بِهَلَكَةٍ
وَلَا تَرُدَّنِيْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّيْ وَاَعْلِ
ذِكْرِيْ وَارْفَعْ دَرَجَتِيْ وَحُطَّ وِزْرِيْ وَلَا تَذْكُرْنِيْ
بِخَطِيْئَتِيْ وَاجْعَلْ ثَوَابَ مَجْلِسِيْ وَثَوَابَ مَنْطِقِيْ وَ
ثَوَابَ دُعَائِيْ رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَاَعْطِنِيْ يَا رَبِّ
جَمِيْعَ مَا سَئَلْتُكَ وَزِدْنِيْ مِنْ فَضْلِكَ اِنِّيْ اِلَيْكَ
رَاغِبٌ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَنْزَلْتَ فِيْ
كِتَابِكَ الْعَفْوَ وَاَمَرْتَنَا اَنْ نَعْفُوَ عَمَّنْ ظَلَمَنَا
وَقَدْ ظَلَمْنَا اَنْفُسَنَا فَاعْفُ عَنَّا فَاِنَّكَ اَوْلٰى بِذٰلِكَ
مِنَّا وَاَمَرْتَنَا اَنْ لَا نَرُدَّ سَائِلًا عَنْ اَبْوَابِنَا وَقَدْ

جئتك سائلاً فلا ترُدّني إلا بقضاء حاجتي وامرتنا
بالاحسان الى ما ملكت ايماننا ونحن ارقاؤك
فاعتق رقابنا من النار يا مفزعي عند كربتي ويا
غياثي عند شدتي اليك فزعت وبك استغثت ولذت
ولا الوذ بسواك ولا اطلب الفرج الا منك فصل على محمد
وآل محمد واغثني وفرج عني يا من يقبل اليسير ويعفو
عن الكثير اقبل مني اليسير واعف عني الكثير
انك انت الرحيم الغفور اللهم اني اسئلك ايمانا
تباشر به قلبي ويقينا صادقا حتى اعلم انه لن
يصيبني الا ما كتبت لي ورضني من العيش بما
قسمت لي يا ارحم الراحمين اما اعمال ليالي
ماه صيام جناب شهيد مکی رح در کتاب اربعین از حضرت
امیر المومنین ع آورده که هر که بگذارد در شب اول ماه رمضان چهار
رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد پانزده
مرتبه عطا کند او را خدای تعالی ثواب صدیقان و شهیدان و
بیامرزد جمیع گناهان او را و باشد در روز قیامت از رستگاران
سید بن طاؤس رح در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه

در شب اول ماه رمضان این دعای خوانند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَکْرَمَنَا بِکَ اَیُّهَا الشَّهْرُ الْمُبَارَکُ اَللّٰهُمَّ فَقَوِّنَا عَلٰی صِیَامِنَا وَ قِیَامِنَا وَ ثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَ انْصُرْنَا عَلَی الْقَوْمِ الْکَافِرِیْنَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْوَاحِدُ فَلَا وَلَدَ لَکَ وَ اَنْتَ الصَّمَدُ فَلَا شِبْهَ لَکَ وَ اَنْتَ الْعَزِیْزُ فَلَا یُعِزُّکَ شَیْءٌ وَ اَنْتَ الْغَنِیُّ وَ اَنَا الْفَقِیْرُ وَ اَنْتَ الْمَوْلٰی وَ اَنَا الْعَبْدُ وَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ وَ اَنَا الْمُذْنِبُ وَ اَنْتَ الرَّحِیْمُ وَ اَنَا الْمُخْطِئُ وَ اَنْتَ الْخَالِقُ وَ اَنَا الْمَخْلُوْقُ وَ اَنْتَ الْحَیُّ وَ اَنَا الْمَیِّتُ اَسْئَلُکَ بِرَحْمَتِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ وَ اَنْ تَغْفِرَ لِیْ وَ تَرْحَمَنِیْ وَ تَجَاوَزَ عَنِّیْ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ شب دوم شهید ره در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین ع آورده که هر که بگذارد در شب دوم ماه رمضان چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و انا انزلناه فی لیلة القدر بست مرتبه بیامرزد خدای تعالی جمیع گناهان او را و روزی او را فراخ گرداند و کفایت کند بدی آن سال را و سید ابن طاوس در کتاب اقبال از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم آورده که در شب دوم ماه رمضان این دعای خوانند

يا اِلٰهَ العالَمين وَ اِلٰهَ الآخِرين وَ اِلٰهَ مَن بَقِيَ وَ اِلٰهَ
مَن مَضىٰ رَبَّ السَّمٰواتِ السَّبعِ وَمَن فيهِنَّ فالِقَ
الاِصْباحِ وَجاعِلَ اللَّيلِ سَكَناً وَالشَّمسِ وَالقَمَرِ
حُسباناً لَكَ الحَمدُ وَلَكَ الشُّكرُ وَلَكَ المَنُّ
وَلَكَ الطَّوْلُ وَاَنتَ الواحِدُ الاَحَدُ الصَّمَدُ
اَسئَلُكَ بِجَلالِكَ سَيِّدي وَجَمالِكَ سَيِّدي
وَجَمالِكَ مَولايَ اَن تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
وَاَن تَغفِرَ لي وَتَرحَمَني وَتَجاوَزَ عَنّي اِنَّكَ اَنتَ
الغَفُورُ الرَّحيمُ شب سوم شهيد مكى در كتاب اربعين
از حضرت امير المؤمنين عليه السلام آورده كه هر كه بگذارد در شب
سوم ماه رمضان ده ركعت نماز بخواند در هر ركعتى الحمد يكبار مرتبه
و قل هو الله احد پنجاه مرتبه ندا كند منادى از پيش خداى عز و جل
كه فلان بن فلان از آزاد كردهاى خداست از آتش دوزخ و وا
كرده ميشود از براى او درهاى آسمانها و هر كه در ان شب بعبادت
خدا برخيزد و احيا كند مى آمرزد خداى تعالى او را سيد بن
طاوس در كتاب اقبال آورده كه حضرت رسول خدا صلى الله
عليه و آله در شب سوم ماه رمضان اين دعا مى خواندند يا اِلٰهَ

يَا اِلٰهَ اِبْرٰهِيْمَ وَاِلٰهَ اِسْحٰقَ وَاِلٰهَ يَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ
وَرَبَّ الْمَلٰئِكَةِ وَالرُّوْحِ السَّمِيْعَ الْعَلِيْمَ الْحَلِيْمَ الْكَرِيْمَ
الْعَلِيَّ الْعَظِيْمَ لَكَ صُمْتُ وَعَلٰى رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ
وَاِلٰى كَنَفِكَ اٰوَيْتُ وَاِلَيْكَ اَنَبْتُ وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ
وَاَنْتَ الرَّؤُفُ الرَّحِيْمُ تَقَبَّلْ عَلَى الصَّلٰوةِ وَالصِّيَامِ
وَلَا تُخْزِنِيْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ وَنيز
در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن

شب چهارم شهید ثانی اعلی اللہ مقامہ در کتاب اربعین

از حضرت امیر المومنین علیہ السلام آورده که هر که یکبار در شب
چهارم ماه صیام هشت رکعت نماز بخواند و در هر رکعتی الحمد یکمرتبه
وانا انزلناه فی لیلة القدر بست مرتبه بلند می فرماید خدای
تعالی عمل او را ان شب مثل عمل هفت پیغمبری که تبلیغ رسالت
پروردگار خود کرده باشند سید ابن طاؤس در کتاب اقبال
آورده که حضرت رسالت پناه ص در شب چهارم ماه رمضان این
دعا می خواندند یَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحِيْمَهُمَا
وَيَا جَبَّارَ الدُّنْيَا وَيَا مَالِكَ الْمُلُوْكِ وَيَا رَازِقَ
الْعِبَادِ هٰذَا شَهْرُ التَّوْبَةِ وَشَهْرُ الثَّوَابِ وَشَهْرُ

الرَّجَاءِ وَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَنِيْ فِيْ
عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ الَّذِيْنَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ وَ اَنْ تَسْتُرَنِيْ بِالسِّتْرِ الَّذِيْ لَا يُهْتَكُ
وَ تُجَلِّلَنِيْ بِعَافِيَتِكَ الَّتِيْ لَا تُرَامُ وَ تُعْطِيَنِيْ سُؤْلِيْ وَ
تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ اَنْ لَا تَدَعَ لِيْ ذَنْبًا
اِلَّا غَفَرْتَهُ وَ لَا هَمًّا اِلَّا فَرَّجْتَهُ وَ لَا كُرْبَةً اِلَّا كَشَفْتَهَا
وَ لَا حَاجَةً اِلَّا قَضَيْتَهَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ
اِنَّكَ اَنْتَ الْاَجَلُّ الْاَعْظَمُ شب پنجم شہید مکی رحمہ در
کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین عم آورده که ہر که بگذارد در شب
پنجم ماه رمضان دو رکعت نماز بصد قل هو الله احد و بعد از فارغ
شدن آن صلوات بفرستد بر محمد و آل محمد صد مرتبه مزاحمت کنم
مرا در روز قیامت بر در بہشت سید بن طاوس در کتاب
اقبال آورده که حضرت رسالت پناه صلعم در شب پنجم ماه رمضان
این دعا می خواندند یَا صَانِعَ کُلِّ مَصْنُوْعٍ وَ یَا جَابِرَ کُلِّ
کَسِیْرٍ وَ یَا شَاهِدَ کُلِّ نَجْوٰی وَ یَا رَبَّاهُ وَ یَا سَیِّدَاهُ
اَنْتَ النُّوْرُ فَوْقَ النُّوْرِ وَ نُوْرُ کُلِّ نُوْرٍ فَیَا نُوْرَ کُلِّ نُوْرٍ اَسْئَلُکَ

أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبَ اللَّيْلِ وَذُنُوبَ النَّهَارِ وَذُنُوبَ
السِّرِّ وَذُنُوبَ الْعَلَانِيَةِ يَا قَادِرُ يَا قَدِيرُ يَا وَاحِدُ
يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا وَدُودُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ يَا غَافِرَ
الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ شَدِيدَ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ تُحْيِي وَتُمِيتُ
وَتُحْيِي وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاعْفُ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ
الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ونیز در کتاب مذکور آورده که درین شب
مستحب است غسل کردن شب ششم شهید مکی رح در کتاب
اربعین از حضرت امیر المومنین علیه السلام آورده که هر که بگذارد
در شب ششم ماه صیام چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد
یک مرتبه و تبارک الذی بیده الملک گویا دریافته باشد شب
قدر را دعائیکه حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم
در شب ششم ماه رمضان میخواندند اَللّٰهُمَّ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ الْإِلٰهُ الصَّمَدُ رَفَعْتَ السَّمٰوَاتِ
بِقُدْرَتِكَ وَدَحَوْتَ الْأَرْضَ بِعِزَّتِكَ وَأَنْشَأْتَ
السَّحَابَ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَأَجْرَيْتَ الْبِحَارَ بِسُلْطَانِكَ

يَا مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ الْحِيتَانُ فِي الْبُحُورِ وَالسِّبَاعُ فِي
فِي الْفَلَوَاتِ يَا مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمٰوَاتِ
السَّبْعِ وَالْأَرَضِينَ السَّبْعِ يَا مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَمَا
فِيهِنَّ وَالْأَرَضُونَ السَّبْعُ وَمَا فِيهِنَّ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ
وَلَا يَبْقَى إِلَّا وَجْهُهُ الْجَلِيلُ الْجَبَّارُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاعْفُ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ **شب هفتم** شهید مکی ره در کتاب اربعین
از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آورده که هر که بگذارد در شب هفتم
ماه رمضان چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و
انا انزلناه فی لیلة القدر سیزده مرتبه بنا کند خدای تعالی از برای
او در بهشت عدن قصری از طلا و باشد در امان خدای تعالی تا
ماه رمضان آینده سید بن طاوس ره در کتاب اقبال آورده که
از حضرت رسالت پناه صلعم در شب هفتم ماه رمضان این دعا می خواندند
يَا مَنْ كَانَ وَيَكُونُ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ
وَلَا يَبْقَى إِلَّا وَجْهُهُ الْجَبَّارُ يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
وَالْمَلٰئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ يَا مَنْ إِذَا دُعِيَ أَجَابَ يَا مَنْ
إِذَا اسْتُرْحِمَ رَحِمَ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُ الْوَاصِفُونَ صِفَتَهُ

مِنْ عَظَمَتِهِ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ
الْاَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ يَا مَنْ يَرَى وَلَا يُرَى
وَهُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلَى يَا مَنْ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ شَيْءٌ وَلَا فَوْقَهُ اَحَدٌ
يَا مَنْ بِيَدِهِ نَوَاصِي الْعِبَادِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ
بِحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُكْرِمَ
مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ
عَلَى اِبْرَاهِيمَ وَآلِ اِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ اِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ وَاَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي اِنَّكَ اَنْتَ الْاَجَلُّ الْاَعْظَمُ
و نیز در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل
کردن **شب هشتم** شهید مکی رح در کتاب اربعین از حضرت
امیر المومنین علیه السلام آورده که هر که بگذارد در شب هشتم ماه
رمضان دو رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و
قل هو الله احد ده مرتبه و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله بگوید
وا کرده میشود از برای او هشت در بهشت که از هر دری که خواهد
داخل شود و سید ابن طاوس رح در کتاب اقبال آورده
که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم در شب هشتم
ماه رمضان این دعا می خواندند اَللّٰهُمَّ هٰذَا شَهْرُكَ

الّذی اَمَرْتَ فیهِ عِبادَكَ بِالدُّعاءِ وَضَمِنْتَ لَهُمُ
الْاِجابَةَ وَالرَّحْمَةَ وَقُلْتَ اِذا سَئَلَكَ عِبادی عَنّی
فَاِنّی قَریبٌ اُجیبُ دَعْوَةَ الدّاعِ اِذا دَعانِ فَاَدْعُوكَ
یا مُجیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّینَ وَیا كاشِفَ السُّوءِ عَنِ
الْمَكْرُوبِ وَیا جاعِلَ اللَّیْلِ سَكَناً وَیا مَنْ لا یَمُوتُ
اِغْفِرْ لِمَنْ یَمُوتُ قَدَّرْتَ وَخَلَقْتَ وَسَوَّیْتَ فَلَكَ
الْحَمْدُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
فِی اللَّیْلِ اِذا یَغْشی وَفِی النَّهارِ اِذا تَجَلّی وَفِی الْآخِرَةِ
وَالْاُولی وَاَنْ تَكْفِیَنی ما اَهَمَّنی وَتَغْفِرَ لی اِنَّكَ
اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحیمُ **شب نهم** شهید یکی در کتاب اربعین
از حضرت امیر المومنین عم آورده که هر که بگذارد در شب نهم ماه
رمضان شش رکعت نماز در میان مغرب و عشا بخواند در هر
رکعتی الحمد و آیة الکرسی هفت مرتبه و صلوات بفرستد پنجاه مرتبه
بالا می برند فرشتگان عمل او را مانند عمل راست گویان و شهیدان
و صالحان و سید بن طاوس در کتاب اقبال آورده
که حضرت رسالت پناه صلی اللہ علیه و آله و سلم در شب نهم
ماه رمضان این دعا می خواندند یا سَیِّداهُ وَیا رَبّاهُ

وَيَا ذَا الْجَلاَلِ وَالْاِكْرَامِ وَيَا ذَا الْعَرْشِ الَّذِي لاَيَنَامُ وَيَا ذَا الْعِزِّ الَّذِي لاَيُرَامُ وَيَا قَاضِيَ الْاُمُورِ يَاشَافِيَ الصُّدُورِ اِجْعَلْ لِي مِنْ اَمْرِي فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَاقْذِفْ رَجَائَكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لاَاَرْجُو اَحَداً سِوَاكَ عَلَيْكَ سَيِّدِي تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْكَ مَوْلاَيَ اَنَبْتُ وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ اَسْئَلُكَ يَا اِلَهَ الْاِلِهَةِ يَاجَبَّارَ الْجَبَابِرَةِ وَيَاكَبِيرَ الْاَكَابِرِ الَّذِي مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ كَفَاهُ وَكَانَ حَسْبَهُ وَبَالِغَ اَمْرِهِ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ فَاكْفِنِي وَاِلَيْكَ اَنَبْتُ فَارْحَمْنِي وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ فَاغْفِرْ لِي وَلاَتُسَوِّدْ وَجْهِي يَوْمَ تَسْوَدُّ وُجُوهٌ وَتَبْيَضُّ وُجُوهٌ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ و نیز در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن شب دهم شهید مکی رح در کتاب العین از حضرت امیر المومنین ع آورده که هر که بگذارد در شب دهم ماه رمضان بست رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد سی مرتبه فراخ گرداند خدا تعالی

روزی

روزی او را و باشد از رستگاران سیّد ابن طاوس در کتاب
اقبال آورده که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم
در شب دهم ماه رمضان این دعا می خواندند اَللّٰهُمَّ یَا سَلَامُ
یَا مُؤْمِنُ یَا مُهَیْمِنُ یَا عَزِیْزُ یَا جَبَّارُ یَا مُتَکَبِّرُ یَا
اَحَدُ یَا صَمَدُ یَا وَاحِدُ یَا فَرْدُ یَا غَفُوْرُ یَا رَحِیْمُ یَا
وَدُوْدُ یَا حَلِیْمُ مَضٰى مِنْ شَهْرِ الْمُبَارَكِ الثُّلُثُ
وَلَسْتُ اَدْرِیْ سَیِّدِیْ مَا صَنَعْتَ فِیْ حَاجَتِیْ
هَلْ غَفَرْتَ لِیْ اِنْ اَنْتَ غَفَرْتَ لِیْ فَطُوْبٰى لِیْ وَاِنْ
لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لِیْ فَوَاسَوْاَتَاهُ مِنَ الْاٰنِ سَیِّدِیْ
فَاغْفِرْ لِیْ وَارْحَمْنِیْ وَتُبْ عَلَیَّ وَلَا تَخْذُلْنِیْ وَاَقِلْنِیْ
عَثْرَتِیْ وَاسْتُرْنِیْ بِسِتْرِكَ وَاعْفُ عَنِّیْ بِعَفْوِكَ وَ
اَجِرْنِیْ بِقُدْرَتِكَ اِنَّكَ تَقْضِیْ وَلَا یُقْضٰى عَلَیْكَ
وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ شب یازدهم
شهید مکی رح در کتاب اربعین از حضرت امیرالمومنین ع آورده
که هر که بگذارد در شب یازدهم ماه رمضان دو رکعت نماز بخواند در
هر رکعتی الحمد یک مرتبه و انا اعطیناک الکوثر بست مرتبه بیرون
از کند در ان روز هیچ گناهی هر چند شیطان سعی نماید و سنیل

بن طاؤس در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناہ ص در شب یازدهم ماه رمضان این دعا می خواندند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَاْنِفُ الْعَمَلَ وَ اَرْجُو الْعَفْوَ وَ هٰذِهٖ اَوَّلُ لَیْلَةٍ مِنْ لَیَالِی الثُّلْثَیْنِ اَدْعُوْكَ بِاَسْمَآئِكَ الْحُسْنٰی وَ اَسْتَجِیْرُ بِكَ مِنْ نَارِكَ الَّتِیْ لَا تُطْفَاُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُقَوِّیَنِیْ عَلٰی قِیَامِهٖ وَ صِیَامِهٖ وَ اَنْ تَغْفِرَ لِیْ وَ تَرْحَمَنِیْ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِیْعَادَ اَللّٰهُمَّ بِرَحْمَتِكَ الَّتِیْ وَسِعَتْ كُلَّ شَیْءٍ تُتِمُّ الصَّالِحَاتُ وَ عَلَیْهَا اَتَكَلَّمُ وَ اَنْتَ الصَّمَدُ الَّذِیْ لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُوْلَدْ وَ لَمْ یَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ اغْفِرْ لِیْ وَ ارْحَمْنِیْ وَ تَجَاوَزْ عَنِّیْ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ و نیز در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن **شب دوازدهم**

شهید مکی نور الله ضریحه در کتاب اربعین از حضرت امیر المؤمنین ع آورده که هر که بگذارد در شب دوازدهم ماه رمضان هشت رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و انا انزلناه فی لیلة القدر سی مرتبه عطا میفرماید خدا تعالی او را ثواب شکر کنندگان و باشد در روز قیامت از رستگاران و سید بن طاوس رح در کتاب

اقبال آورده که حضرت رسالت پناه در شب دوازدهم ماه رمضان
این دعا می خواندند اللّٰهُمَّ اَنْتَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ وَ اَنْتَ
الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ وَ اَنْتَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ لَکَ الْحَمْدُ
حَمْدًا یَبْقٰی وَ لَا یَفْنٰی وَ اَنْتَ الْحَیُّ الْحَلِیْمُ اَسْئَلُکَ
بِنُوْرِ وَجْهِکَ الْکَرِیْمِ وَ بِجَلَالِکَ الَّذِیْ لَا یُرَامُ وَ
بِعِزَّتِکَ الَّتِیْ لَا تُقْهَرُ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ
مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَغْفِرَ لِیْ وَ تَرْحَمَنِیْ اِنَّکَ اَنْتَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِیْنَ **شب سیزدهم** شهید مکی طاب الله
ثراه در کتاب اربعین از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
آورده که هر که بگذارد در شب سیزدهم ماه رمضان چهار
رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد
بیست و پنج مرتبه میگذرد بر صراط مانند برق درخشنده و سید
ابن طاوس رح در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه
صلی الله علیه و آله و سلم در شب سیزدهم ماه رمضان این دعا
میخواندند یَا جَبَّارَ السَّمٰوَاتِ وَ الْاَرَضِیْنَ وَ مَلَکُوْتَ
السَّمٰوَاتِ وَ مَلَکُوْتَ الْاَرَضِیْنَ وَ غَفَّارَ الذُّنُوْبِ
وَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ الْغَفُوْرُ الْحَلِیْمُ الرَّحِیْمُ الصَّمَدُ

maablib.org

اَلْفَرْدُ الَّذِی لَا شَبِیهَ لَکَ وَلَا وَلِیَّ لَکَ اَنْتَ الْعَلِیُّ
الْاَعْلٰی وَالْقَدِیرُ الْقَادِرُ وَاَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیمُ
اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَغْفِرَ لِی وَتَرْحَمَنِی اِنَّکَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ
و نیز در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن
دیگر از اعمال این شب گذاردن نماز لیست که در عمل شب
سیزدهم ماه رجب گذشت که در لیالی بیض درین سه ماه بگذارد
شب چهاردهم شهید مکی رح در کتاب اربعین از حضرت
امیر المومنین ع آورده که هر که بگذارد در شب چهاردهم ماه رمضان
شش رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و اذا زلزلت
الارض سی مرتبه آسان سگرداند خدای تعالی براو سکرات موت
وهول منکر و نکیر را و سید بن طاوس رح در کتاب اقبال آورده
که حضرت رسالت پناه ص در شب چهاردهم ماه رمضان این دعا
می خواندند یَا اَوَّلَ الْاَوَّلِینَ وَیَا آخِرَ الْآخِرِینَ وَیَا جَبَّارَ
الْجَبَابِرَةِ وَیَا اِلٰهَ الْاَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ اَنْتَ خَلَقْتَنِی
وَلَمْ اَکُنْ شَیْئًا مَذْکُورًا وَاَنْتَ اَمَرْتَنِی بِالطَّاعَةِ
فَاَطَعْتُ سَیِّدِی جُهْدِی وَاِنْ کُنْتُ تَوَانَیْتُ

اَوْ اَخْطَاْتُ اَوْ نَسِيْتُ فَتَفَضَّلْ عَلَيَّ يَا سَيِّدِيْ وَلَا
تَقْطَعْ رَجَائِيْ وَامْنُنْ عَلَيَّ بِالْجَنَّةِ وَاجْمَعْ بَيْنِيْ وَبَيْنَ
نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ وَاغْفِرْ لِيْ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ شب
پانزدهم سید بن طاوس در کتاب مذکور صد رکعت نماز
از حضرت امیر المومنین علیه السلام مشتمل بر ثواب بسیاری درین
شب ذکر کرده بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد
ده مرتبه و شهید مکی رح در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین ع
آورده که هر که بگذارد در شب پانزدهم ماه رمضان چهار رکعت نماز
بخواند در دو رکعت اول بعد از الحمد صد مرتبه قل هو الله احد
و در دو رکعت آخر بعد از الحمد پنجاه مرتبه قل هو الله احد می آمرزد
خدای تعالی گناهان او را و اگرچه مثل کف دریا و ریگ بیابان
عالج و عدد ستارگان آسمان و برگ درختان و زیاده بر آن
باشد دیگر از اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین ع
است چنانچه در عمل شب اول همین ماه گذشت و سید بن
طاوس رحمه الله در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه
صلی الله علیه و آله در شب پانزدهم ماه رمضان این دعا می خواند

یا جبّارُ اَنتَ سَیّدِی المنّانُ اَنتَ مولای الکریمُ
اَنتَ سیّدِی الغفورُ اَنتَ مولای الحلیمُ اَنتَ
سیّدی الوهّابُ اَنتَ مولای العزیزُ اَنتَ سیّدی
القدیرُ اَنتَ مولای الواحدُ اَنتَ سیّدِی القاهِرُ
اَنتَ مولای الصّمدُ اَنتَ سیّدی الخالقُ اَنتَ مولای
البارِئُ صلِّ علی محمّدٍ وآلِهِ واغفر لی ارحمنی
وتجاوز عنّی اِنّکَ اَنتَ الاجلُّ الاعظمُ ونیز در
کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن شب
شانزدهم شهید مکی رح در کتاب اربعین از حضرت امیرالمومنین ع
آورده که هر که بگذارد در شب شانزدهم ماه صیام دوازده رکعت
نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه والهکم التکاثر دوازده مرتبه
بیرون می آید از قبر در حالیکه سیراب باشد و می گفته باشد
اشهد ان لا اله الا الله تا آنکه امر کنند او را که داخل بهشت
شود بغیر حساب و سید بن طاوس رح در کتاب اقبال آورده
که حضرت رسالت پناه ص در شب شانزدهم ماه رمضان این دعا
می خواندند یا اللهُ یا اللهُ یا اللهُ یا اللهُ یا اللهُ
یا اللهُ یا اللهُ یا اللهُ یا رحمنُ یا رحمنُ یا رحمنُ

یا رحمن

یارحمٰن یارحمٰن یارحمٰن یارحمٰن یارحمٰن یارحمٰن
یارحمٰن یارحیم یارحیم یارحیم یارحیم یارحیم یارحیم
یارحیم یارحیم یاغفور یاغفور یاغفور یاغفور یا
غفور یاغفور یاغفور یاغفور یاغفور یارؤف
یارؤف یارؤف یارؤف یارؤف یارؤف
یارؤف یارؤف یارؤف یاحنان یاحنان
یاحنان یاحنان یاحنان یاحنان یاحنان یا
حنان یاحنان یاعلی یاعلی یاعلی یا
علی یاعلی یاعلی یاعلی یاعلی صل علی محمد
وآله واغفرلی انک انت الغفور الرحیم شب
هفتدهم شهید مکی در کتاب اربعین از حضرت امیرالمومنین ع
آورده که هرکه بگذارد در شب هفدهم ماه رمضان دو رکعت نماز
بخواند در رکعت اول بعد از الحمد هر سوره که خواهد و در رکعت دوم
بعد از الحمد قل هو الله احد صد مرتبه و بعد از سلام صد مرتبه
لا اله الا الله بگوید عطا میفرماید او را خدای تعالی ثواب هزار
هزار حج و هزار هزار عمره و هزار هزار غزوه و سید ابن طاوس
رحمه الله در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه ص

در شب هفدهم ماه صیام این دعا می خواندند اللهم هذا شهر
رمضان الذی انزلت فیه القرآن وامرت
بعمارة المساجد والدعاء والصیام
والقیام وختمت لنا فیه الاستجابة فقد
اجتهدنا وانت اغنیتنا فاغفر لنا فیه ولا تجعله
آخر العهد منا واعف عنا فانک ربنا وارحمنا
فانک سیدنا واجعلنا ممن ینقلب الی
مغفرتک ورضوانک انک انت الاجل الاعظم
ونیز در کتاب مذکور آورده که در این شب مستحب است غسل
کردن شب هجدهم شهید مکی رحمه الله در کتاب
اربعین از حضرت امیر المؤمنین ع آورده که هر که بگذارد در شب
هجدهم ماه رمضان چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه
وانا اعطیناک الکوثر بیست و پنج مرتبه بیرون نمی آید از دنیا تا آنکه
بشارت دهد او را ملک الموت با آنکه خدای تعالی از و راضی است
و در غضب نیست و سید بن طاوس در کتاب اقبال
آورده که حضرت رسالت پناه ص در شب هجدهم ماه رمضان
این دعا می خواندند الحمد لله الذی اکرمنا بشهرنا

هذا اوان نزل علینا فیه القرآن وعرفتنا حقه والحمد لله علی البصیرة فبنور وجهك یا الهنا واله ابائنا الاولین ارزقنا فیه التوبة ولا تخذلنا ولا تخلف ظننا انك انت الجلیل الجبار شب نوزدهم صاحب منهاج آورده که مرویست که در هر یک از شب نوزدهم و بیست ویکم و بیست و سوم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه یا هفت مرتبه یا پنج مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه قل هو الله احد را بخوان مرویست که ابو بصیر بخدمت جناب صادق ع عرض کرد که هرگاه این نماز را ایستاده نتوانم بکنم نشسته بکنم فرمود بلی عرض کرد هرگاه نشسته نتوانم چون کنم فرمود به پشت بخواب و این نماز را بکن و شهید مکی ره در کتاب اربعین از حضرت امیر المؤمنین ع آورده که هر که بگذارد در شب نوزدهم ماه رمضان پنجاه رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد و اذا زلزلت الارض پنجاه مرتبه بملاقات میکند پروردگار خود را مانند کسیکه صد حج و صد عمره کرده باشد و قبول میکند خدای تعالی باقی عملهای او را و ظاهر مراد امام این باشد که در هر رکعتی اذا زلزلت یک مرتبه بخواند زیرا که مشکل است

در یک شب خواندن آن دو هزار و پانصد مرتبه و سید ابن طاوس رحمه الله در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه در شب نوزدهم ماه رمضان این دعا می خواندند سُبْحَانَ مَنْ لَا یَمُوتُ سُبْحَانَ مَنْ لَا یَزُولُ مُلْکُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا یَخْفیٰ عَلَیْهِ خَافِیَةٌ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَسْقُطُ وَرَقَةٌ إِلَّا یَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِی ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا یَابِسٍ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَبِقُدْرَتِهِ فَسُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ و نیز در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن و شیخ مفید رح در کتاب مسار الشیعه آورده که در شب نوزدهم ماه رمضان ضربت زدند بر سر حضرت امیر المومنین علیه السلام و مستحب است درین شب استغفار بسیار کردن و صلوات بر حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم فرستادن و بر قاتل آن حضرت لعنت بسیار کردن و درین شب تازه شد حزن اهل ایمان میان سنی و شیعه در شب قدر اختلاف بسیار است بعضی از سنیان گفته اند که شب قدر در زمان حضرت رسول بوده و بعد از آنحضرت م برطرف شد و اکثر

ایشان گفته اند که تا روز قیامت باقیست پس بعضی گفته اند که
در تمام ماه پنهان است و در همه شبها عبادت باید کرد تا فضیلت
شب قدر را دریابند و بعضی گفته اند که در ماه شعبان و ماه رمضان
پنهان است و بعضی گفته اند شب نیمهٔ شعبان است و بعضی
گفته اند شب اول ماه رمضان است و بعضی گفته اند شب
نیمهٔ این ماه است و بعضی گفته اند شب هفدهم و بعضی بیست و یکم
و بعضی بیست و سیم و بعضی بیست و نهم و بعضی شب آخر گفته اند
و اکثر سنیان درین زمان اتفاق کرده اند بر شب بیست هفتم و علمای ما
اجماع کرده اند بر آنکه شب قدر از شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست
و سوم از ماه رمضان بیرون نیست و در بعض احادیث معتبره تعیین
شب بیست و یکم و بیست و سوم اشاره است و در بعضی تعیین
خصوص بیست و سوم واقع شده است از بعضی احادیث
ظاهر میشود که هر سه شب قدر اند صاحب روضة الاذکار نوشته
که مرویست که علامت شب قدر آنست که سرد باشد و نه گرم
یعنی اگر زمستان باشد نسبت بشبهای دیگر گرم نماید و اگر تابستان باشد
نسبت بشبهای دیگر سرد نماید و زیارت حضرت امام حسین در هر یک از این سه شب
مستحب موکد است و طریق زیارت آنحضرت در فصل سوم از باب چهارم و فصل

اول باب ششم گذشت فلیرجع الیه و سید بن طاوس رحمه الله
در کتاب اقبال از حضرت رسالت پناه آورده که حضرت موسی
مناجات کردند که خداوندا نزدیکی ترا میخواهم خطاب آمد که نزدیکی
من کسی راست که بیدار باشد در شب قدر گفت خداوندا رحمت
ترا می خواهم خطاب آمد که رحمت من کسی راست که رحم کند
بر مسکینان در شب قدر گفت خداوندا درختهای بهشت و میوه‌ها
آنهارا میخواهم خطاب آمد که این از برای کسی است که تسبیح بگوید
در شب قدر گفت خداوندا نجات از آتش دوزخ می خواهم
خطاب آمد که رضای من کسی راست که دو رکعت نماز بگذارد
در شب قدر نیز در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد
دو رکعت نماز در شب قدر و بخواند در هر رکعت فاتحة الکتاب یک
مرتبه و قل هو الله احد هفت مرتبه و بعد از فارغ شدن از نماز
استغفار بکند هفتاد مرتبه از جای خود بر نخیزد تا آنکه بیامرزد خدای
تعالی او را و پدر و مادر او را و فرشته چند را مبعوث کند که حسنات
برای او مینوشته باشند تا سال آینده و فرشته چند را مبعوث کند
بسوی بهشت که درختها از برای او غرس نمایند و قصرها از
برای او بنا کنند و نهرها از برای او جاری گردانند و بر نمی آید

از دنیا تا آنکه همۀ آنها را مشاهده کند و نیز در کتاب مذکور آورده که
روایت کرده شده است که استغفار بکند در شب نوزدهم ماه رمضان
یعنی صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّیْ وَ اَتُوْبُ اِلَیْهِ و لعنت بکند بر
قاتل امیر المومنین صد مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ
نیز در کتاب مذکور از حضرت امام محمد باقر آورده که هر که احیا
کند شب قدر را آمرزیده میشود گناهان او اگرچه بعدد ستارگان
آسمان و سنگینی کوهها و کیل دریاها باشد و نیز در کتاب مذکور
از آنحضرت آورده که بگیر مصحف را در سه شب از ماه
رمضان پس بگشاید و نشر کند اوراق آنرا و بگذارد در پیش
روی خود و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِکِتَابِكَ
الْمُنْزَلِ وَ مَا فِیْهِ وَ فِیْهِ اِسْمُكَ الْاَکْبَرُ وَ اَسْمَاۤؤُكَ الْحُسْنٰی
وَ مَا یُخَافُ وَ یُرْجٰی اَنْ تَجْعَلَنِیْ مِنْ عُتَقَاۤئِكَ مِنَ النَّارِ
و بطلبد حوائج الدنیا و الاخرة و دعا کند هر چیزی را که خواهد
و نیز در کتاب مذکور از امام جعفر صادق آورده که مصحف را
بگیر و بر سر خود بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الْقُرْاٰنِ وَ
بِحَقِّ مَنْ اَرْسَلْتَهُ بِهِ وَ بِحَقِّ کُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فِیْهِ
وَ بِحَقِّكَ عَلَیْهِمْ فَلَا اَحَدَ اَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ بِكَ

یا اَللهُ ده مرتبه بمُحَمَّدٍ ده مرتبه بعَلِیٍّ ده مرتبه بفاطمة ده مرتبه
بالحَسَنِ ده مرتبه بالحُسَیْنِ ده مرتبه بعَلِیِّ بْنِ الحُسَیْنِ
ده مرتبه بمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ده مرتبه بجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ده مرتبه
بمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ ده مرتبه بعَلِیِّ بْنِ مُوسَی ده مرتبه بمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ده
مرتبه بعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ده مرتبه بالحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ ده مرتبه بالحُجَّةِ القائم
ده مرتبه بعد از ان سوال کن حاجت خود را و نیز در کتاب
مذکور این دعا را در شب قدر از حضرت امام حسن علیه السلام
آورده یا باطِناً فی ظُهُورِهٖ وَیا ظاهِراً فی بُطُونِهٖ یا باطِناً
لَیْسَ یَخْفی یا ظاهِراً لَیْسَ یُری یا مَوْصُوفاً لا یَبْلُغُ بِکَیْنُونَتِهٖ
مَوْصُوفٌ وَلا حَدٌّ مَحْدُودٌ یا غائِباً غَیْرَ مَفْقُودٍ
وَیا شاهِداً غَیْرَ مَشْهُودٍ یُطْلَبُ فَیُصابُ لَمْ
یَخْلُ مِنْهُ السَّمٰواتُ وَالْاَرْضُ وَما بَیْنَهُما طَرْفَةَ
عَیْنٍ لا یُدْرَکُ بِکَیْفٍ وَلا یُؤَیَّنُ بِاَیْنٍ وَلا یُحَیَّثُ بِحَیْثٍ
اَنْتَ نُورُ النُّورِ وَرَبُّ الْاَرْبابِ اَحَطْتَ بِجَمیعِ
الْاُمُورِ سُبْحانَ مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهٖ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمیعُ
الْعَلیمُ الْبَصیرُ سُبْحانَ مَنْ هُوَ هٰکَذا وَلا هٰکَذا غَیْرُهٗ
و بعد از ان دعا کند چیزی را که خواهد دعاء روز نوزدهم

ماه رمضان که در کتاب مذکور آورده اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ فِیهِ حَظِّی مِنْ
بَرَکَاتِهِ وَسَهِّلْ سَبِیلِی اِلٰی خَیْرَاتِهِ وَلَا تَحْرِمْنِی قَبُولَ
حَسَنَاتِهِ یَا هَادِیاً اِلَی الْحَقِّ الْمُبِینِ و نیز در کتاب
مذکور مرویست که فضیلت روز قدر مثل شب قدر است شب
بستم شهید مکی در کتاب اربعین از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
آورده که هر که بگذارد در شب بستم ماه رمضان هشت رکعت نماز می آمرزد
خدا تعالی گناهان گذشته و آینده او را و سید بن طاوس رح
در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم
در شب بستم ماه رمضان این دعا می خواندند اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ
مَا مَضٰی مِنْ ذُنُوبِی فَاَنْسَیْتُهَا وَهِیَ مُثْبَتَةٌ عَلَیَّ یَحْفَظُهَا عَلَیَّ
الْکِرَامُ الْکَاتِبُونَ یَعْلَمُونَ مَا اَفْعَلُ وَاَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ
مِنْ مُوبِقَاتِ الذُّنُوبِ وَاَسْتَغْفِرُهُ مِنْ مُفْظِعَاتِ
الذُّنُوبِ وَاَسْتَغْفِرُهُ مِمَّا فَرَضَ عَلَیَّ فَتَوَانَیْتُ
وَاَسْتَغْفِرُهُ مِنْ نِسْیَانِ الشَّیْءِ الَّذِی بَاعَدَنِی
مِنْ رَبِّی وَاَسْتَغْفِرُهُ مِنَ الزَّلَّاتِ وَالضَّلَالَاتِ
وَمِمَّا کَسَبَتْ یَدَایَ وَاُومِنُ بِهِ وَاَتَوَکَّلُ عَلَیْهِ کَثِیراً
وَاَسْتَغْفِرُهُ وَاَسْتَغْفِرُهُ وَاَسْتَغْفِرُهُ وَاَسْتَغْفِرُهُ

وَاَسْتَغْفِرُهُ وَاَسْتَغْفِرُهُ وَاَسْتَغْفِرُهُ شب
بیست ویکم شهید مکی رحمه در کتاب اربعین از حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام آورده که هرکه بگذارد در شب بیست یکم ماه رمضان
هشت رکعت نماز وا کرده میشود برای او درهای هفت آسمان
ومستجاب میشود برای او چیزی که از برای اوست پیش خدا از زیادیها
وسید بن طاوس رحمه الله در کتاب اقبال آورده که حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم در شب بیست ویکم ماه رمضان
این دعا می خواندند اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
وَاَشْهَدُ اَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَاَنَّ السَّاعَةَ
اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ
اَشْهَدُ اَنَّ الرَّبَّ رَبِّي لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَلَدَ لَهُ
وَلَا وَالِدَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّهُ الْفَعَّالُ لِمَا يُرِيدُ
الْقَادِرُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَالصَّانِعُ لِمَا يُرِيدُ
وَالْقَاهِرُ مَنْ يَشَاءُ وَالرَّافِعُ مَنْ يَشَاءُ مَالِكُ الْمُلْكِ
وَرَازِقُ الْعِبَادِ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ الْعَلِيمُ الْحَلِيمُ اَشْهَدُ
اَشْهَدُ اَشْهَدُ اَشْهَدُ اَشْهَدُ اَشْهَدُ

ونیز در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن
و درین شب از اعمال مشترکهٔ لیالی افراد ثلثه که در ضمن عمل شب
نوزدهم گذشت بجا آورد و دعای شب بست و یکم ماه رمضان
از جمله دعاهای ده شب آخر که کلینی در کافی از حضرت ائمه علیهم السلام آورده
یَا مُولِجَ اللَّیْلِ فِی النَّهَارِ وَیَا مُولِجَ النَّهَارِ فِی اللَّیْلِ
وَمُخْرِجَ الْحَیِّ مِنَ الْمَیِّتِ وَمُخْرِجَ الْمَیِّتِ مِنَ الْحَیِّ یَا
رَازِقَ مَنْ یَشَاءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ یَا اَللهُ یَا رَحْمٰنُ یَا
اَللهُ یَا رَحِیمُ یَا اَللهُ یَا اَللهُ یَا اَللهُ لَکَ الْاَسْمَاءُ
الْحُسْنٰی وَالْاَمْثَالُ الْعُلْیَا وَالْکِبْرِیَاءُ وَالْآلَاءُ
اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اَهْلِ بَیْتِهِ
وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِی فِی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَدَاءِ
وَرُوحِی مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِی فِی عِلِّیِّینَ وَاِسَائَتِی
مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِی یَقِینًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِی
وَاِیمَانًا یُذْهِبُ بِالشَّکِّ عَنِّی وَتُرْضِیَنِی بِمَا
قَسَمْتَ لِی وَآتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِیقِ وَارْزُقْنَا
فِیهَا ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنَابَةَ

وَالتَّوْبَةِ وَالتَّوْفِيقِ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ
مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ ونیز در کتاب مذکور
از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که در هر شب از ده شب
آخر ماه رمضان این دعا بخواند اَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ
الْكَرِيمِ اَنْ يَنْقَضِيَ عَنِّي شَهْرُ رَمَضَانَ اَوْ يَطْلُعَ
الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هٰذِهِ وَبَقِيَ لَكَ عِنْدِي تَبِعَةٌ
اَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ يَوْمَ اَلْقَاكَ و از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که اگر توانی در شب
بست و یکم و بست و سیم ماه رمضان در هر یک صد رکعت
نماز بکن بغیر از سیزده رکعت نماز نافلهٔ شب و نافلهٔ صبح و تا صبح بیدار
باش و شیخ طوسی رح در مصباح متهجد آورده که در شب بست و یکم
این ماه حضرت عیسی بن مریم ع را باسمان بردند و حضرت یوشع
وصی حضرت موسیٰ وفات یافت و نیز شیخ طوسی رح در کتاب
تهذیب آورده که درین شب حضرت امیر المومنین علیه السلام در
سال چهلم از هجرت بدرجهٔ شهادت فائز شدند شب بست
و دوم شهید مکی رح در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین ع
آورده که هر که بگذارد در شب بست و دوم ماه رمضان هشت

رکعت نماز واگر ده میشود از برای او رشت در شب از هر ودی که خواهد
داخل شود و سید بن طاوس در کتاب اقبال آورده که حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم در شب بیست ودوم ماه رمضان
این دعا می خواندند جَبّارٌ غَفّارٌ قاهِرٌ سَمیعٌ عَلیمٌ عَفُوٌّ کَریمٌ
رَحیمٌ غافِرُ الذَّنْبِ وَقابِلُ التَّوْبِ شَدیدُ الْعِقابِ
فالِقُ الْحَبِّ مُولِجُ اللَّیْلِ فِی النَّهارِ وَمُولِجُ النَّهارِ فِی
اللَّیْلِ وَمُخْرِجُ الْحَیِّ مِنَ الْمَیِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَیِّتِ مِنَ الْحَیِّ
وَرازِقُ الْعِبادِ بِغَیْرِ حِسابٍ یا جَبّارُ یا جَبّارُ یا جَبّارُ
یا جَبّارُ یا جَبّارُ یا جَبّارُ یا جَبّارُ و نیز در کتاب مذکور آورده
که غسل کردن درین شب مستحب است دعاء شب بیست ودوم
ماه رمضان از جمله دعاهای ده شب آخر که کلینی در کتاب کافی آورده
یا سالِخَ النَّهارِ مِنَ اللَّیْلِ فَاِذا نَحْنُ مُظْلِمُونَ وَمُجْرِیَ
الشَّمْسِ لِمُسْتَقَرِّها بِتَقْدیرِكَ یا عَزیزُ یا عَلیمُ وَ
مُقَدِّرَ الْقَمَرِ مَنازِلَ حَتّی عادَ کَالْعُرْجُونِ الْقَدیمِ
یا نُورَ کُلِّ نُورٍ وَمُنْتَهی کُلِّ رَغْبَةٍ وَوَلِیَّ کُلِّ نِعْمَةٍ
یا اَللهُ یا رَحْمنُ یا اَللهُ یا قُدُّوسُ یا اَحَدُ یا واحِدُ یا
فَرْدُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنی

وَالاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالاٰلاٰءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَائَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَاناً يَذْهَبُ بِالشَّكِّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنَا فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالاِنَابَةَ التَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلاٰمُ

شب بست و سوم شهید مکی در کتاب اربعین از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آورده که هر که بگذارد در شب بست و سوم ماه رمضان هشت رکعت نماز واکرده میشود برای او درهای هفت آسمان و مستجاب میشود دعای او و سید بن طاوس رحمه الله در اقبال آورده که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم در شب بست و سوم ماه رمضان این دعای خواندند

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلٰئِكَةِ وَالرُّوحِ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الرُّوحِ وَالْعَرْشِ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالاَرَضِينَ

سبوح قدوس رب البحار والجبال سبوح قدوس
يسبح له الحيتان والهوام والسباع والاقدام
سبوح قدوس سبحت له الملئكة المقربون سبوح
قدوس علا فقهر وخلق فقدر سبوح قدوس
سبوح سبوح سبوح سبوح سبوح سبوح سبوح
قدوس قدوس قدوس قدوس قدوس قدوس
قدوس در کتاب مذکور از یزید بن معاویه
آورده که دیدم حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را که غسل
کردند شب بیست وسیم ماه رمضان و از جمله دعاهای ده شب آخر
کلینی در کتاب کافی آورده یا رب لیلة القدر وجاعلها
خیرا من الف شهر ورب الليل والنهار ورب
الجبال والبحار والظلم والانوار والارض و
السماء یا باری یا مصور یا حنان یا منان یا الله
یا رحمن یا الله یا قیوم یا بدیع یا الله یا الله یا الله لک
الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء
والالاء اسئلک ان تصلی علی محمد و علی
اهل بیته وان تجعل اسمی فی هذه اللیلة

فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي
عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً
تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَاناً يَذْهَبُ بِالشَّكِّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي
بِمَا قَسَمْتَ لِي آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنَا فِيهَا ذِكْرَكَ
وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَ
التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ شیخ طوسی در مصباح متهجد از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام آورده که هر که بخواند در شب بست و سوم
ماه رمضان سوره عنکبوت و روم را واللّٰه که او از اهل بهشت
است و استثنائی کنم دران احدی را و نمی ترسم که بنویسد خدای
تعالی بر من درین سوگند گناهی را و این دو سوره را در پیش
خدای تعالی منزلت عظیم است و نیز در کتاب مذکور از ان
حضرت ع آورده که هر که بخواند در شب بست و سیم ماه
ماه رمضان سوره انا انزلناه را هزار مرتبه صبح میکند در حالیکه
شدید باشد یقین او باعتراف نمودن بانچه مخصوص
ما است بسبب چیزیکه معائنه کند آن را در خواب خود

علامهٔ مجلسی رح نوشته که سورهٔ حم و دخان را نیز
سنت است که درین شب بخواند ایضاً این دعا را بخواند
اَللّٰهُمَّ امْدُدْ لِیْ فِیْ عُمْرِیْ وَ اَوْسِعْ لِیْ فِیْ رِزْقِیْ وَ اَصِحَّ
جِسْمِیْ وَ بَلِّغْنِیْ اَمَلِیْ وَ اِنْ كُنْتُ مِنَ الْاَشْقِيَاءِ
فَامْحُنِیْ مِنَ الْاَشْقِيَاءِ وَ اكْتُبْنِیْ مِنَ السُّعَدَاءِ
فَاِنَّكَ قُلْتَ فِیْ كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلٰى نَبِيِّكَ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ اٰلِهٖ يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَاءُ وَ يُثْبِتُ
وَ عِنْدَهٗ اُمُّ الْكِتَابِ و ایضا بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِیْ مِنْ
اَوْفَرِ عِبَادِكَ نَصِيْبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ اَنْزَلْتَهٗ فِیْ هٰذِهِ
اللَّيْلَةِ وَ اَنْتَ مُنْزِلُهٗ مِنْ نُوْرٍ يُهْدٰى بِهٖ اَوْ رَحْمَةٍ
تَنْشُرُهَا اَوْ رِزْقٍ تَقْسِمُهٗ اَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهٗ اَوْ ضُرٍّ
تَكْشِفُهٗ وَ اكْتُبْ لِیْ مَا كَتَبْتَ لِاَوْلِيَائِكَ الصّٰلِحِيْنَ
الَّذِيْنَ اسْتَوْجَبُوْا مِنْكَ الثَّوَابَ وَ اٰمَنُوْا بِرِضَاكَ
عَنْهُمْ مِنْكَ الْعِقَابَ يَا كَرِيْمُ يَا كَرِيْمُ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِیْ ذٰلِكَ بِرَحْمَتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ و هر مقدار که از قرآن ممکن باشد
درین شب بخواند و دعاهای صحیفهٔ کامله را بخواند خصوصاً دعای

مکارم الاخلاق و دعای توبه و روزهای این شبها را نیز حرمت
باید داشت بعبادت و تلاوت و دعا بسر آورد زیرا که در احادیث
معتبره وارد شده است که روز قدر نیز در فضیلت مثل شب قدر است
و در دین شب از اعمال مشترکه لیالی افراد ثلثه که در ضمن عمل
شب نوزدهم و شب بست و یکم گذشت بجا آرد بدانکه احادیث
در فضیلت شب نوزدهم و بست و یکم و بست و سیم ماه رمضان
خصوصا در فضیلت شب بست و سیم بسیار است خوفا للتطویل
ذکر کرده نشد و این شب را لیلة الجهنی میگویند بجهت آن که
عبد الرحمن جهنی روزی در خدمت حضرت رسالت پناه صلی الله
علیه و آله آمد و عرض کرد یا رسول الله خانه من از مدینه دور
است امر کن مرا بشبی که دران شب بخدمت تو می رسیده باشم
آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند که در شب بست و سوم
ماه رمضان صاحب روضة الاذکار نوشته که سفیان بن سمط
از حضرت صادق ع روایت کرده که گفتم با نحضرت که کدام
شب از شبهای ماه رمضان شب امید واری است فرمود که شب
نوزدهم و بست و یکم و بست و سوم گفتم اگر کسی را سستی رو دهد یا
علتی داشته باشد کدام شب از ینها معتمد است فرمود که شب بست و سوم

بزغر

شب بست وچهارم شهید مکی در کتاب اربعین از حضرت
امیر المومنین ع آورده که هر که بگذارد در شب بست وچهارم ماه رمضان
هشت رکعت نماز بهر سوره که خواهد باشد او را ثواب مانند کسیکه
حج وعمره را بجا آورده باشد وسید بن طاوس در کتاب اقبال
آورده که حضرت رسالت پناه ص در شب بست وچهارم ماه رمضان
این دعا می خواندند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَمَرْتَ بِالدُّعَاءِ وَضَمِنْتَ
الْاِجَابَةَ وَدَعَوْنَاكَ وَنَحْنُ عِبَادُكَ وَابْنُ اِمَائِكَ
وَلَمْ يَصِلِ الْعِبَادُ مَسْئَلَتَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ اِلَّا كَرَماً
وَجُوداً وَرُبُوبِيَّةً وَوَحْدَانِيَّةً يَا مَوْضِعَ شَكْوَى
السَّائِلِيْنَ وَمُنْتَهٰى حَاجَةِ الرَّاغِبِيْنَ وَيَا ذَا الْجَبَرُوْتِ
وَالْمَلَكُوْتِ يَا ذَا الْعِزِّ وَالسُّلْطَانِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
يَا بَرُّ يَا رَحِيْمُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيْعَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا ذَا النِّعَمِ
الْجِسَامِ وَالطَّوْلِ الَّذِيْ لَا يُرَامُ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاغْفِرْ لِيْ اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ
الرَّحِيْمُ ونیز در کتاب مذکور آورده که درین شب
مستحب است غسل کردن دعاء شب بست وچهارم

ماه رمضان از جمله دعاهاے دہ شب آخر کلینی رحمہ در کتاب کافی
آوردہ یَا فَالِقَ الْاِصْبَاحِ وَ یَا جَاعِلَ اللَّیْلِ سَکَنًا وَ
الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا یَا عَزِیْزُ یَا عَلِیْمُ یَا ذَا الْمَنِّ
وَالطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْاِنْعَامِ
وَالْمُلْكِ وَالْاِكْرَامِ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا اَللّٰهُ یَا فَرْدُ
یَا وِتْرُ یَا اَللّٰهُ یَا ظَاهِرُ یَا بَاطِنُ یَا حَیُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی وَالْاَمْثَالُ الْعُلْیَا وَالْكِبْرِیَاءُ
وَالْاٰلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اَهْلِ بَیْتِهٖ
وَاَنْ تَجْعَلَ اِسْمِیْ فِیْ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَدَاءِ وَرُوْحِیْ
مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِیْ فِیْ عِلِّیِّیْنَ وَاِسَاءَتِیْ مَغْفُوْرَةً
وَاَنْ تَهَبَ لِیْ یَقِیْنًا تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِیْ وَاِیْمَانًا یُذْهِبُ
بِالشَّكِّ عَنِّیْ وَتُرْضِیَنِیْ بِمَا قَسَمْتَ لِیْ وَاٰتِنَا فِی
الدُّنْیَا حَسَنَةً وَّفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ
النَّارِ الْحَرِیْقِ وَارْزُقْنَا فِیْهَا ذِكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْكَ
وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِیْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهٗ مُحَمَّدًا
وَاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلَامُ شب بست ونہم
شہید مکی در کتاب اربعین از حضرت امیرالمومنین عم آوردہ کہ

هر که بگذارد در شب بست و پنجم ماه رمضان هشت رکعت نماز بخواند و در هر رکعت
الحمد و ده مرتبه قل هو الله احد بنویسد خدا تعالی از برای او ثواب
عبادت کنندگان و سید بن طاوس ع در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه
در شب بست و پنجم ماه رمضان این دعا می‌خواندند تبارک
اللهُ اَحسَنُ الخالِقِینَ خالِقُ الخَلقِ و مُنشِئُ السَّحابِ
و آمِرُ الرَّعدِ اَن یُسَبِّحَ لَهُ تبارَکَ الَّذِی بِیَدِهِ المُلکُ
وَ هُوَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدِیرٌ اَلَّذِی خَلَقَ المَوتَ وَ
الحَیوةَ لِیَبلُوَکُم اَیُّکُم اَحسَنُ عَمَلاً و تبارَکَ الَّذِی نَزَّلَ
الفُرقانَ عَلی عَبدِهِ لِیَکُونَ لِلعالَمِینَ نَذِیراً تبارَکَ
الَّذِی اِن شاءَ جَعَلَ لَکَ خَیراً مِن ذلِکَ جَنّاتٍ
تَجرِی مِن تَحتِهَا الاَنهارُ وَ یَجعَلُ لَکَ قُصُوراً تبارَکَ
اللهُ اَحسَنُ الخالِقِینَ و نیز در کتاب مذکور آورده که
درین شب مستحب است غسل کردن دعاء شب بست و
پنجم ماه رمضان از جمله دعاهای ده شب آخر که کلینی طاب ثراه
در کتاب کافی آورده یا جاعِلَ اللَّیلِ لِباساً وَ النَّهارِ
مَعاشاً وَ الاَرضِ مِهاداً وَ الجِبالِ اَوتاداً یا
اللهُ یا قاهِرُ یا اللهُ یا جَبّارُ یا اللهُ یا سَمِیعُ یا

اَللّٰهُ یَا قَرِیْبُ یَا اَللّٰهُ یَا مُجِیْبُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ
لَکَ الْاَسْمَاۤءُ الْحُسْنٰی وَالْاَمْثَالُ الْعُلْیَا وَالْکِبْرِیَاۤءُ
وَالْاٰلَاۤءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی
اَهْلِ بَیْتِهٖ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِیْ فِیْ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی
السُّعَدَاۤءِ وَرُوْحِیْ مَعَ الشُّهَدَاۤءِ وَاِحْسَانِیْ فِیْ
عِلِّیِّیْنَ وَاِسَاۤئَتِیْ مَغْفُوْرَةً وَاَنْ تَهَبَ لِیْ یَقِیْنًا
تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِیْ وَاِیْمَانًا یُذْهِبُ بِالشَّکِّ عَنِّیْ وَ
تُرْضِیَنِیْ بِمَا قَسَمْتَ لِیْ وَاٰتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً
وَفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِیْقِ
وَارْزُقْنَا فِیْهَا ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ
وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِیْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهٗ مُحَمَّدًا وَاٰلَ
مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلَامُ شب بست وششم
شهید اعلی الله مقامه در کتاب اربعین از حضرت امیر المؤمنین ع
آورده که هر که بگذارد در شب بست وششم ماه رمضان هشت رکعت
نماز وا کرده میشود از برای او درهای هفت آسمان با چیزیکه از برای
اوست در پیش خدا از زیادتیها وسید بن طاوس رح در کتاب اقبال
آورده که حضرت رسالت پناه در شب بست وششم ماه رمضان این دعا می‌خواند

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا
مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْاِيمَانِ اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ
الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا
تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ رَبَّنَا
لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِينَا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
ونیز در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحبست غسل کردن
دعاء شب بیست وششم ماه رمضان از جملهٔ دعاهای
ده شب آخر که کلینی در کتاب کافی آورده یَا جَاعِلَ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ اٰيَتَيْنِ يَا مَنْ مَحَا اٰيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلَ اٰيَةَ
النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْهُ وَرِضْوَانًا
يَا مُفَصِّلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْصِيلًا يَا اَللّٰهُ يَا مَاجِدُ
يَا اَللّٰهُ يَا وَهَّابُ يَا اَللّٰهُ يَا جَوَادُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ

يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا
وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْاٰلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَعَلٰى اَهْلِبَيْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِيْ فِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي
السُّعَدَاءِ وَرُوْحِيْ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِيْ فِيْ عِلِّيِّيْنَ
وَاِسَاءَتِيْ مَغْفُوْرَةً وَاَنْ تَهَبَ لِيْ يَقِيْنًا تُبَاشِرُ بِهٖ
قَلْبِيْ وَاِيْمَانًا يُذْهِبُ بِالشَّكِّ عَنِّيْ وَتُرْضِيَنِيْ بِمَا
قَسَمْتَ لِيْ وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيْقِ وَارْزُقْنَا فِيْهَا
ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ
وَالتَّوْفِيْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهٗ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ
السَّلَامُ شب بست وهفتم شهيد مكى در كتاب اربعين از
حضرت امير المومنين عليه السلام آورده كه هر كه بگذارد در شب بست
وهفتم ماه رمضان چهار ركعت نماز بخواند در هر ركعتى الحمد يك مرتبه و
سوره تبارك الذى بيده الملك يك مرتبه واگر تبارك الذى را
ياد نداشته باشد قل هو الله احد را بست وپنج مرتبه بخواند مى آمرزد خداى
تعالى او را و پدر و مادر او را سيد بن طاؤس رحمه الله در
كتاب اقبال آورده كه حضرت رسالت پناه صلى الله عليه وآله وسلم

در شب بیست و هفتم ماه رمضان این دعا می خوانند ربنا آمنا
فاغفر لنا ذنوبنا و کفر عنا سیئاتنا و توفنا مع الابرار
ربنا آتنا ما وعدتنا علی رسلک و لا تخزنا
یوم القیامة انک لا تخلف المیعاد ربنا امتنا
اثنتین و احییتنا اثنتین فاعترفنا بذنوبنا
فهل الی خروج من سبیل ربنا اصرف عنا عذاب
جهنم ان عذابها کان غراما ربنا هب لنا
من ازواجنا و ذریاتنا قرة اعین و اجعلنا
للمتقین اماما ربنا علیک توکلنا و الیک انبنا و الیک
المصیر ربنا لا تجعلنا فتنة للذین کفروا ربنا
اغفر لنا و لاخواننا الذین سبقونا بالایمان
و لا تجعل فی قلوبنا غلا للذین آمنوا ربنا انک
رؤف رحیم و نیز در کتاب مذکور آورده که در این شب
سنت است غسل کردن و نیز در کتاب مذکور از زید
بن علی ع آورده که پدر من حضرت امام زین العابدین علیه
السلام در شب بیست و هفتم ماه رمضان از اول شب
تا آخر شب این دعا می خواند اللهم ارزقنی

التَّجافِي عَنْ دارِ الغُرُورِ وَالاِنابَةِ اِلىٰ دارِ الخُلُودِ
وَالاِسْتِعْدادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفَوْتِ دعاء
شب بيست و هفتم ماه رمضان از جمله دعاهای ده شب آخر که
كليني در كتاب كافى آورده يا مادَّ الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهُ
ساكِناً وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَليلاً ثُمَّ قَبَضْتَهُ
اِلَيْكَ قَبْضاً يَسيراً يا ذَا الْجُودِ وَالطَّوْلِ وَالْكِبْرِياءِ
وَالْآلاءِ لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ
الرَّحْمٰنُ الرَّحيمُ لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يا قُدُّوسُ يا سَلامُ
يا مُؤْمِنُ يا مُهَيْمِنُ يا عَزيزُ يا جَبّارُ يا مُتَكَبِّرُ يا اَللهُ
يا خالِقُ يا بارِئُ يا مُصَوِّرُ يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ
لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنىٰ وَالْاَمْثالُ الْعُلْيا وَالْكِبْرِياءُ
وَالْآلاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلىٰ
اَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمي في هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي
السُّعَداءِ وَرُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْساني في عِلِّيّينَ
وَاِساءَتي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ
قَلْبي وَاِيماناً يَذْهَبُ بِالشَّكِّ عَنّي وَتُرْضِيَني
بِما قَسَمْتَ لي وَآتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً

وقنا عذاب النار الحريق وارزقنا فيها ذكرك
وشكرك والرغبة اليك والانابة والتوبة و
التوفيق لما وفقت له محمداً وآل محمد عليه
وعليهم السلام شب بست وهشتم شهید رحمه الله در
کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین ع آورده که هر که بگذارد در شب
بست وهشتم ماه رمضان شش رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد
یکمرتبه وآیة الکرسی ده مرتبه وانا اعطینا ده مرتبه وقل هو الله احد
ده مرتبه وصلوات بفرستد بر حضرت رسالت پناه صد مرتبه بیامرزد
خدای تعالی او را وسید بن طاوس رحمه الله در کتاب اقبال
آورده که حضرت رسالت پناه ص در شب بست وهشتم ماه رمضان
این دعا می خواندند امنا بالله وکفرنا بالطاغوت امنا
بمن لا یموت امنا بمن خلق السموات والارضين
والشمس والقمر والنجوم والجبال والشجر والدواب
والانس والجن امنا بما انزل الینا وما انزل
الیکم والهنا والهکم واحد ونحن له مسلمون
امنا برب موسی وهارون امنا برب الملئكة
والروح امنا بالله وحده لا شريك له امنا بمن

أَنْشَأَ السَّحَابَ وَخَلَقَ الْعِبَادَ وَالْعَذَابَ وَالْعِقَابَ
آمَنَّا بِكَ آمَنَّا بِكَ آمَنَّا بِكَ آمَنَّا بِكَ آمَنَّا بِكَ
آمَنَّا بِكَ آمَنَّا بِكَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَتَجَاوَزْ عَنَّا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ وَنِيز
در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن

دعاء شب بست و هشتم ماه رمضان از جمله دعاهای ده شب
آخر که کلینی در کتاب کافی آورده يَا خَازِنَ اللَّيْلِ فِي الْهَوَاءِ
وَخَازِنَ النُّورِ فِي السَّمَاءِ وَمَانِعَ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى
الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَحَابِسَهُمَا أَنْ تَزُولَا
يَا عَلِيمُ يَا غَفُورُ يَا عَظِيمُ يَا دَائِمُ يَا اللَّهُ يَا وَارِثُ
يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَ
الْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى
أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي
السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي
مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُذْهِبُ
الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً

وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنَا فِيهِمَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ شب بست ونهم شهید کمی رہ در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین ع آورده که هر که بگذارد در شب بست نهم ماه رمضان دو رکعت نماز بخواند در هر رکعتے الحمد یکمرتبه وقل هو الله احد بست مرتبه بمیرد در حالتیکه از مومنین باشد وبلند کرده می شود نامه عمل او در اعلائے علیین وسید ابن طاؤس رح در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه ص در شب بست ونهم ماه رمضان این دعا می خواندند تَوَكَّلْتُ عَلَى السَّيِّدِ الَّذِي لَا يَغْلِبُهُ اَحَدٌ وَتَوَكَّلْتُ عَلَى الْجَبَّارِ الَّذِي لَا يَقْهَرُهُ اَحَدٌ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ الَّذِي يَرَانِي حِينَ اَقُومُ وَتَقَلُّبِي فِي السَّاجِدِينَ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ تَوَكَّلْتُ عَلَى مَنْ بِيَدِهِ نَوَاصِي الْعِبَادِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَلِيمِ الَّذِي لَا يَعْجَلُ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْعَدْلِ الَّذِي لَا يَجُورُ تَوَكَّلْتُ عَلَى الصَّمَدِ الَّذِي

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ تَوَ
الْقَادِرِ الْعَلِيِّ الصَّمَدِ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ عَلَ
تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ
در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن و نیز

دعاء شب بیست و نهم ماه رمضان از جملهٔ دعاهای

ده شب آخر که کلینی طاب ثراه در کتاب کافی آورده
يَا مُكَوِّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَمُكَوِّرَ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ
يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّ الْاَرْبَابِ وَيَا سَيِّدَ
السَّادَاتِ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اَقْرَبَ اِلَيَّ مِنْ حَبْلِ
الْوَرِيدِ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى
وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ
تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي
فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ
وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ
يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَاناً يُذْهِبُ بِالشَّكِّ عَنِّي
وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنَا

فبها ذكرك وشكرك والرّغبة اليك والانابة والتوبة
والتوفيق لما وفقت له محمّدا وال محمّد عليه
وعليهم السّلام شب سی ام شهید کی اعلی اللہ مقامه
در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین علیه السلام آورده که هر که
بگذارد در شب سی ام ماه رمضان دوازده رکعت نماز بخواند در
هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد بست مرتبه و صلوات
بفرستد بر حضرت رسالت پناه صلعم صد مرتبه ختم می کند حق تعالی
کار او را برحمت سید ابن طاوس رح در کتاب اقبال آورده
که حضرت رسالت پناه صلعم در شب سی ام رمضان این دعا
می خواندند رَبَّنَا فَاتَنَا الشَّهرُ الْمُبَارَكُ الَّذِیْ اَمَرْتَنَا
فِیْهِ بِالصِّیَامِ وَالْقِیَامِ فَلَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا
رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذُنُوْبِنَا وَمَا تَاَخَّرَ
رَبَّنَا وَلَا تَخْذُلْنَا وَلَا تَحْرِمْنَا الْمَغْفِرَةَ وَاعْفُ عَنَّا
وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَتُبْ عَلَیْنَا وَارْزُقْنَا وَارْضَ
عَنَّا وَاجْعَلْنَا مِنْ اَوْلِیَائِكَ الْمُتَّقِیْنَ بِرَحْمَتِكَ
یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ و نیز در کتاب مذکور از حضرت
رسالت پناه صلعم آورده که هر که بگذارد در شب آخر ماه رمضان ده

رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه
و بگوید در رکوع و سجود آن سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ ده مرتبه و بعد از هر دو رکعت تشهد
و سلام بگوید و بعد از فارغ شدن از نماز هزار مرتبه استغفر
الله بگوید بعد از آن سجده کند و بگوید در آن یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ یَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ یَا رَحْمٰنَ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَ
رَحِیْمَهُمَا یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ یَا اِلٰهَ الْاَوَّلِیْنَ وَ
الْاٰخِرِیْنَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَتَقَبَّلْ مِنَّا صَلٰوتَنَا وَ
قِیَامَنَا قسم بذاتیکه فرستاده است مرا براستی به پیغمبری که جبرائیل
جبرئیل و اسرافیل از پروردگارش که بر نمیدارد گذارنده این نماز
سر خود را از سجود تا آنکه می آمرزد خدای تعالی او را و قبول
میکند از او ماه رمضان را و در می گذرد از گناهان او و اگر هفتاد
گناه کرده باشد که هر یک بزرگتر از گناه عباد باشد و قبول مینماید
خدای عز و جل صیام کسانیکه در شهر خواننده این نماز باشند
پس فرمود جناب رسول خدا که ای جبرئیل قبول مینماید
حق تعالی ماه رمضان را از خواننده این خاصةً و از تمامی
اهل بلاد او جبرئیل عرض کرد بلی قسم بخدای که ترا براستی مبعوث

گرده این از کرامتهای حق تعالی است برخوانندهٔ این نماز د
منزلتش عظیم است پیش معبود برحق قبول می کند خدای عز و جل
ازاد واز اهل بلاد او نمازهای ایشان در روزهای ایشان و
دنیا نهای ایشان و می آمرزد گناهان ایشان را و مستجاب
می فرماید دعای ایشان را باز می فرماید جناب رسالت پناه
قسم بخدای که مرا بحق معبوث ساخته بدرستیکه کسیکه این نماز بخوا
د این استغفار بکند قبول می کند حق تعالی نماز روزه و قیام
ادرا که بعبادت بنده باشد و درمیگذرد از گناهان او و هرچه
دعا می کند حق تعالی قبول می کند و شاهد برین قول او تعالی است در
قرآن مجید می فرماید وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا یعنی
استغفار کنید صاحب کل اختیار خود را بدرستیکه او بسیار عفو کننده
گناهان است و می فرماید وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ
یعنی استغفار کنید پروردگار خود را بعد از آن توبه و رجوع کنید بسوی
او و می فرماید وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
إِلَّا اللَّهُ یعنی کسانیکه فعل بد کردند یا بر نفسهای خود ظلم کردند بسبب
ارتکاب معاصی آنها یاد کردند الله عز و جل را پس قلبیکه یاد کردند

معبود برحق خود را استغفار کردند گناهان خود را وکدام کسے است کہ بیامرزد گناهان را سوائے پروردگار می فرماید وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ یعنے استغفار گناهان کنید از خالق خود بعد از ان رجوع کنید بسوی او تا تمتع یابید از او تمتع خوب را تا وقت معین وعطا می فرماید حق تعالے هر صاحب فضل افضل او و می فرماید وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا یعنے استغفار کن از پروردگار خود بتحقیق که او تعالے بسیار قبول کننده توبه است بعد از ان می فرمایند جناب رسالت پناه ص که این نماز هدیه است بالخصوص برائے ما و برائے امت ما از زنها و مردها و نه عطا فرمود خدائے عزوجل این هدیه را بکسے قبل ما بودند انبیا نه غیر ایشان و نیز در کتاب مذکور آورده که روایت کرده شده است که بخواند در شب آخر ماه رمضان سورهٔ انعام و کهف و یٰس و صد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ و نیز در کتاب مذکور از حضرت صادق ع آورده که وداع کند ماه رمضان را در شب آخر آن و بگوید اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِي لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ

تطلع فجر هذه الليلة الا وقد غفرت لی می آمرزد خدا
تعالے اورا پیش از ان که صبح کند وروزی می کند اورا انابت
بجانب خود و نیز در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است
غسل کردن دیگر از اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین
است و طریق زیارت آنحضرت ع در ماه رجب گذشت ٭

دعاے شب سی ام ماه رمضان از جمله دعاهاے وه شب
آخر که کلینی در کافی آورده اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَاشَرِیْكَ لَهُ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ كَمَا یَنْبَغِیْ لِكَرَمِ وَجْهِهٖ وَعِزِّ جَلَالِهٖ وَكَمَا هُوَ
اَهْلُهٗ یَا قُدُّوْسُ یَا نُوْرُ یَا نُوْرَ الْقُدْسِ یَا سُبُّوْحُ یَا
مُنْتَهَی التَّسْبِیْحِ یَا رَحْمٰنُ یَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ یَا اَللّٰهُ یَا
عَلِیْمُ یَا كَرِیْمُ یَا اَللّٰهُ یَا لَطِیْفُ یَا جَلِیْلُ یَا اَللّٰهُ
یَا سَمِیْعُ یَا بَصِیْرُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ
الْحُسْنٰی وَالْاَمْثَالُ الْعُلْیَا وَالْكِبْرِیَاءُ وَالْاٰلَاءُ
اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اَهْلِبَیْتِهٖ وَ
اَنْ تَجْعَلَ اسْمِیْ فِیْ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَدَاۤءِ
وَرُوْحِیْ مَعَ الشُّهَدَاۤءِ وَاِحْسَانِیْ فِیْ عِلِّیِّیْنَ
وَاِسَاءَتِیْ مَغْفُوْرَةً وَاَنْ تَهَبَ لِیْ یَقِیْنًا تُبَاشِرُ

به قلبی و ایمانا یذهب بالشک عنی و ترضینی
قسمت لی و اٰتنا فی الدنیا حسنة و فی الاٰخرة حسنة
وقنا عذاب النار الحریق وارزقنا فیها ذکرک وشکرک
والرغبة الیک والانابة والتوبة والتوفیق لما وفقت
له محمد و اٰل محمد علیه وعلیهم السلام

اما اعمال ایام ماه صیام به تعلیم

علامه مجلسی رح آورده که مستحب است که این صلوات
در هر روز ماه مبارک و در هر روز جمعه در تمام سال بخواند ان الله
وملائکته یصلون علی النبی یا ایها الذین اٰمنوا
صلوا علیه وسلموا تسلیما لبیک یا رب و
سبحانک اللهم صل علی محمد و اٰل محمد کما صلیت و
بارکت علی ابراهیم و اٰل ابراهیم انک حمید مجید اللهم
ارحم محمدا و اٰل محمد کما رحمت ابراهیم و اٰل
ابراهیم انک حمید مجید اللهم سلم علی محمد و اٰل محمد کما
سلمت علی نوح فی العالمین اللهم امنن علی محمد و
اٰل محمد کما مننت علی موسی وهرون
اللهم صل علی محمد و اٰل محمد کما هدیتنا

و اللهم صل على محمد و ال محمد كما شرفتنا
به اللهم صل على محمد و ال محمد و ابعثه
مقاما محمودا يغبطه به الاولون والاخرون
على محمد و اله السلام كلما طلعت شمس
او غربت على محمد و اله السلام كلما
طرفت عين او برقت على محمد و اله السلام
كلما طرفت عين او ظرفت على محمد و
اله السلام كلما ذكر السلام على محمد و اله السلام
كلما سبح الله ملك او قدسه السلام على محمد
و اله في الاولين السلام على محمد و اله في
الاخرين السلام على محمد و اله في الدنيا و
الاخرة السلام على محمد و اله و رحمة
الله و بركاته اللهم رب البلد الحرام
و رب الركن والمقام و رب الحل والحرام
ابلغ نبيك محمدا و اله عنا السلام اللهم
اعط محمدا من البهاء والسرور والنضرة
والكرامة والغبطة والوسيلة والمنزلة

وَالْمَقَامِ وَالشَّرَفِ وَالرِّفْعَةِ وَالشَّفَاعَةِ عِنْدَكَ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَفْضَلَ مَا تُعْطِي اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ
وَاَعْطِ مُحَمَّدًا فَوْقَ مَا تُعْطِي الْخَلَائِقَ مِنَ الْخَيْرِ
اَضْعَافًا كَثِيرَةً لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَطْيَبَ وَاَطْهَرَ وَاَزْكٰى وَاَنْمٰى
وَاَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
وَعَلٰى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ
عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ
شَرِكَ فِي دَمِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَالْعَنْ مَنْ آذٰى
نَبِيَّكَ فِيهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
اِمَامَيِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُمَا وَ
عَادِ مَنْ عَادَاهُمَا وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ
شَرِكَ فِي دَمِهِمَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ ابْنِ الْحُسَيْنِ
اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ
عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ

صلِّ علىٰ محمّدِ بنِ عليٍّ إمامِ المسلمين ووالِ
من والاه وعادِ من عاداه وضاعِفِ العذاب
علىٰ من ظلمه اللّهمّ صلِّ علىٰ جعفرِ بنِ
محمّدٍ إمامِ المسلمين ووالِ من والاه
وعادِ من عاداه وضاعِفِ العذاب علىٰ من
ظلمه اللّهمّ صلِّ علىٰ موسىٰ بنِ جعفرٍ إمامِ
المسلمين ووالِ من والاه وعادِ من عاداه
وضاعِفِ العذاب علىٰ من ظلمه اللّهمّ
صلِّ علىٰ عليِّ بنِ موسىٰ إمامِ المسلمين
ووالِ من والاه وعادِ من عاداه وضاعِفِ
العذاب علىٰ من ظلمه اللّهمّ صلِّ علىٰ
محمّدِ بنِ عليٍّ إمامِ المسلمين ووالِ من
والاه وعادِ من عاداه وضاعِفِ العذاب
علىٰ من ظلمه اللّهمّ صلِّ علىٰ عليِّ بنِ محمّدٍ
إمامِ المسلمين ووالِ من والاه وعادِ
من عاداه وضاعِفِ العذاب علىٰ من ظلمه
اللّهمّ صلِّ علىٰ الحسنِ بنِ عليٍّ إمامِ المسلمين

وَوَالِ مَنْ وَالاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ
ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْخَلَفِ مِنْ بَعْدِهِ اِمَامِ
الْمُسْلِمِيْنَ وَ وَالِ مَنْ وَالاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ
وَعَجِّلْ فَرَجَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْقَاسِمِ وَالطَّاهِرِ
اِبْنَيْ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى رُقَيَّةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
وَالْعَنْ مَنْ اٰذٰى نَبِيَّكَ فِيْهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
اُمِّ كُلْثُوْمٍ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ اٰذٰى نَبِيَّكَ فِيْهَا اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى ذُرِّيَّةِ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ اخْلُفْ نَبِيَّكَ فِيْ اَهْلِ بَيْتِهِ
اَللّٰهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عَدَدِهِمْ
وَاَنْصَارِهِمْ عَلَى الْحَقِّ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ اَللّٰهُمَّ اطْلُبْ
بِذَحْلِهِمْ وَتِرِهِمْ وَدِمَائِهِمْ وَكُفَّ عَنَّا وَعَنْهُمْ وَعَنْ
كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بَأْسَ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَكُلِّ دَابَّةٍ
اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّكَ اَنْتَ اَشَدُّ بَاْسًا وَاَشَدُّ
تَنْكِيْلًا و درین دعا در اقبال و بعضے از نسخہاے
دیگر کتب معتبره از حضرت علی بن الحسین ع تا حضرت
امام حسن عسکری علیہم السلام بجاے علی من ظلمہ
چنین است علیٰ مَنْ شَرِكَ فِیْ دَمِهِ و از جملہ

دعاهائے ہر روز ماہ رمضان دعائے است کہ سید
ابن طاوس رحمہ اللہ در اقبال آوردہ کہ برائے استجابت
دعوات مجرب است و بر مضامین عالیہ مشتمل است
و شاید کہ اسناد دیگر را خوفا للتطویل فروگذاشت و دعا
اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ
لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ سہ مرتبہ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
مِنْ بَهَائِكَ بِاَبْهَاهُ وَكُلُّ بَهَائِكَ بَهِیٌّ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
مِنْ جَلَالِكَ بِاَجَلِّهٖ وَكُلُّ جَلَالِكَ جَلِيْلٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِاَجْمَلِهٖ وَكُلُّ
جَمَالِكَ جَمِيْلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِجَمَالِكَ
كُلِّهٖ پس سہ مرتبہ بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ
كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ
پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ
بِاَعْظَمِهَا وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِيْمَةٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا

اَللّٰهُمَّ اِنِّیٓ اَسْئَلُكَ مِنْ نُوْرِكَ بِاَنْوَرِهٖ وَ
كُلُّ نُوْرِكَ نَيِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیٓ اَسْئَلُكَ
بِنُوْرِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیٓ اَسْئَلُكَ مِنْ
رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ
وَاسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیٓ اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ
كُلِّهَا پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیٓ اَدْعُوْكَ
كَمَآ اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا
وَعَدْتَنِیْ پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیٓ اَسْئَلُكَ
مِنْ كَمَالِكَ بِاَكْمَلِهٖ وَكُلُّ كَمَالِكَ
كَامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیٓ اَسْئَلُكَ بِكَمَالِكَ
كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیٓ اَسْئَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ
بِاَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَآمَّةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیٓ اَسْئَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ
اِنِّیٓ اَسْئَلُكَ مِنْ اَسْمَآئِكَ بِاَكْبَرِهَا وَكُلُّ
اَسْمَآئِكَ كَبِيْرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیٓ اَسْئَلُكَ
بِاَسْمَآئِكَ كُلِّهَا پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیٓ
اَدْعُوْكَ كَمَآ اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ

پس بگوید اللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ عِزَّتِکَ بِاَعَزِّهَا وَ
کُلُّ عِزَّتِکَ عَزِیْزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِعِزَّتِکَ
کُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ مَشِیَّتِکَ بِاَمْضَاهَا
وَکُلُّ مَشِیَّتِکَ مَاضِیَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ
بِمَشِیَّتِکَ کُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِقُدْرَتِکَ
الَّتِی اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ وَکُلُّ
قُدْرَتِکَ مُسْتَطِیْلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ
بِقُدْرَتِکَ کُلِّهَا پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَدْعُوْکَ کَمَا اَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی کَمَا
وَعَدْتَنِی پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ
عِلْمِکَ بِاَنْفَذِهٖ وَکُلُّ عِلْمِکَ نَافِذٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَسْئَلُکَ بِعِلْمِکَ کُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّی
اَسْئَلُکَ مِنْ قَوْلِکَ بِاَرْضَاهُ وَکُلُّ قَوْلِکَ
رَضِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِقَوْلِکَ کُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ مَسَائِلِکَ بِاَحَبِّهَا اِلَیْکَ وَکُلُّ
مَسَائِلِکَ اِلَیْکَ حَبِیْبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ
بِمَسَائِلِکَ کُلِّهَا پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوْکَ

كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني
پس بگوید اللّٰهمّ انّي اسئلك من شرفك باشرفه
وكلّ شرفك شريف اللّٰهمّ اسئلك بشرفك
كلّه اللّٰهمّ انّي اسئلك من سلطانك بادومه
وكلّ سلطانك دائم اللّٰهمّ انّي اسئلك
بسلطانك كلّه اللّٰهمّ انّي اسئلك من ملكك
بافخره وكلّ ملكك فاخر اللّٰهمّ انّي
اسئلك بملكك كلّه پس سه مرتبه بگوید اللّٰهمّ
انّي ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني پس سه
مرتبه بگوید اللّٰهمّ انّي اسئلك من علائك باعلاه وكلّ
علائك عالٍ اللّٰهمّ انّي اسئلك بعلائك كلّه اللّٰهمّ
انّي اسئلك من منّك باقدمه وكلّ منّك قديم
اللّٰهمّ انّي اسئلك بمنّك كلّه اللّٰهمّ انّي اسئلك
من اياتك باعجبها وكلّ اياتك عجيبة اللّٰهمّ انّي
اسئلك باياتك كلّها پس سه مرتبه بگوید اللّٰهمّ انّي ادعوك
كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید اللّٰهمّ انّي
اسئلك من فضلك بافضله وكلّ فضلك فاضل

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
مِنْ رِزْقِكَ بِاَعَمِّهٖ وَكُلُّ رِزْقِكَ عَامٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ
بِاَهْنَئِهٖ وَكُلُّ عَطَائِكَ هَنِیْئٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِعَطَائِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ خَیْرِكَ بِاَعْجَلِهٖ
وَكُلُّ خَیْرِكَ عَاجِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِخَیْرِكَ
كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ اِحْسَانِكَ بِاَحْسَنِهٖ
وَكُلُّ اِحْسَانِكَ حَسَنٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِاِحْسَانِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَا تُجِیْبُنِیْ
بِهٖ حِیْنَ اَدْعُوْكَ فَاَجِبْنِیْ یَا اَللّٰهُ نَعْهَدُ دَعْوَتَكَ
یَا اَللّٰهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِیْهِ مِنَ
الشُّئُوْنِ وَالْجَبَرُوْتِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ
شَاْنٍ وَجَبَرُوْتٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِشَاْنِكَ
وَجَبَرُوْتِكَ كُلِّهِمَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَا
تُجِیْبُنِیْ حِیْنَ اَسْئَلُكَ بِهٖ فَاَجِبْنِیْ یَا اَللّٰهُ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ پس هر حاجت كه دارے
بطلب پس بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ

مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِى عَلَى الْاِيْمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيْقِ
بِرَسُوْلِكَ وَالْوَلَايَةِ لِعَلِيِّ ابْنِ اَبِیْ طَالِبٍ عَلَيْهِ
السَّلَامُ وَالْاِئْتِمَامِ بِالْاَئِمَّةِ مِنْ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ
الْبَرَاءَةِ مِنْ اَعْدَائِهِمْ فَاِنِّىْ قَدْ رَضِيْتُ بِذٰلِكَ
يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ
اَسْئَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ وَالْجَنَّةَ وَاَعُوْذُبِكَ
مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاحْفَظْنِىْ مِنْ كُلِّ
مُصِيْبَةٍ وَّمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَّمِنْ كُلِّ عُقُوْبَةٍ وَّمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ
وَّمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَّمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَّمِنْ كُلِّ مَكْرُوْهٍ وَّ
مِنْ كُلِّ اٰفَةٍ نَزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ اِلَى
الْاَرْضِ فِىْ هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِىْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ
وَفِىْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِىْ هٰذَا الشَّهْرِ وَفِىْ هٰذِهِ
السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاقْسِمْ
لِىْ مِنْ كُلِّ سُرُوْرٍ وَّمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَّمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ
وَّمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَّمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَّمِنْ سَلَامَةٍ وَّمِنْ
كُلِّ كَرَامَةٍ وَّمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَّاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ طَاهِرٍ

نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
اِلَى الْاَرْضِ فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَ
فِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِيْ هٰذَا الشَّهْرِ وَفِيْ هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ
اِنْ كَانَتْ ذُنُوْبِيْ قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِيْ عِنْدَكَ وَحَالَتْ
بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ اَوْ غَيَّرَتْ حَالِيْ عِنْدَكَ فَاِنِّيْ اَسْئَلُكَ
بِنُوْرِ وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ الَّذِيْ لَمْ يُطْفَأْ وَبِوَجْهِ حَبِيْبِكَ
مُحَمَّدِنِ الْمُصْطَفٰى وَبِوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِيِّنِ الْمُرْتَضٰى وَ
بِحَقِّ اَوْلِيَائِكَ الَّذِيْنَ انْتَجَبْتَهُمْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَغْفِرَ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَمَا
وَلَدَا وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَمَا تَوَالَدُوْا ذُنُوْبَنَا
كُلَّهَا صَغِيْرَهَا وَكَبِيْرَهَا وَاَنْ تَخْتِمَ لَنَا بِالصَّالِحَاتِ
وَاَنْ تَقْضِيَ لَنَا الْحَاجَاتِ وَالْمُهِمَّاتِ وَصَالِحَ
الدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اٰمِيْنَ اٰمِيْنَ اٰمِيْنَ
مَاشَاءَ اللّٰهُ كَانَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ سُبْحَانَ
رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ وَسَلَامٌ عَلَى
الْمُرْسَلِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ پس دستها را

بسوی آسمان بلند کن و میل ده گردنت را بسوی دوش چپ خود و کج
بکن و اگر بیاید خود را بگریه بدار پس بگو یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُکَ
بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عَلَیْکَ عَظِیْمٌ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُکَ
بِبَهاءِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُکَ
بِجَلالِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُکَ بِجَمالِ
لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُکَ بِنُورِ لا اِلٰهَ
اِلّا اَنْتَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُکَ بِکَمالِ لا اِلٰهَ اِلّا
یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُکَ بِعِزَّةِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا لا اِلٰهَ
اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُکَ بِعَظَمَةِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا لا اِلٰهَ
اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُکَ بِقَوْلِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
اَسْئَلُکَ بِشَرَفِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُکَ
بِعُلُوِّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُکَ
بِلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا رَبّاهُ یا رَبّاهُ
یا رَبّاهُ پس آنقدر بگوید که یک نفس وفا کند پس بگوید بر همان حال الشکر و گردن
کج کرده بسوی دوش چپ آن قدر که یک نفس وفا کند اَسْئَلُکَ یا سَیِّداهُ
پس بگوید یا اَللّٰهُ یا رَبّاهُ آن قدر که یک نفس وفا کند پس بگوید
یا سَیِّداهُ یا مَوْلاهُ یا غِیاثاهُ یا مَلْجاهُ یا مُنْتَهیٰ

عاجلة رغبتنا ه يا ارحم الراحمين اسئلك بك
فليس كمثلك شيئ واسئلك بكل دعوة مستجابة
دعاك بها نبي مرسل او ملك مقرب او
عبد مؤمن امتحنت قلبه للايمان واستجبت
دعوته منه واتوجه اليك بمحمد نبيك
نبي الرحمة واقدمه بين يدي حوائجي يا
محمد يا رسول الله بابي انت وامي اتوجه
بك الى ربك ربي واقدمك بين يدي حوائجي
يا رباه يا رباه اسئلك بك فليس كمثلك
شيئ واتوجه اليك بمحمد حبيبك وبعترته
الهادية واقدمهم بين يدي حوائجي اسئلك
اللهم بحياتك التي لا تموت وبنور وجهك الذي
لا يطفأ وبعينك التي لا تنام واسئلك اللهم بحق
من حقه عليك عظيم ان تصلي على محمد وال محمد
قبل كل شيئ وبعد كل شيئ وعدد كل شيئ وزنة
كل شيئ وملأ كل شيئ اللهم اني اسئلك ان
تصلي على محمد وال محمد عبدك المصطفى او

رَسُولِكَ الْمُرْتَضٰى وَاَمِيْنِكَ الْمُصْطَفٰى وَخَلِيْلِكَ
دُوْنَ خَلْقِكَ وَحَبِيْبِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
اَجْمَعِيْنَ النَّذِيْرِ الْبَشِيْرِ السِّرَاجِ الْمُنِيْرِ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ
الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ الْمُطَهَّرِيْنَ الْاَخْيَارِ الْاَبْرَارِ وَ
عَلٰى مَلٰئِكَتِكَ الَّذِيْنَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحَجَبْتَهُمْ
عَنْ خَلْقِكَ وَعَلٰى اَنْبِيَائِكَ الَّذِيْنَ يُنْبِئُوْنَ بِالصِّدْقِ
عَنْكَ وَعَلٰى عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ الَّذِيْنَ اَدْخَلْتَهُمْ
فِيْ رَحْمَتِكَ الْاَئِمَّةِ الْمُهْتَدِيْنَ الرَّاشِدِيْنَ الْمُطَهَّرِيْنَ
وَعَلٰى جَبْرَئِيْلَ وَمِيْكَائِيْلَ وَاِسْرَافِيْلَ وَمَلَكِ الْمَوْتِ
وَرِضْوَانَ خَازِنِ الْجَنَّةِ وَمَالِكٍ خَازِنِ النَّارِ وَ
الرُّوْحِ الْقُدُسِ وَحَمَلَةِ الْعَرْشِ وَمُنْكَرٍ وَنَكِيْرٍ وَعَلَى
الْمَلَكَيْنِ الْحَافِظَيْنِ عَلَيَّ بِالصَّلٰوةِ الَّتِيْ تُحِبُّ اَنْ
تُصَلِّيَ بِهَا عَلَيْهِمْ صَلٰوةً كَثِيْرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً
زَاكِيَةً نَامِيَةً طَاهِرَةً شَرِيْفَةً فَاضِلَةً تُبَيِّنُ بِهَا
فَضْلَهُمْ عَلَى الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ اَنْ تَسْمَعَ صَوْتِيْ وَتُجِيْبَ دَعْوَتِيْ وَتَغْفِرَ
ذُنُوْبِيْ وَتُنْجِحَ طَلِبَتِيْ وَتَقْضِيَ حَاجَاتِيْ وَتَقْبَلَ قَضِيْ

وَتُنْجِزَ لِيْ مَا وَعَدْتَنِيْ وَتُقِيْلَنِيْ عَثْرَتِيْ وَتَتَجَاوَزَ عَنْ
خَطِيْئَتِيْ وَتَصْفَحَ عَنْ ظُلْمِيْ وَتَعْفُوَ عَنْ جُرْمِيْ وَتُقْبِلَ عَلَيَّ
وَلَا تُعْرِضَ عَنِّيْ وَتَرْحَمَنِيْ وَلَا تُعَذِّبَنِيْ وَتُعَافِيَنِيْ وَلَا
تَبْتَلِيَنِيْ وَتَرْزُقَنِيْ مِنْ اَطْيَبِ الرِّزْقِ
وَاَوْسَعِهٖ وَاَهْنَائِهٖ وَاَمْرَءِهٖ وَاَسْبَغِهٖ
وَاَكْثَرِهٖ وَلَا تَحْرِمْنِيْ يَارَبِّ النَّظَرَ اِلٰى
وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالْعِتْقَ
مِنَ النَّارِ وَاقْضِ عَنِّيْ يَارَبِّ دَيْنِيْ وَاَمَانَتِيْ وَضَعْ
عَنِّيْ وِزْرِيْ وَلَا تُحَمِّلْنِيْ مَالَا طَاقَةَ لِيْ بِهٖ يَا مَوْلَايَ
وَاَدْخِلْنِيْ فِيْ كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فِيْهِ مُحَمَّدًا وَّاٰلَ
مُحَمَّدٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مِنْ كُلِّ سُوْءٍ اَخْرَجْتَهُمْ مِنْهُ وَلَا تُفَرِّقْ
بَيْنِيْ وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
پس سہ مرتبہ بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِيْ فَاسْتَجِبْ
لِيْ كَمَا وَعَدْتَنِيْ پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
قَلِيْلًا مِّنْ كَثِيْرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِيْ اِلَيْهِ عَظِيْمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ
قَدِيْمٌ وَهُوَ عِنْدِيْ كَثِيْرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيْرٌ
فَامْنُنْ بِهٖ عَلَيَّ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ

maablib.org

بِرَحْمَتِكَ فِي الصّالِحِينَ فَاَدْخِلْنا وَفِي عِلِّيِّينَ فَارْفَعْنا
وَبِكَاْسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْسَبِيلٍ فَاسْقِنا وَمِنَ الْحُورِ
الْعِينِ بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنا وَمِنَ الْوِلْدانِ الْمُخَلَّدِينَ كَاَنَّهُمْ
لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ فَاَخْدِمْنا وَمِنْ ثِمارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ
فَاَطْعِمْنا وَمِنْ ثِيابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَالْاِسْتَبْرَقِ
فَاَلْبِسْنا وَلَيْلَةَ الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرامِ وَقَتْلاً فِي
سَبِيلِكَ مَعَ وَلِيِّكَ فَوَفِّقْ لَنا وَصالِحَ الدُّعاءِ
وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنا يا خالِقَنا اسْمَعْ وَاسْتَجِبْ
لَنا وَاِذا جَمَعْتَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيمَةِ
فَارْحَمْنا وَبَراءَةً مِنَ النّارِ وَاَماناً مِنَ الْعَذابِ
فَاكْتُبْ لَنا وَفِي جَهَنَّمَ فَلا تَجْعَلْنا وَمَعَ الشَّياطِينِ
فِي النّارِ فَلا تَقْرِنّا وَفِي هَوانِكَ وَعَذابِكَ فَلا تَقْلِبْنا
وَمِنَ الزَّقُّومِ وَالضَّرِيعِ فَلا تُطْعِمْنا وَفِي النّارِ عَلى
وُجُوهِنا فَلا تَكْبُبْنا وَمِنْ ثِيابِ النّارِ وَسَرابِيلِ
الْقَطِرانِ فَلا تُلْبِسْنا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يا لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ بِحَقِّ
لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ فَنَجِّنا اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ وَلَمْ يُسْئَلْ مِثْلُكَ
وَاَرْغَبُ اِلَيْكَ وَلَمْ يُرْغَبْ اِلى مِثْلِكَ يا رَبِّ اَنْتَ مَوْضِعُ مَسْئَلَةِ السّائِلِينَ

رغبة الراغبين أسئلك اللهم بأفضل أسمائك كلها و
أنجحها يا الله يا رحمن و باسمك المخزون المصون الأعز
الأجل الأعظم الذي تحبه و تهواه و ترضى عمن دعاك به و
تستجيب له دعاءه و حق عليك يا رب أن لا تحرم سائلك
اللهم إني أسئلك بكل اسم هو لك دعاك به عبد
هو لك في بر أو بحر أو سهل أو جبل أو عند بيتك
الحرام أو في شيء من سبلك فأدعوك يا رب
دعاء من قد اشتدت فاقته و عظم جرمه و ضعف
كدحه و أشرفت على الهلكة نفسه و لم يثق بشيء
من عمله و لم يجد لما هو فيه سادا و لا لذنبه
غافرا و لا لعثرته مقيلا و شكرك هاربا إليك متعوذا
بك متعبدا لك غير مستنكف و لا مستكبر و لا مستحسر و لا
متجبر و لا متعظم بل بائس فقير خائف مستجير أسئلك
يا الله يا رحمن يا حنان يا منان يا بديع السموات
و الأرض يا ذا الجلال و الإكرام أن تصلي على محمد
و آل محمد صلوة كثيرة طيبة مباركة نامية زاكية
شريفة أسئلك اللهم أن تغفر لي في شهري هذا

وَتَرْحَمَنِي وَتُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتُعْطِيَنِي فِيهِ
خَيْرَ مَا اَعْطَيْتَ اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَ مَا اَنْتَ
مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي صُمْتُهُ
لَكَ مُنْذُ اَسْكَنْتَنِي اَرْضَكَ اِلٰى يَوْمِي هٰذَا بَلِ اجْعَلْهُ
عَلَيَّ اَتَمَّهُ نِعْمَةً وَاَعَمَّهُ عَافِيَةً وَاَوْسَعَهُ رِزْقًا وَ
اَجْزَلَهُ وَاَهْنَاهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
وَمُلْكِكَ الْعَظِيمِ اَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ مِنْ يَوْمِي هٰذَا اَوْ تَنْقَضِيَ
بَقِيَّةُ هٰذَا الْيَوْمِ اَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هٰذِهِ اَوْ
يَخْرُجَ هٰذَا الشَّهْرُ وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ اَوْ خَطِيئَةٌ
تُرِيدُ اَنْ تُقَايِسَنِي بِهَا اَوْ تُؤَاخِذَنِي بِهَا اَوْ تُوقِفَنِي بِهَا
مَوْقِفَ خِزْيٍ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَنْ تُعَذِّبَنِي يَوْمَ
اَلْقَاكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ لِهَمٍّ
لَا يُفَرِّجُهُ غَيْرُكَ وَلِرَحْمَةٍ لَا تُنَالُ اِلَّا بِكَ وَلِكَرْبٍ
لَا يَكْشِفُهُ اِلَّا اَنْتَ وَلِرَغْبَةٍ لَا تُبْلَغُ اِلَّا بِكَ وَلِحَاجَةٍ
لَا تُقْضٰى دُونَكَ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَاْنِكَ مَا اَرَدْتَنِي
بِهِ مِنْ مَسْئَلَتِكَ وَرَحِمْتَنِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَاْنِكَ
اَلْاِسْتِجَابَةُ لِي فِيمَا دَعَوْتُكَ بِهِ وَالنَّجَاةُ لِي فِيمَا فَزِعْتُ اِلَيْكَ

منه يا ملين الحديد لداود عليه السلام اى
كاشف الضر والكرب العظام عن ايوب ومفرج غم
يعقوب ومنفس كرب يوسف صل على محمد وال محمد
وافعل بى ما انت اهله فانك اهل التقوى واهل
المغفرة اللهم انت ثقتى فى كل كرب ورجائى فى كل
شدة وانت لى فى كل امر نزل بى ثقة وعدة كم من
كرب يضعف منه الفؤاد وتقل فيه الحيلة ويخذل فيه
الصديق ويشمت فيه العدو وانزلته بك وشكوته اليك
رغبة منى فيه اليك عمن سواك ففرجته وكشفته وكفيته
فانت ولى كل نعمة وصاحب كل حسنة ومنتهى كل رغبة
اعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق من شيء اللهم
عافنى فى يومى هذا حتى امسى اللهم انى اسئلك
بركة يومى هذا وما نزل فيه من عافية ومغفرة ورحمة
ورضوان ورزق واسع حلال تبسطه على وعلى والدى
وولدى واهلى وعيالى واهل حزانتى ومن احببت
واحبنى وولدت وولدنى اللهم انى اعوذ بك
من الشك والشرك والحسد والبغى والحمية

وَ الْغَضَبِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْاَرَضِينَ
السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهٖ وَ اكْفِنِي الْمُهِمَّ مِنْ اَمْرِي بِمَا شِئْتَ
وَكَيْفَ شِئْتَ پس بخواند سوره حمد و آية الكرسى را و بگويد اللّٰهُمَّ اِنَّكَ
قُلْتَ لِنَبِيِّكَ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ
اِنَّ نَبِيَّكَ وَرَسُولَكَ وَحَبِيبَكَ وَخِيَرَتَكَ مِنْ
خَلْقِكَ لَا يَرْضٰى بِاَنْ تُعَذِّبَ اَحَدًا مِنْ اُمَّتِهٖ
دَانَ بِمُوَالَاتِهٖ وَمُوَالَاةِ الْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهٖ وَ اِنْ كَانَ
مُذْنِبًا خَاطِئًا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَاَجِرْنِي يَا رَبِّ مِنْ جَهَنَّمَ
وَعَذَابِهَا وَهَبْنِي لِمُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا جَامِعًا بَيْنَ اَهْلِ الْجَنَّةِ عَلٰى تَاَلُّفٍ مِنَ الْقُلُوبِ وَ
شِدَّةِ الْمَحَبَّةِ وَنَازِعَ الْغِلِّ مِنْ صُدُورِهِمْ وَجَاعِلَهُمْ
اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ يَا جَامِعًا بَيْنَ اَهْلِ طَاعَتِهٖ
وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا لَهُ وَيَا مُفَرِّجَ حُزْنِ كُلِّ مَحْزُونٍ وَ
يَا مُنْهِلَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا رَاحِمِي فِي غُرْبَتِي وَفِي كُلِّ اَحْوَالِي
بِحُسْنِ الْحِفْظِ وَ الْكَلَاءَةِ لِي يَا مُفَرِّجَ مَا بِي مِنَ الضِّيقِ
وَ الْخَوْفِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ اَحِبَّتِي

فَاَدْبِ وَسَادَتِي وَهُدَاتِي وَمَوَالِيَّ يَا مُؤَلِّفاً بَيْنَ الاَحِبَّاءِ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَفْجَعْنِي بِانْقِطَاعِ رُؤْيَتِهِ
مُحَمَّدٍ عَنِّي وَلَا بِانْقِطَاعِ رُؤْيَتِي عَنْهُمْ فَبِكُلِّ مَسَائِلِكَ
يَارَبِّ اَدْعُوكَ اِلٰهِي فَاسْتَجِبْ دُعَائِي اِيَّاكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِانْقِطَاعِ حُجَّتِي وَ
وُجُوبِ حُجَّتِكَ عَلَيَّ اَنْ تَغْفِرَ لِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ
مِنْ خِزْيِ يَوْمِ الْمَحْشَرِ وَمِنْ شَرِّ مَا بَقِيَ مِنَ الدَّهْرِ
وَمِنْ لِشَرِّ الاَعْدَاءِ وَصَغِيرِ الْفَنَاءِ وَعُضَالِ الدَّاءِ
وَخَيْبَةِ الرَّجَاءِ وَزَوَالِ النِّعْمَةِ وَفُجَاءَةِ النِّقْمَةِ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي قَلْباً يَخْشَاكَ كَاَنَّهُ يَرَاكَ اِلَى
يَوْمِ يَلْقَاكَ **علامه** مجلسی رح نوشته که دو زیست که در اوقات
دیگر هرگاه شدتی روی دهد یا حاجتی ضروری باشد این دعا را توان
خواند سید بن طاوس رح در کتاب اقبال از ابن بابویه رح نقل کرده
که روایت کرده شد از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
که بخوان این دعا را در ماه رمضان در اول روز آن و
فرمود که هر که بخواند این دعا را در ماه مذکور در حالیکه
محتسب نفس و مخلص باشد نرسد او را در آن سال

ہیچ فتنہ و آفتی کہ ضرر برساند دین او را و دنیای او را و بدن او را
نگاہدار د خدائی تعالی او را از بدی آن سال و شیخ طوسی رحمہم
بروز اول ماہ رمضان اتفاق کردہ و سوال کردہ شد بشیخ مفید محمد بن
محمد بن نعمان از اول ماہ کہ آیا اول ماہ شب است یا روز پس گفت کہ اول
آن شب است و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِیْ دَانَ لَهٗ كُلُّ شَیْءٍ وَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِیْ وَسِعَتْ
كُلَّ شَیْءٍ وَ بِعَظَمَتِكَ الَّتِیْ تَوَاضَعَ لَهَا كُلُّ شَیْءٍ وَ بِعِزَّتِكَ
الَّتِیْ قَهَرَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَ بِقُوَّتِكَ الَّتِیْ خَضَعَ لَهَا كُلُّ شَیْءٍ
وَ بِجَبَرُوْتِكَ الَّتِیْ غَلَبَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَ بِعِلْمِكَ الَّذِیْ
اَحَاطَ بِكُلِّ شَیْءٍ یَا نُوْرُ یَا قُدُّوْسُ یَا اَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَیْءٍ
وَ یَا بَاقِیْ بَعْدَ كُلِّ شَیْءٍ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تُغَیِّرُ النِّعَمَ وَ اغْفِرْ لِیَ
الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تُنْزِلُ النِّقَمَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ
تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تُدِیْلُ الْاَعْدَاءَ
وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ
الَّتِیْ یُسْتَحَقُّ بِهَا نُزُوْلُ الْبَلَاءِ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ
تَحْبِسُ غَیْثَ السَّمَاءِ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تَكْشِفُ

الخطاء واغفر لي الذنوب التي تعجل الفناء واغفر لي
الذنوب التي تظلم الهواء واغفر لي الذنوب التي
تورث الندم واغفر لي الذنوب التي تهتك العصم
واغفر لي الذنوب التي ترفع القسم والبسني درعك
الحصينة التي لا ترام وعافني من شر ما احاذر
بالليل والنهار في مستقبل سنتي هذه اللهم
رب السموات السبع ورب الارضين السبع
وما فيهن وما بينهن ورب العرش العظيم
ورب السبع المثاني والقرآن العظيم ورب
اسرافيل وميكائيل وجبرئيل ورب محمد
صلى الله عليه وآله سيد المرسلين وخاتم
النبيين اسئلك بك وبما سميت به يا عظيم
انت الذي تمن بالعظيم وتدفع كل محذور و
تعطي كل جزيل وتضاعف الحسنات بالقليل
وبالكثير وتفعل ما تشاء يا قدير يا الله يا رحمن
صل على محمد واهل بيته والبسني في مستقبل سنتي
هذه سترك ونضر وجهي بنورك واحببني بمحبتك

وَبَلِّغْنِي رِضْوَانَكَ وَشَرِيفَ كَرَامَتِكَ وَجَسِيمَ عَطِيَّتِكَ
وَأَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مَا أَنْتَ
مُعْطِيهِ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ وَأَلْبِسْنِي مَعَ ذٰلِكَ
عَافِيَتَكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى
وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا دَافِعَ مَا تَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ يَا كَرِيمَ
الْعَفْوِ حَسَنَ التَّجَاوُزِ تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَفِطْرَتِهِ
وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسُنَّتِهِ وَ
عَلَى خَيْرِ الْوَفَاةِ تَوَفَّنِي مُوَالِياً لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِياً
لِأَعْدَائِكَ اللّٰهُمَّ وَجَنِّبْنِي فِي هٰذِهِ السَّنَةِ كُلَّ
عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُبَاعِدُنِي مِنْكَ وَاجْلِبْنِي إِلَى كُلِّ
عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَامْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ
أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي أَخَافُ ضَرَرَ عَاقِبَتِهِ وَأَخَافُ
مَقْتَكَ إِيَّايَ عَلَيْهِ حَذَاراً أَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ
الْكَرِيمَ عَنِّي فَأَسْتَوْجِبَ بِهِ نَقْصاً مِنْ حَظٍّ
لِي عِنْدَكَ يَا رَؤُوفُ يَا رَحِيمُ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِي
مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هٰذِهِ فِي حِفْظِكَ وَفِي جِوَارِكَ وَفِي

كنفك وجللني ستر عافيتك وهب لي كرامتك
عز جارك وجل ثناؤك ولا اله غيرك اللهم
اجعلني تابعا لصالح من مضى من اوليائك
والحقني بهم واجعلني مسلما لمن قال
بالصدق عليك منهم واعوذ بك اللهم
ان تحيط بي خطيئتي وظلمي واسرافي على نفسي
واتباعي لهواي واشتغالي بشهواتي فيحول ذلك بيني
وبين رحمتك ورضوانك فاكون منسيا
عندك متعرضا لسخطك ونقمتك اللهم وفقني
لكل عمل صالح ترضى به عني وقربني اليك
زلفى اللهم كما كفيت نبيك محمدا صلى الله
عليه واله هول عدوه وفرجت همه وكشفت غمه و
صدقته وعدك وانجزت له عهدك اللهم فبذلك
فاكفني هول هذه السنة وافاتها واسقامها وفتنتها و
شرورها واحزانها وضيق المعاش فيها وبلغني برحمتك
كمال العافية بتمام دوام النعمة عندي الى منتهى
اجلي اسئلك سؤال من اساء وظلم

وَاَسْتَكَانَ وَاَعْتَرَفَ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى
مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرْتَهَا حَفَظَتُكَ وَاَحْصَتْهَا كِرَامُ
مَلٰئِكَتِكَ عَلَيَّ وَاَنْ تَعْصِمَنِي اِلٰهِي مِنَ الذُّنُوبِ
فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِي اِلٰى مُنْتَهٰى اَجَلِي يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ
يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَاٰتِنِي
كُلَّ مَا سَئَلْتُكَ وَرَغِبْتُ اِلَيْكَ فِيهِ فَاِنَّكَ
اَمَرْتَنِي بِالدُّعَاءِ وَتَكَفَّلْتَ بِالْاِجَابَةِ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وصاحب نخبه نوشته که بخوانند در
اوّل ماه رمضان دعای جوشن کبیر و دعای جوشن صغیر
را که در فصل اوّل باب هشتم خواهد آمد انشاء الله تعالیٰ
تسبیح هر روز ماه صیام که شیخ طوسی در مصباح متهجد آورده
سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ
جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ
وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ
مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سبحان الله السميع الذي ليس شيء أسمع
منه يسمع من فوق عرشه ما تحت سبع أرضين
ويسمع ما في ظلمات البر والبحر ويسمع الأنين
والشكوى ويسمع السر وأخفى ويسمع وساوس
الصدور ولا يصم سمعه صوت سبحان الله
بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله
خالق الأزواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات
والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان
الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى
وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان
الله رب العالمين سبحان الله البصير الذي
ليس شيء أبصر منه يبصر من فوق عرشه ما تحت
سبع أرضين ويبصر ما في ظلمات البر والبحر
لا تدركه الأبصار وهو يدرك الأبصار
وهو اللطيف الخبير لا تغشى بصره الظلمة ولا
يستتر منه بستر ولا يواري منه جدار ولا
يغيب عنه بر ولا بحر ولا يكن منه جبل ما

فِي أَصْلِهِ وَلَا قَلْبَ مَا فِيهِ وَلَا جَنْبَ مَا فِي قَلْبِهِ
وَلَا يَسْتَتِرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ وَلَا يَسْتَخْفِي مِنْهُ
صَغِيرٌ لِصِغَرِهِ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ
كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ
اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ
النَّوَى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ
خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ
كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ
الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ
بِحَمْدِهِ وَالْمَلٰئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ
فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرَى
بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيُنَزِّلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَتِهِ
وَيُنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ وَيَسْقُطُ الْوَرَقُ بِعِلْمِهِ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ

وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مُبِينٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ
جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ
وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ
كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ
أُنْثٰى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَ
كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهٗ بِمِقْدَارٍ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ
مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ
بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهٗ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
وَمِنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُونَهٗ مِنْ أَمْرِ اللّٰهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي يُمِيتُ
الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتٰى وَيَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيُقِرُّ
فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ إِلٰى أَجَلٍ مُسَمًّى سُبْحَانَ اللّٰهِ الْبَارِئِ
النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ

كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرِ
سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ
كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى
سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِيْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ
وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ
مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
تُوْلِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ سُبْحَانَ
اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ
خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمٰتِ
وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا
يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِيْ عِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا اِلَّا هُوَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا

حبّةٍ فِی ظلماتِ الارضِ ولا رطبٍ ولا یابسٍ الّا فِی
کتابٍ مبینٍ سُبحانَ اللهِ باری النسمِ سبحانَ اللهِ
المصوّرِ سُبحانَ اللهِ خالقِ الازواجِ کلِّها سبحانَ اللهِ
جاعلِ الظّلماتِ والنورِ سُبحانَ اللهِ فالقِ الحبِّ و
النّوی سُبحانَ اللهِ خالقِ کلِّ شیءٍ سُبحانَ اللهِ خالقِ
ما یُری وما لا یری سُبحانَ اللهِ مدادَ کلماتِهٖ سُبحانَ
اللهِ ربِّ العالمینَ سبحانَ اللهِ الّذی لا یُحصی
مِدحتَہ القائلونَ ولا یجزی بآلائِهِ الشاکرونَ و
العابدونَ وهو کما قال وفوقَ ما یقولُ القائلونَ واللهُ سبحانَہ
کما اثنی علٰی نفسِهٖ ولا یحیطونَ بشیءٍ من علمِهٖ
الّا بما شاءَ وسع کرسیُّهُ السّمواتِ والارضَ ولا
یؤدُهٗ حفظهما وهو العلیُّ العظیمُ سُبحانَ اللهِ
باریءِ النّسمِ سُبحانَ اللهِ المصوّرِ سُبحانَ
اللهِ خالقِ الازواجِ کلِّها سبحانَ اللهِ
جاعلِ الظّلماتِ والنّورِ سُبحانَ اللهِ فالقِ
الحبِّ والنّوی سُبحانَ اللهِ خالقِ کلِّ شیءٍ
سُبحانَ اللهِ خالقِ ما یُری وما لا یرٰی

سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِيْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِيْ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيْهَا وَلَا يَشْغَلُهٗ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا
عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا وَلَا يَشْغَلُهٗ
مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا عَمَّا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْغَلُهٗ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ
شَيْءٍ وَلَا يَشْغَلُهٗ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا
حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يُسَاوِيْهِ شَيْءٌ وَ
لَا يَعْدِلُهٗ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيْعُ
الْبَصِيْرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ
الْمُصَوِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ
جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى
سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى
سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
سُبْحَانَ اللّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولِيْ اَجْنِحَةٍ
مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ يَزِيْدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

ما یفتح الله للناس من رحمة فلا ممسک لها وما یمسک فلا مرسل له من بعده وهو العزیز الحکیم سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصوّر سبحان الله خالق الازواج کلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوی سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله خالق ما یری وما لا یری سبحان الله مداد کلماته سبحان الله رب العالمین سبحان الله الذی یعلم ما فی السموات وما فی الارض ما یکون من نجوی ثلثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو سادسهم ولا ادنی من ذلک ولا اکثر الا هو معهم اینما کانوا ثم ینبئهم بما عملوا یوم القیمة ان الله بکل شیء علیم

صاحب نجبه نوشته که سنت است که هر روز صد مرتبه در ماه رمضان این تسبیح را بخوانند سبحان الضار النافع سبحان القاضی بالحق سبحان العلی الاعلی سبحانه وبحمده سبحانه وتعالی لا شریک له **کلینی** در کافی از امام محمد باقر ع آورده که از برای هر چیز بهاری است و

بهار قرآن ماه رمضان است سیّد ابن طاؤس رحمه دعای
روز اوّل ماه رمضان در کتاب اقبال آورده اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
صِیَامِیْ فِیْهِ صِیَامَ الصَّائِمِیْنَ وَ قِیَامِیْ فِیْهِ قِیَامَ
الْقَائِمِیْنَ وَ نَبِّهْنِیْ فِیْهِ عَنْ نَوْمَةِ الْغَافِلِیْنَ وَهَبْ
لِیْ جُرْمِیْ فِیْهِ یَا اِلٰهَ الْعَالَمِیْنَ وَ اعْفُ عَنِّیْ یَا
عَافِیًا عَنِ الْمُجْرِمِیْنَ **و نیز** در کتاب مذکور دعای روز
دوم آورده اَللّٰهُمَّ قَرِّبْنِیْ فِیْهِ اِلٰی مَرْضَاتِكَ وَجَنِّبْنِیْ
فِیْهِ مِنْ سَخَطِكَ وَ نَقِمَاتِكَ وَ وَفِّقْنِیْ فِیْهِ لِقِرَاءَةِ
اٰیَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ **و نیز**
در کتاب مذکور دعای روز سوم آورده اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِیْ فِیْهِ
الذِّهْنَ وَ التَّنْبِیْهَ وَ اَبْعِدْنِیْ فِیْهِ مِنَ السَّفَاهَةِ وَالتَّمْوِیْهِ
وَاجْعَلْ لِیْ نَصِیْبًا مِنْ كُلِّ خَیْرٍ تُنْزِلُ فِیْهِ بِجُوْدِكَ
یَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِیْنَ **و نیز** در کتاب مذکور دعای روز
چهارم آورده اَللّٰهُمَّ قَوِّنِیْ فِیْهِ عَلٰی اِقَامَةِ اَمْرِكَ
وَاَذِقْنِیْ فِیْهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَ اَوْزِعْنِیْ فِیْهِ
لِاَدَاءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَاحْفَظْنِیْ بِحِفْظِكَ
وَسِتْرِكَ یَا اَبْصَرَ النَّاظِرِیْنَ **و نیز** در کتاب مذکور دعای

روز پنجم آورده اللّهم اجعلنی فیه من المستغفرین واجعلنی
فیه من عبادک الصالحین القانتین واجعلنی فیه من
اولیائک المتقین برأفتک یا اکرم الاکرمین ونیز در کتاب مذکور
دعای روز ششم آورده اللّهم لاتخذلنی فیه لتعرض
معصیتک ولا تضربنی بسیاط نقمتک وزحزحنی
فیه من موجبات سخطک بمنّک وایادیک یا منتهی
رغبة الراغبین ونیز در کتاب مذکور آورده که روایت کرده شده
است که در روز ششم ماه رمضان دو رکعت نماز بگذارد وبخواند در هر
رکعتی الحمد یک مرتبه وقل هو الله احد بیست وهفت مرتبه از جهت ظاهر
شدن حق امام رضا علیه السلام که درین روز مامون ملعون با آنحضرت
بیعت کرد ونیز در کتاب مذکور آورده دعای روز هفتم ماه رمضان
اللّهم اعنّی علی صیامه وقیامه وجنّبنی فیه من
هفواته وآثامه وارزقنی فیه ذکرک بدوامه
بتوفیقک یا هادی المضلین ونیز در کتاب مذکور
دعای روز هشتم ماه رمضان آورده اللّهم ارزقنی فیه
رحمة الایتام واطعام الطعام وافشاء السلام
ومجانبة اللئام وصحبة الکرام بطولک یا ملجاء

الامِلین نیز دعای روز نهم ماه رمضان در کتاب مذکور آورده اللّهمّ اجعل
لی فیه نصیباً من رحمتک الواسعة واهدنی
فیه ببراهینک القاطعة وخذ بناصیتی الی
مرضاتک الجامعة بمحبّتک یا امل المشتاقین
نیز دعای روز دهم ماه رمضان در کتاب مذکور آورده اللّهمّ اجعلنی
فیه من المتوکّلین علیک واجعلنی فیه من
الفائزین لدیک فاجعلنی فیه من المقرّبین الیک
باحسانک یا غایة الطّالبین و شیخ مفید رحمه الله
در کتاب مسار الشیعه آورده که در روز دهم ماه رمضان پیش از هجرت بسه
سال ام المؤمنین حضرت خدیجه رضی الله عنها وفات یافته نیز
دعای روز یازدهم ماه رمضان در کتاب مذکور آورده اللّهمّ
حبّب الیّ فیه الاحسان وکرّه الیّ فیه الفسوق
والعصیان وحرّم علیّ فیه السّخط والنّیران
بعونک یا غوث المستغیثین نیز دعای روز
دوازدهم ماه رمضان در کتاب مذکور آورده اللّهمّ زیّنّی
فیه بالسّتر والعفاف واسترنی فیه بلباس القنوع
والکفاف وحلّنی فیه بحلی الفضل والانصاف

بعصمتك يا عصمة الخائفين نیز دعای روز سیزدهم ماه
رمضان در کتاب مذکور آورده اللهم طهرني فيه من الدنس
والاقذار وصبرني على كائنات الاقدار ووفقني
فيه على التقى وصحبة الابرار بعزتك يا قوة المساكين
وبخوانند در روز سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم ماه رمضان دعای
مجیر را که در فصل اول باب هشتم انشاء الله مذکور خواهد شد نیز
دعای روز چهاردهم ماه رمضان در کتاب مذکور آورده اللهم
لا تؤاخذني فيه بالعثرات واقلني فيه من الخطايا
والهفوات ولا تجعلني فيه غرضا للبلايا والآفات
بعزتك يا عز المسلمين نیز دعای روز پانزدهم
ماه رمضان در کتاب مذکور آورده اللهم ارزقني فيه
طاعة الخاشعين واشعر فيه قلبي لانابة
المخبتين بامنك يا امان الخائفين و شیخ
مفید در کتاب مسار الشیعه آورده که در روز پانزدهم ماه رمضان
در سال سوم از هجرت امام حسن علیه السلام متولد شدند
و نیز دعای روز شانزدهم ماه رمضان در کتاب
مذکور آورده اللهم وفقني فيه لموافقة الابرار و

جَنِّبْنِی فِیهِ مُوَافَقَةَ الْاَشْرَارِ وَ آوِنِی فِیهِ بِرَحْمَتِکَ
فِی دَارِ الْقَرَارِ بِاُلُوهِیَّتِکَ یَا اِلٰهَ الْاَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ
و نیز دعای روز هفدهم ماه رمضان در کتاب مذکور آورده
اَللّٰهُمَّ اهْدِنِی فِیهِ لِصَالِحِ الْاَعْمَالِ وَ اقْضِ لِی
فِیهِ الْحَوَائِجَ وَ الْاٰمَالَ یَا مَنْ لَا یَحْتَاجُ اِلَی التَّفْسِیرِ
وَ السُّؤَالِ یَا عَالِمًا بِمَا فِی صُدُورِ الصَّامِتِینَ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ و شیخ مفید
در کتاب مسار الشیعه آورده که درین روز جنگ بدر واقع
شد و اهل اسلام فتح کردند و مستحب است درین روز صدقه
دادن و شکر خدا بسیار کردن نیز دعای روز هیجدهم
ماه رمضان در کتاب مذکور آورده اَللّٰهُمَّ نَبِّهْنِی فِیهِ
لِبَرَکَاتِ اَسْحَارِهِ وَ نَوِّرْ فِیهِ قَلْبِی بِضِیَاءِ اَنْوَارِهِ
وَ خُذْ بِکُلِّ اَعْضَائِی اِلَی اتِّبَاعِ آثَارِهِ بِنُورِکَ
یَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِینَ نیز دعای روز نوزدهم
ماه رمضان در کتاب مذکور آورده اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ فِیهِ حَظِّی
مِنْ بَرَکَاتِهِ وَ سَهِّلْ سَبِیلِی اِلٰی خَیْرَاتِهِ وَ لَا
تَحْرِمْنِی قَبُولَ حَسَنَاتِهِ یَا هَادِیًا اِلَی الْحَقِّ الْمُبِینِ

و نیز

نیز دعای روز بستم ماه رمضان در کتاب مذکور آورده اللّٰهُمَّ
افْتَحْ لِیْ فِیْهِ اَبْوَابَ الْجِنَانِ وَ اَغْلِقْ عَنِّیْ فِیْهِ اَبْوَابَ
النِّیْرَانِ وَ وَفِّقْنِیْ فِیْهِ لِتِلَاوَةِ الْقُرْاٰنِ یَا مُنْزِلَ
السَّکِیْنَةِ فِیْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِیْنَ نیز دعای
روز بست و یکم ماه رمضان در کتاب مذکور آورده اللّٰهُمَّ
اجْعَلْ لِیْ فِیْهِ اِلٰی مَرْضَاتِکَ دَلِیْلًا وَ لَا تَجْعَلْ
لِلشَّیْطَانِ فِیْهِ عَلَیَّ سَبِیْلًا وَ اجْعَلِ الْجَنَّةَ
لِیْ مَنْزِلًا وَ مَقِیْلًا یَا قَاضِیَ حَوَائِجِ الطَّالِبِیْنَ
نیز دعای روز بست و دوم ماه رمضان که سید
ابن طاوس رح در کتاب مذکور آورده اللّٰهُمَّ افْتَحْ
لِیْ فِیْهِ اَبْوَابَ فَضْلِکَ وَ اَنْزِلْ عَلَیَّ فِیْهِ
بَرَکَاتِکَ وَ وَفِّقْنِیْ فِیْهِ لِمُوْجِبَاتِ
مَرْضَاتِکَ وَ اَسْکِنِّیْ فِیْهِ بُحْبُوْحَاتِ
جَنَّاتِکَ یَا مُجِیْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّیْنَ
نیز دعای روز بست و سیم ماه رمضان که سید
ابن طاوس رح در کتاب اقبال آورده اللّٰهُمَّ اغْسِلْنِیْ
فِیْهِ مِنَ الذُّنُوْبِ وَ طَهِّرْنِیْ فِیْهِ مِنَ الْعُیُوْبِ وَ امْتَحِنْ

قلبی فیه بتقوی القلوب یا مقیل عثرات المذنبین
نیز دعای روز بست و چهارم ماه رمضان که سید ابن طاوس
اعلی الله مقامه در کتاب اقبال آورده اللهم انی
اسئلک فیه مما یرضیک واعوذ بک فیه مما
یؤذیک واسئلک التوفیق فیه ان اطیعک
ولا اعصیک یا عالما باحوال السائلین ٥ نیز
دعای روز بست و پنجم ماه رمضان که سید ابن طاوس رحمه الله
در کتاب اقبال آورده اللهم اجعل سعیی فیه مشکورا
وذنبی بعفوک فیه مغفورا وعیبی بجودک مستورا
یا سامع اصوات المبتهلین نیز دعای روز
بست و ششم ماه رمضان که سید ابن طاوس ره در کتاب
اقبال آورده اللهم اجعلنی محبا لاولیائک و
معادیا لاعدائک متمسکا بسنة خاتم
انبیائک یا عاصم قلوب النبیین ٥ نیز
دعای روز بست و هفتم ماه رمضان که سید ابن طاوس ره
در کتاب اقبال آورده اللهم ارزقنی فیه فضل لیلة
القدر وصیر اموری فیه من العسر الی

الْبِشْرِ وَاقْبَلْ مَعَاذِيرِي وَحُطَّ عَنِّي الْوِزْرَ
يَا رَؤُوفًا بِعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ نیز دعای روز
بست و هشتم ماه رمضان که سید ابن طاوس در کتاب
اقبال آورده اللَّهُمَّ وَفِّرْ حَظِّي فِيهِ مِنَ النَّوَافِلِ
وَأَكْرِمْنِي فِيهِ بِإِحْضَارِ الْمَسَائِلِ وَ
قَرِّبْ فِيهِ وَسِيلَتِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ
يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ نیز دعای
روز بست و نهم ماه رمضان که سید ابن طاوس در
کتاب اقبال آورده اللَّهُمَّ غَشِّنِي فِيهِ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ وَالْعِصْمَةَ وَطَهِّرْ قَلْبِي
مِنْ غَيَاهِبِ التُّهْمَةِ يَا رَحِيمًا بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ
نیز دعای روز سی ام ماه رمضان که سید ابن طاوس
در اقبال آورده اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ
وَالْقَبُولِ عَلَى مَا تَرْضَاهُ وَيَرْضَاهُ الرَّسُولُ
مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْأُصُولِ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ الطَّيِّبِينَ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ وَصَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ
أَجْمَعِينَ وَدر انیس الصالحین آورده که در روز جمعه آخر ماه رمضان نجست

حفظ نفس و مال و وقایهٔ بدن از آفات و اهوال در آخر روز نویسد
در یک سطر بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ لا الا الا الا اولئک
مُحِيْطٌ بِهِ عِلْمُكَ سلهون وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنَاهُ
وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِيْنَ
آبا تُرابٍ آبا تُرابٍ آبا تُرابٍ این نسخه بدین طریق
بی زیاده و کم بخط افضل المجتهدین شیخ بهاء الدین محمد
العاملی الحارثی موجود است و بعضی فقرهٔ بحجیح قصور
توجه حَيْثُ شِئْتَ فَاِنَّكَ مَنْصُوْرٌ را بعد از للعالمین
اضافه می کنند و بعضی بعد از لفظ ابا تراب این شکل را
می نویسند ★ ١١ آ م ||| ١١١١ ا هـ و و در مصباح
کفعمی آورده که این شکل صورت اسم اعظم است و خواص
آنرا مذکور ساخته و بنده قلیل البضاعت در شرح آن گفته

اولین خاتمی هم باید	که بود پنج گوشه آن خاتم
لیک شرط نوشتنش آنست	که نراند بر آن دو بار قلم
بنویسد عقیب آن الف	که صد و یازده بود برقم
بر سر هر سه چون سنان مدی	تکشید آن خیان که نبود خم
بعد از آن میم بی دمی باید	که بود کول و خشم آن برهم
بس بود نردبان سه باید	که نباشد از آن زیاده نه کم

بعد از ان چار الف بود همسر ... چو انامل ستاده پهلوی هم
هست آنگاه ها و پس واوی ... که بود پنج بهیئت محجم
سیزده حرف باشد این صورت ... هر یکی در صفا چو باغ ارم
چار حرف و بیست از توریت ... پنج ز انجیل عیسی مریم ع
پنج حرف دگر ز قرآنست ... اسم اعظم همین بود فافهم
ای که تو حامل چنین اسمی ... ایمنی از همه بلا و سقم
از وبا و علل تو آزادی ... وز تب و درد و عضو جمله الم
نگزد مار و عقرب هرگز ... نشوی تا بوی غمین و درم

بعضی در جمعه آخر ماه رمضان بجای دعای حفظ که مذکور شد این آیه را می نویسند در یک سطر وَلَوْ اَنَّ قُرْآناً سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى بَلْ لِلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيعاً و در آخر آن تشکل اسم اعظم را مینویسند که پیشتر مسطور گردید و در بعض اخبار از اخیار نقل شده که پنج هاء و دو خط ممتد بر بالای یکدیگر بهیئت تنوین مفتوح و یک صلیب و دو خط متقاطع عند چهار زاویه قائمه که در هر زاویه نقطه بوده باشد یا به بالای زاویه اعلای آن هفت نقطه بگذارند و بعد از ان هفت همزه و یک واو و یک هاء و یک صاد مقوس و یک میم لامی القوس آن نویسند

maablib.org

که دنباله اسم تقاطع قوس کرده باشد پس شکلی مشتمل بر قرائتی

مرقوم سازند بدین صورت

ههههه ۸ ااا ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ وهصم لا که نقش

اسم اعظم است و نیز گفته اند که اگر کسی این اسم عظیم الشان را بر کف دست کسیکه قولنج و درد شکم داشته باشد بنویسد صاحب علت اگر بلیسد شفا یابد و علما در شرح این اسم گفته اند ابیات

خمس هاءاتٍ وَخطٌّ فوقَ خطٍ	وَصَلیبٌ فَوقَه سبعُ نُقَط
ثمّ همزاتٌ اذا عدّدتها	فهی سبعٌ لم تحبط فیها غلط
ثمّ واوٌ ثمّ هاءٌ بعدَه	ثمّ صادٌ ثمّ میمٌ فی الوسط
ثمّ فی آخره ان تهتدی	نعتُ حرفٍ شکله شکل القطط
تلکَ اسماءٌ عظیمٌ قدرُها	فاحتفظ فیها وایّاک الغلط
تشفی الاسقامَ والداءَ الذی	عجزت عنه الاطباءُ النمط
وبها یدفعُ عن حاملها	کلَّ سحرٍ وبلاءٍ وسخط
واین بیت آخر را چنین نیز خوانده اند	وبها یدفع عن حاملها
کلَّ همٍّ وبلاءٍ وسخط	وداع مناه صیام

سید بن طاوس رح در اقبال از جابر بن عبد الله انصاری رح آورده

که رفتم در خدمت حضرت رسالت پناه صلعم در جمعه آخر ماه رمضان

وچون نظر آن حضرت بر من افتاد فرمود که ای جابر این جمعه آخر
ماه رمضان است پس وداع کن آنرا و بگو اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ
الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِنَا إِيَّاهُ فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْنِي
مَرْحُوماً وَلَا تَجْعَلْنِي مَحْرُوماً بدرستیکه هرکه بگوید این کلی
از دو چیز خوب ظفر می یابد یا برسیدن ماه رمضان آینده یا
بآمرزش خدا و رحمت او و نیز در کتاب مذکور این دعا را از برای
وداع ماه رمضان آورده اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِأَحَبِّ
مَا دُعِيتَ بِهِ وَأَرْضَى مَا رَضِيتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ
وَعَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعَ شَهْرِي
هٰذَا وَدَاعَ خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا وَلَا وَدَاعَ آخِرِ
عِبَادَتِكَ وَتُوَفِّقْنِي فِيهِ لِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَاجْعَلْهَا
لِي خَيْراً مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ مَعَ تَضَاعُفِ الْأَجْرِ وَ
الْإِجَابَةِ وَالْعَفْوِ عَنِ الذَّنْبِ بِرِضَى الرَّبِّ

دعائیکه حضرت امام زین العابدین علیه السلام
در وداع ماه رمضان می‌خواندند و از ادعیه صحیفه کامله است

اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ لَا يَرْغَبُ فِي الْجَزَاءِ وَلَا يَنْدَمُ

على العطاء ويا من لا يكافئ عبده على السواء
منتك ابتداء وعفوك تفضل وعقوبتك عدل
وقضاؤك خيرة ان اعطيت لم تشب عطاءك
بمن وان منعت لم يكن منعك تعديا تشكر من
شكرك وانت الهمته شكرك وتكافئ من
حمدك وانت علمته حمدك تستر على من
لو شئت فضحته وتجود على من لو شئت منعته
وكلاهما اهل منك للفضيحة والمنع غير
انك بنيت افعالك على التفضل واجريت
قدرتك على التجاوز وتلقيت من عصاك
بالحلم وامهلت من قصد لنفسه بالظلم
تستنظرهم باناتك الى الانابة وتترك
معاجلتهم الى التوبة لكيلا يهلك عليك
هالكهم ولا يشقى بنعمتك شقيهم الا عن
طول الاعذار اليه وبعد ترادف الحجة
عليه كرما من عفوك يا كريم وعائدة من
عطفك يا حليم انت الذي فتحت لعبادك بابا

الى عفوك وسميته التوبة وجعلت على ذلك
الباب دليلا من وحيك لئلا يضلوا عنه فقلت
تبارك اسمك توبوا الى الله توبة نصوحا عسى
ربكم ان يكفر عنكم سيئاتكم ويدخلكم جنات
تجرى من تحتها الانهار يوم لا يخزى الله النبى
والذين امنوا معه نورهم يسعى بين ايديهم و
بايمانهم يقولون ربنا اتمم لنا نورنا واغفر لنا
انك على كل شىء قدير فما عذر من اغفل
دخول ذلك المنزل بعد فتح الباب واقامة
الدليل وانت الذى زدت فى السوم على
نفسك لعبادك تريد ربحهم فى متاجرتهم
لك وفوزهم بالوفادة عليك والزيادة
منك فقلت تبارك اسمك وتعاليت من جاء
بالحسنة فله عشر امثالها ومن جاء بالسيئة
فلا يجزى الا مثلها وقلت مثل الذين ينفقون
اموالهم فى سبيل الله كمثل حبة انبتت سبع
سنابل فى كل سنبلة مائة حبة والله يضاعف

لِمَنْ يَشَاءُ وَقُلْتَ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا
حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَمَا أَنْزَلْتَ
مِنْ نَظَائِرِهِنَّ فِي الْقُرْاٰنِ مِنْ تَضَاعِيفِ الْحَسَنَاتِ
وَأَنْتَ الَّذِي دَلَلْتَهُمْ بِقَوْلِكَ مِنْ غَيْبِكَ وَتَرْغِيبِكَ
الَّذِي فِيهِ حَظُّهُمْ عَلَى مَا لَوْ سَتَرْتَهُ عَنْهُمْ لَمْ
تُدْرِكْهُ أَبْصَارُهُمْ وَلَمْ تَعِهِ أَسْمَاعُهُمْ وَلَمْ تَلْحَقْهُ
أَوْهَامُهُمْ فَقُلْتَ اذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي
وَلَا تَكْفُرُونِ وَقُلْتَ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ
وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ وَقُلْتَ ادْعُونِي
أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ فَسَمَّيْتَ دُعَاءَكَ
عِبَادَةً وَتَرْكَهُ اسْتِكْبَارًا وَتَوَعَّدْتَ عَلَى تَرْكِهِ
دُخُولَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ فَذَكَرُوكَ بِمَنِّكَ وَ
شَكَرُوكَ بِفَضْلِكَ وَدَعَوْكَ بِأَمْرِكَ وَتَصَدَّقُوا
لَكَ طَلَبًا لِمَزِيدِكَ وَفِيهَا كَانَتْ نَجَاتُهُمْ مِنْ
غَضَبِكَ وَفَوْزُهُمْ بِرِضَاكَ وَلَوْ دَلَّ مَخْلُوقٌ
مَخْلُوقًا مِنْ نَفْسِهِ عَلَى مِثْلِ الَّذِي دَلَلْتَ عَلَيْهِ

عبادك منك كان محمودًا فلك الحمد ما وجد
في حمدك مذهب وما بقي للحمد لفظ تحمد
به ومعنى ينصرف اليه يا من تحمد الى عباده
بالاحسان والفضل وعاملهم بالمن والطول
ما افشى فينا نعمتك واسبغ علينا منتك و
اخصنا ببرك هديتنا لدينك الذي اصطفيت
وملتك التي ارتضيت وسبيلك الذي سهلت
وبصرتنا الزلفة لديك والوصول الى كرامتك
اللهم وانت جعلت من صفايا تلك الوظائف
وخصائص تلك الفروض شهر رمضان الذي
اختصصته من سائر الشهور وتخيرته من جميع
الازمنة والدهور وآثرته على كل اوقات
السنة بما انزلت فيه من القرآن والنور
وضاعفت فيه من الايمان وفرضت فيه من الصيام
ورغبت فيه من القيام واجللت فيه من ليلة
القدر التي هي خير من الف شهر ثم اثرتنا
به على سائر الامم واصطفيتنا بفضله دون

اهل الملل فصمنا بامرك نهاره وقمنا بعونك
ليله متعرضين بصيامه وقيامه لما عرضتنا
له من رحمتك وتسببنا اليه من مثوبتك و
انت الملي بما رغب فيه اليك الجواد بما سئلت
من فضلك القريب الى من حاول قربك
وقد اقام فينا هذا الشهر مقام حمد وصحبنا
صحبة مبرور واربحنا افضل ارباح العالمين
ثم قد فارقنا عند تمام وقته وانقطاع مدته
ووفاء عدده فنحن مودعوه وداع من عز فراقه
علينا وغمنا واوحشنا انصرافه عنا ولزمنا له
الذمام المحفوظ والحرمة المرعية والحق المقضي
فنحن قائلون السلام عليك يا شهر الله الاكبر
ويا عيد اوليائه الاعظم السلام عليك يا اكرم
مصحوب من الاوقات ويا خير شهر في الايام
والساعات السلام عليك من شهر قربت فيه
الآمال ونشرت فيه الاعمال السلام عليك
من قرين جل قدره موجودا وافجع فقده مفقودا

وَمَرْجُوٍّ آلَمَ فِرَاقُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ اَلِيْفٍ اٰنَسَ
مُقْبِلًا فَسَرَّ وَاَوْحَشَ مُنْقَضِيًا فَاَمَضَّ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ مِنْ مُجَاوِرٍ رَقَّتْ فِيْهِ الْقُلُوْبُ وَقَلَّتْ
فِيْهِ الذُّنُوْبُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ نَاصِرٍ اَعَانَ
عَلَى الشَّيْطَانِ وَصَاحِبٍ سَهَّلَ سُبُلَ الْاِحْسَانِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مَا اَكْثَرَ عُتَقَاءَ اللّٰهِ فِيْكَ وَمَا
اَسْعَدَ مَنْ رَعٰى حُرْمَتَكَ بِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
مَا كَانَ اَمْحَاكَ لِلذُّنُوْبِ وَاَسْتَرَكَ لِاَنْوَاعِ الْعُيُوْبِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ اَطْوَلَكَ عَلَى الْمُجْرِمِيْنَ
وَاَهْيَبَكَ فِيْ صُدُوْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
مِنْ شَهْرٍ لَا تُنَافِسُهُ الْاَيَّامُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ
شَهْرٍ هُوَ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلَامٌ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرَ
كَرِيْهِ الْمُصَاحَبَةِ وَلَا ذَمِيْمِ الْمُلَابَسَةِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ كَمَا وَفَدْتَ عَلَيْنَا بِالْبَرَكَاتِ وَغَسَلْتَ
عَنَّا دَنَسَ الْخَطِيْئَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرَ مُوَدَّعٍ
بَرَمًا وَلَا مَتْرُوْكٍ صِيَامُهُ سَاَمًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
مِنْ مَطْلُوْبٍ قَبْلَ وَقْتِهِ وَمَحْزُوْنٍ عَلَيْهِ قَبْلَ

فوتِه السلام عليك كم من سوءٍ صُرِف بك عنّا
وكم من خيرٍ اُفيض بك علينا السلام عليك
وعلى ليلة القدر التي هي خيرٌ من الفِ شهرٍ
السلام عليك ما كان احرصنا بالامس
عليك واشدّ شوقنا غدًا اليك السلام
عليك وعلى فضلك الذي حُرمناه وعلى
ماضٍ من بركاتك سُلبناه اللّهمّ انّا اهل هذا
الشهر الذي شرّفتنا به ووفّقتنا بمنّك له
حين جهل الاشقياء وقته وحُرموا لشقائهم
فضله انت وليُّ ما آثرتنا به من معرفته وهديتنا
له من سُنّته وقد تولّينا بتوفيقك صيامه
وقيامه على تقصيرٍ وادّينا فيه قليلًا من كثيرٍ
اللّهمّ فلك الحمد اقرارًا بالاساءة واعترافًا
بالاضاعة ولك من قلوبنا عقد النّدم ومن
السنتنا صدق الاعتذار فأجرنا على ما اصابنا
فيه من التفريط اجرًا نستدرك به الفضل المرغوب
فيه ونعتاض به من انواع الذّخر المحروص

عليه واوجب لنا عذرك على ما قصرنا فيه من حقك
وابلغ باعمارنا ما بين ايدينا من شهر رمضان
المقبل فاذا بلغتناه فاعنا على تناول ما انت
اهله من العبادة وادنا الى القيام بما يستحقه
من الطاعة واجر لنا من صالح العمل ما يكون
دركا لحقك فی الشهرين من شهور الدهر اللهم
وما الممنا به فی شهرنا هذا من لمم او اثم او
واقعنا فيه من ذنب واكتسبنا فيه من خطيئة على
تعمد منا او على نسيان ظلمنا فيه انفسنا او انتهكنا
به حرمة من غيرنا فصل على محمد واله واسترنا
بسترك واعف عنا بعفوك ولا تنصبنا فيه لاعين
الشامتين ولا تبسط علينا فيه السن الطاعنين
واستعملنا بما يكون حطة وكفارة لما انكرت
منا فيه برافتك التی لا تنفد وفضلك الذی
لا ينقص اللهم صل على محمد واله واجبر
مصيبتنا بشهرنا وبارك لنا فی يوم عيدنا و
فطرنا واجعله من خير يوم مر علينا اجلبه

لِعَفْوٍ وَاَمْحَاهُ لِذَنْبٍ وَاغْفِرْ لَنَا مَا خَفِيَ مِنْ ذُنُوْبِنَا
وَمَا عَلَنَ اَللّٰهُمَّ اسْلَخْنَا بِانْسِلَاخِ هٰذَا الشَّهْرِ مِنْ
خَطَايَانَا وَاَخْرِجْنَا بِخُرُوْجِهٖ مِنْ سَيِّئَاتِنَا وَاجْعَلْنَا
مِنْ اَسْعَدِ اَهْلِهٖ بِهٖ وَاَجْزَلِهِمْ قِسَمًا فِيْهِ وَاَوْفَرِهِمْ
حَظًّا مِنْهُ اَللّٰهُمَّ وَمَنْ رَعٰى هٰذَا الشَّهْرَ حَقَّ رِعَايَتِهٖ
وَحَفِظَ حُرْمَتَهٗ حَقَّ حِفْظِهَا وَقَامَ بِحُدُوْدِهٖ حَقَّ
قِيَامِهَا وَاتَّقٰى ذُنُوْبَهٗ حَقَّ تُقَاتِهَا اَوْ تَقَرَّبَ اِلَيْكَ
بِقُرْبَةٍ اَوْجَبَتْ رِضَاكَ لَهٗ وَعَطَفَتْ رَحْمَتَكَ عَلَيْهِ
فَهَبْ لَنَا مِثْلَهٗ مِنْ وُجْدِكَ وَاَعْطِنَا اَضْعَافَهٗ مِنْ
فَضْلِكَ فَاِنَّ فَضْلَكَ لَا يَغِيْضُ وَاِنَّ خَزَائِنَكَ لَا
تَنْقُصُ بَلْ تَفِيْضُ وَاِنَّ مَعَادِنَ اِحْسَانِكَ لَا تَفْنٰى
وَاِنَّ عَطَاءَكَ لَلْعَطَاءُ الْمُهَنَّا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاكْتُبْ لَنَا مِثْلَ اُجُوْرِ مَنْ صَامَهٗ اَوْ
تَعَبَّدَ لَكَ فِيْهِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَتُوْبُ اِلَيْكَ
فِيْ يَوْمِ فِطْرِنَا الَّذِيْ جَعَلْتَهٗ لِلْمُؤْمِنِيْنَ عِيْدًا وَسُرُوْرًا
وَلِاَهْلِ مِلَّتِكَ مَجْمَعًا وَمُحْتَشَدًا مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ اَذْنَبْنَاهُ
اَوْ سُوْءٍ اَسْلَفْنَاهُ اَوْ خَاطِرِ شَرٍّ اَضْمَرْنَاهُ تَوْبَةَ مَنْ لَا يَنْطَوِيْ عَلٰى

رُجُوعٍ إِلىٰ ذَنْبٍ وَلَا نَعُودُ بَعْدَهَا فِي خَطِيئَةٍ تَوْبَةً
نَصُوحًا خَلَصَتْ مِنَ الشَّكِّ وَالْارْتِيَابِ فَتَقَبَّلْهَا
مِنَّا وَارْضَ عَنَّا وَثَبِّتْنَا عَلَيْهَا اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا خَوْفَ
عِقَابِ الْوَعِيدِ وَشَوْقَ ثَوَابِ الْمَوْعُودِ حَتّٰى نَجِدَ
لَذَّةَ مَا نَدْعُوكَ بِهِ وَكَآبَةَ مَا نَسْتَجِيرُكَ مِنْهُ وَ
اجْعَلْنَا عِنْدَكَ مِنَ التَّوَّابِينَ الَّذِينَ اَوْجَبْتَ
لَهُمْ مَحَبَّتَكَ وَقَبِلْتَ مِنْهُمْ مُرَاجَعَةَ طَاعَتِكَ
يَا اَعْدَلَ الْعَادِلِينَ اَللّٰهُمَّ تَجَاوَزْ عَنْ اٰبَائِنَا وَ
اُمَّهَاتِنَا وَاَهْلِ دِينِنَا جَمِيعًا مَنْ سَلَفَ مِنْهُمْ
وَمَنْ غَبَرَ اِلىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ
نَبِيِّنَا وَاٰلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلىٰ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ
وَصَلِّ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلىٰ اَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ
وَصَلِّ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلىٰ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
وَاَفْضَلَ مِنْ ذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ صَلٰوةً تَبْلُغُنَا
بَرَكَتُهَا وَيَنَالُنَا نَفْعُهَا وَيُسْتَجَابُ لَهَا دُعَاؤُنَا اِنَّكَ
اَكْرَمُ مَنْ رُغِبَ اِلَيْهِ وَاَكْفىٰ مَنْ تُوُكِّلَ عَلَيْهِ وَ
اَعْطىٰ مَنْ سُئِلَ مِنْ فَضْلِهِ وَاَنْتَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

فصل چهارم در احکام کسوف و خسوف و فضائل

ماه شوال و مسائل ضروریه و اعمال آن بدانکه هر سال در ماه شوال آفتاب بگیرد باران بسیار ببارد و خرابی ناحیهٔ فارس بهم رسد و بر پادشاه فارس خوف عظیم رو دهد ایضا آثار ماه گرفتن هر سال در شهر شوال ماه بگیرد پادشاه بر دشمنان غالب شود و در میان مردم فتنه و بلا بسیار باشد بدانکه شوال از شوله است و شولان بلند کردن شتر است دم خود را در وقت هیجان شهوت و چون تسمیهٔ این ماه بشوال در وقت شدت شهوت شتران و جهانیدن زیاده اتفاق افتاد بدین سبب شوال نامیده شد و از رسول خدا صلی الله علیه و آله منقول است که این ماه نامیده شد بشوال بجهة آنکه گناهان مومنین درین ماه بعلت عبادت رمضان مرتفع میشود و بر طرف میگردد و علامهٔ مجلسی رحمه الله نوشته که درین ماه آمرزیده میشود گناه مومنان و روزه داران ماه مبارک رمضان و روز اول این ماه عید فطر است و شب اولش از لیالی اربعه است و اول ماههای حج است و درین روز پروردگار عالم وحی بنحل نمود یعنی زنبور را از برائے عسل و درین ماه عقد عائشه لعنها با حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله واقع شد و بعضی در هفدهم

این ماه غزوهٔ احد را نیز گفته اند و در نیمهٔ این ماه حضرت حمزه شهید شدند
و در روز سفدهم این ماه آفتاب برای حضرت امیر برگشت و
آخر این ماه ایام نحسات است که حق تعالی قوم عاد را
هلاک گردانید و شیخ مفید رح در مسار الشیعه آورده که در روز اول
شوال عمرو بن العاص بجهنم واصل شد علامه رح نوشته که استحباب
روزه داشتن شش روز بعد از عید در بعضی روایات وارد
شده است و نهی نیز از آن وارد شده است و ظاهر اروزه
داشتن محمول بر تقیه است چنانچه در میان سنیان مشهور
است و ترکش بهتر است و همچنین کراهت نکاح کردن در میان
عید فطر و عید قربان اصلی ندارد و شاید اصلش از عامه
بوده باشد و در ماه شوال چون عقد عائشه واقع شده
است و اکثر مفاسد اسلام بر آن مترتب شده اند و از بعض
روایات کراهت نیز معلوم میشود علی الخصوص شوال را اگر احتراز
کنند بهتر است در بیان رویت هلال باید که نزد
رویت هلال شوال دعاها ئیکه در فصل اول باب پنجم مذکور شد
بخوانند و دعای مخصوص رویت هلال این ماه این است
اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قَدْ مَنَنْتَ عَلَيْنَا بِضِيَاءِ الْبَصَائِرِ

والابصار حتی عرّفتنا ما بلغتنا الیه من الاسرار
والاعتبار وشاهدنا هلال شوّال وهو من شهور
التعظیم والاجلال فصلّ علی محمّد وآل محمّد ووفّقنا
لمصاحبته بما یقرّبنا الیک وشرّفنا فیه بتمام اقبالنا
علیک واجعلنا من اهل السّعود والاقبال فی جمیع
الاحوال والاعمال والاقوال وکما خلعت علینا
خلع التّوفیق للظّفر بنصره وبرّه وخیره واجعل
ساعاته واردة علینا بزیادة الاحسان الینا حتّی
نُدرک بتائیدک ونابتک افضل ما ادرکه احد
فیه من مزیدک وعفوک وعافیتک برحمتک و
ابداً بکلّ من تُرید البدعة به فی الدّعوات
معنا من یعزّ علینا من الاهل وذوی المودّات
والحقوق المحفوظات یا ارحم الرّاحمین کذا فی
الاقبال و در منهاج آورده اند که درین ماه در وقت رؤیت
هلال نظر بزر کنند و بعضی بفیروزه و برخی باب جاری
و پاره بجامه رنگین و جمعی بروی مردان نیز گفته اند علامه
مجلسی ره آورده که در فضیلت و ثواب عبادت واحیای شب

ن: واجعلنا
ن: بزیادات
ن: موائدک

عید فطر احادیث بسیار است واز حضرت رسول ص منقول است
که هر که احیا کند شب عید را نمیرد دل او در روزی که دلها از بس
بمیرند واز حضرت امام محمد باقر ع منقول است که گفت پدرم
علی بن الحسین ع شب عید را احیا می کرد و نماز تا صبح و در تمام
آن شب در مسجد می ماند و می گفت که ای فرزند امشب
کمتر از شب قدر نیست و غسل درین شب سنت است
و شخصی بخدمت حضرت صادق ع عرض کرد که مردم می گویند
آمرزش نازل می شود بر کسیکه روزه دارد ماه رمضان را در شب
قدر حضرت ع فرمود که کارگر را مزدش نمیدهند مگر بعد از فارغ شدن
از کار و آن در شب عید است راوی گفت چه کار سزاوار
است بکنم فرمود ع که چون آفتاب غروب کند غسل بکن و چون
فریضه مغرب و نافله آنرا بجا آوری دستها بسوی آسمان
بلند کن و بگو یَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ یَا ذَا الْجُوْدِ یَا مُصْطَفِیَ
مُحَمَّدٍ وَنَاصِرَهُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاغْفِرْ لِیْ کُلَّ ذَنْبٍ اَحْصَیْتَهُ وَهُوَ عِنْدَکَ
فِیْ کِتَابٍ مُبِیْنٍ پس بسجود برو و صد مرتبه در سجده
بگو اَتُوْبُ اِلَی اللهِ پس هر حاجت که داری از حق تعالی

بطلب کہ انشاء اللہ تعالی بر آوردہ است و نیز
منقول است کہ حضرت امیر المؤمنین در شب عید فطر دو رکعت
نماز می کردند در رکعت اول بعد از حمد ہزار مرتبہ سورۂ توحید
و در رکعت دوم یک مرتبہ می خواندند پس برکوع و سجود می رفتند
و بعد از سلام بسجدہ می رفتند و صد مرتبہ می گفتند اتوب الی
اللہ پس می گفتند یا ذا المنّ و الجود یا ذا المنّ و
الطول یا مصطفی محمّد صلّی اللہ علیہ و آلہ
و صلّ علی محمّد و آلہ پس حاجات خود را از خدا
می طلبیدند پس سر از سجدہ بر می داشتند و می فرمودند بحق خداوندی
کہ جانم بدست قدرت اوست کہ ہر کہ این نماز را کند ہر حاجت
کہ از خدا بطلبد البتہ او را عطا کند و اگر بعدد ریگہای بیابان
گناہ داشتہ باشد خدائے تعالی او را بیامرزد و بعد از
نماز سنت است کہ این دعا را بخوانند یا اللہ یا اللہ یا اللہ یا
اللہ یا رحمن یا اللہ یا ملک یا اللہ یا قدوس
یا اللہ یا سلام یا اللہ یا مؤمن یا اللہ یا مہیمن
یا اللہ یا عزیز یا اللہ یا جبار یا اللہ یا متکبر یا اللہ
یا خالق یا اللہ یا باری یا اللہ یا مصور یا اللہ یا

عالم یا اللہ یا عظیم یا اللہ یا کریم یا اللہ یا حلیم
یا اللہ یا حکیم یا اللہ یا سمیع یا اللہ یا بصیر یا
اللہ یا قریب یا اللہ یا مجیب یا اللہ یا جواد یا
اللہ یا واحد یا اللہ یا ولی یا اللہ یا وفی یا
مولی یا اللہ یا قاضی یا اللہ یا سریع یا اللہ
یا شدید یا اللہ یا رؤف یا اللہ یا رقیب یا اللہ یا
مجیب یا اللہ یا جواد یا اللہ یا ماجد یا اللہ
یا علی یا اللہ یا حفیظ یا اللہ یا محیط یا اللہ یا
سنی الشادات یا اللہ یا اول یا اللہ یا آخر
یا اللہ یا ظاہر یا اللہ یا باطن یا اللہ یا فاخر یا اللہ
یا قاہر یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ
یا ربّاہ یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا ربّاہ یا
اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا ودود
یا اللہ یا نور یا اللہ یا دافع یا اللہ یا مانع
یا اللہ یا ناثر یا اللہ یا نفاع یا اللہ یا جلیل یا اللہ
یا جمیل یا اللہ یا شہید یا اللہ یا شاہد یا
اللہ یا حسیب یا اللہ یا فاطر یا اللہ یا مطہر

یا اللہ یا مالک یا اللہ یا مقتدر یا اللہ یا
قابض یا اللہ یا باسط یا اللہ یا محیی یا اللہ یا ممیت
یا اللہ یا مجیب یا اللہ یا باعث یا اللہ یا معطی
یا اللہ یا مفضل یا اللہ یا منعم یا اللہ یا حی
یا اللہ یا مبین یا اللہ یا طیب یا اللہ یا محسن
یا اللہ یا مبدئ یا اللہ یا معید یا اللہ یا بارئ
یا اللہ یا بدیع یا اللہ یا ہادی یا اللہ یا کافی یا
اللہ یا شافی یا اللہ یا علی یا اللہ یا حنان یا اللہ
یا منان یا اللہ یا ذا الطول یا اللہ یا متعالی یا
اللہ یا عدل یا اللہ یا ذا المعارج یا اللہ یا صادق
یا اللہ یا دیان یا اللہ یا باقی یا اللہ یا ذا الجلال
یا اللہ یا ذا الاکرام یا اللہ یا معبود یا اللہ یا محمود
یا اللہ یا صانع یا اللہ یا معین یا اللہ یا مکون یا
اللہ یا فعال یا اللہ یا لطیف یا اللہ یا جلیل یا اللہ
یا غفور یا اللہ یا شکور یا اللہ یا نور یا اللہ یا حنان
یا اللہ یا قدیر یا اللہ یا رباہ یا اللہ یا رباہ یا اللہ یا رباہ
یا اللہ یا رباہ یا اللہ یا رباہ یا اللہ یا رباہ یا اللہ یا رباہ

یا الله یا الله یا الله اسئلک ان تصلی علی محمد و آل
محمد و تمن علی برضاک و تعفو عنی بحلمک و توسع
علی رزقک الحلال الطیب من حیث احتسب و من
حیث لا احتسب فانی عبدک لیس احد سواک و لا احد
اسئله غیرک یا ارحم الراحمین ماشاء الله لا قوة الا
بالله العلی العظیم پس بسجده میرود و میگوید یا الله یا الله یا
رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا منزل البرکات
بک تنزل کل حاجة اسئلک بکل اسم فی مخزون الغیب
عندک و الاسماء المشهورات عندک المکتوبة علی
سرادق عرشک ان تصلی علی محمد و آل محمد ان
تقبل منی شهر رمضان و تکتبنی من الوافدین الی بیتک
الحرام و تصفح لی عن الذنوب العظام و تستخرج یا رب
کنوزک یا رحمن و در روایت دیگر بجای هزار مرتبه سوره توحید صد
مرتبه در نماز مذکور نیز وارد شده است و ایضا سنت موکد است
که بعد از نماز شام و خفتن و صبح شب عید و نماز عیدین این تکبیرات
را بخوانند الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله و
الله اکبر و الله اکبر و لله الحمد الله اکبر الله اکبر علی ما

هدانا و صاحب منهاج و شیخ طوسی رح آورده که در شب
زیارت حضرت امام حسین علیه السلام مستحب است و آن در اعمال ماه
رجب گذشت و محمد بن بابویه رہ در کتاب ثواب الاعمال
از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم آورده که هر که
در شب عید الفطر ده رکعت نماز بخواند در هر رکعتے الحمد یک مرتبه
و قل هو الله احد ده مرتبه و بجاے تسبیح در رکوع و سجود بگوید
سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ
اَکْبَرُ و بعد از هر دو رکعت سلام بگوید و بعد از فارغ شدن از
نماز هزار مرتبه استغفار کند و در سجده شکر بگوید یا حی یا قیوم
یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ یَا رَحْمٰنَ الدُّنْیَا وَ
الْاٰخِرَةِ وَرَحِیْمَهُمَا یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ یَا
اِلٰهَ الْاَوَّلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ اِغْفِرْ لِیْ ذُنُوْبِیْ وَتَقَبَّلْ
صَوْمِیْ وَصَلٰوتِیْ سر خود را از سجود بر نداشته باشد که بیامرزد
او را خداے تعالی و قبول کند روزه او و بگذرد از گناهان او
و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت صلی الله علیه و آله آورده
که هر که بگذارد در شب عید فطر شش رکعت نماز و بخواند در
هر رکعتے قل هو الله احد پنج مرتبه شفاعت او قبول می شود

maablib.org

در همه اہل بیت او اگرچه مستوجب آتش دوزخ شده باشند ق
سید ابن طاؤس رح در کتاب اقبال از حضرت امام محمد باقر
آورده که پدرم احیا می کرد شب عید فطر را بنماز تا صبح و در نماز آن
شب در مسجد می ماند و می فرمود که اے فرزند این شب کمتر از
شب قدر نیست و نیز در کتاب مذکور آورده که هر که در شب
عید الفطر چهارده رکعت نماز بگذارد و بخواند در هر رکعتے الحمد
و آیة الکرسی و سه مرتبہ قل هو الله احد عطا می کند
او را خدائے تعالے بعدد هر رکعتے عبادت چهل سال و عبادت
هر که روزه گرفته باشد و نماز کرده باشد درین ماه و کلینی رح در کتاب
کافی از سلیمان نوفلی آورده که عرض کردم در خدمت امام موسی کاظم
علیه السلام که من افطار کردم در روز عید فطر بر خاک و خرما
فرمود که جمع کردے برکت را و سنت را او دریکجا و ظاهر
است که مراد از خاک خاک تربت امام حسین ع باشد زیراکه
هر خاکے سوائے تربت آن حضرت ع حرام است و در
تربت هم شرط است که زیاده از مقدار معین نباشد و انشاء الله تع
ذکر این در بیان استشفا از خاک تربت خواهد آمد ق
صاحب منهاج رح آورده وقتیکه افطار بتربت نماید

بهتر آنست که با ادعیه آن باشد در بیان زکوة فطره و مطلق

زکوة و ثواب و عقاب آن قال الله الکریم فی القرآن العظیم

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَکّٰی وَ ذَکَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰی و در

جاے دیگر می فرماید مَثَلُ الَّذِیْنَ یُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ

فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ کَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْۢبَتَتْ سَبْعَ

سَنَابِلَ فِیْ کُلِّ سُنْۢبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ وَ اللّٰهُ

یُضَاعِفُ لِمَنْ یَّشَآءُ و در جاے دیگر می فرماید وَ الَّذِیْنَ

یَکْنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَ الْفِضَّةَ وَ لَا یُنْفِقُوْنَهَا

فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِیْمٍ یَّوْمَ یُحْمٰی

عَلَیْهَا فِیْ نَارِ جَهَنَّمَ فَتُکْوٰی بِهَا جِبَاهُهُمْ وَ جُنُوْبُهُمْ

وَ ظُهُوْرُهُمْ هٰذَا مَا کَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِکُمْ فَذُوْقُوْا مَا کُنْتُمْ

تَکْنِزُوْنَ و ترجمه آیه اولی که مختص بزکوة فطره است اینست که رستگاری

یافت کسیکه زکوة داد و ذکر کرد نام خدا را پس نماز ادا کرد و ترجمه آیه دوم

که مختص بزکوة است اینست یعنی مثل جماعتی که صرف می نمایند مال

خود را در راه خدا از زکوة و خمس و جهاد و حج و غیر آن مانند دانه ایست

که بروید از آن هفت خوشه و در هر خوشه صد دانه بوده باشد یعنی چنانکه

دانه را در زمین میپاشند و ما یک را هفت صد کرامت میکنیم و بخشیدن

صرف می نمایند یک را بقصد هفتصد هم وحق سبحانه وتعالی مضاعف
میگرداند از برای هر که میخواهد یعنی بسیار کس باشند که دو مثل این میدهد
واین اقل مراتب مضاعف است واکثرش تا آن قدر است که
حساب آنرا کسی نداند بغیر از حق تعالی و ترجمه آیهٔ ثالثه اینست
یعنی آن کسانی که جمع می کنند طلا و نقره را وحقوق الهی را نمیدهند
ودر راه خدا صرف نمی نمایند پس بشارت ده ایشان را بعذاب
دردناک دران روز که سرخ کنند این طلا و نقره را در آتش جهنم
وداغ کنند با نها پیشانیها و پهلوها و پشتهای ایشان را وبایشان
گویند اینست مالهای که از برای خود جمع کرده بودید الحال بچشید
عذاب آنهارا صاحب وسائل طاب الله ثراه از جناب صادق
علیه السلام آورده که زکوة برای امتحان مالداران وا عانت وعدد فقرا
ومحتاجان است بتحقیق که اگر مردم ادا کنند زکوة مال خود را هیچ فقیری
ومحتاجی در حالت پریشانی نمیماند مگر اینکه مالدار شود وهیچ کسی محتاج
نماند گرسنه ونه برهنه ونزد پروردگار عالم محبوب تر است آنکس که سخی وجواد باشد
سخی ترین مردم آنکس است که زکوة واجب خود را ادا کند واز
برادران ایمانی بخل ننماید بلکه از مال خود آنچه که واجب نشده است
در راه خدا بدهد واز حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده که

کسے از آنحضرت عرض کرد در باب علت زکوة فرمود که بسبب ثروت
فقرا و حفاظت مال اغنیا واجب شده باوجودیکه در اعطا زکوة شکر
نعمت باری تعالی و رافت و رحمت و عطوفت بر ضعفا و
اهل مسکنت و تقویت فقرا و معونت ضعفا هم میشود و نیز فوائد کثیره
مثل صلهٔ رحم و صرف در وجوه بر از و میشود و از جناب امیرالمؤمنین ع
منقول است که ایمانهای خود را از صدقه محفوظ دارید و مالهای
خود را از دادن زکوة مصئون و طوفان بلا را از دعا مامون دارید
و در عقاب تارک الزکوة احادیث کثیره منصوص اند که این رساله
گنجایش آنها ندارد و لطور انموذج تحریر می نمایم از حضرت امام
جعفر صادق ع منقول است که فرمود هیچ صاحب مال نیست
که بر او زکوة واجب نباشد و باوجود شرائط آنرا ادا نکند مگر اینکه
پروردگار عالم بروز قیامت حشر کند او را در صحرائے لغزنده و مسلط
می فرماید بر او مار عظیم که حمله می کند بر او و او می گریزد از ان مار و چنانکه
این کس مفری نیابد پس دست خود را در دهنش می دهد پس آن
مار می گزد و میجود چنانکه ترب را از دندان میخاید بعد از ان آن
مار در گردن ایشان طوق میشود چنانکه می فرماید او تعالی
سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ و نیست صاحب

مالی که شتر و گوسفند و گاو داشته باشد و زکوة اینها ندهد مگر اینکه
روز قیامت در میدان لغزنده محبوس شود و این چهارپایگان او را ز
سم و ناخن خود پامال میکنند و از دندان خود میگزند و هیچ صاحب
مال که زراعت یا خرما و انگور و غیره داشته باشد و زکوة واجب
ندهد مگر اینکه در گردنش طوق میکنند پروردگار عالم بروز قیامت
کوه عظیم یا این قطعهٔ زمین تا الطبقهٔ هفتم زمین و کسیکه زکوة مال خود را
ندهد نمازش مقبول نیست و از حضرت صادق ع منقول است
که هر که ندهد قیراطی از زکوة را که بیست و یک دینار است او نه مؤمن
است و نه مسلمان و در وقت مردن استغاثه میکند که مرا برگردانید
بدنیا تا زکوة را بدهم چنانکه حق تعالی فرموده است حَتّٰى اِذَا
جَاۤءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُوْنِ لَعَلِّیْۤ اَعْمَلُ
صَالِحًا فِیْمَا تَرَکْتُ یعنی تا وقتیکه بیاید احدی از ایشان
را مرگ گوید پروردگارا برگردانید مرا بدنیا شاید عمل شایسته بکنم
در آن مالی که بعد از خود گذاشتم در بیان
زکوة فطره فطره به سه شرط واجب میشود اول بالغ
عاقل بودن و بر طفل و مجنون و کسیکه وقت دیدن هلال شوال
بیهوش شده باشد واجب نیست دوم آزاد بودن پس

بر بنده زکوة واجب نیست و بر مالک وی واجب خواه او بنده کار
باشد یا گریخته سوم مالدار بودن پس بر فقیر واجب نیست و فقیر
کسی است که قوت یکساله خود و عیال خود نداشته باشد اگرچه
سنت است بر فقیر که یک صاع گندم از طرف خود و عیال خود
یکی بعد دیگری در دست گرفته بفقیر بدهد پس هرگاه این همه
شرائط متحقق شوند پس می باید که فطره بیرون کند از خود و از هر که
واجب النفقه او باشند خواه کبیر باشند یا صغیر بشرط آنکه عیال
دیگری نشده باشد در شب فطر چرا که اگر عیال دیگری شده باشد
است و همچنین مهمان بشرط آنکه یک لحظه قبل از هلال آمده باشد اگرچه کافر باشد مگر
شرط است که واجب النفقه باشد پس فطره ناشزه و صغیره بر
ذمه شوهر نیست و باید دانست که اینهمه شروط پیش از رویت
هلال اند پس اگر بعد از هلال شرطی متحقق شود فطره ساقط است
و فطره زوجه بر شوهر واجب است اگرچه غنیه باشد اما کافر
که فطره بر او واجب است لکن صحیح نیست و مقدار فطره
یک صاع است از هر فرد بشر خواه گندم باشد یا جو یا انگور
یا خرما مگر افضل خرما است بعد از آن انگور بعد از آن
هرچه در قوتش غالب باشد خواه از اشیاء مذکوره باشد یا غیر آن

دو صاع

وصاع بحساب سیر انگریزی سه آثار با هشتاد تنه چهار ماشه یک رتی میشود و سیر برابر هشتاد روپیه از چهره دار و بجای غله نقد هم می توان داد و وقت بیرون آمدن فطره از رویت هلال شوال تا زوال آفتاب است و بعضی تا غروب هم گفته اند مگر افضل همین است که قبل از نماز عید فطر بیرون کند و بمستحق برساند و اگر مستحق یافته نشود از مال خود بنیت فطره جدا کرده نگاه دارد تا وقتیکه مستحق پیدا شود و منتقل کردن فطره از بلد خود بشهر دیگر در حالیکه مستحقین درین شهر موجود باشند جائز نیست و اگر باوجود این صورت منتقل کرد و تلف شد ضامن است و اگر مستحق موجود نباشد درین صورت اگر منتقل کرد و تلف شد ضامن نیست و این انتقال هم درست است و بهتر است که فقیر را کم از یک صاع ندهد مگر وقتیکه اجتماع فقرا باشد که بهر فقیر یک صاع نخواهد رسید همه را شریک کند و جائز است که یک فقیر را زیاده از یک صاع بدهد و مستحب است که اعزه و اقربای خود را مقدم دارد بر دیگران و بعد اعزه همسایگان را و هشتاد مطلق زکوة پس وقتیکه آیه در حکم زکوة نازل شد پس رسول خدا

منادی را حکم فرمود که ندا کند که بر شما زکوة واجب و فرض شد
از جانب خدا چنانچه نماز پنجگانه بر شما واجب شد و زکوة در
نه چیز واجب است طلا و نقره و شتر و گاو و گوسفند و گندم
و جو و خرما و انگور و سوای غلات اربعه در دیگری غلات
که کیل و وزن میشوند مثل برنج و عدس و کنجد و غیرها زکوة
در انها مستحب است و در بقولات استحباب هم نیست و زکوة
واجب است بر بالغ عاقل آزاد که مالک و قابض و متصرف
باشد در مال آن ما کافر زکوة بر او لازم و واجب است لکن صحیح نیست
و در زکوة چهارپایگان چهار شرط اند اول نصاب
است و در شتر دوازده نصاب است اول پنج شتر و دران
یک گوسفند است دوم ده شتر و دران دو گوسفند است سوم
پانزده شتر و دران سه گوسفند است چهارم بیست شتر و دران
چهار گوسفند است پنجم بیست و پنج شتر است و دران
پنج گوسفند است ششم بیست و شش شتر است و
دران یک شتر ماده یک ساله است یا در دوم هفتم
سی و شش شتر است و دران بنت لبون که آن شتر
ماده دو ساله یا در سه است هشتم چهل و شش شتر است و

ودران حقه است وآن شتر ماده سه ساله یا در چهار است نهم شصت ویک است
ودران جزعه واجب است وآن شتر ماده چهار ساله است یا در پنج
دهم هفتاد وشش است ودران دو بنت لبون واجب است
یازدهم نود ویک است ودران دو حقه واجب است دوازدهم
صد وبست ویک است وهر چه بالا رود در هر پنجاه شتر حقه میدهند
ودر چهل شتر بنت لبون می دهند ودر گاؤ دو نصاب اند اوّل
سی که دران تبیع یا تبیعه واجب است وآن گوساله یکساله
یا در دو است وماده ونر مساوی است دوم چهل است ودران
مسنّه واجب است وآن گوساله ماده دو ساله یا در سه است وهر چه
از چهل بالا رود باین حساب است پس در شصت دو تبیع یا تبیعه
بدهد ودر هفتاد یک مسنه ویک تبیعه ودر هشتاد دو مسنه می دهد ودر
نود سه تبیع یا تبیعه می دهد ودر صد گاؤ یک مسنه ودو تبیع میدهد
وقس علی هذا ودر گوسفند ان پنج نصاب است اول چهل ودران یک
گوسفند واجب است دوم صد وبیست ویک است ودران دو
گوسفند واجب است سوم دو صد ویک است ودران سه گوسفند
واجب است چهارم سه صد ویک است ودران فی صد یک
گوسفند واجب است در چهار صد چهار گوسفند است وهمچنین هر چه بالا رود از صد

گوسفند یک گوسفند و اکثر علما گفته اند که در سه صد و یک چهار گوسفند میدهد و در چهار صد نیز چهار است و چهار صد نصاب پنجم است و این قول احوط است و اشهر و گمان حقیر آنست که مخیر است میان هر دو قول از بسکه ترجیح بحسب روایت مشکل است لیکن چونکه قول اوّل موافق اقوال اکثر عامه است قول ثانی ارجح است واللہ تعالی یعلم شرط دوم آنست که علف مباح چریده باشند پس اگر علف مملوک خورده باشند زکوة واجب نخواهد شد شرط سوم گذشتن سال است و آن در طلا و نقره و گاو و گوسفند و شتر معتبر است سوای غلات و مراد از سال اینست که وقتیکه یازده ماه هلالی تمام شوند دوازدهم ماه هلالی شروع شود زکوة بر آنها واجب میشود شرط چهارم اینکه گاو و شتر کارکن نباشند پس اگر بارکشنده باشند زکوة اینها ساقط است اما زکوة طلا و نقره پس کسیکه بست دینار داشته باشد با وجود تحقق شرائط زکوة دادن بر او واجب است و از بست دینار چهل یک حساب میشود یعنی نیم دینار میشود و بست دینار بحساب هندوستان پنج توله و هفت و نیم ماشه و موافق تحقیق غفران مآب بست دینار برابر پنج و نیم توله و یک و نیم ماشه است و مفاد این

عبارت متحد است کما لایخفی این نصاب اول طلا است و
نصاب دوم چهار دینار است و آن علی الظاهر بوزن یک توله
و یک و نیم ماشه است و مجموع هر دو نصاب بست و چهار دینار
است و هکذا بشرطیکه چهار چهار بالا رود و نه کمتر و هرچه بالا رود
هر چهل یک حساب کنند و در اول نصاب نقره بعضی دو صد
درهم و بعضی یک صد و پنج مثقال صرافی میگیرند نحیف خیلی
تفحص کردم و کتب علمای کبار عمیق نظر داشتم مگر حساب دو صد درهم
برابر چهل یک و چیزی زائد برابر نمی آید الا بحساب یک صد و پنج
مثقال که این مساوی چهل و یک روپیه انگریزی و چیزی زائد
میشود یعنی باضافه یک ماشه علی الاظهر پس این قول را اختیار
کردم و نصاب دیگر نقره را نیز موافق قول ثانی مینویسند پس
نصاب دوم بست و یک مثقال صرافی میباشد و همچنین اگر بست
و یک مثقال بالا رود زکوة آنهمه چهل یک حساب کنند و بست و یک
مثقال مساوی هشت روپیه و دو و نیم ماشه میشود یعنی اگر بر چهل
و یک روپیه و یک ماشه هشت روپیه باضافه مذکوره زائد شود موافق
شرائط پس زکوة مجموعش داده خواهد شد و اگر بر نصاب اول کم
از هشت زیاده شود آنچه زائد است خارج از نصاب اول است و

زکوة خصوص آن معفو است تا وقتیکه بهشت مذکور نرسد ودر وجوب زکوة
طلا ونقره دو شرط است اول اینکه مسکوک باشند بسکه رائج الوقت یا زمان
ماضی که دران زمان بوده باشد دوم گذشتن یکسال بغیر تغیر وتبدل ودر زیور
وبر زیور وظروف وآلات لهو هیچ نیست دربیان زکوة غلات اربع
نصاب آنها بحساب رائج انگریزی که فرلنش هشتاد روپیه چهره داری باشد
بمقدار بیست[۲۲] و دو من وبیست ویک سیر وپنج چهٹانک یا هفتاد و
دو چهره دار وهفت ماشه علی الاظهر میباشد ودر غلات زکوة بعد
داده میشود وحد زکوة این است که خود کاشته باشد و گندم وجو قبل
از دانه بستن وخرما وانگور قبل از زرد شدن در ملک بیاید ونیز
شرط است که گندم وجو بعد صاف شدن از قشر وغیره موافق
نصاب باشند وخرما وانگور بعد چیدن از درخت موافق نصاب
باشند ومصارف سلطان واجرت مزدوران که درین غلات
کار کرده اند بعد دادن اینها شمار نصاب باید کرد بنا بر قول جماعت
ونیز از شرائط است که اگر زراعت یا باغ را آب نداده است
بلکه از آب روان یا از آب باران سیراب شده باشند پس درین
صورت ده یک باید داد واگر آب بدست یا گاو یا شتر وغیره
داده باشد بیست ویک داده می شود واگر نصف زراعت و باغ

از آب باران وغیره سیراب شده باشند و نصف آب بدست
یا بگاو وغیره داده باشند پس زکوتش در چنین حالت از نصف
غله ده یک و از نصف بست یک است **در بیان خمس**
و آن در هفت چیز واجب است اول غنیمت دار الحرب که لشکر
اسلام آنرا جمع کرده باشد یا نه بلکه قبضه کرده باشد مثل زمین وغیره دوم
معادن مثل طلا و نقره و جواهر و گوگرد و سرمه و نفت سوم خزائن و
آن مالی است که پنهان کرده باشند زیر زمین پس اگر این خزینه را
بدار الحرب بیابند که در آنجا مسلمانی نباشد یا در دار الاسلام
بیابند و در آن اثر اسلام نباشد بشرطیکه بقیمت بست دینار این
مال بیرون آید اگر طلا باشد یا بدویست درهم رسد اگر نقره باشد چهارم
هر چیزے که از دریا بیرون آید از غوطه زدن مثل مروارید و مرجان
وغیره و بنا بر قول مشهور نصابش یک دینار است و اگر بدون غوطه
بدست آید خمس دران نیست پنجم چیزے که از مصارف یک سال
باقی ماند از خود و عیال خود منجمله منافع تجارت یا زراعت یا صناعت و پیشه
ششم هرگاه کافر ذمی زمینی را از مسلم بخرد بر او خمس واجب است
خواه آن زمین از ان قبیل باشد که در ان خمس واجب است
یا نه مثل اینکه جمیع ساکنین آن زمین بر ان مسلمان شده باشند

هفتم مال حلال کہ بحرام ممتزج و مشتبہ شود هرگاه کہ حرام از حلال متمیز و جدا نباشد
حرام بالتعیین معلوم نباشد و مالک مسلم آنرا نداند خمس واجب است
و خمس درین اقسام هفتگانہ واجب است مگر معادن و کنوز که درین
شرط است که بعد مصارف خمس داده می شود و می باید که این
خمس را شش حصہ کنند یک حصہ برائے خدا و یک حصہ برائے
نبی و یک حصہ برائے ائمہ و یک حصہ برائے یتیمان و یک حصہ
برائے مساکین و یک حصہ برائے مسافران و درین
سہ گانہ آخر شرط است کہ سید باشند و غیر سید را ابدا نباید داد
و سید آنست کہ از طرف پدر سلسلہ اش بجناب عبد المطلب
برسد و اگر از جانب مادر سید است از خمس محروم خواهد بود نقل
کردن خمس بشہر دیگر با وجود یافتن مستحق جائز نیست و در مسافر
فقیری شرط نیست بلکہ حاجت شرط است اگر در حالت سفر حاجت داشته باشد
خمس را بگیرد اگرچہ در شہر خود مالدار باشد مگر ایمان در ہمہ اقسام
سہ گانہ معتبر است یعنی یتیم و مسکین و مسافر ہمہ مؤمن و شیعہ
اثنا عشریہ باشند نہ خلاف مذہب اما ہر سہ حصہ اولین را درین
زمان بہ نائب معصومین علیہم السلام باید فرستاد کہ ایشان از
مصارفش خیلی واقف و دانا اند بہمین قدر اکتفا نمودن مناسب

مناسب بود چراکه چند مسائل زکوٰۃ و خمس را اینجا بجا نوشتیم
باز آمدم بر سر مطلب علامہ مجلسی رہ نوشتہ کہ غسل روز
عید سنت مؤکدہ است و بعضے واجب دانستہ اند از حضرت
صادق منقول است کہ غسل را در زیر سقفی بکن و در زیر آسمان بکن
و پیش از غسل بگو اَللّٰھُمَّ اِیْمَانًا وَ تَصْدِیْقًا بِکِتَابِکَ وَ
اِتِّبَاعَ سُنَّۃِ نَبِیِّکَ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَ اٰلِہٖ پس
بسم اللہ بگو و غسل بکن و چون از غسل فارغ شوی بگو اَللّٰھُمَّ
اجْعَلْہُ کَفَّارَۃً لِذُنُوْبِیْ وَ طَھِّرْ دِیْنِیْ اَللّٰھُمَّ اَذْھِبْ
عَنِّیْ الدَّنَسَ و پاک ترین جامہاے خود را بپوشد و بوی
خوش استعمال نماید و زیارت حضرت امام حسین علیہ السلام نیز
سنت مؤکدہ است و ثواب بسیار دران وارد شدہ است و نماز عید
در حضور امامؑ واجب است و در زمان غیبت امام اکثر علما سنت میدانند
خصوصًا بجماعت کردن و میگویند تنہا نیز میتوان کرد و نزد علامہ مجلسی رح
واجب است کہ بجماعت بکنند و بنماز مجتہد عادل حاضر شوند و اگر نتوانند
حاضر شدن تنہا کردن سنت است و نماز عید دو رکعت است
در رکعت اول بعد از قرأت فاتحہ و سورہ سبح اسم ربک الاعلی
یا ہر سورہ کہ باشد پنج تکبیر می گوید و بعد از ہر تکبیرے یک قنوت

میخوانند و در رکعت دوم بعد از قرأت فاتحه و سورهٔ والشمس که یا سوره
که باشد چهار تکبیر می گوید و چهار قنوت میخوانند و قنوت مخصوص دارد
و اگر کسے اور اندانند آنچه در نماز ہائے واجبی قنوت میخوانند بخوانند
ہرگاه بجماعت کنند پیش نماز دو خطبه بعد از نماز میخوانند و قنوت
مخصوص نماز عیدین اینست اَللّٰهُمَّ اَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ
وَالْعَظَمَةِ وَاَهْلَ الْجُوْدِ وَالْجَبَرُوْتِ وَاَهْلَ الْعَفْوِ
وَالرَّحْمَةِ وَاَهْلَ التَّقْوٰى وَالْمَغْفِرَةِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ
هٰذَا الْيَوْمِ الَّذِىْ جَعَلْتَهٗ لِلْمُسْلِمِيْنَ عِيْدًا وَ
لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ ذُخْرًا وَمَزِيْدًا
اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُدْخِلَنِىْ
فِىْ كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فِيْهِ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تُخْرِجَنِىْ مِنْ كُلِّ سُوْءٍ اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا
وَاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ خَيْرَ مَا سَاَلَكَ بِهٖ عِبَادُكَ
الصَّالِحُوْنَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ
الْمُخْلِصُوْنَ صاحب منہاج نوشته که در بعض
از کتب ادعیه دعائے قنوت عیدین نقل نموده اند اوّل

كُلِّ شَيْءٍ وَ آخِرُهُ وَ بَدِيعُ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُنْتَهَاهُ وَ عَالِمُ
كُلِّ شَيْءٍ وَ مُدَبِّرُهُ وَ مَبْدَأُ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَعَادُهُ وَ
إِلَيْهِ مَصِيرُ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَرَدُّهُ اَللّٰهُمَّ أَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ
تا آخر چنانکه مذکور شد و بدانکه تکبیرات سبعه افتتاحیه
با ادعیه آنها که در نمازهای یومیه مذکور شد درین نماز نیز مستحب
است و درین نماز سوای تکبیرة الاحرام و تکبیرات رکوع نه
تکبیر واجب است پنج تکبیر در رکعت اول با پنج قنوت و
چهار تکبیر با چهار قنوت در رکعت دوم و تکبیرات رکوع مستحب
است علامه مجلسی رحمه الله نوشته که بعد از نماز عید
دعاهای بسیار وارد شده اند و بهترین دعاها دعای صحیفهٔ کامله است و
آن اینست يَا مَنْ يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُهُ الْعِبَادُ وَ يَا مَنْ
يَقْبَلُ مَنْ لَا تَقْبَلُهُ الْبِلَادُ وَ يَا مَنْ لَا يَحْتَقِرُ أَهْلَ
الْحَاجَةِ إِلَيْهِ وَ يَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ الْمُلِحِّينَ عَلَيْهِ
وَ يَا مَنْ لَا يَجْبَهُ بِالرَّدِّ أَهْلَ الدَّالَّةِ عَلَيْهِ وَ يَا
مَنْ يَجْتَبِي صَغِيرَ مَا يُتْحَفُ بِهِ وَ يَشْكُرُ يَسِيرَ مَا
يُعْمَلُ لَهُ وَ يَا مَنْ يَشْكُرُ عَلَى الْقَلِيلِ وَ يُجَازِي
بِالْجَلِيلِ وَ يَا مَنْ يَدْنُو إِلَى مَنْ دَنَا مِنْهُ وَ يَا مَنْ

يدعو إلى نفسه من أدبر عنه ويا من لا يغير النعم
ولا يبادر بالنقمة ويا من يثمر الحسنة حتى ينميها
ويتجاوز عن السيئة حتى يعفيها انصرفت الآمال
دون مدى كرمك بالحاجات وامتلأت بفيض
جودك أوعية الطلبات وتفسخت دون بلوغ نعتك
الصفات فلك العلو الأعلى فوق كل عال والجلال
الأمجد فوق كل جلال كل جليل عندك صغير و
كل شريف في جنب شرفك حقير خاب الوافدون
على غيرك وخسر المتعرضون إلا لك وضاع الملمون
إلا بك وأجدب المنتجعون إلا من انتجع فضلك
بابك مفتوح للراغبين وجودك مباح للسائلين
وإغاثتك قريبة من المستغيثين لا يخيب منك
الآملون ولا ييأس من عطائك المتعرضون ولا
يشقى بنقمتك المستغفرون رزقك مبسوط لمن
عصاك وحلمك معترض لمن ناواك عادتك
الإحسان إلى المسيئين وسنتك الإبقاء على المعتدين
حتى لقد غرتهم أناتك عن الرجوع فصدهم إمهالك

عن

عن النزوع وانما تانيت بهم ليفيئوا الى امرك و آمهلتهم ثقة بدوام ملكك فمن كان من اهل السعادة ختمت له بها ومن كان من اهل الشقاوة خذلته لها كلهم صائرون الى حكمك وامورهم آئلة الى امرك لم يهن على طول مدتهم سلطانك ولم يدحض لترك معاجلتهم برهانك حجتك قائمة لا تدحض و سلطانك ثابت لا يزول فالويل الدائم لمن جنح عنك والخيبة الخاذلة لمن خاب منك و الشقاء الاشقى لمن اغتر بك ما اكثر تصرفه في عذابك وما اطول ترددہ في عقابك وما ابعد غايته من الفرج وما اقنطه من سهولة المخرج عدلا من قضائك لا تجور فيه وانصافا من حكمك لا تحيف عليه فقد ظاهرت الحجج وابليت الاعذار وقد تقدمت بالوعيد وتلطفت في الترغيب و ضربت الامثال واطلت الامهال واخرت وانت مستطيع للمعاجلة وتانيت وانت ملئ بالمبادرة

لَمْ تَكُنْ اَنَاتُكَ عَجْزاً وَلَا اِمْهَالُكَ وَهْناً وَلَا اِمْسَاكُكَ
غَفْلَةً وَلَا انْتِظَارُكَ مُدَارَاةً بَلْ لِتَكُونَ حُجَّتُكَ
اَبْلَغَ وَكَرَمُكَ اَكْمَلَ وَاِحْسَانُكَ اَوْفٰى وَنِعْمَتُكَ
اَتَمَّ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ وَلَمْ تَزَلْ وَهُوَ كَائِنٌ وَلَا تَزَالُ
حُجَّتُكَ اَجَلُّ مِنْ اَنْ تُوصَفَ بِكُلِّهَا وَمَجْدُكَ
اَرْفَعُ مِنْ اَنْ يُحَدَّ بِكُنْهِهٖ وَنِعْمَتُكَ اَكْثَرُ مِنْ اَنْ
تُحْصٰى بِاَسْرِهَا وَاِحْسَانُكَ اَكْثَرُ مِنْ اَنْ تُشْكَرَ
عَلٰى اَقَلِّهٖ وَقَدْ قَصَّرَ بِيَ السُّكُوتُ عَنْ تَحْمِيدِكَ
وَفَهَّهَنِي الْاِمْسَاكُ عَنْ تَمْجِيدِكَ وَقُصَارَايَ
الْاِقْرَارُ بِالْحُسُورِ لَا رَغْبَةً يَا اِلٰهِي بَلْ عَجْزاً فَهَا
اَنَا ذَا اَؤُمُّكَ بِالْوِفَادَةِ وَاَسْئَلُكَ حُسْنَ الرِّفَادَةِ
فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمَعْ نَجْوَايَ
وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَلَا تَخْتِمْ يَوْمِي بِخَيْبَتِي وَلَا تَجْبَهْنِي
بِالرَّدِّ فِي مَسْئَلَتِي وَاَكْرِمْ مِنْ عِنْدِكَ مُنْصَرَفِي
وَاِلَيْكَ مُنْقَلَبِي اِنَّكَ غَيْرُ ضَائِقٍ بِمَا تُرِيدُ وَلَا عَاجِزٍ
عَمَّا تُسْئَلُ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

وبسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که در روز جمعه و عید
فطر و عید قربان در هنگامی که مهیای رفتن بسوی نماز جمعه و عید
میشوی این دعا را بخوان اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ فِي هٰذَا الْيَوْمِ
اَوْ تَعَبَّأَ اَوْ اَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ اِلىٰ مَخْلُوقٍ رَجَاءَ
رِفْدِهِ وَنَوَافِلِهِ وَفَوَاضِلِهِ وَعَطَايَاهُ فَاِنَّ اِلَيْكَ
يَا سَيِّدِي تَهْيِئَتِي وَتَعْبِئَتِي وَاِعْدَادِي وَاسْتِعْدَادِي
رَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ وَنَوَافِلِكَ وَفَوَاضِلِكَ
وَفَضَائِلِكَ وَعَطَائِكَ وَقَدْ غَدَوْتُ اِلىٰ عِيدٍ
مِنْ اَعْيَادِ اُمَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ وَلَمْ آفِدْ اِلَيْكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ اَثِقُ بِهِ
قَدَّمْتُهُ وَلَا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ اَمَّلْتُهُ وَلٰكِنْ
اَتَيْتُكَ خَاضِعًا مُقِرًّا بِذُنُوبِي وَاِسَاءَتِي اِلىٰ
نَفْسِي فَيَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لِيَ الْعَظِيمَ مِنْ
ذُنُوبِي فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ اِلَّا اَنْتَ
يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و سید
ابن طاوس ره در کتاب اقبال آورده که روایت کردم
بسند های خود بسوی شیخ محمد بن هارون موسی التلعکبری رحمه الله

داو لبستہ ہائے خود بسوی جابر بن یزید الجعفی رحمہ اللہ از جابر ابن عبداللہ
انصاری رض گفت در ماہ رمضان در مدینہ بودم در حالیکہ والی آن
مروان بن الحکم بود از طرف یزید بن معاویہ لعنہما اللہ پس وقتیکہ
شب آخر آن آمد منادی ندا کرد کہ مردمان برائے نماز عید حاضر
شوند در بقیع پس من از منزل خود رفتم بسوے مولائے خود
علی ابن الحسین ع در تاریکی صبح پس در تمامی کوچہای مدینہ
دیدم کہ مردمان میروند بہ بقیع پس آنہا گفتند کجا میروی اے
جابر پس گفتم بمسجد رسول اللہ ص تا اینکہ داخل مسجد شدم پس نبود
دران کسے مگر سید من حضرت علی ابن الحسین ع کہ ایستادہ نماز فجر میخواندند
پس من ہم ایستادہ عقب آنحضرت ع نماز خواندم پس ہر گاہ فارغ شدند
آن جناب از نماز خود سجدۂ شکر فرمودند بعد ازان نشستہ دعا میخواندند
و من بر دعائے آنجناب آمین می گفتم و چون دعا باخر رسید آفتاب
طالع شد پس حضرت ایستادند مقابل قبلہ و مقابل قبر اقدس حضرت
رسول خدا صلے اللہ علیہ و آلہ وسلم بعد ازان دستہای مبارک
خود را بر روئے مبارک بلند فرمودند و این دعا خواندند الٰہی
وَسَیِّدِی اَنْتَ فَطَرْتَنِی وَابْتَدَأْتَ خَلْقِی
لَا لِحَاجَةٍ مِنْكَ اِلَیَّ بَلْ تَفَضُّلًا مِنْكَ عَلَیَّ وَقَدَّرْتَ

لي اجلاً ورزقاً لا اعدّ اهما ولا ينقص احد منهما
شيئاً وكفيتني منك بانواع النّعم والكفاية
طفلاً وناشياً من غير عمل عملته فعلمته
منّي فجازيتني عليه بل كان ذلك منك
تطوّلاً عليّ وامتناناً فلمّا بلغت بي اجل الكتاب
من علمك بي ووفّقتني لمعرفة وحدانيّتك
والاقرار بربوبيّتك فوحّدتك مخلصاً لم ادع
لك شريكاً في ملكك ولا معيناً على قدرتك ولم
انسب اليك صاحبة ولا ولداً فلمّا بلغت
بي تناهي الرّحمة منك مننت عليّ بمن هديتني
به من الضّلالة واستنقذتني به من الهلكة
واخلصتني به من الحيرة وفككتني به من
الجهالة وهو حبيبك ونبيّك محمّد صلّى الله
عليه واله وسلّم ازلف خلقك عندك و
اكرمهم منزلة لديك فشهدت معه بالوحدانيّة
واقررت لك بالرّبوبيّة وله بالرّسالة و
اوجبت له عليّ الطّاعة فاطعته كما امرت

وصدقته فيما حكمت وخصصته بالكتاب المنزل
عليه والسبع المثاني الموحاة وسميته القرآن
وأكنيته الفرقان العظيم فقلت جل اسمك
ولقد آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم
وقلت جل قولك حين اختصصته بما سميته
من الأسماء طه ما أنزلنا عليك القرآن لتشقى
وقلت عز قولك يس والقرآن الحكيم
وقلت تقدست أسماؤك ص والقرآن ذي الذكر
وقلت عظمت آلاؤك ق والقرآن المجيد
فخصصته أن جعلته قسمك حين سميته
وقرنت القرآن معه فما في كتابك من شاهد
قسم والقرآن مردف به إلا وهو اسمه وذلك شرف
شرفته به وفضل بعثته إليه تعجز الألسن والأفهام
عن وصف مرادك به وتكل عن علم ثنائك عليه
فقلت عز جلالك في تأكيد الكتاب وقبول ما جاء
به هذا كتابنا ينطق عليكم بالحق وقلت عزيت
وجليت ما فرطنا في الكتاب من شيء وقلت تباركت

وتعاليت في غاية ابتدائه الر كتاب انزلناه اليك
الر كتاب احكمت آياته ثم فصلت الر تلك آيات
الكتاب الحكيم الر تلك آيات الكتاب المبين المر تلك آيات الكتاب الر تلك
آيات الكتاب الم ذلك الكتاب لا ريب فيه وفي امثالها
من السور والطواسين والحواميم في كل ذلك ثنيت
بالكتاب مع القسم الذي هو اسم من اختصصته
بوحيك واستودعته سر غيبك فاوضح منه لنا
شروط فرائضك وابان لنا واضح سنتك وافصح
لنا عن الحلال والحرام وانار لنا مدلهمات
الظلام وجنبنا ركوب الآثام والزمنا الطاعة و
وعدنا من بعدها الشفاعة فكنت ممن اطاع امره
واجاب دعوته واستمسك بحبله فاقمت الصلوة
وآتيت الزكوة والتزمت الصيام الذي جعلته
حقا فقلت جل اسمك كتب عليكم الصيام كما
كتب على الذين من قبلكم ثم انك ابنته فقلت
عز ثبت وجليت شهر رمضان الذي انزل فيه
القرآن هدى للناس وقلت فمن شهد منكم

الشّهر تلبيسه ورغبت في الحجّ لعبد إذ فرضته إلى
بيتك الّذي حرّمته فقلت جلّ اسمك ولله على
النّاس حجّ البيت من استطاع اليه سبيلا وقلت
واذّن في النّاس بالحجّ يأتوك رجالا وعلى كلّ
ضامر يأتين من كلّ فجّ عميق ليشهدوا منافع لهم
ويذكروا اسم الله في ايّام معلومات على ما رزقهم
من بهيمة الانعام اللّهمّ انّي اسئلك ان تجعلني
من الّذين يستطيعون اليه سبيلا ومن الرّجال
الّذين يأتونه ليشهدوا منافع لهم وليكبّروا الله
على ما هديكم فاعنّي اللّهمّ على جهاد عدوك
في سبيلك مع وليك كما قلت جلّ قولك انّ
الله اشترى من المؤمنين انفسهم واموالهم
بانّ لهم الجنّة يقاتلون في سبيل الله وقلت
جلّت اسماؤك ولنبلونّكم حتّى نعلم المجاهدين
منكم والصّابرين ونبلوا اخباركم اللّهمّ فارني
ذلك السّبيل حتّى اقاتل فيه بنفسي ومالي
طلب رضاك فاكون من الفائزين الهي اين المفرّ

عنك فلا يسعني بعد ذلك الا حلمك فكن بي
رؤوفاً رحيماً واقبلني وتقبل مني واعظم لي فيه
بركة المغفرة ومثوبة الاجر وارني صحة التصديق
بما سئلت وانت عمرتني الى عام مثله ويوم
مثله ولم تجعله آخر العهد مني فاعني بالتوفيق
على بلوغ رضاك فاشركني يا الهي فبهذا اليوم
في جميع دعاء من اجبته من المؤمنين والمؤمنات
واشركهم في دعائي اذا اجبتني في مقامي هذا
بين يديك فاني راغب اليك لي ولهم وعائذ
بك لي ولهم فاستجب لي ولهم يا ارحم الراحمين
وصاحب منهاج العارفين نوشته كه در حديث معتبر منقولست
كه بعد از نماز صبح عيد فطر اين دعا را بخوان هر چند از بعض روايات
چنين معلوم ميگردد كه بايد بعد از نماز عيد خوانده شود و دعا اينست اللهم
اني توجهت اليك بمحمد امامي وعلي من خلفي
وعن يميني وائمتي عن يساري استتر بهم من عذابك
واتقرب اليك زلفى لا اجد احداً اقرب اليك
منهم فهم ائمتي فآمن بهم خوفي من عقابك

وَسَخَطِكَ وَاَدْخِلْنِى بِرَحْمَتِكَ فِى عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ
اَصْبَحْتُ بِاللهِ مُؤْمِنًا مُوقِنًا مُخْلِصًا عَلٰى دِيْنِ مُحَمَّدٍ
وَسُنَّتِهٖ وَعَلٰى دِيْنِ عَلِيٍّ وَ سُنَّتِهٖ وَعَلٰى دِيْنِ الْاَوْصِيَاءِ
وَسُنَّتِهِمْ اٰمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَاَرْغَبُ
اِلَى اللهِ فِيْمَا رَغِبَ فِيْهِ اِلَيْهِ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَ
الْاَوْصِيَاءُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ وَلَا عِزَّةَ
وَلَا مَنَعَةَ وَلَا سُلْطَانَ اِلَّا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ
الْعَزِيْزِ الْجَبَّارِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى
اللهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ اِنَّ اللهَ بَالِغُ اَمْرِهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ
اُرِيْدُكَ فَاَرِدْنِىْ وَاَطْلُبُ مَا عِنْدَكَ فَيَسِّرْهُ
لِىْ وَاقْضِ لِىْ حَوَائِجِىْ فَاِنَّكَ قُلْتَ فِىْ كِتَابِكَ
وَقَوْلُكَ الْحَقُّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِىْ اُنْزِلَ فِيْهِ
الْقُرْاٰنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدٰى
وَالْفُرْقَانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا
اَنْزَلْتَ فِيْهِ مِنَ الْقُرْاٰنِ وَخَصَصْتَهٗ وَعَظَّمْتَهٗ
بِتَصْيِيْرِكَ فِيْهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ فَقُلْتَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ
خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ تَنَزَّلُ الْمَلٰئِكَةُ وَالرُّوْحُ فِيْهَا

بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ
اَللّٰهُمَّ وَهٰذِهٖ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدِ انْقَضَتْ وَ
لَيَالِيْهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ مِنْهُ يَا اِلٰهِيْ اِلٰى مَا
اَنْتَ اَعْلَمُ بِهٖ مِنِّيْ وَاَحْصٰى بِعَدَدِهٖ مِنْ عَدَدِيْ
فَاَسْئَلُكَ يَا اِلٰهِيْ بِمَا سَئَلَكَ بِهٖ عِبَادُكَ الصَّالِحُوْنَ فِيْ شَهْرِنَا هٰذَا
اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَتَقَبَّلَ مِنِّيْ مَا تَقَرَّبْتُ بِهٖ اِلَيْكَ وَتَتَفَضَّلَ
عَلَيَّ بِتَضْعِيْفِ عَمَلِيْ وَقَبُوْلِ تَقَرُّبِيْ وَقُرُبَاتِيْ وَاسْتِجَابَةِ
دُعَائِيْ وَهَبْ لِيْ مِنْكَ عِتْقَ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ وَمُنَّ
عَلَيَّ بِالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَالْاَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ
فَزَعٍ وَّمِنْ كُلِّ هَوْلٍ اَعْدَدْتَهٗ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ اَعُوْذُ
بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ وَحُرْمَةِ نَبِيِّكَ وَحُرْمَةِ
الصَّالِحِيْنَ اَنْ يَنْصَرِمَ هٰذَا الْيَوْمُ وَلَكَ قِبَلِيْ تَبِعَةٌ تُرِيْدُ اَنْ
تُؤَاخِذَنِيْ بِهَا اَوْ ذَنْبٌ تُرِيْدُ اَنْ تُقَايِسَنِيْ بِهٖ وَتُشْقِيَنِيْ وَتَفْضَحَنِيْ
بِهٖ اَوْ خَطِيْئَةٌ تُرِيْدُ اَنْ تُقَايِسَنِيْ بِهَا وَتَقْتَصَّهَا مِنِّيْ
لَمْ تَغْفِرْهَا لِيْ وَاَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ
الْفَعَّالِ لِمَا يُرِيْدُ الَّذِيْ تَقُوْلُ لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُوْنُ

لا اله الا هو اللهم انى اسئلك بلا اله الا انت
ان كنت رضيت عنى فى هذا الشهر ان تزيد فيما
بقى من عمرى رضى فان كنت لم ترض عنى فى هذا
الشهر فمن الان فارض عنى الساعة الساعة
واجعلنى فى هذه الساعة وفى هذا المجلس من عتقائك من
النار وطلقائك من جهنم وسعداء خلقك
بمغفرتك ورحمتك يا ارحم الراحمين اللهم
انى اسئلك بحرمة وجهك الكريم ان تجعل
شهرى هذا اخير شهر رمضان عبدتك فيه
وصمته لك وتقربت به اليك منذ اسكنتنى
فيه اعظمه اجرا واتمه نعمة واعمه مغفرة
واكمله رضوانا واقربه الى ما تحب وترضى
اللهم لا تجعله اخر شهر رمضان صمته لك
وارزقنى العود فيه ثم العود حتى ترضى وبعد
الرضا حتى تخرجنى من الدنيا سالما وانت
عنى راض وانا لك مرضى اللهم اجعل فيما
تقضى وتقدر من الامر المحتوم الذى لا يرد ولا

يبدل لي ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام في
هذا العام وفي كل عام المبرور حجهم المشكور
سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر عنهم سيأتهم
المتقبل مناسكهم المعافين على اسفارهم
المقبلين على نسكهم المحفوظين في انفسهم
واموالهم وذراريهم وكل ما انعمت به عليهم
اللهم اقلبني من مجلسي هذا في شهري هذا في يومي
هذا في ساعتي هذه مفلحا منجحا مستجابا
لي دعائي مغفورا ذنبي معافا من النار ومعتقا
منها عتقا لا رق بعده ابدا ولا رهبة يا رب
الارباب اللهم اني اسئلك ان تجعل فيما
شئت واردت وقضيت وقدرت وحتمت
وانفذت ان تطيل عمري وتنسي في اجلي
وان تقوي ضعفي وان تغني فقري وان
تجبر فاقتي وان ترحم مسكنتي وان تعز
ذلي وان ترفع ضعتي وان تغني عائلتي
وان تونس وحشتي وان تكثر قلتي وان تدر

رزقی فی عافیۃ ویسرٍ وخفضٍ وان تکفینی
ما اهمنی من امر دنیای واخرتی ولا تکلنی
الی نفسی فاعجز عنها ولا الی الناس فیرفضونی
وان تعافینی فی دینی وبدنی وجسدی وروحی
وولدی واھلی واھل مودتی واخوانی وجیرانی
من المؤمنین والمؤمنات والمسلمین والمسلمات
الاحیاء منھم والاموات وان تمن علی بالامن
والایمان ما ابقیتنی فانک ولیی ومولای و
ثقتی ورجائی ومعدن مسئلتی وموضع شکوی
ومنتھی رغبتی فلا تخیبنی فی رجائی یاسیدی
ومولای وثقتی ولا تبطل طمعی ورجائی فقد
توجھت الیک بمحمدٍ وال محمدٍ وقدمتھم
الیک امامی وامام حاجتی وطلبتی وتضرعی
ومسئلتی فاجعلنی بھم وجیھا فی الدنیا والاخرۃ
ومن المقربین فانک مننت علی بھم فاختم لی
بالسعادۃ والسلامۃ والامن والایمان والمغفرۃ
والرضوان والسعادۃ والحفظ یا اللہ انت لکل حاجۃ

لنا نصلّ علی محمدٍ وآلِه وعافِنا ولا تسلّط علینا احدا
مِن خلقِک لاطاقة لنا بِه واکفِنا کلّ امرٍ من امرِ
الدنیا والآخرةِ یاذا الجلالِ والاِکرامِ صلِّ علی
محمّدٍ وآلِ محمّدٍ وبارِک علی محمّدٍ وآلِ محمّدٍ وترحّم
علی محمّدٍ وآلِ محمّدٍ وسلّم علی محمّدٍ وآلِ محمّد
کافضلِ ما صلّیت وبارکت وترحّمت وتحنّنت
علی ابراهیم وآلِ ابراهیم انّک حمیدٌ مجید
ونیز این دعا را بخوان وهرگاه وقت تنگ باشد بعد از
نماز عید بخوان اللّهمّ الیک وجّهت وجهی و
الیک فوّضت امری وعلیک توکّلت اللهُ اکبر
ما هدانا اللهُ اکبر الهنا ومولانا اللهُ اکبر
علی ما اولانا وحسنِ ما ابلینا اللهُ اکبر ولیّنا
الذی اجتبانا اللهُ اکبر ربّنا الذی برانا اللهُ اکبر
ربّنا الذی انشانا اللهُ اکبر ربّنا الذی بقدرته
هدانا اللهُ اکبر ربّنا الذی خلقنا وسوّانا اللهُ
اکبر الذی بدینِه حبانا اللهُ اکبر الذی من
فتنته عافانا اللهُ اکبر الذی بالاسلامِ اصطفینا

اَللّٰهُ اَكْبَرُ الَّذِىْ فَضَّلَنَا بِالْاِسْلَامِ عَلٰى مَنْ سِوَانَا
اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَاَكْبَرُ سُلْطَانًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَاَكْبَرُ بُرْهَانًا اَللّٰهُ
اَكْبَرُ وَاَجَلُّ سُبْحَانًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَاَقْدَمُ اِحْسَانًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ
وَاَعَزُّ اَرْكَانًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَاَعْلٰى مَقَامًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَاَسْنٰى شَانًا
اَللّٰهُ اَكْبَرُ نَاصِرُ مَنِ اسْتَنْصَرَهٗ اَللّٰهُ اَكْبَرُ ذُوالْمَغْفِرَةِ لِمَنِ اسْتَغْفَرَ
اَللّٰهُ اَكْبَرُ الَّذِىْ خَلَقَ وَصَوَّرَ اَللّٰهُ اَكْبَرُ الَّذِىْ اَمَاتَ
فَاَقْبَرَ اَللّٰهُ اَكْبَرُ الَّذِىْ اِذَا شَاءَ اَنْشَرَ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
اَقْدَسُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَاَطْهَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ رَبُّ الْخَلْقِ
وَالْبَرِّ وَالْبَحْرِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ كُلَّمَا سَبَّحَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَبَّرَ وَ
كَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُكَبَّرَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ وَصَفِيِّكَ
وَحَبِيْبِكَ وَنَجِيِّكَ وَاَمِيْنِكَ وَنَجِيْبِكَ وَصَفْوَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ وَخَلِيْلِكَ وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَتِكَ
وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ الَّذِىْ هَدَيْتَنَا بِهٖ مِنَ الضَّلَالَةِ
وَعَلَّمْتَنَا بِهٖ مِنَ الْجَهَالَةِ وَبَصَّرْتَنَا بِهٖ مِنَ الْعَمٰى
وَاَقَمْتَنَا بِهٖ عَلَى الْمَحَجَّةِ الْعُظْمٰى وَسَبِيْلِ التَّقْوٰى وَ

أخرجتنا به من الغمرات إلى جميع الخيرات و
أنقذتنا به من شفا جرف الهلكات اللّهمّ صلّ
على محمّد وآل محمّد وأفضل وأكمل وأشرف
وأكبر وأطهر وأطيب وأتمّ وأعمّ وأعزّ وأزكى
وأنمى وأحسن وأجمل ما صلّيت على أحد
من العالمين اللّهمّ شرّف في القيمة مقامه
وعظّم على رؤس الخلائق حاله اللّهمّ اجعل
محمّداً وآل محمّد يوم القيمة أقرب الخلق
منك منزلة وأعلاهم مكاناً وأفسحهم لديك
مجلساً وأعظمهم عندك شرفاً وأرفعهم منزلاً
اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد أئمّة الهدى
والحجج على خلقك والأدلّاء على سبيلك والباب
الّذي منه يؤتى والتراجمة لوحيك المستنّين
بسنّتك الناطقين بحكمتك والشّهداء على خلقك
اللّهمّ اشعب بهم الصّدع وارتق بهم الفتق
وأمت بهم الجور وأظهر بهم العدل وزيّن بهم بطول بقائهم الأرض
وأيّدهم بنصرك وانصرهم بالرّعب وقوّ ناصرهم

وَاخْذُلْ خَاذِلَهُمْ وَدَمْدِمْ عَلَى مَنْ نَصَبَ لَهُمْ
وَدَمِّرْ عَلَى مَنْ غَشَّهُمْ وَاقْصِصْ بِهِمْ رُؤُسَ
الضَّلَالَةِ وَشَارِعَةَ الْبِدَعِ وَمُمِيتَةَ السُّنَنِ
الْمُتَعَزِّزِينَ بِالْبَاطِلِ وَاَعِزَّ بِهِمُ الْمُؤْمِنِينَ
وَاَذِلَّ بِهِمُ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
الْمُلْحِدِينَ وَالْمُخَالِفِينَ فِي مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلَى جَمِيعِ
الْمُرْسَلِينَ وَالنَّبِيِّينَ الَّذِينَ بَلَّغُوا عَنْكَ
الْهُدَى وَاعْتَقَدُوا لَكَ الْمَوَاثِيقَ بِالطَّاعَةِ
وَدَعَوُا الْعِبَادَ اِلَيْكَ بِالنَّصِيحَةِ وَصَبَرُوا عَلَى مَا لَقُوا
مِنَ الْاَذَى وَالتَّكْذِيبِ فِي جَنْبِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمْ وَذَرَارِيهِمْ وَاَهْلِ بُيُوتَاتِهِمْ وَ
اَزْوَاجِهِمْ وَجَمِيعِ اَشْيَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ
الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ جَمِيعًا
فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ اخْصُصْ اَهْلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ

المبارکین السامعین المطیعین لک الذین اذهبت عنهم الرجس وطهرتهم تطهیرا بافضل صلواتک وقوامی برکاتک والسلام علیهم ورحمة الله وبرکاته وایضا دعای ندبه را که در اعمال روز جمعه مذکور شد بعد از نماز عید بخوان وبعد از فراغ از دعاے ندبه بطرف راست روی را بر زمین بگذار و بگو سیدی سیدی کم من عتیق لک فاجعلنی ممن اعتقت سیدی سیدی و کم من ذنب قد غفرت فاجعل ذنبی فیمن غفرت سیدی سیدی وکم من حاجة قد قضیت فاجعل حاجتی فیما قد قضیت سیدی سیدی وکم من کربة قد کشفت سیدی سیدی فاجعل کربتی فیما کشفت سیدی سیدی وکم من مستغیث قد اغثت فاجعلنی ممن اغثت سیدی سیدی کم من دعوة قد اجبت فاجعل دعوتی فیما اجبت سیدی سیدی ارحم سجودی فی

السَّاجِدِينَ وَارْحَمْ عَبْرَتِي فِي الْمُسْتَغْفِرِينَ وَارْحَمْ
تَضَرُّعِي فِيمَنْ تَضَرَّعَ مِنَ الْمُتَضَرِّعِينَ سَيِّدِي
سَيِّدِي كَمْ مِنْ فَقِيرٍ اَغْنَيْتَ فَاجْعَلْ فَقْرِي فِيمَا اَغْنَيْتَ سَيِّدِي
سَيِّدِي ارْحَمْ دَعْوَتِي فِي الدَّاعِينَ سَيِّدِي
وَاِلٰهِي اَسَأْتُ وَظَلَمْتُ وَعَمِلْتُ سُوءً وَ
اعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي مَا عَمِلْتُ فَاغْفِرْ لِي يَا مَوْلَايَ
اَيْ كَرِيمُ اَيْ عَزِيزُ الْجَمِيلُ پس چون فارغ شدی
و منصرف گردیدی دستهای خود را بلند کن و حمد پروردگار
خود را بکن و بگو آنچه گذشت و سلام بر رسول خدا بفرست
و حمد الهی را بکن **فصل پنجم** در احکام کسوف و خسوف
و اعمال ماه ذیقعده بدانکه هر سال در ماه ذیقعده آفتاب
بگیرد بادهای بسیار بوزد و میوهای درختان کم شود و در شهرهای
مغرب خرابی پدید آید و جو و گندم گران باشد و کسی بر بادشاه خروج
کند و آزار بسیار از وبه پادشاه عصر رسد اما آثار ماه گرفتن
پس هر سال در شهر ذیقعده ماه بگیرد شهرهای عظیم فتح شود و گنجها
در بعضی زمین و کوهها پیدا شود بدانکه ذیقعده بمعنی قعود
است چون عرب درین ماه از جنگ و جدال و غارت اعراض

میکردند واین ماه را از اشهر حرم می دانستند بدین جهت درین ماه
از حرب می نشستند و حرکت نمی کردند و اورا ذوالقعده نامیدند
لقعودهم عن الحرب والغارة و اول این ماه حق تعالی
وعده ثلثین لیلة میقات را بحضرت موسی ع داد و در روز پنجم
این ماه حضرت ابراهیم ع و حضرت اسمعیل ع خانهٔ کعبه را بنا
کردند و روز بست و پنجم این ماه دحو الارض است حق تعالی
زمین را پهن گردانید از کعبه بروے آب و اول رحمت که
حق تعالے فرو فرستاد در زمین همین روز بود صاحب
روضة الاذکار ره آورده که روز بست و نهم این ماه نازل گردانید
خداے تعالے الکعبه را و آن اول رحمتی بود که فرستاد خداے
تعالے آنرا از آسمان و سنت است روزه داشتن این روز
چنانکه در دروس مذکور است و درین روز حضرت امام محمد تقی ع
علیه السلام از دنیا رحلت فرمود چنان که در کافی مذکور است
و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که در شب بست و پنجم
حضرت ابراهیم و عیسی علیهما السلام متولد شدند پس هر کسیکه
روزش را روزه بدارد چنان است که شصت ماه را روزه
داشته باشد و حضرت قائم ع درین روز ظاهر خواهند شد و روزه اش

مثل روزه هفتاد سال است در روایت دیگر رحمت از آسمان درین
شب نازل شده است و تعظیم کعبه بر آدم در درین روز نازل شده
هر که درین روز روزه دارد هر چه در میان آسمان و زمین است
برای او استغفار کنند و طلب آمرزش نمایند و از حضرت امیر
المومنین علیه السلام مروی است که اول رحمتی که از آسمان
بسوی زمین نازل شد در بست و پنجم ماه ذیقعده بود هر که درین
روز روزه دارد و شب آنرا بعبادت بایستد از برای او
عبادت صد ساله نوشته شود و هر جماعتی که درین روز جمع شوند
برای ذکر پروردگار خود پیش از آنکه متفرق شوند حاجت
ایشان برآورده شود و درین روز هزار هزار رحمت از جانب
حق تعالی بر بندگان نازل میگردد و دو نود و نه رحمت از آنها
مخصوص جمعیت که مجتمع گردند و بذکر خدا مشغول شوند و او درین
را روزه بدارند و شبش را عبادت کنند و در روز بست پنجم
حضرت آدم بزمین آمد و در سوم این ماه وفات امام ضامن
حضرت امام رضا است و سنت است درین روز زیارت آن حضرت
کردن و روز یازدهم این ماه مولود حضرت امام رضا علیه السلام است
و روزه این روز کفاره گناهان شصت ساله میشود و زیارت آنحضرت علیه السلام

درین روز سنت است و برابر است با ثواب ہزار حج و در زیارت
آنحضرت ع فضیلت بسیار است چنانکہ در زیارات انشاء اللہ
سمط تحریر خواہد یافت و مستحب است کہ در وقت
رویت ہلال ادعیہ رویت ہلال کہ مذکور شدند بخواند و سید
ابن طاؤس رح در کتاب اقبال این دعا تحریر نمودہ
اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا شَهْرُ ذِی الْقَعْدَةِ مِنَ الْاَشْهُرِ
الَّتِیْ اَمَرْتَ بِتَعْظِیْمِهَا وَجَعَلْتَ فِیْهَا مِنْ اَسْرَارِ
الْعِبَادَاتِ مَا شَهِدَ بِتَکْرِیْمِهَا وَقَدْ شَرَّفْتَنَا
بِاَنْ جَعَلْتَ لَنَا طَرِیْقًا اِلٰی مُشَاهَدَةِ هِلَالِهٖ
وَمَعْرِفَةِ حَقِّ اِقْبَالِهٖ وَلَمْ تَحْجُبْهُ عَنَّا بِالْغُیُوْمِ وَ
حَوَادِثِ السَّمَاۤءِ وَلَا حَجَبْتَنَا عَنْهُ بِمَا یَمْنَعُ اَبْصَارَنَا
مِنَ الضِّیَاۤءِ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُتَمِّمَ مَا ابْتَدَاْتَ
مِنَ النِّعَمِ الْبَاطِنَةِ وَالظَّاهِرَةِ بِاَنْ تَجْعَلَنَا
مِنَ الظَّافِرِیْنَ فِیْهِ بِسَعَادَةِ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ
وَکُنْ بِرَحْمَتِكَ الْمُسَیِّرَ لَنَا فِیْ تَقَلُّبَاتِهٖ وَلَحَظَاتِهٖ
بِکَمَالِ حَظِّنَا مِنْ خَیْرَاتِهٖ وَبَرَکَاتِهٖ وَاحْفَظْنَا
مِنْ اٰفَاتِهٖ وَمَخَافَاتِهٖ حَتّٰی نَکُوْنَ مِنْ اَسْعَدِ مَنْ

نظر الی هلالہٖ وبلغتہ منہ غایۃ اعمالہٖ وآبدا
بکلّ من یرضیک البدآءۃ بذکرہٖ فی المناجات
من آہل النجات واشرک معنا اہل المصافات
والموالات وارنا آیات الاجابات والقبول
فی جمیع المأمول والمسئول برحمتک
یاارحم الراحمین و صاحب منہاج رح
گفتہ اند کہ ہرکس در نزد رویت ہلال این ماہ بصورت نیکو و
اطفال و چیزہائے سرخ نظر نماید از آتش نجات یابد و بعض
گفتہ اند روے کنیزان باید دید و برخے بر آئینہ وجامہائے
پشم گفتہ اند باید نگاہ کرد و صاحب روضۃ الاذکار رح
نوشتہ کہ ہیجدہ بار انا انزلناہ بخواند شیخ مفید رح وغیر او از
حضرت رسولخدا روایت کردہ اند کہ ہرکہ در یکے از ماہ ہائے حرام
پنجشنبہ وجمعہ وشنبہ را متوالی روزہ بدارد ثواب نہصد سال عبادت
برائے او نوشتہ می شود و در روایتے از حضرت رسولخدا منقول
است کہ در شب پانزدہم ماہ ذیقعدہ حق تعالے بسوی بندگان
مومن نظر رحمت می فرماید کسیکہ آن شب را بعبادت بسر آورد ثواب
صد عابد باو عطا کند کہ در یک چشم زدن معصیت خدا نکردہ باشند و

چون نصف شب بگذرد شروع کن در دعا و عبادت و نماز و
حاجات خود را از حق تعالی طلب کن هر حاجتی که طلب کنی
مستجاب میگردد و بعضی از علما گفته اند که در روز بست و سوم
این ماه زیارت حضرت امام رضا ع از نزدیک و دور سنت
است انشاء الله تعالی در زیارات تحریر خواهد شد و
سید جلیل ره در اقبال نوشته که اگر یکی از زیارات جامعه
بخواند نیز خوب است شیخ کلینی ره از محمد ابن عبد الله روایت
کرده که حضرت امام رضا در شهر مرو در روز بست و پنجم ذیقعده بیرون
آمدند و فرمودند که امروز را روزه بدارید که من نیز روزه ام گفتیم فدای
تو شویم امروز چه روز است فرمود ع روزی است که رحمتی درین
روز منتشر گردیده است تا آخر حدیث صاحب روضة الاذکار
نوشته که روز یکشنبه اول این ماه عمل خاص دارد و آن چنان است
که باید غسل کند و چهار رکعت نماز کند و بخواند در هر رکعتی الحمد
یکبار و قل هو الله احد سه بار و هر یک از معوذتین را یکبار و بعد
از سلام هفتاد بار استغفار کند و سید ابن طاوس ره در
اقبال نوشته که بس ختم کنید بگفتن لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم و بعد از آن بگوید یا عزیز یا غفار اغفرلی

ذُنُوبِی وَذُنُوبَ جَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
فَإِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ مروی است از حضرت رسول کہ
فرمود کسیکہ این عمل کند ندا آید کہ اے فلان عمل از سر گیر کہ
توبہ تو قبول و گناہت مغفور است و ندائے دیگر آید از زیر
عرش کہ راضی گردانید خدائے تعالے الحصمان ترا و باز ندا
آید کہ با ایمان بمیرے و دین بسلامتی بری و قبر تو فراخ و نورانی
گردد و باز ندا آید کہ والدین ترا از تو راضی کردند و آمرزیدند ترا و امت
ترا و در ہر دو دنیا و عقبی فراخ روزی شدی انگہ جبرئیل ندا کند کہ
من در وقت مردن تو با ملک الموت نزد تو می آیم تا مرگ تو آسان
شود گفت یا رسول اللہ ص در غیر این ماہ نیز این عمل میتوان کرد
فرمود ہر وقت کسیکہ این عمل کند ہمین ثواب دارد علامہ
مجلسی رح نوشتہ کہ مستحب است کہ در روز بست و پنجم در وقت چاشت
دو رکعت نماز بجا آورد و در ہر رکعت بعد از الحمد پنج مرتبہ سورہ والشمس
بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ
الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ یَا مُقِیلَ الْعَثَرَاتِ أَقِلْنِی عَثْرَتِی
یَا مُجِیبَ الدَّعَوَاتِ أَجِبْ دَعْوَتِی یَا سَامِعَ

الدّعوات اسمع صوتی وارحمنی وتجاوز عن
سیّئاتی یا ذا الجلال والاکرام و صاحب
روضة الاذکار رح این نماز را در شب بست و نجم این ملو نوشته
است و شیخ رحمه الله گفته است که در روز بست و نجم این
دعا بخواند اللّهمّ داحی الکعبة و فالق الحبّة و
صارف اللّزبة وکاشف کلّ کربة اسئلک فی هذا الیوم من
ایّامک الّتی اعظمت حقّها واقدمت سبقها
وجعلتها عند المؤمنین ودیعة والیک ذریعة
وبرحمتک الوسیعة ان تصلّی علی محمّد عبدک
المنتجب فی المیثاق القریب یوم التّلاق فاتق
کلّ رتق وداع الی کلّ حقّ وعلی اهل بیته الاطهار
الهداة المنار دعائم الجبّار وولاة اهل الجنّة
والنّار واعطنا فی یومنا هذا من عطائک
المخزون غیر مقطوع ولا ممنون تجمع لنا به
التّوبة وحسن الاوبة یا خیر مدعوّ واکرم
مرجوّ یا کفیّ یا وفیّ یا من لطفه خفیّ الطف
لی بلطفک واسعدنی بعفوک وایّدنی بنصرک

وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرِي يَوْمَ ذِكْرِكَ بِوُلَاةِ اَمْرِكَ وَحَفَظَةِ
سِرِّكَ اِحْفَظْنِي مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ اِلٰى يَوْمِ الْحَشْرِ
وَالنَّشْرِ وَاَشْهِدْنِي اَوْلِيَاءَكَ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِي وَ
حُلُولِ رَمْسِي وَانْقِطَاعِ عَمَلِي وَانْقِضَاءِ اَجَلِي
اَللّٰهُمَّ اذْكُرْنِي عَلٰى طُولِ الْبِلٰى اِذَا حَلَلْتُ بَيْنَ
اَطْبَاقِ الثَّرٰى وَنَسِيَنِي النَّاسُونَ مِنَ الْوَرٰى وَاَحْلِلْنِي
دَارَ الْمُقَامَةِ وَبَوِّئْنِي مَنْزِلَ الْكَرَامَةِ وَاجْعَلْنِي
مِنْ مُرَافِقِي اَوْلِيَائِكَ وَاَهْلِ اجْتِبَائِكَ وَاصْطِفَائِكَ
وَبَارِكْ لِي فِي لِقَائِكَ وَارْزُقْنِي حُسْنَ الْعَمَلِ
قَبْلَ حُلُولِ الْاَجَلِ مُبَرَّءًا مِنَ الزَّلَلِ وَسُوءِ الْخَطَلِ
اَللّٰهُمَّ وَاَوْرِدْنِي حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَاسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا
هَنِيئًا لَا اَظْمَاُ بَعْدَهُ وَلَا اُحَلَّاُ وِرْدَهُ وَلَا عَنْهُ
اُذَادُ وَاجْعَلْهُ لِي خَيْرَ زَادٍ وَاَوْفٰى مِيعَادٍ يَوْمَ
يَقُومُ الْاَشْهَادُ اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ جَبَابِرَةَ الْاَوَّلِينَ
وَالْاٰخِرِينَ وَبِحُقُوقِ اَوْلِيَائِكَ الْمُسْتَاْثِرِينَ اَللّٰهُمَّ
وَاقْصِمْ دَعَائِمَهُمْ وَاَهْلِكْ اَشْيَاعَهُمْ وَعَامِلَهُمْ

وَعَجِّلْ مَهالِكَهُمْ وَاسْلُبْهُمْ مَمالِكَهُمْ وَضَيِّقْ عَلَيْهِمْ مَسالِكَهُمْ وَالْعَنْ مُساهِمَهُمْ وَمُشارِكَهُمْ اَللّٰهُمَّ وَعَجِّلْ فَرَجَ اَوْلِيائِكَ وَارْدُدْ عَلَيْهِمْ مَظالِمَهُمْ وَاَظْهِرْ بِالْحَقِّ قائِمَهُمْ وَاجْعَلْهُ لِدينِكَ مُنْتَصِراً وَبِاَمْرِكَ فى اَعْدائِكَ مُؤْتَمِراً اَللّٰهُمَّ احْفُفْهُ بِمَلائِكَةِ النَّصْرِ وَبِما اَلْقَيْتَ اِلَيْهِ مِنَ الْاَمْرِ فى لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُنْتَقِماً لَكَ حَتّٰى تَرْضىٰ وَيَعُودَ دينُكَ بِهِ وَعَلىٰ يَدَيْهِ جَديداً غَضّاً وَيَمْحَضَ الْحَقَّ مَحْضاً وَيَرْفُضَ الْباطِلَ رَفْضاً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلىٰ جَميعِ آبائِهِ وَاجْعَلْنا مِنْ صَحْبِهِ وَاُسْرَتِهِ وَابْعَثْنا فى كَرَّتِهِ حَتّٰى نَكُونَ فى زَمانِهِ مِنْ اَعْوانِهِ اَللّٰهُمَّ اَدْرِكْ بِنا قِيامَهُ وَاَشْهِدْنا اَيّامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَارْدُدْ اِلَيْنا سَلامَهُ وَالسَّلامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ

فصل ششم در کسوف وخسوف وفضائل ماه ذی الحجه واعمال آن بدانکه هر سال در ماه ذی الحجه آفتاب بگیرد در بلاد هند وقتال بسیار واقع شود اما آثار ماه

گرفتند پس هر سال که در ماه ذی الحجه ماه بگیرد مرد بزرگی در مغرب
بمیرد و مردی فاسق فاجر دعوای پادشاهی کند بدانکه
این ماه از اشهر حرم است و ادای مناسک حج درین ماه
میشود بدین جهت این ماه را ذی الحجه می نامند و در فضیلت
این ماه حق تعالی در قرآن مجید و فرقان حمید می فرماید
وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ یعنی یاد کنید خدا را
در روز چند شمرده شده یعنی کم و باز فرموده است وَيَذْكُرُوا
اسْمَ اللّٰهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ
بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ یعنی اعلام کن مردم را که بیایند بحج تا آنکه بیابند
منفعتهای دنیا و آخرت را و یاد کنند خدا را در روز چند معلوم
برای آنکه روزی کرده است ایشان را از گوشت چهارپایان
که گاو و گوسفند و شتر و نر است و در احادیث معتبره بسیار از ائمه
اطهار صلوات الله علیهم منقول است که ایام معلومات
ده روز اول ماه ذی الحجه است و ایام معدودات روز دهم
و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم ماه ذیحجه است و از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقول است که عمل خیر در هیچ ایامی محبوب تر
نیست از ده روز اول ماه ذیحجه چون این ماه داخل میشد صلی

maablib.org

صحابه وتابعان اهتمام عظیم در عبادت می کردند و این ماه اول ماه
حج است و در روز اول این ماه ابوبکر معزول شد از بردن
سورهٔ برائت بمکهٔ معظمه که بکفار قریش بخواند و این خدمت من
عند الله و عند الرسول بحضرت مرتضوی امیر المومنین تفویض
شد و درین روز حضرت ابراهیم متولد شد و درین روز حق تعالی
خلیل خود گردانید و درین روز حضرت فاطمه علیها السلام را
جناب مرتضوی ترویج نمود و درین روز حضرت امام حسین
از مکهٔ معظمه متوجه عراق شد و هفتم این ماه روزیست که غالب
آمد حضرت موسی علیه السلام بر ساحران و آن را یوم الزینت
میگویند و روز وفات حضرت امام محمد باقر است و هشتم این ماه روز
ترویه است که آب بر می دارند حاجیان در مکه معظمه و تدارک
می بینند از برای روز دیگر که بعرفات روند و درین روز بود
که روز سه شنبه سال شصتم هجرت مسلم بن عقیل در کوفه خروج کرد
و روز نهم این ماه روز عرفه است هانی و مسلم رح درین روز در کوفه
شهید شدند و بعضی می گویند که معراج حضرت رسول درین روز واقع
شد و درین روز آدم و حوا یکدیگر را شناختند و این روزیست
که باید شصت صد هزار کس از شیعه و سنی و زیدیه و غلات و خوارج

در عرفات جمع شوند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الْوَاقِفِیْنَ بِعَرَفَاتٍ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ و درین روز حضرت رسالت پناہ صلعم سد ابواب مسجد خود نمود و در خانہ حضرت امیر المومنین رع را باز گذاشت و ولادت حضرت عیسیٰ ع درین روز بود دہم این ماہ عید اضحیٰ است و خواندن تکبیرات در دہ اول این ماہ ہر روز دہ مرتبہ سنت است و درین روز حضرت ابراہیم خواست کہ اسمٰعیل رع را قربان کند و در چند حدیث وارد شدہ است کہ حضرت اسحٰق علیہ السلام را خواست کہ قربان کند و طائفہ یہود باسحٰق رع قائل اند و درین روز ذبح ہدی واجب شد و درین روز قوچ بجہت فدائے اسمٰعیل رع آمد و روزۂ این روز حرام است بالاتفاق بحاجیان و غیر الیشان از مسلمانان و یازدہم و دوازدہم و سیزدہم این ماہ ایام تشریق است و روزہ این سہ روز بر حاجیان حرام است باید کہ درین سہ روز اہل حج در منا باشند و شب را در آنجا بیتوتت کنند و ہجدہم این ماہ عید غدیر است کہ رسول خدا صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم علی علیہ السلام را بامامت نصب کرد و او را خلیفہ و جانشین خود قرار داد و آخر صحابہ از قرار داد خود بازگشتہ انکار نمودند خصوصاً ثلثہ و نگذاشتند کہ آنحضرت خلیفہ باشند و غصب حق او کردند و درین روز عثمان را کشتند و در شب بست و یکم توبہ برادر م

بعض ورواد معروف یعنی در شاخ دار (۲) بریان ×

داجب شد و روز بست و یکم روز انبساط است که حضرت امیر المومنین در فراش حضرت رسالت پناه صلعم خوابید و روز بیست و چهارم نیز می گویند و این قول ضعیف است و همین روز تصدق خاتم واقع شد و آیۂ اِنَّمَا وَلِیُّکُمُ اللّٰہُ در شان حضرت امیر المومنین علیہ السلام نازل شد و این روز مباہلہ است کہ حضرت رسول صلعم با وفد نجران مباہلہ کرد و نصاریٰ در بیست و پنجم جزیہ قبول کردند کہ بدہند در روز بست و پنجم سورۂ ہل اتیٰ نازل گردید بر آل عبا ع و روز بست و ششم این ماہ عمر بن الخطّاب علیہ اللعنۃ والعذاب را کشتند و در این ماہ سنہ دو بیست و ہفتاد و سہ عمارت سقیف حضرت امام حسین ع فرود آمد و خراب شد و سید ابن طاوس رحمہ اللہ در کتاب اقبال آوردہ کہ در روایتے دعائے مختص رویت ہلال ماہ ذی الحجہ بنظر نہ رسیدہ لہذا دعائے بطریق خود می نویسم پس بگو وقت دیدن ہلال اَیُّہَا الْہِلَالُ اَللّٰہُمَّ اِنَّ ھٰذَا ہِلَالٌ عَظُمَتْ شُہْرَۃٌ وَشَرُفَتْ قَدْرُہٗ وَاَعْلَنْتَ ذِکْرَہٗ وَاَعْلَیْتَ اَمْرَہٗ وَکَمَّلْتَ عَشْرَہٗ وَجَعَلْتَ فِیْہِ تَاْدِیَۃَ الْمَنَاسِکِ وَسَعَادَۃَ الْعَابِدِ وَالنَّاسِکِ وَکَمَّلْتَ فِیْہِ کَشْفَ الْوِلَایَۃِ الْمُہِمَّۃِ عَلَی الْاُمَّۃِ وَ

زَوالِ الغُمَّةِ بِما جَرى فى الغَديرِ ثامِنَ عَشَرَهُ وَاَظْهَرَ
اللهُ جَلَّ جَلالُهُ السِّرَّ حَتّى صارَ لِلدّينِ كَمالاً
تَماماً وَلِلاِسْلامِ عَقْداً وَعَهْداً وَنِظاماً فَقُلْتَ
جَلَّ جَلالُكَ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دينَكُمْ
وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتى وَرَضيتُ لَكُمُ الاِسْلامَ
ديناً وَخَصَّصْتَ هذَا الشَّهْرَ بِيَوْمِ الْمُباهِلَةِ
الَّذى اَظْهَرْتَ حُجَّةَ الاِيمانِ عَلَى الْكُفْرِ اِظْهاراً
مُبيناً وَوَهَبْتَ لِلَّذينَ باهَلْتَ بِهِ مَقاماً مَكيناً
وَاَوْدَعْتَ فى هذَا الشَّهْرِ مِنَ الاَسْرارِ وَالْمَبارِّ
يَأْتى ذِكْرُ بَعْضِهِ بِصَحيحِ الاَخْبارِ وَصَريحِ الاِعْتِبارِ
وَجَعَلْتَهُ تَسْليمَةً عَمّا يَأْتى بَعْدَهُ مِنْ شَهْرِ
الاِمْتِحانِ فَبَدَأْتَ بِالاِحْسانِ وَالاِمْتِنانِ
قَبْلَ التَّشْريفِ بِالرِّضا بِالْبَلْوَى الزّائِدَةِ فى
جِهادِ اَهْلِ الْعُدْوانِ اَللّهُمَّ فَكَما عَرَّفْتَنا
بِشَرَفِ هذِهِ الْعَوائِدِ وَدَعَوْتَنا اِلَى الضِّيافَةِ عَلى
مُقَدَّسِ تِلْكَ الْمَوائِدِ فَطَهِّرْنا تَطْهيراً نَصْلُحُ بِهِ
لِمُوافَقَةِ اَهْلِ الطَّهارَةِ وَمُرافَقَةِ فَضْلِ الْبِشارَةِ

وهب لنا فيه ما يعجز عنه منطق العبارة لتكون فوائد رحمتك وموائد ضيافتك صافية من الاكدار ومصونة عن خطر الاعصار ومناسبة لابتدائك بالنوال قبل السؤال وابدا في ذلك بمن يستفتح بالندامة ابواب الفلاح والنجاح واشرك معنا من يعنينا امره واجمع قلوبنا على الصلاح برحمتك يا ارحم الراحمين وصاحب منهاج نوشته كه گفته اند كه هركس در وقت رويت هلال اين ماه بروے مؤمنين نظر كند بدون حساب داخل بهشت گردد وبعضے گفته اند نزد رويت هلال اين ماه بآب جارى يا فيروزه يا طلا يا نقره نظر نمايد وتفؤل نيز گفته اند وصاحب روضة الاذكار ره آورده كه سنت است كه در شب اول اين ماه دوازده ركعت نماز كرده شود باين طريق كه بخواند در هر ركعت الحمد يكبار وهر يك از قل هو الله واذا زلزلت سه بار وبعد از سلام ده بار استغفر الله واتوب اليه بگويد وده بار صلوات بفرستد انگه سجده شكر كند وحاجت خود را بخواهد وعلامه مجلسى ره آورده كه بند

معتبر از حضرت صادق ع منقول است که پدرم امام محمد باقر ع گفت
ای فرزند گرامی البته در هر شب ده اول ماه ذیحجه دو رکعت نماز بجا
آور در میان نماز مغرب و عشا و در هر رکعتے یک مرتبه سوره حمد و سوره
قل هو الله و این آیه را بخوان وَوٰعَدْنَا مُوْسٰى ثَلٰثِيْنَ لَيْلَةً
وَّاَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيْقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعِيْنَ
لَيْلَةً وَقَالَ مُوْسٰى لِاَخِيْهِ هٰرُوْنَ اخْلُفْنِيْ
فِيْ قَوْمِيْ وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيْلَ الْمُفْسِدِيْنَ
چون چنین کنی با حاجیان در ثواب حج شریک خواهی بود هر چند
بحج نروی و صاحب روضة الاذکار آورده که سنت است
که در شب دوم این ماه چهار رکعت نماز کند باین طریق که
در هر رکعت الحمد یک بار و قل هو الله احد پنجاه بار و تسبیحات
اربعه ده بار مروی است کسیکه بکند این نماز را بیامرزد خدا
گناهان او را اگرچه بعدد ریگ بیابان و برگ درختان باشند
و صاحب منهاج آورده که از رسول خدا ص منقول است
که هیچ عمل خیرے و عبادتے در نزد خدا ے تعالے از عمل و عبادت
ده روز اول ذیحجه محبوب تر و پسندیده تر نیست و نیز از حضرت
امام موسی کاظم ع مروی است که هر کس روز اول این ماه روزه بگیرد

خدا ابراے او ثواب شصت سال مذکور است و ایضاً آنحضرت ع فرمود که ہر کس نہ روز اول این ماه را روزه بدارد خدا ثواب روزه تمام عمر را براے او بنویسد و شیخ طوسی رح گفته است که از روز اول ذیحجه تا روز نہم روزه مستحب است و اگر نتواند روز اول یک روزه بدارد و روزه قضاے ماه مبارک رمضان را از اول ماه تا روز عرفه می توان گرفت چنانچه علما گفته اند و احادیث صحیحه بر آن دلالت دارد و بعضے از روایات که بر منع وارد شده است سند آنها معتبر نیست و محمول است بر تقیه شیخ طوسی رح گفته است که مستحب است که در روز اول نماز حضرت فاطمه ع را بجا آورد و در روایت شده است که آن چهار رکعت است مثل نماز حضرت امیر المومنین ع بدو سلامے و در هر رکعت بعد از الحمد پنجاه مرتبه سوره قل هو الله احد می خواند و بعد از سلام تسبیح حضرت فاطمه ع می خواند و تسبیح اینست سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلَةِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقْعَ الطَّيْرِ

فِی الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰکَذَا وَلَا هٰکَذَا غَیْرُهُ
و نماز حضرت فاطمه ع دو رکعت است و در رکعت اول بعد از
الحمد صد مرتبه انا انزلناه و در رکعت دوم صد مرتبه توحید و اگر زیاده
بعمل آورد و آن دعا را بعد از هر یک بخواند بهتر است و اگر بعد
از سلام اول تسبیح مشهور حضرت فاطمه علیها السلام را بخواند و بعد
از آن این دعا را شاید بهتر باشد و در بعضی از روایات وارد شده
است که مستحب است که در روز اول نیم ساعت پیش از زوال
دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ توحید
ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر وارد
شده است که هر که از ظالمی ترسد در روز اول ذیحجه بگوید حَسْبِی
حَسْبِی مِنْ سُؤَالِی عِلْمُكَ بِحَالِی حق تعالی
کفایت شر آن ظالم از او کند علامهٔ مجلسی ره از شیخ طوسی
و سید ابن طاوس بسندهای معتبر روایت کرده اند که حضرت
امام جعفر صادق ع در روز اول ذیحجه تا روز عرفه هر روز بعد از
نماز صبح و در وقت غروب آفتاب پیش از نماز شام این دعا
می خواندند اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ الْاَیَّامُ الَّتِی فَضَّلْتَهَا عَلَی غَیْرِهَا
مِنَ الْاَیَّامِ وَشَرَّفْتَهَا وَقَدْ بَلَّغْتَنِیهَا بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ

maablib.org

فَأَنْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَأَسْبِغْ عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ
نَعْمَائِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ فِيهَا وَأَنْ تَهْدِيَنَا فِيهَا سَبِيلَ الْهُدَىٰ
وَتَرْزُقَنَا فِيهَا التَّقْوَىٰ وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ وَالْعَمَلَ
فِيهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَىٰ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا
مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَىٰ وَيَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوَىٰ وَيَا شَاهِدَ
كُلِّ مَلَاءٍ وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنَّا فِيهَا الْبَلَاءَ وَتَسْتَجِيبَ
لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ وَتُقَوِّيَنَا فِيهَا وَتُعِينَنَا وَتُوَفِّقَنَا فِيهَا
لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَىٰ وَعَلَىٰ مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا
مِنْ طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَأَهْلِ وِلَايَتِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَهَبَ لَنَا فِيهَا الرِّضَا
إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ وَلَا تَحْرِمْنَا خَيْرَ مَا نَزَلَ فِيهَا مِنَ
السَّمَاءِ وَطَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ
وَأَوْجِبْ لَنَا فِيهَا دَارَ الْخُلُودِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَتْرُكْ لَنَا فِيهَا ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا

الّا فرّجته ولا دیناً الّا قضیته ولا غائباً الّا ادّیته و
لا حاجة من حوائج الدّنیا والاخرة الّا سهّلتها
ویسّرتها انّک علیٰ کلّ شیءٍ قدیرٌ اللّهمّ
یا عالم الخفیّات یا راحم العبرات یا مجیب
الدّعوات یا ربّ الارضین والسّموات یا
من لا تتشابه علیه الاصوات صلّ علیٰ
محمّدٍ وآل محمّدٍ واجعلنا فیها
من عتقائک وطلقائک من النّار والفائزین
بجنّتک النّاجین برحمتک یا ارحم الرّاحمین
وصلّی الله علیٰ محمّدٍ وآله اجمعین وسلّم
تسلیماً و نیز شیخ مفید و سید ابن طاوس رحمهما الله بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقرؑ روایت کرده اند کہ جبرئیلؑ از جانب خداوند جلیل
برائے حضرت عیسیٰؑ پنج دعا بهدیه آورده گفت یا عیسیٰؑ این
پنج دعا را در ده اول ماه ذیحجه بخوان بدرستیکه هیچ عبادتی
نزد حق تعالےٰ محبوب تر نیست از عبادت کردن در این ده اول دعای
اوّل اشهد ان لا اله الّا الله وحده لا شریک
له له الملک وله الحمد بیده الخیر وهو

عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ دوم اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ لَهٗ اَحَدًا صَمَدًا لَمْ یَتَّخِذْ
صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا سوم اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ لَهٗ اَحَدًا صَمَدًا
لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُوْلَدْ وَلَمْ یَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ
چهارم اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ
لَا شَرِیْكَ لَهٗ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِیْ وَ
یُمِیْتُ وَهُوَ حَیٌّ لَّا یَمُوْتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ
عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ پنجم حَسْبِیَ اللّٰهُ وَكَفٰی
سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ دَعَا لَیْسَ وَرَاءَ اللّٰهِ مُنْتَهٰی
اَشْهَدُ لِلّٰهِ بِمَا دَعَا وَاَنَّهٗ بَرِیْءٌ مِّمَّنْ تَبَرَّاَ
وَاَنَّ لِلّٰهِ الْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰی پس حواریون رح
گفتند یا روح اللہ چہ ثواب دارد کسیکہ این کلمات را بگوید
حضرت عیسیٰ فرمود کہ ہر کہ دعائے اول صد مرتبہ بخواند
عمل ہیچیک از اہل زمین بہتر از عمل او نباشد دران و در
روز قیامت حسنات او زیادہ از ہمہ کس باشد و ہر کہ دعائے
دوم صد مرتبہ بخواند چنان باشد کہ دوازدہ مرتبہ توریت و انجیل

خوانده باشد و ثواب آنها را باو بدهند حضرت عیسی گفت ای
جبرئیل ثواب خواندن توریت و انجیل چیست جبرئیل گفت
طاقت برداشتن یک حرف توریت و انجیل ندارم هر که
هر که در آسمانهای هفتگانه است از ملائکه مبعوث شده
من و اسرافیل زیرا که اسرافیل اول بنده بود که گفت لا حول
و لا قوة الا بالله و هر که دعای سوم را صد مرتبه
بخواند حق تعالی بنویسد از برای او باین دعا ده هزار
هزار حسنه و محو کند از و ده هزار هزار گناه و بلند کند از برای او
در بهشت ده هزار هزار درجه و فرود آیند از آسمان هفتاد هزار هزار
ملک که دستها برداشته باشند و صلوات فرستند بر کسیکه این کلمات
باین عدد خوانده است پس عیسی گفت که ای جبرئیل آیا
ملائکه صلوات میفرستند بر غیر پیغمبران جبرئیل گفت که هر که ایمان
آورد بآنچه پیغمبران از جانب خدا آورده اند و تغیر ندهد
شریعت ایشانرا حق تعالی ثواب پیغمبران را باو عطا میفرماید و هر که این دعای چهارم
را صد مرتبه بخواند آن دعا را استقبال نماید ملکی و بالا برد بسوی
حق تعالی پس خدا نظر رحمت کند بسوی گوینده آن دعا
برحمت و هر که خدا نظر رحمت براو کند هرگز شقی و بدعاقبت نشود پس

حضرت عیسی علیه السلام گفت یا جبرئیل ثواب دعاے پنجم چیست جبرئیل
گفت آن دعاے من است وحق تعالی مرا اجازت نداده است که ثواب
آنرا بگویم علامهٔ مجلسی رحمه الله می گوید که اگر هر روز هر یک
ازین دعا را ده مرتبه بخواند دور نیست که عمل باین روایت
کرده باشد واگر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود
ونیز شیخ و ابن بابویه و سید ابن طاؤس رضی الله عنهم
از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده اند که هر که
در هر روز از دهٔ اول ذی الحجه این تهلیلات را ده مرتبه بخواند
حق تعالی عطا کند او را بهر تهلیلی درجه در بهشت از مروارید
و یاقوت و از میان هر درجه تا درجهٔ دیگر صد ساله راه باشد رفتار
سواری که بتازد و در هر درجه شهرے بوده باشد و دران شهر قصرے
باشد از یک جوهر که دران فصیلے نباشد و در هر شهرے از ان شهرها
از انواع جواهر و غرفها و خانه ها و فرشها و کرسیها و تختها و حوریان
و نهالیها و متکاها و خوانها و خدمتگاران و درختها و نهرها و زیورها
و حلها بوده باشد که وصف کننده قادر بر وصف آنها نباشد و
چون از قبر بیرون آید از هر موئے بدن او نورے ساطع باشد
و مبادرت نمایند بسوی آن هفتاد هزار ملک و از پیش و پس و

چپ و راست او راه روند تا او را به در بهشت برسانند و چون
داخل بهشت شود او را مقدم دارند و ملائکه از عقب او روند
تا آنکه بشهرے برسند که بیرونش از یاقوت سرخ باشد و اندرونش
از زبرجد سبز و در آن شهر بوده باشد هر نعمتے که حق تعالے در
بهشت خلق فرموده است پس باو گویند اے دوست
خدا امیدا اے که این شهر چیست گوید نه و شما کیستید گویند
ما ملکے چندیم که حاضر بودیم در هنگامے که تو آن تهلیلات را
می خواندے در دنیا و این شهر و انچه دران هست از نعمتها
الهی یک ثواب تست بر خواندن آن تهلیلات و بشارت
باد ترا به بهترین از این ثواب ها و پیوسته در جوار رحمت الهی
خواهی بود در دار السلام که بلائے و غمی و مکروهے در آن
نمی باشد و نعمتها و رحمتهائے خدا هرگز از او منقطع نمی گردد و تهلیلات
اینست لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اللَّيَالِي وَالدُّهُورِ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اَمْوَاجِ الْبُحُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ
رَحْمَتُهُ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُوْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ
الشَّوْكِ وَالشَّجَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الْحَجَرِ وَالْمَدَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

عَدَدَ لَمْحِ الْعُيُوْنِ وَالْبَصَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ فِي لَيْلٍ
اِذَا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ
الرِّيَاحِ فِي الْبَرَارِيْ وَالصُّخُوْرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
مِنَ الْيَوْمِ اِلٰى يَوْمِ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ وعلامۂ مجلسی رہ
آوردہ کہ روز ترویہ روز ہشتم ذیحجہ است و روز مبارکی است
و ابن بابویہ رح از حضرت امام موسیٰ کاظم علیہ السلام
روایت کردہ است کہ حضرت رسول صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم
فرمود کہ حق تعالےٰ برگزیدہ است از روزہا چہار روز را جمعہ
و روز ترویہ و روز عرفہ و روز عید قربان و ایضاً از حضرت
امام جعفر صادق ع روایت کردہ است کہ روزہ روز ترویہ کفارہ
شصت سالہ گناہ است و شب عرفہ از لیالی متبرکہ است از
حضرت رسول خدا منقول است کہ در شب عرفہ دعا مستجاب
است و کسیکہ آن شب را بعبادت بسر آورد خدا اجر صد و
ہفتاد سال عبادت باو کرامت فرماید و آن شب مناجات
با قاضی الحاجات است و ہر کہ در آن شب توبہ کند توبہ اش
مقبول است و از حضرت صادق علیہ السلام منقول است
کہ ہر کہ در شب عرفہ یا در شبہائے جمعہ این دعا را بخواند حق تعالیٰ

گناهانش را بیامرزد اَللّٰهُمَّ یا شاهِدَ کُلِّ نَجویٰ
وَ مَوضِعَ کُلِّ شَکویٰ وَ عالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ وَ مُنتَهیٰ
کُلِّ حاجَةٍ یا مُبتَدِئاً بِالنِّعَمِ عَلَی العِبادِ یا کَریمَ
العَفوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا جَوادُ یا مَن لا یُواری
مِنهُ لَیلٌ داجٍ وَ لا بَحرٌ عَجّاجٌ وَ لا سَماءٌ ذاتُ
اَبراجٍ وَ لا ظُلَمٌ ذاتُ ارتِتاجٍ یا مَنِ الظُّلمَةُ
عِندَهُ ضِیاءٌ اَسئَلُکَ بِنُورِ وَجهِکَ الکَریمِ
الَّذی تَجَلَّیتَ بِهِ لِلجَبَلِ فَجَعَلتَهُ دَکّاً وَ خَرَّ
مُوسیٰ صَعِقاً وَ بِاسمِکَ الَّذی رَفَعتَ بِهِ السَّمٰواتِ
بِلا عَمَدٍ وَ سَطَحتَ بِهِ الاَرضَ عَلیٰ وَجهِ ماءٍ
جَمَدٍ وَ بِاسمِکَ المَکنُونِ المَخزُونِ المَکتُوبِ
الطّاهِرِ الَّذی اِذا دُعیتَ بِهِ اَجَبتَ وَ اِذا سُئِلتَ
بِهِ اَعطَیتَ وَ بِاسمِکَ السُّبُّوحِ القُدُّوسِ البُرهانِ
الَّذی هُوَ نُورٌ عَلیٰ کُلِّ نُورٍ وَ نُورٌ مِن نُورٍ یُضیءُ
مِنهُ کُلُّ نُورٍ اِذا بَلَغَ الاَرضَ انشَقَّت وَ اِذا بَلَغَ
السَّمٰواتِ فُتِحَت وَ اِذا بَلَغَ العَرشَ اهتَزَّ وَ بِاسمِکَ
الَّذی تَرتَعِدُ مِنهُ فَرائِصُ مَلٰئِکَتِکَ وَ اَسئَلُکَ

بصاد مهمله یقال اصعقت و الصعقاء [illegible]

بحق

وَبِحَقِّ جِبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ
الْمُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ
وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ وَبِالْإِسْمِ الَّذِي مَشَى بِهِ الْخِضْرُ
عَلَى قُلَلِ الْمَاءِ كَمَا مَشَى بِهِ عَلَى جَدَدِ الْأَرْضِ
وَبِاسْمِكَ الَّذِي فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسَى وَأَغْرَقْتَ
فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَأَنْجَيْتَ بِهِ مُوسَى ابْنَ عِمْرَانَ
وَمَنْ مَعَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى ابْنُ
عِمْرَانَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ
وَأَلْقَيْتَ عَلَيْهِ مَحَبَّةً مِنْكَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي
أَحْيَى بِهِ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ الْمَوْتَى وَتَكَلَّمَ فِي الْمَهْدِ
صَبِيًّا وَأَبْرَأَ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِكَ وَ
بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَ
جِبْرَئِيلُ وَمِيكَائِيلُ وَإِسْرَافِيلُ وَحَبِيبُكَ مُحَمَّدٌ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَلَائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ
وَأَنْبِيَائُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ
مِنْ أَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرَضِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ ذُو النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ

أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ
فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ
نُنْجِي الْمُؤْمِنِيْنَ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيْمِ الَّذِي دَعَاكَ
بِهِ دَاوُدُ وَخَرَّ لَكَ سَاجِدًا فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ
وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَتْكَ بِهِ اٰسِيَةُ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ
اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ
وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِيْنَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا وَبِاسْمِكَ
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ اَيُّوْبُ اِذَا حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَعَافَيْتَهُ
وَاَعْطَيْتَهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ
عِنْدِكَ وَذِكْرٰى لِلْعَابِدِيْنَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوْبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَقُرَّةَ
عَيْنِهِ يُوْسُفَ وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ وَبِاسْمِكَ
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانُ فَوَهَبْتَ لَهُ مُلْكًا
لَا يَنْبَغِي لِاَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ
وَبِاسْمِكَ الَّذِي سَخَّرْتَ بِهِ الْبُرَاقَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ

عَلَيهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إذْ قالَ تَعالىٰ سُبْحانَ الَّذِي أَسْرىٰ
بِعَبْدِهِ لَيْلاً مِنَ المَسْجِدِ الحَرامِ إلَى المَسْجِدِ الأَقْصىٰ
وَقَوْلُهُ سُبْحانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنا هٰذا وَما كُنّا لَهُ
مُقْرِنِينَ وَإنّا إلىٰ رَبِّنا لَمُنْقَلِبُونَ وَبِاسْمِكَ
الَّذِي تَنَزَّلَ بِهِ جَبْرَئِيلُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللهُ عَلَيهِ وَآلِهِ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعاكَ بِهِ آدَمُ
فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَأَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ وَأَسْئَلُكَ
بِحَقِّ القُرْآنِ العَظِيمِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيِّينَ
وَبِحَقِّ إبْراهِيمَ وَبِحَقِّ فَصْلِكَ يَوْمَ القَضاءِ وَ
بِحَقِّ المَوازِينِ إذا نُصِبَتْ وَالصُّحُفِ إذا
نُشِرَتْ وَبِحَقِّ القَلَمِ وَما جَرىٰ وَاللَّوْحِ وَما
أَحْصىٰ وَبِحَقِّ الاسْمِ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلىٰ سُرادِقِ
العَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الخَلْقَ وَالدُّنْيا وَالشَّمْسَ
وَالقَمَرَ بِأَلْفَيْ عامٍ وَأَشْهَدُ أَنْ لا إلٰهَ إلَّا اللهُ
وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ
رَسُولُهُ وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ المَخْزُونِ فِي
خَزائِنِكَ الَّذِي اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الغَيْبِ

maablib.org

عِنْدَكَ لَمْ يَظْهَرْ عَلَيْهِ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ
لَا مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا عَبْدٌ
مُصْطَفًى وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ شَقَقْتَ بِهٖ
الْبِحَارَ وَقَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَاخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَبِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِيْ وَالْقُرْاٰنِ الْعَظِيْمِ
وَبِحَقِّ كِرَامِ الْكَاتِبِيْنَ وَبِحَقِّ طٰهٰ وَيٰسٓ وَ
كٓهٰيٰعٓصٓ وَحٰمٓعٓسٓقٓ وَبِحَقِّ تَوْرٰىةِ مُوْسٰى
وَاِنْجِيْلِ عِيْسٰى وَزَبُوْرِ دَاوٗدَ وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَعَلٰى جَمِيْعِ الرُّسُلِ وَ
يَا اَهْيَا شَرَاهْيَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ تِلْكَ
الْمُنَاجَاةِ الَّتِيْ كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوْسَى
ابْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُوْرِ سَيْنَاءَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِيْ عَلَّمْتَهٗ مَلَكَ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْاَرْوَاحِ
وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ كُتِبَ عَلٰى وَرَقِ الزَّيْتُوْنِ
فَخَضَعَتِ النِّيْرَانُ لِتِلْكَ الْوَرَقَةِ فَقُلْتَ يَا نَارُ
كُوْنِيْ بَرْدًا وَّسَلَامًا وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ
كَتَبْتَهٗ عَلٰى سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَالْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَا يُحْفِيْهِ

سَائِلٍ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ يَا مَنْ بِهِ يُسْتَغَاثُ وَ
إِلَيْهِ يُلْجَأُ أَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ
وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ
وَجَدِّكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الْعُلَى
اَللّٰهُمَّ رَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَتْ وَالسَّمَاءِ وَمَا أَظَلَّتْ
وَالْأَرْضِ وَمَا أَقَلَّتْ وَالشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّتْ
وَالْبِحَارِ وَمَا جَرَتْ وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ
وَبِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِيِّينَ
وَالْكَرُّوبِيِّينَ وَالْمُسَبِّحِينَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
لَا يَفْتُرُونَ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ
وَلِيٍّ يُنَادِيكَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَتَسْتَجِيبُ
لَهُ دُعَاءَهُ يَا مُجِيبُ أَسْئَلُكَ بِهٰذِهِ الْأَسْمَاءِ
وَبِهٰذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا
وَمَا أَخَّرْنَا وَمَا أَسْرَرْنَا وَمَا أَعْلَنَّا وَمَا أَبْدَيْنَا
وَمَا أَخْفَيْنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا
حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا قُوَّةَ كُلِّ

ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ
يَا مُونِسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ
يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ
يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ
يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ
الْمَهْمُومِينَ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِينَ
يَا مُنْتَهٰى غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ
الْمُضْطَرِّينَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ
الْعَالَمِينَ يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِينَ
يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ يَا اَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا
اَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا اَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي
تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ
السَّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ
وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ قَطْرَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ

الَّتِي تَجْلِبُ الشِّقَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ
الْهَوَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ
وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا
اللهُ وَاحْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَبِعَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ
خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجاً وَمَخْرَجاً
وَيُسْراً وَأَنْزِلْ يَقِينَكَ فِي صَدْرِي وَرَجَاءَكَ
فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ اللّٰهُمَّ احْفَظْنِي
وَعَافِنِي فِي مَقَامِي هٰذَا وَاصْحَبْنِي فِي
لَيْلِي وَنَهَارِي وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي
وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ
تَحْتِي وَيَسِّرْ لِيَ السَّبِيلَ وَأَحْسِنْ لِيَ التَّيْسِيرَ
وَلَا تَخْذُلْنِي فِي الْعَسِيرِ وَاهْدِنِي يَا خَيْرَ دَلِيلٍ
وَلَا تَكِلْنِي إِلَىٰ نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَلَقِّنِي كُلَّ
سُرُورٍ وَاقْلِبْنِي إِلَىٰ أَهْلِي بِالْفَلَاحِ وَالنَّجَاحِ
مَحْبُوراً فِي الْعَاجِلِ وَالْآجِلِ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَأَوْسِعْ
عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ

وَاَجِرْنِی مِنْ عَذَابِکَ وَنَارِکَ وَاقْلِبْنِی اِذْ تَوَفَّیْتَنِیْ
اِلٰی جَنَّتِکَ بِرَحْمَتِکَ اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُبِکَ
مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِکَ وَمِنْ تَحْوِیْلِ عَافِیَتِکَ
وَمِنْ حُلُوْلِ نَقِمَتِکَ وَمِنْ نُزُوْلِ عَذَابِکَ
وَاَعُوْذُبِکَ مِنْ جَھْدِ الْبَلَآءِ وَدَرْکِ الشَّقَآءِ
وَمِنْ سُوْٓءِ الْقَضَآءِ وَشَمَاتَةِ الْاَعْدَآءِ وَمِنْ شَرِّ
مَا یَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِی الْکِتَابِ
الْمُنْزَلِ اَللّٰھُمَّ لَا تَجْعَلْنِیْ مِنَ الْاَشْرَارِ وَلَا مِنْ
اَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَحْرِمْنِیْ صُحْبَةَ الْاَخْیَارِ وَ
اَحْیِنِیْ حَیٰوةً طَیِّبَةً وَّتَوَفَّنِیْ وَفَاةً طَیِّبَةً تُلْحِقُنِیْ
بِالْاَبْرَارِ وَارْزُقْنِیْ مُرَافَقَةَ الْاَنْبِیَآءِ فِیْ مَقْعَدِ
صِدْقٍ عِنْدَ مَلِیْکٍ مُّقْتَدِرٍ اَللّٰھُمَّ لَکَ الْحَمْدُ
عَلٰی حُسْنِ بَلَآئِکَ وَصُنْعِکَ وَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی
الْاِسْلَامِ وَالسُّنَّةِ یَا رَبِّ کَمَا ھَدَیْتَھُمْ لِدِیْنِکَ
وَعَلَّمْتَھُمْ کِتَابَکَ فَاھْدِنَا وَعَلِّمْنَا وَلَکَ
الْحَمْدُ عَلٰی حُسْنِ بَلَآئِکَ وَصُنْعِکَ عِنْدِیْ
خَاصَّةً کَمَا خَلَقْتَنِیْ فَاَحْسَنْتَ خَلْقِیْ وَ

علمتنی فاحسنت تعلیمی وھدیتنی فاحسنت ھدایتی فلک
الحمد علی انعامک علی قدیما وحدیثا
فکم من کرب یا سیدی قد فرجتہ وکم من غم
یا سیدی قد نفستہ وکم من ھم یا سیدی
قد کشفتہ وکم من بلاء یا سیدی
قد صرفتہ وکم من عیب یا سیدی
قد سترتہ فلک الحمد علی کل حال فی
کل مثوی وزمان ومنقلب ومقام وعلی ھذہ الحال
وکل حال اللھم اجعلنی من افضل عبادک
نصیبا فی ھذا الیوم تقسمہ او ضر تکشفہ
او سوء تصرفہ او بلاء تدفعہ او خیر تسوقہ او
رحمۃ تنشرھا او عافیۃ تلبسھا فانک علی
کل شیء قدیر وبیدک خزائن السموات والارض
وانت الواحد الکریم المعطی الذی لا یرد
سائلہ ولا یخیب املہ ولا ینقص نائلہ و
لا ینفد ما عندہ بل یزداد کثرۃ وطیبا وعطاء
وجودا وارزقنی من خزائنک التی لا تفنی

وَمِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ اِنَّ عَطَایَكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُوراً
وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ و سید ابن طاوس رح در کتاب
اقبال آورده که عبد الله مسعود رض گفت که هر بنده دعا کند
در شب عرفه باین دعا هزار مرتبه عطا می کند خدای تعالی
او را هر چیز را که سوال می کند ازو مگر آنکه قطع رحمی را خواهد یا گناه
دعا اینست سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی السَّمَاءِ عَرْشُهٗ سُبْحَانَ
الَّذِیْ فِی الْاَرْضِ سَطْوَتُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ
فِی الْبَحْرِ سَبِیْلُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی النَّارِ سُلْطَانُهٗ
سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی الْجَنَّةِ رَحْمَتُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ
فِی الْقُبُوْرِ قَضَاءُهٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی الْهَوَاءِ رُوْحُهٗ
سُبْحَانَ الَّذِیْ رَفَعَ السَّمَاءَ سُبْحَانَ الَّذِیْ
وَضَعَ الْاَرْضَ سُبْحَانَ الَّذِیْ لَا مَلْجَاءَ وَلَا
مَنْجَا مِنْهُ اِلَّا اِلَیْهِ و گفته شد بعبد الله مسعود رض که آیا این را
از پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم مروی است گفت بلی
علامه مجلسی رح آورده که احادیث بسیار در فضیلت
زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در شب و روز عرفه

وارد

وارد شده است و زیارت آنحضرت در اعمال رجب گذشت
و در باب هفتم مع فضائل انشاء الله تعالی ذکر کرده خواهد
شد اما روز عرفه از اعیاد عظیمه است و کسیکه توفیق یابد
که در عرفات باشد ادعیه و اعمال برای او بسیار وارد شده است و بهترین
اعمال درین روز دعاست حتی مستحب است که جمع
کنند میان نماز ظهر و عصر در اول وقت و نافله و اذان عصر
ساقط می شود و بعد از نماز عصر مشغول دعا باید شد تا
شام و دعا از برای برادران مومن از زنده و مرده بسیار
باید کرد چنانچه در حدیث صحیح منقول است که ابراهیم ابن
هاشم گفت که من عبدالله بن جندب را دیدم در موقف عرفات
و حال هیچکس را از و بهتر ندیدم پیوسته دستهای خود را بسوی
آسمان بلند کرده بود و آب دیده اش بر رویش جاری بود
تا بزمین میرسید چون مردم فارغ شدند گفتم وقوف هیچکس را بهتر
از وقوف تو ندیدم گفت بخدا سوگند که دعا نکردم مگر برای
برادران مومن خود زیرا که از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
شنیدم که هر که دعا کند برای برادر مومن خود در غیبت او از
عرش ندا از برای او میرسد که از برای تو صد هزار برابر او

باو پس من نخواستم که دست بردارم از صد هزار برابر دعای ملک
که البته مستجاب است برای یک دعای خود که نمیدانم مستجاب
خواهد شد یا نه واگر کسے توفیق یابد که در روز عرفه در تحت قبر
مقدسهٔ حضرت امام حسین علیه السّلام باشد ثوابش کمتر
از کسیکه در عرفات باشد نخواهد بود بلکه زیاده است چنانچه از
حضرت امام جعفر صادق ع منقول است که هر که در روز عرفه
بزیارت آنحضرت ع برود و حق او را بشناسد و او را امام واجب
الاطاعت داند بنویسد حق تعالے برا ے وثواب دو
هزار حج و دو هزار عمرهٔ مقبوله و هزار جهاد که با پیغمبر مرسل باشد یا با
امام عادل راوی گفت کجا است ثواب وقوف عرفات
حضرت ع از روی غضب بسوی او نظر کرد و فرمود بدرستیکه
بندهٔ مومن چون در روز عرفه نزد قبر آنحضرت ع حاضر شود و در
نهر فرات غسل کند و متوجه زیارت آنحضرت علیه السلام شود
هر گام که برمیدارد ثواب یک حج و یک عمره بجهت او نوشته
می شود و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه حق سبحانه و تعالے
اول نظر رحمت بسوی زوار حضرت امام حسین علیه السلام
می کند و گناهان ایشان را می آمرزد و حاجات ایشان را بر می آرد

وبعد از آن متوجه اهل عرفات می شود زیرا که در میان زوار آنحضرت ع
حرامزاده و فرزند زنا نیست و در میان عرفات هست و کسیکه توفیق
هیچیک از اینها نیافته باشد باید که در سائر بلاد غسل کند و در مجمع
مومنان حاضر شود و زیارت آنحضرت ع بجا آورد و اگر در بام بلندی
یا صحراے گشاده باشد بهتر است پس مشغول دعا شوند و تا شام
مشغول ذکر و دعا باشند تا در ثواب آنها شریک گردند چنانچه از
حضرت صادق ع منقول است و احادیث در باب روزهٔ روز عرفه مختلف
است و اکثر علما جمع میان احادیث باین روش کرده اند که اگر اشتباهی
در ماه نباشد و از دعا کردن ضعیف نگرداند سنت است
والا مکروه است یعنی ثوابش کمتر است و در روایتی واقع شده
است که روزهٔ روز عرفه برابر است با روزهٔ یکسال و اگر اشتباهی
در ماه باشد یا با روزه از دعا ضعیف شود روزه نه گرفتن بهتر است
و از حضرت صادق ع منقول است که هر که در روز عرفه پیش از
آنکه متوجه دعا شود دو رکعت نماز بکند در زیر آسمان و اعتراف
کند نزد خدا بگناهان خود و اقرار کند بخطاهاے خود فائز گردد بثواب
اهل عرفات و گناه گذشته و آینده اش آمرزیده شود و شیخ مفید رح
این نماز را بعد از نماز عصر ذکر کرده است و گفته که این نماز مخصوص

جمعی است که در اطراف باشند و در عرفات نباشند و در حدیث
معتبر از حضرت صادق منقول است که چون خواهد مشغول دعا
شود اول صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه
سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه قل هو الله احد
و صد مرتبه سوره انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر فرمود که
که صد مرتبه آیة الکرسی بخواند و صد مرتبه لا حول و لا قوة
الا بالله بگوید و صد مرتبه اللّهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
پس مشغول دعا شود و بهترین دعاها دعای صحیفه کامله است از را
با خضوع و خشوع و تانی در وقت بخواند که مشتمل است بر جمیع
مطالب دنیا و آخرت و شیخ طوسی رحمه الله بسند معتبر از حضرت
صادق روایت کرده است که حضرت رسولخدا با حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام میگفت میخواهی ترا تعلیم کنم دعای روز عرفه را و آن دعای پیغمبران
پیش از من است میگوئی لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ لَهٗ لَهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِیْ وَ یُمِیْتُ وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوْتُ
بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
كَالَّذِیْ تَقُوْلُ وَخَیْرًا مِمَّا نَقُوْلُ وَ فَوْقَ مَا یَقُوْلُ
الْقَائِلُوْنَ اَللّٰهُمَّ لَكَ صَلٰوتِیْ وَ نُسُكِیْ وَمَحْیَایَ وَ

مماتی ولک براءتی وبک حولی ومنک قوتی اللهم انی
اعوذ بک من الفقر ومن وسواس الصدر ومن
شتات الامر ومن عذاب القبر اللهم انی
اسئلک خیر الریاح واعوذ بک من شر ماتجیٔ
به الریاح واسئلک خیر اللیل وخیر النهار اللهم
اجعل فی قلبی نورا وفی سمعی نورا وفی بصری
نورا وفی لحمی نورا وفی دمی وعظامی وعروقی
ومقامی ومقعدی ومدخلی ومخرجی نورا
واعظم لی نورا یارب یوم القاک انک
علی کل شیٔ قدیر وشیخ بهائی رح در جامع عباسی
آورده که غسل کردن درین روز سنت است وعلامه
حلی رح در کتاب تحریر نیز همین طور بیان غسل نوشته اند
وعلامه مجلسی رح از حضرت امام رضا علیه السلام آورده
که این دعا را در روز عرفه بخواند اللهم کما سترت علی
مالم اعلم فاغفرلی ما تعلم وکما وسعنی
علمک فلیسعنی علمک وکما بدأتنی
بالاحسان فاتم نعمتک بالغفران وکما اکرمتنی

بمعرفتك فاشفعها بمغفرتك وكما عرفتني وحدانيتك فاكرمني بطاعتك وكما عصمتني مما لم اكن اعتصم منه الا بعصمتك فاغفر لي ما لو شئت عصمتني منه يا جواد يا كريم يا ذا الجلال والاكرام **ونيز** از حضرت امام موسی کاظم این دعا منقول است اللهم اني عبدك وابن عبدك ان تعذبني فبامور قد سلفت مني وانا بين يديك برمتي وان تعف عني فاهل العفو انت يا اهل العفو يا احق من عفي اغفر لي ولاخواني **ونيز** از جمله دعاهای مشهور روز عرفه دعای حضرت سید الشهدا امام حسین علیه السلام است بشر و بشیر پسران غالب اسدی روایت کرده اند که پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آنحضرت بودیم پس از خیمه خود بیرون آمدند با گروهی از اهلبیت و فرزندان و شیعیان خود به نهایت تذلل و خشوع پس از جانب چپ کوه استادند و روی مبارک را بسوی کعبه گردانیدند و دستها را برابر روی برداشتند مانند کسی که با نهایت مذلت و مسکنت طعام طلبد و این دعا را

فوائد بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي ليس
لقضائه دافع ولا لعطائه مانع ولا كصنعه صنع
صانع وهو الجواد الواسع فطر اجناس البدائع
واتقن بحكمته الصنائع ولا تخفى عليه الطلائع
ولا تضيع عنده الودائع جازي كل صانع و
رائش كل قانع وراحم كل ضارع ومنزل المنافع
والكتاب الجامع بالنور الساطع وهو للدعوات
سامع وللمطيعين نافع وللدرجات رافع
وللكربات دافع وللجبابرة قامع وراحم
عبرة كل ضارع ودافع ضرعة كل ضارع فلا
اله غيره ولا شيء يعدله وليس كمثله
شيء وهو السميع البصير اللطيف الخبير
وهو على كل شيء قدير اللهم اني ارغب اليك
واشهد بالربوبية لك مقرا بانك ربي وان
اليك مردي ابتدأتني بنعمتك قبل ان اكون
شيئا مذكورا وخلقتني من التراب ثم اسكنتني
الاصلاب آمنا لريب المنون واختلاف

الدهور فلم ازل ظاعنا من صلب الى رحم
في تقادم الايام الماضية والقرون الخالية
لم تخرجني لرأفتك بي ولطفك لي واحسانك
اليّ في دولة ايام الكفرة الذين نقضوا عهدك
وكذبوا رسلك لكنك اخرجتني رأفة منك
وتحننا عليّ للذي سبق لي من الهدى الذي
يسرتني وفيه انشأتني ومن قبل ذلك رؤفت
بي بجميل صنعك وسوابغ نعمتك
فابتدعت خلقي من مني يمنى ثم اسكنتني
في ظلمات ثلث بين لحم وجلد ودم
ولم تشهدني بخلقي ولم تجعل اليّ شيئا
من امري ثم اخرجتني الى الدنيا تاما سويا
وحفظتني في المهد طفلا صبيا ورزقتني
من الغذاء لبنا مريا وعطفت عليّ
قلوب الحواضن وكفلتني الامهات الرواحم
وكلاتني من طوارق الجان وسلمتني
من الزيادة والنقصان فتعاليت يا رحيم يا

رحمن

رَحْمٰنِ حَتّٰى اِذَا اسْتَهَلَّتْ نَاطِقًا بِالْكَلَامِ اَتْمَمْتَ عَلَيَّ سَوَابِغَ الْاِنْعَامِ فَرَبَّيْتَنِي زَائِدًا فِي كُلِّ عَامٍ حَتّٰى اِذَا كَمُلَتْ فِطْرَتِي وَاعْتَدَلَتْ سَرِيرَتِي اَوْجَبْتَ عَلَيَّ حُجَّتَكَ بِاَنْ اَلْهَمْتَنِي مَعْرِفَتَكَ وَرَوَّعْتَنِي بِعَجَائِبِ فِطْرَتِكَ وَاَنْطَقْتَنِي لِمَا ذَرَأْتَ فِي سَمَائِكَ وَاَرْضِكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ وَنَبَّهْتَنِي لِذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَوَاجِبِ طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ وَفَهَّمْتَنِي مَا جَاءَتْ بِهٖ رُسُلُكَ وَيَسَّرْتَ لِي تَقَبُّلَ مَرْضَاتِكَ وَمَنَنْتَ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذٰلِكَ بِعَوْنِكَ وَلُطْفِكَ ثُمَّ اِذْ خَلَقْتَنِي مِنْ حُرِّ الثَّرٰى لَمْ تَرْضَ لِي يَا اِلٰهِي بِنِعْمَةٍ دُوْنَ اُخْرٰى وَرَزَقْتَنِي مِنْ اَنْوَاعِ الْمَعَاشِ وَصُنُوفِ الرِّيَاشِ بِمَنِّكَ الْعَظِيْمِ عَلَيَّ وَاِحْسَانِكَ الْقَدِيْمِ اِلَيَّ حَتّٰى اِذَا اَتْمَمْتَ عَلَيَّ جَمِيْعَ النِّعَمِ وَصَرَفْتَ عَنِّي كُلَّ النِّقَمِ لَمْ يَمْنَعْكَ جَهْلِي وَجُرْأَتِي عَلَيْكَ اَنْ دَلَلْتَنِي عَلٰى مَا يُقَرِّبُنِي اِلَيْكَ وَوَفَّقْتَنِي لِمَا يُزْلِفُنِي لَدَيْكَ فَاِنْ دَعَوْتُكَ اَجَبْتَنِي وَاِنْ سَئَلْتُكَ اَعْطَيْتَنِي

وَلَئِنْ أَطَعْتُكَ شَكَرْتَنِي وَلَئِنْ شَكَرْتُكَ
زِدْتَنِي كُلُّ ذٰلِكَ إِكْمَالٌ لِأَنْعُمِكَ
عَلَيَّ وَإِحْسَانِكَ إِلَيَّ فَسُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ
مِنْ مُبْدِئٍ مُعِيدٍ حَمِيدٍ مَجِيدٍ
تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَعَظُمَتْ آلَاؤُكَ فَأَيَّ
نِعْمَةٍ يَا إِلٰهِي أُحْصِي عَدَداً وَذِكْراً أَمْ أَيَّ
عَطَايَاكَ أَقُومُ بِهَا شُكْراً وَهِيَ يَا رَبِّ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ
يُحْصِيَهَا الْعَادُّونَ أَوْ يَبْلُغَ عِلْماً بِهَا الْحَافِظُونَ ثُمَّ
مَا دَرَأْتَ وَصَرَفْتَ عَنِّي اللّٰهُمَّ مِنَ الضُّرِّ وَالضَّرَّاءِ
أَكْثَرُ مِمَّا ظَهَرَ لِي مِنَ الْعَافِيَةِ وَالسَّرَّاءِ وَأَنَا أَشْهَدُ
يَا إِلٰهِي بِحَقِيقَةِ إِيمَانِي وَعَقْدِ عَزَمَاتِ يَقِينِي
وَخَالِصِ صَرِيحِ تَوْحِيدِي وَبَاطِنِ مَكْنُونِ ضَمِيرِي
وَعَلَائِقِ مَجَارِي نُورِ بَصَرِي وَأَسَارِيرِ صَفْحَةِ جَبِينِي
وَخُرْقِ مَسَارِبِ نَفْسِي وَخَذَارِيفِ مَارِنِ
عِرْنِينِي وَمَسَارِبِ صِمَاخِ سَمْعِي وَمَا ضُمَّتْ
وَأُطْبِقَتْ عَلَيْهِ شَفَتَايَ وَحَرَكَاتِ لَفْظِ
لِسَانِي وَمَغْرَزِ حَنَكِ فَمِي وَفَكِّي وَمَنَابِتِ

نِعَمِكَ

أَضْرَاسِي وَبُلُوغِ حَبَائِلِ بَارِعِ عُنُقِي وَمَسَاغِ
مَأْكَلِي وَمَطْعَمِي وَمَشْرَبِي وَحِمَالَةِ أُمِّ رَاسِي
وَجُمَلِ حَمَائِلِ حَبْلِ وَتِينِي وَمَا اشْتَمَلَ عَلَيْهِ
تَامُورُ صَدْرِي وَنِيَاطُ حِجَابِ قَلْبِي وَأَفْلَاذُ
حَوَاشِي كَبِدِي وَمَا حَوَتْهُ شَرَاسِيفُ
أَضْلَاعِي وَحِقَاقُ مَفَاصِلِي وَأَطْرَافُ
أَنَامِلِي وَقَبْضُ عَوَامِلِي وَلَحْمِي وَدَمِي
وَشَعْرِي وَبَشَرِي وَعَصَبِي وَقَصَبِي وَ
عِظَامِي وَمُخِّي وَعُرُوقِي وَجَمِيعُ جَوَارِحِي
وَمَا انْتَسَجَ عَلَى ذٰلِكَ أَيَّامَ رِضَاعِي وَمَا
أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّي وَنَوْمِي وَيَقْظَتِي وَسُكُونِي
وَحَرَكَاتُ رُكُوعِي وَسُجُودِي
أَنْ لَوْ حَاوَلْتُ وَاجْتَهَدْتُ مَدَى الْأَعْصَارِ
وَالْأَحْقَابِ لَوْ عُمِّرْتُهَا أَنْ أُؤَدِّيَ شُكْرَ وَاحِدَةٍ
مِنْ أَنْعُمِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ذٰلِكَ إِلَّا بِمَنِّكَ
الْمُوجِبِ عَلَيَّ شُكْرًا أَنِفًا جَدِيدًا وَثَنَاءً طَارِفًا
عَتِيدًا أَجَلْ وَلَوْ حَرَصْتُ أَنَا وَالْعَادُّونَ مِنْ

أَنَا مِلُكَ أَنْ نُحْصِيَ مَكَانِيَ أَنْعَامِكَ سَالِفَةً وَ
آنِفَةً لَمَا حَصَرْنَاهُ عَدَداً وَلَا أَحْصَيْنَاهُ
أَبَداً هَيْهَاتَ أَنَّى ذَٰلِكَ وَأَنْتَ الْمُخْبِرُ عَنْ
نَفْسِكَ فِي كِتَابِكَ النَّاطِقِ وَالنَّبَاءِ الصَّادِقِ
وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا صَدَقَ
كِتَابُكَ اَللّٰهُمَّ وَنَبَاؤُكَ وَبَلَّغَتْ أَنْبِيَاؤُكَ وَ
رُسُلُكَ وَمَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ وَحْيِكَ
وَشَرَعْتَ لَهُمْ مِنْ دِيْنِكَ غَيْرَ أَنِّي يَا إِلٰهِي
أَشْهَدُ بِجِدِّي وَجَهْدِي وَمَبَالِغِ طَاقَتِي
وَوُسْعِي وَأَقُولُ مُوقِناً مُؤْمِناً أَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً فَيَكُونَ مَوْرُوثاً وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ فَيُضَادَّهُ فِيمَا ابْتَدَعَ
وَلَا وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ فَيُرْفِدَهُ فِيمَا صَنَعَ سُبْحَانَهُ
سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا
اللّٰهُ لَفَسَدَتَا وَتَفَطَّرَتَا فَسُبْحَانَ اللّٰهِ الْوَاحِدِ
الْحَقِّ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ أَلْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْداً يَعْدِلُ

حمد ملائکته المقربین و انبیائه المرسلین
و صلی الله علی خیرته من خلقه محمد خاتم
النبیین و اله الطیبین الطاهرین المخلصین
پس شروع فرمود آنحضرت در سوال و اهتمام نمود در دعا
و آب از دیده هائے مبارکش جاری بود پس گفت
اللهم اجعلنی اخشاک کانی اراک و اسعدنی
بتقویک و لا تشقنی بمعصیتک و خرلی فی
قضائک و بارک لی فی قدرک حتی لا احب
تعجیل ما اخرت و لا تاخیر ما عجلت اللهم
اجعل غنای فی نفسی و الیقین فی قلبی و الاخلاص
فی عملی و النور فی بصری و البصیرة فی دینی
و متعنی بجوارحی و اجعل سمعی و بصری الوارثین
منی و انصرنی علی من ظلمنی و ارنی فیه ماربی
و ثاری و اقر بذلک عینی اللهم اکشف کربتی و استر
عورتی و اغفر لی خطیئتی و اخسا شیطانی
و فک رهانی و اجعل لی یا الهی الدرجة العلیا
فی الاخرة اللهم لک الحمد کما خلقتنی فجعلتنی

سَمِيعاً بَصِيراً وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي حَيّاً
سَوِيّاً رَحْمَةً لِي وَكُنْتَ عَنْ خَلْقِي غَنِيّاً رَبِّ بِمَا بَرَأْتَنِي
فَعَدَّلْتَ فِطْرَتِي رَبِّ بِمَا أَنْشَأْتَنِي فَأَحْسَنْتَ صُورَتِي
يَا رَبِّ بِمَا أَحْسَنْتَ لِي وَفِي نَفْسِي عَافَيْتَنِي رَبِّ
بِمَا كَلَأْتَنِي وَوَفَّقْتَنِي رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ
فَهَدَيْتَنِي رَبِّ بِمَا آوَيْتَنِي وَمِنْ كُلِّ خَيْرٍ آتَيْتَنِي
وَأَعْطَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَطْعَمْتَنِي وَسَقَيْتَنِي رَبِّ
بِمَا أَغْنَيْتَنِي وَأَقْنَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَعَنْتَنِي
وَأَعْزَزْتَنِي رَبِّ بِمَا أَلْبَسْتَنِي مِنْ ذِكْرِكَ الصَّافِي
وَيَسَّرْتَ لِي مِنْ صُنْعِكَ الْكَافِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِنِّي عَلَى بَوَائِقِ الدُّهُورِ وَصُرُوفِ
الْأَيَّامِ وَاللَّيَالِي وَنَجِّنِي مِنْ أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَكُرُبَاتِ
الْآخِرَةِ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ
اَللّٰهُمَّ مَا أَخَافُ فَاكْفِنِي وَمَا أَحْذَرُ فَقِنِي وَفِي
نَفْسِي وَدِينِي فَاحْرُسْنِي وَفِي سَفَرِي فَاحْفَظْنِي
وَفِي أَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي فَاخْلُفْنِي وَفِيمَا رَزَقْتَنِي
فَبَارِكْ لِي وَفِي نَفْسِي فَذَلِّلْنِي وَفِي أَعْيُنِ النَّاسِ

تعظمنی و من شر الجن و الانس فسلمنی و بذنوبی فلا تفضحنی و بسریرتی فلا تخزنی و بعملی فلا تبتلنی و نعمک فلا تسلبنی و الی غیرک فلا تکلنی الٰهی الی من تکلنی الی القریب یقطعنی ام الی البعید یتجهمنی ام الی المستضعفین لی و انت ربی و ملیک امری اشکو الیک غربتی و بعد داری و هوانی علی من ملکته امری اللهم فلا تحلل غضبک فان لم تکن غضبت علی فلا ابالی سواک غیر ان عافیتک اوسع لی فاسئلک بنور وجهک الذی اشرقت له الارض و السمٰوات و انکشفت به الظلمات و صلح علیه امر الاولین و الاخرین ان لا تمیتنی علی غضبک و لا تنزل بی سخطک لک العتبی حتی ترضی قبل ذلک لا اله الا انت رب البلد الحرام و المشعر الحرام و البیت العتیق الذی احللته البرکة و جعلته للناس امنة یا من عفی عن العظیم من الذنوب بحلمه یا من

أَسْبَغَ النِّعْمَةَ بِفَضْلِهِ يَا مَنْ أَعْطَى الْجَزِيلَ بِكَرَمِهِ
يَا عُدَّتِي فِي شِدَّتِي يَا صَاحِبِي فِي وَحْدَتِي يَا
غِيَاثِي فِي كُرْبَتِي يَا مُونِسِي فِي حُفْرَتِي يَا وَلِيَّ
نِعْمَتِي يَا اِلٰهِي وَاِلٰهَ اٰبَائِي اِبْرَاهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ
وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ جِبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ
وَاِسْرَافِيلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
وَاٰلِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَمُنْزِلَ التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ
وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَمُنَزِّلَ كٓهٰيٰعٓصٓ وَ
طٰهٰ وَيٰسٓ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيمِ اَنْتَ كَهْفِي حِينَ
تُعْيِينِي الْمَذَاهِبُ فِي سَعَتِهَا وَتَضِيقُ عَلَيَّ الْاَرْضُ
بِرُحْبِهَا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَ
اَنْتَ مُقِيلُ عَثْرَتِي وَلَوْلَا سَتْرُكَ اِيَّايَ لَكُنْتُ
مِنَ الْمَفْضُوحِينَ وَاَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَى
الْاَعْدَاۤءِ وَلَوْلَا نَصْرُكَ اِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ
الْمَغْلُوبِينَ يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالسُّمُوِّ
وَالرِّفْعَةِ فَاَوْلِيَاۤؤُهُ بِعِزِّهِ يَعْتَزُّونَ يَا مَنْ
جَعَلَتْ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمَذَلَّةِ عَلٰى اَعْنَاقِهِمْ

نهم من سطواته خائفون تعلم خائنة الاعين
وما تخفى الصدور وغيب ما تأتى به الازمان
فالله هو يا من لا يعلم كيف هو الا هو يا من لا
يعلم ما يعلمه الا هو يا من كبس الارض
على الماء وسد الهواء بالسماء يا من له اكرم
الاسماء يا ذا المعروف الذى لا ينقطع ابدا
يا مقيض الركب ليوسف فى البلد القفر
ومخرجه من الجب وجاعله بعد العبودية
ملكا يا راد يوسف على يعقوب بعد ان
ابيضت عيناه من الحزن فهو كظيم
يا كاشف الضر والبلاء عن ايوب يا ممسك
يد ابراهيم من الذبح عن ابنه بعد ان كبر سنه
وفنى عمره يا من استجاب لزكريا فوهب له يحيى و
لم يدعه فردا وحيدا يا من اخرج يونس من بطن الحوت
يا من فلق البحر لبنى اسرائيل فانجاهم وجعل فرعون
وجنوده من المغرقين يا من ارسل الرياح مبشرات
بين يدى رحمته يا من لم يعجل على من عصاه

مِنْ خَلْقِهِ يَا مَنِ اسْتَنْقَذَ السَّحَرَةَ مِنْ بَعْدِ طُولِ
الْجُحُوْدِ وَقَدْ غَدَوْا فِيْ نِعْمَتِهِ يَاكُلُوْنَ رِزْقَهُ وَيَعْبُدُوْنَ
غَيْرَهُ وَقَدْ حَادُّوْهُ وَنَادُّوْهُ وَكَذَّبُوْا رُسُلَهُ
يَا اَللهُ يَا بَدِيْءُ لَا بَدْءَ لَكَ يَا دَائِمًا لَا نَفَادَ لَكَ
يَا حَيُّ حِيْنَ لَا حَيَّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتٰى يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ
عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ يَا مَنْ قَلَّ لَهُ شُكْرِيْ
فَلَمْ يَحْرِمْنِيْ وَعَظُمَتْ عِنْدَهُ خَطِيْئَتِيْ فَلَمْ
يَفْضَحْنِيْ وَرَاٰنِيْ عَلَى الْمَعَاصِيْ فَلَمْ يَخْذُلْنِيْ يَا
مَنْ حَفِظَنِيْ فِيْ صِغَرِيْ يَا مَنْ رَزَقَنِيْ فِيْ كِبَرِيْ
يَا مَنْ اَيَادِيْهِ عِنْدِيْ لَا تُحْصٰى يَا مَنْ نِعَمُهُ
عِنْدِيْ لَا تُجَازٰى يَا مَنْ عَارَضَنِيْ بِالْخَيْرِ
وَالْاِحْسَانِ وَعَارَضْتُهُ بِالْاِسَاءَةِ وَالْعِصْيَانِ
يَا مَنْ هَدَانِيْ بِالْاِيْمَانِ قَبْلَ اَنْ اَعْرِفَ شُكْرَ
الْاِمْتِنَانِ يَا مَنْ دَعَوْتُهُ مَرِيْضًا فَشَفَانِيْ وَ
عُرْيَانًا فَكَسَانِيْ وَجَائِعًا فَاَطْعَمَنِيْ وَعَطْشَانًا
فَاَرْوَانِيْ وَذَلِيْلًا فَاَعَزَّنِيْ وَجَاهِلًا فَعَرَّفَنِيْ وَ
وَحِيْدًا فَكَثَّرَنِيْ وَغَائِبًا فَرَدَّنِيْ وَمُقِلًّا فَاَغْنَانِيْ وَ

منتصراً فنصرني وغنياً فلم يسلبني وامسكت عن
جميع ذلك فابتدأتني فلك الحمد يا من اقال
عثرتي ونفس كربتي واجاب دعوتي وستر
عورتي وغفر ذنوبي وبلغني طلبتي ونصرني
على عدوي وان اعد نعمك ومننك و
كرائم منحك لا احصيها يا مولاي انت الذي
انعمت انت الذي احسنت انت الذي اجملت انت الذي
افضلت انت الذي مننت انت الذي اكملت
انت الذي رزقت انت الذي وفقت
انت الذي اعطيت انت الذي اغنيت
انت الذي اقنيت انت الذي اويت
انت الذي كفيت انت الذي هديت انت الذي
عصمت انت الذي سترت انت الذي غفرت انت الذي اقلت
انت الذي مكنت انت الذي اعززت
انت الذي اعنت انت الذي عضدت
انت الذي ايدت انت الذي نصرت
انت الذي شفيت انت الذي عافيت

maablib.org

أَنْتَ الَّذِي أَكْرَمْتَ تَبَارَكْتَ رَبِّي وَ
تَعَالَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ دَائِماً وَلَكَ الشُّكْرُ
وَاصِباً ثُمَّ أَنَا يَا إِلٰهِي الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِي
فَاغْفِرْهَا لِي أَنَا الَّذِي أَسَأْتُ أَنَا الَّذِي
أَنَا الَّذِي أَغْفَلْتُ أَنَا الَّذِي جَهِلْتُ أَنَا الَّذِي أَخْطَأْتُ
هَمَمْتُ أَنَا الَّذِي سَهَوْتُ أَنَا الَّذِي
أَنَا الَّذِي تَعَمَّدْتُ أَنَا الَّذِي وَعَدْتُ أَنَا الَّذِي اعْتَمَدْتُ
أَخْلَفْتُ أَنَا الَّذِي نَكَثْتُ أَنَا الَّذِي
أَنَا يَا إِلٰهِي أَعْتَرِفُ بِنِعْمَتِكَ عِنْدِي وَ أَبُوءُ بِذُنُوبِي أَقْرَرْتُ
فَاغْفِرْهَا لِي يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ ذُنُوبُ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَنِيُّ
عَنْ طَاعَتِهِمْ وَالْمُوَفِّقُ مَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ صَالِحاً
بِمَعُونَتِهِ وَرَحْمَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلٰهِي أَمَرْتَنِي
فَعَصَيْتُكَ وَنَهَيْتَنِي فَارْتَكَبْتُ نَهْيَكَ فَأَصْبَحْتُ
لَا ذَا بَرَاءَةٍ فَأَعْتَذِرُ وَلَا ذَا قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرُ فَبِأَيِّ
شَيْءٍ أَسْتَقْبِلُكَ يَا مَوْلَايَ أَبِسَمْعِي أَمْ بِبَصَرِي
أَمْ بِلِسَانِي أَمْ بِيَدِي أَمْ بِرِجْلِي أَلَيْسَ كُلُّهَا نِعَمَكَ
عِنْدِي وَبِكُلِّهَا عَصَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ فَلَكَ الْحُجَّةُ

وَالتَّنْكِيْلُ عَلَيَّ يَا مَنْ سَتَرَنِيْ مِنَ الْاٰبَاءِ وَالْاُمَّهَاتِ اَنْ
يَزْجُرُوْنِيْ وَمِنَ الْعَشَائِرِ وَالْاِخْوَانِ اَنْ يُعَيِّرُوْنِيْ وَ
مِنَ السَّلَاطِيْنِ اَنْ يُعَاقِبُوْنِيْ وَلَوِ اطَّلَعُوْا يَا مَوْلَايَ
عَلٰى مَا اطَّلَعْتَ مِنِّيْ عَلَيْهِ اِذًا مَا نَظَرُوْنِيْ وَلَرَفَضُوْنِيْ وَقَطَعُوْنِيْ
فَهَا اَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ يَا سَيِّدِيْ خَاضِعًا ذَلِيْلًا حَصِيْرًا
حَقِيْرًا لَا ذُوْ بَرَاءَةٍ فَاَعْتَذِرَ وَلَا ذُوْ قُوَّةٍ فَاَنْتَصِرَ
وَلَا حُجَّةَ لِيْ فَاَحْتَجَّ بِهَا وَلَا قَائِلٌ لَمْ اَجْتَرِحْ وَلَمْ
اَعْمَلْ سُوْءً وَمَا عَسَى الْجُحُوْدُ لَوْ جَحَدْتُ يَا مَوْلَايَ
يَنْفَعُنِيْ فَكَيْفَ وَاَنّٰى ذٰلِكَ وَجَوَارِحِيْ كُلُّهَا شَاهِدَةٌ
عَلَيَّ بِمَا قَدْ عَمِلْتُ يَقِيْنًا غَيْرَ ذِيْ شَكٍّ اَنَّكَ سَائِلِيْ
عَنْ عَزَائِمِ الْاُمُوْرِ وَاَنَّكَ الْحَكِيْمُ الْعَدْلُ الَّذِيْ
لَا يَجُوْرُ وَعَدْلُكَ مُهْلِكِيْ وَمِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مَهْرَبِيْ
فَاِنْ تُعَذِّبْنِيْ فَبِذُنُوْبِيْ يَا اِلٰهِيْ بَعْدَ حُجَّتِكَ
عَلَيَّ وَاِنْ تَعْفُ عَنِّيْ فَبِحِلْمِكَ وَجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِيْنَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الْمُوَحِّدِيْنَ

لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الخائفين لا اله الا انت
انى كنت من الوجلين لا اله الا انت سبحانك انى كنت من السائلين
لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الراجين
الراغبين لا اله الا انت سبحانك انى كنت من
المهللين المسبحين لا اله الا انت سبحانك
ربى ورب آبائى الاولين اللهم هذا ثنائى
عليك ممجدا واخلاصى لذكرك موحدا واقرارى
بآلائك معددا وان كنت مقرا انى لا احصيها
لكثرتها وسبوغها وتظاهرها وتقادمها الى
حادث ما لم تزل تتعمدنى به معها مذ خلقتنى
وبرأتنى من اول العمر من الاغناء بعد الفقر و
كشف الضر وتسبيب اليسر ودفع العسر وتفريج
الكرب والعافية فى البدن والسلامة فى الدين
ولو رفدنى على قدر ذكر نعمك على جميع
العالمين من الاولين والآخرين لما قدرت
ولا هم على ذلك تقدست وتعاليت من رب
عظيم كريم رحيم ولا تحصى آلاؤك ولا يبلغ

maablib.org

ثناؤك ولا تكافي نعماؤك صل على محمد وآل محمد
وأتمم علينا نعمك وأسعدنا بطاعتك سبحانك
لا إله إلا أنت اللهم إنك تجيب دعوة المضطر
إذا دعاك وتكشف السوء وتغيث المكروب
وتشفي السقيم وتغني الفقير وتجبر الكسير
وترحم الصغير وتعين الكبير وليس دونك
ظهير ولا فوقك قدير وأنت العلي الكبير
يا مطلق المكبل الأسير يا رازق الطفل
الصغير يا عصمة الخائف المستجير يا من لا شريك
له ولا وزير صل على محمد وآل محمد وأعطني
في هذه العشية أفضل ما أعطيت وأنلت أحدا
من عبادك من نعمة توليها وآلاء تجددها
وبلية تصرفها وكربة تكشفها ودعوة تسمعها
وحسنة تتقبلها وسيئة تغفرها إنك لطيف
خبير وعلى كل شيء قدير اللهم إنك أقرب
من دعي وأسرع من أجاب وأكرم من
عفى وأوسع من أعطى وأسمع من سئل يا رحمن

الدّنيا والآخرة ورحيمهما ليس كمثلك مسئول
ولا سواك مامول دعوتك فاجبتني وسئلتك
فاعطيتني ورغبت اليك فرحمتني ووثقت بك
فنجيتني وفزعت اليك فكفيتني اللّهمّ فصلّ
على محمّد عبدك ورسولك ونبيّك وعلى آله
الطّيّبين الطّاهرين اجمعين وتمّم لنا نعمائك
وهنّئنا عطائك واجعلنا لك شاكرين ولآلائك
ذاكرين آمين آمين يا ربّ العالمين اللّهمّ يا من
ملك فقدر وقدر فقهر وعصي فستر واستغفر
فغفر يا غاية رغبة الرّاغبين ومنتهى امل الرّاجين
يا من احاط بكلّ شيء علما ووسع المستقيلين رافة
ورحمة وحلما اللّهمّ انّا نتوجّه اليك في هذه
العشيّة الّتي شرّفتها وعظّمتها بمحمّد نبيّك
ورسولك وخيرتك من خلقك وامينك
على وحيك البشير النّذير السّراج المنير الّذي
انعمت به على المسلمين وجعلته رحمة
للعالمين اللّهمّ فصلّ على محمّد وآله كما

مُحَمَّدٍ اَهْلُ ذٰلِكَ يَا عَظِيْمُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ نِ الْمُنْتَجَبِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ
اَجْمَعِيْنَ وَ تَغَمَّدْنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا فَاِلَيْكَ عَجَّتِ
الْاَصْوَاتُ بِصُنُوْفِ اللُّغَاتِ وَ اجْعَلْ لَنَا فِيْ
هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ نَصِيْبًا فِيْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهٗ وَ
نُوْرٍ تَهْدِيْ بِهٖ وَ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَ عَافِيَةٍ
تُجَلِّلُهَا وَ بَرَكَةٍ تُنْزِلُهَا وَ رِزْقٍ تَبْسُطُهٗ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اقْلِبْنَا فِيْ هٰذَا
الْوَقْتِ مُنْجِحِيْنَ مُفْلِحِيْنَ مَبْرُوْرِيْنَ غَانِمِيْنَ
وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِيْنَ وَلَا تُخْلِنَا مِنْ رَحْمَتِكَ
وَلَا تَحْرِمْنَا مَا نُؤَمِّلُهٗ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا تَرُدَّنَا
خَائِبِيْنَ وَلَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُوْدِيْنَ وَلَا تَجْعَلْنَا
مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُوْمِيْنَ وَلَا لِفَضْلِ مَا نُؤَمِّلُهٗ
مِنْ رَحْمَتِكَ مِنْ عَطَايَاكَ قَانِطِيْنَ يَا
اَجْوَدَ الْاَجْوَدِيْنَ وَ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِيْنَ اِلَيْكَ
اَقْبَلْنَا مُوْقِنِيْنَ وَ لِبَيْتِكَ الْحَرَامِ اٰمِّيْنَ
قَاصِدِيْنَ فَاَعِنَّا عَلٰى مَنَاسِكِنَا وَ اَكْمِلْ لَنَا

تجمنا واعف اللهم عنا وعافنا فقد مد دنا
إليك أيدينا وهي بذلة الاعتراف موسومة
اللهم فأعطنا في هذه العشية ما سألناك و
اكفنا ما استكفيناك فلا كافي لنا سواك ولا ر
لنا غيرك نافذ فينا حكمك محيط بنا علمك
عدل فينا قضاؤك اقض لنا الخير واجعلنا
من أهل الخير اللهم أوجب لنا بجودك عظيم
الأجر وكريم الذخر ودوام اليسر واغفر لنا
ذنوبنا أجمعين ولا تهلكنا مع الهالكين
ولا تصرف عنا رأفتك برحمتك يا أرحم
الراحمين اللهم اجعلنا في هذا الوقت
ممن سألك فأعطيته وشكرك فزدته
وتاب إليك فقبلته وتنصل إليك من
ذنوبه كلها فغفرتها له يا ذا الجلال و
الإكرام اللهم وفقنا وسددنا واعصمنا واقبل
تضرعنا يا خير من سئل ويا أرحم من استرحم
يا من لا يخفى عليه إغماض الجفون ولا لحظ

الْعُیُونِ وَلَا مَا اسْتَقَرَّ فِی الْمَکْنُونِ وَلَا مَا انْطَوَی عَلَیْهِ
مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ اِلَّا کُلُّ ذٰلِکَ قَدْ اَحْصَاهُ عِلْمُکَ
وَوَسِعَهُ حِلْمُکَ سُبْحَانَکَ وَتَعَالَیْتَ عَمَّا یَقُولُ
الظَّالِمُونَ عُلُوّاً کَبِیْراً تُسَبِّحُ لَکَ السَّمٰوَاتُ
السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِیْهِنَّ وَاِنْ مِنْ شَیْءٍ
اِلَّا یُسَبِّحُ بِحَمْدِکَ فَلَکَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَ
عُلُوُّ الْجَدِّ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ وَالْفَضْلِ
وَالْاِنْعَامِ وَالْاَیَادِی الْجِسَامِ وَاَنْتَ الْجَوَادُ
الْکَرِیْمُ الرَّؤُفُ الرَّحِیْمُ اَللّٰهُمَّ اَوْسِعْ عَلَیَّ
مِنْ رِزْقِکَ الْحَلَالِ وَعَافِنِی فِی بَدَنِی وَدِیْنِی
وَاٰمِنْ خَوْفِی وَاَعْتِقْ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ
لَا تَمْکُرْ بِی وَلَا تَسْتَدْرِجْنِی وَلَا تَخْذُلْنِی وَ
ادْرَأْ عَنِّی شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ پس سر و
دیده خود را بسوی آسمان بلند کرده از دیده ہاے
مبارکش آب می ریخت مانند دو مشک و بصداے بلند
گفت یَا اَسْمَعَ السَّامِعِیْنَ وَیَا اَبْصَرَ النَّاظِرِیْنَ
وَیَا اَسْرَعَ الْحَاسِبِیْنَ وَیَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ صَلِّ

عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ السَّادَةِ الْمَیَامِینِ وَ اَسْئَلُکَ
اَللّٰهُمَّ حَاجَتِیَ الَّتِی اِنْ اَعْطَیْتَنِیهَا لَمْ
یَضُرَّنِی مَا مَنَعْتَنِی وَاِنْ مَنَعْتَنِیهَا لَمْ یَنْفَعْنِی
مَا اَعْطَیْتَنِی اَسْئَلُکَ فَکَاکَ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ لَکَ
الْمُلْکُ وَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ
قَدِیرٌ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ پس مکرر می گفت
یارب وصدا ہا بگریہ بلند شد و بار کردند و روانہ جانب
مشعر الحرام شدند و سید ابن طاوس رضی اللہ عنہ بسند
معتبر روایت کردہ اند از حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام
کہ روز عرفہ چون زوال شمس بشود و نماز ظہر و عصر را بکن پس
برو بمحل وقوف و صد مرتبہ اللہ اکبر و صد مرتبہ الحمد للہ و صد
مرتبہ سبحان اللہ و صد مرتبہ لا الہ الا اللہ و صد مرتبہ سورہ
قل ہو اللہ احد و صد مرتبہ سورہ انا انزلناہ بخوان پس
این دعا را بخوان لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ
السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْاَرَضِینَ السَّبْعِ وَمَا

فيهن وما بينهن وهو رب العرش العظيم والحمد
لله رب العالمين اللهم اياك اعبد واياك
استعين اللهم اني اريد ان اثني عليك وما
عسى ان ابلغ من مدحك مع قلة عملي و
قصر رايي وانت الخالق وانا المخلوق وانت
المالك وانا المملوك وانت الرب وانا العبد
وانت العزيز وانا الذليل وانت القوي و
انا الضعيف وانت الغني وانا الفقير وانت
المعطي وانا السائل وانت الغفور وانا الخاطي
وانت الحي الذي لا تموت وانا خلق اموت
اللهم انت الله لا اله الا انت رب العالمين
وانت الله لا اله الا انت العزيز الحكيم وانت
الله لا اله الا انت العلي العظيم وانت الله
لا اله الا انت الغفور الرحيم وانت الله لا اله
الا انت مالك يوم الدين وانت الله لا اله
الا انت منك بدؤ الخلق واليك يعود وانت
الله لا اله الا انت لم تزل ولا تزال وانت الله

لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَاَنْتَ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ وَاَنْتَ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ
لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ وَاَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِيمُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَاَنْتَ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَكَ الْاَسْمَاءُ
الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَكَ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْكَبِيرُ
الْمُتَعَالِي وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ سَابِغُ
النَّعْمَاءِ حَسَنُ الْبَلَاءِ جَزِيلُ الْعَطَاءِ مُقْسِطُ
الْقَضَاءِ بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ نَفَّاعٌ
بِالْخَيْرَاتِ كَاشِفُ الْكُرُبَاتِ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ
مُنْزِلُ الْاٰيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمٰوَاتٍ عَظِيمُ
الْبَرَكَاتِ مُخْرِجُ مَنْ فِي الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ مُبَدِّلُ

maablib.org

السَّيِّئاتِ حَسَناتٍ وَجاعِلَ الحَسَناتِ دَرَجاتٍ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ
دَنَوْتَ فِي عُلُوِّكَ وَعَلَوْتَ فِي دُنُوِّكَ فَدَنَوْتَ فَلَيْسَ دُونَكَ
شَيْءٌ وَارْتَفَعْتَ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ تَرىٰ وَلا تُرىٰ وَاَنْتَ
بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلىٰ فالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوىٰ لَكَ ما فِي السَّمٰواتِ الْعُلىٰ وَلَكَ الْكِبْرِياءُ
فِي الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلىٰ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ غافِرُ الذَّنْبِ شَدِيدُ
الْعِقابِ ذُو الطَّوْلِ لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اِلَيْكَ الْمَصِيرُ
وَسِعَتْ رَحْمَتُكَ كُلَّ شَيْءٍ وَبَلَغَتْ حُجَّتُكَ وَلا
مُعَقِّبَ لِحُكْمِكَ وَاَنْتَ لا تُخَيِّبُ سائِلَكَ اَنْتَ
الَّذِي لا رافِعَ لِما وَضَعْتَ وَلا واضِعَ لِما رَفَعْتَ
اَنْتَ الَّذِي اَثْبَتَّ كُلَّ شَيْءٍ بِحِكْمَتِكَ وَاَحْصَيْتَ
كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِكَ وَاَبْرَمْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ
وَلا تَفُوتُكَ شَيْءٌ بِعِلْمِكَ وَلا يَمْتَنِعُ عَنْكَ شَيْءٌ
اَنْتَ الَّذِي لا يُعْجِزُكَ هارِبُكَ وَلا يَرْتَفِعُ
مَرِيعُكَ وَلا يُحْيىٰ قَتِيلُكَ اَنْتَ عَلَوْتَ
فَقَهَرْتَ وَمَلَكْتَ فَقَدَرْتَ وَبَطَنْتَ
فَخَبَرْتَ وَعَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ ظَهَرْتَ عَلِمْتَ
خائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَما تُخْفِي الصُّدُورُ وَتَعْلَمُ

مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَضَعُ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا
تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمِقْدَارٍ أَنْتَ الَّذِي لَا تَسْعَى مَنْ ذَكَرَكَ وَلَا تُضَيِّعُ
مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَشْغَلُكَ مَا فِي
جَوِّ أَرْضِكَ عَمَّا فِي جَوِّ سَمٰوَاتِكَ وَلَا يَشْغَلُكَ
مَا فِي جَوِّ سَمٰوَاتِكَ عَمَّا فِي جَوِّ أَرْضِكَ أَنْتَ
الَّذِي تَعَزَّزْتَ فِي مُلْكِكَ وَلَمْ تُشْرِكْ كُلَّكَ أَحَدًا
فِي جَبَرُوتِكَ أَنْتَ الَّذِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ مُلْكُكَ وَمَلَكَ كُلَّ شَيْءٍ أَمْرُكَ
أَنْتَ الَّذِي مَلَكْتَ الْمُلُوكَ بِقُدْرَتِكَ وَاسْتَعْبَدْتَ
الْأَرْبَابَ بِعِزَّتِكَ وَأَنْتَ الَّذِي قَهَرْتَ كُلَّ شَيْءٍ
بِقُوَّتِكَ وَعَلَوْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِفَضْلِكَ أَنْتَ الَّذِي
لَا يُسْتَطَاعُ كُنْهُ وَصْفِكَ وَلَا مُنْتَهَى لِمَا عِنْدَكَ
أَنْتَ الَّذِي لَا يَصِفُ الْوَاصِفُونَ عَظَمَتَكَ وَلَا
يَسْتَطِيعُ الْمُزَائِلُونَ تَحْوِيلَكَ أَنْتَ شِفَاءٌ لِمَا فِي
الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ
الَّذِي لَا يُحْفِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ وَلَا
يَبْلُغُ مِدْحَتَكَ مَادِحٌ وَلَا قَائِلٌ أَنْتَ الْكَائِنُ قَبْلَ
كُلِّ شَيْءٍ وَالْمُكَوِّنُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ

أنت الواحد الصمد الذي لم تلد ولم تولد ولم يكن
لك كفواً أحد ولم تتخذ صاحبة ولا ولداً السموات
ومن فيهن لك والأرضون ومن فيهن لك وما
بينهن وما تحت الثرى أحصيت كل شيء و
أحطت به علماً وأنت تزيد في الخلق ما تشاء
وأنت لا تسئل عما تفعل وهم يسئلون و
أنت الفعال لما تريد وأنت القريب وأنت
البعيد وأنت السميع وأنت البصير وأنت
الواحد وأنت الماجد وأنت الواجد
وأنت العليم وأنت الحكيم وأنت الغني
وأنت الكريم وأنت البار وأنت الرحيم وأنت
القادر وأنت القاهر لك الأسماء الحسنى كلها
وأنت الجواد الذي لا تبخل وأنت العزيز الذي
لا تذل وأنت ممتنع لا ترام لشيء لك ما في
السموات والأرض وأنت بالخير أجود
منك بالشر أنت ربي ورب آبائي الأولين
أنت تجيب المضطر إذا دعاك أنت نجيت

نُوحًا مِنَ الْغَرَقِ وَاَنْتَ غَفَرْتَ لِدَاوُدَ ذَنْبَهُ
وَاَنْتَ نَفَّسْتَ عَنْ ذِي النُّونِ كَرْبَهُ وَاَنْتَ
كَشَفْتَ عَنْ اَيُّوبَ ضُرَّهُ وَاَنْتَ رَدَدْتَ مُوسٰى
عَلٰى اُمِّهِ وَاَنْتَ صَرَفْتَ قُلُوبَ السَّحَرَةِ اِلَيْكَ
حَتّٰى قَالُوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَاَنْتَ وَلِيُّ
نِعْمَةِ الصَّالِحِيْنَ لَا يُذْكَرُ مِنْكَ اِلَّا الْحَسَنُ الْجَمِيْلُ
وَمَا لَا يُذْكَرُ اَكْثَرُ لَكَ الْاٰلَاءُ وَالنِّعَمُ وَاَنْتَ
الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ لَا تَبْلُغُ مِدْحَتَكَ وَلَا الثَّنَاءَ
عَلَيْكَ اَنْتَ كَمَا اَثْنَيْتَ عَلٰى نَفْسِكَ سُبْحَانَكَ
وَبِحَمْدِكَ تَبَارَكَتْ اَسْمَاؤُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ
مَا اَعْظَمَ شَاْنَكَ وَاَجَلَّ مَكَانَكَ مَا اَقْرَبَكَ
مِنْ عِبَادِكَ وَاَلْطَفَكَ بِخَلْقِكَ وَاَمْنَعَكَ
بِقُوَّتِكَ اَنْتَ اَعَزُّ وَاَجَلُّ وَاَسْمَعُ وَاَبْصَرُ
وَاَعْلٰى وَاَكْبَرُ وَاَطْهَرُ وَاَشْكَرُ وَاَقْدَرُ
وَاَعْلَمُ وَاَجْبَرُ وَاَعْظَمُ وَاَكْبَرُ وَاَقْرَبُ وَاَمْلَكُ
وَاَوْسَعُ وَاَمْنَعُ وَاَعْطٰى وَاَحْكَمُ وَاَفْضَلُ
وَاَحْمَدُ مِنْ اَنْ يُدْرِكَ الْعِيَانُ عَظَمَتَكَ اَوْ

يصف الواصفون صفتك او يبلغوا غايتك
اللهم انت الله الذى لا اله الا انت اجل
من ذكر و اشكر من عبد و ارأف من ملك
و اجود من سئل و اوسع من اعطى تحلم بعد
ما تعلم و تعفو و تغفر بعد ما تقدر لم تطع
قط الا باذنك و لم تعص قط الا بقدرتك تطاع
ربنا فتشكر و تعصى ربنا فتغفر اللهم انت لى حفيظ و ادلى شهيد
حلت بين القلوب و اخذت بالنواصى و احصيت
الاعمال و علمت الاخبار و بيدك المقادير القلوب
اليك مفضية و السر عندك علانية و المهتدى
من هديت و الحلال ما حللت و الحرام
ما حرمت و الدين ما شرعت و الامر ما قضيت
تقضى و لا يقضى عليك اللهم انت الاول
فليس قبلك شئ و انت الآخر فليس بعدك
شئ و انت الظاهر فليس فوقك شئ و انت
الباطن فليس دونك شئ و انت العزيز الحكيم
اللهم بيدك مقادير الليل و النهار و بيدك

مَقَادِيرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيرُ النَّصْرِ
الْخِذْلَانِ وَمَقَادِيرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيرُ
الْمَوْتِ وَالْحَيٰوةِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيرُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاغْفِرْ لِيْ كُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهٗ
فِيْ ظُلَمِ اللَّيْلِ وَضَوْءِ النَّهَارِ عَمْدًا اَوْ خَطَأً سِرًّا
اَوْ عَلَانِيَةً اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَّهُوَ عَلَيْكَ
سَهْلٌ يَسِيْرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُثْنِيْ عَلَيْكَ بِاَحْسَنِ مَا اَقْدِرُ
عَلَيْكَ وَاَشْكُرُكَ بِمَا امْتَنَنْتَ بِهٖ عَلَيَّ وَعَلَّمْتَنِيْ مِنْ
شُكْرِكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِكَ كُلِّهَا عَلٰى
نَعْمَائِكَ كُلِّهَا عَلٰى جَمِيْعِ خَلْقِكَ حَتّٰى يَنْتَهِيَ
الْحَمْدُ لَكَ اِلٰى مَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ وَعَدَدَ مَا خَلَقْتَ وَعَدَدَ مَا اَرَدْتَ وَعَدَدَ مَا ذَرَاْتَ
لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا بَرَاْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ
مَا اَحْصَيْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرَضِيْنَ وَلَكَ الْحَمْدُ مِلْاَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
پس ده مرتبه بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ

لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِىْ وَيُمِيْتُ وَهُوَ حَيٌّ
لَا يَمُوْتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَدَه مرتبه
بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِىْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ
وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ پس بگو يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ دہ مرتبہ يَا رَحْمٰنُ
يَا رَحْمٰنُ دہ مرتبہ يَا رَحِيْمُ يَا رَحِيْمُ دہ مرتبہ يَا بَدِيْعَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ دہ مرتبہ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ دہ مرتبہ
يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ دہ مرتبہ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ دہ مرتبہ بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ دہ مرتبہ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ
مُحَمَّدٍ دہ مرتبہ پس بگوید اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلِيَّ
الْحَمْدِ وَمُنْتَهَى الْحَمْدِ وَفِيَّ الْعَهْدِ عَزِيْزَ الْجُنْدِ
قَدِيْرَ الْمَجْدِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ كَانَ عَرْشُهٗ عَلَى
الْمَاءِ حِيْنَ لَا شَمْسٌ تُضِيْءُ وَلَا قَمَرٌ يَسْرِيْ وَلَا بَحْرٌ
يَجْرِيْ وَلَا رِيَاحٌ تَذْرِيْ وَلَا سَمَاءٌ مَبْنِيَّةٌ وَلَا اَرْضٌ
مَدْحِيَّةٌ وَلَا لَيْلٌ يَجِنُّ وَلَا نَهَارٌ يَكِنُّ وَلَا عَيْنٌ
تَدْمَعُ وَلَا صَوْتٌ يُسْمَعُ وَلَا جَبَلٌ مُرْسَىً وَلَا سَحَابٌ
مُنْشَىً وَلَا اِنْسٌ مَبْرُوْءٌ وَلَا جِنٌّ مَذْرُوْءٌ وَلَا مَلَكٌ
كَرِيْمٌ وَلَا شَيْطَانٌ رَجِيْمٌ وَلَا ظِلٌّ مَمْدُوْدٌ

شئ معد وذ الحمد لله الذى استحمد الى من استحمده من اهل محامده ليحمده على ما
بذل من نوافله الذى فاق ملح المادحين
ماثر محامده وعد و صف الواصفين هيبة
جلاله هو اهل لكل حمد و منتهى كل رغبة
وقاضى كل حاجة الواحد الذى لا ابد له
الذى لا زوال له الرفيع الذى ليس فوقه ناظر الملك
ذو المغفرة والرحمة المحمود لبذل نواله
لهيبة جلاله المذكور بحسن الائه المعبود
بسعة نوافله المرغوب اليه فى تمام المنان
من خزائنه العظيم الشان الكريم فى سلطانه المواهب
العلى فى مكانه المحسن فى امتنانه الجواد فى
فواضله الحمد لله بارئ خلق المخلوقين
بعلمه و مصور اجساد العباد بقدرته و
مخالف صور من خلق من خلقه و نافخ الارواح
فى خلقه بعلمه و معلم من خلق من عباده
اسمه و مدبر خلق السموات والارض بعظمته

الَّذِی وَسِعَ کُلَّ شَیْءٍ خَلْقُ کُرْسِیِّهِ وَعَلَا بِعَظَمَتِهِ
فَوْقَ الْاَعْلَیْنَ وَقَهَرَ الْمُلُوْکَ بِجَبَرُوْتِهِ الْجَبَّارِ
الْاَعْلَی الْمَعْبُوْدِ فِی سُلْطَانِهِ الْمُتَسَلِّطِ بِقُوَّتِهِ
الْمُتَعَالِیْ فِیْ دُنُوِّهِ الْمُتَدَانِیْ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ فِیْ
ارْتِفَاعِهِ الَّذِیْ نَفَذَ بَصَرُهُ فِیْ خَلْقِهِ وَ
حَارَتِ الْاَبْصَارُ بِشُعَاعِ نُوْرِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الْحَلِیْمِ الرَّشِیْدِ الْقَوِیِّ الشَّدِیْدِ الْمُبْدِیْ
الْمُعِیْدِ الْفَعَّالِ لِمَا یُرِیْدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ مُنْزِلِ
الْاٰیَاتِ وَکَاشِفِ الْکُرُبَاتِ وَمُؤْتِی السُّؤْلَاتِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فِیْ کُلِّ مَکَانٍ وَفِیْ کُلِّ زَمَانٍ وَفِیْ
کُلِّ اَوَانٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَا یَنْسٰی مَنْ
ذَکَرَهُ وَلَا یُخَیِّبُ مَنْ دَعَاهُ وَلَا یُذِلُّ مَنْ وَالَاهُ
الَّذِیْ یَجْزِیْ بِالْاِحْسَانِ اِحْسَانًا وَبِالصَّبْرِ نَجَاةً اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِیْ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوَاتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِی الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَکِیْمُ الْخَبِیْرُ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِکَةِ
رُسُلًا اُوْلِیْ اَجْنِحَةٍ مَثْنٰی وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ یَزِیْدُ

فِی الْخَلْقِ مَا یَشَاءُ اِنَّ اللّٰہَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ سُبْحَانَ
اللّٰہِ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ وَلَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّۃَ اِلَّا بِاللّٰہِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ
وَسُبْحَانَ اللّٰہِ حِیْنَ تُمْسُوْنَ وَحِیْنَ تُصْبِحُوْنَ
وَلَہُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِیًّا
وَحِیْنَ تُظْہِرُوْنَ وَسُبْحَانَ اللّٰہِ اٰنَاءَ اللَّیْلِ
وَاَطْرَافَ النَّہَارِ وَسُبْحَانَ اللّٰہِ بِالْغُدُوِّ وَ
الْاٰصَالِ وَسُبْحَانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّۃِ عَمَّا
یَصِفُوْنَ وَسَلَامٌ عَلَی الْمُرْسَلِیْنَ وَالْحَمْدُ
لِلّٰہِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ کَمَا
یُحِبُّ رَبُّنَا وَکَمَا یَرْضٰی حَمْدًا کَثِیْرًا
طَیِّبًا وَسُبْحَانَ اللّٰہِ کُلَّمَا سَبَّحَ اللّٰہَ شَیْءٌ
وَکَمَا یُحِبُّ اللّٰہُ اَنْ یُّسَبَّحَ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ کُلَّمَا
حَمِدَ اللّٰہَ شَیْءٌ وَکَمَا یُحِبُّ اللّٰہُ اَنْ یُّحْمَدَ
وَلَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ کُلَّمَا ہَلَّلَ اللّٰہَ شَیْءٌ وَکَمَا
یُحِبُّ اللّٰہُ اَنْ یُّہَلَّلَ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ کُلَّمَا
کَبَّرَ اللّٰہَ شَیْءٌ وَکَمَا یُحِبُّ اللّٰہُ اَنْ یُّکَبَّرَ وَ

لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم
پس بخوان این دعای مخزون را اللهم انی
اسئلک یا الله یا رحمن هفت بار باسمائک
الرضیة المرضیة المکنونة یا الله
اللهم انی اسئلک باسمائک الکبیرة
الکبر یا ئیة اللهم انی اسئلک باسمائک
العزیزة المنیعة واسئلک باسمائک التامة
الکاملة المشهورة یا الله واسئلک باسمائک
التی هی رضاک یا الله واسئلک باسمائک التی
لا یردها دونک احد یا الله واسئلک من
مسائلک بما عاهدت او فی العهد یا الله
ان لا تخیب سائلک یا الله واسئلک بجملة
مسائلک التی لا یفی بحملها شیء غیرک
یا الله هفت مرتبه واسئلک بکل اسم اوجبته
بکل اسم هو لک وکل مسئلة حتی ینتهی
الی اسمک الاعظم الاکبر الاکبر العلی
الاعلی الذی استویت به علی عرشک و

اِسْتَقَلَّتْ بِهٖ عَلٰى كُرْسِيِّكَ وَهُوَ اسْمُكَ الْفَاضِلُ
الْكَامِلُ الَّذِىْ فَضَّلْتَهٗ عَلٰى جَمِيْعِ اَسْمَائِكَ
يَا رَحْمٰنُ هفت مرتبه وَاَسْئَلُكَ بِمَا لَا اَعْلَمُهٗ
مَا لَوْ عَلِمْتُهٗ لَسَئَلْتُكَ بِهٖ يَا اَللّٰهُ وَبِكُلِّ اسْمٍ
اِسْتَاْثَرْتَ بِهٖ فِىْ عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ يَا رَحْمٰنُ
يَا رَحْمٰنُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ
رَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ وَاَمِيْنِكَ وَحَبِيْبِكَ وَ
صَفْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخَاصَّتِكَ مِنْ
بَرِيَّتِكَ وَنَجِيِّكَ وَحَبِيْبِكَ وَصَفِيِّكَ
وَعَلٰى اَهْلِبَيْتِ مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمْ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاَهْلِبَيْتِ مُحَمَّدٍ كَاَفْضَلِ وَاَجْمَلِ وَاَزْكٰى وَاَطْهَرِ
وَاَعْظَمِ وَاَكْثَرِ وَاَتَمِّ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ
مِنْ اَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ فِى الْاَوَّلِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ فِى الْاٰخِرِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ فِى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَصَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ فِى النَّبِيِّيْنَ وَالْمُرْسَلِيْنَ

اللهم اعط محمداً صلواتك عليه وآله الوسيلة
والفضيلة والشرف والدرجة الرفيعة اللهم
اكرم مقامه وشرّف بنيانه وعظّم نوره
وبرهانه وبيّض وجهه واعل كعبه وأفلج
حجته وأظهر عذره ودعوته وتقبّل شفاعته
كما بلّغ رسالاتك وتلا آياتك وأمر
بطاعتك وائتمر بها ونهى عن معصيتك
وانتهى عنها في سرّ وعلانية وجاهد حقّ
الجهاد فيك وعبدك مخلصاً حتى أتاه
اليقين صلواتك عليه وعلى أهلبيته أهله
اللهم ابعثه مقاماً محموداً يغبطه عليه
الاولون والآخرون من النبيين والمرسلين
اللهم استعملنا بسنّته وتوفّنا على ملّته
وابعثنا في شيعته واحشرنا في زمرته
واجعلنا ممن يتّبعه ولا تحجبنا عن رؤيته
ولا تحرمنا مرافقته حتى تسكننا غرفه و
تخلدنا في جواره ربّ إليّ أحببته

فاحببني لذلك ولا تفرق بيني وبينه طرفة
عين في الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد
وآل محمد الذين اذهب الله عنهم الرجس
وطهرهم تطهيرا اللهم افتح لهم فتحا
يسيرا وانصرهم نصرا عزيزا واجعل لهم
من لدنك سلطانا نصيرا اللهم مكن
لهم في الارض واجعلهم الوارثين اللهم
ارهم في عدوهم ما يأملون وار عدوهم
منهم ما يحذرون اللهم اجمع بينهم في
خير وعافية اللهم عجل الروح والفرج
لآل محمد اللهم اجمع على الهدى امرهم
واجعل قلوبهم على قلوب خيارهم واصلح
ذات بينهم انك حميد مجيد اللهم اني
اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد
وان تغفر لي ولوالدي وما ولدا واعتقهما
من النار وارحمهما وارضهما عني واغفر
لكل والد لي دخل في الاسلام ولاهلي وولدي

وجميع قراباتي انك على كل شيء قدير اللهم
اجعلني وجميع ورثة آبائي واخواني فيك
من اهل ولايتك ومحبتك فانه لا يقدر على
ذلك غيرك يا رحمن اللهم اوزعني ان
اشكرك واشكر نعمتك التي
انعمت علي وعلى والدي وان اعمل
صالحا ترضاه واصلح لي في ذريتي اني
تبت اليك واني من المسلمين واجز
والدي خير ما جزيت والدا عن ولده
واجعل ثوابهما عني جنات النعيم واغفر لنا و
لاخواننا الذين سبقونا بالايمان ولا تجعل
في قلوبنا غلا للذين امنوا ربنا انك رؤف
رحيم واغفر لنا وللمؤمنين والمؤمنات
الاحياء منهم والاموات اللهم اصلح ذات
بينهم واجمع على الهدى امرهم واجعلني
واياهم على طاعتك ومحبتك اللهم والمم
شعثهم واحقن دماءهم وول امرهم خيارهم

أهل الرأفة والرحمة والمعدلة عليهم انك على
كل شيء قدير يا رب يا رب يا رب اللهم بديع
السموات والارض عالم الغيب والشهادة
ذا الجلال والاكرام والجود والقوة
والسلطان والجبروت والملكوت و
الكبرياء والعظمة والقدرة والمجد
والرهبة والرغبة والجود والعلو والمحمدة
والهدى والطاعة والعبادة والامر والخلق
وكل شيء لك يا رب العالمين يا رب
يا رب أسألك سؤال الضارعين المتضرعين
المساكين المستكينين الراغبين الراهبين الذين
لا يجدون سواك يا من يجيب المضطر ويكشف الضر
ويجيب الداعي ويعطي السائل أسألك يا رب
سؤال من لم يجد لضعفه مقويا ولا لذنبه
غافرا ولا لفقره سادا غيرك أسألك سؤال
من اشتدت فاقته وضعفت قوته وكثرت
ذنوبه يا ذا الجلال والاكرام يا رب يا رب

أَسْئَلُكَ يَارَبِّ مَسْئَلَةَ كُلِّ سَائِلٍ وَرَغْبَةَ كُلِّ
رَاغِبٍ بِيَدِكَ وَأَنْتَ إِذَا دُعِيتَ أَجَبْتَ وَ
بِحَقِّ السَّائِلِينَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّ صَفْوَتِكَ مِنْ عِبَادِكَ
وَمُنْتَهَى الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ
كِتَابِكَ أَنْ لَا تَسْتَدْرِجَنِي بِخَطِيئَتِي وَلَا تَجْعَلْ
مُصِيبَتِي فِي دِينِي وَاذْكُرْنِي يَارَبِّ بِرِضَاكَ
وَلَا تَنْسَنِي حِينَ تَنْشُرُ رَحْمَتَكَ وَأَقْبِلْ
عَلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَامْنُنْ عَلَيَّ بِكَرَامَتِكَ
يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَارْحَمْ تَضَرُّعِي
فَإِنِّي بَائِسٌ فَقِيرٌ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ مِنْ عَذَابِكَ
لَا أَثِقُ بِعَمَلِي وَلٰكِنِّي أَثِقُ بِرَحْمَتِكَ
يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ اَللّٰهُمَّ كُنْ لِي حَفِيًّا
وَلَا تَجْعَلْنِي بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا وَامْنُنْ عَلَيَّ
بِعَافِيَتِكَ وَأَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فَإِنَّنِي
لَا أَسْتَغِيثُ بِغَيْرِكَ وَأَسْتَجِيرُكَ فَأَجِرْنِي مِنْ
كُلِّ هَوْلٍ وَمَشَقَّةٍ وَخَوْفٍ وَآمِنْ خَوْفِي
وَشَجِّعْ جُبْنِي وَقَوِّ ضَعْفِي وَسُدَّ فَاقَتِي وَأَصْلِحْ

لِي جَمِيعِ اُمُورِي يَا رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوْلِ
الْمُطَّلَعِ وَمِنْ شِدَّةِ الْمَوْقِفِ يَوْمَ الدِّيْنِ فَاِنَّكَ
تُجِيْرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ
لَا تُعْرِضْ عَنِّيْ حِيْنَ اَدْعُوْكَ وَلَا تَصْرِفْ عَنِّيْ
وَجْهَكَ حِيْنَ اَسْئَلُكَ فَلَا رَبَّ لِيْ سِوَاكَ
وَاَعْطِنِيْ مَسْئَلَتِيْ وَاٰمِنْ خَوْفِيْ يَوْمَ اَلْقَاكَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ فَاَعِذْنِيْ فَاِنِّيْ ضَعِيْفٌ
خَائِفٌ مُسْتَجِيْرٌ بَائِسٌ فَقِيْرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ اكْشِفْ ضُرَّمَا اسْتَعِذْتُكَ
مِنْهُ وَاَلْبِسْنِيْ رَحْمَتَكَ وَجَلِّلْنِيْ عَافِيَتَكَ
وَاٰمِنِّيْ بِرَحْمَتِكَ فَاِنَّكَ تُجِيْرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْكَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ وَحْشَةِ الْقَبْرِ وَمِنْ
خَلْوَتِهٖ وَمِنْ ظُلْمَتِهٖ وَضِيْقِهٖ وَعَذَابِهٖ وَ
مِنْ هَوْلِ مَا اَتَخَوَّفُ بَعْدَهٗ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ اَنْ
تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِبَيْتِهٖ
صَفْوَتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَنْ تَسْتَجِيْبَ

فی دُعائی وتعطینی سُؤلی واکفنی امر اٰخرتی
ودُنیای وارحم فاقتی واغفر ذُنوبی ما تقدم
منها وما تاخر واٰتنی فی الدنیا حسنۃ وفی
الاٰخرۃ حسنۃ وقنی برحمتک عذاب
النار اللّٰھم ارزقنی صلۃ قرابتی وحجا
مقبولا وعملا صالحا مبرورا ترضاہ ممن
عمل بہ واصلح لی اھلی وولدی
واسئلک ان تجعل لی عقبا صالحا
تلحقنی من دعائھم رضوانا ومغفرۃ و
زیادۃ فی کرامتک انک علٰی کل شیء قدیر
وانت ارحم الراحمین یارب یارب یا
رب اللّٰھم وکلما کان فی قلبی من شک
اوریبۃ اوجحود اوقنوط اوفرح اومرح اوبطر
اوبذخ اوفخر اوخیلاء اوجبن اوخیفۃ
اوریاء اوسمعۃ اوشقاق اونفاق اوکفر
اوفسوق اوعصیان اوعظمۃ اوشیء مما
لاتحب علیہ اولیائک فاسئلک بحق محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تَمْحُوَ ذٰلِكَ مِنْ قَلْبِيْ وَاَنْ تُبْدِلَنِيْ
مَكَانَهٗ اِيْمَانًا وَعَدْلًا وَرِضًا بِقَضَائِكَ وَوَفَاءً
بِعَهْدِكَ وَوَجَلًا مِنْكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً
فِيْمَا عِنْدَكَ وَثِقَةً بِكَ وَطُمَانِيْنَةً اِلَيْكَ
وَتَوْبَةً اِلَيْكَ نَصُوْحًا يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِيْ وَلَمْ اَكُ
شَيْئًا مَذْكُوْرًا فَاَعِنِّيْ عَلٰى اَهْوَالِ الدُّنْيَا وَ
بَوَائِقِ الدَّهْرِ وَنَكَبَاتِ الزَّمَانِ وَكُرُبَاتِ
الْاٰخِرَةِ وَمُصِيْبَاتِ اللَّيَالِيْ وَالْاَيَّامِ وَاكْفِنِيْ
شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُوْنَ فِي الْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ
لِيْ فِيْ قَدْرِكَ وَرَضِّنِيْ بِقَضَائِكَ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ
مَسَامِعَ قَلْبِيْ لِذِكْرِكَ وَارْزُقْنِيْ شُكْرًا وَتَوْفِيْقًا
وَعِبَادَةً وَخَشْيَةً يَا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ اطَّلِعْ اِلَيَّ الْيَوْمَ اِطِّلَاعَةً تُدْخِلُنِيْ
بِهَا الْجَنَّةَ اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ دُعَائِيْ وَاقْبَلْهُ مِنِّيْ
وَاجْعَلْهُ دُعَاءً جَامِعًا يُوَافِقُ بَعْضُهٗ بَعْضًا فَاِنَّ
كُلَّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمِقْدَارٍ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْهُ مِنَ

شانك فانك كل يوم في شان اللهم واكتبه لي
في عليين في كتاب لا يمحى ولا يبدل بان تقول
قد غفرت لعبدي ما تقدم من ذنبه وما تاخر
واستجبت له دعوته ووفقته واصطفيته
لنفسي وكرمته وفضلته وعصمته وهديته
وزكيته واصلحته واستخلصته وغفرت
له وعفوت عنه امين يا رب يا رب يا رب
اللهم اني اتوجه اليك بنبيك نبي الرحمة
محمد صلى الله عليه واله في خلاصي و
خلاص والدي وما ولدا واهلي وولدي
وجميع ذرية ابي واخواني فيك وجميع
المؤمنين والمؤمنات وكل والدي دخل
في الاسلام من اهوال يوم القيمة ومن
شر عذاب القبر ومن هموم الدنيا والاخرة
واهوالها واسئلك ان ترزقني عزها وتصرف
عني شرها وتثبتني بالقول الثابت في الحيوة
الدنيا وفي الاخرة انك رؤف رحيم وصلى

اللہ علیٰ محمدٍ وآلہ کثیراً وسلم وحسبنا
اللہ ونعم الوکیل یا ربِّ یا ربِّ یا ربِّ اللّٰھم
انی اسئلک ان تصرف عنی شرّ کلّ جبّارٍ
عنیدٍ وشیطانٍ مریدٍ وشرّ کلّ ضعیفٍ من
خلقک وشدیدٍ ومن شرّ السامّۃ والھامّۃ
واللامّۃ والخاصّۃ والعامّۃ ومن شرّ کلّ
دابّۃٍ صغیرۃٍ اوکبیرۃٍ باللیل والنھار
ومن شرّ فسقۃ العرب والعجم ومن شرّ فسقۃ
الجنّ والانس انّک علیٰ کلّ شیءٍ قدیرٌ و
لا حول ولا قوۃ الا باللہ العلیّ العظیم و
صلی اللہ علیٰ خیر مخلوقٍ دعا الیٰ خیر معبودٍ
اللّٰھم ربّنا واٰتنا فی الدّنیا حسنۃً وفی الآخرۃ
حسنۃً وقنا برحمتک عذاب النّار یا ربِّ
یا ربِّ یا ربِّ اللّٰھم وما کان من خیرٍ او
عملٍ صالحٍ اسئلک بہ واکون فی رضوانک
وعافیتک وما صلح من ذٰلک من البرّ
فامنن علیّ بہ انی الیک راغبٌ وبک مستجیرٌ

اللّٰهُمَّ مَا اسْتَعْفَيْتُكَ مِنْهُ وَمَا لَمْ اَسْتَعْفِكَ مِنْهُ
وَ تُوجِبُ عَلَيَّ بِهِ النَّارَ وَ سَخَطَكَ فَعَافِنِي مِنْهُ
وَمَا عُدْتُ مِنَ الْمَخَازِي يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَسُوْءِ الْمُطَّلَعِ
اِلٰى مَا فِي الْقُبُورِ فَاَعِذْنِي مِنْهُ اللّٰهُمَّ وَمَا اَنْدَمُ
عَلَيْهِ مِنْ فِعْلٍ لَهُ وَاُجَازٰى عَلَيْهِ يَوْمَ الْمَعَادِ
اَوْ تَرَانِي فِي الدُّنْيَا عَلَى الْحَالِ الَّتِي تُورِثُ
سَخَطَكَ فَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ اَنْ تُعَظِّمَ
عَافِيَتِي مِنْ جَمِيعِ ذٰلِكَ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ يَا
رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ وَاَسْئَلُكَ يَا رَبِّ مَعَ ذٰلِكَ
الْعَافِيَةَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَسُوْءِ الْقَضَاءِ وَ
شَمَاتَةِ الْاَعْدَاءِ وَاَنْ تُحَمِّلَنِي مَا لَا طَاقَةَ
لِي بِهِ وَاَنْ تُسَلِّطَ عَلَيَّ ظَالِمًا اَوْ تَبْتَلِيَنِي بِمَا لَا
طَاقَةَ لِي بِهِ وَتُنَاقِشَنِي الْحِسَابَ يَوْمَ الْحِسَابِ
مُنَاقَشَةً بِمُسَاوِي اَحْوَجَ مَا اَكُونُ اِلٰى
عَفْوِكَ وَتَجَاوُزِكَ اَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
اَنْ تُعَظِّمَ عَافِيَتِي فِي جَمِيعِ ذٰلِكَ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ
اَيْ مَنْ عَفَى عَنِ السَّيِّئَاتِ وَلَمْ يُجَازِ بِهَا اِرْحَمْ

عبدك يا ربّ يا ربّ يا ربّ يا الله يا الله يا الله
نفسي نفسي ارحم عبدك يا سيّداه عبدك بين يديك
يا ربّاه يا ربّاه يا ربّاه يا منتهى رغبتاه يا مجري
الدّم في عروقي عبدك عبدك يا سيّداه يا
مالك عبده يا سيّداه يا مالكاه يا هو يا ربّاه
لا حيلة لي ولا غنائي عن نفسي ولا استطيع
لها ضرّاً ولا نفعاً ولا رجاءً لي ولا اجد احداً
اصانعه تقطّعت اسباب الخدائع عنّي واضمحلّ
عنّي كلّ باطل افردني الدّهر اليك فقمت
هذا المقام الهي بعلمك فكيف انت صانع
بي ليت شعري ولا اشعر كيف تقول لدعائي
اتقول نعم او تقول لا فان قلت لا فيا ويلتاه
يا ويلتاه يا ويلتاه ويا عولتاه يا عولتاه يا عولتاه
يا شقوتاه يا شقوتاه يا شقوتاه يا ذلّاه يا ذلّاه
يا ذلّاه الى من والى عند من او كيف ذا او بما
ذا او الى ايّ شيء ومن ارجوا ومن يعود عليّ
ان رفضتني يا واسع المغفرة وان قلت نعم

كما الظن بك فطوبى لى أنا السعيد فطوبى
لى أنا المرحوم أيا مترحم أيا مترئف أيا متعطف
أيا متحبب أيا متجبر أيا متملك أيا متسلط لا عمل لى أرجو
به نجاح حاجتى ولا أحد أنفع لى منك يا من عرفنى
نفسه يا من أمرنى بطاعته يا مدعو أيا مسئول
أيا مطلوب إليه رفضت وصيتك التى أوصيتنى
ولو أطعتك لكفيتنى ما قمت إليك فيه
من قبل أن أقوم وأنا مع معصيتى لك
راج فلا تحل بينى وبين ما رجوته وارددد
يدى ملأ من خيرك بحقك يا سيدى يا وليى
أنا من قد عرفت شر عبد وأنت خير رب
يا محسنى الا انتقام يا رب يا رب يا رب يا الله
يا الله يا الله يا محيط بملكوت السموات والأرض
أصلحنى لدنياى وأصلحنى لدينى وأصلحنى لآخرتى
وأصلحنى لأهلى وأصلحنى لولدى وأصلحنى
ما خولتنى يا إلهى وأصلحنى من خطاياى
يا حنان يا منان تفضل على برحمتك وامن

عَلَیَّ بِاِجابَتِکَ وَصَلِّ اللّٰهُمَّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ
وَآهْلِهِ وَسَلِّمْ وَحُلْ بَیْنِی وَبَیْنَ ما حُلْتَ بَیْنَهُ
وَبَیْنَ آهْلِبَیْتِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْباطِلِ وَآتِنا فِی
الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً یا اَرْحَمَ
الرّاحِمِینَ پس بگوید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ
وَاِلٰهُکُمْ اِلٰهٌ واحِدٌ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ
اَللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ
لَهُ ما فِی السَّمٰواتِ وَما فِی الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِی یَشْفَعُ
عِنْدَهُ اِلّا بِاِذْنِهِ یَعْلَمُ ما بَیْنَ اَیْدِیهِمْ وَما خَلْفَهُمْ
وَلا یُحِیطُونَ بِشَیْءٍ مِنْ عِلْمِهِ اِلّا بِما شاءَ وَسِعَ
کُرْسِیُّهُ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضَ وَلا یَؤُدُهُ حِفْظُهُما
وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ الٓمٓ اَللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْحَیُّ
الْقَیُّومُ هُوَ الَّذِی یُصَوِّرُکُمْ فِی الْاَرْحامِ کَیْفَ
یَشاءُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ اَلَّذِینَ یَقُولُونَ
رَبَّنا اِنَّنا آمَنّا فَاغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا وَقِنا عَذابَ النّارِ
الصّابِرِینَ وَالصّادِقِینَ وَالْقانِتِینَ وَالْمُنْفِقِینَ

قَآلْمُسْتَغْفِرِیْنَ بِالْاَسْحَارِ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ اِنَّ الدِّیْنَ عِنْدَ
اللّٰهِ الْاِسْلَامُ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَیَجْمَعَنَّكُمْ
اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ لَا رَیْبَ فِیْهِ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ
اللّٰهِ حَدِیْثًا ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ خَالِقُ
كُلِّ شَیْءٍ فَاعْبُدُوْهُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ وَّكِیْلٌ
اِتَّبِعْ مَآ اُوْحِیَ اِلَیْكَ مِنْ رَّبِّكَ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَعْرِضْ
عَنِ الْمُشْرِكِیْنَ قُلْ یٰٓاَیُّهَا النَّاسُ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ
اِلَیْكُمْ جَمِیْعَا نِ الَّذِیْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ یُحْیٖ وَیُمِیْتُ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ
النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ الَّذِیْ یُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهٖ
وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِیَعْبُدُوْا
اللّٰهَ اِلٰهًا وَّاحِدًا لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهٗ وَتَعَالٰی عَمَّا
یُشْرِكُوْنَ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ
عَزِیْزٌ عَلَیْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِیْصٌ عَلَیْكُمْ بِالْمُؤْمِنِیْنَ
رَءُوْفٌ رَّحِیْمٌ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ

إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم
حتى إذا أدركه الغرق قال آمنت أنه لا إله
إلا الذي آمنت به بنوا إسرائيل وأنا من
المسلمين فإن لم يستجيبوا لكم فاعلموا
أنما أنزل بعلم الله وأن لا إله إلا هو فهل
أنتم مسلمون قل هو ربي لا إله إلا هو
عليه توكلت وإليه متاب أن أنذروا أنه
لا إله إلا أنا فاتقون الله لا إله إلا هو له
الأسماء الحسنى فاستمع لما يوحى إنني أنا الله
لا إله إلا أنا فاعبدني وأقم الصلوة لذكري
إنما إلهكم الله الذي لا إله إلا هو وسع كل
شيء علما وما أرسلنا من قبلك من رسول إلا
يوحى إليه أنه لا إله إلا أنا فاعبدون وذا النون
إذ ذهب مغاضبا فظن أن لن نقدر عليه فنادى
في الظلمات أن لا إله إلا أنت سبحانك إني
كنت من الظالمين فاستجبنا له ونجيناه من
الغم وكذلك ننجي المؤمنين فتعالى الله الملك

الحق لا اله الا هو رب العرش الكريم الله لا اله
الا هو رب العرش العظيم وهو الله لا اله الا هو له
الحمد في الاولى والاخرة وله الحكم واليه
ترجعون يا ايها الناس اذكروا نعمة الله
عليكم هل من خالق غير الله يرزقكم
من السماء والارض لا اله الا هو فانى تؤفكون
انهم كانوا اذا قيل لهم لا اله الا الله يستكبرون
ذلكم الله ربكم له الملك لا اله الا الله فانى تصرفون
غافر الذنب وقابل التوب شديد العقاب
ذى الطول لا اله الا هو اليه المصير ذلكم
الله ربكم خالق كل شيء لا اله الا هو فانى
تؤفكون تبارك الله رب العلمين لا اله الا
هو يحيى ويميت ربكم ورب اباءكم
الاولين فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر
لذنبك وللمومنين والمومنات والله يعلم
متقلبكم ومثويكم لو انزلنا هذا القران
على جبل لرايته خاشعا متصدعا من خشية

اللّٰہِ وَتِلْکَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوْسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ هُوَ
اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُوْنَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
فَاتَّخِذْهُ وَكِيْلًا پس ہفت مرتبہ بگو وَاِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيْزٌ
لَا يَاْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيْلٌ
مِنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ پس بگو اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَ
مَا اُنْزِلَ اِلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَ
الْاَسْبَاطِ وَمَا اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَمَا اُوْتِيَ
النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُوْنَ رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُوْنِهِ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَا اِذًا شَطَطًا

الحمد لله الذی هدینا لهذا وما کنّا لنهتدی
لولا ان هدینا الله لقد جاءت رسل ربّنا
بالحق صلی الله علیهم اجمعین پس بگو السّلام
علیک یا رسول الله السّلام علیک یا نبیّ الله
السّلام علیک یا خیرة الله من خلقه وامینه
علی وحیه السّلام علیک یا مولای یا امیر
المؤمنین السّلام علیک یا مولای انت حجة
الله علی خلقه وامینه علی وحیه وباب علمه ووصی
نبیّه والخلیفة من بعده فی امّته لعن الله
امّة غصبتک حقک وقعدت مقعدک
انا بریٔ منهم ومن شیعتهم الیک السّلام
علیک یا فاطمة البتول السّلام علیک یا زین
نساء العالمین السّلام علیک یا بنت رسول الله
رب العالمین صلی الله علیک وعلیه السّلام
علیک یا امّ السبطین الحسن والحسین لعن
الله امّة غصبتک حقک ومنعتک ما
جعله الله لک حلالا انا بریٔ الیک منهم

وَمِن شيعتهم السلام عليك يا مولاى
محمد الحسن الزكي السلام عليك يا مولاى يا ابا
لعن الله امة قتلتك وبايعت في امرك يا مولاى
انا بريء اليك منهم ومن شيعتهم السلام وشايعت
يا مولاى يا ابا عبد الله الحسين ابن علي السلام عليك
صلوات الله عليك وعلى ابيك وجدك محمد صلى الله
وآله لعن الله امة استحلت دمك ولعن الله امة قتلتك عليه
واستباحت حريمك ولعن الله اشياعهم واتباعهم ولعن الله
الممهدين لهم بالتمكين من قتالكم انا بريء الى الله واليك
منهم السلام عليك يا مولاى يا ابا محمد علي
ابن الحسين السلام عليك يا مولاى يا ابا جعفر
محمد بن علي السلام عليك يا مولاى يا ابا عبد الله
جعفر بن محمد السلام عليك يا مولاى يا
ابا الحسن موسى ابن جعفر السلام عليك يا مولاى
يا ابا الحسن علي ابن موسى السلام عليك يا مولاى
ابا جعفر محمد بن علي السلام عليك يا مولاى
يا ابا الحسن علي بن محمد السلام عليك يا

مولای یا ابا محمد الحسن ابن علی السلام
علیک یا مولای یا ابا القاسم الحجة ابن الحسن
صاحب الزمان صلی الله علیک و علی
عترتک الطاهرة الطیبة یا موالی کونوا
شفعائی عند الله فی حطّ وزری وخطایا
امنت بالله وبما انزل الیکم واتوالی
اخرکم بما اتوالی به اولکم وبرئت من
الجبت والطاغوت واللات والعزی یا موالی
انا سلم لمن سالمکم وحرب لمن حاربکم
وعدو لمن عاداکم وولی لمن والاکم الی
یوم القیمة ولعن الله ظالمیکم وغاصبیکم ولعن
الله اشیاعهم واتباعهم واهل مذهبهم وابرء
الی الله والیکم منهم اللهم انی اشهدک وکفی بک
شهیدًا انی اشهد ان محمدًا صلی الله علیه واله
وعلیًا والاوصیاء من ذریتهما انی بریء من
اعدائهم فعلی محمد وعلی اهلبیته الطیبین
الطاهرین الصلوة والسلام اللهم وافرغ علینی

بِصَلوٰتِهٖ وَصَلوٰةِ اَهْلِ بَيْتِهٖ وَاجْعَلْ مَاهَدَيْتَنِيْ
اِلَيْهِ مِنَ الْحَقِّ وَالْمَعْرِفَةِ بِهِمْ مُسْتَقَرًّا اِلَّا مُسْتَوْدَعًا
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ عَرِّفْنِيْ نَفْسَكَ وَعَرِّفْنِيْ رُسُلَكَ اَللّٰهُمَّ
عَرِّفْنِيْ مَلٰٓئِكَتَكَ وَعَرِّفْنِيْ وُلَاةَ اَمْرِكَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ لَا اٰخُذُ اِلَّا مَا اَعْطَيْتَ وَلَا اَوْقٰى اِلَّا مَا وَقَيْتَ
اَللّٰهُمَّ لَا تَحْرِمْنِيْ مَنَازِلَ اَوْلِيَآئِكَ وَلَا تُزِغْ قَلْبِيْ
بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنِيْ وَهَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ
اَنْتَ الْوَهَّابُ وَهَيِّئْ لِيْ مِنْ اَمْرِيْ رُشْدًا اَللّٰهُمَّ
وَعَلِّمْنِيْ نَاطِقَ التَّنْزِيْلِ خَلِّصْنِيْ مِنَ الْمَهَالِكِ اَللّٰهُمَّ خَلِّصْنِيْ
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ وَحِزْبِهٖ وَمِنَ السُّلْطَانِ وَ
جُنْدِهٖ وَمِنَ الْجِبْتِ وَاَنْصَارِهٖ بِحَقِّ مُحَمَّدِ الْمَحْمُوْدِ
وَبِعَلِيِّ الْمَقْصُوْدِ وَبِحَقِّ شَبَّرٍ وَّشَبِيْرٍ وَبِحَقِّ اَسْمَآئِكَ
الْحُسْنٰى صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ اَفْضَلِ الصَّفْوَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَاَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا
رَبِّ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ
يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا عِمَادَ مَنْ لَّا عِمَادَ لَهٗ يَا سَنَدَ

مَنْ لَا يَسْئَلُ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ اَنْتَ رَبِّيْ
وَاَنَا عَبْدُكَ عَلٰى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
مَوْقِفًا مَحْمُوْدًا وَلَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا وَاَشْرِكْنَا
فِيْ صَالِحِ دُعَاءِ مَنْ دَعَاكَ بِمِنًى وَعَرَفَاتٍ وَمُزْدَلِفَةٍ
وَعِنْدَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَاٰلِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَعِنْدَ زَمْزَمَ
وَالْمَقَامِ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ رَفَعْتَ اَقْدَارَنَا
عَنْ سَنِّ الزَّنَانِيْرِ فِي الْاَوْسَاطِ وَالْخَوَاتِيْمِ فِي
الْاَعْنَاقِ وَلَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ لَمْ تَجْعَلْنَا زَنَادِقَةً
مُضِلِّيْنَ وَلَا مُلْحِدِيَّةً شَاكِّيْنَ مُرْتَابِيْنَ وَلَا
مُعَارِضِيْنَ وَلَا عَنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ مُنْحَرِفِيْنَ اَللّٰهُمَّ كَمَا بَلَّغْتَنَا
هٰذَا الْيَوْمَ الْمُبَارَكَ مِنْ شَهْرِنَا وَسَنَتِنَا هٰذِهِ
الْمُبَارَكَةِ فَبَلِّغْنَا اٰخِرَهَا فِيْ عَافِيَةٍ وَبَلِّغْنَا اَعْوَامًا
كَثِيْرَةً بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا
مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ اَللّٰهُمَّ وَمَا قَسَمْتَ

لِيْ فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِيْ هٰذَا الشَّهْرِ
وَفِيْ هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ خَيْرٍ اَوْ بَرَكَةٍ اَوْ عَافِيَةٍ اَوْ
مَغْفِرَةٍ اَوْ رَاْفَةٍ اَوْ رَحْمَةٍ اَوْ عِتْقٍ مِنَ النَّارِ اَوْ
رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ اَوْ تَوْبَةٍ نَصُوْحٍ فَاجْعَلْ
لَنَا فِيْ ذٰلِكَ اَوْفَرَ النَّصِيْبِ وَاَجْزَلَ الْحَظِّ اَللّٰهُمَّ
وَمَا اَنْزَلْتَ فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِيْ
هٰذَا الشَّهْرِ وَفِيْ هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ حَرَقٍ اَوْ شَرَقٍ
اَوْ غَرَقٍ اَوْ هَدْمٍ اَوْ رَدْمٍ اَوْ خَسْفٍ اَوْ قَذْفٍ اَوْ رَجْفٍ
اَوْ مَسْخٍ اَوْ صَيْحَةٍ اَوْ زَلْزَلَةٍ اَوْ فِتْنَةٍ اَوْ صَاعِقَةٍ اَوْ
بَرَدٍ اَوْ جُنُوْنٍ اَوْ جُذَامٍ اَوْ بَرَصٍ اَوْ اَكْلِ سَبُعٍ اَوْ
مِيْتَةِ سُوْءٍ وَجَمِيْعِ اَنْوَاعِ الْبَلَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
فَاصْرِفْهُ عَنَّا كَيْفَ شِئْتَ وَاَنّٰى شِئْتَ وَعَنْ جَمِيْعِ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِيْ كُلِّ دَارٍ وَمَنْزِلٍ فِيْ شَرْقِ الْاَرْضِ وَ
غَرْبِهَا عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ
وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيْكَهُ
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَ

اَشْهَدُ

أشهد أن محمداً صلى الله عليه وآله عبده
ورسوله وأشهد أن الجنة حق والنار حق
وأن الساعة آتية لا ريب فيها وأن الله يبعث
من في القبور وأشهد أن لا إله إلا الله وحده
لا شريك له عليها أحيا وعليها أموت وعليها
أبعث حياً إن شاء الله رضيت بالله رباً وبالإسلام
ديناً وبمحمد صلى الله عليه وآله نبياً وبعلي
ولياً وبالقرآن كتاباً وبالكعبة قبلة وبإبراهيم
عليه السلام لنبينا أباً وبمحمد صلى الله عليه
وآله نبياً وبأمير المؤمنين صلوات الله عليه للحق
موضحاً وللجنة والنار قاسماً وبالأوصياء من ذريته
أئمة وبالمؤمنين من شيعته إخواناً لا أشرك
بالله شيئاً ولا أتخذ من دونه ولياً ولا أدعي
معه إلهاً لا إله إلا الله وحده لا شريك له إلهاً
واحداً فرداً صمداً لم يتخذ صاحبة ولا ولداً
اللهم إني أسألك بالعظيم من آلائك والقديم
من نعمائك والمخزون من أسمائك وما وارت

الحُجُبُ مِن بَهائِكَ وَمَعاقِدِ العِزِّ مِن عَرشِكَ وَمُنتَهى
الرَّحمَةِ مِن كِتابِكَ رَبِّ وَحدَكَ لا شَريكَ لَكَ اَن
تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَن تَرحَمَ هٰذِهِ
النَّفسَ الجَزُوعَةَ وَهٰذَا البَدَنَ الهَلُوعَ الَّذي
لا يُطيقُ حَرَّ شَمسِكَ فَكَيفَ حَرَّ نارِكَ اِن تُعاقِبني
لا يَزيدُ في مُلكِكَ شَيءٌ وَاِن تَعفُ عَنّي لا يَنقُصُ
مِن مُلكِكَ شَيءٌ اَنتَ يا رَبِّ بِخَلقِكَ اَرحَمُ وَ
بِعِبادِكَ اَعلَمُ وَبِسُلطانِكَ اَرأَفُ وَبِمُلكِكَ اَقدَمُ
وَبِعَفوِكَ اَكرَمُ وَعَلى عِبادِكَ اَنعَمُ لا يَزيدُ في
مُلكِكَ طاعَةُ المُطيعينَ وَلا يَنقُصُ مِنهُ
مَعصِيَةُ العاصينَ فَاعفُ عَنّي يا اَكرَمَ الاَكرَمينَ
وَيا اَرحَمَ الرّاحِمينَ اَلُوذُ بِعِزَّتِكَ وَاَستَظِلُّ بِفِنائِكَ
وَاَستَجيرُ بِقُدرَتِكَ وَاَستَغيثُ بِرَحمَتِكَ وَ
اَعتَصِمُ بِحَبلِكَ وَلا اَثِقُ اِلّا بِكَ وَلا اَلجاُ اِلّا اِلَيكَ
يا عَظيمَ الرَّجاءِ يا كاشِفَ البَلاءِ وَيا اَحَقَّ مَن تَجاوَزَ
وَعَفى اَللّٰهُمَّ اِنَّ ظُلمي مُستَجيرٌ بِعَفوِكَ وَخَوفي
مُستَجيرٌ بِاَمانِكَ وَفَقري مُستَجيرٌ بِغِناكَ وَجَهلي

الباكي الفاني مستجير بوجهك الدائم الباقي الذي
لا يفنى ولا يزول يا من لا يشغله شان عن شان
لا تجعل مصيبتنا في ديننا ولا تجعل الدنيا اكبر همنا
ولا تسلط علينا من لا يرحمنا وعد بحلمك على
جهلنا وباحسانك على اسائتنا وبقوتك على ضعفنا
وبغناك على فقرنا واعذنا من الاذى والقذى
والضر وسوء القضاء وشماتة الاعداء وسوء المنظر
في المال والدين والاهل والولد وعند معاينة
ملك الموت اللهم يا رب نشكو اليك غيبة نبينا
عنا وقلة ناصرنا وكثرة عدونا وشدة الزمان علينا
ووقوع الفتن بنا وتظاهر الخلق علينا اللهم صل على
محمد وال محمد وافرج ذلك بفرج منك تعجله
ونصر تعزه وحق تظهره اللهم وابعث بقائم ال محمد
صلى الله عليه واله للنصر لدينك واظهار حجتك
والقيام بامرك وتطهير ارضك من ارجاسها
برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني اعوذ بك
ان اوالي لك عدوا او اعادي لك وليا او اسخط لك

رضاً او ارضی لک سخطاً او اقول الحق هذا باطل
و اقول لباطل هذا حق او اقول للذین کفروا هؤلاء
اهدی من الذین آمنوا سبیلاً اللهم صل علی
محمد و آله و آتنا فی الدنیا حسنة و فی
الآخرة حسنة و قنا برحمتک عذاب النار
علامه مجلسی رح گوید که این جزوی است از دعای
طولانی که از حضرت امام جعفر صادق ع منقول است
و عمل استفتاح را نیز درین روز می توان کرد و صاحب
منهاج رح آورده که بهترین دعاها دعای صحیفه کامل است از
باخضوع و خشوع درین روز بخوان که مشتمل بر جمیع مطالب
دنیا و آخرت است و دعا اینست الحمد لله
رب العالمین اللهم لک الحمد بدیع السموات
و الارض ذا الجلال و الاکرام رب الارباب و اله
کل مالوه و خالق کل مخلوق و وارث کل شیء لیس
کمثله شیء و لا یعزب عنه علم شیء و هو
بکل شیء محیط و هو علی کل شیء رقیب انت الله لا اله
الا انت الاحد المتوحد الفرد المتفرد و انت الله

لا اله الا انت الكريم المتكرم العظيم المتعظم الكبير المتكبر وانت الله لا اله الا انت العلي المتعال الشديد المحال وانت الله لا اله الا انت الرحمن الرحيم العليم الحكيم وانت الله لا اله الا انت السميع البصير القديم الخبير وانت الله لا اله الا انت الكريم الاكرم الدائم الادوم وانت الله لا اله الا انت الاول قبل كل احد والاخر بعد كل عدد وانت الله لا اله الا انت الدانى فى علوه والعالى فى دنوه وانت الله لا اله الا انت ذو البهاء والمجد والكبرياء والحمد وانت الله لا اله الا انت الذى انشات الاشياء من غير سنخ وصورت ما صورت من غير مثال وابتدعت المبتدعات بلا احتذاء انت الذى قدرت كل شئ تقديرا ويسرت كل شئ تيسيرا ودبرت ما دونك تدبيرا انت الذى لم يعنك على خلقك شريك ولم يوازرك فى امرك وزير ولم يكن لك مشاهد ولا نظير انت

الَّذِی اَرَدْتَ فَکَانَ حَتْماً مَا اَرَدْتَ وَقَضَیْتَ فَکَانَ
عَدْلاً مَا قَضَیْتَ وَحَکَمْتَ فَکَانَ نَصَفاً مَا
حَکَمْتَ اَنْتَ الَّذِی لَا یَحْوِیکَ مَکَانٌ وَلَمْ یَقُمْ لِسُلْطَانِکَ
سُلْطَانٌ وَلَمْ یُعْیِکَ بُرْهَانٌ وَلَا بَیَانٌ اَنْتَ الَّذِی
اَحْصَیْتَ کُلَّ شَیْءٍ عَدَداً وَجَعَلْتَ لِکُلِّ شَیْءٍ اَمَداً
وَقَدَّرْتَ کُلَّ شَیْءٍ تَقْدِیراً اَنْتَ الَّذِی قَصُرَتِ
الْاَوْهَامُ عَنْ ذَاتِیَّتِکَ وَعَجَزَتِ الْاَفْهَامُ عَنْ
کَیْفِیَّتِکَ وَلَمْ تُدْرِکِ الْاَبْصَارُ مَوْضِعَ اَیْنِیَّتِکَ
اَنْتَ الَّذِی لَا تُحَدُّ فَتَکُونَ مَحْدُوداً وَلَمْ تُمَثَّلْ
فَتَکُونَ مَوْجُوداً وَلَمْ تَلِدْ فَتَکُونَ مَوْلُوداً
اَنْتَ الَّذِی لَا ضِدَّ مَعَکَ فَیُعَانِدَکَ وَلَا عِدْلَ
فَیُکَاثِرَکَ وَلَا نِدَّ لَکَ فَیُعَارِضَکَ اَنْتَ الَّذِی
ابْتَدَأَ وَاخْتَرَعَ وَاسْتَحْدَثَ وَابْتَدَعَ وَاَحْسَنَ
صُنْعَ مَا صَنَعَ سُبْحَانَکَ مَا اَجَلَّ شَأْنَکَ وَاَسْنَی
فِی الْاَمَاکِنِ مَکَانَکَ وَاَصْدَعَ بِالْحَقِّ فُرْقَانَکَ
سُبْحَانَکَ مِنْ لَطِیفٍ مَا اَلْطَفَکَ وَرَؤُفٍ
مَا اَرْأَفَکَ وَحَکِیمٍ مَا اَعْرَفَکَ سُبْحَانَکَ مِنْ

مَلِكُكَ مَا أَمْنَعَكَ وَجَوادٌ مَا أَوْسَعَكَ وَرَفِيعٌ
مَا أَرْفَعَكَ ذُو الْبَهَاءِ وَالْمَجْدِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْحَمْدِ
سُبْحَانَكَ بَسَطْتَ بِالْخَيْرَاتِ يَدَكَ وَعُرِفَتِ
الْهِدَايَةُ مِنْ عِنْدِكَ فَمَنِ الْتَمَسَكَ لِدِينٍ
أَوْ دُنْيَا وَجَدَكَ سُبْحَانَكَ خَضَعَ لَكَ مَنْ جَرَى
فِي عِلْمِكَ وَخَشَعَ لِعَظَمَتِكَ مَا دُونَ عَرْشِكَ
وَانْقَادَ لِلتَّسْلِيمِ لَكَ كُلُّ خَلْقِكَ سُبْحَانَكَ لَا تُحَسُّ
وَلَا تُجَسُّ وَلَا تُمَسُّ وَلَا تُكَادُ وَلَا تُمَاطُ
وَلَا تُنَازَعُ وَلَا تُجَارَى وَلَا تُمَارَى وَلَا تُخَادَعُ وَلَا تُمَاكَرُ
سُبْحَانَكَ سَبِيلُكَ جَدَدٌ وَأَمْرُكَ رَشَدٌ وَأَنْتَ
حَيٌّ صَمَدٌ سُبْحَانَكَ قَوْلُكَ حُكْمٌ وَقَضَاؤُكَ
حَتْمٌ وَإِرَادَتُكَ عَزْمٌ سُبْحَانَكَ لَا رَادَّ لِمَشِيَّتِكَ
وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِكَ سُبْحَانَكَ بَاهِرَ الْآيَاتِ
فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ بَارِئَ النَّسَمَاتِ لَكَ الْحَمْدُ
حَمْداً يَدُومُ بِدَوَامِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً
خَالِداً بِنِعْمَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً يُوَازِي
صُنْعَكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً يَزِيدُ عَلَى رِضَاكَ

وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً مَعَ حَمْدِ كُلِّ حَامِدٍ وَشُكْراً يَقْصُرُ
عَنْهُ شُكْرُ كُلِّ شَاكِرٍ حَمْداً لَا يَنْبَغِي اِلَّا لَكَ وَ
لَا يُتَقَرَّبُ بِهٖ اِلَّا اِلَيْكَ حَمْداً يُسْتَدَامُ بِهِ
الْاَوَّلُ وَيُسْتَدْعٰى بِهٖ دَوَامُ الْاٰخِرِ حَمْداً
يَتَضَاعَفُ عَلٰى كُرُوْرِ الْاَزْمِنَةِ وَيَتَزَايَدُ اَ
ضْعَافاً مُتَرَادِفَةً حَمْداً يَعْجِزُ عَنْ اِحْصَائِهِ
الْحَفَظَةُ وَيَزِيْدُ عَلٰى مَا اَحْصَتْهُ فِيْ كِتَابِكَ
الْكَتَبَةُ حَمْداً يُوَازِنُ عَرْشَكَ الْمَجِيْدَ وَيُعَادِلُ
كُرْسِيَّكَ الرَّفِيْعَ حَمْداً يَكْمُلُ لَدَيْكَ
ثَوَابُهُ وَيَسْتَغْرِقُ كُلَّ جَزَاءٍ جَزَاؤُهُ حَمْداً
ظَاهِرُهُ وَفْقٌ لِبَاطِنِهِ وَبَاطِنُهُ وَفْقٌ لِصِدْقِ
النِّيَّةِ فِيْهِ حَمْداً لَمْ يَحْمَدْكَ خَلْقٌ مِثْلَهُ
وَلَا يَعْرِفُ اَحَدٌ سِوَاكَ فَضْلَهُ حَمْداً يُعَانُ
مَنِ اجْتَهَدَ فِيْ تَعْدِيْدِهِ وَيُؤَيَّدُ مَنْ اَغْرَقَ
نَزْعاً فِيْ تَوْفِيَتِهِ حَمْداً يَجْمَعُ مَا خَلَقْتَ مِنَ
الْحَمْدِ وَيَنْتَظِمُ مَا اَنْتَ خَالِقُهُ مِنْ بَعْدُ حَمْداً
لَا حَمْدَ اَقْرَبُ اِلٰى قَوْلِكَ مِنْهُ وَلَا اَحْمَدَ مِمَّنْ

بِحَمْدِكَ بِهٖ حَمْدًا يُوْجِبُ بِكَرَمِكَ الْمَزِيْدَ
بِوُفُوْرِهٖ وَتَصِلُهٗ بِمَزِيْدٍ بَعْدَ مَزِيْدٍ طَوْلًا مِنْكَ
حَمْدًا يَجِبُ لِكَرَمِ وَجْهِكَ وَيُقَابِلُ عِزَّ جَلَالِكَ
رَبِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ الْمُصْطَفٰى
الْمُكَرَّمِ الْمُقَرَّبِ اَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِ
اَتَمَّ بَرَكَاتِكَ وَتَرَحَّمْ عَلَيْهِ اَمْتَعَ رَحَمَاتِكَ رَبِّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ صَلٰوةً زَاكِيَةً لَا تَكُوْنُ صَلٰوةٌ
اَزْكٰى مِنْهَا وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً نَامِيَةً لَا تَكُوْنُ
صَلٰوةٌ اَنْمٰى مِنْهَا وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً رَاضِيَةً لَا
تَكُوْنُ صَلٰوةٌ فَوْقَهَا رَبِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
صَلٰوةً تُرْضِيْهِ وَتَزِيْدُ عَلٰى رِضَاهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ
صَلٰوةً تُرْضِيْكَ وَتَزِيْدُ عَلٰى رِضَاكَ لَهٗ وَصَلِّ
عَلَيْهِ صَلٰوةً لَا تَرْضٰى لَهٗ اِلَّا بِهَا وَلَا تَرٰى
غَيْرَهٗ لَهَا اَهْلًا رَبِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
صَلٰوةً تُجَاوِزُ رِضْوَانَكَ وَيَتَّصِلُ اتِّصَالُهَا بِبَقَائِكَ
وَلَا يَنْفَدُ كَمَا لَا تَنْفَدُ كَلِمَاتُكَ رَبِّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ صَلٰوةً تَنْتَظِمُ صَلَوَاتِ مَلٰٓئِكَتِكَ

وَاَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ وَتَشْتَمِلُ
عَلٰى صَلَوٰةِ عِبَادِكَ مِنْ جِنِّكَ وَاِنْسِكَ وَاَهْلِ
اِجَابَتِكَ وَتَجْتَمِعُ عَلٰى صَلَوٰةِ كُلِّ مَنْ ذَرَأْتَ
وَبَرَأْتَ مِنْ اَصْنَافِ خَلْقِكَ رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ صَلَوٰةً تُحِيْطُ بِكُلِّ صَلَوٰةٍ سَالِفَةٍ وَمُسْتَأْنَفَةٍ
وَصَلِّ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهٖ صَلَوٰةً مَرْضِيَّةً لَكَ وَ
لِمَنْ دُوْنَكَ وَتُنْشِئُ مَعَ ذٰلِكَ صَلَوٰاتٍ تُضَاعِفُ
مَعَهَا تِلْكَ الصَّلَوٰاتِ عِنْدَهَا وَتَزِيْدُهَا عَلٰى كُرُوْرِ
الْاَيَّامِ زِيَادَةً فِيْ تَضَاعِيْفَ وَلَا يَعُدُّهَا
غَيْرُكَ رَبِّ صَلِّ عَلٰى اَطَائِبِ اَهْلِ بَيْتِهِ الَّذِيْنَ
اخْتَرْتَهُمْ لِاَمْرِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَزَنَةَ عِلْمِكَ وَ
حَفَظَةَ دِيْنِكَ وَخُلَفَائَكَ فِيْ اَرْضِكَ وَحُجَجَكَ
عَلٰى عِبَادِكَ وَطَهَّرْتَهُمْ مِنَ الرِّجْسِ وَالدَّنَسِ
تَطْهِيْرًا بِاِرَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الْوَسِيْلَةَ اِلَيْكَ وَ
الْمَسْلَكَ اِلٰى جَنَّتِكَ رَبِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِهٖ صَلَوٰةً تُجْزِلُ لَهُمْ بِهَا مِنْ نِحَلِكَ وَكَرَامَتِكَ
وَتُكْمِلُ لَهُمُ الْاَشْيَاءَ مِنْ عَطَايَاكَ وَنَوَافِلِكَ وَ

وَ وَفِّرْ عَلَيْهِمُ الْحَظَّ مِنْ عَوَائِدِكَ وَ فَوَائِدِكَ رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ صَلٰوةً لَا اَمَدَ فِيْ اَوَّلِهَا وَ لَا غَايَةَ لِاَمَدِهَا وَ لَا نِهَايَةَ لِاٰخِرِهَا رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِمْ زِنَةَ عَرْشِكَ وَ مَا دُوْنَهٗ وَ مِلْاَ سَمٰوَاتِكَ وَ مَا فَوْقَهُنَّ وَ عَدَدَ اَرَضِيْكَ وَ مَا تَحْتَهُنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَّ صَلٰوةً تُقَرِّبُهُمْ مِنْكَ زُلْفٰى وَ يَكُوْنُ لَكَ وَ لَهُمْ رِضًا وَ مُتَّصِلَةً بِنَظَائِرِهِنَّ اَبَدًا اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَيَّدْتَ دِيْنَكَ فِيْ كُلِّ اَوَانٍ بِاِمَامٍ اَقَمْتَهٗ عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَ مَنَارًا فِيْ بِلَادِكَ بَعْدَ اَنْ وَصَلْتَ حَبْلَهٗ بِحَبْلِكَ وَ جَعَلْتَهُ الذَّرِيْعَةَ اِلٰى رِضْوَانِكَ وَ افْتَرَضْتَ طَاعَتَهٗ وَ حَذَّرْتَ مَعْصِيَتَهٗ وَ اَمَرْتَ بِامْتِثَالِ اَمْرِهٖ وَ الْاِنْتِهَاءِ عِنْدَ نَهْيِهٖ وَ اَلَّا يَتَقَدَّمَهٗ مُتَقَدِّمٌ وَ لَا يَتَاَخَّرَ عَنْهُ مُتَاَخِّرٌ فَهُوَ عِصْمَةُ اللَّائِذِيْنَ وَ كَهْفُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ عُرْوَةُ الْمُتَمَسِّكِيْنَ وَ بَهَاءُ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ فَاَوْزِعْ لِوَلِيِّكَ شُكْرَ مَا اَنْعَمْتَ بِهٖ عَلَيْنَا وَ اَوْزِعْنَا مِثْلَهٗ فِيْهِ وَ اٰتِهٖ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيْرًا

وافتح له فتحاً يسيراً واعنه بركنك الاعز
واشدد ازره وقو عضده وراعه بعينك
واحمه بحفظك وانصره بملائكتك وامدده
بجندك الاغلب واقم به كتابك وحدودك
وشرايعك وسنن رسولك صلوٰتك اللّٰهم
عليه وآله واحي به ما اماته الظالمون
من معالم دينك واجل به صدأ الجور عن
طريقتك وابن به الضرّاء عن سبيلك وازل
به الناكبين عن صراطك وامحق به بغاة قصدك
عوجاً والن جانبه لاوليائك وابسط يده
على اعدائك وهب لنا رأفته ورحمته و
تعطفه وتحننه واجعلنا له سامعين مطيعين
وفي رضاه ساعين والى نصرته والمدافعة
عنه مكتنفين واليك والى رسولك صلوٰتك
اللّٰهم عليه وآله بذلك متقربين اللّٰهم وصل على
اوليائهم المعترفين بمقامهم المتبعين منهجهم
المقتفين آثارهم المستمسكين بعروتهم

المتمسّكين بولايتهم المؤتمّين بإمامتهم
المسلّمين لأمرهم المجتهدين في طاعتهم
المنتظرين أيّامهم المادّين إليهم أعينهم
الصّلوات المباركات الزّاكيات النّاميات
وسلّم عليهم وعلى أرواحهم
واجمع على التّقوى أمرهم وأصلح لهم شؤونهم
وتب عليهم إنّك أنت التّوّاب الرّحيم وخير
الغافرين واجعلنا معهم في دار السّلام برحمتك
يا أرحم الرّاحمين اللّهمّ هذا يوم عرفة
يوم شرّفته وكرّمته وعظّمته نشرت
فيه رحمتك ومننت فيه بعفوك وأجزلت
فيه عطيّتك وتفضّلت به على عبادك
اللّهمّ وأنا عبدك الّذي أنعمت عليه قبل
خلقك له وبعد خلقك إيّاه فجعلته ممّن
هديته لدينك ووفّقته لحقّك وعصمته
بحبلك وأدخلته في حزبك وأرشدته
لموالاة أوليائك ومعاداة أعدائك ثمّ

أمرته فلم يأتمر وزجرته فلم ينزجر ونهيته
عن معصيتك فخالف أمرك الى نهيك لا
معاندة لك ولا استكبارا عليك بل دعاه
هواه الى ما زيلته والى ما حذرته و
اعانه على ذلك عدوك وعدوه فاقدم
عليه عارفا بوعيدك راجيا لعفوك واثقا
بتجاوزك وكان احق عبادك مع ما مننت
عليه الا يفعل وها انا ذا بين يديك صاغرا
ذليلا خاضعا خاشعا خائفا معترفا بعظيم
من الذنوب تحملته وجليل من الخطايا
اجترمته مستجيرا بصفحك لائذا برحمتك
موقنا انه لا يجيرني منك مجير ولا يمنعني منك
مانع فعد علي بما تعود به على من اقترف
من تغمدك وجد علي بما تجود به على
من القى بيده اليك من عفوك وامنن علي
بما لا يتعاظمك ان تمن به على من املك
من غفرانك واجعل لي في هذا اليوم نصيبا

maablib.org

نَالُ بِهٖ حَظًّا مِنْ رِضْوَانِكَ وَلَا تَرُدَّنِيْ صِفْرًا
مِمَّا يَنْقَلِبُ بِهِ الْمُتَعَبِّدُوْنَ لَكَ مِنْ عِبَادِكَ
وَاِنِّيْ وَاِنْ لَمْ اُقَدِّمْ مَا قَدَّمُوْهُ مِنَ الصَّالِحَاتِ
فَقَدْ قَدَّمْتُ تَوْحِيْدَكَ وَنَفْيَ الْاَضْدَادِ وَ
الْاَنْدَادِ وَالْاَشْبَاهِ عَنْكَ وَاَتَيْتُكَ مِنَ الْاَبْوَابِ
الَّتِيْ اَمَرْتَ اَنْ تُؤْتٰى مِنْهَا وَتَقَرَّبْتُ اِلَيْكَ بِمَا
لَا يَقْرُبُ اَحَدٌ مِنْكَ اِلَّا بِالتَّقَرُّبِ بِهٖ ثُمَّ اَتْبَعْتُ
ذٰلِكَ بِالْاِنَابَةِ اِلَيْكَ وَالتَّذَلُّلِ وَالْاِسْتِكَانَةِ
لَكَ وَحُسْنِ الظَّنِّ بِكَ وَالثِّقَةِ بِمَا عِنْدَكَ وَ
شَفَعْتُهٗ بِرَجَائِكَ الَّذِيْ قَلَّ مَا يَخِيْبُ عَلَيْهِ
رَاجِيْكَ وَسَاَلْتُكَ مَسْئَلَةَ الْحَقِيْرِ الذَّلِيْلِ
الْبَائِسِ الْفَقِيْرِ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيْرِ وَمَعَ ذٰلِكَ خِيْفَةً
وَتَضَرُّعًا وَتَعَوُّذًا وَتَلَوُّذًا لَا مُسْتَطِيْلًا بِتَكَبُّرِ
الْمُتَكَبِّرِيْنَ وَلَا مُتَعَالِيًا بِدَالَّةِ الْمُطِيْعِيْنَ وَلَا مُسْتَطِيْلًا
بِشَفَاعَةِ الشَّافِعِيْنَ وَاَنَا بَعْدُ اَقَلُّ الْاَقَلِّيْنَ
وَاَذَلُّ الْاَذَلِّيْنَ وَمِثْلُ الذَّرَّةِ اَوْ دُوْنَهَا فَيَا مَنْ
لَمْ يُعَاجِلِ الْمُسِيْئِيْنَ وَلَا يَنْدَهُ الْمُتْرَفِيْنَ وَيَا

مَنْ يَسُرُّ بِإِقَالَةِ الْعَاثِرِينَ وَيَتَفَضَّلُ بِإِنْظَارِ
الْخَاطِئِينَ أَنَا الْمُسِيءُ الْمُعْتَرِفُ الْخَاطِئُ الْعَاثِرُ
أَنَا الَّذِي أَقْدَمَ عَلَيْكَ مُجْتَرِئاً أَنَا الَّذِي عَصَاكَ مُتَعَمِّداً
أَنَا الَّذِي اسْتَخْفَى مِنْ عِبَادِكَ وَبَارَزَكَ أَنَا
الَّذِي هَابَ عِبَادَكَ وَأَمِنَكَ أَنَا الَّذِي لَمْ
يَرْهَبْ سَطْوَتَكَ وَلَمْ يَخَفْ بَأْسَكَ أَنَا الْجَانِي
عَلَى نَفْسِهِ أَنَا الْمُرْتَهَنُ بِبَلِيَّتِهِ أَنَا قَلِيلُ الْحَيَاءِ أَنَا
الطَّوِيلُ الْعَنَاءِ بِحَقِّ مَنِ انْتَجَبْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَبِمَنِ
اصْطَفَيْتَهُ لِنَفْسِكَ بِحَقِّ مَنِ اخْتَرْتَ مِنْ بَرِيَّتِكَ
وَمَنِ اجْتَبَيْتَ لِشَأْنِكَ بِحَقِّ مَنْ وَصَلْتَ طَاعَتَهُ
بِطَاعَتِكَ وَمَنْ جَعَلْتَ مَعْصِيَتَهُ كَمَعْصِيَتِكَ
بِحَقِّ مَنْ قَرَنْتَ مُوَالاتَهُ بِمُوَالاتِكَ وَمَنْ نُطْتَ
مُعَادَاتَهُ بِمُعَادَاتِكَ تَغَمَّدْنِي فِي يَوْمِي هَذَا
بِمَا تَتَغَمَّدُ بِهِ مَنْ جَارَ إِلَيْكَ مُتَنَصِّلاً
وَعَاذَ بِاسْتِغْفَارِكَ تَائِباً وَتَوَلَّنِي بِمَا تَتَوَلَّى بِهِ
أَهْلَ طَاعَتِكَ وَالزُّلْفَى لَدَيْكَ وَالْمَكَانَةِ مِنْكَ
وَتَوَحَّدْنِي بِمَا تَتَوَحَّدُ بِهِ مَنْ وَفَى بِعَهْدِكَ

وَاُتْعِبَ نَفْسَهُ فِي ذَاتِكَ وَاَجْهَدَهَا فِي مَرْضَاتِكَ
وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِتَفْرِيطِي فِي جَنْبِكَ وَتَعَدِّي طَوْرِي
فِي حُدُودِكَ وَمُجَاوَزَةِ اَحْكَامِكَ وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي
بِاِمْلَائِكَ لِي اسْتِدْرَاجَ مَنْ مَنَعَنِي خَيْرَ مَا عِنْدَهُ
وَلَمْ يَشْرَكْكَ فِي حُلُولِ نِعْمَتِهِ بِي وَنَبِّهْنِي مِنْ
رَقْدَةِ الْغَافِلِينَ وَسِنَةِ الْمُسْرِفِينَ وَنَعْسَةِ
الْمَخْذُولِينَ وَخُذْ بِقَلْبِي اِلٰى مَا اسْتَعْمَلْتَ بِهِ
الْقَانِتِينَ وَاسْتَعْبَدْتَ بِهِ الْمُتَعَبِّدِينَ
وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ الْمُتَهَاوِنِينَ وَاَعِذْنِي مِمَّا
يُبَاعِدُنِي عَنْكَ وَيَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ حَظِّي
مِنْكَ وَيَصُدُّنِي عَمَّا اُحَاوِلُ لَدَيْكَ وَسَهِّلْ
لِي مَسْلَكَ الْخَيْرَاتِ اِلَيْكَ وَالْمُسَابَقَةَ اِلَيْهَا مِنْ حَيْثُ
اَمَرْتَ وَالْمُشَاحَّةَ فِيهَا عَلٰى مَا اَرَدْتَ وَلَا تَمْحَقْنِي
فِيمَنْ تَمْحَقُ مِنَ الْمُسْتَخِفِّينَ بِمَا اَوْعَدْتَ وَلَا تُهْلِكْنِي
مَعَ مَنْ تُهْلِكُ مِنَ الْمُتَعَرِّضِينَ لِمَقْتِكَ وَلَا تُتَبِّرْنِي
فِيمَنْ تُتَبِّرُ مِنَ الْمُنْحَرِفِينَ عَنْ سُبُلِكَ وَنَجِّنِي
مِنْ غَمَرَاتِ الْفِتْنَةِ وَخَلِّصْنِي مِنْ لَهَوَاتِ الْبَلْوٰى

وَاَجِرْنِي مِنْ اَخْذِ الْاِمْلَاۗءِ وَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ عَدُوٍّ
يُضِلُّنِي وَهَوًى يُوبِقُنِي وَمَنْقَصَةٍ تَرْهَقُنِي وَلَا تُعْرِضْ
عَنِّي اِعْرَاضَ مَنْ لَا تَرْضٰى عَنْهُ بَعْدَ غَضَبِكَ وَلَا
تُؤْيِسْنِي مِنَ الْاَمَلِ فِيكَ فَيَغْلِبَ عَلَيَّ الْقُنُوطُ مِنْ
رَحْمَتِكَ وَلَا تَمْنَحْنِي بِمَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ
فَتَبْهَظَنِي مِمَّا تُحَمِّلُنِيهِ مِنْ فَضْلِ مَحَبَّتِكَ وَلَا
تُرْسِلْنِي مِنْ يَدِكَ اِرْسَالَ مَنْ لَا خَيْرَ فِيهِ
وَلَا حَاجَةَ بِكَ اِلَيْهِ وَلَا اِنَابَةَ لَهُ وَلَا تَرْمِ بِي
رَمْيَ مَنْ سَقَطَ مِنْ عَيْنِ رِعَايَتِكَ وَمَنِ اشْتَمَلَ
عَلَيْهِ الْخِزْيُ مِنْ عِنْدِكَ بَلْ خُذْ بِيَدِي
مِنْ سَقْطَةِ الْمُتَرَدِّينَ وَوَهْلَةِ الْمُتَعَسِّفِينَ
وَزَلَّةِ الْمَغْرُورِينَ وَوَرْطَةِ الْهَالِكِينَ وَعَافِنِي
مِمَّا ابْتَلَيْتَ بِهِ طَبَقَاتِ عَبِيدِكَ وَاِمَائِكَ وَ
بَلِّغْنِي مَبَالِغَ مَنْ عُنِيتَ بِهِ وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
وَرَضِيتَ عَنْهُ فَاَعَشْتَهُ حَمِيدًا وَتَوَفَّيْتَهُ
سَعِيدًا وَطَوِّقْنِي طَوْقَ الْاِقْلَاعِ عَمَّا يُحْبِطُ
الْحَسَنَاتِ وَيَذْهَبُ بِالْبَرَكَاتِ وَاَشْعِرْ قَلْبِي

maablib.org

الازدجار عن قبائح السيّئات وفواضح الحوبات
ولا تشغلني بما لا ادركه الا بك عمّا
لا يرضيك عنّي غيره وانزع من قلبي
حبّ دنيا دنيّة تنهى عمّا عندك و
تصدّ عن ابتغاء الوسيلة اليك وتذهل
عن التقرّب منك وزيّن لي التفرّد بمناجاتك
بالليل والنهار وهب لي عصمة تدنيني من
خشيتك وتقطعني عن ركوب محارمك
وتفكّني من اسر العظائم وهب لي التطهير
من دنس العصيان واذهب عنّي درن
الخطايا وسربلني بسربال عافيتك وردّني رداء
معافاتك وجلّلني سوابغ نعمائك وظاهر
لديّ فضلك وطولك وايّدني بتوفيقك و
تسديدك واعنّي على صالح النيّة ومرضيّ
القول ومستحسن العمل ولا تكلني الى حولي
وقوّتي دون حولك وقوّتك ولا تخزني يوم
تبعثني للقائك ولا تفضحني بين يدي اوليائك

وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ وَلَا تُذْهِبْ عَنِّي شُكْرَكَ بَلْ
أَلْزِمْنِيهِ فِي أَحْوَالِ السَّهْوِ عِنْدَ غَفَلَاتِ
الْجَاهِلِينَ لِآلَائِكَ وَأَوْزِعْنِي أَنْ أُثْنِيَ
بِمَا أَوْلَيْتَنِيهِ وَأَعْتَرِفَ بِمَا أَسْدَيْتَهُ إِلَيَّ
وَاجْعَلْ رَغْبَتِي إِلَيْكَ فَوْقَ رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ
وَحَمْدِي إِيَّاكَ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ وَ
لَا تَخْذُلْنِي عِنْدَ فَاقَتِي إِلَيْكَ وَلَا تُهْلِكْنِي
بِمَا أَسْدَيْتُهُ إِلَيْكَ وَلَا تَجْبَهْنِي بِمَا جَبَهْتَ
بِهِ الْمُعَانِدِينَ لَكَ فَإِنِّي لَكَ مُسَلِّمٌ أَعْلَمُ
أَنَّ الْحُجَّةَ لَكَ وَأَنَّكَ أَوْلَى بِالْفَضْلِ وَأَعْوَدُ
بِالْإِحْسَانِ وَأَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَ
أَنَّكَ بِأَنْ تَعْفُوَ أَوْلَى مِنْكَ بِأَنْ تُعَاقِبَ وَأَنَّكَ
بِأَنْ تَسْتُرَ أَقْرَبُ مِنْكَ إِلَى أَنْ تَشْهَرَ فَأَحْيِنِي
حَيٰوةً طَيِّبَةً تَنْتَظِمُ بِمَا أُرِيدُ وَتَبْلُغُ مَا أُحِبُّ
مِنْ حَيْثُ لَا آتِي مَا تَكْرَهُ وَلَا أَرْتَكِبُ مَا نَهَيْتَ
عَنْهُ وَأَمِتْنِي مِيتَةَ مَنْ يَسْعَى نُورُهُ بَيْنَ يَدَيْهِ
وَعَنْ يَمِينِهِ وَذَلِّلْنِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَأَعِزَّنِي عِنْدَ

خَلْقِكَ وَ ضَعْفِي اِذَا خَلَوْتُ بِكَ وَارْفَعْنِي بَيْنَ
عِبَادِكَ وَاَغْنِنِي عَمَّنْ هُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَزِدْنِي
اِلَيْكَ فَاقَةً وَفَقْرًا وَاَعِذْنِي مِنْ شَمَاتَةِ الْاَعْدَاءِ
وَمِنْ حُلُولِ الْبَلَاءِ وَمِنَ الذُّلِّ وَالْعَنَاءِ تَغَمَّدْنِي
فِيمَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي بِمَا يَتَغَمَّدُ بِهِ الْقَادِرُ
عَلَى الْبَطْشِ لَوْلَا حِلْمُهُ وَالْاٰخِذُ عَلَى الْجَرِيرَةِ
لَوْلَا اَنَاتُهُ وَاِذَا اَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً اَوْ سُوْءً
فَنَجِّنِي مِنْهَا لِوَاذًا بِكَ وَاِذْ لَمْ تُقِمْنِي مَقَامَ فَضِيحَةٍ
فِي دُنْيَاكَ فَلَا تُقِمْنِي مِثْلَهُ فِي اٰخِرَتِكَ وَاشْفَعْ لِي
اَوَائِلَ مِنَنِكَ بِاَوَاخِرِهَا وَقَدِيمَ فَوَائِدِكَ بِحَوَادِثِهَا
وَلَا تَمْدُدْ لِي مَدًّا يَقْسُو مَعَهُ قَلْبِي وَلَا تَقْرَعْنِي
قَارِعَةً يَذْهَبُ لَهَا بَهَائِي وَلَا تَسِمْنِي خَسِيسَةً
يَصْغُرُ لَهَا قَدْرِي وَلَا نَقِيصَةً يُجْهَلُ مِنْ اَجْلِهَا
مَكَانِي وَلَا تَرُعْنِي رَوْعَةً اُبْلِسُ بِهَا وَلَا خِيفَةً اُوجِسُ
دُونَهَا اجْعَلْ هَيْبَتِي فِي وَعِيدِكَ وَحَذَرِي مِنْ
اِعْذَارِكَ وَاِنْذَارِكَ وَرَهْبَتِي عِنْدَ تِلَاوَةِ اٰيَاتِكَ
وَاعْمُرْ لَيْلِي بِاِيقَاظِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ وَتَفَرُّدِي

بالتهجد لك وتجردي بسكوني اليك وانزال حوائجي
بك ومنازلتي اياك في فكاك رقبتي من نارك
واجارتي مما فيه اهلها من عذابك ولا تذرني
في طغياني عامها ولا غمرتي ساهيا حتى حين
ولا تجعلني عظة لمن اتعظ ولا نكالا لمن اعتبر
ولا فتنة لمن نظر ولا تمكر بي فيمن تمكر به
ولا تستبدل بي غيري ولا تغير لي اسما ولا تبدل لي
جسما ولا تتخذني هزوا لخلقك ولا سخريا
لك ولا تبعا الا لمرضاتك ولا ممتهنا الا بالانتقام
لك واوجدني برد عفوك وحلاوة رحمتك و
روحك وريحانك وجنة نعيمك واذقني
طعم الفراغ لما تحب بسعة من سعتك و
الاجتهاد فيما يزلف لديك وعندك واتحفني
بتحفة من تحفاتك واجعل تجارتي رابحة
وكرتي غير خاسرة واخفني مقامك وشوقني
لقاءك وتب علي توبة نصوحا لا تبق معها
ذنوبا صغيرة ولا كبيرة ولا تذر معها علانية

وَلَا سَرِيرَةً وَانْزِعِ الْغِلَّ مِنْ صَدْرِى لِلْمُؤْمِنِينَ
وَاعْطِفْ بِقَلْبِى عَلَى الْخَاشِعِينَ وَكُنْ لِى كَمَا
تَكُونُ لِلصَّالِحِينَ وَحَلِّنِى حِلْيَةَ الْمُتَّقِينَ
وَاجْعَلْ لِى لِسَانَ صِدْقٍ فِى الْغَابِرِينَ وَذِكْرًا
نَامِيًا فِى الْآخِرِينَ وَوَافِ بِى عَرْصَةَ الْأَوَّلِينَ
وَتَمِّمْ سُبُوغَ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَظَاهِرْ كَرَامَاتِهَا لَدَيَّ
امْلَأْ مِنْ فَوَائِدِكَ يَدِى وَسُقْ كَرَائِمَ مَوَاهِبِكَ
إِلَيَّ وَجَاوِرْ بِى الْأَطْيَبِينَ مِنْ أَوْلِيَائِكَ فِى الْجِنَانِ
الَّتِى زَيَّنْتَهَا لِأَصْفِيَائِكَ وَجَلِّلْنِى شَرَائِفَ نِحَلِكَ
فِى الْمَقَامَاتِ الْمُعَدَّةِ لِأَحِبَّائِكَ وَاجْعَلْ لِى عِنْدَكَ
مَقِيلًا آوِى إِلَيْهِ مُطْمَئِنًّا وَمَثَابَةً أَتَبَوَّؤُهَا
وَأَقَرُّ عَيْنًا وَلَا تُقَايِسْنِى بِعَظِيمَاتِ الْجَرَائِرِ وَلَا
تُهْلِكْنِى يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ وَأَزِلْ عَنِّى كُلَّ
شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَاجْعَلْ لِى فِى الْحَقِّ طَرِيقًا مِنْ
كُلِّ رَحْمَةٍ وَأَجْزِلْ لِى قِسَمَ الْمَوَاهِبِ مِنْ نَوَالِكَ
وَوَفِّرْ عَلَيَّ حُظُوظَ الْإِحْسَانِ مِنْ إِفْضَالِكَ
وَاجْعَلْ قَلْبِى وَاثِقًا بِمَا عِنْدَكَ وَهَمِّى مُسْتَفْرِغًا

لِما هُوَ لَكَ وَاستَعمِلنِي بِما تَستَعمِلُ بِهِ خالِصَتَكَ
وَاَشرِب قَلبِي عِندَ ذُهُولِ العُقُولِ طاعَتَكَ
وَاجمَع لِيَ الغِنى وَالعَفافَ وَالدَّعَةَ وَالمُعافاةَ
وَالصِّحَّةَ وَالسَّعَةَ وَالطُّمَانِينَةَ وَالعافِيَةَ وَلا
تُحبِط حَسَناتِي بِما يَشُوبُها مِن مَعصِيَتِكَ وَلا
خَلَواتِي بِما يَعرِضُ لِي مِن نَزَغاتِ فِتنَتِكَ وَ
صُن وَجهِي عَنِ الطَّلَبِ اِلى اَحَدٍ مِنَ العالَمِينَ وَذُبَّنِي عَنِ التِماسِ
ما عِندَ الفاسِقِينَ وَلا تَجعَلنِي لِلظّالِمِينَ ظَهِيراً وَلا لَهُم عَلى
مَحوِ كِتابِكَ يَداً وَنَصِيراً وَحُطنِي مِن حَيثُ
لا اَعلَمُ حِياطَةً تَقِينِي بِها وَافتَح لِي اَبوابَ
تَوبَتِكَ وَرَحمَتِكَ وَرَأفَتِكَ وَرِزقِكَ الواسِعِ
اِنِّي اِلَيكَ مِنَ الرّاغِبِينَ وَاَتمِم لِي اِنعامَكَ
اِنَّكَ خَيرُ المُنعِمِينَ وَاجعَل باقِيَ عُمرِي فِي الحَجِّ
وَالعُمرَةِ ابتِغاءَ وَجهِكَ يا رَبَّ العالَمِينَ وَ
صَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطّاهِرِينَ
وَالسَّلامُ عَلَيهِ وَعَلَيهِم اَبَدَ الآبِدِينَ

بدانکه شب عید قربان از جمله

چهارمی است که احیاے آنها سنت مؤکده است ومنقول
است که درین شب درهاے آسمان بسته نمی شود براے
آنکه صداهاے دعاے حاجیان بالا رود وصداهاے
انسان در آسمان پیچیده است مانند صداے
مگس عسل درمیان کندو وحق تعالی حاجیان را ندا
می کند که منم پروردگار شما وشمائید بندگان من وحق مرا ادا
کردید وبر من لازم است که دعاے شما را مستجاب
می گردانم پس هر که مستحق آمرزش است همه گناهان او را می آمرزم
وهر که سزاوار آن نیست گناهانش را کم می کند پس هر که با
ایشان در عبادت ودعا شریک شود در ثواب با ایشان
شریک خواهد بود غسل وزیارت حضرت امام حسین ع
درین شب سنت است ومنقول است که هر که درین شب
آنحضرت را زیارت کند گناهان گذشته وآینده اش
آمرزیده شود اما اعمال روز عید غسل دران سنت مؤکده است
وبعضی واجب دانسته اند وبهتر آنست که پیش از نماز
غسل کند ونماز عید بنابر مشهور در زمان غیبت امام علیه السلام
سنت مؤکده است وبگمان فقیر واجب است بشرائط

اعمال عید رمضان

مقرره و نمازش بهمان کیفیت است که عید فطر مذکور
شد و دعائے پیش از رفتن نماز عید آنجا مذکور
و دعائے بسیار پیش از نماز و بعد از نماز و بعد ازان وار
شده است و این رساله گنجائش ذکر آنها ندارد
دعاها دعائے چهل و ششم صحیفهٔ کامله است اَللّٰهُمَّ
هٰذَا يَوْمٌ مُّبَارَكٌ وَّالْمُسْلِمُوْنَ فِيْهِ مُجْتَمِعُوْنَ
فِيْ اَقْطَارِ اَرْضِكَ يَشْهَدُ السَّآئِلُ مِنْهُمْ وَالطَّالِبُ
وَالرَّاغِبُ وَالرَّاهِبُ وَاَنْتَ النَّاظِرُ فِيْ حَوَآئِجِهِمْ
فَاَسْئَلُكَ بِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ وَهَوَانِ مَاسَئَلْتُكَ
عَلَيْكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ
رَبَّنَا بِاَنَّ لَكَ الْمُلْكَ وَلَكَ الْحَمْدَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
الْحَلِيْمُ الْكَرِيْمُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مَهْمَا
قَسَمْتَ بَيْنَ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ خَيْرٍ اَوْ
عَافِيَةٍ اَوْ بَرَكَةٍ اَوْ هُدًى اَوْ عَمَلٍ بِطَاعَتِكَ
اَوْ خَيْرٍ تَمُنُّ بِهٖ عَلَيْهِمْ تَهْدِيْهِمْ بِهٖ اِلَيْكَ
اَوْ تَرْفَعُ لَهُمْ عِنْدَكَ دَرَجَةً اَوْ تُعْطِيْهِمْ بِهٖ

خیرا

خَيْرًا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَنْ تُوَفِّرَ
حَظِّيْ وَنَصِيْبِيْ مِنْهُ اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِاَنَّ
لَكَ الْمُلْكَ وَلَكَ الْحَمْدُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَرَسُوْلِكَ وَحَبِيْبِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخِيَرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَبْرَارِ الطَّاهِرِيْنَ
الْاَخْيَارِ صَلٰوةً لَا يَقْوٰى عَلٰى اِحْصَائِهَا اِلَّا
اَنْتَ وَاَنْ تُشْرِكَنَا فِيْ صَالِحِ مَنْ دَعَاكَ فِيْ هٰذَا
الْيَوْمِ مِنْ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِيْنَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ
وَاَنْ تَغْفِرَ لَنَا وَلَهُمْ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ تَعَمَّدْتُ بِحَاجَتِيْ وَبِكَ اَنْزَلْتُ
الْيَوْمَ فَقْرِيْ وَفَاقَتِيْ وَمَسْكَنَتِيْ وَاِنِّيْ بِمَغْفِرَتِكَ
وَرَحْمَتِكَ اَوْثَقُ مِنِّيْ بِعَمَلِيْ وَلَمَغْفِرَتُكَ وَرَحْمَتُكَ
اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوْبِيْ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَتَوَلَّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ هِيَ لِيْ بِقُدْرَتِكَ
عَلَيْهَا وَتَيْسِيْرِ ذٰلِكَ عَلَيْكَ وَبِفَقْرِيْ اِلَيْكَ
وَغِنَاكَ عَنِّيْ فَاِنِّيْ لَمْ اُصِبْ خَيْرًا قَطُّ اِلَّا مِنْكَ

وَلَمْ يَصْرِفْ عَنِّيْ سُوْءً قَطُّ اَحَدٌ غَيْرُكَ وَلَا اَرْجُوْ
لِاَمْرِ اٰخِرَتِيْ وَدُنْيَايَ سِوَاكَ اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَيَّاَ وَ
تَعَبَّاَ وَاَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ اِلٰى مَخْلُوْقٍ رَجَاءَ
رِفْدِهٖ وَنَوَافِلِهٖ وَطَلَبَ نَيْلِهٖ وَجَائِزَتِهٖ فَاِلَيْكَ
يَا مَوْلَايَ كَانَتِ الْيَوْمَ تَهْيِئَتِيْ وَتَعْبِئَتِيْ
وَاِعْدَادِيْ وَاسْتِعْدَادِيْ رَجَاءَ عَفْوِكَ
وَرِفْدِكَ وَطَلَبَ نَيْلِكَ وَجَائِزَتِكَ اَللّٰهُمَّ
فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّلَا تُخَيِّبِ
الْيَوْمَ ذٰلِكَ مِنْ رَجَائِيْ يَا مَنْ لَا يُحْفِيْهِ سَائِلٌ وَّلَا يَنْقُصُهٗ نَائِلٌ
فَاِنِّيْ لَمْ اٰتِكَ ثِقَةً مِّنِّيْ بِعَمَلٍ صَالِحٍ قَدَّمْتُهٗ
وَلَا شَفَاعَةِ مَخْلُوْقٍ رَجَوْتُهٗ اِلَّا شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ
وَّاَهْلِ بَيْتِهٖ صَلَوٰتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ سَلَامُكَ
اَتَيْتُكَ مُقِرًّا بِالْجُرْمِ وَالْاِسَاءَةِ اِلٰى نَفْسِيْ اَتَيْتُكَ
اَرْجُوْ عَظِيْمَ عَفْوِكَ الَّذِيْ عَفَوْتَ بِهٖ عَنِ
الْخَاطِئِيْنَ ثُمَّ لَمْ يَمْنَعْكَ طُوْلُ عُكُوْفِهِمْ عَلٰى عَظِيْمِ
الْجُرْمِ اَنْ عُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ
فَيَا مَنْ رَحْمَتُهٗ وَاسِعَةٌ وَّعَفْوُهٗ عَظِيْمٌ يَا عَظِيْمُ

يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَعُدْ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَتَعَطَّفْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ
وَتَوَسَّعْ عَلَيَّ بِمَغْفِرَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الْمَقَامَ
لِخُلَفَائِكَ وَاَصْفِيَائِكَ وَمَوَاضِعَ اُمَنَائِكَ فِي الدَّرَجَةِ
الرَّفِيعَةِ الَّتِي اخْتَصَصْتَهُمْ بِهَا قَدِ ابْتَزُّوهَا
وَاَنْتَ الْمُقَدِّرُ لِذٰلِكَ لَا يُغَالَبُ اَمْرُكَ وَلَا
يُجَاوَزُ الْمَحْتُومُ مِنْ تَدْبِيرِكَ كَيْفَ شِئْتَ
وَاَنّٰى شِئْتَ وَلِمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ غَيْرُ
مُتَّهَمٍ عَلَى خَلْقِكَ وَلَا لِاِرَادَتِكَ حَتّٰى
عَادَ صِفْوَتُكَ وَخُلَفَاؤُكَ مَغْلُوبِينَ مَقْهُورِينَ
مُبْتَزِّينَ يَرَوْنَ حُكْمَكَ مُبَدَّلًا وَكِتَابَكَ
مَنْبُوذًا وَفَرَائِضَكَ مُحَرَّفَةً عَنْ جِهَاتِ
اِشْرَاعِكَ وَسُنَنَ نَبِيِّكَ مَتْرُوكَةً ٦ اَللّٰهُمَّ
الْعَنْ اَعْدَاءَهُمْ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ
وَمَنْ رَضِيَ بِفِعَالِهِمْ وَاَشْيَاعَهُمْ وَاَتْبَاعَهُمْ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ كَصَلَوَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَتَحِيَّاتِكَ عَلٰى

maablib.org

اصفيائك ابراهيم وآل ابراهيم وعجّل الفرج والرّوح والنصرة
والتمكين والتأييد لهم اللّهمّ واجعلني من اهل
التّوحيد والايمان بك والتّصديق برسولك
والائمّة الّذين حتمت طاعتهم ممّن
يجري ذلك به وعلى يديه امين ربّ العالمين اللّهمّ
ليس يردّ غضبك الّا حلمك ولا يردّ سخطك الّا
عفوك ولا يجير من عقابك الّا رحمتك
ولا ينجيني منك الّا التّضرّع اليك وبين
يديك فصلّ على محمّد وآل محمّد وهب
لنا يا الهي من لدنك فرجا بالقدرة الّتي
بها تحيي اموات العباد وبها تنشر ميت
البلاد ولا تهلكني يا الهي غمّا حتّى تستجيب
لي وتعرّفني الاجابة في دعائي واذقني طعم
العافية الى منتهى اجلي ولا تشمت بي عدوّي
ولا تمكّنه من عنقي ولا تسلّطه عليّ الهي ان رفعتني
فمن ذا الّذي يضعني وان وضعتني فمن
ذا الّذي يرفعني وان اكرمتني فمن ذا الّذي

يهينني

يهيننى وان اهنتنى فمن ذا الذى يكرمنى وان
عذبتنى فمن ذا الذى يرحمنى وان اهلكتنى
فمن ذا الذى يعرض لك فى عبدك او يسألك
عن امره وقد علمت انه ليس فى حكمك
ظلم ولا فى نقمتك عجلة وانما يعجل من
يخاف الفوت وانما يحتاج الى الظلم الضعيف
وقد تعاليت يا الهى عن ذلك علوا كبيرا
اللهم صل على محمد وآل محمد ولا تجعلنى
للبلاء غرضا ولا لنقمتك نصبا ومهلنى و
نفسنى واقلنى عثرتى ولا تبتلينى ببلاء على
اثر بلاء فقد ترى ضعفى وقلة حيلتى و
تضرعى اليك اعوذ بك اللهم اليوم من
غضبك فصل على محمد وآله واعذنى و
استجير بك اليوم من سخطك فصل على محمد
وآله واجرنى واسئلك امنا من عذابك فصل
على محمد وآله وامنى واستهديك فصل
على محمد وآله واهدنى واستنصرك فصل على

محمد و آله و انصرنی و استرحمک فصل علی محمد
و آله و ارحمنی و استکفیک فصل علی محمد
و آله و اکفنی و استرزقک فصل علی محمد
و ارزقنی و استعینک فصل علی محمد و آله
و اعنّی و استغفرک لما سلف من ذنوبی
فصل علی محمد و آله و اغفر لی و استعصمک
فصل علی محمد و آله و اعصمنی فانی لن
اعود لشیء کرهته منی ان شئت ذلک
یا رب یا رب یا حنان یا منان یا ذا الجلال
والاکرام صل علی محمد و آله و استجب
لی جمیع ما سألتک و طلبت الیک و رغبت
فیه الیک و اردہ و قدرہ و اقضه و امضه
و خر لی فیما تقضی منه و بارک لی فی ذلک
و تفضل علیّ به و اسعدنی بما تعطینی منه و زدنی من
فضلک و سعة ما عندک فانک واسع کریم و صل ذلک
بخیر الآخرة و نعیمها یا ارحم الراحمین پس دعا بکن و هر چه خواهی از خدا طلب
بکن و هزار مرتبه درود بفرست بر محمد و آل محمد و حضرت امام زین العابدین ابن الحسین میفرمایند

احکام عید قربان

ودعای ندبه بهترین دعاهاست و در این روز و سائر اعیاد سنت است
خواندن آن چنانچه در اعمال جمعه مذکور شد و در این عید سنت است که
افطار بعد از نماز از گوشت قربانی شود و از جملهٔ احکام این عید
قربانی است و آن سنت موکده است و بعضی از علما واجب دانسته
اند اگر قدرت بر آن داشته باشد و از حضرت صادق ع منقول است که اضحیه
واجب است بر هر مسلمانی و فرمود که از برای خود البته بکن و از برای عیال خود اگر خواهی
بکن و اگر خواهی مکن و از ام سلمه رض زوجه حضرت رسول ص منقول است که بآنحضرت عرض کرد
که عید اضحی حاضر میشود و من قیمت اضحیه ندارم آیا قرض کنم و اضحیه بکنم حضرت فرمود که
قرض کن آن قرض را خدا ادا می فرماید و بهتر آنست که در روز عید بکشد و در روز یازدهم
و دوازدهم نیز می تواند کشت و اگر در منی باشد تا روز سیزدهم نیز میتواند کشت و بهتر آنست که در دهه
ذی الحجه خریده باشد و مکروه است قربانی کردن حیوانی که در خانه تربیت کرده باشد و میباید که شتر یا گاو و یا
گوسفند یا بز بوده باشد و حیوانات دیگر را قربانی نمیتوان کرد و اگر شتر باشد میباید پنج
سال تمام داشته باشد یا زیاده و اگر گاو یا بز میباشد باید که یکسالش تمام شده باشد
و داخل در سال دوم شده باشد و اگر دو سال تمام داشته باشد بهتر است
و اگر گوسفند باشد ششماهه کافی است و اگر هفت ماهش تمام باشد بهتر
است و میباید که نقصی در اعضایش نبوده باشد و کور بیک چشم یا
هر دو چشم نبوده باشد و بسیار لنگ نباشد که راه رفتن بر آن

دشوار باشد و گوشتش بریده نباشد و اگر شق شده باشد و جدا
نشده باشد باکی نیست و اگر شق نیز نباشد بهتر است
و باید که مغز شاخش نشکسته باشد و اگر گوشتش نیز نشکسته
باشد بهتر است و بهتر آنست که بیمار و بسیار پیر نبوده باشد
و سنت است که فربه باشد و باید که بسیار لاغر نباشد که پیه
بر گرده اش نباشد و باید که خصی نباشد یعنی خصیه اش را بریده
نباشند و مکروه است خصیه اش را مالیده باشند و اگر غیر
خصی بهم نرسد خصی را قربانی میتوان کرد و سنت است که
اگر قربانی شتر یا گاو باشد ماده باشد و اگر گوسفند یا بز باشد
نر باشد و سنت است که خود بکشد و اگر نتواند دست بر روی
دست قصاب بگذارد و مددی بکند و طریق کشتن آنست
که اگر شتر باشد نحر کند یعنی حربه را مانند کارد یا نیزه در گودال
پائین گردنش فرو برد و اگر بعوض آن ذبح کند حرام می شود
و واجب است که رو بقبله بدارد آنرا و نام خدا ببرد و سنت
است که آنرا استاده بدارد رو بقبله و هر دو دستش را از سم
تا بازانو در ریسمانی یا تسمه بر یکدیگر به پیچد و آنکه نحر میکند
در جانب راست شتر بایستد و حربه را در نحرش فرو برد و اگر گاو

یا گوسفند یا بز باشد باید که چهار رگ گردن ببرد یعنی حلقوم و
دو رگ بزرگ که هر دو جانب حلقوم است و رگی که در جنب
حلقوم است که آب و علف از آن رگ بجوف آن میرود
اگر اینهارا نحر کند حرام می شوند و سنت است که دعا
بخواند در وقت کشتن چنانچه بسند صحیح از حضرت صادقؑ
منقول است که چون قربانی را نحر کنی روی آنرا بقبله
کن و در وقت نحر یا ذبح بگو وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي
فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا
وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ اِنَّ صَلٰوتِي
وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ
اَللّٰهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ
پس نحر یا ذبح کند و بگو اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي پس اگر نحر یا
ذبح بنیابت از طرف یک کس یا چند کس بکند خواه زن باشد
خواه مرد نام آنها بگیرد و در نیابت بجای مِنِّي بگوید من فلان
یعنی نام آنها ببرد و فرمود که تا نمیرد سرش را جدا مکن و چون
پوست بکند سنت است که یک حصه را خود و اهل خانه اش

بخورند و بهتر آنست که خود بآن افطار کند و یک حصہ را
برائے ہمسائگان بهدیه بفرستد و اگر پریشان باشند
بهتر است و یک حصہ را الفقرا و سوال کنندگان بدہد
و اگر اکثر را تصدق بکند شاید بهتر باشد و سنت است که
پوست و کله و جمیع اجزائے حلال آن را تصدق کند
تصرف نکند و بقصاب ندهد مگر آنکه قصاب پریشان
باشد و بتصدق باو بدهد و در حدیث صحیح وارد است که
پوستش را می تواند که دباغت کند و برروے آن نماز
کند و بنشیند و اگر گوسفند یافت نشود سنت است که قیمت
وسطش را تصدق کند و اگر یک حیوان برائے خود و عیال
بکشد کافی است و اگر یکی برائے خود و یکی برائے عیال
بکشد بهتر است و اگر بعدد عیال بکشد ثوابش بیشتر خواهد بود
و از برائے پدر و مادر و اولاد و خویشان که مرده باشند قربانی
کند خوب است و اگر برائے رسولؐ و ائمہؑ قربانی کند ظاهر اً
خوب است و منقول است که حضرت رسول صلعم دو گوسفند
قربانی می کردند در اول فرمودند که خداوندا این از من و از هر که
قربانی نکرده است از اہلبیت من و در دوم فرمودند که خداوند

این از من و از هر که قربانی نکرده است از امت من و حضرت
امیر المؤمنین ع هر سال اول وقت یک گوسفند قربانی می کرد و
فرمود که خداوندا این از پیغمبر تست پس یک گوسفند دیگر
برای خود قربانی میفرمود و اگر جمعی قادر نباشند که هر یک قربانی
جداگانه کنند جائز است که با یکدیگر شریک بشوند تا هفت
نفر بلکه هفتاد نفر و حق تعالی فرموده است که خدا را یاد کنید
در ایام معدودات یعنی در روزی چند شمرده شده و
در احادیث معتبره منقول است که مراد تکبیر عقیب گفتن است در ایام
تشریق پس هر که در منی باشد عقیب پانزده نماز بگوید که اولش
ظهر روز عید است و آخرش صبح روز سیزدهم و در سائر شهرها
عقیب ده نماز که از ظهر روز عید است تا صبح روز دوازدهم
و مشهور استحبابست و بعضی واجب دانسته اند و اقلش بعد
از هر نماز یکمرتبه است و اگر مکرر بگوید بهتر است و بعد از نماز
نافله نیز اگر بگوید خوب است و طریق تکبیر موافق حدیث
صحیح این است اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَ اللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ وَ لِلّٰهِ
اَلْحَمْدُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلٰی مَا هَدَانَا اَللّٰهُ اَکْبَرُ

علی ما رزقنا من بهیمة الانعام و الحمد لله

علی ما ابلانا

در بیان فضائل و اعمال شب و روز

عید غدیر است و عید غدیر هیجدهم این ماه است و
عظیم ترین اعیاد است و احادیث از طرق عامه و خاصه
در فضیلت این روز و اعمال آن زیاده از حد و احصا
است و درین مقام بچند حدیث اکتفا می نمایم بسند معتبر از
حضرت امام رضاؑ منقول است که چون روز قیامت شود
چهار روز را بتزد عرش الهی برند با زینت تمام مانند عروس
که او را بخانهٔ داماد برند روز عید اضحی و روز عید فطر و روز جمعه
و روز عید غدیر و روز عید غدیر در میان آنها مانند ماه
باشد در میان ستاره گان و این روزیست که حق تعالی
حضرت ابراهیم خلیلؑ را از آتش نجات داد و این روز را روزه
داشت برای شکر حق تعالی و این روزیست که خدا
درین روز کامل گردانید دین را بانکه حضرت رسولؐ
حضرت امیر المومنینؑ را نصب کرد بخلافت و فضیلت
او را و وصی بودن او را اظاهر گردانید بر مردم پس روزه داشت

واین روز را واین روز کامل شدن دین است و روزیست که بینی شیطان بر خاک مالیده شده است و روزیست که اعمال شیعیان و محبان آل محمدؐ درین روز مقبول است واین روزیست که حق تعالے عملہاے مخالفان و سنیان را باطل می گرداند مانند ذرہا که درمیان ہوا پراگنده می شود واین روزیست که خداے عز وجل امر می فرماید جبرئیلؑ را که نصب کند کرسی کرامتِ خدا را در برابر بیت المعمور و جبرئیلؑ بر آن کرسی بالا میرود و ملائکه از جمیع آسمانہا نزد او جمع میشوند و ثنا می کنند بر محمدؐ و آل محمدؐ و استغفار می کنند برائی شیعیان حضرت امیر المومنینؑ و ائمه طاہرینؑ و دوستان ایشان از فرزندان آدمؑ واین روزیست که امر می کند فرماید حق تعالے ملائکه نویسندگانِ اعمال را که قلم بر دارند از محبانِ اہلِ بیتؑ و شیعیان ایشان تا سه روز از روز غدیر و ننویسند ہیچ خطا و گناه ایشان را برائی کرامت محمدؐ و علیؑ و ائمهؑ واین روزیست که خدا مخصوص محمدؐ و آل محمدؐ و شیعیان ایشان گردانیده واین روزیست که خدا زیاده میگرداند مال کسے را که عبادت خدا کند و درین روز توسعه دہد روزی را

برعیال خود و برادران مومن خود داو را آزاد می گرداند از آتش
جہنم و این روزیست که خدا سعی شیعیان را شکر میکند
یعنی مژده میدہد و گناہان ایشان را می آمرزد و عمل ایشان را
قبول می کند و این روزیست که خدا غمہای شیعیان را
زائل میکند و گناہان ایشان را کم می کند و روز بخشش
است و روز عطیه است و روز پہن کردن علم است و روز
بشارت است و روز عید بزرگ است و روزیست
که دعاہا در آن مستجاب میگردد و روز موقف بزرگ و روز
پوشیدن جامہای نیکو است و روز بخشیدن گناہان
شیعیان جناب امیر المومنین ع است و روزیست که
بسیار صلوات باید فرستاد بر محمدؐ و آل محمدؐ و روز خوشنودی
است و روز عید اہلبیت محمدؐ است و روز قبول اعمال است
و روز طلب زیادتی ثواب است و روز استراحت مومنان
است و روز سوداگری ایشان است و روز دوستی کردن
شیعیان است باہمدیگر و روز رسیدن رحمت خدا است
و روز ترک کبائر و گناہان است و روز عبادت است
و روز افطار فرمودن روزه داران است پس ہر که روزه داری را

درین روز افطار فرماید چنان است که ده فیام را طعام کرده باشد و هر فیامے صد هزار کس است و روز تهنیت و مبارکباد است پس هر مؤمن که دیگرے را ملاقات کند چنین تهنیت بگوید الحمد لله الذی جعلنا من المتمسکین بولایة امیر المؤمنین و الائمة علیهم السلام یعنے حمد و سپاس خداوندی سزا است را که گردانید مارا از انها که چنگ زده اند در دولت و محبت بادشاهان مؤمنان و ائمه علیهم السلام و این روز تبسم است در روی مومنان پس هر که تبسم کند در روی برادر مومن خود روز غدیر حق تعالے نظر می فرماید در روز قیامت لبوے او برحمت و برآورد هزار حاجت او را و بنا کند در بهشت از برائے او قصرے از مروارید سفید و روے او را نورانی گرداند و این روز زینت است پس هر که زینت کند برائے روز غدیر حق تعالے بیامرزد از برائے او هر گناہے که کرده است از صغیره یا کبیره و بفرستد حق تعالے لبوئے او ملکے چند را که بنویسند برائے او حسنات و بلند گردانند برائے او درجات تا سال

آئینده مثل این روز پس اگر بمیرد شهید مرده باشد و ثواب
شهیدان داشته باشد و اگر زنده باشد سعادتمند زندگانی
کند و هر که طعامی دهد درین روز مومنی را چنان باشد
که طعام داده باشد جمیع پیغمبران و صدیقان را و هر که دیدن
کند درین روز مومنی را داخل گرداند خدا در قبر او هفتاد
نور و قبرش را گشاده گرداند و زیارت کند او را در قبر او هر روز
هفتاد هزار ملک و بشارت دهند او را به بهشت و در روز
غدیر حق تعالی عرض کرد ولایت و امامت و محبت
ما اهل بیت را بر اهل آسمانهای هفتگانه پس پیشی گرفتند
باقرار بآن اهل آسمان هفتم پس زینت داد آنرا بعرش
بعد از آن سبقت کردند اهل آسمان چهارم پس زینت
داد آنرا به بیت المعمور پس سبقت کردند باقرار بآن اهل آسمان
اول پس آنرا زینت بخشید بستارگان پس حق تعالی
عرض کرد ولایت ما را بر زمینها پس پیشی گرفت باقرار
بآن مکه معظمه پس زینت داد آنرا بکعبه پس پیشی گرفت مدینهٔ
طیبه پس زینت داد آنرا بمحمد ص مصطفی پس سبقت کرد بسوی
آن شهر کوفه پس زینت داد آنرا بقبر اقدس حضرت امیرالمومنین ع

پس

پس عرض کرد ولایت ما را بر کوهها پس اول کوهی که اقرار کرد سه کوه بود کوه عقیق و کوه فیروزه و کوه یاقوت و باین سبب این جواهر درانها بهم سید پس کوهها ئے دیگر سبقت گرفتند و باین سبب معدن طلا و نقره و سائر معدنها گردیدند و هر یک که اقرار نکرد معدن هیچ چیز نگردید و باز در روز عید غدیر عرض کرد ولایت ما را بر آبها هر چه قبول کرد شیرین شد و هر چه قبول نه کرد شور و تلخ شد پس عرض کرد ولایت ما را بر مرغان هر مرغے که قبول کرد سخن گو و خوش آواز گردید و هر که قبول نه کرد لال و بد آواز گردید و مثل مومنان در قبول کردن ولایت امیر المومنین در روز عید غدیر مثل ملائکه است در قبول کردن سجده حضرت آدم و مثل آنها که قبول ولایت آنحضرت نکردند و روز عید غدیر مثل شیطان است در قبول نکردن سجده آدم و در روز عید غدیر این آیت نازل شد اَلْیَوْمَ اَکْمَلْتُ لَکُمْ دِیْنَکُمْ وَ اَتْمَمْتُ عَلَیْکُمْ نِعْمَتِیْ وَرَضِیْتُ لَکُمُ الْاِسْلَامَ دِیْنًا یعنے امروز کامل گردانیدم برائے شما دین شما را و تمام گردانیدم

بر شما نعمت خود را و لپسندیدم اسلام را برای دین شما
حضرت ع فرمود که نفرستاده است خدا پیغمبرے را مگر اینکه
وصی و خلیفه خود را درین روز نصب کرده است
کلینی ره بسند معتبر روایت کرده که از حضرت صادق ع
پرسیدند که آیا مسلمان را عیدے هست غیر جمعه و اضحیٰ
و فطر فرمود بلے عیدے هست که از همه حرمتش بیشتر است
راوی گفت کدام عید فرمود آن روز که نصب کرد رسول خدا
حضرت امیر المومنین ع را بخلافت خود و فرمود که هر که من
مولا و آقاے اویم علیؑ مولا و آقا و پیشواے اوست
و آن روز هجدهم ذیحجه است راوی گفت چه کار در آن
باید کرد فرمود که باید روزه بدارید و عبادت کنید و محمد ص و آل محمد را
یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد
رسول خدا ص امیر المومنین ع را که این روز را عید گرداند و هر
پیغمبرے وصی خود را وصیت می کرد که این روز را عید گرداند
و در روایت دیگر فرموده که روزه روز عید غدیر کفاره شصت سال گناه است و
بروایت دیگر منقول است که مفضل از حضرت جعفر صادق ع پرسید که آیا من میتوانم
که روز غدیر را روزه بدارم فرمود آری و الله آری و الله آری و الله بدرستیکه درین

روز خدا توبہ حضرت آدمؑ را قبول کرد و بشکر آن این روز را روزہ
داشت و درین روز حضرت ابراہیمؑ را از آتش نجات داد و بشکر
آن این روز را روزہ داشت و درین روز حضرت موسیٰؑ ہارونؑ
را وصی خود گردانید و این روز را بشکر این نعمت روزہ داشت
و درین روز حضرت عیسیٰؑ وصیت وصی خود شمعون الصفا را
ظاہر گردانید و این روز را بشکر حق سبحانہ تعالےٰ روزہ داشت
و درین روز حضرت رسولؐ حضرت امیر المومنینؑ را خلیفہ و
جانشین خود گردانید و فضیلت وصیت او را بر خلق
ظاہر گردانید و این روز را بشکر این نعمتہا روزہ داشت
و این روز روزہ داشتن است و روز عبادت است و
روز طعام دادن است و روز نیکی کردن با برادران مومن
و روز یست کہ خدا از مومنان خوش میگردد و بینی شیطان
بر خاک مالیدہ میشود و بسند معتبر از ابن ابی نصر منقول است
کہ گفت روزے در خدمت امام رضاؑ بودم و جماعت بسیار
حاضر بودند پس فضیلت روز غدیر مذکور شد و بعضے از حاضران
انکار کردند حضرتؑ فرمود کہ پدرم از پدرانش روایت کرد
کہ روز غدیر در آسمان مشہورتر است از زمین پس بدرستیکہ

خدا را در فردوس اعلی قصرے ہست کہ یک خشت آن از طلا و یک
خشت آن از نقرہ و دران قصر صد ہزار قبہ است از یاقوت
سرخ و صد ہزار خیمہ است از یاقوت سبز و خاکش مشک و عنبر است
و دران چہار نہر جاری است نہرے از شراب و نہرے از
آب و نہرے از شیر و نہرے از عسل و در دور آن درختان
است از انواع میوہ ہا و بر آن درختان مرغان خوش الحان
ہستند بدنہاے آنہا از مروارید است و بالہاے آنہا
از یاقوت است و بانواع نغمہا خوانند کہ مسکینند چون
روز عید غدیر می شود دران قصر حاضر میشوند جمیع اہل آسمانہا و تسبیح و
تقدیس حق تعالی می کنند و آن مرغان پرواز می کنند و در میان
آب فرو می روند و بر آن مشک و عنبر مے غلطند و چون ملائکہ
جمع شدند پرواز می کنند و مشک و عنبر بر ایشان می افشانند
و درین روز نثار حضرت فاطمہؑ را کہ در شب زفاف آنحضرت
سدرۃ المنتہیٰ و درخت طوبیٰ نثار کردند براے یکدیگر بہدیہ
می فرستند و چون آخر این روز می شوند از جانب رب اعلی
بایشان میرسد کہ برگردید بسوی درجہا و مرتبہاے خود
پس بتحقیق کہ ایمن گردید از گناہ و خطا و لغزش تا مثل این روز

از سال آینده برای امت محمد و علی پس حضرت فرمود که ای پسر
ابی نصر هر جا که باشی سعی کن که نزد قبر مطهر حضرت امیر المومنین ع
حاضر شوی بدرستیکه خدا درین روز می آمرزد از هر مرد مومن
وزن مؤمنه گناه شصت ساله ایشان را و درین روز آزاد
می کند از آتش جهنم دو برابر انچه آزاد کرده است در ماه رمضان
وشب قدر وشب فطر و یکدرهم که درین روز ببرادران مومن
بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهی واحسان
کن درین روز ببرادران مومن خود و شاد گردان هر مرد مومن و
زن مومنه را بخدا سوگند که اگر مردم فضیلت این روز را
بدانند چنانچه باید هر آئنه هر روز ده مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه
کنند و زیارت امیر المؤمنین ع درین روز فضیلت بسیار
دارد از نزدیک و دور موافق روایت صفوان وغیر او
اگر از دور زیارت کنند دو رکعت نماز زیارت بجا آورند
و در رکعت اول سورهٔ انا انزلناه و در رکعت دوم سورهٔ
قل هو الله احد بخوانند پس این دعا را بخوانند ﷲ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ وَاَخِيْ نَبِيِّكَ وَوَزِيْرِهٖ
وَحَبِيْبِهٖ وَخَلِيْلِهٖ وَمَوْضِعِ سِرِّهٖ وَخِيَرَتِهٖ مِنْ

أُسْرَتِهِ وَوَصِيِّهِ وَصَفْوَتِهِ وَخَالِصَتِهِ وَأَمِينِهِ
وَوَلِيِّهِ وَأَشْرَفِ عِتْرَتِهِ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَأَبِي
ذُرِّيَّتِهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَ
الدَّاعِي إِلَى شَرِيعَتِهِ وَالْمَاضِي عَلَى سُنَّتِهِ وَ
خَلِيفَتِهِ عَلَى أُمَّتِهِ سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ وَأَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ أَفْضَلَ مَا
صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَأَصْفِيَائِكَ
وَأَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ
قَدْ بَلَّغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا
حُمِّلَ وَرَعَى مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُودِعَ
وَحَلَّلَ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَأَقَامَ
أَحْكَامَكَ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ وَوَالَى أَوْلِيَاءَكَ
وَعَادَى أَعْدَائَكَ وَجَاهَدَ النَّاكِثِينَ عَنْ سَبِيلِكَ
وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ عَنْ أَمْرِكَ
صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا تَأْخُذُهُ
فِي اللّٰهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ حَتّٰى بَلَغَ فِي ذٰلِكَ الرِّضَا
وَسَلَّمَ إِلَيْكَ الْقَضَاءَ وَعَبَدَكَ مُخْلِصًا وَ

نصح لک مجتهداً حتی اتاہ الیقین فقبضتہ الیک
شہیداً سعیداً ولیاً تقیاً رضیاً زکیاً ہادیاً مہدیاً
اللّٰھم صل علی محمد و الہ افضل ما صلیت
علی احد من انبیائک و اصفیائک یا رب
العالمین واگر اشارہ کند بانگشت شہادت بجانب قبر
شریف آنحضرت واین زیارت را نیز بخواند بہتر است۔
السلام علیک یا امیر المؤمنین و رحمۃ
اللہ و برکاتہ السلام علیک یا امین اللہ فی
ارضہ و حجتہ علی عبادہ اشہد لقد
جاھدت یا امیر المؤمنین فی اللہ حق جہادہ
و عملت بکتابہ و اتبعت سنن نبیہ
صلی اللہ علیہ و الہ حتی دعاک اللہ الی
جوارہ فقبضک الیہ باختیارہ لک کریم
ثوابہ و الزم اعدائک الحجۃ فی قتلہم
ایاک مع ما لک من الحجج البالغۃ علی جمیع
خلقہ اللّٰھم صل علی محمد و الہ و اجعل
نفسی مطمئنۃ بقدرک راضیۃ بقضائک

مُولعة بذكرك ودعائك محبة لصفوة اوليائك
محبوبة فى ارضك وسمائك صابرة عند نزول
بلائك شاكرة لفواضل نعمائك ذاكرة لسوابغ
آلائك مشتاقة الى فرحة لقائك متزودة
التقوى ليوم جزائك مستنة بسنن اوليائك
مفارقة لاخلاق اعدائك مشغولة عن الدنيا
بحمدك وثنائك اللهم ان قلوب المخبتين
اليك والهة وسبل الراغبين اليك شارعة
واعلام القاصدين اليك واضحة وافئدة
العارفين منك فازعة واصوات الداعين
اليك صاعدة وابواب الاجابة لهم مفتحة
ودعوة من ناجاك مستجابة وتوبة من
اناب اليك مقبولة وعبرة من بكى من
خوفك مرحومة والاغاثة لمن استغاث
بك موجودة والاعانة لمن استعان بك
مبذولة وعداتك لعبادك منجزة و
زلات من استقالك مقالة واعمال العاملين

لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَاَرْزَاقُ الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ
نَازِلَةٌ وَعَوَائِدُ الْمَزِيدِ اِلَيْهِمْ وَاصِلَةٌ وَذُنُوبُ
الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ وَحَوَائِجُ خَلْقِكَ عِنْدَكَ
مَقْضِيَّةٌ وَجَوَائِزُ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوَفَّرَةٌ
وَعَوَائِدُ الْمَزِيدِ مُتَوَاتِرَةٌ وَمَوَائِدُ الْمُسْتَطْعِمِينَ
مُعَدَّةٌ وَمَنَاهِلُ الظِّمَاءِ لَدَيْكَ مُتْرَعَةٌ اَللّٰهُمَّ
فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ ثَنَائِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ
اَوْلِيَائِي وَاَحِبَّائِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ
وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّةِ
الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ
اِنَّكَ وَلِيُّ نَعْمَائِي وَمُنْتَهٰى مُنَايَ وَغَايَةُ رَجَائِي
فِي مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ وَاگر بعد از نماز اول این زیارت
را بعمل آورد و آخر آن دعا را بخواند شاید بهتر باشد و شب
غدیر شب بسیار مبارکی است و در شب نیز مناسب است
که این زیارت را بعمل آورد و نمازی که درین شب وارد
شده است چون سندش معتبر نبود ایراد ننمودم و اما
فضیلت روزه داشتن و تصدق کردن و افطار روزه دار

فضیلت روزه داشتن

نمودن درین روز درین الواب احادیث بسیار است از
آنها این روایت است که حضرت صادق ع فرمود که روزه
روز عید غدیر برابر است با روزه عمر دنیا که اگر کسی بقدر تمام
عمر دنیا عمر بیابد و روزه بدارد روزه این روز برابر است
ثواب او و ثواب روزه اش برابر است نزد خدا با
با صد حج و صد عمره و این عید بزرگ خدا است و خدا
نفرستاده است پیغمبری را مگر آنکه این روز را عید کرده
است و حرمت آنرا دانسته است و نامش در آسمان
روز عهد معهود است و نامش در زمین روز میثاق ماخوذ و جمع
مشهود است و هر که درین روز مومنی را افطار نماید ثواب
کسی دارد که ده فیام را طعام دهد که هر فیامی صد هزار کس
است و ثواب کسی دارد که طعام دهد و آب دهد باین
عدد که مذکور شد از پیغمبران و اوصیای ایشان و شهیدان
و صالحان او در سال قحط و یک درهم که درین روز تصدق
کند برابر است با صد هزار درهم که در روزهای دیگر تصدق
کنند پس فرمود که شاید که گمان کنی که خدا روزی خلق کرده
است که حرمتش از این روز بیشتر باشد نه والله نه والله نه والله

وبروایت دیگر فرمود که روزه اش برابر است با شصت ماه از ماههای حرام که روزه بدارند و فرمود که روز عید روز سرور و شاد است و بسند معتبر از فیاض بن محمد منقول است که گفت در روز عید غدیر در مرو بخدمت حضرت امام رضاؑ بودم و آنحضرتؑ دران روز مخصوصان و خویشان و اصحاب خود را جمع فرموده بود وایشان را نگاهداشته بود که در شب افطار کنند و بخانهای ایشان طعامها و زرها و خلعتها فرستاده حتی انگشتر و کفش نیز فرستاد و با ایشان خلعتهای فاخره شفقت فرمود و ملازمان و خدمتگاران خود را جامهای نو بسیار نفیس پوشانیده بود و فضیلت این روز را برای ایشان نقل میفرمود از جمله آنها گفت که در بعضی از سالهای خلافت حضرت امیر المومنینؑ روز جمعه با روز عید غدیر در یک روز جمع شد پس بعد از پنج ساعت که از روز گذشت بر منبر بالا رفت و خطبهٔ طولانی خواند و فضائل روز غدیر بسیار بیان فرمود و نامهای بسیار از برای این روز ذکر کرد پس فرمود که بعد از انقضای این مجمع برگردید بجانبهای خود و توسعه کنید بر عیال خود و احسان و نیکی کنید نسبت

به برادران مؤمن خود و در خانهائی خود برادران مؤمن را جمع
کنید و نیکوئی کنید نسبت با ایشان و یکدیگر را تهنیت و
مبارکباد بگوئید و نیکی و احسان کردن درین روز مال و
عمر را زیاده می کند و مهربانی بایکدیگر کردن موجب
رحمت الهی است و تا توانید بخشش و احسان کنید با عیال
خود و برادران مؤمن خود و اظهار شادی و خوشحالی کنید
و هر که امید احسان از شما دارد در حق او تقصیر مکنید و ضعیفان
و فقیران و غلامان و کنیزان خود را با خود برابر کنید بدرستیکه
دادن یک درهم درین روز برابر است با دویست هزار درهم و
حق تعالی زیاده نیز عطا می فرماید و روزه این روز حق تعالی
سنت گردانیده و ثوابش را مانند ثواب کسی گردانیده
که از اول دنیا تا آخر دنیا عبادت کند بانکه روزها روزه دارد
و شبها بعبادت بایستد و کسیکه برآورد حاجت برادر
مومن را پیش از آنکه او اظهار کند و از روی رغبت و خواهش
با او نیکی کند چنان باشد که این روز را روزه داشته باشد
و تمام شبش را عبادت کرده باشد و هر که شب مومنی را افطار فرماید چنان باشد
که هزار هزار پیغمبر و صدیق و شهید را افطار فرموده باشد پس چگونه باشد

کسیکه متکفل احوال چندین نفر از مردان مومن و زنان مومنه
بشود و هرگاه چنین کند من ضامنم برخدا که امان یابد از
کافر شدن و فقیر شدن و اگر بمیرد دران شب یا دران روز یا
بعد ازان تا عید غدیر آینده بدون آنکه کبیره بسیار بدے
بکند البتہ آمرزیده است و هرکه قرضے بکند دراین روز برا
براوران مومن خود من ضامنم بر خدا که او را زنده بدارد یا بمیراند آن
قرض را از و متحمل شود و از وش او برا رد و چون با یکدیگر
ملاقات کنید مصافحه کنید یکدیگر را تهنیت بگوئید و آنچه
گفتم حاضران بغائبان بگوئید و توانگران رعایت کنند
فقیران را و اقویا دستگیری کنند ضعیفان را حضرت رسول صلعم
مرا بهمه اینها امر فرمود بدانکه غسل در اول این روز سنت موکده
است و شیخ مفیدؒ و دیگران از حضرت صادقؑ روایت
کرده اند که هرکه در روز عید غدیر دو رکعت نماز بکند هر وقت که
خواهد و اگر نزدیک بزوال بکند که دران ساعت حضرت رسول صلعم
حضرت امیر المومنینؑ را در غدیر خم برائے مردم با مامت
وخلافت نصب فرمود بهتر است یعنے بهر سوره که خواهد
و اگر در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم قل هو الله احد

بخواند چنانچه در روایت معتبر دیگر وارد شده است بهتر آنست
پس بسجده رود و صد مرتبه شُكْراً لِلّٰهِ یا شُكْراً
بگوید و چون سر از سجده بردارد این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّی
اَسْئَلُكَ بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدُ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ
وَاَنَّكَ وَاحِدٌ اَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُوْلَدْ
وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا اَحَدٌ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ
وَرَسُوْلُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ يَا مَنْ هُوَ كُلَّ
يَوْمٍ فِيْ شَانٍ كَمَا كَانَ مِنْ شَانِكَ اَنْ
تَفَضَّلْتَ عَلَيَّ بِاَنْ جَعَلْتَنِيْ مِنْ اَهْلِ اِجَابَتِكَ
وَاَهْلِ دِيْنِكَ وَاَهْلِ دَعْوَتِكَ وَوَفَّقْتَنِيْ
لِذٰلِكَ فِيْ مُبْتَدَءِ خَلْقِيْ تَفَضُّلًا مِنْكَ وَكَرَمًا
وَجُوْدًا ثُمَّ اَرْدَفْتَ الْفَضْلَ فَضْلًا وَالْجُوْدَ جُوْدًا
وَالْكَرَمَ كَرَمًا رَاْفَةً مِنْكَ وَرَحْمَةً اِلٰى اَنْ
جَدَّدْتَ ذٰلِكَ الْعَهْدَ لِيْ تَجْدِيْدًا بَعْدَ
تَجْدِيْدِكَ خَلْقِيْ وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا نَاسِيًا
سَاهِيًا غَافِلًا فَاَتْمَمْتَ نِعْمَتَكَ بِاَنْ ذَكَّرْتَنِيْ ذٰلِكَ
وَمَنَنْتَ بِهٖ عَلَيَّ وَهَدَيْتَنِيْ لَهٗ فَلْيَكُنْ مِنْ شَانِكَ

يا الٰهى و سيدى و مولاى ان تتمّ لى ذلك ولا
تسلبنيه حتّى تتوفانى على ذلك وانت عنى
راض فانك احق المنعمين ان تتم نعمتك
علىّ اللّهمّ سمعنا واطعنا واجبنا داعيك
بمنك فلك الحمد غفرانك ربنا واليك
المصير اٰمنا باللّٰه وحده لا شريك له و
برسوله محمد صلى اللّٰه عليه و اٰله فصدّقنا
واجبنا داعى اللّٰه واتّبعنا الرسول فى موالاة
مولانا ومولى المؤمنين امير المؤمنين على
بن ابى طالب عبد اللّٰه واخى رسوله والصدّيق
الاكبر والحجّة على بريّته المؤيّد به نبيّه
ودينه الحق المبين علما لدين اللّٰه وخازنا
لعلمه وعيبة غيب اللّٰه وموضع سر اللّٰه و
امين اللّٰه على خلقه وشاهده على بريّته اللّهم
ربنا اننا سمعنا مناديا ينادى للايمان ان اٰمنوا
بربكم فاٰمنّا ربّنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفّر عنّا
سيّاٰتنا وتوفّنا مع الابرار ربّنا واٰتنا ما وعدتنا

علی رسلک ولا تخزنا یوم القیمة انک لا تخلف المیعاد
فانا ربنا بمنک ولطفک اجبنا داعیک واتبعنا
الرسول وصدقناه وصدقنا مولی المؤمنین
وکفرنا بالجبت والطاغوت فولنا ما تولینا
واحشرنا مع ائمتنا فانا بهم مؤمنون
موقنون ولهم مسلمون امنا بسرهم وعلانیتهم
وشاهدهم وغائبهم وحیهم ومیتهم و
رضینا بهم ائمة وقادة وسادة وحسبنا
بهم بیننا وبین الله دون خلقه لا نبتغی
بهم بدلا ولا نتخذ من دونهم ولیجة و
برئنا الی الله من کل من نصب لهم حربا
من الجن والانس من الاولین والاخرین
وکفرنا بالجبت والطاغوت والاوثان
الاربعة واشیاعهم واتباعهم وکل من
والاهم من الجن والانس من اول الدهر
الی اخره اللهم انا نشهدک انا ندین
بما دان به محمد وال محمد صلی الله

علیہ و علیہم و قولنا ما قالوا و دیننا ما دانوا
بہ ما قالوا بہ قلنا و ما دانوا بہ دنّا و ما
انکروا بہ انکرنا و من والوا والینا و من
عادوا عادینا و من لعنوا لعنّا و من تبرّؤا
منہ تبرّأنا منہ و من ترحّموا علیہ ترحّمنا علیہ
آمنّا و سلّمنا و رضینا و اتّبعنا موالینا صلوات
اللہ علیہم اللّٰہمّ فتمّم لنا ذلک و لا تسلبناہ
واجعلہ مستقرًّا ثابتًا عندنا و لا تجعلہ مستعارًا
و احیینا ما احییتنا علیہ و امتنا اذا امتّنا
علیہ آل محمّد ائمّتنا فبہم نأتمّ و ایّاہم
نوالی و عدوّہم عدوّ اللہ نعادی فاجعلنا
معہم فی الدّنیا والآخرۃ و من المقرّبین فانّا
بذلک راضون یا ارحم الرّاحمین

پس باز بسجدہ رود و صد مرتبہ الحمد للہ و صد مرتبہ شکراً للہ
بگوید پس حضرت فرمود کہ ہر کہ این عمل را بجا آورد ثواب
کسے داشتہ باشد کہ در روز غدیر نزد حضرت رسول حاضر
شدہ باشد و با حضرت رسولؐ و حضرت امیر المؤمنینؑ بر ولایت

آنحضرت بیعت کرده باشد در درجهٔ او در بهشت باد رجهٔ
راستگویان و تصدیق کنندگان باشد که تصدیق خدا و
حضرت رسول ص در آن روز از روی اخلاص کردند مانند
سلمان و ابوذر و مقداد و عمار رضی الله عنهم و مانند کسی
که شهید شده باشد با حضرت رسول ص و حضرت امیرالمومنین
و حسنین ع و مانند کسی باشد که در زیر علم حضرت صاحب الامر
عجل الله ظهوره علیه السلام و در زیر خیمهٔ آنحضرت ع بوده باشد
از نجیبان و نقیبان و برگزیدگان اصحاب آنحضرت
وایضاً شیخ مفید علیه الرحمه روایت کرده است که
سنت است این دعا را در روز عید غدیر بخوانند
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّكَ وَ
عَلِیٍّ وَلِیِّكَ وَالشَّاْنِ وَالْقَدْرِ الَّذِیْ خَصَصْتَهُمَا
بِهٖ دُوْنَ خَلْقِكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ
وَاَنْ تَبْدَأَ بِهِمَا فِیْ كُلِّ خَیْرٍ عَاجِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَئِمَّةِ الْقَادَةِ وَالدُّعَاةِ
السَّادَةِ وَالنُّجُوْمِ الزَّاهِرَةِ وَالْاَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ وَسَاسَةِ
الْعِبَادِ وَاَرْكَانِ الْبِلَادِ وَالنَّاقَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّفِیْنَةِ

سیاست در کردن کسے او کشتن ۱۲ صراح

النّاجيةِ الجاريةِ فی اللُّججِ الغامرةِ اللّٰهمّ
صلِّ علی محمّدٍ وّالِ محمّدٍ خزّانِ علمِكَ
واَرکانِ توحیدِكَ ودعائمِ دینِكَ ومعادنِ
کرامتِكَ وصفوتِكَ مِن بریّتِكَ وخیرتِكَ
مِن خلقِكَ الاتقیاءِ الانقیاءِ النّجباءِ الابرارِ والبابِ
المُبتلا بهِ النّاسُ مَن اَتاهُ نجی ومَن اَباهُ
هوی اللّٰهمّ صلِّ علی محمّدٍ وّالِ محمّدٍ
اَهلِ الذِّکرِ الّذینَ اَمرتَ بمسئلتهم وذوی
القُربی الّذینَ اَمرتَ بمودّتِهم وفرضتَ
حقّهم وجعلتَ الجنّةَ معادَ مَنِ اقتصّ
اٰثارَهُم اللّٰهمّ صلِّ علی محمّدٍ وّالِ محمّدٍ
کما اَمروا بطاعتِكَ ونهوا عن معصیتِكَ
ودلّوا عبادَكَ علی وحدانیّتِكَ اللّٰهمّ
اِنّی اَسئلُكَ بحقّ محمّدٍ نبیّكَ ونجیبِكَ
وصفوتِكَ واَمینِكَ ورسولِكَ اِلی خلقِكَ
وبحقّ امیرِ المؤمنینَ ویعسوبِ الدّینِ و
قائدِ الغرّ المحجّلینَ الوصیّ الوفیّ والصّدّیقِ

الاکبر والفاروق بین الحق والباطل والشاهد
لک والدال علیک والصادع بامرک والمجاهد
فی سبیلک لم تأخذه فیک لومة لائم ان
تصلی علی محمد وال محمد وان تجعلنی فی هذا الیوم
الذی عقدت فیه لولیک العهد فی اعناق
خلقک واکملت لهم الدین من العارفین
بحرمته والمقرین بفضله ومن عتقائک
وطلقائک من النار ولا تشمت بی حاسدی
النعم اللهم فکما جعلته عیدک الاکبر
وسمیته فی السماء یوم العهد المعهود
وفی الارض یوم المیثاق الماخوذ والجمع
المسئول صل علی محمد وال محمد واقرر
به عیوننا واجمع به شملنا ولا تضلنا بعد
اذ هدیتنا واجعلنا لانعمک من الشاکرین
یا ارحم الراحمین الحمد لله الذی عرفنا
فضل هذا الیوم وبصرنا حرمته وکرمنا
به وشرفنا بمعرفته وهدنا بنوره یا رسول

اللهِ یا امیرَ المؤمنینَ علیکما و علی عترتکما
و علی محبّیکما منّی افضلُ السّلامِ ما بقی
اللیلُ و النّهارُ و بکما اتوجّهُ الی اللهِ ربّی
و ربّکما فی نجاحِ طلبتی و قضاءِ حوائجی و
تیسیرِ اموری اللّهمّ انّی اسئلکَ بحقّ محمّدٍ
و آلِ محمّدٍ انْ تصلّیَ علی محمّدٍ و آلِ محمّدٍ و ان تلعنَ من جحدَ حقّ
هذا الیومِ و انکرَ حرمتهُ فصدّ عن سبیلکَ لاطفاءِ
نورکَ فابی اللهُ الّا انْ یتمّ نورهُ اللّهمّ فرّج عن
اهلِ بیتِ محمّدٍ نبیّکَ و اکشفْ عنهم و
بهم عنِ المؤمنینَ الکُرُباتِ اللّهمّ املاءِ
الارضَ بهم عدلاً کما ملئتْ ظلماً و
جوراً و انجزْ لهم ما وعدتهم انّکَ لا تخلفُ
المیعادَ و اگر بعد ازین بسجده رود و صد مرتبه شکراً
و صد مرتبه الحمد لله بگوید و صد مرتبه یا آنچه تواند بگوید الحمدُ للهِ علی
اکمالِ الدّینِ و اتمامِ النّعمةِ و رضی الرّبّ
الکریمِ و الحمدُ للهِ ربّ العالمینَ و الصّلوةُ
علی خیرِ خلقهِ محمّدٍ و عترتهِ الطّاهرینَ

maablib.org

بہتر خواہد بود چنانکہ سید ابن باقی رہ وکفعمی رہ روایت کردہ اند
اما شیخ مفید این زیادتی را نقل نہ کردہ است

در بیان فضیلت و اعمال روز مباہلہ تا آخر ماہ ۔

علامہ مجلسی رہ آوردہ کہ در تعین روز مباہلہ میان علما خلاف است و اشہر و اقوی آنست کہ روز بست و چہارم است وبعضے بست وپنجم وبعضے بست ویکم وبعضے بست ونہم نیز گفتہ اند واگر در ہر یک از ینہا اعمال آنرا بعمل آورند بہتر است وآنچہ مشہور است بست وچہارم است وسبب فضیلت روز مباہلہ آنست کہ چون حضرت رسول رسولان فرستاد بسوی نصارائے نجران کہ اعظم ترسایان بودند وایشان بکتب خود رجوع کردند واوصاف حضرت رسالت پناہ صلعم را در کتب جمیع انبیا مشاہدہ کردند حب دنیا بر علمائے ایشان غالب شد وایمان نیاوردند وسی نفر از علما وعظمائے خود را فرستادند کہ صفاتے کہ در کتب سابقہ برائے حضرت رسالت دیدہ اند مشاہدہ نمایند بمدینہ داخل شدند وصفات را موافق یافتند وحضرت رسول حجتہائے

ثانی برایشان تمام کردند و بعضی از ایشان بسبب حب ریاست
و اغراض باطله مضائقه کردند در ایمان آوردن و حق تعالی
این آیهٔ کریمه را فرستاد فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا
وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا
وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللّٰهِ
عَلَى الْكَاذِبِينَ یعنے پس هر که با تو مجادله کند
در امر عیسیٰ بعد از آنچه آمده است بسوی تو از علم و
برهان و القا کردن برایشان و قبول نکردند پس بگو ای محمدؐ
بیائید بخوانیم پسران خود را و پسران شما را و زنان خود را و زنان
شما را و جانهای خود را و جانهای ما را یعنے آنها را که بمنزلهٔ
جان شما اند پس تضرع کنیم و دعا کنیم پس بگردانیم لعنت و دوری
از رحمت خدا بر آنها که دروغ گویند از ما و شما پس حضرت رسولؐ
عبای بر دوش مبارک خود گرفت و حضرت امیرالمومنینؑ و
فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام را در زیر عبا داخل کرد و گفت
پروردگارا هر پیغمبری را اهلبیتی بوده است که مخصوص ترین خلق بوده
اند باو خداوندا اینها اهل بیت من اند پس از ایشان برطرف

اگن شک و گناه را و پاک کن ایشان را پاک گردانی پس جبرئیل
نازل شد و این آیهٔ کریمه را در شان ایشان آورد که اِنَّمَا یُرِیدُ
اللّٰهُ لِیُذْهِبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَیْتِ
وَ یُطَهِّرَکُمْ تَطْهِیْرًا یعنے نیست جز اینکه اراده
دارد حق تعالی که زائل گرداند از شما اهلبیت بدے و شک را
و پاک گرداند شما را از گناهان پاک گردانیدنی پس حضرت
رسولؐ علیؑ و فاطمهؑ و حسنؑ و حسینؑ علیهم السلام را با خود بیرون
برد از مدینه برائے مباهله و چون نصاری حقیقت آنحضرت را
دانسته بودند و بعد از ایستادن حضرت با آن بزرگواران
در مقام مباهله آثار نزول عذاب در زمین و آسمان ظاهر
شد عالم بزرگ ایشان گفت بخدا سوگند که من روی چند
می بینم که اگر دعا کنند که کوهی از جا کنده شود کنده خواهد شد جرات نکنید
بر مباهله و استدعائے مسالمه و مصالحه کردند و قبول کردند که هر
سال جزیه بدهند و حضرت ایشان را نفرین نکرد و بامر الهی
جزیه بر ایشان قرار داد و حضرت فرمود که بخدا سوگند که هلاک
و عذاب آویخته شد بر اهل نجران و اگر مباهله میکردم هر آئینه
همه ازین جماعت میمون و خوک میشدند و این وادی بر

ایشان آتش می شد و سرایت میکرد به نجران و همه ترسایان
نجران می سوختند و بیش از ان که سال تمام شود جمیع نصاری
می مردند و یک نصرانی برروی زمین زنده نمی ماند و باین سبب
چندین امر بر عالمیان ظاهر شد اول حقیت آن حضرت زیرا که
اگر اعتماد بر حقیت خود نمیداشت خود را و عزیزترین اهل
خود را در معرض مباهله نمی کرد و نصاری مذلت و خواری
جزیه را بر خود قرار نمی دادند دوم آنکه ظاهر شد که آل عبا بزرگوارترین
خلق بودند که ایشان را آنحضرت در دعا با خود
شریک گردانیدند سوم آنکه ایشان عزیزترین خلق بودند نزد
آنحضرت م که برای اظهار حقیت خود ایشان را در معرض
نفرین بدر آورد زیرا که بسیار است که آدمی خود را بمهالک
می افگند اما اعزه عیال خود را راضی نمیشود که در معرض خطر
درآورد چنانچه صاحب کشاف وغیر او از متعصبان سنیان
اعتراف باین نموده اند چهارم آنکه حسن و حسین علیهما السلام
فرزند حقیقی آنحضرت اند و رتبهٔ ایشان از سایر صحابه بیشتر
بوده است نزد خدا و رسول م با آن صغر سن پنجم آنکه حضرت
فاطمه بهترین زنان بوده از زوجات و سایر قرابات آنحضرت

اخص واقرب بود و منزلت او نزد حق تعالی از همه بیشتر بود
آنکه باتفاق عامه وخاصه حضرت امیر المؤمنین ع در مباهله
داخل بود و داخل ابنائنا ونسائنا نیست پس باید که داخل
انفسنا باشد و حقیقت در اینجا مراد نمی تواند بود زیرا که اتحاد
دو نفس محال است پس مراد آنست که اختصاص آنحضرت
بحضرت رسالت ص در کمالات وصفات بمرتبه بود که بمنزله نفس
و جان آنحضرت ص بود پس هر کمالیکه در حضرت رسول ص بود باید
که در آنحضرت ع باشد بغیر پیغمبرے پس باید که افضل باشند از
جمیع صحابه و جمیع پیغمبران بغیر آنحضرت و باید که مخصوص ترین خلق باشند
باآنحضرت و اعز خلق باشد نزد او و از جمله امورے که در روز بیست
چهارم واقع شده و موجب مزید فضل آن گردیده است آنست
که درین روز حضرت امیر المؤمنین ع در رکوع نماز انگشتری خود را
بسائل بخشید و این آیه کریمه نازل شد و امامت آن حضرت
باصحاب بصیرت هویدا گردید اِنَّمَا وَلِیُّکُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ
وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوا الَّذِیْنَ یُقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَ
یُؤْتُوْنَ الزَّکٰوةَ وَهُمْ رَاکِعُوْنَ یعنی نیست
اولی بامر شما و مالک اختیار شما مگر خدا و رسول او و آنها که ایمان

آورده اند و نماز بر پا میدارند چنانچه باید بجا می آورند و زکوة
می دهند در رکوع و این آیهٔ وافی هدایه نص صریح است بر
امامت آنحضرت چنانچه در سائر کتب ذکر کرده اند و درین روز
غسل سنت است و زیارت حضرت امیر المؤمنین را درین
روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامعه مناسب است
و روزهٔ این روز مستحب است و تاسی بمولای خود امیر المؤمنین
کردن در تصدق بر فقرا و ارباب حاجت بانچه مقدور و میسر
باشد مطلوب است و اعمال این روز مبارک بسیار است
شیخ طوسی رح و دیگران رحمهم الله بسند معتبر از حضرت موسی
بن جعفر صلوات الله و سلامه علیهما روایت کرده اند که روز مباهله
روز بیست و چهارم ماه ذیحجه است و درین روز انچه خواهی از نماز
بکن و هر دو رکعت نماز که بکنی بعد از ان هفتاد مرتبه اَستَغفِرُ
اللّٰهَ رَبِّی وَ اَتُوبُ اِلَیهِ بگو پس می ایستی و بموضع سجود خود
نظر می کنی و این دعا را می خوانی و باید که با غسل باشی و بروایت
دیگر فرمود که روز بیست و چهارم روز مباهله است باید که این روز را
روزه بداری برای شکر حق تعالی برین نعمت عظمی و غسل بکن
و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و انچه توانی از بوی خوش

خود را خوشبو کن دباید که بآرام دل و آرام تن باشی واگر در یکی از مشاهد مشرفه باشی نزد آن ضریح اقدس حاضر شوی والا بجایی خلوتی بروی یا بر کوهی بلندی بر آئی یا بصحرائی بروی باید که از منزل خود بیرون رود و غسل کند و بهترین جامهای خود را بپوشد و چون بمحل دعا خواندن داخل شود دو رکعت نماز بکند با آداب و شرائط و بعد از سلام هفتاد مرتبه استغفار کند پس بایستد و بجانب آسمان نظر کند و این دعا را بخواند و بعد از ان فرمود که پس هر دعای که خواهی بکنی باز دو رکعت نماز بکن و دعا بکن و دعا اینست اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰاتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرَ ثُمَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ عَرَّفَنِیْ مَا کُنْتُ بِهٖ جَاهِلًا وَلَوْلَا تَعْرِیْفُهٗ اِیَّایَ لَکُنْتُ هَالِکًا اِذْ قَالَ لَهٗ وَقَوْلُهُ الْحَقُّ قُلْ لَا اَسْئَلُکُمْ عَلَیْهِ اَجْرًا اِلَّا

المودة في القربى فبين لي القرابة وقال سبحانه
إنما يريد الله ليذهب عنكم الرجس أهل
البيت ويطهركم تطهيرا فبين لي أهل البيت
بعد القرابة ثم قال تعالى مبينا عن الصادقين
الذين أمرنا بالكون معهم والرد إليهم بقوله
سبحانه يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وكونوا
مع الصادقين فأوضح عنهم وأبان عن صفتهم
بقوله جل ثناؤه فقل تعالوا ندع أبناءنا
وأبناءكم ونساءنا ونساءكم وأنفسنا
وأنفسكم ثم نبتهل فنجعل لعنة الله
على الكاذبين فلك الشكر يا رب ولك
المن حيث هديتني وأرشدتني حتى لم
يخف علي الأهل والبيت والقرابة فعرفتني
نساءهم وأولادهم ورجالهم اللهم إني
أتقرب إليك بذلك المقام الذي لا يكون
أعظم منه فضلا للمؤمنين ولا أكثر رحمة
لهم بتعريفك إياهم شأنه وإبانتك فضل

maablib.org

اَهْلِهِ الَّذِينَ بِهِمْ اَدْحَضْتَ بَاطِلَ اَعْدَائِكَ
وَثَبَّتَّ بِهِمْ قَوَاعِدَ دِينِكَ وَلَوْلَا هٰذَا الْمَقَامُ
الْمَحْمُودُ الَّذِي اَنْقَذْتَنَا بِهِ وَدَلَلْتَنَا عَلَى اتِّبَاعِ
الْمُحِقِّينَ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الصَّادِقِينَ
عَنْكَ الَّذِينَ عَصَمْتَهُمْ مِنْ لَغْوِ الْمَقَالِ وَمَدَانِسِ
الْاَفْعَالِ لَخَصِمَ اَهْلُ الْاِسْلَامِ وَظَهَرَتْ كَلِمَةُ
اَهْلِ الْاِلْحَادِ وَفِعْلُ اُولِي الْعِنَادِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَنُّ
وَلَكَ الشُّكْرُ عَلَى نَعْمَائِكَ وَاَيَادِيكَ اَللّٰهُمَّ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِينَ
افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَعَقَدْتَ فِي
رِقَابِنَا وِلَايَتَهُمْ وَاَكْرَمْتَنَا بِمَعْرِفَتِهِمْ وَ
شَرَّفْتَنَا بِاتِّبَاعِ آثَارِهِمْ وَثَبَّتَّنَا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ
الَّذِي عَرَّفُونَاهُ فَاَعِنَّا عَلَى الْاَخْذِ بِمَا بَصَّرُونَاهُ
وَاجْزِ مُحَمَّدًا عَنَّا اَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا نَصَحَ
لِخَلْقِكَ وَبَذَلَ وُسْعَهُ فِي اِبْلَاغِ رِسَالَاتِكَ
وَخَطَرَ بِنَفْسِهِ فِي اِقَامَةِ دِينِكَ وَعَلَى اَخِيهِ
وَوَصِيِّهِ وَالْهَادِي مِنْ بَعْدِهِ اِلَى دِينِهِ وَالْمُقِيمِ

سُنَّتَهُ

سُنَّتَهُ عَلِيِّ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ صَلَوٰاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ
وَصَلِّ عَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ اَبْنَائِهِ الصَّادِقِيْنَ الَّذِيْنَ
وَصَلْتَ طَاعَتَهُمْ بِطَاعَتِكَ وَاَدْخِلْنَا بِشَفَاعَتِهِمْ
دَارَ الْكَرَامَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ هٰؤُلَاءِ
اَصْحَابُ الْكِسَاءِ وَالْعَبَاءِ يَوْمَ الْمُبَاهِلَةِ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْهُمْ شُفَعَاءَنَا وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ ذٰلِكَ الْمَقَامِ
الْمَحْمُوْدِ وَالْيَوْمِ الْمَشْهُوْدِ اَنْ تَغْفِرَلِيْ وَتَتُوْبَ
عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَشْهَدُ اَنَّ اَرْوَاحَهُمْ وَطِيْنَتَهُمْ وَاحِدَةٌ
وَهِيَ الشَّجَرَةُ الَّتِيْ طَابَ اَصْلُهَا وَفَرْعُهَا
وَاَغْصَانُهَا وَاَوْرَاقُهَا اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنَا بِحَقِّهِمْ
وَاَجِرْنَا مِنْ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
بِوَلَايَتِهِمْ وَاَوْرِدْنَا مَوَارِدَ الْاَمْنِ مِنْ اَهْوَالِ يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ بِحُبِّهِمْ وَاِقْرَارِنَا بِفَضْلِهِمْ وَاتِّبَاعِنَا
اٰثَارَهُمْ وَاهْتِدَائِنَا بِهُدَاهُمْ وَاعْتِقَادِنَا
مَا عَرَّفُوْنَاهُ مِنْ تَوْحِيْدِكَ وَوَقَفُوْنَا عَلَيْهِ
مِنْ تَعْظِيْمِ شَانِكَ وَتَقْدِيْسِ اَسْمَائِكَ وَشُكْرِ

اٰلائِكَ وَنَفْيِ الصِّفَاتِ أَنْ تَحُلَّكَ وَالْعِلْمِ أَنْ
يُحِيطَ بِكَ وَالْوَهْمِ أَنْ يَقَعَ عَلَيْكَ فَإِنَّكَ أَقَمْتَهُمْ
حُجَجاً عَلَىٰ خَلْقِكَ وَدَلائِلَ عَلَىٰ تَوْحِيدِكَ وَهُدَاةً
تُنَبِّهُ عَلَىٰ أَمْرِكَ وَتَهْدِي إِلَىٰ دِينِكَ وَتُوضِحُ
مَا أَشْكَلَ عَلَىٰ عِبَادِكَ وَبَاباً لِلْمُعْجِزَاتِ الَّتِي
يَعْجِزُ عَنْهَا غَيْرُكَ وَبِهَا تُبَيِّنُ حُجَّتَكَ وَتَدْعُو إِلَىٰ
تَعْظِيمِ السَّفِيرِ بَيْنَكَ وَبَيْنَ خَلْقِكَ وَأَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ
عَلَيْهِمْ حَيْثُ قَرَّبْتَهُمْ مِنْ مَلَكُوتِكَ وَاخْتَصَصْتَهُمْ
بِسِرِّكَ وَاصْطَفَيْتَهُمْ لِوَحْيِكَ وَأَوْرَثْتَهُمْ غَوَامِضَ
تَأْوِيلِكَ رَحْمَةً لِخَلْقِكَ وَلُطْفاً بِعِبَادِكَ وَحَنَاناً عَلَىٰ
بَرِيَّتِكَ وَعِلْماً بِمَا تَنْطَوِي عَلَيْهِ ضَمَائِرُ أُمَنَائِكَ وَ
مَا يَكُونُ مِنْ شَأْنِ صَفْوَتِكَ وَطَهَّرْتَهُمْ فِي مَنْشَئِهِمْ
وَمُبْتَدَئِهِمْ وَحَرَسْتَهُمْ مِنْ نَفْثِ نَافِثٍ إِلَيْهِمْ
وَأَرَيْتَهُمْ بُرْهَاناً عَلَىٰ مَنْ عَرَضَ بِسُوءٍ لَهُمْ فَاسْتَجَابُوا
لِأَمْرِكَ وَشَغَلُوا أَنْفُسَهُمْ بِطَاعَتِكَ وَمَلَؤُوا أَجْزَاءَهُمْ
مِنْ ذِكْرِكَ وَعَمَرُوا قُلُوبَهُمْ بِتَعْظِيمِ أَمْرِكَ وَجَزَّؤُوا
أَوْقَاتَهُمْ فِيمَا يُرْضِيكَ وَأَخْلَوْا دَخَائِلَهُمْ مِنْ

مَعَارِيضِ الْخَطَرَاتِ الشَّاغِلَةِ عَنْكَ فَجَعَلْتَ قُلُوبَهُمْ
مَكَامِنَ لِإِرَادَتِكَ وَعُقُولَهُمْ مَنَاصِبَ لِأَمْرِكَ
وَنَهْيِكَ وَأَلْسِنَتَهُمْ تَرَاجِمَةً لِسُنَّتِكَ ثُمَّ أَكْرَمْتَهُمْ
بِنُورِكَ حَتَّى فَضَّلْتَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَهْلِ زَمَانِهِمْ
وَالْأَقْرَبِينَ إِلَيْهِمْ فَخَصَصْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَأَنْزَلْتَ
إِلَيْهِمْ كِتَابَكَ وَأَمَرْتَنَا بِالتَّمَسُّكِ بِهِمْ وَالرَّدِّ
إِلَيْهِمْ وَالِاسْتِنْبَاطِ مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ فَإِنَّا قَدْ تَمَسَّكْنَا
بِكِتَابِكَ وَبِعِتْرَةِ نَبِيِّكَ وَصَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِمُ الَّذِينَ أَقَمْتَهُمْ لَنَا دَلِيلًا وَعَلَمًا وَأَمَرْتَنَا
بِاتِّبَاعِهِمْ اَللّٰهُمَّ فَإِنَّا قَدْ تَمَسَّكْنَا بِهِمْ فَارْزُقْنَا
شَفَاعَتَهُمْ حِينَ يَقُولُ الْخَائِبُونَ فَمَا لَنَا مِنْ
شَافِعِينَ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ وَاجْعَلْنَا مِنَ الصَّادِقِينَ
الْمُصَدِّقِينَ لَهُمُ الْمُنْتَظِرِينَ لِأَيَّامِهِمُ النَّاظِرِينَ
إِلَى شَفَاعَتِهِمْ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ
آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
نَبِيِّكَ وَعَلَى أَخِيهِ وَصِنْوِهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

وَقِبْلَةِ الْعَارِفِينَ وَعَلَمِ الْمُهْتَدِينَ وَثَانِي
الْخَمْسَةِ الْمَيَامِينِ الَّذِينَ فَخَرَ بِهِمُ الرُّوحُ
الْأَمِينُ وَبَاهَلَ اللّٰهُ بِهِمُ الْمُبَاهِلِينَ فَقَالَ
وَهُوَ أَصْدَقُ الصَّادِقِينَ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ
أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا
وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللّٰهِ عَلَى
الْكَاذِبِينَ ذٰلِكَ الْإِمَامُ الْمَخْصُوصُ بِمُؤَاخَاتِهِ
يَوْمَ الْإِخَاءِ وَالْمُؤْثِرُ بِالْقُوتِ بَعْدَ ضُرِّ الطَّوَى
وَمَنْ شَكَرَ اللّٰهُ سَعْيَهُ فِي هَلْ أَتَى وَمَنْ شَهِدَ
بِفَضْلِهِ مُعَادُوهُ وَأَقَرَّ بِمَنَاقِبِهِ جَاحِدُوهُ
مَوْلَى الْأَنَامِ وَمُكَسِّرُ الْأَصْنَامِ وَمَنْ لَمْ
تَأْخُذْهُ فِي اللّٰهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ مَا طَلَعَتْ شَمْسُ النَّهَارِ وَأَوْرَقَتِ
الْأَشْجَارُ وَعَلَى النُّجُومِ الْمُشْرِقَاتِ مِنْ عِتْرَتِهِ
وَالْحُجَجِ الْوَاضِحَاتِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ و این دعا بحسب
سند و متن اصحّ ادعیه است و دیگر از ایام متبرکه

روز بیست و پنجم است و مشهور آنست که درین روز سورهٔ هل اتیٰ در شان حضرت امیر المومنینؑ و فاطمہ زہرا و امام حسنؑ و حسینؑ صلوات اللہ و سلامہ علیہم نازل شد بسبب آنکہ حسنین علیہما السلام بیمار شدند و حضرت رسولؐ بعیادت ایشان تشریف فرما شدند و امر فرمودند کہ جناب امیر المومنینؑ و سیدۃ نساء العالمین و حسنین علیہم السلام نذر کردند کہ اگر خدا ایشان را عافیت دہد سہ روز روزہ بگیرند و چون عافیت کرامت فرمود آن چہار بزرگوار با فضہ خادمۂ ایشان روزہ گرفتند و نداشتند چیزے کہ با آن افطار نمایند پس حضرت امیر المومنینؑ قدرے پشم از شمعون یہودی گرفت با سہ صاع از جو کہ حضرت فاطمہؑ ہر روز ثلث آن پشم را بریسد و یک صاع ازان جو بمزد خود بردارد پس در روز اول حضرت فاطمہؑ قدر ثلث آن پشم را گرفت و رشت و بمزد آن صاعی از جو برداشت و آرد کرد و پنج گردہ نان پخت و چون حضرت امیرؑ با حضرت رسولؐ صلعم نماز شام کرد و بخانہ برگشت حضرت فاطمہؑ پنج گردہ نان را حاضر کرد و خواستند کہ افطار نمایند مسکینی بر در خانہ ندا کرد کہ السلام علیکم ای اہل بیت محمدؐ من مسکینی ام

از مساکین مسلمانان مرا طعام دہید تا خدا شمارا از مائدہ ہائے
بہشت طعام دہد پس حضرت امیر المومنین ع ابتدا کرد و فرمود
کہ من نان خود را میدہم و سائر اہلبیت علیہم السلام با فضہ با آنحضرت
موافقت کردند و نان ہائے خود را بسائل دادند و بآب افطار
کردند و روز دیگر را روزہ داشتند و باز حضرت فاطمہ ع بر خاستند
یک ثلث دیگر از پشم یک صاع دیگر را برداشت و آرد کرد
و نان بخت و چون خواستند افطار کنند سائلے بر در خانہ
آمد و ندا کرد کہ السلام علیکم اے اہلبیت محمد من یتیمی ام از
اولاد مہاجرین و پدرم در روز عقبہ شہید شدہ است مرا
طعام دہید تا خدا شمارا از خوانہائے بہشت طعام دہد
پس حضرت امیر المومنین ع اول نان خود را داد و بعد از ان فاطمہ ع
و بعد از ان دو گوشوارۂ عرش خدا و بعد از ان فضہ سعادتمند
ہمگی نانہائے خود را بہ یتیم دادند و بآب افطار نمودند و در روز
سیم روزہ داشتند و باز حضرت سیدۃ النساء در روز سویم بقیہ
پشم را رشت و بقیہ جو را گرفت و در آسیا خورد کرد و باز پنج
گردۂ نان بخت و چون حضرت امیر کبیر از نماز برگشت
حضرت فاطمہ ع طعام را حاضر ساخت کہ افطار نمایند ناگاہ اسیرے

از ان

از اسیران کافران ندا کرد که السلام علیکم ای اهلبیت محمد
ما را اسیر می کنید و می بندید و طعام نمی دهید که بخوریم پس بخوشیهای
سابق همه گرده نان را بسائل دادند و بآب بجهت افطار نمودند
چون صبح شد خداوند عالمیان سوره کریمه هل اتی را در شان ایشان
فرستاد و دران سوره اشاره باین قصه نمود که یُوفُونَ بِالنَّذرِ
وَیَخافُونَ یَوماً کانَ شَرُّهُ مُستَطِیراً وَیُطعِمُونَ
الطَّعامَ عَلی حُبِّهِ مِسکِیناً وَیَتِیماً وَاَسِیراً اِنَّما
نُطعِمُکُم لِوَجهِ اللّٰهِ لا نُرِیدُ مِنکُم جَزآءً
وَلا شُکُوراً اِنّا نَخافُ مِن رَبِّنا یَوماً عَبُوساً
قَمطَرِیراً یعنی وفا می کنند بنذر و می ترسند از روی که
شر آن اکثر خلق را فرا گرفته است و می خورانند طعام را
با خواهش و محبت آن یا از برای محض محبت خدا بمسکین و
یتیم و اسیر و میگویند یعنی در دل خود و نیت ایشان اینست
که ما طعام نمی دهیم شما را مگر از برای رضای خدا نمی خواهیم
از شما نه جزا نه پاداشی را و نه شکر و ثنای را ما می ترسیم از روز
قیامت که در نهایت شدت و هول است و چون در روز
چهارم که بیست و پنجم ماه ذیحجه بود سوره هل اتی در مدح

ایشان نازل شد حضرت رسول ص آمد و ایشان را بآن
شدت و گرسنگی و آن حالت غریب مشاهده کرد و گریست و
فرمود این چه حالت است که در شما مشاهده می نمایم و امام
حسین و امام حسین علیهما السلام را دید که از نقاهت بیماری
و گرسنگی مانند جوجه که از تخم بیرون آید می لرزند و حضرت
فاطمه ع در محراب عبادت ایستاده بود از گرسنگی شکم مبارکش به
پشت چسپیده بود و چشمهایش فرو رفته بود چون از نماز
فارغ شد حق تعالی خوانی از بهشت برای فاطمه ع فرستاد
دران کاسه بود گوشت و ثرید[ل] گرم در میان آن بود که بجوشید
و بوی بهتر از بوی مشک ازان ساطع بود پس حضرت
فاطمه ع آن خوان را نزد رسول ص آورد و حضرت فرمود ای
فاطمه این از کجا آوردی گفت از جانب خدا آمده است
خدا هر که را خواهد روزی میدهد بی حساب حضرت فرمود
الحمد لله که از دنیا نرفتم تا در اهلبیت خود شبیه مریم مادر عیسی
را دیدم پس ازان تناول فرمودند و تا هفت روز ازان
می خوردند و آخر نمی شد و حضرت صادق ع فرمود که آن کاسه
نزد ما است و حضرت صاحب الامر ع آنرا ظاهر خواهد کرد و طعام

ل ثرید بروزن حمید نوعی از طعام که پاره های نان ساده در شوربای گوشت تر کنند ۱۲ منه دام اقباله العالی

بهشت

بهشت از ان تناول خواهد نمود و سنیان نیز این روایت
را با نزول مائده بطرق بسیار نقل کرده اند و تفصیل
این قصه را در سائر کتب ذکر کرده اند پس مناسب است
که شیعیان اهلبیت علیهم السلام درین ایام تاسی نمایند
بمولای خود در تصدق کردن بر مساکین و یتیمان و سعی
نمایند در اطعام ایشان و شیخ مفید علیه الرحمه گفته است
که مستحب است که این روز را روزه بدارند برای شکر
نعمت نزول سورهٔ هل اتی در شان آل عباء و ایضا
مناسب است غسل و زیارت و زیارت ائمه و زیارت
جامعه را خواندن درین روز مناسب است و چون
بعضی از علما این روز را روز مباهله میدانند
دعاهای مباهله را نیز درین روز خواندن خوب است
و در روز بیست و ششم بنابر مشهور عمر را خنجر بر شکمش
زدند و باین سبب نهایت برکت دارد و در روز بیست
و هفتم مروان که آخر خلفای بنی امیه است بجهنم واصل
شد و دولت ملعونه بنی امیه لعنهم الله برطرف شد پس
درین روز شکر این نعمت را باید کرد و بعضی گفته اند

که حضرت امام علی نقی علیه السلام درین روز متولد شده
است و روز نسبت و نهم بنا بر مشهور عمر ملعون با سفل در
سقر منتقل شده است و باین سبب فضیلت عظیم دارد
و در روز آخر ذی الحجة الحرام سال عرب است روایت
کرده اند که سنت است که دو رکعت نماز بجا آورد و در هر
رکعت یک مرتبه سورهٔ حمد و ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد
و ده مرتبه آیة الکرسی بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند
اَللّٰهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ
نَهَيْتَنِي عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسِيتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنِي
إِلَى التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرَائِي عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ فَإِنِّي
أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِي وَمَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ
يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ فَاقْبَلْهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي
مِنْكَ يَا كَرِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

در بیان ارکان و اعمال حج

پروردگار عالم در قرآن مجید و فرقان حمید ارشاد میفرماید
وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ
سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

یعنی برای خدا است بر آدمیان یک مرتبه حج کردن برای کسیکه طاقت و قدرت داشته باشد و کسیکه انکار کرد پس بدرستیکه پروردگار عالم غنی است از عالمیان بل آنکه حج در لغت بمعنی قصد کردن است و حج بالفتح مصدر است و بالکسر اسم است و بمعنی مرة یعنی یک مرتبه حج کردن و در عرف فقها بمعنی قصد بیت الله با فعال مخصوصه در زمان خاص بقصد قربت می آید کذا فی مجمع البحرین در وسائل در حدیث صحیح از رسول خدا ص منقول است که یک اعرابی پیش آنحضرت آمده عرض کرد که من بقصد حج از خانه بیرون آمده بودم پس بقضای الهی زمان حج از من فوت شد و منم مرد صاحب ثروت و مال پس حکم بفرما برای من که چیزی بکنم که اجرش مثل حج باشد پس ملتفت شدند آن حضرت بطرف من و فرمود که نگاه کن طرف کوه ابوقبیس باز فرمود که اگر بتحقیق این کوه ابوقبیس برای تو طلای خالص شود و در راه خدا صرف کن اجرش مثل اجر حج گاهی نخواهی یافت باز فرمود آن حضرت بتحقیقکه حج کننده هرگاه سامان سفر حج کند و چیزی همراه خود بردارد و چیزی در خانه بگذارد

مینویسد حق تعالی برای او بعوض این کار ده حسنه و محو میکند
از وده سیئه و بلند میکند برای او ده درجه پس هرگاه بر پشت
شتر سوار شود پس هر گامیکه آن شتر بر میدارد مینویسد خدای
تعالی مثل ثواب مذکور بالا پس هرگاه طواف کرد خانه کعبه را
از گناهان خود بیرون می آید مانند روزیکه از مادر متولد شده
باشد و هرگاه سعی کرد میان صفا و مروه پاک و صاف میگردد و بیرون میشود از گناهان
و هرگاه وقوف کرد در مقام عرفات و در مشعر الحرام و رمی کرد عقبات را یا در موقفی از مواقف حج قیام
گناهان خود پاک و صاف میشود باز فرمود آن حضرت ع
از ان اعرابی این ثوابها را گاهی نمی یابی بدون حج کردن
و در حدیث دیگر از جناب صادق ع منقول است که
بر حج کننده تا چهار ماه گناهانش را نمینویسند مگر گناه کبیره و
مینویسند برای او نیکیها و نیز در حدیث صحیح منقول است
که حج و عمره فقر و پریشانی را دفع میکنند و در کتاب ثاقب
از عبد الله بن مبارک منقول است که آن مرد یک سال حج میکرد و
یک سال ترک میکرد تا آنکه پنجاه سال همین طریق مداومت کرد پس هرگاه حج او
قریب آمد پس اراده کرد که همراه حاجیان حج بکند پس عبد الله مبارک میگوید که بیرون
آمدم از شهر خود و در کوفه رفتم برای خریدن شتر و در دست

من پانصد دینار بود پس دیدم کرکسی بر مزبله افتاده است
و یک ضعیفه پرهای آن را میکند پس پیش او رفتم و گفتم این
چه کار میکنی گفت که ای بندهٔ خدا سؤال مکن چیزی را که ترا نفع
نمیدهد پس بر دلم قولش اثر کرد پس اصرار نمودم از وی پس
گفت مجبور کردی مارا برای ظاهر کردن این راز بدانکه منم
عورت علویه و چهار تا فرزند یتیم دارم و پدر ایشان حالا مرده
است و چهار روز میگذرد که چیزی نخورده ام پس این میته
برای من حلال است پس این کرکس را درست کرده برای قوت
اطفال خود می برم پس در دل گفتم که وای بر نفس من که این
ضعیفه جیفه میخورد و من اعانت نکنم پس گفتم از ان عجوزه
که کنارت را بگشا وقتیکه گشاد همه دینار را انداختم و آن
ضعیفه رفت و بطرف من نگاه هم نکرد و من بمنزل خود برگشتم
و پروردگار عالم خواهش حج را درین سال از قلب من
دور کرد پس رجوع کردم به بلد خود و قیام نمودم تا آنکه حجاج
معاودت کردند پس بیرون آمدم از خانه که همسایگان و
رفیقان خود را ملاقات کنم وقتیکه ملاقی شدم گفتم تقبل
الله حجك و شكر سعيك پس ایشان میگفتند که

شما برای ما ها دعا می کنید حالانکه همراه ما بودید در وقت
بفلان و فلان مقام و اکثر مردم گواهی دادند پس رنج
شدم پس رسول خدا ص را در خواب دیدم که میفرمایند که تعجب
مکن ای بندهٔ خدا چرا که یک ضعیفهٔ عاجزه را اعانت کردی
پس سوال کردم از جناب احدیت اینکه فرشته بصورت تو
متشکل کند تا بروز قیامت و هر سال بعوض تو حج کند پس
ترا اختیار است که حج بکن یا نه در روضه سائل از جناب امام
جعفر صادق ع وارد است که حجاج بر سه قسم اند یکی آنها اند که آزاد اند از آتش
دوزخ و دیگری آنها اند که پاک باشند از گناهان مثل روز یکه از مادر تولد
شده باشند و سیمی آنها اند که بسبب حج اهل و مال ایشان
محفوظ مانند و این ثواب برای حج کننده بسیار کم است
و نیز در کتاب مذکور از امام جعفر صادق ع منقول است
که فرمود حجاج و معتمرین مهمان خدا اند اگر سوال میکنند
از و تعالی عنایت میکنند آنها را و اگر ایشان دعا میکنند
از و مستجاب میشود و اگر شفاعت میخواهند در حق کسی
قبول میکنند شفاعت او شان را و اگر ساکت می مانند
حق تعالی از انها خود سوال میکند و عوض داده میشوند

از یک درهم هزار درهم و نیز در کتاب مذکور از عمر بن یزید مروی است که گفت شنیدم از جناب جعفر صادق علیه السلام که میفرمود که حاج هرگاه داخل مکه شود پروردگار عالم دو ملک را معین میکند که حفاظت طواف وسعی و نماز او را کنند پس هرگاه در عرفه میرسد بر شانه راست او مهر میزنند و میگویند که گناهان گذشته تو باقی نماند و آینده را نگاهدار و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا منقول است که فرمود حجاج و معتمرین هرگاه قدمی بر میدارند تا اینکه بخانه خود برسند نوشته میشود صد هزار حسنه و محو کرده میشود هزار هزار گناه و بلند میشود هزار هزار درجه و عنایت کرده میشود عوض هر درهم هزار هزار درهم و عوض هر دینار هزار هزار دینار و عوض هر حسنه هزار هزار حسنه و در امان خدا میمانند تا اینکه بمیرد و بعد مردن در جنت داخل شود پس دعایش را غنیمت شمار چرا که دعائش رد نمیشود و برای یک صد هزار مردم بروز قیامت شفاعت میکند و هرگاه خلیفه و جانشین از اهل خود گذارد برای گذاردن حج و عمره درین صورت ثواب نائب و منوب یکسان است و نیز در کتاب مذکور از محمد بن علی بن الحسین منقول است بتحقیقکه حج بهتر و افضل است از نماز و روزه

چراکه مصلی یک ساعت از اہل وعیال خود دور می ماند وصائم از
صبح تا شام وتحقیقکه حاج بدن خود را لاغر میکنند ونفس خود را
در زحمت می اندازد ومال خود را صرف میکنند واز عیال
خود تا عرصهٔ دراز دور می ماند ونه درین مدت امید برگشتن
مال دارد ونه امید تجارت برقی رحہ در محاسن آورده که
آن حضرت ص فرمود که حج وعمره دور میکنند فقر را وگناهان
را چنانچه دور میکنند دمهٔ آهنگری چرک آهن را و
همچنین

ثواب حج وعمره

منل وب
لا تعد ولا تحصی است در کتاب مذکور از محمد بن علی بن الحسین
منقول است که فرمود جناب صادق ع کسیکه یک حج سنتی کند
پس تحقیقکه آتش دوزخ براو حرام است وکسیکه دو حج بکند
همیشه در خیر میماند تا اینکه بمیرد وکسیکه سه حج پی در پی بکند پس
آن شخص تمام عمر حاجی است وکسیکه چهار حج بکند از فشار قبر
محفوظ ماند وبعد مردن این کس حج را حق تعالی بصورت نیکو ممثل میکند که پیش روی
این کس ایستاده میشود در میان قبر او نماز میگذارد وثوابش برای میت می نویسند تا روز
قیامت ویک رکعت نماز صورت ممثله برابر است با
هزار رکعت نماز مردم وکسیکه پنج حج بکند از عذاب خدا

محفوظ و مامون می ماند و کسیکه ده حج بکند از حساب قیامت
بریست و کسیکه بیست حج بکند جهنم بر او حرام است و شور
و شغب و جوش و خروش جهنم بگوش او نخواهد رسید و کسیکه
چهل حج بکند گفته میشود او را و شفاعت بکن هر کسی را که دوست
داری و درهای جنت برایش گشوده شوند که انها را همراه
خود ببرد و کسیکه پنجاه حج بکند پروردگار عالم در جنت عدن
شهری بنا سکنیند که دران هزار خانه باشند و در هر خانه هزار
حور و هزار زوجه باشند و در رفقاء محمد صلعم محسوب شود و کسیکه
زائد از پنجاه حج کند چنان باشد که همراه رسول خداه صلعم پنجاه
حج کرده باشد و نیز همچنان باشد که در هر جمعه جناب احدیت
را زیارت کرده و هر کسیکه اکثار حج کند نیست مگر انیکه
بنا کند پروردگار عالم در هر جهت شهری در جنت که در انها
دریچه ها باشند و در هر دریچه حوریه که همراهش سی صد حوریه
باشد که گاهی چشمی مثل آنها ندیده باشد کلینی رح در کافی
از جناب صادق عم آورده که هر که بمیرد در راه مکه خواه در
وقت رفتن خواه در وقت برگشتن ایمن می ماند از فزع
اکبر یعنی روز قیامت محمد بن بابویه در معانی الاخبار

از عبد اللہ بن فضل ہاشمی آوردہ کہ عرض کردم در خدمت
حضرت جعفر صادق عم اینکہ مرا قرض بسیار است و من و
عیال من دم وقدرت بر گزاردن حج ندارند بیاموز
مرا دعائیکہ بخوانم آن را فرمودہ کہ بگو در عقب نمازہای فریضہ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاقْضِ
عَنِّىْ دَيْنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ عرض کردم کہ دین آخرت
کدام است فرمودند کہ حج است و برقی در محاسن از
آن حضرت آوردہ کہ ہرگاہ بخواند ہزار مرتبہ ماشاء اللہ
در یک مرتبہ روزی میشود او را حج و در کتاب جامع الاخبار
از آنحضرت آوردہ کہ ہر کہ بگوید ہزار مرتبہ ای در یک جلسہ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ روزی او میشود حج و اگر اجل او نزدیک شدہ
باشد بتاخیر می اندازد آنرا خدا تعالی تا آنکہ حج کند و در بعض
روایات خواندن ذکر مذکور ہزار مرتبہ برای حج در یک جلسہ
وارد شدہ و کفعمی رح در مصباح آوردہ ہر کہ ارادہ حج
نماید پس جامہ نو بپوشد و قدح آب بگیرد و سی و پنج مرتبہ
بر آن سورہ قدر بخواند بر انجامہ بپاشد و بعد از آن چہار رکعت نماز بگذارد
بدو سلام بہر سورہ کہ خواہد پس سوال کند حج را کہ روزی

ادمیشود و بخواند برای طلب حج این دعا را اللّٰهُمَّ بِكَ وَ
مِنْكَ اَطْلُبُ حَاجَتِي و در فصل سیم از باب ششم در اعمال
هر شب ماه رمضان گذشت و نیز بخواند برای طلب حج
مناجات هفتم را که ذکرش انشاء الله خواهد آمد و خواندن
سورهٔ حج در هر سه روز یک مرتبه و مداومت بر سورهٔ عم از برای
حج وارد شده است اما حج پس بر سه قسم است حج تمتع
و حج قرآن و حج افراد و حج تمتع واجب میشود بر آن کس
که منزلش بعید از مکهٔ معظمه شانزده فرسخ شرعی یا زیاد از آن
بوده باشد و در حج پنج شرط واجب است اوّل بلوغ و
کمال عقل پس بر طفل و مجنون حج واجب نیست دوم
حریت پس بر بنده با وجود اذن مولی واجب نیست سوم
زاد و راحله و این هر دو برای کسی ضروریست که احتیاج این
هر دو داشته باشد و الا ضروری نیست و مراد از زاد این قدر
است که بقدر اکل و شرب ذهاباً و ایاباً نزد خود داشته باشد
و همین طریق است راحله یعنی بقدر کفایت در ایاب و
ذهاب و خرید کردن این هر دو بر این واجب است اگرچه
بقیمت بسیار گران بدست آید چهارم آنکه نفقهٔ عیال

واجبی النفقه برای ایشان مهیا کند بنحوی که تا وقت مراجعت
کفایت ایشان کند پنجم طاقت رفتار و این شامل است
برای صحت بدن و برای محفوظ ماندن راه از دزدان
وغیره پس اگر کسی مریض باشد و رکوب آن بر راحله
باعث ضرر باشد حج بر او واجب نیست اگرچه شرائط دیگر
متحقق شوند یا اینکه رفیقی یا همراهی که بدون آن سفر
ممکن نباشد یافت نشود درین صورت هم واجب نیست ششم واجب
است وسعت وقت یعنی رسیدن مکهٔ معظمه و بجا آوردن
جمیع ارکان حج را زمانه وسعت داشته باشد مسئله
هرگاه حج بر کسی بعد وجوب مستقر شده باشد و بعد آن
بمیرد پس بر ورثه واجب است که از اصل ترکه او اولاً حج را
مثل دیگر دیون لازم الادا ادا کنند بعد از ان وصیت
نافذه و بعد از ان بطریق میراث شرعی ترکه تقسیم نمایند
مسئله اگر مال وسعت داشته باشد پس می باید که
نائب را از بلد میت اجیر کنند و اگر وسعت نه داشته باشد
پس از مقامات قریبه که مال گنجایش آن دارد اجیر کنند
مسئله در وجوب حج زنان یافت شدن محرم شرط نیست

آرے این قدر ضرور است کہ درین سفر ظن غالب بر حفظ
وسلامتی آبرو و عصمت داشتہ باشد و حج مستحب بدون اذن
شوہر صحیح نیست بدانکہ صورت حج تمتع اینست کہ احرام
بہ بندد از میقات بقصد عمرۂ تمتع بعد ازان بمکہ معظمہ داخل
شود و ہفت مرتبہ طواف خانۂ کعبہ بکند و دو رکعت نماز
بقصد نماز طواف بمقام ابراہیمؑ بجا آورد و بعد ازان سعی
کند درمیان صفا و مروہ ہفت مرتبہ و طریق سعی اینست
کہ در ابتدائے سعی آہستہ رود و ہمچنین در انتہا و در وسط
تند رود و بعد آن تقصیر کند یعنی قدرے از موہای سر خود
تراشد یا ناخن بگیرد و اینست افعال عمرۂ تمتع پس احرام و
طواف و سعی و تقصیر ہر چہار رکن اند و بعد ازان احرام
بقصد حج تمتع از مکۂ معظمہ باید بست و اگر ہشتم ذیحجہ کہ آن
روز ترویہ است احرام بہ بندد خوب است والا بروز عرفہ
احرام باید بست و بعد ازان بمقام عرفات بیاید و از
وقت زوال شمس تا غروب آفتاب قیام کند وجوباً و بعد
غروب بمشعر الحرام برود تا طلوع شمس در آنجا قیام نماید
و بعد آن بمنیٰ بیاید و جمرۂ عقبہ را ہفت سنگریزہ رمی کند

منی بعد قربانی کند و بعده تقصیر کند یعنی موهای سر را بچیند بطریق معتبر و اگر مو نداشته باشد تیغ دلاک بر سر خود بگذارد و همان روز یا فردای آن بمکه باید برای بجا آوردن طواف حج و نمازش و سعی در میان صفا و مروه و بعد از آن طواف نسا بکند و دو رکعت نماز طواف نسا بخواند و بعده بمقام منی برگردد و تا تاریخ یازدهم و دوازدهم قیام کند و سیزدهم قصد آمدن مکه کند بنا بر تفصیل معتبر و در این هر سه روز جمرات عقبه ثلثه را به هفت هفت سنگریزه رمی کند و احرام و وقوف عرفات و وقوف مشعر و طواف حج و سعی کردن در میان صفا و مروه این همه ها ارکان اند اگر یکی از اینها فوت شود حج باطل است بنا بر تفصیل معتبر و حج افراد صورتش اینست که احرام بندد از میقات بشرطیکه میقات از مکه معظمه نزدیک باشد و الا از خانهٔ خود احرام بسته بیرون آید و بعد آن بعرفات رود و بعد از غروب از انجا بمشعر باید و بعد طلوع شمس از مشعر بمنی رود و افعال مناسک منی بجا آرد و بعد از ان بمکه باید و طواف کند خانه کعبه را و دو رکعت نماز بجا آرد و سعی کند در میان صفا و مروه و بعده طواف نسا بکند و دو رکعت نماز بکند به نیت نماز طواف نسا و بعد از ان محل شود و پس از ان عمرهٔ مفرده را بجا آرد حسب تفصیل معتبر و بعد از این محل خواهد شد یعنی الحیه که بسبب

احرام حج حرام شده بود حلال خواهد شد و افعال حج قران مثل افعال حج افراد اند مگر اینکه بر قارن واجب است که هدی را همراه خود برد در موضع احرام و بعد از ان نیز همراه خود دارد تا اینکه قربانی کند حسب تفصیل مندرج کتب فقهیه

در بیان مواقیت امّا مواقیت جمع میقات است و میقات مصدر میمی است و آن جائیست که حاجیان در انجا احرام می بندند برای حج و میقات شش مقام اند اوّل عقیق و آن برای اهل عراق است دوم مسجد شجره و عند الضرورت جحفه و این برای اهل مدینه است و اما جحفه خاص برای اهل شام است و برای اهل یمن یلملم است و برای اهل طائف قرن المنازل و خانهٔ کسیکه از میقات نزدیک تر بمکه باشد پس خانه او میقات او است و کسیکه بحج برود و بر میقاتی بگذرد که آن میقات برای این کس نباشد پس برین لازم است که از همین میقات احرام به بندد و کسیکه چنین راه برود که میقات متعدده در راه بیفتند پس از میقات اول احرام باید بست مثلا کسیکه از مدینه می آید پس ذو حلیفه و جحفه در راه می افتند پس با وجود اختیار از ذو حلیفه ببندد و در

حال اضطرار از جحفه و هر چه میسر باشد ببندد و اگر کسی حج کند از چنین راهی که هیچ میقاتی در راه نیفتد باید که در ظن خود محاذات و مقابله بقریب ترین مواقیت بکند یعنی در میان آن میقات و مکه میقاتی دیگر نبوده باشد و بجهة احرام از فرسخ بر نهج نماید و احرام بستن قبل از میقات جائز نیست مگر بسبب ضرورت و اگر کسی احرام قبل از میقات بسته باشد صحیح نیست تا وقتیکه بمیقات نرسد از آنجا احرام نه بندد و اگر احرام بعد از میقات بست بسبب مانع و آن مانع دور شود پس میباید که بمیقات برگردد و احرام به بندد و اگر احرام را کسی فراموش کرد تا اینکه جمیع مناسک حج بجا آورد و بعد بیادش آمد بعضی گفته اند حج را اعاده کند و نزد بعضی همین حج کافیست و قول اول احوط است و مستحب است در حج تمتع از اول روز ماه ذیحجه بلکه از اول ذی القعده موی سر را قصر نکند و موی زهار و موی بغل بتراشد یا نوره بکشد و باید که اول غسل بنیت احرام کند و وقت بستن احرام نیت احرام چنین کند که احرام عمره تمتع می بندم قربة الی الله و این دعا بخواند لبیک اللهم لبیک لبیک لا شریک لک لبیک ان الحمد و النعمة لک و الملک لک لا شریک

لك ودراحرام دو پارچه می باید بلکه واجب است که آن هر دو را قبل از نیت احرام بپوشد که یکی لنگ باشد و دیگری چادر و آن پارچه‌ها جائز الصلوٰة باشند و جائز است محرم را زائد از دو پارچه استعمال کردن و نیز جائز است که آن پارچه‌ها را تبدیل کند و اگر نزد کسی پارچه‌های دیگر برای احرام نباشد و همراه او قبا باشد پس میبایست که آن قبا را معکوس بپوشد یعنی دامن قبا را بر دوش و باقی را پائین کند با وجود این ظاهرش را باطنش گرداند و می باید که این پارچه‌ها دوخته نباشند بدانکه بر محرم چند چیز حرام است اول شکار جانور صحرائی که خود کند یا دیگری را اغوا کند یا اشاره کند یا شکار را گرفتار کند از دام یا تیر یا از تفنگ وغیره و همچنین خوردن آن اگرچه مُحل شکار کرده باشد حرام است و ذبح کردن ماکول اللحم اگر وحشی باشد مانند آهو و بقر الوحش هم حرام است و اگر ذبح کند اینها را میتة اند برای محرم و غیر محرم و همچنین بچه و تخم اینها حرام است ولکن جائز است او را ذبح حیوانات ماکول اللحم که انسیه باشند یعنی شتر و بقر اہلی و گوسفند اہلی و همچنین ماکیان اہلیه و مانند آن و جانوران غیر ماکول

اللهم را هم قتل کردن حرام است و آنها انیست زرباده و خرگوش و سوسمار و پشت خار و زنبور و عظایه که جانوریست مثل چلپاسه و بر کوع و سیش الا آنکه موذی باشد مثل گرگ و پلنگ که قتل اینها جائز است مثل جواز قتل حیه و عقرب و فارة علی الاقرب و شکار جانوران دریائی حرام نیست و مراد از حیوانات دریائی آنست که آن جانور با در آب بچه و تخم کند دوم جماع و بوسه گرفتن و نظر کردن بشهوت و نکاح کردن خود یا عقد دیگر خواندن و گواهی دادن یا در نکاح گواه شدن و منی از دست و غیره بر آوردن سیم خوشبو کردن و بوئیدن سوای خلوق و خلوق خوشبوئیست که بر خانه کعبه میمالند و اگر حاجت یا ضرورت افتد برای مس کردن چیزی خوشبو دار یا طعامیکه خوشبو دار باشد پس دماغ را بند کرده این اشیا را استعمال نماید و بعضی خوشبو را منحصر کرده اند در مشک و عنبر و زعفران و ورس و این تخصیص ضعیف است چهارم لباس دوخته برای مردان مگر برای زنان جائز است در همه وقت پنجم سرمه سیاه کشیدن یا سرمه که دران خوشبو باشد درین حکم مرد و زن

برابر

ورس گیاهیست خوشبودار ۱۲

برابر اند ششم در آئینه نظر کردن حتی که عینک هم نزند مگر بضرورت
و در آب صاف نگریستن هم خوب نیست مگر اقوی جواز است
هفتم موزه و جوارب پوشیدن یا چیزیکه پشت قدم را بپوشاند
پس اگر ضرورت باشد جائز است مگر چیزیکه پشت قدم را
می پوشاند از بالا پیش یا پاره کند هشتم دروغ گفتن نهم
خوردن قسم در غیر طاعت خدا دهم کشتن جانورانی که در
بدن باشند چون کیک و شپش وکنه وغیره و نقل کردن آنها
درین صورت جائز است که احتمال تلف شدن آن
جانوران نباشد یازدهم انگشتری در دست کردن برای
زینت و بغرض استحباب جائز است دوازدهم زنان را
زیور پوشیدن برای زینت مطلقا الا آنچه استثنا کرده اند
علما بنابر تفصیلی که در محل خود مذکور است سیزدهم استعمال
کردن روغن خواه خوشبو باشد یا نباشد مگر فرق اینست
که در خوشبودار کفاره لازم می آید و در غیر آن کفاره نیست
مگر گناهکار میشود چهاردهم دور کردن موها قلیل باشند یا
کثیر عند الضرورت جائز است پانزدهم پوشیدن سر بر
مردان حرام است و همچنین غسل ارتماسی کردن و اگر سر را

بپوشاند واجب است که فوراً آنرا دور کند و تجدید تلبیه کند و
یک گوسفند فدیه دهد و برای زنان پوشیدن سر جائز است
ولکن پوشیدن رو بطوریکه پارچهٔ لباس وغیره بررو چسبیده
باشد جائز نیست پس باید زن محرم در وقت پوشیدن سر
مقنعه را بلکه چادر خود را چنان از سر بزیر اندازد که از بینی او
بلکه از ذقن او تجاوز نماید و آن مقنعه یا چادر بر روی او نخورد
یعنی آنرا از چوبی یا از دست خود برداشته جدا دارد از روی خود و دوم
سایه کردن بر سر در حالت راه رفتن چه آن سایبان از قسم
کجاوه باشد یا غیر آن هفتم بیرون آوردن خون از بدن
و همچنین خراشیدن جلد بدن یا مسواک کردن که مظنه داشته
باشد که خون بیرون می آید مگر عند الضرورت جائز است
و اگر بغیر ضرورت خون از بدن بیرون آرد کفاره لازم است
و آن یک گوسفند است هیجدهم تراشیدن ناخن ج بریدن
و کندن درخت و گیاه های که در حرم روئیده باشد و شکستن
شاخهای آنها و چیدن برگ و میوهٔ آنها ولکن جائز است
چیدن رطب و خرما و چیدن میوه های درخت فواکه متعارفه
مانند انار و انگور و مثل اینها بلکه این اشجار نیز جائز است

که قطع کرده شوند اگرچه در حرم روئیده باشند کما صرح به
فی المدارک والجواهر والله یعلم نوزدهم محرم را بکافور غسل
دادن بیستم پوشیدن اسلحه بغیر ضرورت و بر محرم ده چیز مکروه
اند اول احرام بستن در پارچه سیاه دوم بر فرش سیاه
خوابیدن سیم احرام در پارچه چرک آلوده بستن اگرچه طاهر باشد
چهارم پوشیدن پارچه که خطوط داشته باشد پنجم مالیدن حنا برای
زینت و همچنین است حکم زنان بلکه احوط حکم بتحریم است ششم
نقاب برای زن و تفصیلش بالا مذکور شد هفتم بحمام رفتن هشتم
بدن را در حمام و غیر حمام مالیدن نهم لبیک گفتن در جواب
کسی دهم بوئیدن گلها نزد بعض و احوط ترک این است
اما مسنونات چهار اند اول مرد را می باید که تلبیات
را بآواز بلند بگوید دوم تکرار آن تلبیات وقت نوم و در وقت
بیداری و بعد هر نماز واجبی و سنتی و وقتیکه بر شتر سوار شود و
آن شتر از جای خود برخیزد و وقتیکه در راه بلندی نمایان
باشد مثل پشته و کوه که بالای آن برود یا پائین آید و وقت
سحر باید کرد سیم آنکه پارچه های احرام از پنبه باشند چهارم
در تلبیات فقرات زائده که در سابق مذکور شد بخواند بلکه

خواندن تلبیات بازیادتی مذکوره احوط است در بیان عرفات می باید که در روز عرفه از زوال آفتاب تا بزوال حمرهٔ مشرقیه در مقام عرفات بقصد وجوب قیام کند و نیت چنین کند که در عرفات قیام میکنم امروز از زوال شمس تا بزوال حمرهٔ مشرقیه واجب قربةً الی الله و این وقوف فی الجمله رکن حج است پس اگر کسی عمداً قبل از غروب از عرفات خارج شود پس براو لازم است که یک بدنه کفاره دهد و اگر عاجز باشد هیجده روزه بگیرد و اگر جاهل مسئله باشد یا ناسی باشد و بخاطرش نیاید تا اینکه آفتاب غروب کند چیزی بر ذمه او نیست و وقت وقوف اختیاری عرفات از زوال تا غروب است یعنی اگر مضطر نباشد اما اگر مضطر باشد پس وقوف کند در پارهٔ از شب عید اضحی بقدر مسمی قبل از صبح صادق روز عید اضحی در عرفات و قدری قیام کرده بمقام معینه برگردد در وقتیکه وقوف اختیاری مشعر را دریابد حتی المقدور و چند امر در وقوف عرفات مستحب اند اول اینکه خیمهٔ خود را بمقام نمره زند و آن مقام متصل عرفات است و دعائیکه از معصومین منقولست بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ عَبْدُكَ وَلَا تَجْعَلْنِیْ مِنْ اَخْیَبِ

وَ ذُلِّ وَارْحَمْ مَسِيْرِيْ اِلَيْكَ مِنَ الْفَجِّ الْعَمِيْقِ
اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْمَشَارِقِ كُلِّهَا فُكَّ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ
وَاَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَادْرَأْ عَنِّيْ شَرَّ
فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَشَرَّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ
اَللّٰهُمَّ لَا تَمْكُرْ بِيْ وَلَا تَخْدَعْنِيْ وَلَا تَسْتَدْرِجْنِيْ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَجُوْدِكَ وَ
كَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَمَنِّكَ يَا اَسْمَعَ السَّامِعِيْنَ
وَيَا اَبْصَرَ النَّاظِرِيْنَ وَيَا اَسْرَعَ الْحَاسِبِيْنَ وَيَا
اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
ونیز مستحب است که دعا کند برای خود و برای والدین و
برای برادران ایمانی و نیز مستحب است که بمقام سهل
یعنی پائین کوه بجای هموار بایستد و نیز مستحب است که اسباب
خود را یک جا جمع کند و مستحب است که ایستاده دعا کند و جمیع
معاصی خود را حدا حدا در خاطر خود بیارد و استغفار کند و
بالای کوه نرود و مستحب است که قبل از نماز نشستن غسل
کند و نماز ظهرین را بیک اذان و دو اقامت بخواند و
بعد فراغ نماز و طلب آمرزش خود برای برادران ایمانی

خود صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و صد مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ و صد
مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ و صد مرتبه آیة الکرسی و صد مرتبه
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ و صد مرتبه
سورهٔ انا انزلناه و صد مرتبه لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
و صد مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند بعد از ان هر حاجتی
که داشته باشد طلب کند که حق تعالی دران روز وعدهای
اجابت را اکرده است در بیان وقوف در مشعر
الحرام بعد از زوال حمرهٔ مشرقیه از عرفات روانه شود
و بمشعر بیاید و نماز مغربین را بیک اذان و دو اقامت
بخواند و دعائیکه از معصومین منقول است بخواند و از جمله
دعاها اگر این دعا بخواند بهتر است اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ جَمْعٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْمَعَ لِیْ فِیْهَا جَوَامِعَ الْخَیْرِ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
لَا تُؤْیِسْنِیْ مِنَ الْخَیْرِ الَّذِیْ سَئَلْتُكَ اَنْ تَجْمَعَهُ
لِیْ فِیْ قَلْبِیْ ثُمَّ اَطْلُبُ بِهِ اِلَیْكَ اَنْ تُعَرِّفَنِیْ مَا عَرَّفْتَ
اَوْلِیَائَكَ فِیْ مَنْزِلِیْ هٰذَا وَ اَنْ تَقِیَنِیْ جَوَامِعَ الشَّرِّ
و بوقتیکه بمشعر برسد نیت کند که در مشعر توقف میکنم از این وقت
تا طلوع آفتاب واجب قربةً الی الله و سنت است که غسل

بکند و تا صبح بذکر و دعا و تلاوت قرآن مشغول ماند و نیز سنت
است که از حدث اکبر و اصغر طاهر باشد و مستحب است
که بالای کوه رفته ذکر الهی کند و نیز مستحب است وقتیکه
بمشعر برسد هفتاد سنگریزه بچیند و در سنگریزه ها سه شرط است
اول آنکه حجر باشند و از حرم باشند مگر از مساجد نباشند
و نو باشند و مستحب است که سنگ سخت نباشند و بقدر
سر انگشت باشند و نقطه دار و مختلف اللون باشند و
چون صبح صادق شود مستحب است که تجدید نیت بکند
باین طور که در مشعر الحرام وقوف میکنم از طلوع صبح تا طلوع
آفتاب واجب قربة الی الله و چون طلوع آفتاب شود
از مشعر الحرام روانه شود و بموضعی برسد که آن را وادی محسّر
میگویند در آنجا قدم تند رود و بگوید اَللّٰهُمَّ سَلِّمْ عَهْدِيْ
وَاقْبَلْ تَوْبَتِيْ وَاَجِبْ دَعْوَتِيْ وَاخْلُفْنِيْ فِيْمَنْ
تَرَكْتُ بَعْدِيْ و هرگاه بمنی بیاید دعا مرسوم بخواند
و افعال سه گانه را وجوباً بجا آرد یعنی اول رمی کند پس قربانی
پس حلق و در رمی جمرهٔ عقبه چند امر واجب است اول نیت
دوم عدد یعنی هفت سنگریزه باشند سیم رمی و مراد از رمی

آنست که یک یک سنگریزه ها را زند اگر هفت سنگریزه را یک بار زند
آن در حساب شمرده نخواهد شد چهارم هر سنگریزه بقوت رامی بجمره رسد
نه از اعانت غیری پنجم آنکه هر سنگریزه را بر جمره زند بطریقیکه رمی صادق
آید و چند امر در رمی مستحب اند اول طاهر و با وضو باشد و بعض علما
این را واجب دانسته اند دوم دعا وقت رمی کردن سیم در میان رامی
و جمره از ده یا پانزده ذراع زیاده فصل نباشد و پیاده رمی کند و
دعا وقت زدن هر سنگریزه بخواند و مستحب است که وقت زدن جمره
عقبه رو بجمرهٔ عقبه کند و پشت بقبله و در دیگر جمرات رو بقبله و جمره بود

در بیان قربانی

باید دانست که قربانی کردن بر کسیکه
حج تمتع کرده است واجب است و بر قارن و مفرد واجب نیست بلکه مستحب است
و در ذبح شرط است که نیت خود بکند یا اینکه ذابح از طرف او
نیت بکند و می باید که ذبح در منی باشد و از یک شخص یک هدی
کافیست نه کمتر از آن و بعض علما فرموده اند که بوقت ضرورت
پنج یا هفت کس شریک میتوانند شد و نباید که این ذبیحه را از منی
بیرون برد بلکه همان جا بر برادران ایمانی و بر فقرا تقسیم نماید و
یک حصه خود بخورد و نیز واجب است که ذبح را بر تراشیدن سر
مقدم دارد و در ذبیحه سه چیز واجب است اول جنس یعنی از شتر

شتر یا گاو یا گوسفند و بز باشد دوم عمر پس در
شتر شرط است که پنج سال تمام شده باشند
و سال ششم شروع شده باشد و در گاو و بز احوط آنست
که سال سومش شروع شده باشد و در گوسفند
احتیاطا شرط است که یک سال تمام شده باشد و دوم
شروع شده باشد سیم اینکه هیچ عیب نداشته باشد مثل لنگ وخصیه
بریده یا کوبیده وگوش بریده وشاخ شکسته و کور و پیر ولاغر وغیره
نباشد ومستحب است که فربه باشد ودر گاو وشتر افضل اینست که ماده
باشند و در گوسفند و بز بهتر این است که نر باشند و دعای ذبح که در
ماه ذیحجه مذکور شد بخواند ومستحب است که گوشت قربانی را سه حصه
کند یک به فقرا ویک به برادران ایمانی لطور تحفه بدهد ویک خود
بخورد و قربانی گاومیش ونرگاو مکروهست اما قربانی کردن در منی
تا چهار روز جائز است یعنی دهم و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم
واین قربانی از ارکان حج نیست و در غیر منی تا سه روز وسنت است
خوردن این ذبیحه وگوشت این ذبیحه از منی بیرون بردن مکروهست
وکسیکه قربانی هدی سکیند حاجت این ذبیحه ندارد آری اگر هر دو را
جمع کند افضل خواهد بود اما کیفیت حلق و تقصیر

پس بدانکه هرگاه از قربانی فارغ شود مخیر است که حلق سر بکند یا تقصیر
از مقراض و مستحب است که جمع کند در میان حلق سر
وتراشیدن بروت وناخن چیدن وهرکه اول مرتبه حج کرده است
یا اینکه موهای سر خود را دراز کرده و بر سر موها را گره زده باشد یا صمغ وغیره
مالیده باشد در هر صورت حلق سر تاکید اکید دارد بلکه بعضی از
علما بوجوب قائل شده اند وزنان را حلق سر جائز نیست بلکه
می باید که عوض حلق چیزی از موهای سر خود ببراشد اگرچه بقدر سر
انگشت باشد واین حلق یا تقصیر را بر طواف خانه کعبه وسعی مقدم
باید داشت واگر عمداً موخر کند کفاره یک گوسفند بر او واجب است
وبا وجودش اعاده طواف بعد حلق یا تقصیر نیز واجب خواهد بود
واگر سهواً چنین کند چیزی بر او نیست غیر از اینکه اعاده طواف نماید
واین حلق وتقصیر در میدان منی باید کرد وموی خود را مستحب است
که در خیمه خود دفن نماید ودرین حلق وتقصیر نیت بکند که موی
سر می تراشم واجب قربة الی الله واگر موی سر نداشته باشد
پس تیغ ولاک را بعد نیت بر سر خود بگذارد واگر بسبب عذر این
حلق وتقصیر در منی واقع نشود پس در مکه معظمه کند وموهای خود را
در منی بفرستد که در آنجا دفن کنند وارکان منی موافق ترتیبی که گذشت تمام

بجا باید آورد یعنی اول رمی بعد آن ذبح بعد آن حلق سر پس اگر کسی
در ترتیب فرق کرد یعنی مقدم را موخر کرد گنهگار خواهد شد مگر اعادہ آنها
لازم نیست علی المشهور و بعد حلق و تقصیر همه اشیا که بر محرم حرام بودند
حلال خواهند شد مگر خوشبو و زن و شکار و هر گاه طواف زیارت خانهٔ
کعبه نمود و بعد آن از سعی فراغ حاصل کرد پس خوشبو حلال شد
و هر گاه طواف النسا کرد مع نماز سنت زن و شکار حلال شد مسئله
هر گاه بروز عید از مناسک منی فارغ شود بهتر است که در مکه بیاید و طواف
و سعی بکند همان روز و اگر تاخیر کرد پس صباح آن می باید که بمکه بیاید و
کسیکه حج تمتع کرده است برایش تاکید شدید وارد شده در حکم مذکور
مسئله طواف و سعی را بر وقوف عرفات و منی مقدم داشتن
جائز نیست آری اگر صاحب عذر باشد یا میدانند که دران زمان
بسبب حیض و نفاس بجا آوردن این ارکان ممکن نخواهد بود
پس درین صورت تقدیم جائز است مگر بعض علما درین صورت هم
تقدیم را جائز نمیدارند بلکه قائل شده اند که بعد رفع عذر
اگرچه تا آخر ذیحجه باشد بجا باید آورد پس اگر تا آخر ذیحجه هم ممکن
نباشد درین صورت تقدیم بلا اشکال جائز است مگر احوط آنست
که نائبی هم مقرر کند که از طرف او این ارکان را بجا آرد

مسئله مستحب است وقتیکه بمکه بیاید برای طواف و سعی غسل
بکند و ناخن بچیند و بروت بگیرد و هنگام داخل شدن بمکه پنج
چیز سنت است اوّل غسل که بهتر است از چاه میمون یا از فخ
بکند ورنه از خانه خود غسل کند و برود دوم خائیدن اذخر که
گیاه خوشبو است سیم وقتیکه در مکه داخل شود از جانب بلند مکه
چهارم برهنه پا باشد با سکینه و وقار پنجم وقت داخل شدن بحرم
مکه معظمه این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ وَقَوْلُكَ
الْحَقُّ وَ اَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَاْتُوكَ رِجَالًا وَ عَلٰى كُلِّ
ضَامِرٍ يَاْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَرْجُو اَنْ اَكُونَ
مِمَّنْ دَعَوْتَكَ وَقَدْ جِئْتُ مِنْ شُقَّةٍ بَعِيدَةٍ وَ فَجٍّ
عَمِيقٍ سَامِعًا لِنِدَائِكَ وَ مُسْتَجِيبًا لَكَ مُطِيعًا
لِاَمْرِكَ فَكُلُّ ذٰلِكَ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ وَ اِحْسَانِكَ
اِلَيَّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا وَفَّقْتَنِي لَهُ اَبْتَغِي بِذٰلِكَ
الزُّلْفَةَ عِنْدَكَ وَ الْقُرْبَةَ اِلَيْكَ وَ الْمَنْزِلَةَ لَدَيْكَ
وَ الْمَغْفِرَةَ لِذُنُوبِي وَ التَّوْبَةَ عَلَيَّ مِنْهَا بِمَنِّكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ حَرِّمْ بَدَنِي
عَلَى النَّارِ وَ آمِنِّي مِنْ عَذَابِكَ وَ عِقَابِكَ بِرَحْمَتِكَ

ایا ارحم الراحمین ششم پیش از داخل شدن مسجد الحرام
غسل کند هفتم از در بنی شیبه بعد توقف کردن چند لمحه قصد
داخل شدن مسجد کند هشتم بر در مسجد الحرام افتاده بر رسول
خدا این چنین سلام بفرستد السَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا
النَّبِیُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَ
مَاشَاءَ اللهُ السَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلی اَنْبِیَاءِ اللهِ وَرُسُلِ
اللهِ وَالسَّلامُ عَلی اِبْرَاهِیمَ خَلِیلِ اللهِ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ پس بکمال خضوع وخشوع داخل
شود در مسجد الحرام وبعد از دخول رو بجانب کعبه مشرفه کرده
دستها را بردارد واین دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ فِی
مَقَامِی هٰذَا فِی اَوَّلِ مَنَاسِکِی اَنْ تَقْبَلَ تَوْبَتِی وَ
اَنْ تَجَاوَزَ عَنْ خَطِیئَتِی وَتَضَعَ عَنِّی وِزْرِی اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِی بَلَّغَنِی بَیْتَهُ الْحَرَامَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَشْهَدُ
اَنَّ هٰذَا بَیْتُکَ الْحَرَامُ الَّذِی جَعَلْتَهُ مَثَابَةً
لِلنَّاسِ وَاَمْنًا مُبَارَکًا وَهُدًی لِلْعَالَمِینَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّی عَبْدُکَ وَالْبَلَدُ بَلَدُکَ وَالْبَیْتُ بَیْتُکَ
جِئْتُ اَطْلُبُ رَحْمَتَکَ وَطَاعَتَکَ مُطِیعًا

الامرك راضيا بقدرك اسئلك مسئلة الفقير
اليك الخائف بمثوبتك اللهم افتح لي ابواب
رحمتك واستعملني بطاعتك ومرضاتك
بعدازان حجرالاسود را ببوسد واگرتواند دست خود را ببوسد
واگراین نیز ممکن نشود بجانب حجر بدست اشاره کند بعدازان
این دعا بخواند اللهم انی اومن بوعدك واوفی بعهدك
اللهم امانتی اديتها وميثاقي تعاهدته لتشهد
لي بالموافاة اللهم تصديقا بكتابك وعلى سنة
نبيك اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له و
اشهد ان محمدا عبده ورسوله امنت بالله وكفرت بالجبت
والطاغوت وباللات والعزى وعبادة الشيطان وعبادة كل ند
يدعى من دون الله اللهم اليك بسطت يدي
وفيما عندك عظمت رغبتي فاقبل سعيي واغفر لي
وارحمني اللهم اني اعوذبك من الكفر والفقر
ومواقف الخزي في الدنيا والاخرة۔

دربیان کیفیت طواف وآداب آن

پس درطواف دوازده امرواجب اند اوّل طهارت ازحدث

اکبر و اصغر پس اگر در اثنای طواف بعد از متجاوز شدن از نصف
اشواط محدث شود طواف را از آن مقام ترک کند و طهارت
کرده باز از مقامی که قطع کرده شروع کند و اگر از نصف متجاوز نشده
بعد طهارت طواف از سر گیرد و اگر طواف کننده قادر بر وضو و غسل نباشد تیمم کند
و اگر از تیمم هم مجبور باشد پس نائب مقرر کند و باوجودش احتیاطا خود
هم طواف کند شرط دوم آنکه بدن و لباس از نجاست پاک
باشد شرط سیم مردان را میباید که مختون باشند و اطفال هم بنا بر احتیاط
چهارم ستر عورتین و در ساتر آن جمیع شرائط لباس مصلی ملحوظ
باید داشت پنجم نیت چنین بکند که هفت شوط طواف خانه
کعبه بجا می آورم از عمره تمتع یا از حج تمتع یا از طواف النساء واجب
قربة الی الله ششم ابتدای شوط از حجر اسود باین نهج بوده باشد
که کل بدن طواف کننده مقابل حجر اسود باشد و اگر این ممکن نباشد
پس جزوی از اجزای بدن مقابل جزوی از اجزای حجر
باشد و ظاهرا محاذات عرفیه کافیست چه در تحصیل محاذات
حقیقی عسر و مشقت و حرج لازم می آید فلهذا علما آن را ترک
کردند و احوط این است که قدری مقدم از حجر اسود طواف
شروع کند و این تقدیم من باب المقدمه است هفتم آنکه

ختم ہر دورہ بر حجر الاسود بودہ باشد مستم اینکہ در ہر دورہ خانۂ
کعبہ را بر دست چپ خود بدارد پس اگر احیاناً بعضی اجزاء بدن
طواف کنندہ در وقت بوسہ دادن حجر اسود یا بسبب ازدحام
حاجیان از کعبہ منحرف شود آن شوط باطل است پس مقتضای
احتیاط اینست کہ باین طور دورہ کند کہ قبل از رسیدن بباب
الحجر قدری بدن خود را بجانب چپ کج نماید تا شانۂ چپ
از خانۂ کعبہ منحرف نگردد و ہمچنین قبل از رسیدن باب دوم
حجر اسمعیل بدن خود را بجانب راست قدری کج نماید خیالچہ
بعض محتاطین نوشتہ اند نہم اینکہ حجر اسماعیل را در طواف داخل
کند یعنی بدور این ہم گردد و در اثناء دورہ داخل اندرون آن
نہ شود پس اگر چنین کند آن شوط بلکہ ظاہراً تمام طوافش باطل
خواہد شد و حجر اسماعیل مقامیست کہ در انجا جناب ہاجرہ و نیز دیگر
انبیاء مدفون اند دہم طواف درمیان خانۂ کعبہ و مقام ابراہیم
باید کرد و مسافت درمیان خانۂ کعبہ و مقام ابراہیم بست و شش
و نیم ذراع است پس رعایت این مقدار از ہر جانب باید کرد یعنی
در ہر شوط ازین مقدار کم فاصلہ باشد درمیان طواف کنندہ
و خانۂ کعبہ پس اگر از خانۂ کعبہ زائد از مقدار مذکور دور شد در ہم

شوط پس طوافش باطل است یا زدہم در وقت طواف چیزے
از بدن خود داخل شاذروان کم و بیش نکند و شاذروان
صفه البیت گرد خانہ کعبہ و ہمچنین دست بر دیوار خانہ کعبہ نگذارد
و ہمچنین در اثنای طواف بر دیوار حجر اسمعیل بالا نرود کہ اینہمہا
باعث اختلال طواف اند دوازدہم ہفت دورہ کند و این
مجموع را طواف گویند و ہر دورہ را شوط پس این ہفت دورہ
را عمدا کم و زیادہ نکند و اگر سہوا در طواف کمی کرد پس اگر از نصف
متجاوز نشدہ است طواف از سر بگیرد و اگر طواف کنندہ در
دورہای طواف شک کرد پس اگر بعد طواف شک عارض
شد این شک از محل اعتبار خارج است و اگر در اثنای
طواف شک عارض شود مثلا شک کند کہ این دورہ ہفتم
است یا ہشتم طوافش باطل است و بر کم بنا کردن ہم جائز
دانستہ اند بلکہ بہتر است ہمین کہ بر اقل بنا کند بہ نیت قربت
و طواف را اتمام کند و طواف دیگر احتیاطا از سر بگیرد و در طواف
لازم است کہ بطریق متعارف راہ رود پس اگر بر یک پا
یا بر چہار دست و پا خیز کنان طواف کند صحیح نخواہد بود
دورۂ طواف را بہ حجر الاسود تمام کند بی زیاد و کم و بعد ختم

طواف دو رکعت نماز در پس مقام ابراهیم یا در پهلوی آن بر
وجوب بگذارد و مخیر است در قرائت این هر دو رکعت با خفات
و جهر و سنت است که در رکعت اول بعد حمد سوره قل
یا ایها الکافرون و در رکعت دوم بعد حمد سوره قل هو الله احد
بخواند و در روایتی عکس این در بارۀ هر دو سوره وارد شده

در بیان مستحبات طواف پانزده امر در طواف

مستحب اند اول ایستادن نزدیک حجر اسود دوم حمد پروردگار
و درود بر محمد و آل محمد سیم دستهارا بلند کرده دعا کردن
چهارم بوسه دادن حجر الاسود و ملصق شدن با آن و اگر بوسه
دادن ممکن نباشد پس بدست آن را مس نموده دست
را ببوسد و اگر این هم ممکن نباشد پس بدست اشاره بس
کند بجانب حجر الاسود پنجم این دعا خواندن اَمَانَتِی اَدَّیْتُهَا
وَمِیْثَاقِی تَعَاهَدْتُهُ لِتَشْهَدَ لِی بِالْمُوَافَاةِ اَللّٰهُمَّ
تَصْدِیْقاً بِکِتَابِکَ وَعَلٰی سُنَّةِ نَبِیِّکَ اَشْهَدُ
اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیْکَ لَهُ وَاَنَّ
مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ اٰمَنْتُ بِاللّٰهِ وَکَفَرْتُ
بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَاللَّاتِ وَالْعُزّٰی وَعِبَادَةِ

الشیطان و عبادة کل ند یدعی من دون
الله و اگر همه را نتواند قدری بخواند و بعد از آن بگوید اللهم
الیک بسطت یدی و فیما عندک عظمت رغبتی
فاقبل صحبتی و اغفر لی و ارحمنی اللهم انی اعوذ
بک من الکفر و الفقر و موقف الخزی فی الدنیا
و الآخرة ششم در حال طواف برهنه پا با سکینه و وقار
ذاکر الله تعالی باشد و افضل آنست که این دعا بخواند
اللهم انی اسئلک باسمک الذی یمشی به علی
ظلل الماء کما یمشی به علی جدد الارض و
اسئلک باسمک الذی یهتز له عرشک
و اسئلک باسمک الذی تهتز له اقدام
ملائکتک و اسئلک باسمک الذی دعاک
به موسی من جانب الطور الایمن فاستجبت
له و القیت علیه محبة منک و اسئلک باسمک
الذی غفرت به لمحمد ما تقدم من ذنبه
و ما تاخر و اتممت علیه نعمتک ان تفعل
بی کذا و کذا بجای کذا و کذا حاجت طلب کند

ظله بالضم سایه پوشش و قوله تعالی فی ظلل علی الارائک متکئون تاویل ابر کبیر ۱۲ منه دام اقباله العالی

و در هر شوط وقتیکه بر در خانهٔ کعبه برسد صلوات بر محمد و آل محمد فرستد
و این دعا را بخواند سائِلُكَ فَقيرُكَ مِسْكينُكَ بِبابِكَ
فَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِالْجَنَّةِ اَللّٰهُمَّ الْبَيْتُ بَيْتُكَ
وَالْحَرَمُ حَرَمُكَ وَالْعَبْدُ عَبْدُكَ وَهٰذا مَقامُ
الْعائِذِ بِكَ الْمُسْتَجيرِ بِكَ مِنَ النّارِ فَاَعْتِقْني وَ
والِدَيَّ وَوُلْدي وَاِخْواني الْمُؤْمِنينَ مِنَ
النّارِ يا جَوادُ يا كَريمُ هفتم در اثنائی طواف نه تند رود
نه آهسته بلکه میانه باشد هشتم وقتیکه بحجر اسمعیل رسد بر ناودان
طلائی نگاه کند و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ
وَاَجِرْني مِنَ النّارِ بِرَحْمَتِكَ وَعافِني مِنَ السُّقْمِ
وَاَوْسِعْ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلالِ الطَّيِّبِ
وَادْرَأْ عَنّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَشَرَّ
فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ نهم وقتیکه از حجر بگذرد و به پشت
خانهٔ کعبه برسد این دعا بخواند يا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ يا
ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ اِنَّ عَمَلي ضَعيفٌ فَضاعِفْهُ
لي وَتَقَبَّلْهُ مِنّي اِنَّكَ اَنْتَ السَّميعُ الْعَليمُ
دهم از رکن مستجار بچسپد در دورهٔ هفتم و این دعا بخواند

اَللّٰهُمَّ الْبَيْتُ بَيْتُكَ وَالْعَبْدُ عَبْدُكَ وَهٰذَا مَقَامُ
الْعَائِذِ بِكَ مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ مِنْ قِبَلِكَ الرَّوْحُ
وَالْفَرَجُ وَالْعَافِيَةُ اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَمَلِي ضَعِيفٌ
فَضَاعِفْهُ لِي وَاغْفِرْ لِي مَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي وَخَفِيَ
عَلٰى خَلْقِكَ اَسْتَجِيرُ بِاللّٰهِ مِنَ النَّارِ پس از دو
دستهای خود را گشاده کرده بر دیوار کعبه بگذارد و رخسار
خود را از دیوار ملصق کند و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّ
عِنْدِي اَفْوَاجًا مِنْ ذُنُوبٍ وَاَفْوَاجًا مِنْ
خَطَايَا وَعِنْدَكَ اَفْوَاجٌ مِنْ رَحْمَةٍ وَاَفْوَاجٌ
مِنْ مَغْفِرَةٍ يَا مَنِ اسْتَجَابَ لِاَبْغَضِ خَلْقِكَ
اِلَيْهِ اِذْ قَالَ اَنْظِرْنِي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ اسْتَجِبْ
لِي و از دو هر گاه بر کن یمانی برسد دستها را بلند کرده
این دعا بخواند يَا اللّٰهُ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ وَخَالِقَ
الْعَافِيَةِ وَرَازِقَ الْعَافِيَةِ وَالْمُنْعِمَ بِالْعَافِيَةِ
وَالْمَنَّانَ بِالْعَافِيَةِ وَالْمُتَفَضِّلَ بِالْعَافِيَةِ عَلَيَّ
وَعَلٰى جَمِيعِ خَلْقِكَ رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ

محمد و ارزقنا العافية و تمام العافية و شكر العافية في الدنيا و الآخرة يا ارحم الراحمين سيزدهم سر خود را بطرف خانه کعبه بلند کند و بگوید الحمد لله الذي شرفك و عظمك و الحمد لله الذي بعث محمدا نبيا و جعل عليا اماما اللهم اهد له خيار خلقك و جنبه شرار خلقك چهاردهم هرگاه برکن یمانی و حجر اسود برسد این دعا بخواند ربنا آتنا في الدنيا حسنة و في الآخرة حسنة و قنا عذاب النار و نیز مستحب است که از جمیع ارکان خود را بچسباند خصوصا آنکه در او سنگ اسود است و رکن یمانی و بعد ختم شدن دوره هفتم حاجت خود را طلب کند و گناهان گذشته خود را مفصلا یاد آورد و اگر یاد نباشند مجملا اقرار کرده طلب عفو نماید انشاء الله همه آمرزیده خواهند شد و وقتیکه بدوره هفتم مقابل حجر اسود برسد این دعا بخواند اللهم قنعني بما رزقتني و بارك لي فيما آتيتني و نیز مستحب است که وقت بوسه دادن حجر اسود یا برای مس کردن ارکان دیگر مثل مستجار وغیره

از

از جائیکہ برود در انجا نشان بکنند و وقتیکہ برگردد ہمانجا
بیاید تاکہ در طواف زیادتی و کمی لازم نیاید یازدہم بعد
از گذاردن دو رکعت نماز طواف سنت است کہ نزد
حجر الاسود بیاید و ببوسد و بر چاہ زمزم برود و یک یا دو
دلو بکشد و ازان بخورد و بر سر و تن خود بریزد و در وقت
ریختن آب بگوید اَللّٰھُمَّ اجْعَلْہُ عِلْمًا نَافِعًا وَّرِزْقًا
وَّاسِعًا وَّشِفَاءً مِّنْ كُلِّ دَاءٍ وَّسُقْمٍ و مستحب است
کہ سہ صد و شصت طواف بکند پس اگر قادر نباشد
سہ صد و شصت شوط بکند پس بابت سہ صد و پنجاہ و ہفت
شوط پنجاہ و یک طواف حاصل خواہند شد و سہ شوط
باقیہ را بطواف اخیر ملحق سازد و مستحب است کہ در
حال طواف بجز دعا و ذکر خدا چیزے نگوید۔

در بیان سعی درمیان صفا و مروہ

بدانکہ ہرگاہ ارادہ سعی داشتہ باشد پس قبل از بجا
آوردن سعی دہ امر مستحب اند اول حجر اسود را بوسہ دہد
و بدن و دست خود را ازان مس کند دوم طہارت
سیم از آب زمزم غسل کردن از یک دلو یا دو دلو قدری

ازان آب هم خوردن چهارم آب زمزم را بر بدن خود مقابل
حجر اسود ایستاده بریزد پنجم از بابیکه مقابل حجر اسود است
ازان در بیرون آید ششم بالای کوه صفا برود هفتم بطرف
رکن عراقی روی خود را بگرداند هشتم حمد و ثنای پروردگار
عالم بکند و هفت مرتبه الله اکبر و همین قدر الحمد لله و همین قدر
لا اِلٰهَ اِلّا اللّٰه و سه مرتبه لا اِلٰهَ اِلّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ
لَهُ لَهُ المُلْکُ وَ لَهُ الحَمْدُ یُحْیی وَ یُمیتُ وَ یُمیتُ وَ یُحْیی وَ
حَیٌّ لا یَموتُ وَ هُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ و صلوات
بر محمد و آل محمد بفرستد نهم قیام بر کوه صفا زیاد کند و هم
سه مرتبه این دعا بخواند اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلٰی ما هَدانا وَ
الحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی ما اَوْلانا وَ الحَمْدُ لِلّٰهِ الحَیِّ
القَیُّومِ وَ الحَمْدُ لِلّٰهِ الحَیِّ الدّائِمِ و سه مرتبه این
دعا بخواند اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلّا اللّٰهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّ
مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ لا نَعْبُدُ اِلّا اِیّاهُ مُخْلِصینَ
لَهُ الدّینَ وَ لَوْ کَرِهَ المُشْرِکُونَ و سه بار این کلمات
را بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ العَفْوَ وَ العافِیَةَ
وَ الیَقینَ فِی الدُّنْیا وَ الآخِرَةِ و سه مرتبه بگوید

اَللّٰهُمَّ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ
حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ بعدازان صدمرتبه
بگوید اَللّٰهُ اَكْبَرُ وصدمرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وصدمرتبه
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وصدمرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ بعدازان این
دعا بخواند لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ وَاَنْجَزَ وَعْدَهٗ
نَصَرَ عَبْدَهٗ وَغَلَبَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهٗ فَلَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَحْدَهٗ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لِيْ فِي الْمَوْتِ
وَفِيْمَا بَعْدَ الْمَوْتِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ ظُلْمَةِ
الْقَبْرِ وَوَحْشَتِهٖ اَللّٰهُمَّ اَظِلَّنِيْ فِيْ ظِلِّ عَرْشِكَ
يَوْمَ لَا ظِلَّ اِلَّا ظِلُّكَ بعدازان دین ونفس واهل و
مال خودرا درسپردن بخداتعالی مبالغه کند واین دعا بخواند
اَسْتَوْدِعُ اللّٰهَ الرَّحْمٰنَ الرَّحِيْمَ الَّذِيْ لَا تَضِيْعُ وَدَائِعُهٗ
دِيْنِيْ وَنَفْسِيْ وَاَهْلِيْ وَمَالِيْ وَوَلَدِيْ اَللّٰهُمَّ
اسْتَعْمِلْنِيْ عَلٰى كِتَابِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ وَتَوَفَّنِيْ
عَلٰى مِلَّتِهٖ وَاَعِذْنِيْ مِنَ الْفِتْنَةِ بعدازان سه مرتبه
اَللّٰهُ اَكْبَرُ بعدازان دومرتبه همین دعارا بخواند بعدازان یک
مرتبه الله اکبر بگوید وبعدازان بازدعا مذکور بخواند بعدازان

تمامی اعمال مذکوره را مکرر بعمل آرد و اگر ممکن نباشد آنچه
ازان جمله میسر شود بجا آرد و اگر ممکن باشد این دعا هم بخواند
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیْ کُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ قَطُّ فَاِنْ عُدْتُ
فَعُدْ عَلَیَّ بِالْمَغْفِرَةِ فَاِنَّکَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ
اَللّٰهُمَّ افْعَلْ بِیْ مَا اَنْتَ اَهْلُهُ فَاِنَّکَ اِنْ تَفْعَلْ
بِیْ مَا اَنْتَ اَهْلُهُ تَرْحَمْنِیْ وَاِنْ تُعَذِّبْنِیْ فَاَنْتَ
غَنِیٌّ عَنْ عَذَابِیْ وَاَنَا مُحْتَاجٌ اِلٰی رَحْمَتِکَ
فَیَا مَنْ اَنَا مُحْتَاجٌ اِلٰی رَحْمَتِهٖ اِرْحَمْنِیْ لَا تَفْعَلْ
بِیْ مَا اَنَا اَهْلُهُ فَاِنَّکَ اِنْ تَفْعَلْ بِیْ مَا اَنَا اَهْلُهُ
تُعَذِّبْنِیْ وَلَمْ تَظْلِمْنِیْ اَصْبَحْتُ اَتَّقِیْ عَدْلَکَ
وَلَا اَخَافُ جَوْرَکَ فَیَا مَنْ هُوَ عَدْلٌ لَا یَجُوْرُ
اِرْحَمْنِیْ بعد ازان بگوید یَا مَنْ لَا یَخِیْبُ سَائِلُهُ
وَلَا یَنْفَدُ نَائِلُهُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِذْنِیْ
مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِکَ و مستحب است بر زینه جاری
بایستد و روی خود را جانب کعبه نموده این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَعُوْذُ بِکَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَفِتْنَتِهٖ وَ
غُرْبَتِهٖ وَوَحْشَتِهٖ وَظُلْمَتِهٖ وَضِیْقِهٖ وَضَنْکِهٖ

اَللّٰهُمَّ

اَللّٰهُمَّ اَظِلَّنِي فِي ظِلِّ عَرْشِكَ يَوْمَ لَا ظِلَّ
اِلَّا ظِلُّكَ وچون فارغ شو و پائین آید محلی که در انجا سعی
باید کرد پس پاشنه پای خود را بزنیهٔ اوّل از صفا چسپانیده
نیت کند که سعی میان صفا و مروه میکنم جهت آنکه واجب
است قربة الی الله و بی فاصله روانه مروه شود و در
اثنای سعی این دعا بخواند بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ
وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعَزُّ
الْاَجَلُّ الْاَكْرَمُ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْفَضْلِ وَالْكَرَمِ
وَالنَّعْمَاءِ وَالْجُوْدِ وَاغْفِرْ لِي ذُنُوْبِي اِنَّهُ
لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ و در سعی چهار امر واجب
اند اوّل نیت دوم ابتدا از پائین کوه صفا سیم
ختم سعی تا مروه چهارم در سعی هفت شوط می باید رفتن
ذهاب یک شوط است و برگشتن شوط دیگر و شوط هفتمی بر مروه
ختم شود و چهار امر مستحب اند اوّل پیاده باشد و اگر سواره
باشد بسبب عذر و غیره جائز است دوم آنکه مشی کند
بر هر دو کناره مسعی یعنی از ابتدای صفا چهار درجه

بالا رود وهمچنین هرگاه بمروه رسد پس بالای درجاتش هم صعود کند ولکن واجب همین قدر است که چون از صفا بمروه رسد چنان کند که انگشتان پا بزینهٔ اول مروه رساند واز مروه جانب صفا پاشنهٔ پا از زینهٔ اول مروه ملصق سازد و در این قاعده ابهر شوط مرعی دارد و سیم هروله کردن در میان کوچهٔ مناره وعطاران خواه سوار باشد یا پیاده و هروله عبارت است از تند رفتن بشرط آنکه گام را زیاده از متعارف نه بردارد و بعض فقهاء محتاطین تحریر فرموده اند که مثل دویدن شتر بدود چنانکه در میان عوام مشهور است و استحباب موکد در باب مردان است نه برای زنان بلکه بعض علماء قائل شده اند که اگر هروله را سهوا ترک کند رجعت قهقری نماید و هروله را بجا آرد چهارم خواندن ادعیهٔ ماثوره در حالات مشی هروله و بدانکه جائز است که در میان سعی کردن برای آسایش و آرام قدری بنشیند بالای صفا خواه بالای مروه و باز سعی کند و اگر تواند در سعی اول که از صفا بمروه است چون بمروه رسد بالای مروه رود و مقابل کعبه ایستاده ادعیه که بر بالای صفا خواند اینجا نیز بخواند

و در سعی کردن ملحوظ باید داشت که زیاده از هفت شوط و کمتر
از آن نشود **مسئله** اگر در میان سعی وقت فریضه تنگ
شود قطع سعی کند و نماز بخواند و آن باقی مانده را تمام کند
اگر سابقا از نصف تجاوز کرده بود و الا سعی را از سر گیرد
علی الاحوط **مسئله** هرگاه عدد شوط را یاد ندارد باز
از سر گیرد و کسیکه در سعی خود سهواً ترک شوطی کرده باشد واجب
است بر آن وقتیکه یاد آید آن شوط را بجا آورد و اگر در
بلد خود رفته باشد باز آمده اتمام کند و اگر ممکن نشود مراجعت
پس نائبی معین کند.

در بیان احکام متعلق بمنی بعد آنکه بعد از معاودت از مکه

وقتیکه حاجی از مناسک حج در مکه بروز عید قربان فارغ شود
مثل طواف زیارت و سعی و طواف النساء پس واجب است
که در مقام منی بیاید و بیتوتت کند در شب یازدهم و دوازدهم
بلکه در شب سیزدهم و نیز در بعض صورتها هر شب بعد از غروب
آفتاب نیت کند که بروز می آورم این شب را در منی بسبب
حج اسلام که حج تمتع است بجهت آنکه واجب است قربةً
الی الله و واجب است که در هر روز رمی جمرات ثلثه کند

موافق قاعده مذکوره بالا و وقت رمی از طلوع شمس تا
غروب است و در شب رمی جائز نیست مگر بسبب خوف
و عذر مرض وغیره و اگر رمی یک روز را سهو کرد می باید که
روز دیگر بعمل آرد و مستحب است که آنچه رمی قضا شده
است آن را قبل از زوال بجا آرد و رمی غیر قضا را
بعد از زوال بکند و مستحب است که نمازهای واجبی و سنتی
را در مسجد خیف کند و افضل مواضع مسجد خیف از منارست
که در میان مسجد است تا سی درعه از جانب قبله از یمین و یسار
و چون خواهد از منی کوچ کند سنت است که شش رکعت
نماز سنتی در اصل صومعه مسجد بکند و سنت است که در منی
چند تکبیر بگوید بلکه احوط است چه بعضی بوجوب قائل شده
اند و کیفیتش اینست اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ
اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلٰی مَا هَدٰنَا وَلَهُ الْحَمْدُ عَلٰی مَا
اَوْلٰانَا وَرَزَقَنَا مِنْ بَهِیْمَةِ الْاَنْعَامِ و بدانکه جائز
است برای شخصی که از مناسک مکه فارغ شده باشد
که هر جا که خواهد برود از منی بروز سیزدهم یا بعد آن الا کسیکه
ذمه او رکنی از ارکان حج باقی مانده باشد واجب است

که بکه بر و د **در بیان عمره** بدانکه عمره بر دو قسم است
عمرهٔ تمتع و عمرهٔ مفرده پس هرگاه کسی بخواهد که عمرهٔ تمتع بکند
پس می باید اولا احرام از میقات معین به بندد بعد از ان
داخل مسجد الحرام شود بطریقیکه سابقا مذکور شد مثلا از
باب بنی شیبه داخل شود و در پیش در ایستاده سلام و ادعیه که مذکور شد
بخواند و بعد داخل شدن بمسجد الحرام طواف خانه کعبه بطریقیکه بالا مذکور شد
بجا آرد و بچنین نیت که طواف عمرهٔ تمتع میکنم واجب قربة الی الله و بعد طواف دو رکعت نماز
به نیت وجوب بخواند بعد از ان سعی کند در میان صفا و مروه
به نیت سعی عمره بعد از ان تقصیر بکند یعنی چیزی از ناخن
پا یا از ناخن دست بگیرد یا موی بدن ازاله کند اگرچه سر مو باشد
خواه بمقراض خواه بکندن خواه بنوره و جائز نیست تراشیدن
تمام موهای سر اما تراشیدن بعضی جائز است و نیت تقصیر
چنین کند که تقصیر میکنم در عمرهٔ تمتع جهت آنکه واجب است
قربة الی الله و متصل نیت مشغول به تقصیر شود و بعد از
تقصیر حلال میشود بر او انچه که بر او حرام شده بود به احرام
و شرائط وجوب عمره مثل شرائط وجوب حج اند و باوجود یافتن
شرائط در مدة العمر یک مرتبه عمره واجب میشود و شش چیز در

عمرهٔ تمتع واجب اند نیت واحرام وطواف و دو رکعت نماز
طواف وسعی وتقصیر و در عمرهٔ مفرده علاوه بر اینها دو چیز دیگر
واجب اند طواف نسا و دو رکعت نماز آن و عمرهٔ تمتع واجب
است بر آنکس که ساکن مکه نبوده باشد بلکه منزلش بعید باشد
از ان بشانزده فرسخ چنانکه سابقاً مذکور گردیده و این عمرهٔ تمتع
در سوای ماههای حج صحیح نیست اما عمرهٔ مفرده برای ساکنین مکه
است و در هر ماه میتوان کرد مگر افضل اینست که در ماه رجب
باشد و عمرهٔ مفرده در هر ماه مستحب است مگر مکروه است دو عمره
کردن باین طور که فاصله درمیانی کم از ده روز باشد و در
عمرهٔ مفرده تقصیر و تراشیدن موی سر هر دو جائز است

در بیان طواف وداع

چون خواهد که زیارت وداع کند نیت چنین کند که طواف وداع خانهٔ کعبه
میکنم سنت قربة الی الله وطواف شروع نماید بطریقیکه
سابق نوشتیم و شکم خود را بکعبه بچسپاند و دست چپ خود را
بحجر الاسود گذارد و دست راست خود را از جانب در خانهٔ
کعبه بچسپاند و بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ صلی الله علی سیدنا
و نبیّنا محمّدٍ و آله اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی عَبْدِكَ

وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَحَبِيبِكَ وَنَجِيبِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ
خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ كَمَا بَلَّغَ رِسَالَتَكَ وَجَاهَدَ
فِي سَبِيلِكَ وَصَدَعَ وَأُوذِيَ فِيكَ حَتَّى
أَتَاهُ الْيَقِينُ اَللّٰهُمَّ اقْلِبْنِي مُفْلِحاً مُنْجِحاً
مُسْتَجَاباً لِي بِأَفْضَلِ مَا يَرْجِعُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ
وَفْدِكَ مَغْفِرَةً وَالْبَرَكَةِ وَالرِّضْوَانِ وَ
الْعَافِيَةِ بِمَا يَسَعُنِي أَنْ أَطْلُبَ فَأَسْأَلُكَ
أَنْ تُعْطِيَنِي مِثْلَ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ أَوْ فَضْلاً
مِنْ عِنْدِكَ تَزِيدُنِي عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ إِنْ
أَمَتَّنِي فَاغْفِرْ لِي وَإِنْ أَحْيَيْتَنِي فَارْزُقْنِيهِ
مِنْ قَابِلٍ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ
زِيَارَةِ بَيْتِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ
عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ حَمَلْتَنِي عَلَى دَوَابِّكَ
وَسَيَّرْتَنِي فِي بِلَادِكَ حَتَّى أَدْخَلْتَنِي
حَرَمَكَ وَأَمْنَكَ وَقَدْ كَانَ مِنْ حُسْنِ
ظَنِّي بِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي فَإِنْ كُنْتَ
غَفَرْتَ لِي ذُنُوبِي فَازْدَدْ عَنِّي رِضاً

وَقَرَّبْتَنِي اِلَيْكَ زُلْفٰى وَلَا اَنْبَا عَلِيٌّ لِي وَاِنْ
كُنْتَ لَمْ تَغْفِرْ لِي فَمِنَ الْاٰنَ فَاغْفِرْ لِي
قَبْلَ اَنْ تَتَنَائِيَ عَنْ بَيْتِكَ دَارِي فَهٰذَا
اَوَانُ انْصِرَافِي اِنْ كُنْتَ اَذِنْتَ لِي
غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكَ وَلَا عَنْ بَيْتِكَ وَلَا
مُسْتَبْدِلٍ بِكَ وَلَا بِهِ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِي
مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِيْنِي وَ
عَنْ شِمَالِي حَتّٰى تُبَلِّغَنِي اَهْلِي فَاِذَا
بَلَّغْتَنِي اَهْلِي فَاكْفِنِي مَؤُنَةَ عِبَادِكَ وَ
عِيَالِي فَاِنَّكَ وَلِيُّ ذٰلِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَمِنِّي
وبعد از طواف نزد چاه زمزم باید وقدری از ان
آب بخورد وچون خواهد که بیرون رود در حال بیرون
رفتن از مسجد بگوید آئِبُوْنَ تَائِبُوْنَ عَابِدُوْنَ
لِرَبِّنَا حَامِدُوْنَ اِلٰى رَبِّنَا رَاغِبُوْنَ
اِلَى اللّٰهِ رَاجِعُوْنَ اِنْشَاءَ اللّٰهُ وچون خواهد
که از مسجد الحرام بیرون آید بر آستانه در مسجد سجده طویلی
بکند وبگوید اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ

وَلَا تَجْعَلْهُ

وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّیْ وَارْزُقْنَا الْعَوْدَ ثُمَّ
الْعَوْدَ۔ چون از سجدہ برخیزد رو بجانب کعبہ کردہ بگوید اَللّٰھُمَّ
اِنِّیْ اَنْقَلِبُ عَلٰی لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وسنت است کہ یک
درہم خرما بگیرد و شست شست تصدق کند اگر در حال احرام
تقصیرے ازو واقع شدہ باشد مثل انداختن موو بیش
واو غافل بودہ باشد این تصدق کفارہ آن خواہد شد

در بیان تہنیت حاجی

وقتیکہ حجاج از سفر مراجعت کنند سنت است کہ وقت
ملاقات این بگوید چنانکہ سیرت رسول خدا صلی اللہ
علیہ وآلہ وسلم بود کہ آن حضرت حاجی می گفت بہر کسیکہ
از حج آمدہ باشد قَبِلَ اللّٰہُ مِنْكَ وَاَخْلَفَ عَلَيْكَ
نَفَقَتَكَ وَغَفَرَ ذُنُوْبَكَ واز حجاج معانقہ کردن
ثواب عظیم وارد چہ از جناب امام جعفر صادق علیہ
السلام مرویست کسیکہ معانقہ کند حاجی را چنان
است کہ حجر الاسود را در برگرفتہ و بوسیدہ باشد

حجر اسمعیل
بیت الله تعالی
علی حسب الفرض
الرخامه الحمرآء ولد فیها علی
شادروان
شادروان
شادروان
مستجار
رکن یمانی
صفا
مروه
جمرة العقبة
جمرة الوسطی
جمرة الاولی
راه عرفات
... وادی محسر است اول آن زمین ...
موضع مشعر الحرام که شب عید در انجا باید بود وقوف اختیاری آن از طلوع صبح روز عید است تا طلوع آفتاب و وقوف اضطراری از طلوع آفتاب تا زوال است
عرفات خارج حرم است وقوف اختیاری آن از زوال روز نهم ذیحجه است تا غروب و اضطراری از غروب شب عید تا طلوع فجر روز عید

فصل هفتم در اعمال محرم الحرام

آمّا کسوف و خسوف

پس در هر سال که در ماه محرم آفتاب بگیرد دران سال ارزانی باشد و در آخر سال وردها و بیماری ها در مردم ظاهر شود و پادشاه بر دشمنان ظفر یابد و زلزله حادث شود بعد ازان بسلامت باشند و در هر سال که درین شهر ماه بگیرد در زمین مغرب بزرگی بمیرد و میوه در بلاد جبل کم شود و در میان مردم خارش بدن بسیار باشد و در زمین بابل مردم بسیار از درد سر عاجز شوند و نرخها گران باشد و کسی که بر پادشاه خروج کند مغلوب گردد و لشکرش بقتل برسد

احکام غره محرم الحرام

پس بدانکه هر سال اول ماه شنبه باشد دران سال زمستان بسیار سرد بود و باد دران سال بسیار باشد و یخ فراوان باشد و گندم گران باشد و طاعون و تپ بسیار باشد و مرگ کودکان بسیار باشد و عسل کم باشد و دمل بسیار باشد و زراعت از آفت بسلامت ماند و بعضی از درختان میوه و انگور را آفت رسد و در روم

حرب باشد و عرب با ایشان حرب کنند و اسیر و غنیمت بسیار
از ایشان بدست عرب افتد و بادشاه را در جمیع امور غلب
باشد بمشیت حق سبحانه تعالی و در روایت دیگر مرگ
در میان چهارپایان بهم رسد و اسپان را قولنج عارض شود
و در میان مردمان آزار گلو و زکام و درمها و دردها بسیار
باشد و در همه بلد مرگ پیران و زنان بسیار باشد خصوصاً
در عراق و بغداد و اطراف آن و در روم مرگ بسیار
باشد و میان عرب و مردم روم کارزار افتد و عرب
بر روم غالب آید و نعمت و امنیت در بابل بوده باشد
و در نواحی بحرین اختلاف بسیار در میان مردم پدید آید
و قحط غله درین سال بهم رسد و از عرب ترسان باشند و
عمال تعدی کنند و گیاه در مراعی عرب بسیار باشد و در
آخر سال کسی بر بادشاه خروج کند و بر ایشان غالب آید
و دران سال دمل و آبله و گرمی بسیار باشد و مرغان بسیار
شوند و روغن و گوشت و عسل و کتان گران باشد و خرما
در درخت فاسد گردد و انگور و میوه در بلاد هند و ان
و فارس بسیار باشد و به درختان بلاد روم و بصره

واطراف

واطراف آن آفت رسد و میوه ها در اکثر بلاد گران باشد و
کنجد بسیار باشد و در زمستان باران بسیار باشد و زراعت
بسیار باشد و اندکی آفت بآنها رسد و ظروف مس و اشباه
آن و پشم و مو گران باشد و مرغ خانگی کم باشد و مرغان شکاری
بسیار باشند و در اصفهان و عراق اختلاف عظیم ظاهر گردد
و شاید به نهب و غارت منتهی شود و شاید یکی از آفتاب و ماه
منخسف گردد و شهب بسیار باشد و در یک ماه این سال
خون بسیار ریخته شود و گویند چنین سال نحس است و در
چنین سال قابیل و هابیل را کشت و آخر نیک است

و هر سال که اول محرم روز یکشنبه

باشد زمستان نیکو گذرد و باران بسیار شود و به بعض درختان
و زراعتها آفت رسد و دردهای مختلف و مرگهای صعب
شایع شود و عسل کم بعمل آید و طاعون و وبا بهم رسد و آخر
سال پادشاه را غلبه رو دهد و بروایت دیگر زمستان سرد
و تابستان معتدل گذرد و میوه ها و زراعت و حبوب در اکثر
بلاد عراق نیکو و بسیار باشد و آفتی بمیوه های بحرین و لحساء
قطیف و حوالی آن برسد و در بلاد مشرق و بلاد جبل ارزانی

باشد و گوسفند و شیر بسیار باشد و گیاه صحرا بسیار باشد و زمستان شتران گر
و دیوانگی و مستی بهم رسد و آبله کودکان بسیار باشد و زائیدن
زنان بسیار دشوار باشد و در گاوها مرگی بهم رسد و در یک ماه
مردمان را درد بسیار عارض شود و در آخر سال گرانی شود
بسبب اختلاف سلاطین و در بلاد یمن و بلاد هند اطفال
بسیار بمیرند و جو و روغن بسیار شود و جنگ ها در میان پادشاهان
شود و همچنان اختلاف در میان عامه ناس بسیار باشد
کارزار در میان مردم عرب و عجم واقع شود و در میان مردم
شام حرب و فتنه ها پدید آید و حاکم بعضی اهل فساد را بقتل رساند
و در زمین جبل که سپهان و نواحی آن باشد کشش بسیار واقع
شود و مرد بزرگ ایشان کشته شود و پادشاه بابل بر مردم
مستولی گردد و از وزرا ملوک اختلاف ظاهر شود و گروهی
بر پادشاه طغیان کنند و مغلوب گردد و کوکبی از آسمان
ظاهر گردد و در ناحیه مشرق باشد و دنباله داشته باشد و این
نشان گرانی و قتل و غارت باشد و این سبب علامت
وزیدن بادهای سخت و وفور امراض و بسیاری دزدان
در صحرا و دریا باشد و عسل گران شود و حاجیان را غارت

کنند

maablib.org

کنند و تمام ماه یا بعضی از آن سخت گردد هر سال که اول محرم
روز دوشنبه باشد زمستان نیکو گذرد و تابستان
بسیار گرم باشد و باران در وقتش بسیار بارد و گاو و گوسفند
بسیار بوجود آید و عسل بسیار باشد و نرخها در بلاد جبل یعنی
شهرهای آذربایجان و عراق خورستان و فارس و همدان
ارزان باشد و میوه نیکو باشد و مرگ زنان بسیار باشد
و در آخر سال کسی بر بادشاه خروج کند و در نواحی مشرق
و بعضی از مردم فارس را غم و دلگیری بهم رسد و زکام در
بلاد جبل بسیار باشد و بروایت دیگر در ان سال آب
فراوان باشد و شیر حیوانات افزون شود و باران بارد
و حبوب بسیار باشد خصوصاً عدس و باقلا و ماش و نرخها
ارزان شود و عسل فراوان باشد خصوصاً در فارس و
همدان و در هند و فرنگ ارزان و ذرت بسیار باشد و زرد
آلو و سائر میوه ها در بلاد فارس و بصره و شام نیکو بعمل آید
و خربزه و خیارات در ولایت مشرق و عمان نیکو باشد
و درین سال خرما و میوه و گوشت و روغن فراوان باشد
و لیکن زر کم باشد و در ولایت مشرق و اطراف هند و

واسکندریه مرگ بسیار باشد ومرض سودا و دیوانگی
بسیار باشد و در زمستان زفاف وتزویج زنان بسیار
شود و دریا طغیان کند وبعضی از مردم را غرق کند
وآب فرات ونیل کم باشد وباین سبب مدت دو ماه در
مصر قحطی عظیم پدید آید ومواشی وچهار پایان را نیک
باشد وزکام در بلاد جبل واطراف دریاها بسیار باشد وحبوب
ومیوه ها در مکهٔ معظمه بسیار شود اما بلیه وازاری دران بلده
طیبه بهم رسد و درمیان مشایخ عرب فتنه حادث شود و
خارجی از نواحی مشرق بیرون آید ودر بلاد فارس بیم و
هراس عظیم از بعض سلاطین حادث شود وقلعه در اطراف
مشرق یا جنوب از تصرف اصحابش بیرون رود ومحتمل
است که یکی از آفتاب وماه منخسف گردد و در مردم اضطراب
پدید آید وگندم در طرق گران باشد و بر پادشاه مشرق
کسی خروج کند وحاجیان بسلامت بروند و در شب دزدی
بایشان برسد وآسیبی از ان بیابند وهر سال که
اول محرم روز سه شنبه باشد زمستان
بسیار سرد باشد و در بلاد جبل وناحیه مشرق عسل وگوسفندان

بجار

بسیار باشند و به بعضی از درختان و انگور آفت رسد و در مشرق
و شام حادثه در آسمان ظاهر شود که از آن خلق بسیار بمیرند و کسی
بر پادشاه مشرق خروج کند و پادشاه بر او غالب آید و در
زمین فارس بعضی از آفتها بر زراعت برسد و در آخر سال نرخها
گران شود و بروایت دیگر زراعت بسیار بعمل آید و باران بسیار
بارد و فصل پائیز نیکو گذرد و در بلاد جبل میوه و تپ بسیار باشد
و گندم و جو و عدس فراوان باشد و خرما کم بعمل آید و بعضی را آفت
برسد و در بلاد هندوستان و روم و شام و درختان را آفت رسد
از سرما و در بلاد فارس ملخ بر زراعت رسد و میوه ها درین سال بسیار
باشد و نرخها در جمیع بلاد ارزان باشد و پنبه گران باشد و عسل
فراوان باشد و فالیز را آفت برسد و شکار دریا بسیار باشد
و آفت سماوی بغلات مغرب برسد و در بعضی از شهرها حادثه
ظاهر شود و میان پادشاه عجم و اهل عراق قتال پدید آید و شیخی
از مشائخ عرب کشته شود و در میان عرب آخر سال مرگی بهم رسد
و در آسمان ستاره دنباله داری پدید آید که علامت جنگ و
گرانی باشد یا سرخی عظیم ظاهر شود که علامت مرگ بعضی از
وزرا باشد و در مصر و شام فتنه بهم رسد و هر سال که اول محرم

اگر روز چهارشنبه باشد زمستان اوسط باشد و بارانها
نافع ببارد و غلات و میوه‌ها در بلاد مشرق بسیار باشد اما مردمان
بسیار بمیرند و در آخر سال در زمین بابل و بلاد جبل آفتی
بروم رسد و نرخها ارزان شود و پادشاه بر دشمنان غالب آید
و بروایت دیگر عسلی درین سال بسیار باشد و آب دجله طغیان
کند و در بلاد شام مرگ بسیار باشد و اکثر اطفال بمیرند و ملخ
مزروعات اهل شام را تلف کند و در آخر سال قحطی در میان
ایشان بهم رسد و باران درین سال بسیار باشد که خانها و عمارتها
منهدم گردد و درختان خرما ضایع شود و رعد و برق عظیم ظاهر
شود و بادهای تند بوزد و بیماری بسیار باشد و زنان بسیار
بمیرند و در آخر سال در ناحیهٔ فارس مرگ بسیار باشد و درندگان
صحرا و مرغان شکاری بسیار باشند و بیع و شرا و معاملات بسیار
واقع شوند و در اشتران آزاری بهم رسد و شاید مرگی در چهارپایان
پدید آید و در فصل پائیز بیماری بسیار باشد و در اطراف مدینه
جنگ عظیم روی دهد و مشایخ و علما بسیار بمیرند و بلاد یمن از
خوف قتل و غارت خراب شود و باز معمور گردد و بادهای شمال
بوزد و متاعها و پنبه گران شود و کتان ارزان باشد و ابریشم

وحریر ارزان شود و در میان عرب و عجم جنگها رود و عجم غالب
شود و پادشاه روم بمیرد و بزرگی از عرب بمیرد و مردم دیار مغرب
بسیار بمیرند و در فصل پائیز حرب بسیار باشد و اختلاف در میان
سلاطین هند واقع شود و فتنه ها در بصره و ولایت فارس حادث
شود و هر سال که اول محرم روز پنجشنبه باشد زمستان ملائم
گذرد و در نواحی مشرق گندم و میوه ها و عسل بسیار باشد و در آخر سال
تب بسیار حادث شود و مردم روم بر مسلمانان غلبه کنند
و عرب بر ایشان غالب شود و در زمین سند محاربات واقع
شود و پادشاهان عرب مظفر باشند و بروایت دیگر در اول
سال باران و سرما کم باشد و ابر و رعد بی باران بسیار باشد
و در آخر سال باران بسیار شود و غلات و میوه ها در همه بلاد ارزان
باشد و سفر نیکو باشد و شکارها بسیار باشد
و روغن و کتان گران باشد و آب نیل طغیان کند و روم بر مسلمانان
حمله آورند و مسلمانان بر ایشان غالب شوند و در بادیه جنگ
بسیار شود و شاید که یکی از مشائخ ایشان کشته شود و در بعضی
از شهرها کسی بر پادشاه خروج کند و منهزم گردد و کارزار در
اکثر بلاد خصوصا در فارس بسیار شود و دزدان و راهزنان دست

برآورند و حکام بر رعایا غالب شده ستم کنند و بادهای تند
بوزد و درختان را بر کند و در بحسا و قطیف و نواحی آن فتنه
میان عرب و پادشاه ایشان حادث شود و پادشاه غالب
آید و در بلاد حبشه و اطراف آن کارزار بسیار شود و در بلاد فارس
در آخر سال میانه سه طایفه فتنهای بزرگ حادث شود و در
فساد بسیار بابین سبب ظاهر شود و مرگ کودکان درین سال بسیار
شود و گوسفندان بسیار شوند و شاید ماه منخسف گردد و بیت
دیگر حاکم قسطنطنیه که مراد اسلامبول باشد او را بکشند و یا گریزد
و مفقود الاثر شود و یا او را خلع نمایند و در ولایت عجم خرابی رو دهد
از ظلم پادشاه یا حکام و زر در میان مردم کم باشد و خلق از
تنگی معاش بفغان آیند و دادرسی از میان برطرف شود
و عرب بر عجم زیادتی کنند و خلق بسیاری را بکشند و ولایت
ایشان را خراب کنند و عربان بر رومیان بتازند و بعضی
اماکن را از تصرف ایشان بیرون نمایند و پادشاه عجم در
اکثر جا مغلوب شود و باران در وسط سال بسیار بود اما
نفع ندهد و رعد و برق بسیار باشد و از همه اطراف بر پادشاه
بیرون آیند خصوصاً طایفه ترکان خوارزم و از سمت قطب

شمالی حرکت کنند و بحوالی دریا رسند و خرابی بسیار بطبرستان رسانند و ترکان بعجم در آویزند و بر ایشان غلبه آورند و خلق بسیار از فقرا و رعیت پایمال شوند و احتمال دارد که این سال یا سال آینده پادشاه عجم در سمت مشرق بحرکت آید و جمیع بددلی با او راه یابد و در عرض راه حادثه او را عارض شود که مدتی توقف کند و امرا خراسان و سائر بلاد نالان باشند و احتمال میرود که لشکر عجم در عراق و خراسان جمع شوند و در اول سال گندم گران و نان عزیز شود و در یا فتنه ظاهر کنند و اضطراب عظیم باهل عمان راه یابد و اکثر ولایت دریا خراب شود تقبل و غارت و کشتیها در بعض جاها بدست والی ایشان افتد و باز رهائی یابند و این علامت بر دباری پادشاه باشد و غلبه صاحبان خروج باشد و امیر جلیل القدری کشته شود و فوت علما بسیار باشد و در میان طائفه عراق حسد و نزاع بسیار شود و اگر آفتاب کسوف کند دلیل آنست که بعض اماکن از تصرف والیان اسلام بدر رود و هر سال که اول محرم روز جمعه باشد در زمستان سرما نباشد و کمی باران باشد و آب رود خانها کم باشد و در بلاد جبل صد فرسخ غله کم باشد و مرگ در میان

همه مردم بسیار باشد و در ناحیهٔ مغرب گرانی باشد و بعضی از
درختان آفت برسد و روم را بر فارس غلبهٔ عظیم بهم رسد و
بروایت دیگر غلات در مصر و شام و حبشه کم باشد و گرانی
در بلاد مغرب و فرنگ حادث شود و ارزانی در بلاد فارس
باشد و غلات بصره و عراق نیکو باشد ولیکن از سلاطین و
عمال ستمها بایشان برسد و غلات در جبل عامل و نواحی
آن نیکو بعمل آید و گندم و انگور در بصره و شام نیکو باشد و
مرد صاحب شانی در بصره کشته شود با گروه بسیار از اتباع او
و آب دجله بحدی طغیانی کند که بعضی از عمارات بغداد را
خراب کند و پادشاهی از پادشاهان بمیرد و در ماه ربیع الثانی
تا ماه جمادی الثانیه دردهای بسیار درین سال میان مردم
باشد خصوصا درد گلو و سینه و امراض شکم و کلف و جرب و
دملها بسیار باشد و زنان آبستن فرزند ساقط کنند و بسیاری
از ایشان بمیرند و اسیری از شام ظاهر شود و بر مدینه حضرت
رسول صلعم مستولی شود و ملخ بر بعضی از بلاد غالب شود و اگر
ستارهٔ دم داری درین سال ظاهر شود دلیل فتنهٔ عظیم است
و کسی بر پادشاه خروج کند و گردان و عجان قوی گردند

و در زمین عراق اختلاف بسیار ظاهر شود و خونی بجا جیان
برسد و مرد بزرگی در شام بقتل رسد و در بلاد خراسان فتنه
عظیم ظاهر شود و درد اطفال در دها پیدا شود و آب چشمه ها
بسیار باشد والله یعلم بدانکه این ماه از اشهر حرم
است و قتال و غارت درین ماه حرام گردیده بدین سبب
او را محرم نامیده اند و در روز اول این ماه خداوند کریم دعاء
حضرت ذکریاء را در باب فرزند مستجاب نمود و از حضرت
امام رضاء منقول است که هر کس روز اول محرم روزه بگیرد
و از خدا طلب فرزند کند یا هر حاجتی که خواهد طلب کند
دعاء او مستجاب گردد زیرا که درین روز حضرت ذکریاء دعا
کرد و از خدا طلب فرزند نمود و گفت رَبِّ هَبْ لِی مِن
لَّدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الدُّعَاءِ
خدا دعاء او را مستجاب گردانید و حضرت یحیی علیه السلام را
باو عطا فرمود و امر فرمود ملائکه را که ندا کنند چنانکه فرموده فَنَادَتْهُ
الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ
يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى و در روایت دیگرے وارد است
که ادریس علیه السلام درین روز داخل بهشت گردید دعاء

وقت رویت هلال محرم سید بن طاوس رحمه الله
در کتاب اقبال آورده که در وقت رویت هلال محرم الحرام
این دعا بخواند اللهُ اَکْبَرُ اللهُ اَکْبَرُ اللهُ اَکْبَرُ اللهُ اَکْبَرُ
رَبِّی وَرَبُّکَ اللهُ لااِلٰهَ اِلّاهُوَ رَبُّ الْعالَمِینَ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِی خَلَقَنِی وَخَلَقَکَ وَقَدَّرَکَ فِی مَنازِلِکَ
وَجَعَلَکَ آیَةً لِلْعالَمِینَ یُباهِی اللهُ بِکَ الْمَلائِکَةَ
اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَیْنا بِالْاَمْنِ وَالْاِیمانِ وَالسَّلامَةِ
وَالْاِسْلامِ وَالْغِبْطَةِ وَالسُّرُورِ وَالْبَهْجَةِ وَثَبِّتْنا
عَلیٰ طاعَتِکَ وَالْمُسارَعَةِ فِیما یُرْضِیکَ اَللّٰهُمَّ
بارِکْ لَنا فِی شَهْرِنا هٰذا وَارْزُقْنا خَیْرَهُ وَبَرَکَتَهُ
وَیُمْنَهُ وَعَوْنَهُ وَفَوْزَهُ وَاصْرِفْ عَنّا شَرَّهُ وَبَلاءَهُ
وَفِتْنَتَهُ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ و دیگر ادعیه
مطلق اهله که سابقا مذکور شد بخواند و صاحب منهاج نوشته
که وارد است که این ماه را در آب جاری ببینند یا بعد رویت
آن روی زن باید نو نمود و بعضی بغیر وزه گفته اند و برخی
گفته اند که هر کس این ماه را بر روی طلا نو نماید ثواب چهار
هزار حج در نامه عملش ثبت شود و صاحب روضة الاذکار

از

از سید بن طاؤس رحمه الله نقل نموده که از حضرت رسول صلعم
منقول است که در محرم شبی است بغایت شریف و آن
شب اوّل است کسیکه صد رکعت نماز کند دران شب
باین طریق بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه وقل هو الله احد
یک مرتبه و روزه دارد صباح او را در خیر و نیکوئی باشد تا
سال آئنده و اگر زنده باشد محفوظ باشد از شر شیطان
و اگر بمیرد داخل شود بجنان و ایضاً از آنحضرت صلعم دو رکعت
نماز دیگر در اول شب محرم مرویست باین طریق که در هر
رکعت الحمد یکبار و قل هو الله احد یازده بار ثوابش
همان ثواب است که مذکور شد و سنت است روزه
داشتن اول روز محرم و از حضرت امام رضا ع منقولست
که آن حضرت ع فرمود که حضرت رسول صلعم دو رکعت نماز
میکرد در روز اوّل محرم و چون فارغ می شد دستها را بر میداشت
و سه بار این دعا میخواند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاِلٰهُ الْقَدِيْمُ
وَهٰذِهٖ سَنَةٌ جَدِيْدَةٌ فَاَسْئَلُكَ فِيْهَا الْعِصْمَةَ
مِنَ الشَّيْطَانِ وَالْقُوَّةَ عَلٰى هٰذِهِ النَّفْسِ الْاَمَّارَةِ
بِالسُّوْءِ وَالْاِشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِيْ اِلَيْكَ يَا كَرِيْمُ

یَاذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ یَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ
یَا ذَخِیْرَةَ مَنْ لَا ذَخِیْرَةَ لَهُ یَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ
یَا غِیَاثَ مَنْ لَا غِیَاثَ لَهُ یَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ
یَا کَنْزَ مَنْ لَا کَنْزَ لَهُ یَا حَسَنَ الْبَلَاءِ یَا عَظِیْمَ الرَّجَاءِ
یَا عَوْنَ الضُّعَفَاءِ یَا مُنْقِذَ الْغَرْقٰی یَا مُنْجِیَ الْهَلْکٰی
یَا مُنْعِمُ یَا مُجْمِلُ یَا مُفْضِلُ یَا مُحْسِنُ اَنْتَ الَّذِیْ
سَجَدَ لَکَ سَوَادُ اللَّیْلِ وَنُوْرُ النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ
وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَدَوِیُّ الْمَاءِ وَحَفِیْفُ الشَّجَرِ یَا
اَللّٰهُ لَا شَرِیْکَ لَکَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا خَیْرًا مِمَّا یَظُنُّوْنَ
وَاغْفِرْ لَنَا مَا لَا یَعْلَمُوْنَ وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِمَا یَقُوْلُوْنَ
حَسْبِیَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ اٰمَنَّا بِهٖ کُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا
یَذَّکَّرُ اِلَّا اُولُوا الْاَلْبَابِ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ
اِذْ هَدَیْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً اِنَّکَ اَنْتَ
الْوَهَّابُ صاحب تحفه نوشته که در بعضی از روایات خواندن
این دعا بعد ایام سال اَللّٰهُمَّ هٰذِهٖ سَنَةٌ جَدِیْدَةٌ
تا آخر دعا که در فصل چهاردهم از باب ششم انشاء الله خواهد آمد

دار و شده ساوز سیم این ماه روزیست که حضرت یوسف ع
از چاه بر آمد و آن روزیست مبارک و کسیکه روزه دارد آن
روز را آسان میفرماید خدای تعالی بر او شکلها او فرج
میدهد او را از اندوه ها و مستجاب میگرداند دعای او را **روز**
پنجم این ماه شگافته شد رود نیل جهت حضرت موسی ع تا او و
بنی اسرائیل گذشتند و قوم فرعون غرق شدو صاحب **اقبال**
این واقعه را در روز دهم ذکر کرده است **روز هفتم** این
ماه تکلم کرد خدای تعالی با حضرت موسی ع بر کوه طور **روز**
نهم این ماه بیرون آمد حضرت یونس ع از شکم ماهی و در ان
روز تولد حضرت موسی و حضرت یحیی و حضرت مریم علیهم
السلام واقع شد **سید ابن طاوس** رح در اقبال از
ابن عباس رح آورده که حضرت رسول صلعم در روز نهم این ماه روزه
میگرفتند **شب دهم** این ماه شب قتل حضرت امام
حسین ع است و سنت است احیا داشتن آن بنماز و دعا
و گریه و اندوه و لعن بسیار بر قاتلان امام حسین علیه السلام کردن
و در کتاب اقبال از حضرت رسول مروی است کسیکه احیا دارد شب
عاشورا را چنان باشد که عبادت جمیع ملائکه را کرده باشد و اجر عبادت ایشان دارد

ساله باید اما نمازهای این شب مرویست از حضرت رسول که فرمود کسیکه در شب عاشوره صد رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی الحمد یکبار وقل هو الله احد سه بار وچون فارغ شود هفتاد بار بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ پر کند خدای تعالی قبر او را از مشک و داخل سازد بر قبر او هر روز نوری تا روز قیامت و مهیا سازد برای او صد خوان از نعمتهای بهشت که یکی از انها کافی باشد کل اهل عالم را و هیچ کس نیست که نریزد در قبر موهای او مگر کسیکه این نماز را کرده باشد و هیچ کس نیست که با موی سفید محشور نگردد مگر کسیکه این نماز را کرده باشد بعد از ان فرمود قسم بآن کسیکه جان من در قبضهٔ قدرت اوست کسیکه این نماز کند باشد او در قبر مانند عروس در حجله اش یعنی تا روز حشر خوشحال و مسرور باشد و در روز حشر روانه بهشت گردد مانند عروسیکه بحجله داماد در رود و دیگر آنست که بعد از نماز هفتاد بار تسبیحات مذکوره و هفتاد بار اَسْتَغْفِرُ اللهَ و هفتاد بار صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ

بگوید و در روایت دیگر بجای هفتاد بار صد بار واقع است
نماز دیگر از حضرت رسول خداؐ مرویست کسیکه درین
شب چهار رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی الحمد یک بار و
هر یک از آیة الکرسی و قل هو الله احد و معوذتین را ده بار
و چون فارغ شود صد بار قل هو الله احد بخواند بنا کند
خدای تعالی برای او در بهشت صد هزار هزار شهر از نور و
در هر شهر هزار هزار قصر و در هر قصری هزار هزار خانه و در
هر خانه هزار هزار کرسی و بر هر کرسی هزار هزار فرش و بر هر
فرشی حوری از حور العین نشسته و در هر خانه هزار هزار خوان
و در هر خوان هزار هزار کاسه و در هر کاسه هزار هزار رنگ
طعام و بر اطراف هر خوان هزار هزار غلام و کنیز ایستاده
و بر دوش هر یک از ایشان مندیلی نماز دیگر ده رکعت نماز
درین شب باین طریق که بخواند در هر رکعتی الحمد یک بار و
قل هو الله احد صد بار و سنت است که درین شب این
دعا بخواند اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا اَللّٰهُ یَا
اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ ده بار بگوید پس بگوید اَسْئَلُکَ بِاَسْمَائِکَ
الْکَبِیْرَةِ الْکَثِیْرَةِ یَا اَللّٰهُ وَ اَسْئَلُکَ بِاَسْمَائِکَ

الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ يَا اَللهُ وَ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ
الْعَزِيزَةِ الْمَنِيعَةِ يَا اَللهُ وَ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْكَامِلَةِ التَّامَّةِ يَا
اَللهُ وَ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْمَشْهُورَةِ الْمَشْهُودَةِ لَدَيْكَ يَا
اَللهُ وَ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِي لَا يَنْبَغِي لِشَيْءٍ اَنْ يَتَسَمَّى بِهَا غَيْرُكَ
يَا اَللهُ وَ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَ لَا تُزَالُ
يَا اَللهُ وَ اَسْئَلُكَ بِمَا تَعْلَمُ اَنَّهُ لَكَ رِضًا مِنْ اَسْمَائِكَ
يَا اَللهُ وَ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِي سَجَدَ لَهَا كُلُّ
شَيْءٍ دُونَكَ يَا اَللهُ وَ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِي
لَا يَعْدِلُ لَهَا عِلْمٌ وَ لَا قُدْسٌ وَ لَا شَرَفٌ وَ لَا وَقَارٌ
يَا اَللهُ وَ اَسْئَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِمَا عَاهَدْتَ
اَوْفَى الْعَهْدِ اَنْ تُجِيبَ سَائِلَكَ بِهَا يَا اَللهُ وَ
اَسْئَلُكَ بِالْمَسْئَلَةِ الَّتِي تَقُولُ لِسَائِلِهَا وَ ذَاكِرِهَا
سَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ وَجَبَتْ لَكَ الْاِجَابَةُ يَا اَللهُ
يَا اَللهُ ده بار بگويد وَ اَسْئَلُكَ بِجُمْلَةِ مَا خَلَقْتَ
مِنْ مَسَائِلِكَ الَّتِي لَا يَقْوَى بِحَمْلِهَا شَيْءٌ دُونَكَ
يَا اَللهُ وَ اَسْئَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِاَعْلَاهَا عُلُوًّا
وَ اَرْفَعِهَا رِفْعَةً وَ اَسْنَاهَا ذِكْرًا وَ اَسْطَعِهَا

نوراً و أسرعها نجاحاً و أقربها إجابةً و
أتمها تماماً و أكملها كمالاً و كل مسائلك
عظيمة يا الله و أسئلك بما لا ينبغي أن يسئل
به غيرك من العظمة و القدس و الجلال
و الكبرياء و الشرف و النور و الرحمة
و القدرة و الإشراف و المسئلة و الجود
و العظمة و المدح و العز و الفضل العظيم
و الرواح و المسائل التي بها تعطي من تريد
و بها تبدئ و تعيد يا الله و أسئلك بمسائلك
العالية البينة المحجوبة من كل شيء دونك
يا الله و أسئلك بأسمائك المخصوصة
يا الله و أسئلك بأسمائك الجليلة الكريمة
الحسنة يا جليل يا جميل يا الله يا عظيم
يا عزيز يا الله يا كريم يا فرد يا وتر يا أحد
يا صمد يا الله يا رحمن يا رحيم أسئلك
بمنتهى أسمائك التي محلها في نفسك
يا الله و أسئلك بما سميت به نفسك

maablib.org

مِمَّا لَمْ يُسَمِّكَ بِهِ اَحَدٌ غَيْرُكَ يَا اَللّٰهُ وَ اَسْئَلُكَ
بِمَا لَا يُرىٰ مِنْ اَسْمَائِكَ يَا اَللّٰهُ وَ اَسْئَلُكَ
مِنْ اَسْمَائِكَ بِمَا لَا يَعْلَمُهُ غَيْرُكَ يَا اَللّٰهُ وَ
اَسْئَلُكَ بِمَا نَسَبْتَ اِلَيْهِ نَفْسَكَ مِمَّا تُحِبُّهُ
يَا اَللّٰهُ وَ اَسْئَلُكَ بِجُمْلَةِ مَسَائِلِكَ الْكِبْرِيَاءِ وَ
بِكُلِّ مَسْئَلَةٍ وَجَدْتَهَا حَتّٰى يَنْتَهِيَ اِلَى
الْاِسْمِ الْاَعْظَمِ يَا اَللّٰهُ وَ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ
الْحُسْنٰى كُلِّهَا يَا اَللّٰهُ وَ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ اِسْمٍ
وَجَدْتُهُ حَتّٰى يَنْتَهِيَ اِلَى الْاِسْمِ الْاَعْظَمِ
الْكَبِيْرِ الْاَكْبَرِ الْعَلِيِّ الْاَعْلٰى وَ هُوَ اِسْمُكَ الْكَامِلُ
الَّذِيْ فَضَّلْتَهُ عَلٰى جَمِيْعِ مَا تُسَمِّيْ بِهِ نَفْسَكَ
يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ دہ بار بگوید يَا رَحْمٰنُ يَا رَحْمٰنُ
يَا رَحِيْمُ اَدْعُوْكَ بِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْمَاءِ وَ
تَفْسِيْرِهَا فَاِنَّهُ لَا يَعْلَمُ تَفْسِيْرَهَا اَحَدٌ غَيْرُكَ
يَا اَللّٰهُ وَ اَسْئَلُكَ بِمَا لَا اَعْلَمُ وَ لَوْ عَلِمْتُهُ
سَئَلْتُكَ بِهِ وَ بِكُلِّ اِسْمٍ اسْتَاثَرْتَ بِهِ فِيْ
عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ

عبدك و رسولك و امينك على وحيك و ان تغفر لي جميع ذنوبي و تقضي لي جميع حوائجي و تبلغني اٰمالي و تسهل لي محابي و تيسر لي مرادي و توصلني الى بغيتي سريعا عاجلا و ترزقني رزقا واسعا و تفرج عني همي و غمي و كربي يا ارحم الراحمين و نيز در كتاب مذكور مرويست از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام كسيكه در شب عاشورا نزد قبر امام حسين عليه السلام باشد ملاقات كند حضرت واجب تعالى را بهيئت شهدا يعنى آغشته بخون مانند كسيكه در كربلا شهيد شده باشد و شيخ مفيد رح روايت كرده كسيكه درين شب زيارت آن حضرت ع كند و در كربلا آن شب دا الصبح آورد محشور ميگرداند خداے تعالى اورا آغشته بخون امام حسين عليه السلام و داخل شهدا ميسازد اورا۔ **عمل روز عاشورا** يعنى روز دهم اين ماه چنانكه از حضرت امام محمد باقر عليه السلام منقول است روزيست كه توبه حضرت آدم ع

وحواء و توبه قوم یونس مقبول شد و حضرت ابراهیم ع
وحضرت عیسی ع درین روز متولد شدند و حضرت موسی ع
دران روز بر سحرهٔ فرعون غالب شد و کشتی نوح درآن
روز بر کوه جودی قرار گرفت و آن حضرت امر نمود
که روزه بدارند هر جن و انس که همراه او بودند و دران روز
ظهور حضرت قائم آل محمد ص خواهد بود علامهٔ مجلسی
مینویسند که بهتر آنست که روز نهم و دهم را روزه ندارد زیرا که
بنی امیه این دو روز را برای برکت و شماتت بر قتل آن
حضرت ع روزه میداشتند و احادیث بسیار در فضیلت
این دو روز و روزهٔ آنها بر حضرت رسول ص بسته اند و
از طریق اهلبیت ع احادیث بسیار در مذمت روزهٔ این
دو روز خصوصاً روز عاشورا وارد شده است و ایضاً
بنو امیه لعنهم الله از برای برکت آذوقه سال را در روز
عاشورا در خانه ذخیره میکردند لهذا از حضرت امام رضا ع
منقول است که هر که ترک کند سعی در حوائج خود در روز
عاشورا وبی کاری نزد حق تعالی حوائج دنیا و آخرت
او را بر آورده و هر که روز عاشورا روزهٔ مصیبت و اندوه و

گریه او باشد حق تعالی روز قیامت را روز فرح و سرور
و شادی او گرداند و دیده اش در بهشت بار وشن گردد
و هر که روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای منزل خود
چیزی ذخیره کند خدا آن را بر او مبارک نگرداند و در روز
قیامت با یزید و عبید الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم
اللعنة محشور گردد پس باید که در روز عاشورا آدمی مشغول
کاری از کارهای دنیا نه گردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت
باشد و امر کند اهل خانهٔ خود را که تعزیت آن حضرت
را بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزان اولاد
و اقارب خود میباشند و در ان روز امساک کنند از خوردن
و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند و در آخر روز بعد
از عصر افطار کنند اگرچه بشربت آبی باشد و روزه تمام
ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز روزهٔ واجبی داشته باشد
که بنذر یا شبه آن بر او واجب شده باشد که آن روز را
باید روزه بگیرد و در ان روز آذوقه در خانه ذخیره نه کنند
و نه خندد و مشغول لهو و لعب نه گردد و هزار مرتبه
بر قاتلان آن حضرت علیه السلام لعنت کنند و بگوید

اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَيْنِ وَصاحب دروضة
الاذکار نوشته که افطار به شیرینی یا بخاک امام حسین علیه
السلام باید کرد و در وقت افطار این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّنَا
اَمْسَكْنَا عَنِ الْمَاكُولِ وَالْمَشْرُوبِ حَيْثُ كَانَ
اَهْلُ النُّبُوَّةِ فِي الْحُرُوبِ وَالْكُرُوبِ وَاَمَّا حَيْثُ
حَضَرَ وَقْتُ اِنْتِقَالِهِمْ بِالشَّهَادَةِ اِلَى دَارِ الْبَقَاءِ
وَظَفَرُوا بِمَرَاتِبِ الشُّهَدَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَدَخَلُوا
تَحْتَ بَشَارَاتِ الْاٰيَاتِ بِقَوْلِكَ جَلَّ جَلَالُكَ
وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا
بَلْ اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ بِمَا
اٰتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ فَنَحْنُ لَهُمْ مُوَافِقُونَ فِي
تَنَاوُلِ الطَّعَامِ الْاٰنَ حَيْثُ اَنَّهُمْ يُرْزَقُونَ
فِي دِيَارِ الرِّضْوَانِ مُوَاسَاةً لَهُمْ فِي الْاِمْسَاكِ
وَالْاِطْلَاقِ فَاجْعَلْ ذٰلِكَ سَبَبًا لِعِتْقِ الْاَعْنَاقِ
وَاللِّحَاقِ بِهِمْ فِي دَرَجَاتِ الصَّالِحِينَ بِرَحْمَتِكَ

یا ارحم الراحمین و نیز در کتاب مذکور نوشته که
سنت است که چون روز عاشورا شود بخواند دعای عشرات
که در فصل اوّل از باب سوم از جلد اول مذکور شد
اما فقرات عشرات را باین طریق بخواند که ده بار بگوید
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ و ده بار یَا اَللّٰهُ و ده بار یَا رَحْمٰنُ و ده بار یَا رَحِیْمُ
و ده بار یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ و ده بار یَا لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ و ده بار لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ
و ده بار آمِیْن و ده بار بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
و ده بار صَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَ عَلٰی آلِهٖ وَ
سَلَّمَ و بعد از آن بگوید اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِیْ فِیْ کُلِّ کَرْبٍ
وَ رَجَائِیْ فِیْ کُلِّ شَدِیْدَةٍ وَ اَنْتَ لِیْ فِیْ کُلِّ
اَمْرٍ نَزَلَ بِیْ ثِقَةٌ وَ عُدَّةٌ کَمْ مِنْ کَرْبٍ یَضْعُفُ
فِیْهِ الْفُؤَادُ وَ تَقِلُّ فِیْهِ الْحِیْلَةُ وَ یَخْذُلُ فِیْهِ
الْقَرِیْبُ وَ یَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ وَ اَنْزَلْتُهٗ بِکَ وَ شَکَوْتُهٗ
اِلَیْکَ رَغْبَةً فِیْهِ اِلَیْکَ عَمَّنْ سِوَاکَ فَفَرَّجْتَهٗ
وَ کَشَفْتَهٗ وَ کَفَیْتَهٗ وَ اَنْتَ وَلِیُّ کُلِّ نِعْمَةٍ وَ صَاحِبُ
کُلِّ حَسَنَةٍ وَ مُنْتَهٰی کُلِّ رَغْبَةٍ فَلَکَ الْحَمْدُ

كَثِيرًا وَلَكَ الْمَنُّ فَاضِلًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَسَهِّلْ لِيْ مَحَبَّتِيْ
وَيَسِّرْ لِيْ اِرَادَتِيْ وَبَلِّغْنِيْ اُمْنِيَّتِيْ وَاَوْصِلْنِيْ
اِلٰى بُغْيَتِيْ سَرِيْعًا عَاجِلًا وَاقْضِ عَنِّيْ دَيْنِيْ يَا
اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ مروسیت از حضرت امام جعفر
صادق ع کسیکه در روز عاشورا هزار بار قل هو الله احد
بخواند نظر رحمت می اندازد خدای تعالی بسوی او و هر که
را حق تعالی نظر رحمت بسوی او کند عذاب نخواهد کرد
علامه مجلسی رح نوشته که باید احیا کردن در شب عاشورا
بگریه و اندوه و حزن برای تاسی بحضرت امام حسین علیه السلام
و اصحاب او که دران شب بصحرای کربلا درمیان سی هزار
نفر از کافران بجیا تا صباح احیا فرمودند و عبادت و تهیه
سعادت شهادت می فرمودند و نیز علامه رح مذکور نوشته
که اگر خواهی که ثواب شهیدان کربلا داشته باشی هر وقت
که مصیبت آنحضرت ع را بیاد آوری بگو یَا لَیْتَنِیْ
كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا یعنی ای
کاش که می بودم با ایشان پس بدرستیکه رستگاری مدیافتم

رستگاری بزرگ و اگر خواهی که در درجات عالیهٔ بهشت
با ما باشی از برای اندوه ما اندوهناک و از برای
شادی ما شاد باش حاجی محمد بن محمد تبریزی
در روضة الاذکار نوشته که عبد الله بن سنان از حضرت امام
جعفر صادق ع روایت کرده است که گفت داخل شدم
روز عاشورا بخدمت آنحضرت ع او را شکسته رنگ
و محزون یافتم و اشک از چشم آن حضرت مانند مروارید
غلطان سیلان میکرد گفتم یابن رسول الله سبب گریه
چیست که گریاند خدای تعالی چشم ترا گفت آیا
نمی دانی که این روزیست که حضرت امام حسین علیه السلام
شربت شهادت چشید و رسید باهلبیت پیغمبر
آنچه رسید گفتم بلی اما میخواهم کسب علم و استفادهٔ عمل
از خدمتت نمایم فرمود ع بپرس آنچه می خواهی گفتم یا مولا
چه می فرمائی در روزهٔ این روز تا آخر حدیث که قبل
ازین حدیثی بهمین مضمون مذکور شد و فرمود یا عبد الله
بن سنان بهترین عمل درین روز آنست که جامهٔ پاکیزه
بپوشی و بندهای آنرا بگشائی مانند اهل مصیبت و دستهارا

تا آرنج و پاہا را تا زانو برہنہ کنی بعد از ان بیرون روی
بصحرا یا بمکانی کہ نہ بیند ترا یا بخانہ خلوتی و چون
آفتاب بلند شود چہار رکعت نماز بگذاری بدو سلام
و نیکو بجا اوری رکوع و سجود آنرا و بخوان بعد از الحمد
در رکعت اول قل یا ایہا الکافرون و در رکعت
قل ہو اللہ احد و در رکعت سویم سورہ احزاب و در
رکعت چہارم اذا جاءک المنافقون و اگر این سورہا
ندانی ہر سورہ کہ دانی بخوان آنگہ روی بجانب قبر
منور حضرت امام حسین علیہ السلام بکن و مقتل آنحضرت
و اہلبیت آنرا در نظر آر و سلام و صلوات بر ایشان
بفرست و ہزار بار لعن بر قاتلان ایشان بکن چہ بہر
لعنتی نوشتہ می شود برای تو ہزار حسنہ و محو میشود از تو
ہزار سیئہ و بلند میشود برای تو در بہشت ہزار درجہ بعد
از ان جائی کہ ہستی تا سی ذراع و اگر ممکن نباشد چہار دہ
ذراع برو و بیا آن موضعی کہ نماز کردی و این را ہفت
مرتبہ بکن و در ہر رفتن و آمدن ہفت بار بگو انا للہ
و انا الیہ راجعون رضا بقضائہ و تسلیما

لا مُنْذِرَهُ و باید که در همه حال با حزن و اندوه باشی بعد از آن
در موضعی که نماز کرده بایست و هفتاد مرتبه بگو اَللّٰهُمَّ عَذِّبِ
الْفَجَرَةَ الَّذِیْنَ شَاقُّوْا رَسُوْلَكَ وَ حَارَبُوْا اَوْلِیَائَكَ
وَ عَبَدُوْا غَیْرَكَ وَ اسْتَحَلُّوْا مَحَارِمَكَ وَ الْعَنِ الْقَادَةَ
وَ الْاَتْبَاعَ وَ مَنْ كَانَ مِنْهُمْ وَ اَوْضَعَ مَعَهُمْ اَوْ رَضِیَ
بِفِعْلِهِمْ لَعْنًا كَثِیْرًا بعد از آن بگو اَللّٰهُمَّ وَ عَجِّلْ فَرَجَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ عَلَیْهِمْ وَ
اسْتَنْقِذْهُمْ مِنْ اَیْدِی الْمُنَافِقِیْنَ وَ الْمُضِلِّیْنَ
وَ الْكَفَرَةِ الْجَاحِدِیْنَ وَ افْتَحْ لَهُمْ فَتْحًا یَسِیْرًا
وَ اَتِحْ لَهُمْ رَوْحًا وَ فَرَجًا قَرِیْبًا وَ اجْعَلْ لَهُمْ
مِنْ لَدُنْكَ عَلٰی عَدُوِّكَ وَ عَدُوِّهِمْ سُلْطَانًا
نَصِیْرًا بعد از آن دستهای خود را بردار و قنوت کن این
دعا را و ایما کن بسوی اعدای آل محمد اَللّٰهُمَّ اِنَّ كَثِیْرًا
مِنَ الْاُمَّةِ نَاصَبَتِ الْمُسْتَحْفِظِیْنَ مِنَ الْاَئِمَّةِ
وَ كَفَرَتْ بِالْكَلِمَةِ وَ عَكَفَتْ عَلَی الْقَادَةِ الظَّلَمَةِ
وَ هَجَرَتِ الْكِتَابَ وَ السُّنَّةَ وَ عَدَلَتْ عَنِ الْحَبْلَیْنِ
اللَّذَیْنِ اَمَرْتَ بِطَاعَتِهِمَا وَ التَّمَسُّكِ بِهِمَا

فَاَمَاتَتِ الْحَقَّ وَجَارَتْ عَنِ الْقَصْدِ وَمَالَأَتِ
الْاَحْزَابَ وَحَرَّفَتِ الْكِتَابَ وَكَفَرَتْ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهَا
وَتَمَسَّكَتْ بِالْبَاطِلِ لَمَّا اعْتَرَضَهَا وَضَيَّعَتْ
حَقَّكَ وَاَضَلَّتْ خَلْقَكَ وَقَتَلَتْ اَوْلَادَ
نَبِيِّكَ وَخِيَرَةَ عِبَادِكَ وَحَمَلَةَ عِلْمِكَ
وَوَرَثَةَ حِكْمَتِكَ وَوَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ فَزَلْزِلْ
اَقْدَامَ اَعْدَائِكَ وَاَعْدَاءِ رَسُوْلِكَ
وَاَهْلِ بَيْتِ رَسُوْلِكَ اَللّٰهُمَّ وَاَخْرِبْ دِيَارَهُمْ
وَافْلُلْ سِلَاحَهُمْ وَخَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ
وَفُتَّ فِيْ اَعْضَادِهِمْ وَاَوْهِنْ كَيْدَهُمْ وَاضْرِبْهُمْ
شکست بنیاد از در بازوی ایشان ۱۲
بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ وَارْمِهِمْ بِحَجَرِكَ الدَّامِغِ وَطُمَّهُمْ
بِالْبَلَاءِ طَمًّا وَقُمَّهُمْ بِالْعَذَابِ قَمًّا وَعَذِّبْهُمْ
عَذَابًا نُكْرًا وَخُذْهُمْ بِالسِّنِيْنَ وَالْمَثُلَاتِ
الَّتِيْ اَهْلَكْتَ بِهَا اَعْدَاءَكَ اِنَّكَ ذُوْ نِقْمَةٍ
مِنَ الْمُجْرِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنَّ سُنَّتَكَ ضَائِعَةٌ
وَاَحْكَامَكَ مُعَطَّلَةٌ وَعِتْرَةَ نَبِيِّكَ فِي الْاَرْضِ
هَائِمَةٌ اَللّٰهُمَّ فَاَعِنِ الْحَقَّ وَاَهْلَهُ وَاقْمَعِ

الباطل واهله ومنّ علینا بالنجاة واهدنا
كذا فى زاد المعاد
الى الایمان وعجّل فرجنا وانظمه بفرج
اولیائك واجعلهم لنا ردءا واجعلنا لهم
وفدا اللّهمّ واهلك من جعل یوم قتل
ابن نبیّك وخیرتك عیدا واستهلّ به
فرحا ومرحا وخذ آخرهم كما اخذت
اوّلهم وضاعف اللّهمّ العذاب والتنكیل
علی ظالمی اهل بیت نبیّك واهلك
اشیاعهم وقادتهم وابر حماتهم وجماعتهم
اللّهمّ وضاعف صلواتك ورحمتك و
بركاتك علی عترة نبیّك عترة الضائعة
الخائفة المستذلّة بقیّة الشجرة الطیّبة
الزاكیة المباركة واعل اللّهمّ كلمتهم
وافلج حجّتهم واكشف البلاء واللاواء و
حنادس الاباطیل والغمّ عنهم وثبّت
قلوب شیعتهم وحزبك علی طاعتهم و
نصرتهم وموالاتهم واعنهم وامنحهم

الصبر على الأذى فيك واجعل لهم أياماً
مشهودة وأوقاتاً محمودة مسعودة توشك
فيها فرجهم وتوجب فيها تمكينهم ونصرهم
كما ضمنت لأوليائك في كتابك
المنزل فإنك قلت وقولك الحق وعد
الله الذين آمنوا منكم وعملوا
الصالحات ليستخلفنهم في الأرض
كما استخلف الذين من قبلهم وليمكنن
لهم دينهم الذي ارتضى لهم وليبدلنهم
من بعد خوفهم أمناً يعبدونني لا يشركون
بي شيئاً اللهم فاكشف غمتهم بامن
لا يملك كشف الضر إلا هو يا أحد يا حي
يا قيوم وأنا يا إلهي عبدك الخائف
منك والراجع إليك السائل لك المقبل
عليك اللاجئ إلى فنائك العالم بأنه
لا ملجأ منك إلا إليك اللهم فتقبل دعائي
واسمع يا إلهي علانيتي ونجواي واجعلني

مِمَّنْ رَضِيتَ عَمَلَهُ وَقَبِلْتَ نُسُكَهُ وَنَجَّيْتَهُ
بِرَحْمَتِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ
اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ اَوَّلًا وَاٰخِرًا عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ
مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ اَكْمَلَ وَاَفْضَلَ مَا
صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلٰى اَنْبِيَائِكَ
وَرُسُلِكَ وَمَلٰئِكَتِكَ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ
بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَ
بَيْنَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
وَاجْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ شِيعَةِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَذُرِّيَّتِهِمُ
الطَّاهِرَةِ الْمُنْتَجَبَةِ وَهَبْ لِيَ التَّمَسُّكَ وَ
الرِّضَا بِسَبِيلِهِمْ وَالْاَخْذَ بِطَرِيقِهِمْ اِنَّكَ
جَوَادٌ كَرِيمٌ بعد از ان روی خود را بر زمین بمال
و بگو یَا مَنْ يَحْكُمُ مَا يَشَاءُ وَيَفْعَلُ مَا يُرِيدُ
اَنْتَ حَكَمْتَ فِي اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ مَا حَكَمْتَ
فَلَكَ الْحَمْدُ مَحْمُودًا مَشْكُورًا فَعَجِّلْ يَا مَوْلَايَ فَرَجَهُمْ وَ

فَرِّجْنا بِهِمْ فَاِنَّكَ ضَمِنْتَ اِعْزازَهُمْ بَعْدَ الذِّلَّةِ
وَتَكْثِيرَهُمْ بَعْدَ الْقِلَّةِ وَاِظْهارَهُمْ بَعْدَ الْخُمُولِ
يا اَصْدَقَ الصّادِقِينَ وَيا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ
فَاَسْئَلُكَ يا اِلٰهِي وَسَيِّدِي مُتَضَرِّعاً اِلَيْكَ
بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ بَسْطَ اَمَلِي وَالتَّجاوُزَ عَنِّي
وَقَبُولَ قَلِيلِ عَمَلِي وَكَثِيرِهِ وَالزِّيادَةَ فِي اَيّامِي
وَتَبْلِيغِي ذٰلِكَ الْمَشْهَدَ وَاَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ
يُدْعى فَيُجِيبُ اِلىٰ طاعَتِهِمْ وَمُوالاتِهِمْ وَنَصْرِهِمْ
وَتُرِيَنِي ذٰلِكَ قَرِيباً سَرِيعاً فِي عافِيَةٍ اِنَّكَ عَلىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وبعد ازان سر بسوی آسمان کن وبگو
اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لا يَرْجُونَ
اَيّامَكَ فَاَعِذْنِي يا اِلٰهِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذٰلِكَ
بعد ازان حضرت فرمود که این عمل افضل است از چندین
حج وچندین عمره وعطا می فرماید خدای تعالی کسی را
که درین روز این عمل بجا آورد ده چیز از جملهٔ آنها که نگاه میدارد
او را از هر بدی وایمن می کند او را از هر مکروهی وفقری و
مسلط نمی سازد براو دشمن او را ونامردان وحفظ می فرماید دراو

و اولاد او را تا چهار پشت از جنون و جذام و برص و اذیت
شیطان را و نه اولیاے شیطان را برا و و تا چهار پشت او
و ابن سنان می گوید که بر آمدم از خدمت آن حضرت
علیه السلام و می گفتم اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ مَنَّ عَلَیَّ
بِمَعْرِفَتِکُمْ وَ حُبِّکُمْ وَ اَسْئَلُهُ الْمَؤُنَةَ
عَلَی الْمُفْتَرَضِ عَلَیَّ مِنْ طَاعَتِکُمْ بِمَنِّهٖ وَ
رَحْمَتِهٖ علامه مجلسی رح نوشته که هر که در شب و روز
عاشورا زیارت کند آنحضرت را چنان باشد که در پیش روے
آنحضرت ع شهید شده باشد و گفتند صحیح از آنحضرت ع منقول است که
هر که حضرت امام حسین ع را در روز عاشورا زیارت کند بهشت
او را واجب گردد اما زیارت مشهور شیخ طوسی رح و ابن قولویه رح
و غیر ایشان رحمهم الله روایت کرده اند از سیف بن عمیره و صالح
بن عقبه و هر دو از محمد ابن اسمٰعیل و علقمه بن محمد حضرمی و هر دو از
مالک جهنی که حضرت امام محمد باقر ع فرمود که هر که زیارت کند حضرت
امام حسین صلوات الله علیه را در روز دهم محرم تا اینکه گریان
شود نزد قبر شریف آنحضرت ع ملاقات کند خداے عزوجل را
در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد

که هر یک را با رسول خدا ص و ائمه طاهرین گرده باشد مالک گفت
فدای تو شوم چه ثواب است برای کسی که در شهرهای
دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر اقدس آنحضرت
فرمود که چون روز عاشورا در آید بیرون رود بسوی صحرا یا بالا
رود بر بام بلندتر در خانهٔ خود و اشاره کند بسوی قبر اطهر آنحضرت
علیه السلام بسلام و جهد کند در نفرین کردن بر قاتلان آنحضرت
و بعد از ان دو رکعت نماز بگذارد و بکند این کار را در اول روز پیش
از پسین پس ندبه و نوحه و گریه کند بر حضرت امام حسین ع و امر کند هر که را در خانهٔ
اوست و از و تقیه نکند بگریه کردن بر آنحضرت و در خانهٔ خود مصیبتی
بر پا دارد و باظهار جزع بآنحضرت ع و ملاقات کنند بعضی از ایشان
بعض را در خانهای خود بگریه کردن و تعزیت گویند بعضی از
ایشان بعض را بمصیبت آن حضرت علیه السلام پس من
ضامنم بر خدا که هرگاه این کارها را بکند حق تعالی جمیع آن
ثوابها بایشان عطا فرماید مالک عرض کرد تو ضامنی و کفیلی
از برای ایشان باین ثواب فرمود ع بلی پرسید که چگونه
یکدیگر را تعزیه گویند فرمود ع که می گویند عَظَّمَ اللهُ اُجُورَنَا
بِمُصَابِنَا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَجَعَلَنَا وَ

اِیّاکُمْ مِنَ الطّالِبِینَ بِثارِهِ مَعَ وَلِیِّهِ الْاِمامِ
الْمَهْدِیِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ
واگر توانی از برای هیچ کاری از خانه بیرون مرو که آن روز
نحسی است که حاجت هیچ مومنی در آن روز برآورده نمی شود واگر
برآورده شود از برای او مبارک نیست و در آن خیری و رشدی
نخواهد دید و ذخیره مکن از برای منزل خود چیزی که هر که درین
روز از برای منزل خود چیزی ذخیره کند برای او مبارک نیست برای اهلش که جهت
ایشان ذخیره کرده است نیز مبارک نخواهد بود پس کسی که چنین
کند از برای او نوشته شود ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار
جهاد که همه را با رسول خدا کرده باشد و از برای او خواهد
بود ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و صدیقی و شهیدی
که مرده باشد یا کشته باشد از وقتیکه خدا دنیا را خلق کرده است
تا روز قیامت **علقمه بن محمد** گفت من گفتم بحضرت
امام محمد باقرؑ که تعلیم نما بمن دعائی که بخوانم درین روز هرگاه
که خواهم آنحضرت را زیارت کنم از نزدیک و دعائی که هرگاه
خواهم در شهرهای دور که اشاره کنم و آن حضرت را زیارت
کنم فرمود که ای علقمه هرگاه بکنی آن دو رکعت را بعد از آن

که اشاره کرده باشی بجانب آنحضرت بسلام و گفته باشی بعد از
اشاره و نماز آن قول را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی بود
بدعائیکه ملائکه می خوانند در وقتیکه زیارت آنحضرت ع می کنند
و می نویسد خدا برای تو بآن زیارت هزار هزار حسنه و محو می کند
از تو هزار هزار گناه و بلند می کند از برای تو در بهشت هزار هزار
درجه و خواهی بود از آنها که شهید شده باشند با حسین ابن علی ع
علیهما السلام تا آنکه شریک شوی با ایشان در درجات ایشان
و نشناسند ترا مگر آنها که با آنحضرت ع شهید شده باشند و نوشته
شود برای تو ثواب هر پیغمبرے و رسولے و ثواب زیارت
هر که آنحضرت ع را زیارت کرده است از روزیکه شهید
شده است پس میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُوْلِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا
بْنَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ ابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّیْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَیْكَ یَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَیِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا ثَارَ اللهِ وَ ابْنَ ثَارِهٖ
وَ الْوِتْرَ الْمَوْتُوْرَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِیْ
حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَیْكُمْ مِنِّیْ جَمِیْعًا سَلَامُ اللهِ

اَبَدًا مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَا اَبَا
عَبْدِ اللّٰهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ
الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلٰى جَمِيعِ اَهْلِ الْاِسْلَامِ
وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمٰوَاتِ
عَلٰى جَمِيعِ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً
اَسَّسَتْ اَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ
اَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً دَفَعَتْكُمْ
عَنْ مَقَامِكُمْ وَاَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمُ
الَّتِي رَتَّبَكُمُ اللّٰهُ فِيهَا وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ
وَلَعَنَ اللّٰهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمْكِينِ مِنْ
قِتَالِكُمْ بَرِئْتُ اِلَى اللّٰهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَمِنْ اَشْيَاعِهِمْ
وَاَتْبَاعِهِمْ وَاَوْلِيَائِهِمْ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اِنِّي سِلْمٌ
لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَلَعَنَ اللّٰهُ اٰلَ زِيَادٍ وَاٰلَ
مَرْوَانَ وَلَعَنَ اللّٰهُ بَنِي اُمَيَّةَ قَاطِبَةً وَلَعَنَ
اللّٰهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللّٰهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ
وَلَعَنَ اللّٰهُ شِمْرًا وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَ

اَجْمَعَتْ وَتَنَقَّبَتْ وَتَهَيَّئَتْ لِقِتَالِكَ بِاَبِي اَنْتَ
وَاُمِّي لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ فَاَسْئَلُ اللّٰهَ الَّذِي
اَكْرَمَ مَقَامَكَ وَاَكْرَمَنِي بِكَ اَنْ يَرْزُقَنِي
طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ اِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي
عِنْدَكَ وَجِيْهًا بِالْحُسَيْنِ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اِنِّي اَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ وَاِلٰى
رَسُوْلِهٖ وَاِلٰى اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاِلٰى فَاطِمَةَ
وَاِلَى الْحَسَنِ وَاِلَيْكَ بِمُوَالَاتِكَ وَبِالْبَرَائَةِ
مِمَّنْ قَاتَلَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ وَبِالْبَرَاءَةِ
مِمَّنْ اَسَّسَ اَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ
وَاَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ وَاِلٰى رَسُوْلِهٖ مِمَّنْ اَسَّسَ
اَسَاسَ ذٰلِكَ وَبَنٰى عَلَيْهِ بُنْيَانَهٗ وَجَرٰى
فِي ظُلْمِهٖ وَجَوْرِهٖ عَلَيْكُمْ وَعَلٰى اَشْيَاعِكُمْ بَرِئْتُ
اِلَى اللّٰهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ
ثُمَّ اِلَيْكُمْ بِمُوَالَاتِكُمْ وَمُوَالَاةِ وَلِيِّكُمْ وَبِالْبَرَاءَةِ
مِنْ اَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِيْنَ لَكُمُ الْحَرْبَ وَبِالْبَرَاءَةِ

مِنْ

مِنْ اَشْيَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ وَاَوْلِيَاءِهِمْ يَا اَبَا عَبْدِ
اللّٰهِ اِنِّیْ سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ
حَارَبَكُمْ وَوَلِیٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ
عَادَاكُمْ فَاَسْئَلُ اللّٰهَ الَّذِیْ اَكْرَمَنِیْ
بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ اَوْلِيَاءِكُمْ وَرَزَقَنِیْ
الْبَرَاءَةَ مِنْ اَعْدَاءِكُمْ اَنْ يَجْعَلَنِیْ مَعَكُمْ
فِی الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَنْ يُثَبِّتَ لِیْ قَدَمَ
صِدْقٍ عِنْدَكُمْ فِی الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
وَاَسْئَلُ اللّٰهَ اَنْ يُبَلِّغَنِیَ الْمَقَامَ الْمَحْمُوْدَ
الَّذِیْ لَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَنْ يَرْزُقَنِیْ طَلَبَ
ثَارِیْ مَعَ اِمَامٍ مَهْدِیٍّ ظَاهِرٍ نَاطِقٍ مِنْكُمْ
وَاَسْئَلُ اللّٰهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذِیْ لَكُمْ
عِنْدَهٗ اَنْ يُعْطِيَنِیْ بِمُصَابِیْ بِكُمْ اَفْضَلَ
مَا يُعْطِیْ مُصَابًا بِمُصِيْبَتِهٖ يَا لَهَا مُصِيْبَةً
مَا اَعْظَمَهَا وَاَعْظَمَ رَزِيَّتَهَا فِی الْاِسْلَامِ وَفِیْ
جَمِيْعِ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنِیْ فِیْ مَقَامِیْ هٰذَا مِمَّنْ تَنَالُهٗ مِنْكَ

صلوات و رحمة و مغفرة اللّٰهم اجعل
محیا محمد و مماتی ممات محمد و آل محمد
اللّٰهم ان هذا یوم تبرکت به بنو امیة و
ابن آکلة الاکباد اللعین ابن اللعین علی لسانک و لسان
نبیک صلی اللّٰه علیه و آله فی کل موطن و
موقف وقف فیه نبیک صلواتک علیه و
آله اللّٰهم العن ابا سفیان و معاویة بن ابی
سفیان و یزید بن معاویة علیهم منک
اللعنة ابد الابدین و هذا یوم فرحت به
آل زیاد و آل مروان بقتلهم الحسین
صلوات اللّٰه علیه اللّٰهم فضاعف علیهم
اللعن منک و العذاب الالیم اللّٰهم
انی اتقرب الیک فی هذا الیوم و فی
موقفی هذا و ایام حیوتی بالبراءة
منهم و اللعنة علیهم و بالموالاة لنبیک
و آل نبیک علیهم السلام پس صد مرتبه بگوید
اللّٰهم العن اول ظالم ظلم حق محمد و

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلٰى ذٰلِكَ اَللّٰهُمَّ
الْعَنِ الْعِصَابَةَ الَّتِيْ جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ ع
وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ وَتَابَعَتْ عَلٰى
قَتْلِهِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيْعًا
وصد مرتبه بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِيْ حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَاَنَاخَتْ
بِرَحْلِكَ عَلَيْكَ مِنِّيْ سَلَامُ اللّٰهِ
اَبَدًا مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا
جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنِّيْ لِزِيَارَتِكَ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلٰى عَلِيِّ بْنِ
الْحُسَيْنِ وَعَلٰى اَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلٰى اَصْحَابِ
الْحُسَيْنِ پس بگوید اَللّٰهُمَّ خُصَّ اَنْتَ اَوَّلَ ظَالِمٍ
بِاللَّعْنِ مِنِّيْ وَابْدَءْ بِهِ اَوَّلًا ثُمَّ الثَّانِيَ ثُمَّ
الثَّالِثَ ثُمَّ الرَّابِعَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ يَزِيْدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ
خَامِسًا وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللّٰهِ بْنَ زِيَادٍ وَابْنَ
مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشِمْرًا وَاٰلَ اَبِيْ سُفْيَانَ
وَاٰلَ زِيَادٍ وَاٰلَ مَرْوَانَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ پس

بسجده برود و بگوید اللّهم لک الحمد حمد الشاکرین
لک علی مصابهم الحمد للّه علی عظیم
رزیتی اللّهم ارزقنی شفاعة الحسین علیه
السلام یوم الورود و ثبّت لی قدم صدق
عندک مع الحسین و اصحاب الذین بذلوا مهجهم دون
الحسین ع و هرگاه بعد از دو رکعت نماز زیارت بخواند خوبست چنانچه
صاحب منهاج نقل کرده است اللّهم انّی لک صلّیت و لک رکعت و
لک سجدت وحدک لا شریک لک لانّه لا تجوز الصّلوة و الرّکوع و السّجود
الّا لک لانّک انت اللّه لا اله الّا انت اللّهم
صلّ علی محمّد و آل محمّد و ابلغهم افضل
السّلام و التّحیّة و اردد علیّ منهم السّلام
اللّهم و هاتان الرّکعتان هدیة منّی الی
سیّدی و مولای الحسین ابن علیّ علیهما السّلام
اللّهم صلّ علی محمّد و اله و تقبّلهما منّی و
اجزنی علیهما افضل املی و رجائی فیک
و فی ولیّک یا ولیّ المؤمنین علقمه گفت
حضرت امام محمد باقر ع فرمود که اگر توانی هر روز آن حضرت را

باین کیفیت زیارت کنی که جمیع این ثوابها از برای تو خواهد بود و روایت
کرد محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت من با صفوان
جمال و جماعتے از اصحاب خود رفتیم بسوے نجف اشرف
بعد از ان که حضرت صادق ع بیرون رفته بودند از حره[ل] مدینه
مشرفه پیش از ما پس چون از زیارت حضرت امیر المومنین ع
فارغ شدیم صفوان روئے خود را گردانید بسوئے قبر
اشرف حضرت امام حسین ع و گفت زیارت کنید جناب
امام حسین ع را ازین مکان از بالاے سر مقدس امیر المومنین
که حضرت امام جعفر صادق ع چنین فرمود وقتیکه من در خدمت با برکت
آن حضرت ع باین مکان اقدس آمده بودم پس خواند صفوان
آن زیارت را که علقمه از حضرت امام محمد باقر ع برای روز
عاشورا روایت کرده است پس دو رکعت نماز کرد نزد سر اقدس
حضرت امیر المومنین ع و وداع کرد بعد از نماز حضرت امیر المومنین
علیه السلام را و رو بجانب قبر منور امام حسین ع کرد و آنحضرت را نیز
وداع کرد و از جمله دعاها که بعد از دو رکعت خواند این دعا بود
یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّیْنَ
یَا کَاشِفَ کَرْبِ الْمَکْرُوبِیْنَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیْثِیْنَ

[ل] حره بالفتح و تشدید را زمین سنگلاخ سوخته ۱۲ منه دام اقباله العالی

يا صريخ المستصرخين ويا من هو اقرب الي
من حبل الوريد ويا من يحول بين المرء و
قلبه ويا من هو بالمنظر الاعلى وبالافق
المبين ويا من هو الرحمن الرحيم على
العرش استوى ويا من يعلم خائنة الاعين
وما تخفى الصدور ويا من لا يخفى عليه خافية
ويا من لا تشتبه عليه الاصوات ويا من لا تغلطه
الحاجات ويا من لا يبرمه الحاح الملحين يا
مدرك كل فوت ويا جامع كل شمل ويا بارئ
النفوس بعد الموت يا من هو كل يوم في شأن
يا قاضي الحاجات يا منفس الكربات يا معطي
السؤلات يا ولي الرغبات يا كافي المهمات
يا من يكفي من كل شيء ولا يكفي منه
شيء في السموات والارض اسئلك بحق
محمد وعلي وبحق فاطمة بنت نبيك
وبحق الحسن والحسين فاني بهم اتوجه
اليك في مقامي هذا وبهم اتوسل وبهم اتشفع اليك

و بحقهم اسئلك و اقسم و اعزم عليك و
بالشان الذي لهم عندك و بالقدر الذي
لهم عندك و بالذي فضلتهم على العالمين
و باسمك الذي جعلته عندهم و به
خصصتهم دون العالمين و به ابنتهم
و ابنت فضلهم من فضل العالمين حتى
فاق فضلهم فضل العالمين ان تصلي
على محمد و آل محمد و ان تكشف عني
غمي و همي و كربي و تكفيني المهم
من اموري و تقضي عني ديني و تجيرني من الفقر و
تجيرني من الفاقة و تغنيني عن المسئلة الى المخلوقين
و تكفيني هم من اخاف همه و عسر من
اخاف عسره و حزونة من اخاف حزونته
و شر من اخاف شره و مكر من اخاف مكره
و بغي من اخاف بغيه و جور من اخاف
جوره و سلطان من اخاف سلطانه و كيد
من اخاف كيده و مقدرة من اخاف

بِبَلاءٍ مُقْدِرٍ ثُمَّ عَلَيَّ وَتَرُدُّ عَنِّي كَيْدَ الْكَيْدَةِ
وَمَكْرَ الْمَكَرَةِ اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرَادَنِي بِسُوْءٍ فَاَرِدْهُ
وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَاصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ
وَمَكْرَهُ وَبَاْسَهُ وَاَمَانِيَّهُ وَامْنَعْهُ عَنِّي
كَيْفَ شِئْتَ وَاَنّٰى شِئْتَ اَللّٰهُمَّ اشْغَلْهُ عَنِّي
بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ وَبِبَلَاءٍ لَا تَسْتُرُهُ وَبِفَاقَةٍ لَا تَسُدُّهَا
وَبِسُقْمٍ لَا تُعَافِيهِ وَذُلٍّ لَا تُعِزُّهُ وَبِمَسْكَنَةٍ
لَا تَجْبُرُهَا اَللّٰهُمَّ اضْرِبْ بِالذُّلِّ نَصْبَ عَيْنَيْهِ
وَاَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنْزِلِهِ وَالْعِلَّةَ وَ
السُّقْمَ فِي بَدَنِهِ حَتّٰى تَشْغَلَهُ عَنِّي بِشُغْلٍ
شَاغِلٍ لَا فَرَاغَ لَهُ وَاَنْسِهِ ذِكْرِي كَمَا اَنْسَيْتَهُ
ذِكْرَكَ وَخُذْ عَنِّي بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَلِسَانِهِ وَ
يَدِهِ وَرِجْلِهِ وَقَلْبِهِ وَجَمِيعِ جَوَارِحِهِ وَ
اَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذٰلِكَ السُّقْمَ وَلَا تَشْفِهِ
حَتّٰى تَجْعَلَ ذٰلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا بِهِ عَنِّي
وَعَنْ ذِكْرِي وَاكْفِنِي يَا كَافِيَ مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ فَاِنَّكَ الْكَافِي
لَا كَافِيَ سِوَاكَ وَمُفَرِّجٌ لَا مُفَرِّجَ سِوَاكَ وَمُغِيثٌ

لا مُغيثَ سِواكَ وجارَهُ لا جارَ سِواكَ خابَ
مَنْ كانَ رَجاؤُهُ سِواكَ ومُغيثُهُ سِواكَ و
مَفزَعُهُ الى سِواكَ ومَهرَبُهُ ومَلجاؤُهُ الى
غيرِكَ ومَنجاهُ مِن مَخلوقٍ غيرِكَ فانتَ ثِقتي
ورَجائي ومَفزَعي ومَهرَبي ومَلجائي و
مَنجايَ فَبِكَ استفتِحُ وبِكَ استَنجِحُ وبِمحمَّدٍ
وآلِ مُحمَّدٍ اتوجَّهُ اليكَ واتوسَّلُ واتشفَّعُ
فاسئلُكَ يا اللهُ يا اللهُ يا اللهُ فلكَ الحمدُ
ولكَ الشُّكرُ واليكَ المُشتكى وانتَ
المُستعانُ فاسئلُكَ يا اللهُ بحقِّ مُحمَّدٍ
وآلِ مُحمَّدٍ ان تُصلِّيَ على مُحمَّدٍ وآلِ
مُحمَّدٍ وان تكشِفَ عنِّي غمِّي وهمِّي و
كربي في مقامي هذا كما كشفتَ عن
نبيِّكَ همَّهُ وغمَّهُ وكربَهُ وكفيتَهُ
هَولَ عدُوِّهِ فاكشِفْ عنِّي كما كشفتَ
عنهُ وفرِّجْ عنِّي كما فرَّجتَ عنهُ و
اكفِني كما كفيتَهُ واصرِفْ عنِّي هَولَ ما

أَخَافُ هَوْلَهُ وَ مَؤُنَتَهُ مَا أَخَافُ مَؤُنَتَهُ
وَ هَمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ بِلَا مَؤُنَةٍ عَلَى نَفْسِي
مِنْ ذَلِكَ وَ اصْرِفْنِي بِقَضَاءِ حَوَائِجِي وَ
كِفَايَةِ مَا أَهَمَّنِي هَمُّهُ مِنْ أَمْرِ آخِرَتِي وَ
دُنْيَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ
عَلَيْكُمَا مِنِّي سَلَامُ اللهِ أَبَداً مَا بَقِيَ
اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ لَا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ
مِنْ زِيَارَتِكُمَا وَ لَا فَرَّقَ اللهُ بَيْنِي وَ
بَيْنَكُمَا اَللّٰهُمَّ أَحْيِنِي حَيٰوةَ مُحَمَّدٍ
وَ ذُرِّيَّتِهِ وَ أَمِتْنِي مَمَاتَهُمْ وَ تَوَفَّنِي عَلَى
مِلَّتِهِمْ وَ احْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ وَ لَا تُفَرِّقْ
بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَداً فِي الدُّنْيَا
وَ الْآخِرَةِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ
أَتَيْتُكُمَا زَائِراً و اگر از دور زیارت کند
تَوَجَّهْتُ إِلَى ضَرِيحِكُمَا زَائِراً بگوید و
مُتَوَسِّلاً إِلَى اللهِ رَبِّي وَ رَبِّكُمَا وَ مُتَوَجِّهاً إِلَيْهِ بِكُمَا وَ مُسْتَشْفِعاً
بِكُمَا إِلَى اللهِ فِي حَاجَتِي هٰذِهِ فَاشْفَعَا لِي

فَاِنَّ لَكُمَا عِنْدَ اللهِ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ وَالْجَاهَ
الْوَجِيهَ وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَالْوَسِيلَةَ اِنِّي
اَنْقَلِبُ عَنْكُمَا مُنْتَظِرًا لِتَنَجُّزِ الْحَاجَةِ
وَقَضَائِهَا وَنَجَاحِهَا مِنَ اللهِ بِشَفَاعَتِكُمَا
لِي اِلَى اللهِ فِي ذٰلِكَ فَلَا اَخِيبُ وَلَا يَكُونُ
مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا خَائِبًا خَاسِرًا بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبِي
مُنْقَلَبًا رَاجِحًا مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا لِي بِقَضَاءِ
جَمِيعِ حَوَائِجِي وَتَشَفَّعَا لِي اِلَى اللهِ اَنْقَلِبُ عَلٰى
مَا شَاءَ اللهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ مُفَوِّضًا
اَمْرِي اِلَى اللهِ مُلْجِئًا ظَهْرِي اِلَى اللهِ وَمُتَوَكِّلًا
عَلَى اللهِ وَاَقُولُ حَسْبِيَ اللهُ وَكَفٰى سَمِعَ اللهُ
لِمَنْ دَعَا لَيْسَ لِي وَرَاءَ اللهِ وَوَرَاءَكُمْ
يَا سَادَتِي مُنْتَهًى مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ وَمَا لَمْ
يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ اَسْتَوْدِعُكُمَا
اللهَ وَلَا جَعَلَهُ اللهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي اِلَيْكُمَا
اِنْصَرَفْتُ يَا سَيِّدِي يَا مَوْلَايَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
وَيَا مَوْلَايَ وَاَنْتَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ يَا سَيِّدِي

وَسَلَامِي عَلَيْكُمَا مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَاصِلٌ ذٰلِكَ اِلَيْكُمَا غَيْرُ مَحْجُوبٍ
عَنْكُمَا سَلَامِي اِنْشَاءَ اللّٰهُ وَاَسْئَلُهُ بِحَقِّكُمَا
اَنْ يَشَاءَ ذٰلِكَ وَيَفْعَلَ فَاِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ
اِنْقَلَبْتُ يَا سَيِّدَيَّ عَنْكُمَا تَائِبًا حَامِدًا لِلّٰهِ
شَاكِرًا رَاجِيًا لِلْاِجَابَةِ غَيْرَ اٰئِسٍ وَلَا قَانِطٍ
عَائِدًا اٰئِبًا رَاجِعًا اِلٰى زِيَارَتِكُمَا غَيْرَ
رَاغِبٍ عَنْكُمَا وَلَا عَنْ زِيَارَتِكُمَا بَلْ
رَاجِعٌ عَائِدٌ اِنْشَاءَ اللّٰهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ يَا سَادَاتِي رَغِبْتُ اِلَيْكُمَا
وَاِلٰى زِيَارَتِكُمَا بَعْدَ اَنْ زَهِدَ
فِيكُمَا وَفِي زِيَارَتِكُمَا اَهْلُ
الدُّنْيَا فَلَا خَيَّبَنِيَ اللّٰهُ مِمَّا رَجَوْتُ
وَمَا اَمَّلْتُ فِي زِيَارَتِكُمَا اِنَّهُ
قَرِيبٌ مُجِيبٌ سیف بن عمیره
گفت من بصفوان گفتم که علقمه این زیارت را از حضرت
امام محمد باقر ع از برای ما روایت کرد و این دعا را نقل نکرد

صفوان گفت که من وارد شدم با سید خود امام جعفر صادق ع باین مکان پس کرد مثل آنچه ما کردیم در زیارت و این دعا را خواند در هنگام وداع بعد از آن که دو رکعت نماز را کرد و آن وداع را بجا آورد بعد از آن صفوان گفت که حضرت صادق ع بمن فرمود که تعاهد نما این زیارت را و بخوان این دعا را و باین نحو زیارت بکن که من ضامنم بر خدا که هر که این زیارت را بکند و این دعا را بخواند از نزدیک یا دور اینکه زیارتش مقبول و سعیش مزد داده شود و سلامش با نحضرت ع برسد و محجوب نگردد و هر حاجت که از خدا بطلبد بر آورده شود هر چند حاجتش بزرگ باشد ای صفوان این زیارت را با همین ضمانت از پدرم شنیدم و پدرم از علی بن الحسین ع با همین ضمانت و او از امام حسین ع با همین ضمانت و او از امام حسن ع با همین ضمانت و او از پدرش امیر المؤمنین با همین ضمانت و امیر المؤمنین ع از رسول خدا ص با همین ضمانت و رسول خدا ص از جبرئیل با همین ضمانت و جبرئیل ع از خداوند عالمیان با همین ضمانت و بتحقیق که حق تعالی قسم بذات مقدس خود خورده است که هر که حضرت امام حسین ع را با این زیارت

زیارت کند از نزدیک یا دور واین دعا را بخواند زیارت او را
قبول کنم و هر حاجت که بطلبد بر آورم هر چند که بزرگ باشد
و هر سوال که بکند عطا کنم واز درگاه من نا امید بر نگردد و او را بگردانم
شاد و خوشحال به بر آمدن حاجتش و فائز شدن به بهشت
و آزاد شدن از جهنم واز برائے هر که شفاعت کند شفاعتش را
قبول کنم مگر کسے که دشمن ما اهلبیت باشد و گواه گرفت خدا
بر آنچه گواه گرفته بود بر آن ملائکۂ ملکوت خود را پس جبرئیل
گفت یا رسول اللہ حق تعالیٰ مرا بسوئے تو فرستاده است
برائے بشارت و سرور و خوشحالی تو و بشارت و شادی
علی ابن ابی طالب و فاطمہ و حسنین و امامان از فرزندان
تو تا روز قیامت پس حضرت صادق فرمود که اے
صفوان هر گاه ترا حاجتے بسوئے خدا بهم رسد این
زیارت را بکن هر جا که باشی واین دعا را بخوان واز پروردگار
خود حاجت خود را بطلب که البته بر آورده می شود و حق تعالیٰ
خلف وعدۂ خود نمی فرماید مؤلف گوید که چون عبارات
حدیث تشویش عظیمی دارد و قابل احتمال بسیار است
اگر اول زیارت اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ

تا

تا وَ آلِ نَبِیِّکَ عَلَیْهِمُ السَّلامُ بخواند و نماز زیارت
بکند و باز همان زیارت را اعاده کند بهتر است و اگر بعد
صد مرتبه لعنت بار دیگر کند و بعد از صد مرتبه سلام بار دیگر
نماز کند و متصل بسجده بعد از سجده نیز نماز بکند شاید بهمه
احتمالات عمل کرده باشد و اگر اول یکی از زیارات بعیده
بعمل آورده نماز بکند و بعد از ان این اعمال را بعمل آورد
ظاهرا کافی باشد و اگر زیارت حضرت امیر المومنین ع را
باین زیارت ضم کند بهتر است خصوصا هرگاه این
زیارت را نزد ضریح اقدس حضرت امیر المومنین ع بعمل
آورد و چون در حدیث تجویز کردن این زیارت در هر وقت
وارد شده است اگر در غیر روز عاشورا بکند بجای اَللّٰهُمَّ
اِنَّ هٰذَا یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِهِ بَنُوْ اُمَیَّةَ بگوید اَللّٰهُمَّ
اِنَّ یَوْمَ قَتْلِ الْحُسَیْنِ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ یَوْمٌ
تَبَرَّکَتْ بِهِ بَنُوْ اُمَیَّةَ **زیارت دیگر**
زیارتی است که مشتمل است بر زیارت شهدا و متضمن تعزیت حضرت
رسول خدا و ائمه هدی ع و مناسب است که درین
روز خوانده شود و اگر در آخر روز عاشورا خوانده شود شاید

انسب باشد و زیارت اینست السلام علیک یا وارث
آدم صفوة اللہ السلام علیک یا وارث
نوح نبی اللہ السلام علیک یا وارث ابراہیم
خلیل اللہ السلام علیک یا وارث موسیٰ
کلیم اللہ السلام علیک یا وارث عیسیٰ
روح اللہ السلام علیک یا وارث محمد
حبیب اللہ السلام علیک یا وارث علی
امیر المؤمنین ولی اللہ السلام علیک
یا وارث الحسن الشہید سبط رسول اللہ
السلام علیک یا ابن رسول اللہ السلام
علیک یا ابن البشیر النذیر و ابن سید
الوصیین السلام علیک یا ابن فاطمة
الزہراء سیدة نساء العالمین السلام
علیک یا ابا عبد اللہ السلام علیک یا
خیرة اللہ و ابن خیرتہ السلام علیک
یا ثار اللہ و ابن ثارہ السلام علیک ایھا الوتر
الموتور السلام علیک ایھا الامام الہادی

الزَّكِيُّ وَعَلَى اَرْوَاحٍ حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَاَقَامَتْ فِي
جِوَارِكَ وَفَدَتْ مَعَ زُوَّارِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
مِنِّي مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ فَلَقَدْ
عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّ الْمُصَابُ فِي
الْمُؤْمِنِينَ وَفِي الْمُسْلِمِينَ وَفِي اَهْلِ السَّمٰوَاتِ
اَجْمَعِينَ وَفِي سُكَّانِ الْاَرَضِينَ فَاِنَّا لِلّٰهِ
وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَصَلَوَاتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى اٰبَائِكَ الطَّاهِرِينَ
الطَّيِّبِينَ الْمُنْتَجَبِينَ وَعَلَى ذَرَارِيهِمُ الْهُدَاةِ
الْمَهْدِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَ
عَلَيْهِمْ وَعَلَى رُوحِكَ وَعَلَى اَرْوَاحِهِمْ
وَعَلَى تُرْبَتِكَ وَعَلَى تُرْبَتِهِمْ اَللّٰهُمَّ لَقِّهِمْ
رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرَيْحَانًا اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا ابْنَ خَاتَمِ
النَّبِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَيَا ابْنَ
سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
شَهِيدُ يَا ابْنَ الشَّهِيدِ يَا اَخَا الشَّهِيدِ يَا

أبا الشهداء اللّهم بلّغه عنّي في هذه الساعة
وفي هذا اليوم وفي هذا الوقت وفي كلّ وقت
تحيّة كثيرة وسلاماً سلام الله عليك و
رحمة الله وبركاته يا ابن سيّد العالمين
وعلى المستشهدين معك سلاماً متّصلاً
ما اتّصل الليل والنهار السلام على الحسين
ابن علي الشهيد السلام على علي ابن الحسين
الشهيد السلام على العبّاس ابن أمير المؤمنين
الشهيد السلام على الشهداء من ولد أمير
المؤمنين السلام على الشهداء من ولد
الحسن السلام على الشهداء من ولد الحسين
السلام على الشهداء من ولد جعفر وعقيل
السلام على كلّ مستشهد معهم من المؤمنين
اللّهم صلّ على محمّد وآل محمّد وبلّغهم
عنّي تحيّة كثيرة وسلاماً السلام عليك يا رسول
الله أحسن الله لك العزاء في ولدك الحسين
السلام عليكِ يا فاطمة أحسن الله

لكَ العزاءَ فِي وَلَدِكَ الحُسَينِ اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا
اَمِيرَ المُؤمِنِينَ اَحسَنَ اللهُ لكَ العَزاءَ فِي وَلَدِكَ
الحُسَينِ اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا اَبا مُحَمَّدٍ الحَسَنِ اَحسَنَ
اللهُ لكَ العَزاءَ فِي اَخِيكَ الحُسَينِ يا مَولايَ
يا اَبا عَبدِ اللهِ اَنا ضَيفُ اللهِ وَضَيفُكَ وَجارُ اللهِ وَجارُكَ
وَلِكُلِّ ضَيفٍ وَجارٍ قِرىً وَقِرايَ فِي هٰذا
الوَقتِ اَن تَسئَلَ اللهَ سُبحانَهُ وَتَعالىٰ
اَن يَرزُقَنِي فَكاكَ رَقَبَتِي مِنَ النّارِ اِنَّهُ
سَمِيعُ الدُّعاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وشیخ مفید
علیه الرحمه گفته است که در شب شنبه یکم ماه محرم زفاف
حضرت فاطمه ع و حضرت امیر المومنین ع واقع شد باید که آن
روز را برای شکر این نعمت عظمی شیعیان روزه بدارند
و شیخ طوسی علیه الرحمه گفته است که در روز شنبه هم
ماه محرم اصحاب فیل بجهت خراب کردن کعبه آمده بودند
و برگشتند و عذاب برایشان نازل شد و در روز شنبه دوازدهم
این ماه حضرت امام زین العابدین علیه السلام
بعالم اعلی ارتحال فرمود

فصل هفتم در اعمال ماه صفر

اما کسوف وخسوف پس در هر سال که در ماه صفر آفتاب بگیرد در ناحیه مغرب ترس وگرسنگی مردم را روی دهد وجنگ و جدال در مغرب بظهور آید ودر ماه ربیع الاول صلح شود وپادشاه ظفر یابد وهر سال که در صفر المظفر ماه ماه بگیرد دلیل قحط وبیماری باشد در بلاد بابل که هلاک شوند پس بعد از ان باران بسیار بارد واحوال مردم نیکو شود وکوهستان را نیکو گذرد صاحب منهاج العارفین نوشته که گفته اند چون عرب در این ماه مشغول غارت وجدال میگردیدند وخانها وخیمهای ایشان خالی میگردید بدین جهت این ماه را صفر نامیدند واین را نیز گفته اند که چون دران ایام درختها زرد می شد وفصل خزان بود بدین سبب صفر نام نهادند وصفر را از صفر بکسر صاد گرفته اند بمعنی خالی بودن بکلا انکه در اول این ماه سر اقدس جناب سید الشهداء ع را داخل دمشق نمودند وبنی امیه لعنهم الله این روز را عید میدانستند خدا بر ایشان لعنت کند وزید بن علی بن الحسین ع درین روز کشته گردید

و در روایتے وارد است کہ مقاتلہ جناب امیر علیہ السلام با معاویہ لعین در صفین نیز درین روز اتفاق افتاد و در سوم این ماہ مسلم بن عقبہ بامر یزید بن معاویہ لعنہما اللہ درب (یعنے دروازہ ۱۲) خانہ کعبہ را سوزانید و آتش بدیوارہاے خانہ کعبہ زد و با عبد اللہ زبیر مقاتلہ نمود و در روایت دیگر وارد است کہ امام محمد باقر درین روز متولد گردید و در ہفتم این ماہ بروایتے امام حسن مجتبیٰ ع رحلت فرمود و امام موسی کاظم ع درین روز متولد شد و در ہفدہم این ماہ جناب امام رضا ع بامر مامون ملعون بعلت سم وفات فرمود و در روایتی بستم این ماہ اہلبیت ع امام حسین علیہ السلام وارد مدینہ شدند ؎ و علامہ مجلسی رح نوشتہ کہ درین روز حضرت امام زین العابدین ع با سائر اہلبیت ع بعد از مراجعت از شام وارد کربلاے معلی شدند و سرہاے مقدس شہدا را ببدنہاے مطہر ایشان ملحق کردند و این بسیار بعید است و بعضے گفتہ اند کہ درین روز اہلبیت ع وارد مدینہ شدند و این نیز بسیار بعید است و بعضے گفتہ اند کہ شاید امام زین العابدین ع باعجاز طی الارض

حتی بکربلا رفته باشند از شام وسرها را ببدنها ملحق کرده باشند
واین ممکن است وآما روایتے درین باب بنظر نرسیده بلکه
بعضے از روایات منافات فی الجمله باین وارد و وجهیکه
از احادیث ظاهر میشود آنست که اول کسیکه از اصحاب
حضرت رسول ص بزیارت آنحضرت مشرف شد جابر بن
عبدالله انصاری رح بود واو درین روز بکربلا رسید وآنحضرت را
با شهداء ع زیارت کرد وچون جابر از اکابر صحابه بود واین
این امر عظیم را گذاشت نمی تواند بود که سبب فضل
زیارت آنحضرت درین روز شده باشد وشاید وجوه دیگر
داشته باشد که بر ما مخفی باشد وچون فرموده اند که درین
روز زیارت کنم باید کرد وتخصص سبب آن ضرور نیست
ودر بیست وسوم این ماه دولت به بنی عباس منتقل گردید
وسفاح خلیفه شد ودر بیست وهشتم این ماه جناب رسول خدا
رحلت فرمود وجمعی شهادت امام حسن ع را نیز درین روز دانسته
اند ودر آخر این ماه هلاکو خان کوفه را خراب کرد ودر آخر این
روز امیر تیمور مردم شام را قتل عام کرد ودر بعضے از کتب مسطور
است که در سالے هزار بلا از آسمان نازل می شود نه صد ونود ونه ٩٩٩

بلا در ماه صفر نازل میگردد پس هر کس در هر روز از این ماه ده
مرتبه این دعا را بخواند یا بنویسد و با خود دارد خدا او را
از آن بلاها محفوظ دارد اَللّٰهُمَّ یَا شَدِیدَ الْقُوَیٰ
وَیَا شَدِیدَ الْمِحَالِ یَا عَزِیزُ یَا عَزِیزُ یَا عَزِیزُ
ذَلَّ بِعِزَّتِکَ جَمِیعُ خَلْقِکَ فَاکْفِنِی شَرَّ
خَلْقِکَ یَا مُحْسِنُ یَا مُجْمِلُ یَا مُنْعِمُ یَا مُفْضِلُ
یَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّی کُنْتُ مِنَ
الظَّالِمِینَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّیْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ
وَکَذٰلِکَ نُنْجِی الْمُؤْمِنِینَ وَصَلَّی اللّٰهُ
عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِینَ

دعا وقت رؤیت هلال صفر

سید ابن طاوس ره در کتاب اقبال آورده که ذکر کرده صاحب
کتاب منتخب که وقت دیدن هلال ماه صفر این دعا
بخوانند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ الْعَلِیمُ الْخَالِقُ الرَّازِقُ
وَاَنْتَ اللّٰهُ الْقَدِیرُ الْمُقْتَدِرُ الْقَادِرُ اَسْئَلُکَ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی آلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تُعَرِّفَنَا بَرَکَةَ هٰذَا الشَّهْرِ وَیُمْنَهُ وَتَرْزُقَنَا

خيرَهٗ وتصرف عنّا شرَّهٗ وتجعلنا فيه
مِن الفائزين يا ارحم الرّاحمين اللّهم
صلّ علی محمّدٍ وآلِ محمّدٍ واجعلني
اكثر العالمين قدرًا وابسطهم علمًا
واعزّهم عندك مقامًا واكرم لديك
جاهًا كما خلقت آدم عليه السّلام
مِن تراب ونفخت فيه مِن روحك و
اسجدت له ملائكتك وعلّمته الاسماء
كلّها وجعلته خليفةً في ارضك
وسخّرت له ما في السّموات وما في
الارض جميعًا مِنك وكرّمت ذرّيّته
وفضّلتهم علی العالمين اللّهمّ لك الحمد
ومِنك النّعماء ولك الشّكر دائمًا يا
لطيفًا بعبادِهِ المؤمنين يا سميع الدّعاء
ارحم واستجب فانّك تعلم ولا اعلم
وتقدِر ولا اقدِر وانت علّام الغيوب
فاجعل قلبي وعزمي وهمّتي وقف مشيّتك

وَاَسِيرُ اَمْرِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي لَا اَقْدِرُ اَنْ اَسْئَلَكَ اِلَّا بِاِذْنِكَ
وَلَا اَقْدِرُ اَسْئَلُكَ بَعْدَ اِذْنِكَ خَوْفًا مِنْ اِعْرَاضِكَ وَ
غَضَبِكَ فَكُنْ حَسْبِي يَا مَنْ هُوَ الْحَبِيبُ وَالْوَكِيلُ وَالنَّصِيرُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَلٰى جَمِيعِ مَلَائِكَتِكَ
الْمُقَرَّبِينَ وَاَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا جَالِيَ الْاَحْزَانِ
يَا مُوَسِّعَ الضِّيقِ يَا مَنْ هُوَ اَوْلٰى بِخَلْقِهِ مِنْ
اَنْفُسِهِمْ وَيَا فَاطِرَ تِلْكَ الْاَنْفُسِ اَنْفُسًا وَ
مُلْهِمَهَا فُجُورَهَا وَالتَّقْوٰى نَزَلَ بِي يَا فَارِجَ
الْهَمِّ هَمٌّ ضِقْتُ بِهِ ذَرْعًا وَصَدْرًا حَتّٰى
خَشِيتُ اَنْ يَكُونَ عَرَضَتْ فِتْنَةٌ يَا اَللّٰهُ
وَبِذِكْرِكَ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَقَلِّبْ قَلْبِي مِنَ الْهُمُومِ اِلَى الرَّوْحِ
وَالدَّعَةِ وَلَا تَشْغَلْنِي بِذِكْرِكَ مَا بِي مِنَ الْهُمُومِ
اِنِّي اِلَيْكَ مُتَضَرِّعٌ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي لَا يُوصَفُ
اِلَّا بِالْمَعْنٰى بِكِتْمَانِكَ فِي غُيُوبِكَ ذِي النُّورِ
وَاَنْ تُجَلِّيَ بِحَقِّهِ اَحْزَانِي وَتَشْرَحَ بِهِ صَدْرِي

بِکُشُوطِ الفَہیمِ یا کریمُ صاحب منہاج
نوشته که در رویت هلال این ماه دعاے رویت اہلہ را
بخواند و این ماه را بدستهاے خود یا بر روے اطفال
یا بر روے نقره یا بر روی زن باید نمود و وارد است
که هرکس در اول رویت هلال ماه صفر بآئینه نظر کند از آفات حیات
بیغم داشته باشد صاحب روضة الاذکار رحمه نوشته که
چون این ماه را ببیند نظر بر روی کودک یا بر کف دست
خود کند و بگوید لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُوْلَهُ الرُّؤْیَا
بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْشَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِیْنَ
مُحَلِّقِیْنَ رُؤُسَکُمْ وَمُقَصِّرِیْنَ لَا تَخَافُوْنَ فَعَلِمَ
مَا لَمْ تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ ذٰلِکَ فَتْحًا قَرِیْبًا
و سه بار قل هو الله احد بخواند و باید که در هر روز این ماه
این دعا بخواند که دفع بلا می کند اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوْذُ بِکَ
مِنْ شَرِّ هٰذِهِ الْاَزْمَانِ وَاَسْتَعِیْنُ بِکَ مِنْ
شُرُوْرِ الزَّمَانِ بِجَلَالِ وَجْهِکَ وَجَمَالِ قُدْرَتِکَ
اَنْ تُجِیْرَنِیْ مِنْ شَرِّ هٰذِهِ السَّنَةِ وَقِنَا شَرَّ مَا قَضَیْتَ
فِیْهَا وَاَکْرِمْنِیْ فِیْ شَهْرِ الصَّفَرِ یَا کَرِیْمَ الظَّفَرِ

maablib.org

وَاخْتِمْهُ بِالسَّعَادَةِ وَالسَّلَامَةِ لِی وَلِاَوْلِیَائِی وَلِاَقْرِبَائِی وَاَوْلَادِی وَجَمِیْعِ اُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ

سید ابن طاؤس رح در کتاب اقبال آورده که مستحب است که در روز سوم صفر دو رکعت نماز بگذارد و بخواند در رکعت اول الحمد و انا فتحنا و در رکعت دوم الحمد و قل هو الله احد و بعد از سلام صد مرتبه صلوات بفرستد بر محمد و آل محمد علیهم السلام و لعن کند آل ابی سفیان علیهم اللعن را صد مرتبه و استغفار کند خدائے تعالی را صد مرتبه و سوال کند حاجت خود را و از حضرت امام حسن عسکری ع منقول است که فرمود علامت مومن پنج چیز است اول پنجاه و یک رکعت نماز در شبانه روزی کردن یعنے از فریضه و نافله دوم زیارت حضرت امام حسین ع در روز اربعین کردن سوم انگشترے بدست راست کردن چہارم پیشانی بر زمین نہادن پنجم در نماز بسم الله الرحمن الرحیم بلند گفتن پس سنت است درین روز زیارت آنحضرت ع خواه از دور خواه از نزدیک و از حضرت امام جعفر صادق ع مروی است که این زیارت

اربعین در وقت چاشت می کنی و می گوئی اَلسَّلَامُ عَلیٰ
وَلِیِّ اللّٰهِ وَحَبِیْبِهٖ اَلسَّلَامُ عَلیٰ خَلِیْلِ اللّٰهِ وَ
نَجِیْبِهٖ اَلسَّلَامُ عَلیٰ صَفِیِّ اللّٰهِ وَابْنِ صَفِیِّهٖ
اَلسَّلَامُ عَلَی الْحُسَیْنِ الْمَظْلُوْمِ الشَّهِیْدِ اَلسَّلَامُ
عَلیٰ اَسِیْرِ الْکُرُبَاتِ وَ قَتِیْلِ الْعَبَرَاتِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَشْهَدُ اَنَّهٗ وَلِیُّکَ وَابْنُ وَلِیِّکَ
وَصَفِیُّکَ وَابْنُ صَفِیِّکَ الْفَآئِزُ بِکَرَامَتِکَ
اَکْرَمْتَهٗ بِالشَّهَادَةِ وَحَبَوْتَهٗ بِالسَّعَادَةِ
وَاجْتَبَیْتَهٗ بِطِیْبِ الْوِلَادَةِ وَجَعَلْتَهٗ سَیِّدًا
مِنَ السَّادَةِ وَ قَآئِدًا مِنَ الْقَادَةِ وَذَآئِدًا
مِنَ الذَّادَةِ وَ اَعْطَیْتَهٗ مَوَارِیْثَ الْاَنْبِیَآءِ
وَجَعَلْتَهٗ حُجَّةً عَلیٰ خَلْقِکَ مِنَ الْاَوْصِیَآءِ
فَاَعْذَرَ فِی الدُّعَآءِ وَ مَنَحَ النُّصْحَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهٗ
فِیْکَ لِیَسْتَنْقِذَ عِبَادَکَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَحَیْرَةِ
الضَّلَالَةِ وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَیْهِ مَنْ غَرَّتْهُ
الدُّنْیَا وَبَاعَ حَظَّهٗ بِالْاَرْذَلِ الْاَدْنیٰ وَشَرٰی
اٰخِرَتَهٗ بِالثَّمَنِ الْاَوْکَسِ وَ تَغَطْرَسَ وَتَرَدّٰی

فِي هَوَاهُ وَاَسْخَطَكَ وَاَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَاَطَاعَ مِنْ
عِبَادِكَ اَهْلَ الشِّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَةَ الْاَوْزَارِ
الْمُسْتَوْجِبِيْنَ النَّارَ فَجَاهَدَهُمْ فِيْكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا
حَتّٰى سُفِكَ فِيْ طَاعَتِكَ دَمُهٗ وَاسْتُبِيْحَ حَرِيْمُهٗ
اَللّٰهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْنًا وَبِيْلًا وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا
اَلِيْمًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَابْنَ سَيِّدِ الْاَوْصِيَاءِ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَمِيْنُ اللّٰهِ
وَابْنُ اَمِيْنِهٖ عِشْتَ سَعِيْدًا وَمَضَيْتَ حَمِيْدًا
وَمُتَّ فَقِيْدًا مَظْلُوْمًا شَهِيْدًا وَاَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ
مُنْجِزٌ لَكَ مَا وَعَدَكَ وَمُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ وَ
مُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ
بِعَهْدِ اللّٰهِ وَجَاهَدْتَ فِيْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِيْنُ فَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ
لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ
بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُشْهِدُكَ
اَنِّيْ وَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاهُ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُ بِاَبِيْ
اَنْتَ وَاُمِّيْ يَابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ

نوراً في الاصلاب الشامخة والارحام المطهّرة
لم تنجسك الجاهلية بانجاسها ولم تلبسك
المدلهمّات من ثيابها واشهد انّك من
دعائم الدين واركان المسلمين ومعقل
المؤمنين واشهد انّك الامام البرّ التقي
الرضي الزكي الهادي المهدي واشهد
انّ الائمة من ولدك كلمة التقوى واعلام
الهدى والعروة الوثقى والحجّة على اهل
الدنيا واشهد انّي بكم مؤمن وبايابكم موقن
بشرايع ديني وخواتيم عملي وقلبي لقلبكم
سلم وامري لامركم متّبع ونصرتي لكم
معدّة حتّى ياذن الله لكم فمعكم معكم لا
مع عدوّكم صلوات الله عليكم وعلى
ارواحكم واجسادكم وشاهدكم وغائبكم
وظاهركم وباطنكم آمين ربّ العالمين پس دو
رکعت نماز بکن وهر دعا که خواهی بکن وسید ابن
طاوس گفته است که من ازبراے این زیارت وداعی یافتم

که مخصوص است باین زیارت باید که بایست پیش روی
ضریح آنحضرت واین دعای وداع را بخوان اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُوْلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ
عَلِیِّ نِ الْمُرْتَضٰی وَصِیِّ رَسُوْلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَآءِ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ الْحَسَنِ الزَّکِیِّ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللهِ فِیْ اَرْضِهٖ وَشَاهِدَهٗ
عَلٰی خَلْقِهٖ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ
الشَّهِیْدِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلَایَ
وَابْنَ مَوْلَایَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ
الصَّلٰوةَ وَاٰتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ
جَاهَدْتَ فِیْ سَبِیْلِ اللهِ حَتّٰی اَتَاکَ الْیَقِیْنُ وَ
اَشْهَدُ اَنَّکَ عَلٰی بَیِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّکَ اَتَیْتُکَ واگر ازدور
باشد بگوید تَوَجَّهْتُ اِلَیْکَ پس بگوید یَا مَوْلَایَ زَائِرًا
وَافِدًا رَاغِبًا مُقِرًّا لَکَ بِالذُّنُوْبِ هَارِبًا اِلَیْکَ
مِنَ الْخَطَایَا لِتَشْفَعَ لِیْ عِنْدَ رَبِّکَ یَا بْنَ رَسُوْلِ

اللّٰہِ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْکَ حَیًّا وَّمَیِّتًا فَاِنَّ لَکَ عِنْدَ اللّٰہِ
مَقَامًا مَعْلُوْمًا وَّشَفَاعَۃً مَّقْبُوْلَۃً لَعَنَ اللّٰہُ مَنْ
ظَلَمَکَ وَلَعَنَ اللّٰہُ مَنْ حَرَمَکَ وَغَصَبَ
حَقَّکَ وَلَعَنَ اللّٰہُ مَنْ قَتَلَکَ وَلَعَنَ اللّٰہُ مَنْ خَذَلَکَ
وَلَعَنَ اللّٰہُ مَنْ دَعَوْتَہٗ فَلَمْ یُجِبْکَ وَلَمْ یُعِنْکَ وَ
لَعَنَ اللّٰہُ مَنْ مَنَعَکَ مِنْ حَرَمِ اللّٰہِ وَحَرَمِ رَسُوْلِہٖ
وَحَرَمِ اَبِیْکَ وَاَخِیْکَ وَلَعَنَ اللّٰہُ مَنْ مَنَعَکَ
مِنْ شُرْبِ مَاءِ الْفُرَاتِ لَعْنًا کَثِیْرًا یَتْبَعُ بَعْضُہَا
بَعْضًا اَللّٰہُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ
الْغَیْبِ وَالشَّہَادَۃِ اَنْتَ تَحْکُمُ بَیْنَ عِبَادِکَ
فِیْمَا کَانُوْا فِیْہِ یَخْتَلِفُوْنَ وَسَیَعْلَمُ الَّذِیْنَ
ظَلَمُوْا اَیَّ مُنْقَلَبٍ یَّنْقَلِبُوْنَ اَللّٰہُمَّ لَا تَجْعَلْہُ
اٰخِرَ الْعَہْدِ مِنْ زِیَارَتِہٖ وَارْزُقْنِیْہِ اَبَدًا مَّا بَقِیْتُ
وَحَیِیْتُ یَا رَبِّ وَاِنْ مُّتُّ فَاحْشُرْنِیْ فِیْ زُمْرَتِہٖ
یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ واگر زیارت آخر روز عاشورا
درین روز نیز بخواند مناسب است صاحب روضۃ
الاذکار رحمہ نوشتہ کہ روز چہارشنبہ آخر صفر کہ شوم ترین روزہائے

این ماه است باید که وقت چاشت غسل کنند و این دعا که
دافع پانزده هزار بلا است بخواند یا با خود دارد که ایمن گردد
انشاء الله تعالی اَللّٰهُمَّ اصْرِفْ عَنِّیْ شَرَّ هٰذَا الْیَوْمِ
وَاعْصِمْنِیْ مِنْ شُؤْمِهٖ وَاَوْسِعْ عَلَیَّ بَرَکَتَهٗ وَاسْتُرْ
وَجَنِّبْنِیْ عَمَّا اَخَافُ مِنْ نُحُوْسَاتِهٖ وَکُرُبَاتِهٖ
بِفَضْلِکَ وَلُطْفِکَ یَا دَافِعَ الشُّرُوْرِ یَا مَالِکَ
النُّشُوْرِ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ
وایضاً مروی است که در وقت چاشت این روز دو رکعت
نماز بکنند بخوانند در رکعت اول بعد از فاتحه آیه قُلِ اللّٰهُمَّ
مَالِکَ الْمُلْکِ تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشَاۗءُ وَتَنْزِعُ
الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشَاۗءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاۗءُ وَتُذِلُّ مَنْ
تَشَاۗءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ
تُوْلِجُ الَّیْلَ فِی النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِی الَّیْلِ وَتُخْرِجُ
الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَتَرْزُقُ
مَنْ تَشَاۗءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ و در رکعت دوم بعد از فاتحه آیه
قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُکُمْ یُوْحٰۤی اِلَیَّ اَنَّمَاۤ اِلٰهُکُمْ
اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَمَنْ کَانَ یَرْجُوْا لِقَاۗءَ رَبِّهٖ فَلْیَعْمَلْ

عَمَلاً صَالِحاً وَلَا یُشْرِکْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖ اَحَداً او صاحب
منهاج رح نوشته که در روز شنبه دهشتم این ماه زیارت حضرت
رسولخدا و زیارت حضرت امام حسن ع سنت است و
تعزیه داری آن دو بزرگوار درین روز مناسب است و
چون مذکور گردید که اکثر بلاها در ماه صفر نازل میشود و احادیث
در خصوص نحوست مطلقه چهارشنبه آخر ماه نیز وارد گردیده پس
باید که درین ماه خصوص در چهارشنبه آخر این ماه طلب دفع بلا
از خدا بتصدقات و ادعیه و استعاذات نمایند و ایضاً
وارد است که این کلمات را در ظرف چینی بنویس و در ظرف آب بیندازد
که هر کس از آن آب بخورد در امان خدا باشد بسم الله
الرحمن الرحیم آب النا ا ۱۵ ا ۱۵ ا ما ا ا ما ا ما
صمت طاه اع لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ العَلِیِّ
العَظِیْمِ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی خَیْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِیْنَ وایضاً وارد است که بجهت
وسعت روزی در این روز هر یک از سوره اَلَمْ
نَشْرَحْ وَ وَالتِّیْنِ وَاِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ
وَقُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ را هفتاد مرتبه بخواند

فصل نهم در اعمال ماه ربیع الاول

اما کسوف و خسوف پس در هر سال که در ماه ربیع الاول آفتاب بگیرد در میان
مردمان اختلاف ظاهر شود و پادشاه مغرب ظفر یابد و گاو و گوسفند بسیار باشند و در آخر سال
فراوانی بهم رسد در بادیه و در میان شتران آزار بهم رسد
و هر سال که در ربیع الاول ماه بگیرد در بلاد مغرب
قتال بسیار شود و مرض یرقان در مردم بهم رسد و در ناحیه
شهرهای فارس میوه بسیار باشد و بلاد جبل را کرم
در زراعت افتد و خرابی بسیار در شهر واقع شود
صاحب منهاج ره و علامه مجلسی ره نوشته چنانکه
درین ماه گیاه سبز شده بود و درختها شگوفه آورده بود بدین
جهت عرب او را ربیع الاول نامیدند و در اول این
ماه وفات حضرت امام حسن عسکری است و امامت
بحضرت قائم ع رسید و برخی در هشتم این ماه گفته اند
پس درین دو روز زیارت آن دو بزرگوار ع نیز مناسب
است و در شب اول این ماه حضرت رسالت ص از
مکه بمدینه هجرت فرمود در سال سیزدهم از بعثت که شب
پنجشنبه بود و حضرت امیر المؤمنین ع درین شب بر فراش

آنحضرت ص خوابید و حضرت رسول ص بغار ثور تشریف
بردند و در صبح آن مشرکان بر در غار آمدند و آنحضرت
سه روز در غار ماند و زیارت حضرت رسول ص و حضرت
امیر علیهما السلام درین شب و روز مناسب است و روز
چهارم این ماه جناب رسول ص از غار بیرون آمده متوجه
مدینه شدند و در روز دوازدهم این ماه داخل مدینه شدند
و در روز نهم این ماه مشهور فیما بین متاخرین علمای
شیعه آنست که عمر بن الخطاب علیه اللعنة والعذاب
بدرک اسفل جحیم تشریف کثیف را برد هر چند مشهور فیما بین
عامه و متقدمین از خاصه قتل آن ملعون در بست و ششم
ذیحجه است و بعضی بست و نهم و بست و هفتم نیز گفته اند و این قول مختلف
فیه است بنابر آنچه ارباب تواریخ و سیر ضبط کرده اند
زیرا که علمای سیر قتل او را در چهارم ذی الحجه می دانند
و مستند شیعه در روز نهم حدیث صحیح حذیفه است و این
عید بزرگ شیعیان است آنا ابن ادریس و شیخ
مفید علیهما الرحمه و بعضی از علمای شیعه می گویند که عمر
بن الخطاب در روز چهارم ذی الحجه سنه ثلث و عشرین از هجرت

وسنت است که در روز نهم این ماه اطعام برادران مومن نماید
وبر عیال توسع دهد وجامهای نو بپوشد ومروی است هرکس
درین روز تصدق کند وانفاق نماید خدا گناهان او را بیامرزد
ودر دهم این ماه حضرت رسولخدا ص حضرت خدیجه را تزویج نمود و
حضرت دران وقت بست وپنج سال داشت وبعضی بیشتر نیز گفته
اند ووفات عبدالمطلب نیز درین روز اتفاق افتاد ودر دوازدهم
این ماه دولت بنی امیه منقرض شد واکثر علما ولادت حضرت
رسول ص درین روز می دانند وسنت است که درین روز
دو رکعت نماز بجا آورد ودر رکعت اول یک مرتبه الحمد وسه
مرتبه قل یا ایها الکافرون ودر رکعت دوم یک مرتبه حمد وسه
مرتبه قل هو الله احد را بخواند ودر چهاردهم این ماه یزید
پلید بدرک اسفل جهنم منزل گزید ودران وقت از عمر او
سی سال گذشته بود وخلافت ناحق او دو سال ونیم کمتر شد
ودرین روز حضرت رسالت پناه ص مامور شد بکشتن یهودان
وعبدالله انیس را با چهار هزار نفر دیگر نجیبه برای کشتن
ابورافع برادر کنانه شوهر صفیه بنت حی ابن اخطب فرستاد
ودر هفتدهم این ماه مولود حضرت رسالت پناه ص بنابر

مشهور در میان فرقهٔ حقهٔ ناجیهٔ شیعه واما سنیان پس در دوازدهم میدانند و بعضی مولد جناب صادق را نیز درین روز گفته اند و معراج آن حضرت نیز در شب هفدهم در آسمان واقع گردید پس شب و روزش هر دو مبارک است و در هر دو زیارت حضرت رسول و حضرت امیر مناسب است و مروی است که روزهٔ این روز با روزهٔ یکسال برابر است و تصدق درین روز ثواب عظیم دارد و زیارت مشاهد مشرفه خصوصاً مدینهٔ طیبه و نجف اشرف سنت موکده است و بیستم حضرت ابراهیم با نمرود جنگ کرد و حق تعالی پشه ها بفرمان او کرد تا نمرود و لشکریش را هلاک کرد و در نوزدهم حضرت داؤد بجنگ جالوت رفت و در بیست و دوم بهشت شداد تمام شد بعد از آن که سی صد سال بنا کرده بود در بیست و هشتم حضرت موسی عوج بن عنق را کشت و در آخر این ماه کشتی حضرت نوح بکوه جودی قرار گرفت و مطلق ادعیهٔ اهله که سابقاً مذکور شد بخواند و در وقت رویت هلال این ماه بر روی اطفال یا آب جاری یا روی زنان نظر انداز و سید ابن طاؤس در کتاب اقبال

آورده که صاحب کتاب منتخب گفته که این دعا را در غرهٔ ماه
ربیع الاول بخوان اللّٰهم لا اله الا انت یا ذا الطول
والقوة والحول والعزة وسبحانك ما اعظم وحدانيتك
واقدم صمدیتك واوحد الهيتك وابين
ربوبيتك واظهر جلالك واشرف بهاء
آلائك وابها كمال صنائعك واعظمك
في كبريائك واقدمك في سلطانك و
انورك في ارضك وسمائك واقدم ملكك
وادوم عزك واكرم عفوك واوسع حلمك
واغمض علمك وانفذ قدرتك واحوط
قربك اسئلك بنورك القديم واسمائك
التي كونت بها كل شيء ان تصلي على محمد
وعلى آل محمد كما صليت وباركت
ورحمت وترحمت على ابراهيم وعلى آل
ابراهيم انك حميد مجيد وان تاخذ بناصيتي
الى موافقتك وتنظر الي برافتك ورحمتك
وترزقني الحج الى بيتك الحرام وتجمع بين

رُوحِي وَأَرْوَاحِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَتُوَصِّلَ
الْمِنَّةَ بِالْمِنَّةِ وَالْمَزِيدَ بِالْمَزِيدِ وَالْخَيْرَ
بِالْبَرَكَاتِ وَالْإِحْسَانَ بِالْإِحْسَانِ كَمَا تَفَرَّدْتَ
بِخَلْقِ مَا صَنَعْتَ وَعَلَى مَا ابْتَدَعْتَ وَحَلُمْتَ
وَرَحِمْتَ فَأَنْتَ الَّذِي لَا تُنَازَعُ فِي الْمَقْدُورِ
وَأَنْتَ مَالِكُ الْعِزِّ وَالنُّورِ وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ
رَحْمَةً وَعِلْماً وَأَنْتَ الْقَائِمُ الدَّائِمُ الْمُهَيْمِنُ
الْقَدِيرُ إِلَهِي لَمْ أَزَلْ سَائِلاً مِسْكِيناً فَقِيراً
إِلَيْكَ فَاجْعَلْ جَمِيعَ أُمُورِي مَوْصُولَةً بِثِقَةِ
الْاِعْتِمَادِ وَحُسْنِ الرُّجُوعِ عَلَيْكَ وَالرِّضَا بِقَدَرِكَ
وَالْيَقِينِ بِكَ وَالتَّفْوِيضِ إِلَيْكَ سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ
لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَهُ
بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ
سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ
وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا
مِنْ دُونِهِمْ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَ اللهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ سُبْحَانَ

اللهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ
لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى
الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ سُبْحَانَ اللهِ حِينَ تُمْسُونَ
وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ سُبْحَانَ اللهِ عَمَّا
يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ
وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا سُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ
كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ
سُبْحَانَهُ هُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا
كُنَّا ظَالِمِينَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ
عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَرِّفْنَا بَرَكَةَ هٰذَا الشَّهْرِ

و يُمنه و ارزقنا خيره و اصرف عنا شره و اجعلنا فيه من الفائزين برحمتك يا ارحم الراحمين **و بيت اول** شهيد و شيخ مفيد و سيد ابن طاوس رضى الله عنهم گفته اند كه چون در غير مدينه طيبه خواهى كه حضرت رسالت پناه را زيارت كنى غسل بكن و شبيه بقبرى پيش روى خود بساز و اسم مبارك آن حضرت را بر آن بنويس و بايست و دل متوجه آنحضرت گردان و بگو اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله و انه سيد الاولين و الآخرين و انه سيد الانبياء و المرسلين اللهم صل عليه و على اهل بيته الائمة الطيبين الطاهرين پس بگو السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا خليل الله السلام عليك يا نبى الله السلام عليك يا صفى الله السلام عليك يا رحمة الله السلام عليك يا خيرة الله السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا نجيب الله السلام عليك يا خاتم النبيين السلام عليك يا سيد المرسلين

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِماً بِالْقِسْطِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ
وَالتَّنْزِيلِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُبَلِّغاً عَنِ اللهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مُبَشِّرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَذِيرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُنْذِرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللهِ الَّذِي
يُسْتَضَاءُ بِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْهَادِينَ الْمَهْدِيِّينَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى جَدِّكَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ
وَعَلٰى اَبِيكَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى اُمِّكَ
اٰمِنَةَ بِنْتِ وَهْبٍ اَلسَّلَامُ عَلٰى عَمِّكَ حَمْزَةَ
سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ اَلسَّلَامُ عَلٰى عَمِّكَ وَكَفِيلِكَ
اَبِي طَالِبٍ اَلسَّلَامُ عَلَى ابْنِ عَمِّكَ جَعْفَرٍ الطَّيَّارِ
فِي جِنَانِ الْخُلْدِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَحْمَدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ
عَلَى الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَالسَّابِقُ فِي طَاعَةِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْمُهَيْمِنُ عَلٰى رُسُلِهِ وَالْخَاتَمِ

لِانْبِيائِهٖ وَالشّاهِدُ عَلٰى خَلْقِهٖ وَالشَّفِيعُ النَّذِيرُ
الْمَكِينُ لَدَيْهِ وَالْمُطاعُ فِى مَلَكُوتِهِ الْاَحْمَدُ مِنَ
الْاَوْصافِ الْمُحَمَّدُ لِسائِرِ الْاَشْرافِ الْكَلِيمُ عِنْدَ الرَّبِّ وَالْمُكَلَّمُ
مِنْ وَراءِ الْحُجُبِ الْفائِزُ بِالسِّباقِ وَالْفائِتُ عَنِ
اللِّحاقِ تَسْلِيمَ عارِفٍ بِحَقِّكَ مُعْتَرِفٍ بِالتَّقْصِيرِ
فِى قِيامِهٖ بِواجِبِكَ غَيْرِ مُنْكِرٍ مَا انْتَهىٰ
اِلَيْهِ مِنْ فَضْلِكَ مُوقِنٍ بِالْمَزِيداتِ مِنْ رَبِّكَ
مُؤْمِنٍ بِالْكِتابِ الْمُنْزَلِ عَلَيْكَ مُحَلِّلٍ حَلالَكَ
مُحَرِّمٍ حَرامَكَ اَشْهَدُ يا رَسُولَ اللّٰهِ مَعَ كُلِّ شاهِدٍ
وَاَتَحَمَّلُها عَنْ كُلِّ جاحِدٍ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسالاتِ
رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجاهَدْتَ فِى سَبِيلِ
رَبِّكَ وَصَدَعْتَ بِاَمْرِهٖ وَاحْتَمَلْتَ الْاَذىٰ
فِى جَنْبِهٖ وَدَعَوْتَ اِلىٰ سَبِيلِهٖ بِالْحِكْمَةِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الْجَمِيلَةِ وَاَدَّيْتَ الْحَقَّ
الَّذِى كانَ عَلَيْكَ وَاَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ
بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلُظْتَ عَلَى الْكافِرِينَ وَ
عَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصاً حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ

فبلغ

فبلغ الله بك اشرف محل المكرمين واعلى
منازل المقربين وارفع درجات المرسلين
حيث لا يلحقك لاحق ولا يفوقك فائق ولا
يسبقك سابق ولا يطمع في ادراكك طامع
الحمد لله الذي استنقذنا بك من الهلكة
وهدانا بك من الضلالة ونورنا بك من الظلمة
فجزاك الله يا رسول الله من مبعوث افضل
ما جازنبيا عن امته ورسولا عمن ارسل
اليه بابي انت وامي يا رسول الله زرتك
عارفا بحقك مقرا بفضلك مستبصرا
بضلالة من خالفك وخالف اهل بيتك
عارفا بالهدى الذي انت عليه بابي انت و
امي ونفسي واهلي ومالي وولدي انا اصلي
عليك كما صلى الله عليك وصلى عليك
ملائكته وانبيائه ورسله صلوة متتابعة
وافرة متواصلة لا انقطاع لها ولا امد ولا
اجل صلى الله عليك وعلى اهل بيتك الطاهرين

الطيبين حكما انتم اهله پس دستها را بگشا و بگو

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ جَوَامِعَ صَلَوَاتِكَ وَ نَوَامِيَ بَرَكَاتِكَ

وَ فَوَاضِلَ خَيْرَاتِكَ وَ شَرَائِفَ تَحِيَّاتِكَ وَ تَسْلِيمَاتِكَ

وَ كَرَامَاتِكَ وَ رَحَمَاتِكَ وَ صَلَوَاتِ مَلٰئِكَتِكَ

الْمُقَرَّبِينَ وَ اَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَ اَئِمَّتِكَ

الْمُنْتَجَبِينَ وَ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ اَهْلِ

السَّمٰوَاتِ وَ الْاَرَضِينَ وَ مَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ

الْعَالَمِينَ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَ الْاٰخِرِينَ عَلٰى مُحَمَّدٍ

عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ شَاهِدِكَ وَ نَبِيِّكَ وَ نَذِيرِكَ

وَ اَمِينِكَ وَ مَكِينِكَ وَ نَجِيِّكَ وَ نَجِيبِكَ وَ حَبِيبِكَ

وَ خَلِيلِكَ وَ صَفِيِّكَ وَ صَفْوَتِكَ وَ خَاصَّتِكَ وَ

خَالِصَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ خَيْرِ خِيَرَتِكَ مِنْ

خَلْقِكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَ خَازِنِ الْمَغْفِرَةِ وَ

قَائِدِ الْخَيْرِ وَ الْبَرَكَةِ وَ مُنْقِذِ الْعِبَادِ مِنَ

الْهَلَكَةِ بِاِذْنِكَ وَ دَاعِيهِمْ اِلٰى دِينِكَ الْقَيِّمِ

بِاَمْرِكَ اَوَّلِ النَّبِيِّينَ مِيثَاقاً وَ اٰخِرِهِمْ مَبْعَثاً

الَّذِي غَمَسْتَهُ فِي بَحْرِ الْفَضِيلَةِ وَ الْمَنْزِلَةِ

لِلْمَنْزِلَةِ الْجَلِيلَةِ وَالدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ وَالْمَرْتَبَةِ
الْخَطِيرَةِ وَاَوْدَعْتَهُ فِي الْاَصْلَابِ الطَّاهِرَةِ
وَنَقَلْتَهُ مِنْهَا اِلَى الْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لُطْفاً
مِنْكَ لَهُ وَتَحَنُّناً مِنْكَ عَلَيْهِ اِذْ وَكَّلْتَ
لِصَوْنِهِ وَحِرَاسَتِهِ وَحِفْظِهِ وَحِيَاطَتِهِ
مِنْ قُدْرَتِكَ عَيْناً عَاصِمَةً حَجَبْتَ بِهَا عَنْهُ
مَدَانِسَ الْعَهْرِ وَمَعَائِبَ السِّفَاحِ حَتَّى
رَفَعْتَ بِهِ نَوَاظِرَ الْعِبَادِ وَاَحْيَيْتَ بِهِ
مَيْتَ الْبِلَادِ بِاَنْ كَشَفْتَ عَنْ نُورِ وِلَادَتِهِ
ظُلَمَ الْاَسْتَارِ وَاَلْبَسْتَ حَرَمَكَ بِهِ حُلَلَ
الْاَنْوَارِ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا خَصَصْتَهُ بِشَرَفِ
هٰذِهِ الْمَرْتَبَةِ الْكَرِيمَةِ وَذُخْرِ هٰذِهِ الْمَنْقَبَةِ
الْمَنِيعَةِ الْعَظِيمَةِ صَلِّ عَلَيْهِ كَمَا وَفَى
بِعَهْدِكَ وَبَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَقَاتَلَ اَهْلَ الْجُحُودِ
عَلَى تَوْحِيدِكَ وَقَطَعَ رَحِمَ الْكُفْرِ فِي اِعْزَازِ
دِينِكَ وَلَبِسَ ثَوْبَ الْبَلْوَى فِي مُجَاهَدَةِ
اَعْدَائِكَ وَاَوْجَبْتَ لَهُ بِكُلِّ اَذًى مَسَّهُ

اَوْ كَيْدٍ اَحَسَّ بِهٖ مِنَ الْفِئَةِ الَّتِيْ حَاوَلَتْ
قَتْلَهٗ فَضِيْلَةً تَفُوْقُ الْفَضَائِلَ وَ يَمْلِكُ بِهَا
الْجَزِيْلَ مِنْ نَوَالِكَ وَ قَدْ اَسَرَّ الْحَسْرَةَ وَ اَخْفَى الزَّفْرَةَ
وَ تَجَرَّعَ الْغُصَّةَ وَ لَمْ يَتَخَطَّ مَا مَثَّلَ لَهٗ وَحْيُكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلٰى اَهْلِ بَيْتِهٖ صَلٰوةً
طَيِّبَةً تَرْضِيْهَا لَهُمْ وَ بَلِّغْهُمْ مِنَّا تَحِيَّةً كَثِيْرَةً
وَ سَلَامًا وَ اٰتِنَا مِنْ لَدُنْكَ مِنْ مُوَالَاتِهِمْ
فَضْلًا وَ اِحْسَانًا وَ رَحْمَةً وَ غُفْرَانًا اِنَّكَ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ پس چهار ركعت نماز زيارت
بكن بدو سلام بهر سوره كه خواهى وچون فارغ شوى تسبيح حضرت
فاطمه عليها السلام بخوان پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهٖ وَ لَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوْا
اَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ
الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَحِيْمًا وَ لَمْ اَحْضُرْ
زَمَانَ رَسُوْلِكَ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ وَ قَدْ
زُرْتُهٗ رَاغِبًا تَائِبًا مِنْ سَيِّئِ عَمَلِيْ وَ مُسْتَغْفِرًا
لَكَ مِنْ ذُنُوْبِيْ وَ مُقِرًّا لَكَ بِهَا وَ اَنْتَ اَعْلَمُ بِهَا

مِنّی وَ مُتَوَجِّهاً اِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ صَلَوٰاتُکَ
عَلَیْهِ وَ آلِهِ فَاجْعَلْنِی اَللّٰهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَیْتِهِ
عِنْدَکَ وَجِیهاً فِی الدُّنْیا وَ الْاٰخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِینَ
یا مُحَمَّدُ یا رَسُولَ اللّٰهِ بِاَبِی اَنْتَ وَ اُمِّی یا نَبِیَّ
اللّٰهِ یا سَیِّدَ خَلْقِ اللّٰهِ اِنِّی اَتَوَجَّهُ بِکَ اِلَی اللّٰهِ رَبِّکَ
وَ رَبِّی لِیَغْفِرَ لِی ذُنُوبِی وَ یَتَقَبَّلَ مِنِّی عَمَلِی وَ یَقْضِیَ لِی
حَوائِجِی فَکُنْ لِی شَفِیعاً عِنْدَ رَبِّکَ وَ رَبِّی فَنِعْمَ الْمَسْئُولُ
الْمَوْلیٰ رَبِّی وَ نِعْمَ الشَّفِیعُ اَنْتَ یا مُحَمَّدُ عَلَیْکَ وَ عَلیٰ
اَهْلِ بَیْتِکَ السَّلامُ اَللّٰهُمَّ وَ اَوْجِبْ لِی مِنْکَ الْمَغْفِرَةَ
وَ الرَّحْمَةَ وَ الرِّزْقَ الْواسِعَ الطَّیِّبَ النّافِعَ کَما
اَوْجَبْتَ لِمَنْ اَتیٰ نَبِیَّکَ مُحَمَّداً صَلَوٰاتُکَ
عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ هُوَ حَیٌّ فَاَقَرَّ لَهُ بِذُنُوبِهِ وَ اسْتَغْفَرَ
لَهُ رَسُولُکَ عَلَیْهِ السَّلامُ فَغَفَرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِکَ
یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ اَللّٰهُمَّ وَ قَدْ اَمَّلْتُکَ وَ
رَجَوْتُکَ وَ قُمْتُ بَیْنَ یَدَیْکَ وَ رَغِبْتُ اِلَیْکَ
عَمَّنْ سِواکَ وَ قَدْ اَمَّلْتُ جَزِیلَ ثَوابِکَ وَ اِنِّی
مُقِرٌّ غَیْرُ مُنْکِرٍ وَ تائِبٌ اِلَیْکَ مِمَّا اقْتَرَفْتُ وَ

عائذ بك في هذا المقام مما قدمت من الاعمال
التي تقدمت الي فيها ونهيتني عنها واوعدت
عليها العقاب واعوذ بكرم وجهك ان تقيمني
مقام الخزي والذل يوم تهتك فيه الاستار
وتبدوا فيه الاسرار والفضائح وترعد فيه
الفرائص يوم الحسرة والندامة يوم الآزفة يوم الآزفة
يوم التغابن يوم الفصل يوم الجزاء يوما كان مقداره
خمسين الف سنة يوم النفخة يوم ترجف الراجفة
تتبعها الرادفة يوم النشر يوم العرض يوم يقوم
الناس لرب العالمين يوم يفر المرء من اخيه
وامه وابيه وصاحبته وبنيه يوم تشقق
الارض واكناف السماء يوم تاتي كل نفس
تجادل عن نفسها يوم يردون الى الله فينبئهم
بما عملوا يوم لا يغني مولى عن مولى شيئا
ولا هم ينصرون الا من رحم الله انه هو
العزيز الرحيم يوم يردون الى عالم الغيب و
الشهادة يوم يردون الى الله مولاهم الحق

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعاً كَأَنَّهُمْ إِلَى
نُصُبٍ يُوفِضُونَ وَكَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ مُهْطِعِينَ
إِلَى الدَّاعِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تُرَجُّ الْأَرْضُ
رَجّاً يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ وَلَا يُسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيماً يَوْمَ الشَّاهِدِ وَ
الْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلٰئِكَةُ صَفّاً صَفّاً اَللّٰهُمَّ
ارْحَمْ مَوْقِفِي فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْقِفِي فِي هٰذَا الْيَوْمِ
وَلَا تُخْزِنِي فِي ذٰلِكَ الْمَوْقِفِ بِمَا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي
وَاجْعَلْ يَا رَبِّ فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلِيَائِكَ مُنْطَلَقِي
وَفِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
مَحْشَرِي وَاجْعَلْ حَوْضَهُ مَوْرِدِي وَفِي
الْغُرِّ الْكِرَامِ مَصْدَرِي وَأَعْطِنِي كِتَابِي
بِيَمِينِي حَتَّى أَفُوزَ بِحَسَنَاتِي وَتُبَيِّضَ بِهِ
وَجْهِي وَتُيَسِّرَ بِهِ حِسَابِي وَتُرَجِّحَ بِهِ مِيزَانِي
وَأَمْضِيَ مَعَ الْفَائِزِينَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
إِلَى رِضْوَانِكَ وَجِنَانِكَ إِلٰهَ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تَفْضَحَنِي فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ

يدي الخلائق بجريرتي أو أن ألقى الخزي
والندامة بخطيئتي أو أن تظهر فيه سيئاتي
على حسناتي أو أن تنوه بين الخلائق باسمي
يا كريم يا كريم العفو العفو الستر
الستر اللهم وأعوذ بك من أن يكون في ذلك
اليوم في مواقف الخزي ومواقف الأشرار موقفي أو في
مقام الأشقياء مقامي وإذا ميزت بين خلقك فسقت
كلا بأعمالهم زمرا إلى منازلهم فسقني برحمتك في عبادك
الصالحين وفي زمرة أوليائك المتقين إلى جناتك
يا رب العالمين پس وداع كن آنحضرت را وبگو السلام
عليك يا رسول الله السلام عليك أيها البشير
النذير السلام عليك أيها السراج المنير السلام
عليك أيها السفير بين الله وبين خلقه أشهد
يا رسول الله أنك كنت نورا في الأصلاب
الشامخة والأرحام المطهرة لم تنجسك
الجاهلية بأنجاسها ولم تلبسك من مدلهمات
ثيابها وأشهد يا رسول الله أني مؤمن بك

وَبِالْأَئِمَّةِ مِنْ أَهْلِبَيْتِكَ مُوْقِنٌ بِجَمِيعِ مَا أَتَيْتَ
بِهِ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ أَهْلِ
بَيْتِكَ أَعْلَامُ الْهُدَىٰ وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَىٰ وَالْحُجَّةُ
عَلَىٰ أَهْلِ الدُّنْيَا أَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ
مِنْ زِيَارَةِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَإِنْ
تَوَفَّيْتَنِي فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مَمَاتِي عَلَىٰ مَا أَشْهَدُ
عَلَيْهِ فِي حَيَاتِي إِنَّكَ أَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ
إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ
أَوْلِيَائُكَ وَأَنْصَارُكَ وَحُجَجُكَ عَلَىٰ خَلْقِكَ وَ
خُلَفَائُكَ فِي عِبَادِكَ وَأَعْلَامُكَ فِي بِلَادِكَ وَخُزَّانُ عِلْمِكَ وَ
حَفَظَةُ سِرِّكَ وَتَرَاجِمَةُ وَحْيِكَ أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ فِي سَاعَتِي هٰذِهِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ تَحِيَّةً
مِنِّي وَسَلَامًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ لَا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ
تَسْلِيمِي عَلَيْكَ عَلَّامَهُ مجلسی آورده کہ لبسند بسیار

معتبر منقول است و در همه اوقات از نزدیک و دور می توان کرد
خصوصا درین روز چنانچه شیخ شهید و شیخ مفید و سید بن طاوس رضی الله عنهم روایت
کرده اند که حضرت امام جعفر صادق ع زیارت کرد حضرت امیر
المومنین ع را در هفدهم ماه ربیع الاول باین زیارت و تعلیم فرمود
زیارت را برا وی ثقه عظیم الشان محمد ابن مسلم ثقفی و فرمود
که چون بیائی بمشهد امیر المومنین ع غسل زیارت بکن و پاکیزه ترین
جامهائے خودرا بپوش و بقدری بوئے خوش خودرا خوشبو کن
و بر تو باد آرام دل و آرام تن پس چون برسی بباب السلام یعنی
درگاه روضهٔ مقدسه که ضریح مقدس نمایان شود پس
رو بقبله بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو و بگو
اَلسَّلَامُ عَلٰی رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰی خِیَرَةِ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَی الْبَشِیْرِ النَّذِیْرِ السِّرَاجِ الْمُنِیْرِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلٰی اَنْبِیَاءِ
اللّٰهِ الْمُرْسَلِیْنَ وَعِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِیْنَ اَلسَّلَامُ
عَلٰی مَلٰئِکَةِ اللّٰهِ الْحَافِّیْنَ بِهٰذَا الْحَرَمِ وَبِهٰذَا
الضَّرِیْحِ اللَّائِذِیْنَ بِهٖ پس نزدیک قبر برو و بگو اَلسَّلَامُ
عَلَیْكَ یَا وَصِیَّ الْاَوْصِیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا عِمَادَ

الاتقياء السلام عليك يا ولي الاولياء السلام
عليك يا سيد الشهداء السلام عليك يا
خامس آل العباء السلام عليك يا آية الله العظمى
السلام عليك يا قائد الغر المحجلين الاتقياء
السلام عليك يا عصمة الاولياء السلام عليك
يا زين الموحدين النجباء السلام عليك يا
خالص الاخلاء السلام عليك يا والد الائمة
الامناء السلام عليك يا صاحب الحوض و
حامل اللواء السلام عليك يا قسيم الجنة
واللظى السلام عليك يا من شرفت به مكة
ومنى السلام عليك يا بحر العلوم ويا كهف الفقراء
السلام عليك يا من ولد في الكعبة وزوج في
السماء بسيدة النساء وكان شهودها الملائكة
السفرة الاصفياء السلام عليك يا مصباح
الضياء السلام عليك يا من خصه النبي
بجزيل الحباء السلام عليك يا من بات
على فراش خاتم الانبياء ووقه بنفسه

شرّ الأعداء السّلام عليك يا من رُدّت له
الشّمس فسامى شمعون الصّفا السّلام عليك
يا من انجى الله سفينة نوح باسمه واسم
اخيه حيث التطم الماء حولها وطمى السّلام
عليك يا من تاب الله به وباخيه على آدم
اذ غوى السّلام عليك يا فلك النجاة الذى
من ركبه نجا ومن تاخر عنه هوى السّلام
عليك يا من خاطب الثّعبان وذئب الفلا
السّلام عليك يا امير المؤمنين ورحمة
الله وبركاته السّلام عليك يا حجّة الله على
من كفر و اناب السّلام عليك يا امام
ذوى الالباب السّلام عليك يا معدن الحكمة
وفصل الخطاب السّلام عليك يا من عنده
علم الكتاب السّلام عليك يا ميزان يوم
الحساب السّلام عليك يا فاصل الحكم
النّاطق بالصّواب السّلام عليك ايّها
المتصدّق بالخاتم فى المحراب السّلام عليك

يا من به كفى الله المؤمنين القتال به يوم
الاحزاب السلام عليك يا من اخلص لله
الوحدانية وآناب السلام عليك يا قاتل
خيبر وقالع الباب السلام عليك يا من دعاه
خير الانام للمبيت على فراشه فاسلم
نفسه للمنية واجاب السلام عليك يا من
له طوبى وحسن مآب ورحمة الله وبركاته
السلام عليك يا ولي عصمة الدين ويا
سيد السادات السلام عليك يا صاحب
المعجزات السلام عليك يا من نزلت في
فضله سورة العاديات السلام عليك يا
من كتب اسمه في السماء على السرادقات
السلام عليك يا مظهر العجائب والآيات
السلام عليك يا امير الغزوات
السلام عليك يا مخبرا بما غبر وبما
هو آت السلام عليك يا مخاطب ذئب الفلوات
السلام عليك يا خاتم الحصى ومبين المشكلات

السَّلامُ عَلَيكَ يا مَن عُجِبَت مِن حَمَلاتِهِ فِي الوَغا
مَلائِكَةُ السَّمواتِ السَّلامُ عَلَيكَ يا مَن ناجَى
الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَينَ يَدَي نَجوٰهُ الصَّدَقاتِ
السَّلامُ عَلَيكَ يا والِدَ الأَئِمَّةِ البَرَرَةِ السّاداتِ
وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلَيكَ يا تالِيَ
المَبعُوثِ السَّلامُ عَلَيكَ يا وارِثَ عِلمِ خَيرِ
مَورُوثٍ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلَيكَ
يا إِمامَ المُتَّقِينَ السَّلامُ عَلَيكَ يا غِياثَ المَكرُوبِينَ السَّلامُ
عَلَيكَ يا عِصمَةَ المُؤمِنِينَ السَّلامُ عَلَيكَ يا مُظهِرَ البَراهِينِ
السَّلامُ عَلَيكَ يا طٰهٰ وَيٰسٓ السَّلامُ عَلَيكَ
يا حَبلَ اللهِ المَتِينَ السَّلامُ عَلَيكَ يا مَن تَصَدَّقَ
فِي صَلٰوتِهِ بِخاتَمِهِ عَلَى المِسكِينِ السَّلامُ عَلَيكَ
يا قالِعَ الصَّخرَةِ عَن فَمِ القَلِيبِ وَمُظهِرَ الماءِ
المَعِينِ السَّلامُ عَلَيكَ يا عَينَ اللهِ النّاظِرَةَ
وَيَدَهُ الباسِطَةَ وَلِسانَهُ المُعَبِّرَ عَنهُ فِي بَرِيَّتِهِ
أَجمَعِينَ السَّلامُ عَلَيكَ يا وارِثَ عِلمِ النَّبِيِّينَ
وَمُستَودَعَ عِلمِ الأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ وَصاحِبَ

لواء الحمد وساقي أوليائه من حوض خاتم
النبيين السلام عليك يا يعسوب الدين وقائد
الغر المحجلين ووالد الأئمة المرضيين ورحمة
الله وبركاته السلام على اسم الله الرضي ووجهه
المضيء وجنبه القوي وصراطه السوي السلام
على الإمام التقي المخلص الصفي السلام على
الكوكب الدري السلام على الإمام أبي الحسن
علي ورحمة الله وبركاته السلام على إمام
الهدى ومصباح الدجى وعلم التقى ومنار
الهدى وذي النهى وكهف الورى والعروة
الوثقى والحجة على أهل الدنيا ورحمة الله
وبركاته السلام على نور الأنوار وحجة الجبار
ووالد الأئمة الأطهار وقسيم الجنة والنار المخبر
عن الآثار المدمر على الكفار مستنقذ الشيعة
المخلصين من عظيم الأوزار السلام على
المخصوص بالطاهرة السيدة التقية النقية ابنة المختار
المولود في البيت ذي الأستار المزوج في السماء

يا اَلْبَرَّةِ الطَّاهِرَةِ الزَّكِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ اِبْنَةِ
الْاَطْهَارِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى
النَّبَاءِ الْعَظِيْمِ الَّذِيْ هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُوْنَ وَعَلَيْهِ
يُعْرَضُوْنَ وَعَنْهُ يُسْئَلُوْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰى نُوْرِ اللّٰهِ الْاَنْوَرِ
وَضِيَائِهِ الْاَزْهَرِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَلِيَّ اللّٰهِ وَحُجَّتَهُ وَخَالِصَةَ اللّٰهِ وَخَاصَّتَهُ اَشْهَدُ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ لَقَدْ
جَاهَدْتَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ وَاتَّبَعْتَ مِنْهَاجَ رَسُوْلِ
اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَحَلَّلْتَ حَلَالَ اللّٰهِ
وَحَرَّمْتَ حَرَامَهُ وَشَرَعْتَ اَحْكَامَهُ وَاَقَمْتَ
الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَ
نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
صَابِرًا نَاصِحًا مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمَ
الْاَجْرِ حَتّٰى اَتٰكَ الْيَقِيْنُ فَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ دَفَعَكَ
عَنْ حَقِّكَ وَاَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ
بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهٖ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَمَلٰئِكَتَهُ
وَاَنْبِيَائَهُ وَرُسُلَهُ اَنِّيْ وَالٍ لِمَنْ وَالَاكَ وَعَادٍ
لِمَنْ عَادَاكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ

برکاتہ پس خود را بہ قبر چسپان و قبر را بوس و بگو اشہد انک
تسمع کلامی و تشہد مقامی و اشہد لک یا ولی
اللہ بالبلاغ و الاداء یا مولای یا حجۃ اللہ یا
امین اللہ یا ولی اللہ ان بینی و بین اللہ عز و جل
ذنوبا قد اثقلت ظہری و منعتنی من الرقاد
و ذکرہا یقلقل احشائی و قد ہربت الی اللہ
عز و جل و الیک فبحق من ائتمنک علی سرہ
و استرعاک امر خلقہ و قرن طاعتک بطاعتہ
و موالاتک بموالاتہ کن لی الی اللہ شفیعا و
من النار مجیرا و علی الدہر ظہیرا پس باز خود را
بقبر چسپانہ و قبر ا بوس و بگو یا ولی اللہ یا حجۃ اللہ یا باب حطۃ
اللہ ولیک و زائرک و اللائذ بقبرک و النازل
بفنائک و المنیخ رحلہ فی جوارک یسئلک ان
تشفع لہ الی اللہ فی قضاء حاجتہ و نجح طلبتہ فی
الدنیا و الاخرۃ فان لک عند اللہ الجاہ العظیم
و الشفاعۃ المقبولۃ فاجعلنی یا مولای من
ہمک و ادخلنی فی حزبک و السلام علیک و

عَلٰی ضَجِیعَیکَ اٰدَمَ وَنُوحٍ وَالسَّلَامُ عَلَیکَ وَعَلٰی وَلَدَیکَ الحَسَنِ وَالحُسَینِ وَعَلَی الاَئِمَّۃِ الطَّاهِرِینَ مِن ذُرِّیَّتِکَ وَرَحمَۃُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُہٗ پس از روے تضرع وخشوع ہر حاجت کہ داری از حق تعالے طلب نما علامہ مجلسیؒ گوید کہ ہر کہ از دور زیارت کند در جاے بِهٰذَا الحَرَمِ وَبِهٰذَا الضَّرِیحِ بحرمہ وضریحہ گوید وقصد روضہ وضریح حضرت امیر المومنینؑ بکند وزیارتہا ودعاہا را متصل ہکیدیگر بخواند ونزدیک رفتن وبوسیدن در کار نمی باشد اعنی بعوض آنہا در کار نیست کہ چیزے بعمل آورد

فصل دہم در اعمال ماہ ربیع الثانی - اما کسوف وخسوف

پس در ہر سال کہ در ماہ ربیع الثانی آفتاب بگیرد در میان مردم اختلاف بسیار واقع شود وخلق عظیم بقتل رساند وکسے بر بادشاہ خروج کند وترس وبیم حادثت شود ومرگ بسیار باشد وہر سال کہ در ربیع الثانی ماہ بگیرد آب در کوہہا بسیار باشد وفراوانی وسال مبارکی باشد وبادشاہ مغرب مظفر باشد وصاحب منہاج نوشتہ کہ چون بعد از ربیع الاول ہزہا خوشہ کشیدند ودرختہا صاحب میوہ شدند لہذا آنہا را ربیع الثانے

نام کردند بد انکه در روز چهارم این ماه مولود حضرت امام حسن عسکری ع
است شیخ مفید رح در کتاب حدائق الریاض آورده که در روز
دهم این ماه در سال دو صد و سی و دو از ہجرت حضرت امام
حسن عسکری ع متولد شدند و این روزیست شریف و عظیم البرکت
و مستحب است روزه این روز و درین روز زیارت آن
حضرت ع مناسب است و در پنجم این ماه متوکل عباسی
مرد که پسرش منتصر او را کشت و در ششم مقداد دوانقی
بغداد را بنا کرد و فتح کابل در ایام ولید در هفتم این ماه شد
و در دہم این ماه نماز سفر و حضر قرار گرفت و شیخ طوسی
در مصباح متہجد روز دوازدہم این ماه در سال اول از
ہجرت وجوب نمازِ سفر و حضر را نوشته و در آخر این ماه دولت
یزدجرد بن شہریار سپری شده و سلطنت از عجم بعرب
رسید و خالد بن ولید در آخر این ماه واصل جہنم شد و نزد
رویت ہلال این ماه از ادعیۂ اہلہ ہر چه خواہد بخوانند و درین
ماه بآسمان یا بر روئے جوانان یا بر ساقہائے ہر دو
پا نظر کنند سید ابن طاوس رح در کتاب
اقبال از صاحب منتخب رح روایت کرده اند که این دعا را

دراول ماه ربیع الثانی بخوان اللّٰهمّ انت اله کلّ
شیءٍ وخالقُ کلّ شیءٍ وربُّ کلّ شیءٍ اسئلک
بالعروة الوثقی والغایةِ والمنتهی وبما
خالفت به بین الانوارِ والظلمات والجنّة
والنارِ والدّنیا والاخرة وباعظمِ اسمائک
فی اللوح المحفوظ واتمّ اسمائک فی التوریة
نبلًا وازهرِ اسمائک فی الزبور عزًّا واجلّ
اسمائک فی الانجیل قدرًا وارفع اسمائک فی
القرانِ ذکرًا واعظمِ اسمائک فی الکتب المنزلة
وافضلها واسرّ اسمائک فی نفسک الذی
لیس کمثله شیءٌ واسئلک بعزتک و
قدرتک وبالعرش العظیم وما حمل وبالکرسیّ
الکریم وما وسع ان تصلّی علی محمّدٍ وال محمّد
وتبیح لی من عندک فرجک القریب العظیم
الاعظم اللّٰهمّ اتمم علیّ احسانک القدیم
الاقدم وتابع الیّ معروفک الدّائم الادوم
والغشنی بعز جلالک الکریم الاکرم پس بخوان

maablib.org

وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ
اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ
وَّلَا نَوْمٌ الٓمّٓ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ هُوَ
الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ
شَيْءٍ فَاعْبُدُوْهُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ اِتَّبِعْ
مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَعْرِضْ
عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ
اِلَيْكُمْ جَمِيْعًا نِ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ فَاٰمِنُوْا
بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِيْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَ
كَلِمٰتِهٖ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ وَمَآ اُمِرُوْٓا
اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا اِلٰهًا وَّاحِدًا لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهٗ

عَمَّا یُشْرِکُونَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ
حَتّٰی اِذَا اَدْرَکَهُ الْغَرَقُ قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا الَّذِیْ اٰمَنَتْ بِهٖ بَنُوْا اِسْرَائِیْلَ وَاَنَا مِنَ
الْمُسْلِمِیْنَ قُلْ هُوَ رَبِّیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ
وَاِلَیْهِ مَتَابِ یُنَزِّلُ الْمَلٰئِکَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰی
مَنْ یَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ اَنْ اَنْذِرُوْا اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنَا فَاتَّقُوْنِ وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهُ یَعْلَمُ السِّرَّ
وَاَخْفٰی اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی وَ
اَنَا اخْتَرْتُکَ فَاسْتَمِعْ لِمَا یُوْحٰی اِنَّنِیْ اَنَا اللّٰهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنَا فَاعْبُدْنِیْ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِکْرِیْ اِنَّمَا
اِلٰهُکُمُ اللّٰهُ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَسِعَ کُلَّ شَیْءٍ
عِلْمًا وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِکَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِیْ
اِلَیْهِ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدُوْنِ وَذَا النُّوْنِ اِذْ
ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَیْهِ فَنَادٰی
فِی الظُّلُمٰتِ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحٰنَکَ اِنِّیْ
کُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِیْنَ فَتَعٰلَی اللّٰهُ الْمَلِکُ

الْحَقُّ

الحق لا اله الا هو رب العرش الكريم الله لا اله
الا هو رب العرش العظيم وهو الله لا اله الا
هو له الحمد في الاولى والاخرة وله الحكم
واليه ترجعون ولا تدع مع الله الها اخر
لا اله الا هو كل شيء هالك الا وجهه له
الحكم واليه ترجعون يا ايها الناس اذكروا
نعمة الله عليكم هل من خالق غير الله يرزقكم
من السماء والارض لا اله الا هو فانى تؤفكون
ذلكم الله ربكم له الملك لا اله الا هو فانى
تصرفون غافر الذنب وقابل التوب شديد
العقاب ذى الطول لا اله الا هو اليه المصير
ذلكم الله ربكم خالق كل شيء لا اله الا هو
فانى تؤفكون ذلكم الله ربكم فتبارك الله
رب العالمين هو الحى لا اله الا هو فادعوه
مخلصين له الدين الحمد لله رب العالمين
رب السموات والارض وما بينهما ان كنتم
موقنين لا اله الا هو يحيى ويميت ربكم

وَرَبُّ اٰبَائِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ فَاِنْ لَّهُمْ اِذَا جَاۤءَتْهُمْ ذِكْرٰىهُمْ فَاعْلَمْ
اَنَّهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ هُوَ
اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوْسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَعَلَى
اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ عَفْوًا لَيْسَ
بَعْدَهُ عُقُوْبَةٌ وَرِضًى لَيْسَ بَعْدَهُ سَخَطٌ وَعَافِيَةً لَيْسَ بَعْدَهَا
بَلَاءٌ وَسَعَادَةً لَيْسَ بَعْدَهَا شِقَاءٌ وَهُدًى
لَا يَكُوْنُ بَعْدَهُ ضَلَالَةٌ وَاِيْمَانًا لَا يُدَاخِلُهُ
كُفْرٌ وَقَلْبًا لَا يُدَاخِلُهُ فِتْنَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
السَّعَةَ فِي الْقَبْرِ وَالْحُجَّةَ الْبَالِغَةَ وَالْقَوْلَ الثَّابِتَ
وَاَنْ تُنَزِّلَ عَلَيَّ الْاَمَانَ وَالْفَرَجَ وَالسُّرُوْرَ وَنَضْرَةَ
النَّعِيْمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَرِّفْنِيْ بَرَكَةَ
هٰذَا الشَّهْرِ وَيُمْنَهُ وَارْزُقْنِيْ خَيْرَهُ وَاصْرِفْ
عَنِّيْ شَرَّهُ وَاجْعَلْنِيْ فِيْهِ مِنَ الْفَائِزِيْنَ بِرَحْمَتِكَ

يَا

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ وَهَّابُ الْخَيْرِ فَهَبْ لِيْ
شَوْقًا اِلٰى لِقَائِكَ وَاشْفَاقًا مِنْ عَذَابِكَ وَحَيَاءً
مِنْكَ تَوْقِيْرًا وَاِجْلَالًا حَتّٰى يَوْجَلَ مِنْ ذٰلِكَ
قَلْبِىْ وَيَقْشَعِرَّ مِنْهُ جِلْدِىْ وَيَتَجَافٰى لَهٗ جَنْبِىْ
وَتَدْمَعَ مِنْهُ عَيْنِىْ وَلَا اَخْلُوَ مِنْ ذِكْرِكَ فِىْ
لَيْلِىْ وَنَهَارِىْ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّىْ اُثْنِىْ عَلَيْكَ وَمَا عَسٰى اَنْ يَبْلُغَ مَدْحِىْ
وَثَنَائِىْ مَعَ قِلَّةِ عَمَلِىْ وَقِصَرِ رَائِىْ وَاَنْتَ
الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوْقُ وَاَنْتَ الْمَلِيْكُ وَاَنَا
الْمَمْلُوْكُ وَاَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ
الْعَزِيْزُ وَاَنَا الذَّلِيْلُ وَاَنْتَ الْقَوِىُّ وَاَنَا
الضَّعِيْفُ وَاَنْتَ الْغَنِىُّ وَاَنَا الْفَقِيْرُ وَاَنْتَ
الْمُعْطِىْ وَاَنَا السَّائِلُ وَاَنْتَ الْحَىُّ الَّذِىْ
لَا يَمُوْتُ وَاَنَا خَلْقٌ اَمُوْتُ فَاغْفِرْ لِىْ وَارْحَمْنِىْ
وَاَعْطِنِىْ سُؤْلِىْ فِىْ دُنْيَاىَ وَاٰخِرَتِىْ وَتَجَاوَزْ
عَنِّىْ وَعَنْ جَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ

وَالْأَمْوَاتِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَرَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ وَصَفِيِّكَ وَخِيَرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ اِرْفَعْ دَرَجَتَهٗ وَكَرِّمْ مَقَامَهٗ
وَاَجْزِلْ ثَوَابَهٗ وَاَفْلِجْ حُجَّتَهٗ وَاَظْهِرْ عُذْرَهٗ
وَعَظِّمْ نُوْرَهٗ وَاَدِمْ كَرَامَتَهٗ وَاَلْحِقْ بِهٖ اُمَّتَهٗ
وَذُرِّيَّتَهٗ وَاَقْرِرْ بِذٰلِكَ عَيْنَهٗ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
مُحَمَّدًا اَكْرَمَ النَّبِيِّيْنَ تَبَعًا وَاَعْظَمَهُمْ
مَنْزِلَةً وَاَشْرَفَهُمْ كَرَامَةً وَاَعْلَاهُمْ دَرَجَةً
وَاَفْسَحَهُمْ فِي الْجَنَّةِ مَنْزِلًا اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّدًا
دَرَجَةَ الْوَسِيْلَةِ وَشَرِّفْ بُنْيَانَهٗ وَعَظِّمْ نُوْرَهٗ
وَبُرْهَانَهٗ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهٗ فِيْ اُمَّتِهٖ وَتَقَبَّلْ
صَلٰوةَ اُمَّتِهٖ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
كَمَا بَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَتَلَا اٰيَاتِكَ وَنَصَحَ
لِعِبَادِكَ وَجَاهَدَ فِيْ سَبِيْلِكَ حَتّٰى اَتَاهُ الْيَقِيْنُ
اَللّٰهُمَّ زِدْ مُحَمَّدًا مَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفًا وَ
مَعَ كُلِّ فَضْلٍ فَضْلًا وَمَعَ كُلِّ كَرَامَةٍ كَرَامَةً
وَمَعَ كُلِّ سَعَادَةٍ سَعَادَةً حَتّٰى تَجْعَلَ مُحَمَّدًا

فِی الشَّرَفِ الْاَعْلیٰ مِنَ الدَّرَجَاتِ الْعُلیٰ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَسَهِّلْ لِیْ مِحْنَتِیْ وَبَلِّغْنِیْ اُمْنِیَّتِیْ وَوَسِّعْ عَلَیَّ فِیْ رِزْقِیْ وَاقْضِ عَنِّیْ دَیْنِیْ وَفَرِّجْ عَنِّیْ غَمِّیْ وَهَمِّیْ وَکَرْبِیْ وَیَسِّرْ لِیْ اِرَادَتِیْ وَاَوْصِلْنِیْ اِلیٰ بُغْیَتِیْ سَرِیْعًا عَاجِلًا یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ ۵

فصل یازدهم در اعمال ماه جمادی الاولیٰ

اما کسوف و خسوف پس در هر سال که در ماه جمادی الاول آفتاب بگیرد مردمان را وسعت روزی باشد و در ناحیه مشرق یا مغرب پادشاه را شفقت با رعیت باشد و با ایشان احسان نماید و هر سال که در ماه جمادی الاول ماه بگیرد خونریزی و ربادیه بسیار شود و پادشاه را بلاے عظیم حادث شود و اما کسے بر پادشاه خروج کند ظفر نیابد

علامهٔ مجلسی ره نوشته که جمادی الاولی مصادف
زمستان بوده که آب یخ می گردد و شدت سرما بود لهذا
این ماه را باین اسم موسوم ساختند و جمادی الاولی را
جمادی خمسه و ستة نیز گفته اند و در پنجم این ماه ملخ طلا
بر حضرت ایوب ع بارید و در هشتم این ماه نهر فرات را
کندند و در نهم این ماه سن سی صد و هفتاد و یک عضد الدوله
دیلمی بزیارت حضرت امام حسین ع رفت و در نیمهٔ این ماه
مولود حضرت سجاد ع است و درین روز واقعهٔ جمل روی داد
و نصرت بر حضرت امیر المؤمنین ع نازل شد کلینی ره
بسند صحیح از حضرت صادق ع روایت کرده است که حضرت فاطمه
صلوات الله علیها هفتاد و پنج روز بعد از حضرت رسالت
پناه ص زنده بود پس بنابر مشهور وفات حضرت رسول ص
در بست و هشتم ماه صفر بود باید که وفات حضرت فاطمه ع
در سیزدهم یا چهاردهم یا پانزدهم ماه جمادی الاولی باشد
پس زیارت آنحضرت ع درین روزها مناسب است
خصوصاً در روز چهاردهم که ظاهر است شیخ مفید ره
گفته که در شب پانزدهم این ماه حضرت امام زین العابدین ع

متولد شدند روز شریفی است و مستحب است که روزه بدارند
واعمال خیر از عبادات و لتصدقات بجا آورند و شیخ طوسی رح
گفته است که فتح بصره برائے حضرت امیر المومنین ع نیز
درین روز واقع شد علامہ مجلسے رح گوید که زیارت
هر دو امام درین روز مناسب است واگر زیارت جامع
درین قسم ایام بخوانند بهتر است چنانچه در بیان زیارات مذکور
خواهد شد انشاء الله تعالے و نزد رویت این هلال بعائے
رویت مطلق اهله را باید خواند صاحب منهاج رح
نوشته این ماه را بر روئے جواهر و مشایخ باید نظر کرد و
گفته اند که نزد رویت این ماه بهلال نظر کند و بخند و در
روضة الاذکار نوشته که بعد دیدن هلال این ماه سه بار
این آیت را بخوانان وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ
وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ
لِّلْعَالَمِينَ سید ابن طاوس در اقبال
از کتاب مختصر منتخب نقل کرده که در روز اول این ماه
مستحب است که این دعا را بخوانند اللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ

وَاَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ وَاَنْتَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوْسُ وَاَنْتَ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ وَاَنْتَ الْمُهَيْمِنُ
وَاَنْتَ الْعَزِيْزُ وَاَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَاَنْتَ
الْجَبَّارُ وَاَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَاَنْتَ الْخَالِقُ
وَاَنْتَ الْبَارِئُ وَاَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَاَنْتَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ وَاَنْتَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ
وَالْبَاطِنُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى اَسْئَلُكَ يَا
رَبِّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْمَاءِ وَبِحَقِّ اَسْمَائِكَ كُلِّهَا
اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاٰتِنَا
اَللّٰهُمَّ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً
وَاخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ وَالشَّهَادَةِ فِيْ سَبِيْلِكَ
وَعَرِّفْنَا بَرَكَةَ شَهْرِنَا هٰذَا وَيُمْنَهٗ وَارْزُقْنَا
خَيْرَهٗ وَاصْرِفْ عَنَّا شَرَّهٗ وَاجْعَلْنَا فِيْهِ مِنَ
الْفَائِزِيْنَ وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ
يَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
پس این آیات را بخوان اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ
ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا
تَكْسِبُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى
عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا قَيِّمًا لِيُنْذِرَ
بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ
رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ
يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا
مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ
بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ

هدانا الله لقد جاءت رسل ربنا بالحق
الحمد لله الذی وهب لی علی الکبر اسمٰعیل
واسحٰق ان ربی لسمیع الدعاء الحمد لله بل
اکثرهم لا یعلمون الحمد لله الذی نجّینا من
القوم الظالمین الحمد لله الذی فضّلنا
علیٰ کثیر من عباده المؤمنین الحمد لله الذی
سیریکم اٰیاته فتعرفونها وما ربک بغافل
عمّا تعملون الحمد لله الذی اذهب عنا
الحزن ان ربنا لغفور شکور الحمد لله الذی
صدقنا وعده واورثنا الارض نتبوء من
الجنة حیث نشاء فنعم اجر العاملین و
تری الملٰئکة حافّین من حول العرش
یسبّحون بحمد ربهم وقضی بینهم بالحق
وقیل الحمد لله رب العالمین فلله الحمد
رب السمٰوات والارض رب العالمین وله
الکبریاء فی السمٰوات والارض وهو العزیز
الحکیم الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن له

شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ
كَبِّرْهُ تَكْبِيراً اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا سَلَفَ
مِنْ ذُنُوبِي وَتَدَارَكْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي
وَقَوِّ ضَعْفِي لِلَّذِي خَلَقْتَنِي لَهُ وَحَبِّبْ إِلَيَّ
الْإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ فِي قَلْبِي وَقَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا
أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَصْبَحْتُ لَكَ عَبْداً لَا أَسْتَطِيعُ دَفْعَ مَا
أَكْرَهُ وَلَا أَمْلِكُ مَا أَرْجُوهُ وَأَصْبَحْتُ مُرْتَهِناً
بِعَمَلِي فَلَا فَقِيرَ أَفْقَرُ مِنِّي إِلَيْكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
أَسْأَلُكَ أَنْ تَسْتَعْمِلَنِي عَمَلَ مَنِ اسْتَيْقَنَ حُضُورَ
أَجَلِهِ لَا بَلْ عَمَلَ مَنْ قَدْ مَاتَ فَرَأَى عَمَلَهُ
وَنَظَرَ إِلَى ثَوَابِ عَمَلِهِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
اَللّٰهُمَّ هٰذَا مَكَانُ الْعَائِذِ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ
وَهٰذَا مَكَانُ الْعَائِذِ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ غَضَبِكَ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ دَعَاكَ فَأَجَبْتَهُ وَسَأَلَكَ
فَأَعْطَيْتَهُ وَآمَنَ بِكَ فَهَدَيْتَهُ وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ
فَكَفَيْتَهُ وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فَأَدْنَيْتَهُ وَافْتَقَرَ إِلَيْكَ

اناغنيته واستغفرك فغفرت له ورضيت
عنه وارضيته وهديته الى مرضاتك واستعملته
بطاعتك ولذلك فرغته ابداما احييته
فتب علىّ يارب واعطنى سؤلى ولاتحرمنى
شيئا مما سألتك واكفنى شرّ ما يعمل الظالمون
فى الارض واستغفروا الله الذى لا اله الّا
هو الذى لا يغفر الذنوب الّا هو اللهمّ صلّ
على محمّد وآل محمّد واعنّى على الدنيا
وارزقنى خيرها وكرّه الىّ الكفر والفسوق
والعصيان واجعلنى من الراشدين اللهمّ
قوّنى لعبادتك واستعملنى لطاعتك و
بلّغنى الذى ارجو من رحمتك يا ارحم
الراحمين اللهمّ انّى اسئلك الرّىّ يوم
الظماء والنجاة يوم الفزع الاكبر والفوز
يوم الحساب والامن يوم الخوف واسئلك
النّظر الى وجهك الكريم والخلود فى جنّتك فى دار
المقامة من فضلك والسّجود يوم يكشف

عن

عَن سَاقٍ وَالظِّلِّ يَوْمَ لَا ظِلَّ اِلَّا ظِلُّكَ وَمُرَافَقَةَ
اَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَوْلِيَائِكَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلِي
مَا قَدَّمْتُ مِنْ ذُنُوبٍ وَمَا اَخَّرْتُ وَمَا اَسْرَرْتُ
وَمَا اَعْلَنْتُ وَمَا اَسْرَفْتُ عَلٰى نَفْسِي وَمَا اَنْتَ
اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَارْزُقْنِي التُّقٰى وَالْهُدٰى وَ
الْعَفَافَ وَالْغِنٰى وَوَفِّقْنِي لِلْعَمَلِ بِمَا تُحِبُّ
وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ لِي دِيْنِيَ الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ
اَمْرِي وَاَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي وَ
اَصْلِحْ لِي اٰخِرَتِي الَّتِي اِلَيْهَا مُنْقَلَبِي وَاجْعَلِ
الْحَيٰوةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلِ الْمَوْتَ
رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ سُوْءٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
يَا رَبَّ الْاَرْبَابِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ وَيَا
مَالِكَ الْمُلُوكِ اَنْ تَرْحَمَنِي وَتَسْتَجِيبَ لِي
وَتُصْلِحَنِي فَاِنَّهُ لَا يُصْلِحُ مَنْ صَلَحَ مِنْ
عِبَادِكَ اِلَّا اَنْتَ فَاِنَّكَ اَنْتَ رَبِّي وَثِقَتِي
وَرَجَائِي وَمَوْلَايَ وَمَلْجَائِي وَلَا رَاحِمَ لِي
غَيْرُكَ وَلَا مُغِيْثَ لِي سِوَاكَ وَلَا مَالِكَ سِوَاكَ

وَلَا مُجِيبَ إِلَّا أَنْتَ أَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ
وَابْنُ أَمَتِكَ الْخَاطِئُ الَّذِي وَسِعَتْهُ رَحْمَتُكَ
وَأَنْتَ الْعَالِمُ بِحَالِي وَحَاجَتِي وَكَثْرَةِ ذُنُوبِي
وَالْمُطَّلِعُ عَلَى أُمُورِي كُلِّهَا فَأَسْئَلُكَ يَا لَا إِلٰهَ
إِلَّا أَنْتَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِي وَ
مَا تَأَخَّرَ اَللّٰهُمَّ لَا تَدَعْ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ
وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَّجْتَهُ وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضًى
إِلَّا قَضَيْتَهَا وَلَا عَيْبًا إِلَّا أَصْلَحْتَهُ اَللّٰهُمَّ وَآتِنَا
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي
عَذَابَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ أَعِنِّي عَلَى أَهْوَالِ الدُّنْيَا
وَبَوَائِقِ الدُّهُورِ وَمُصِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ
اَللّٰهُمَّ وَاحْرُسْنِي مِنْ شَرِّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ
فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
إِيمَانًا ثَابِتًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا وَدُعَاءً مُسْتَجَابًا وَيَقِينًا
صَادِقًا وَقَوْلًا طَيِّبًا وَقَلْبًا شَاكِرًا وَبَدَنًا صَابِرًا
وَلِسَانًا ذَاكِرًا اَللّٰهُمَّ انْزِعْ حُبَّ الدُّنْيَا وَمَعَاصِيهَا
وَذِكْرَهَا وَشَهْوَتَهَا مِنْ قَلْبِي اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ بِكَرَمِكَ

نَشكُرُ الْيَسِيرَ مِنْ عَمَلِي فَاعْفُ لِيَ الْكَثِيرَ مِنْ
ذُنُوبِي وَكُنْ لِي وَلِيّاً وَنَصِيراً وَمَنِيعاً وَحَافِظاً
اَللّٰهُمَّ هَبْ لِي قَلْباً اَشَدَّ رَهْبَةً لَكَ مِنْ
قَلْبِي وَلِسَاناً اَدْوَمَ لَكَ ذِكْراً مِنْ لِسَانِي
وَجِسْماً اَقْوَى عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ
مِنْ جِسْمِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ
نِعْمَتِكَ وَمِنْ فُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ
تَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ غَضَبِكَ وَ
وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ
وَمِنْ شَمَاتَةِ الْاَعْدَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ وَعَرْشِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ
الْقَدِيمِ يَا وَهَّابَ الْعَطَايَا وَيَا مُطْلِقَ
الْاُسَارَى وَيَا فَكَّاكَ الرِّقَابِ وَيَا كَاشِفَ
الْعَذَابِ اَسْئَلُكَ اَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا
سَالِماً غَانِماً وَاَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
اٰمِناً وَاَنْ تَجْعَلَ اَوَّلَ شَهْرِي هٰذَا اِصْلَاحاً

و آوسطه فلاحها و آخره غمامها انک انت علام الغیوب

فصل دوازدهم در اعمال ماه جمادی الثانیه

اما کسوف و خسوف پس در هر سال ماه جمادی الثانی آفتاب بگیرد در بلاد مصر جنگهای عظیم واقع شود و قتال بسیار شود و در بلاد زمین مغرب گرانی بهم رسد و هر سال که در جمادی الثانی ماه بگیرد باران کم باشد و آب کمی کند و در نینوا که موصل باشد که باحوالی کوفه است دران محل جزع بسیار و گرانی عظیم ظاهر شود و بادشاه بابل را بلای عظیم رسد و علامه مجلسی رحمه الله آورده که در اول این ماه ملک بر حضرت رسول ص نازل شد و در نیمهٔ این ماه ابن زبیر چون والی شد کعبه را خراب کرد و دو در از برای او نصب کرد که از یکی داخل شوند و از یکی بیرون روند بعد از ان عبدالملک بن مروان یکی را گرفت و دیگری را بجای که در اول بود

نصب کرد و در همین روز عبداللہ بن زبیر کشتہ شد بدست
حجاج بن یوسف و عبداللہ دران وقت ہفتاد و سہ سال داشت
و نیز سید ابن طاؤس رہ روایت کردہ است کہ درین
ماہ در ہر روز کہ خواہد سنت است کہ چہار رکعت نماز
بکند یعنی بدو سلام و در رکعت اول بعد از سورہ فاتحہ
یک مرتبہ آیۃ الکرسی بخواند و لبست و پنج مرتبہ انا انزلناہ
و در رکعت دوم یک مرتبہ الہکم التکاثر و لبست و پنج
مرتبہ قل ہو اللہ احد و در رکعت سوم یک مرتبہ قل
یا ایہا الکافرون و لبست و پنج مرتبہ قل اعوذ برب الفلق
و در رکعت چہارم اذا جاء نصر اللہ یک مرتبہ و لبست
و پنج مرتبہ بگوید قل اعوذ برب الناس و بعد از سلام رکعت
چہارم ہفتاد و پنج مرتبہ بگوید سُبْحَانَ اللّٰہِ وَالْحَمْدُ
لِلّٰہِ وَلَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ و ہفتاد مرتبہ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ پس سہ
مرتبہ بگوید اَللّٰھُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
پس سر بسجدہ بگذارد و سہ مرتبہ بگوید یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ یَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ یَا اللّٰہُ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحِیْمُ

یا اَرحَمَ الرّاحِمِینَ پس هر حاجت که دارد از حق تعالی
طلب نماید هر که چنین کند خدا خودش را و مالش را و زنان
و فرزندان او را و دین و دنیای او را حفظ کند و اگر درین
سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد
و شیخ مفید علیه الرحمه در حدائق الریاض و شیخ بزرگوار
محمد بن جریر الطبرسی رح در کتاب دلائل الامامة بسند معتبر
از حضرت صادق ع روایت کرده که ولادت با سعادت
حضرت فاطمه صلوات الله علیها در بستم ماه جمادی الثانیه
واقع شده و شهادت آنحضرت در سیم این ماه نیز واقع شده
و شیخ طوسی رح و سید بن طاوس رح و دیگران چنین ذکر کرده
اند و اگرچه وفات منافی روایت است که سابقاً ذکر
کردیم اما چون مشهور است و روایت معتبر دارد باید که
در روز سوم بر اسم تعزیت آنحضرت قیام نمایند و زیارت
آنحضرت و لعن بر غاصبان حق او بکنند خصوصاً ابوبکر
و عمر و قنفذ غلام عمر لعنهم الله و در روز بستم باز آنحضرت را
زیارت کنند چنانکه شیخ مفید رح گفته است و اظهار سرور
و خوشحالی بکنند و روزه بدارند و تصدقات و اعمال خیر بکنند

در زیارت آن حضرت بدو طریق وارد شده است اوّل
آنکه سید بن طاؤس روایت کرده است که هر که آنحضرت
را نزیارت نکند باین زیارت که بگوید السّلامُ علیكِ
یا سیّدةَ نساءِ العالمینَ السّلامُ علیكِ یا والدةَ
الحُجَجِ علی النّاسِ اجمعینَ السّلامُ علیكِ ایّتُها
المظلومةُ الممنوعةُ حقُّها پس بگو اللّٰهُمَّ صلِّ
علیٰ امتِكَ وابنةِ نبیِّكَ وزوجةِ وصیِّ نبیِّكَ
صلوٰةً تُزلِفُها فوقَ زُلفی عبادِكَ المکرمینَ
مِنْ اهلِ السّمٰواتِ واهلِ الارضینَ پس طلب
آمرزش کند از خدای تعالی خدا گناهان او را بیامرزد
و او را داخل بهشت گرداند و این زیارت مختصره معتبر است
و همه وقت میتوان کرد دوم زیارت مبسوطیست که علما در
کتب زیارت ذکر کرده اند لکن سندش بنظر فقیر نرسیده
لهذا بتحریر آن نپرداختم بلکه آنکه در میان عرب مشهور است
که العجب کل العجب بین الجمادی والرجب گفته اند چون
درین ماه حوادثات عجیبه بسیار واقع شده بدین جهت
این قصه مشهور گردیده اما این خاطی را چنین بخاطر رسیده

که نکته اینست که چون در بست و هفتم این ماه خلیفهٔ اول یعنی
ابابکر از سگ کمتر تشریف کثیف را برد و بسقر و خلیفهٔ ثانی
یعنی عمر بن الخطاب علیه اللعنة و العذاب با دنارت
حسب و خباثت نسب بمسند خلافت قرار گرفت این
کلمات درمیان عرب شهرت یافت و عجب تر ازین واقعه
از بدو عالم تا عصر خاتم واقع نشده بود که نفس جهل را که
ضد عقل کل است نائب و جانشین عقل کل دانند و
چنان نفس شریر و فاسق بی نظیر را نائب و خلیفهٔ خدا و
رسول مجتبی ع شناسند و چون در ماه ثانی سرما شدت نمود
و آب بشدت بسته شده بود باین سبب جمادی الثانی نام
نهاده شد و نزد رویت این هلال ادعیه مطلقه اهله بخواند
و صاحب روضة الاذکار رح نوشته که باید وقت رویت این
هلال در آسمان و زمین نظر کند و این آیت بخواند اِنَّمَا
یُرِیْدُ اللّٰهُ لِیُذْهِبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَیْتِ
وَ یُطَهِّرَکُمْ تَطْهِیْرًا و صاحب منهاج نوشته که نزد
رویت این هلال به نقره نظر کند سید بن طاوس رح
در اقبال از کتاب مختصر المنتخب نقل فرموده که در غرهٔ

جمادی

جمادی الثانیہ این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ يَا اَللّٰهُ اَنْتَ
الدَّائِمُ الْقَائِمُ الْقَدِيمُ الدَّائِمُ يَا اَللّٰهُ
اَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ يَا اَللّٰهُ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْاَعْلٰى يَا اَللّٰهُ
اَنْتَ الْمُتَعَالِي فِي عُلُوِّكَ اِلٰهُ كُلِّ شَيْءٍ وَرَبُّ
كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ
اَلْقَاضِي الْاَكْبَرُ الْقَدِيرُ الْمُقْتَدِرُ تَبَارَكَتْ
اَسْمَاؤُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَرِّفْنَا بَرَكَةَ شَهْرِنَا هٰذَا وَارْزُقْنَا
يُمْنَهُ وَنُورَهُ وَنَصْرَهُ وَخَيْرَهُ وَبِرَّهُ وَسَهِّلْ لِي
فِيهِ مَا اُحِبُّهُ وَيَسِّرْ لِي فِيهِ مَا اُرِيدُ وَاَوْصِلْنِي اِلٰى
بُغْيَتِي فِيهِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْئَلُكَ يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ
ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ وَيَا مَنْ لِكُلِّ مَسْئَلَةٍ عِنْدَهُ
سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَتِيدٌ وَلِكُلِّ صَامِتٍ عِلْمٌ
مِنْهُ بَاطِنٌ مُحِيطٌ مَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ وَ
اَيَادِيكَ النَّاطِقَةُ وَنِعَمُكَ السَّابِغَةُ وَ
اَيَادِيكَ الْفَاضِلَةُ وَرَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ

إلٰهي خلقتني ولم أكُ شيئاً مذكوراً فأنا عائذٌ
وعائذٌ إليك وقد ظلمتُ نفسي وأنا مُقرٌّ لك بالعبوديّة
مُعترفٌ لك بالربوبيّة مستغفرٌ من ذنوبي
فأسئلك أن تغفر لي يا من ليس كمثله
شيءٌ وهو السّميع البصير يا ذا الجلال والإكرام
يا حنّان يا منّان يا من أظهر الجميل وستر
القبيح ولم يؤاخذ بالجريرة ولم يهتك
السّتر يا عظيم العفو يا حسن التّجاوز يا واسع
المغفرة يا باسط اليدين بالرّحمة والمشيّة
والقدرة والظّلمات والنّور يا صاحب كلّ نجوى
ومنتهى كلّ شكوى ووليّ كلّ حسنة يا كريم الصّفح
يا عظيم المنّ يا مبتدئ النّعم قبل استحقاقها
يا ربّاه يا غياثاه يا سيّداه يا مولاه يا غاية
رغبتاه أسئلك بك يا الله أن لا تشوّه خلقي
بالنّار فإنّي ضعيفٌ مسكينٌ مهينٌ فآتني في الدّنيا
حسنةً وفي الآخرة حسنةً وقنا برحمتك
عذاب النّار يا جامع النّاس ليومٍ لا ريب

فِيهِ اجْمَعْ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
و بخوان دوازده مرتبه قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ
أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَلَا تَجْهَرْ
بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ
سَبِيلًا وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ
مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا اللّٰهُمَّ هَبْنِي بِكَرَامَتِكَ
وَأَتِمَّ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَأَلْبِسْنِي عَفْوَكَ وَعَافِيَتَكَ
وَأَمْنَكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللّٰهُمَّ لَا تُسْلِمْنِي
بِجَرِيرَتِي وَلَا تُخْزِنِي بِخَطِيئَتِي وَلَا تُشْمِتْ بِي
أَعْدَائِي وَلَا تَكِلْنِي إِلٰى نَفْسِي فِي دُنْيَايَ وَ
آخِرَتِي اللّٰهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ
أَمَتِكَ وَفِي قَبْضَتِكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ
فِيَّ حُكْمُكَ عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ أَسْأَلُكَ
بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ سَمَّاكَ
بِهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ أَوْ مَلَائِكَتِكَ وَرُسُلِكَ

وَبِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَرْفُوعِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ
عِنْدَكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الَّذِي
هُوَ حَقٌّ عَلَيْكَ أَنْ تَسْتَجِيبَ لِمَنْ دَعَاكَ
بِهِ وَبِكُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ مُوسَى
وَبِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ
وَبِكُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ
أَنْ تَسْتَجِيبَ لِي وَأَنْ تَجْعَلَنِي فِي عِبَادِكَ
وَحِفْظِكَ وَكَنَفِكَ وَسِتْرِكَ وَحِصْنِكَ
وَفِي فَضْلِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي
لَا تَمُوتُ وَأَنَا خَلْقٌ يَمُوتُ فَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي
وَأَعْطِنِي سُؤْلِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي
وَاغْفِرْ لِي وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ
مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاجْعَلْ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ
أَكْرَمَ خَلْقِكَ عَلَيْكَ وَأَفْضَلَهُمْ لَدَيْكَ
وَأَعْلَاهُمْ مَنْزِلَةً عِنْدَكَ وَأَشْرَفَهُمْ

مکاناً و آنسحهم فِی الجنّة منزلاً و آتِنی
فِی الدُّنیا حسنةً و فِی الاٰخرة حسنةً وقنی
برحمتِك عذاب النّار فانّه لاحول و
لاقوّة الّا بك یا ذا الجلال و الاکرام

فصل سیزدهم — در تاریخهای

سعد و نحس هر ماه و ولادت و شهادت هر معصوم
و مدّت عمر و عدد اولاد و ازواج اوشان و غیره
و قطع ثوب و جامهٔ نو پوشیدن و فصد و
حجامت و تقلیم الاظافیر و شارب گرفتن و سر تراشیدن
و ایام سفر بنا بر مختار جناب غفران مآب جناب
سید دلدار علی صاحب اعلی الله مقامه

محرّم الحرام — ولادت حضرت امام حسن ع در اواخر
این ماه است بست پنجم این ماه وفات حضرت امام زین العابدین ع
است و نزد بعضی هجدهم و دوازدهم است و نحس اکثر بازیدهم

وچهاردهم وبست ودوم است ودهم این ماه شهادت حضرت
امام حسین ع است بلا خلاف ماه صفر هفتم این ماه ولادت
باسعادت حضرت امام موسی کاظم ع است ونزد بعضی سوم
این ماه ولادت حضرت امام محمد باقر ع وهفدهم این ماه
وفات حضرت امام رضا ع است وبست وهشتم این ماه
بنابر مشهور وفات حضرت رسالت پناه صلی الله
علیه وآله وسلم ووفات حضرت امام حسن ع علی المشهور
درین روز واقع شده ومرجح همین است ونحس اکبر
اول ودهم وبستم این ماه است۔

ربیع الاول نهم این ماه عید قتل عمر ویازدهم این ماه
ولادت باسعادت حضرت امام رضا ع بروایت صدوق وهفدهم اینماه
بابرکت جناب سید عالم ص وحضرت امام جعفر صادق ع بنابر اشهر واظهر بروز جمعه
کذافی روضة الاحکام وبتاریخ دوم وفات جناب
رسول خدا ص بروایت معتبره وهمین روایت را جناب
سید حسین سید العلما در صومیه روضة الاحکام ترجیح
داده حیث قال اما وفات آن حضرت ص پس روز دوشنبه
است چنانچه روایات عدیده بر آن دلالت می کنند

از انجمله از حضرت امام موسی کاظم ع منقول است که از
دوشنبه شوم تر روزی نیست روزی است که وفات
فرموده دران روز حضرت رسولخدا ص و وحی آسمانی منقطع
گشته وحق ما زور گرفتند و هرگاه متعین شد که روز دوشنبه
بوده هم ثابت است از روایات مستفیضه که یوم غدیر
روز جمعه بوده پس وفات آن حضرت ص شنبه هشتم که قول
مشهور بین العلما است نمی تواند شد و نه دوازدهم
ربیع الاول چنانکه محمد بن یعقوب کلینی رح بآن قائل
گشته و میانه اہل سنت مشهور است و نیز بعد تتبع سلطان
مستندی برای هر قول نیافته اند و روایتی از کشف الغمه
دال است برانکه وفات آن حضرت دوم ماه ربیع الاول
باشد و هر دو مقدمه سابقه بر آن انطباق می یابد پس همین
تاریخ روز وفات آن حضرت ص باشد و تاریخ اول یا
هشتم وفات حضرت امام حسن عسکری ع است و نیز و بعضی
پنجم این ماه وفات امام حسن ع است و نزد بعضی هفتم
و نحس اکبر چهارم و دهم و بستم این ماه است۔

ربیع الثانی ولادت حضرت امام حسن عسکری ع

بنابر مشهور هشتم این ماه واقع شده و بروایت شیخ مفید ره
وجماعتی دیگر دهم این ماه وفات معصومه ع دیده [?] نشده
داول ویازدهم وبست وهشتم نحس اکبر است ـ

جمادی الاولی

جمادی الاولی بنابر قولی پانزدهم این ماه
ولادت حضرت امام زین العابدین ع ووفات معصومی
درین ماه هم موافق روایات معتبره بنظر نرسیده ودهم و
یازدهم وبست وهشتم نحس اکبر است ـ

جمادی الثانیه

جمادی الثانیه پانزدهم این ماه نزد بعضی ولادت حضرت
امام زین العابدین علیه السلام است وبستم این ماه ولادت
جناب سیده ع وسوم این ماه وفات آن معصومه علی ما هو
المشهور بین الامامیه ونزد جمعی پنجم این ماه وفات حضرت
امام علی نقی ع است واول ویازدهم ودوازدهم نحس اکبر است

رجب المرجب

رجب اول این ماه ولادت حضرت امام محمد باقر ع
است ونزد بعضی ولادت حضرت امام جعفر صادق ع
نیز هست ودهم این ماه بنابر فتوای جناب غفرانماب
وعلیین مکان ولادت حضرت امام محمد تقی ع است
وسیزدهم این ماه بنابر مشهور ولادت باسعادت جناب

امیر المؤمنین

امیر المومنین ودر روضة الاحکام نوشته که بنا بر صحیحه صفوان
هفتم شعبان مولد آن حضرت ع بوده وجناب والد مرحوم
همین روایت را ترجیح داده اند انتهی وبیست وچهارم عید
فتح خیبر شده وبیست ودوم عید هلاک معاویه علیه اللعنة
وبیست وهفتم عید مبعث است وبیست وچهارم وفات
حضرت امام موسی کاظم ع بروایت شیخ علیه الرحمه وبروایت
شیخ مفید ره وجمعی دیگر بیست وپنجم این ماه وموافق روایت
کافی ششم این ماه وپانزدهم این ماه نزد بعضی وفات حضرت
امام جعفر صادق ع وسوم این ماه وفات حضرت امام
علی نقی ع است ویازدهم ودوازدهم وسیزدهم نحس اکبر است

شعبان

اما نحوست سیزدهم بسبب تولد جناب امیر زائل شد شعبان سوم
این ماه ولادت جناب امام حسین ع است علی الاشهر وپنجم این ماه نزد بعضی
ولادت حضرت امام زین العابدین ع وششم این ماه نزد بعضی ولادت باسعادت
حضرت صاحب الامر ع است وعلی المشهور پانزدهم این
ماه روز جمعه بوده ووفات معصومی درین ماه دیده نشد
جناب سید العلماء رح علیین مکان در روضة الاحکام
ذکر کرده اند اما ولادت حضرت امام زین العابدین ع پس در تعیین

تاریخ آن اختلاف است بعضے پنجم شعبان و بعضے
نصف ماہ جمادی الاولی و بعضے پانزدہم جمادی الثانیہ
گفتہ اند و جناب ابوے مرحوم فرمودہ کہ متمسک ہیچیک
از انہا بنظر حقیر نہ رسیدہ و ہمچنین در تعیین وفات آنحضرت ع
اختلاف است بعضے بست و پنجم محرم و بعضے ہیجدہم آن و
بعضے دوازدہم ضبط کردہ اند انتہی و چہاردہم و بستم و بست و ششم
نحس اکبر است۔

ماہ رمضان ولادت حضرت امام حسن ع

موافق مشہور میان علمائے فریقین پانزدہم این ماہ است
و ولادت حضرت امام محمد تقی علیہ السلام بنا بر مشہور پانزدہم
این ماہ و یا نوزدہم واقع شدہ و ہفتم این ماہ وفات حضرت ابوطالب
و دہم این ماہ وفات حضرت خدیجہ کبرے و شب نوزدہم
حضرت امیر ع مجروح شدند و بستم اینماہ بروایت
شیخ مفید رہ و محدث کاشانی آہ عید المسلمین است بجہت
فتح مکہ و شکستن اصنام و بست و یکم این ماہ وفات
حضرت امیر ع و حضرت امام رضا ع بنا بر مشہور و ما نور
سید العلما رح در روضۃ الاحکام فرمودہ کہ روایت وفات

جناب امیر ع در تاریخ بست و سوم این ماه محمول بر تقیه است
انتہی سویم و بستم و بست و چہارم نحس اکبر است

شوال

شوال نزد جناب سید العلماء رہ وفات جناب امام جعفر صادق ع درین ماه علی المشہور واقع شده و پانزدہم این ماه روز واقعه احد و شہادت حضرت امیر حمزه ع و ششم و دوم و ہشتم نحس اکبر است

ذیقعده

ذیقعده ماه بروایتی ولادت حضرت امام رضا علیه السلام یازدہم این ماه است و در روضة الاحکام نوشته که موافق روایت صدوق رہ یازدہم ربیع الاول و بروایتی یازدہم ذیقعده و مطابق روایت ابن طلحه یازدہم ذی الحجه است و بست و پنجم این ماه عید دحو الارض و شب این روز ولادت حضرت ابراہیم ع و حضرت عیسی ع و وفات حضرت امام محمد تقی ع آخر این ماه واقع شده و ششم و دہم و بست و ہشتم نحس اکبر است

ذی الحجه

ذیحجه پانزدہم این ماه ولادت حضرت امام علی نقی ع و بروایتی بست و ہفتم و نہم این ماه یوم عرفه است و بروایت شیخ مفید رہ ولادت حضرت ابراہیم ع و حضرت

علیہ السلام درین روز است و روز شہادت حضرت مسلم بن عقیل ؑ است و وفات حضرت امام محمد تقی نزد بعضے بسلخ این ماہ است و در بعضی روایات ششم و ھو ضعیف و نزد بعضے ہفتم این ماہ و دہم این ماہ عید اضحٰی و پانزدہم روز قتل عثمانؑ بروایت شیخ مفید رہ و ہیجدہم عید غدیر و این اعظم اعیاد است و بست و چہارم عید مباہلہ و بست و ہفتم بروایت شیخ مفید رہ و شیخ بہائی رہ روز مجروح شدن عمر بن الخطاب علیہ اللعنۃ والعذاب و بست و نہم روز قتل آن و ہشتم و بستم و بست و ہشتم نحس اکبر است ؕ

در بیان قطع ثوب

محدث کاشانی در تقویم المحسنین آوردہ کہ قطع کردن لباس در روز یکشنبہ باعث اندوہ می شود چرا کہ مروی است از حضرت رسالت پناہ ؐ کسیکہ قطع کرد ثوب را در روز یکشنبہ میرسد باو غم و نخواہد بود برای او مبارک و در روز دوشنبہ باعث برکت است فرمود جناب رسول خدا ؐ ہر کہ قطع ثوب کند بروز دوشنبہ خواہد بود برای او مبارک و در روز سہ شنبہ بد است چہ در حدیث است کسیکہ قطع ثوب نماید در روز سہ شنبہ

در بیان قطع ثوب

می برد آنرا دزدے یا غرق می شود یا این ثوب می سوزد و در روز چهارشنبه مبارک است که منقول است از ان حضرت ع هر که قطع ثوب کند در روز چهارشنبه فراخ روزی گردد و در مشقت نیفگند و در عیش و سهولت خواهد ماند و در روز پنجشنبه هم خوب است چه مروی است که هر که قطع ثوب نماید در روز پنجشنبه باعث حصول علم خواهد بود درین ثوب و می شود مکرم نزد آدمیان و در روز جمعه هم خوب است که روایت است که هر که قطع ثوب نماید در روز جمعه عمر و دولت او زیاده می شود در روز شنبه نحس است برائے قطع کردن لباس چه مروی است که هر که قطع ثوب نماید در روز شنبه می ماند مریض مادامیکه این ثوب در بدن او خواهد ماند مگر اینکه ثوب را بکسے بدهد ✣

در بیان جامهٔ نو پوشیدن

پس در روز شنبه غم و غصه برسد و در روز یکشنبه غم و محنت و مشقت برسد و در روز دوشنبه دزد بر دیا بسوزد و در روز سه شنبه بیماری

در بیان جامهٔ نو پوشیدن

رسد و در روز چهارشنبه روزی از غیب
برسد و در روز پنجشنبه عالم گردد و در روز جمعه در
دل مردمان عزیز نماید معز الدین محمد بن ابی الحسن
الموسوی ره در انیس الصالحین از زبدة الدعوات آورده
که اگر جامهٔ نو بپوشی بگوی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی
کَسَانِی مِنَ الرِّیَاشِ مَا اَتَجَمَّلُ بِهٖ بَیْنَ
النَّاسِ وَ اُؤَدِّی فِیْهِ وَ اَسْتُرُ بِهٖ عَوْرَتِی
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا ثِیَابَ یُمْنٍ وَ بَرَکَةٍ اَسْعیٰ
فِیْهَا مَسَاجِدَکَ پیشتر از آن که جامهٔ نو در بر کنی
بر قدری آب یا گلاب سورهٔ قدر و اخلاص و آیة
الکرسی و سورهٔ کافرون هر یک ده بار بر آن خوانی
و بر جامه بپاش بیت

روزگارت بخیر می گذرد × تا از آن جامه رشته گذرد

در بیان فصد و حجامت

در تاریخ شانزدهم
هر ماه مورث فرح و در هفدهم باعث صحت بدن و در هجدهم
سبب تقویت بدن و در نوزدهم باعث دفع درد بدن
و در بیستم مورث صحت و در بیست و یکم باعث زیادتی نور

در بیان فصد و حجامت

قلب و در بست و دوم باعث تقویت قلب و در بست و سویم موجب تفریح و در بست و چهارم باعث دفع زردے رنگ و در بست و پنجم و بست و ششم باعث خلاصی از مرض و در بست و هفتم امن میدهد از خوف و در بست و هشتم مقوّے قلب و در بست و نهم باعث خلاصے از مرض و در سی ام البیس له حکم

فی تقلیم الاظافیر و گرفتن شارب

در روز جمعه خوب است شارب گرفتن و ناخن چیدن مروی است که از جناب صادق سوال کرده شده که نزد خداے تعالے براے وسعت رزق مثل تعقیب در میان طلوع فجر تا طلوع آفتاب چیزے نیست حضرت فرمود بلے لکن خبر میدهم ترا بچیزے که بهتر از ان

باشد و آن شارب گرفتن و ناخن چیدن در روز
جمعه است و در روز چهارشنبه آمان است
از رمد مروی است هر که تقلیم اظافر کند در روز چهارشنبه
پس ابتدا کند از انگشت کوچک دست راست
و ختم کند بانگشت کوچک دست چپ برای
او امان خواهد بود از رمد چشم و در روز پنجشنبه بشرط
فرو گذاشتن یک ناخن برای روز جمعه او امان خواهد
بود از فقر و در روز شنبه باعث آکله و در روز یکشنبه
برکت را می برد و در روز دوشنبه باعث حفظ و در
روز سه شنبه خوف هلاکت است مروی است که فرمود
امام ؑ هر کسی که تقلیم اظافر و اخذ شارب بروز سه شنبه
کند بر او خوف می کنم هلاکت را و در روز چهارشنبه باعث
سوء خلق و در روز پنجشنبه مرض بر طرف میشود و شفا حاصل
می شود و در روز جمعه باعث زیادتی عمر و مال کذا قال
المحدث الکاشانی فی تقویم المحسنین

در بیان حلق راس حلق راس در روز جمعه خوب است

در بیان ایام سفر روز شنبه برای سفر

خوب است روز سه شنبه برای سفر خوب است
فاضل کاشانی رح گفته که در چهار شنبه آخر هر ماه سفر
کردن خوب است و اما در بعض روایات کراهت
سفر مطلقا در روز چهار شنبه وارد شده روز پنجشنبه
برای سفر خوب است روز جمعه برای سفر خوب نیست
مگر بعد زوال قریب یکپاس روز باقی مانده فاضل کاشانی
می فرماید که سفر در روز جمعه ردیست و در شب
آن محمود است چه مروی است از جناب صادق ع
هر که سفر کند در روز جمعه ملکی ندا می کند که پروردگار ترا
بخیر و خوبی بوطن تو نه گرداند و فرمود که باکی نیست
در سفر کردن به شب جمعه انتهی کلامه رح

اشعار

یا دی کب از محرم و ایک از صفر بد است
۱۱ ۱۴ ۲۲ ۱ ۱۰ ۲۰

ادیک از ربیع اول و ثانی ایا حک است
۱ ۱۴ ۳۰ ۱ ۱۸ ۲۸

یا حک یحد اولی ایا بی است تا نیش
۱۱ ۲۸ ۱۰ ۱ ۱۱ ۱۲

بابی جی از رجب پے شعبان ک دی وک است
۱۱ ۱۳ ۱۳ ۲۰ ۱۴ ۲۶

رمضان است کدک جرلی شوال بوجدان
۲۴ ۲۰ ۲۳ ۳ ۶ ۸

ذیقعده حک وی است چو ذیحجه حک حرک است
۲۹ ۶ ۱۰ ۲۸ ۸ ۲۰

وضع هذا الجدول لسهولة الاستخراج

اسامی شهور	خمس اکبر			تاریخهای وفات ائمه وغیره			تاریخهای سعد هر ماه		
محرم	۱۱	۱۴	۲۲	۲۵ وفات سجاد [illegible]	[illegible]	[illegible]	+	+	+
صفر	۱	۱۰	۲۰	۱۷ وفات حضرت [illegible]	۲۰ [illegible]	۲۸ وفات [illegible] امام حسن	۶ ولادت امام [illegible]	۷ ولادت امام موسی کاظم	+
ربیع الاول	۴	۱۰	۲۰	۸ وفات امام حسن عسکری [illegible]	[illegible]	۲۷ [illegible]	۹ [illegible]	۱۷ ولادت [illegible]	۱۷ ولادت امام جعفر صادق
ربیع الثانی	۱	۱۱	۲۸				۴ ولادت امام حسن عسکری	۸ [illegible]	۱۰ [illegible]
جمادی الاولی	۱۰	۱۱	۲۸	۱۳ وفات حضرت [illegible]	۱۵ [illegible]	+	۱۵ [illegible] حضرت سجاد	+	+
جمادی الثانی	۱	۱۱	۱۲	۳ وفات [illegible]	+	+	۱۵ [illegible]	۱۹ [illegible]	۲۰ ولادت [illegible]
رجب	۱۱	۱۲	۱۳	۱۵ وفات [illegible]	۲ [illegible]	[illegible]	ولادت [illegible] علی نقی	۳ [illegible]	۱۰ [illegible]
شعبان	۴	۲۰	۲۶	۳ وفات [illegible]	+	+	۳ ولادت [illegible]	۵ حضرت سجاد [illegible]	۱۵ [illegible]
رمضان	۳	۲۰	۲۴	۱۹ [illegible]	[illegible]	حضرت خدیجه [illegible]	۳ [illegible]	۱۵ ولادت امام حسن	[illegible]
شوال	۲	۶	۸	۱۵ [illegible]	+	+	+	+	+
ذی القعده	۲	۱۰	۲۸	۱۱ وفات امام [illegible]	۲۹ [illegible] وفات	+	۱۱ ولادت امام رضا	۲۵ [illegible]	۲۵ [illegible]
ذی الحجه	۸	۲۰	۲۸	وفات امام [illegible]	+	+	۱۵ ولادت علی نقی	۱۸ عید غدیر ۲۴ عید مباهله	[illegible]

هفت روزی نحس باشد در مهی زان حذر کن تا نیابی هیچ رنج سه و پنج و سیزده با شانزده بست و یک با بیست و چار و بست و پنج

هذان الجدولان منقولان

الاسماء	محمد صلى الله عليه وآله	علي عليه السلام	فاطمة عليها السلام	الحسن عليه السلام	الحسين عليه السلام	علي عليه السلام	محمد عليه السلام	جعفر عليه السلام	موسى عليه السلام	علي عليه السلام	محمد عليه السلام	علي عليه السلام	الحسن عليه السلام	محمد عليه السلام
الكنى	ابو القاسم	ابو الحسن	ام ابيها	ابو محمد	ابو عبد الله	ابو الحسن	ابو جعفر	ابو عبد الله	ابو ابراهيم	ابو الحسن	ابو جعفر ثاني	ابو الحسن	ابو محمد	ابو القاسم
الالقاب	المصطفى	المرتضى	الزهراء	الزكي	الشهيد	السجاد	الباقر	الصادق	الكاظم	الرضا	الجواد	الهادي	العسكري	الخلف المهدي
مكان الولادة	شعب ابي طالب	الكعبة	المكة	المدينة	المدينة	المدينة	المدينة	المدينة	المدينة	المدينة	المدينة	المدينة	المدينة	بسر من رأى
ايام الولادة	الاثنين	الجمعة	الجمعة	الثلثا	الخميس	الاحد	الاثنين	الاثنين	الاحد	الخميس	الجمعة	الجمعة	الاثنين	الجمعة
شهور الولادة	سابع عشر ربيع الاول	ثالث عشر رجب	عشرون جمادى الاخرى	نصف رمضان	ثالث شعبان	خامس شعبان	ثالث صفر	سابع عشر ربيع الاول	سابع صفر	حادي عشر ذي القعدة	عاشر رجب	ثاني رجب	رابع ربيع الثاني	نصف شعبان
سني الولادة	عام الفيل	ثلثين من عام الفيل	بعد المبعث بخمس سنين	سنة ثلثة من الهجرة	سنة اربع من الهجرة	لثمان وثلثين	لسبع وخمسين	لثلث وثمانين	لثمان وعشرين ومائة	ثمان واربعين ومائة	لخمس وسبعين ومائة	اثنى عشر ومائتين	لاثنين وثلثة ومائتين	خمس وخمسين ومائتين
ملوك وقت الولادة	نوشيروان	شهريار	يزدجرد	يزدجرد	يزدجرد	امير المؤمنين	معوية عليه اللعنة	مروان بن عبد الملك	ابراهيم بن الوليد	المنصور	محمد الامين	المامون	الواثق بن المعتصم	المعتمد بن المتوكل
اسماء الامهات	امنة بنت وهب	فاطمة بنت اسد	خديجة بنت خويلد	فاطمة عليها السلام	فاطمة عليها السلام	شاه زنان	ام عبد الله بنت الحسن	فروة بنت القاسم	حميدة ام ولد	ام البنين ام ولد	الخيزران ام ولد	سمانة ام ولد	حديثه ام الولد	نرجس ام ولد
نقش الخواتيم	الشهادتان	الملك لله الواحد القهار	امن المتوكلون	العزة لله	ان الله بالغ امره	لكل غم حسبي الله	العزة لله جميعا	الله خالق كل شيء	كن من الله على حذر	انا الله ولي	المهيمن عضدي	حفظ العهود من اخلاق المعبود	انا لله شهيد	انا حجة الله وخاصته
عدد الازواج	خمسة عشر	اثنى عشر عدا السراري	علي لا غير	اربع وستون عدا السراري	خمس عدا السراري	امراة واحدة	امراتان عدا السراري	امراتان عدا السراري	له سراري لم يحصر	امراة عدا السراري	امراة غير السراري	سرية واحدة	سرية لا غير	زوجه من بناد ابي لهب

الاسماء	محمد ص	علي ع	فاطمة	الحسن ع	الحسين ع	علي ع	محمد ع	جعفر ع	موسى ع	علي ع	محمد	علي ع	الحسن ع	محمد ابو القاسم ع
عدد الاولاد	ثمانية	سبعة وعشرون	خمسة اولاد	خمسة عشر ولدا	ستة اولاد	خمسة عشرة	تسعة اولاد	عشرة اولاد	تسعة وثلثون ولدا	ثلثة اولاد	اربعة اولاد	خمسة اولاد	ذكر وانثى لا غير	في بلد الطالقان
مدة الاعمار	ثلث وستون	ثلث وستون	ثمانية عشر	ثمان واربعون	سبع وخمسون	سبع وخمسون	سبع وخمسون	خمس وستون	خمس وخمسون	احدى وخمسون	خمس وعشرون	احدى واربعون	ثمانية وعشرون	ستمائة واربعون الان
ايام الوفاة	الاثنين	الاثنين	الاثنين	الخميس	الاثنين	السبت	الاثنين	يوم الاثنين	يوم الجمعة	يوم الثلثا	يوم الثلثا	يوم الاثنين	يوم الجمعة	يوم الجمعة
شهور الوفاة	ثمان وعشرين من صفر	حادي عشرين من رمضان	ثلث من جمادى الاخرى	سابع صفر	عاشر المحرم	ثاني عشرين من المحرم	سابع ذي الحجة	نصف رجب	سادس رجب	سابع عشر صفر	عاشر رجب	ثالث رجب	ثامن ربيع الاول	علمه عند الله
سنة الوفاة	احدى عشرة من الهجرة	لاربعين من الهجرة	لاحدى عشرة	سنة خمسين	سنة احدى وستين	سنة خمسة وتسعين	سنة سبعة عشرة ومائة	لثمان واربعين ومائة	لثلث وثمانين ومائة	سنة ثلث ومائتين	سنة عشرين ومائتين	لاربع وخمسين ومائتين	سنة ستين ومائتين	علم ذلك عند الله
امكنة الوفاة	المدينه	نجف الكوفه	المدينه	المدينه	في كربلاء	في المدينة	في المدينة	في المدينة	في الحبس ببغداد	داره بطوس	ببغداد	داره بسر من راى	داره بسر من راى	وفاته عند الله والنبي عم
سبب الوفاة	مرض وتنفس	قتله ابن ملجم لعنه الله	ضربت بسقطت وماتت	سمته جعدة	قتله الشمر لعنه الله	سمه الهشام بن عبد الملك	سمه ابن هشام اليم	مسموما في عنب	سمه الرشيد	سمه المامون	سمه المعتصم	سمه المعتز	سمه المعتمد	استتر من المعتمد
امكنة القبور	مسجده الان	بارض مشهد	في الروضة	في البقيع	في كربلاء	في البقيع	في البقيع	بالبقيع	مقابر قريش	مشهده بطوس	مقابر قريش	بسر من راى	في الدار مع ابيه	بسر من راى لسرداب
سلاطين الوفاة	هرقل	معاويه لعنه الله	ابو بكر لعنه الله	معاويه لعنه الله	يزيد لعنه الله	الوليد بن عبد الملك	الهشام بن عبد الملك	الرشيد	زمن الرشيد	زمن المامون	زمن المعتصم	زمن المعتز	زمن المعتمد	استتر من المعتمد
اسماء ابوابهم	على ابن ابيطالب	قنبر وسلمان فارسي	فضة امتها	سفينه	رشيد الهجري	ابو خالد الكابلي	جابر الجعفي	المفضل بن عمر	محمد بن المفضل	عمر بن الفرات	عثمان بن سعيد	عثمان بن سعيد	عثمان بن سعيد	عثمان بن سعيد

فصل چهاردهم در

اعمال روز نوروز

محمّد حسن بن محمد عسکری الحسنی السمنانی ره
در منهاج العارفین آورده که علما را در تعیین
روز نوروز اقوال مختلفه است بعضی
نوروز را در دهم ماه ایار دانسته اند که
اوّل جوزا است و بعضی نهم شباط را
نوروز گفته اند که سیم حوت باشد و مشهور
آنست که نهم ماه آذر و اوّل فروردین ماه
جلالی اوّل نوروز است که تحویل شمس ببرج
حمل در آن وقت است و درین ازمنه
این نوروز معمول است و باید درین روز
بجا آورد اعمال و ادعیه که در احادیث
منقول است از معلی بن خنیس بسند های

معتبرہ مروے است کہ حضرت صادق
فرمودا ے معلی روز نوروز روزے
است کہ خدا در روز الست از ارواح
بندگان عہد و میثاق یگانگے خود و پیروے
پیغمبران و امامان را گرفت و اول روزے
است کہ آفتاب طلوع کرد و بادہائے
آبستن کنندہ درختان وزید و گلہا
و شگوفہ آفریدہ شدند و کشتی نوح
درین روز بکوہ جودے قرار گرفت و درین
روز خدا زندہ گردانید چندین ہزار
کس را کہ از طاعون گریختند و ہمہ یک دفعہ
مردند و بعد ازان استخوانہاے ایشان
بوسیدہ شدہ بودند پیغمبرے برایشان
گذشت و از خداے تعالے سوال کرد
کہ ایشان را زندہ گرداند بآن پیغمبر
خطاب در رسید کہ بآن استخوانہائے
بوسیدہ آب بپاشید تا ہمہ زندہ شوند

و بدین جهت درین روز غسل و آب بر خود پاشیدن
مستحب گردید و گفته اند که آن پیغمبر حزقیل بود و آن مردگان
سی هزار کس بودند و سی و پنج هزار در جواب و سوال
حضرت امیر ع با جاثلیق نیز وارد است و فرموداے
صلعم روز مبعث رسول ص که بیست و هفتم رجب است
در روز نوروز بود و جبرئیل ع درین روز بجهت وحی بر
حضرت رسول ص نازل گردید و درین روز حضرت ابراهیم ع
بتهای نمرود را شکست و حضرت امیر ع در این روز
پای خود بر کتف حضرت رسول خدا ص گذاشت و
بتهای خانهٔ کعبه را شکست و روز غدیر که حضرت
رسول ص برای حضرت امیر ع بیعت گرفت درین
روز واقع گردید و درین روز آنحضرت ع بامر پیغمبر
بوادی جنیان رفت و از ایشان بیعت گرفت و بعد از
کشته شدن عثمان خلافت امیر المؤمنین ع درین روز
مستقر گردید و جنگ نهروان درین روز اتفاق افتاد
و ذو الثدیه که سرگروه لشکر خارجیان نهروان بود بدست
مبارک آنحضرت واصل جهنم گردید و قائم آل محمد ص

درین روز ظهور خواهند فرمود و ائمه نیز درین روز رجعت
خواهند فرمود و درین روز قائم ما بر دجّال ظفر خواهند یافت
و آنرا بر دار خواهند کشید و این روز فرج ماست و ما
انتظار فرج را در روز نوروز می کشیم و روز نوروز عید ما و
شیعیان ماست و اول سال عجم است عجمان حرمت آنرا
شناختند و شما عربان آنرا ضایع نمودید اے معلّی قسم بخانهٔ
کعبه که تعظیم عجمان این روز را نیست مگر برای امر قدیمی
که بیان آنرا نمودم پس آنحضرت بمعلّی فرمودند که در روز
نوروز غسل بکن و پاکیزه ترین جامهاے خود را بپوش
و بهترین بوهاے خوش را استعمال کن و دران روز روزه
بگیر و بعد از فراغ از نماز ظهر و عصر و نافلهاے آنها چهار
رکعت نماز بکن بدو سلام و در رکعت اول حمد و سه مرتبه
انا انزلناه را بخوان و در رکعت دوم حمد و ده مرتبه
قل یا ایها الکافرون را بخوان و در رکعت سیم بعد از
حمد ده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از حمد ده
مرتبه قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس را بخوان
و بعد از فراغ از نماز سجدهٔ شکر بجا آورد و در سجده این دعا را بخوان

که چون چنین کنی گناهان پنجاه ساله او آمرزیده شود و دعا این است اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیاءِ الْمَرْضِیّینَ وَصَلِّ عَلیٰ جَمیعِ اَنْبِیائِکَ وَرُسُلِکَ بِاَفْضَلِ صَلَواتِکَ وَبارِکْ عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَکاتِکَ وَصَلِّ عَلیٰ اَرْواحِهِمْ وَاَجْسادِهِمْ اَللّٰهُمَّ بارِکْ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبارِکْ لَنا فی یَوْمِنا هٰذَا الَّذی فَضَّلْتَهُ وَکَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَعَظَّمْتَ خَطَرَهُ اَللّٰهُمَّ بارِکْ لی فیما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ حَتّیٰ لا اَشْکُرَ اَحَداً غَیْرَکَ وَوَسِّعْ عَلَیَّ فی رِزْقی یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ اَللّٰهُمَّ ما غابَ عَنّی فَلا تُغَیِّبَنَّ عَنّی عَوْنَکَ وَحِفْظَکَ وَما فَقَدْتُ مِنْ شَیْءٍ فَلا تُفْقِدْنی عَوْنَکَ عَلَیْهِ حَتّیٰ لا اَتَکَلَّفَ ما لا اَحْتاجُ اِلَیْهِ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ سند این دعا معتبر است البته این روز این دعا را بخوانند هر چند

که نماز رانه کند شیخ احمد بن فهد الحلی روح الله روحه و نور ضریحه
در کتاب مهذب البارع فی شرح المختصر النافع آورده
که هر که در روز اوّل فروردین ماه جلالی که تحویل
آفتاب ببرج حمل می شود این نماز را بگذارد و این
دعا را بخواند بنجاه ساله یا شصت ساله گناه او آمرزیده
شود انتهی کلامه و فرمود ای معلی بسیار درین روز بگو یا ذا الجلال
وَالاِكرام و گفته اند در نزد تحویل این دعا را بسیار
بخوانند یا مُحَوِّلَ الحَولِ وَالاَحوالِ حَوِّل حالَنا
اِلی اَحسَنِ الحالِ و بعضی گفته اند سی صد و شصت
بار بعد ایام سال بخوانید و در روایت دیگر چنین مذکور
است یا مُقَلِّبَ القُلُوبِ وَالاَبصارِ یا مُدَبِّرَ
اللَّيلِ وَالنَّهارِ یا مُحَوِّلَ الحَولِ وَالاَحوالِ
حَوِّل حالَنا اِلی اَحسَنِ الحالِ و بعضی گفته اند
که این دعا را نیز در روز نوروز بعدد ایام سال بخواند
اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ سَنَةٌ جَدِیدَةٌ وَاَنتَ مَلِكٌ
قَدِیمٌ اَسأَلُكَ خَیرَها وَخَیرَ ما فِیها وَاَعُوذُ
بِكَ مِن شَرِّها وَشَرِّ ما فِیها وَاَستَکفِیكَ

موئنها

مُؤنتها وشُغلها یا ذا الجلالِ والاکرامِ
وایضاً این دعا را ابعد دایام سال در نزد تحویل
شمس ببرج حمل بخواند یا مُفتّحَ الابوابِ ویا
مُسبّبَ الاسبابِ ویا مُقلّبَ القُلوبِ والابصارِ
یا مُدبّرَ اللّیلِ والنّهارِ ویا مُحوّلَ الحولِ و
الاحوالِ حوّل حالنا الیٰ احسنِ الحالِ
یا عزیزُ یا غنیّ یا غیاثَ المُستغیثینَ یا دلیلَ
المُتحیّرینَ یا راحمَ المساکینِ توکّلتُ
علیکَ یا ربِّ وفوّضتُ امری الیکَ یا ربِّ
ولا حول ولا قوّة الّا باللهِ العلیّ العظیمِ
وایضاً خواندن این دعا سی وهفت مرتبه وارد است
بسمِ اللهِ الرّحمٰنِ الرّحیمِ یا کریمُ اَللّٰهُمّ
بارِک لنا هٰذهِ السّنةَ وبلّغنا مِن اوّلِ هٰذهِ
السّنةِ الیٰ اٰخرِها سالمینَ واحفظنا مِن شرِّ
الظّالمینَ بحقّ حفظناها مِن کُلّ شیطانٍ
رجیمٍ وبحقّ سلامٌ قولاً مِن ربٍّ رحیمٍ
وبحقّ فاللهُ خیرٌ حافظاً وهُوَ ارحمُ الرّاحمینَ

وبحق محمد صلی الله علیه وآله والائمة
المعصومین الهادین المهدیین یا محول الحول
والاحوال حول حالنا الی احسن الحال یا مقلب
القلوب والابصار ویا مدبر اللیل والنهار
یا محول الحول والاحوال حول حالنا الی
احسن الحال یا عزیز یا غنی یا غیاث
المستغیثین یا مغیث یا مغیث یا مغیث
یا غوثاه یا غوثاه یا غوثاه وسه مرتبه بگوید وافوض
امری الی الله ان الله بصیر بالعباد
و ۳ مرتبه بگوید یا رحمن و ۳ مرتبه بگوید یا رحیم
برحمتك یا ارحم الراحمین وایضاً
مروی است که هر کس این دعا را هفت مرتبه در اول
سال بخواند خداوند ملك را موکل گرداند که تا آخر
سال او را محافظت کنند بسم الله الرحمن الرحیم
اللهم انت الابدی القدیم والحی الکریم
الحنان المنان هذه سنة جدیدة وانت
ملك قدیم اسئلك فیها العصمة من

الشیطانِ وَالنجاۃ مِنَ النیرانِ وَالعون علیٰ ھٰذہٖ
النفسِ الامّارۃِ بالسّوٓءِ وَالاشتغال بما یقربنی
لدیک یا ذا الجلالِ وَالاکرامِ برحمتک یا
ارحم الرّاحمین وایضاً این دعا وارد است کہ
صد مرتبہ بخواند اللّٰھُمَّ ھٰذہٖ سنۃ جدیدۃ و
انت ملکٌ قدیمٌ اسئلک حُبّک وحُبّ
من یحبّک وحُبّ کلِّ عملٍ یقرّبنی الیک
یا ذا الجلالِ وَالاکرامِ وایضاً وارد است
کہ درین وقت سہ صد و شصت نوبت آیۃ الکرسی بخواند
و ہفت نوبت سورۂ ملائکہ نیز وارد است و مروی است
کہ نزد تحویل شمس بحمل ہر کس این آیات را بگلاب و
مشک و زعفران در ظرف چینی بنویسد و بشوید بیاشامد
تا نوروز دیگر محفوظ از ہمہ بلیات باشد و آیات اینست
سلامٌ قولاً من ربٍّ رحیمٍ سلامٌ علیٰ نوحٍ
فی العالمین سلامٌ علیٰ ابراھیمَ سلامٌ علیٰ موسیٰ
وھرونَ سلامٌ علیٰ الِ یٰسٓ سلامٌ علیکم
طبتم فادخلوھا خٰلدین و در بعضے از نسخ بدل

سَلَامٌ عَلَیْکُمْ طِبْتُمْ تا آخر سَلَامٌ عَلَیْکُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ
فَنِعْمَ عُقْبَی الدَّارِ مذکور است پس بهتر آنست
که این کلمات را دو مرتبه بنویسند تا بهر دو روایت عمل
نموده باشد وایضاً وارداست که هرکس این طلسم را
نزد تحویل بمشک وزعفران وگلاب بنویسد وباخوددارد
محفوظ باشد ازهمه آفات تا نوروز دیگر بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الالٰی ۹۱۱۱۹ ۱۱۱۶ الا ر ⊞ ھ غ طی
وایضاً وارداست که هرکس دروقت تحویل چهل ویک
مرتبه سوره یٰس را بر انار بخواند ویک انار را یک نفر تمام بخورد
تا نوروز آینده سالم ماند وایضاً این دعا را درنزد طلوع
آفتاب روز نوروز باید خواند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِنُوْرِ
قُدْسِكَ وَعَظَمَةِ طَهَارَتِكَ وَبَرَكَةِ
جَلَالِكَ مِنْ كُلِّ اٰفَةٍ وَعَاهَةٍ وَمِنْ طَوَارِقِ
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِلَّا طَارِقًا
يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيْمُ اَللّٰهُمَّ
اَنْتَ غِيَاثِیْ فَبِكَ اَغُوْثُ وَاَنْتَ عِيَاذِیْ
فَبِكَ اَعُوْذُ وَاَنْتَ مَلَاذِیْ فَبِكَ اَلُوْذُ يَا

مِنْ ذَلَّتْ لَهُ الْجَبَابِرَةُ وَخَضَعَتْ لَهُ أَعْنَاقُ
الْفَرَاعِنَةِ وَأَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ مِنْ
خِزْيِكَ وَمِنْ كَشْفِ سِتْرِكَ وَمِنْ
نِسْيَانِ ذِكْرِكَ وَتَقْصِيرٍ مِنْ شُكْرِكَ
أَنَا فِي حِرْزِكَ لَيْلِي وَنَهَارِي وَنَوْمِي
وَقَرَارِي وَوَطَنِي وَأَسْفَارِي وَذِكْرُكَ
شِعَارِي وَثَنَاؤُكَ دِثَارِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
تَنْزِيهًا لِاسْمِكَ وَتَكْرِيمًا لِسُبُحَاتِ
وَجْهِكَ أَجِرْنِي مِنْ خِزْيِكَ وَمِنْ سُوءِ
عِقَابِكَ وَقِنِي مِنْ سَيِّئَاتِ عَذَابِكَ
وَأَدْخِلْنِي فِي حِفْظِكَ وَعِنَايَتِكَ
وَعُدْ عَلَيَّ بِخَيْرٍ مِنْكَ بِرَحْمَتِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ ٥ و ایضا
منقول است که هر کس در اول صبح نوروز چهارده
نوبت بگوید یا وَهَّابُ و بست و دو مرتبه بگوید
یا وَدُودُ تا روز نوروز دیگر حاجتهاے او روا گردد

وایضاً مروی است که در روز نوروز این دعا را سه مرتبه
بر آب پاک بخوان واز آن آب تو واهل خانهٔ تو
بیاشامند ودر چهار گوشهای خانه بپاشید خدا
شمارا از همهٔ بلاها وآفتها محافظت خواهد نمود

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُ رَبِّيْ اَللّٰهُ
رَبِّيْ اَللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ رَبِّيْ اَللّٰهُ يُحْيِيْ
وَيُمِيتُ حَسْبُنَا رَبُّنَا رَبِّيْ رَبِّيْ رَبِّيْ
رَبِّيْ رَبِّيْ اَللّٰهُمَّ احْفِظْنَا مِنَ الْقَحْطِ
وَالطَّاعُونِ وَالْغَرَقِ وَالْحَرَقِ وَالْمَوْتِ وَ
سُوْءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْاَعْدَاءِ وَشَرِّ
كِتَابٍ سَبَقَ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا
الْعَذَابَ اِنَّا مُوقِنُونَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهٖ
وَمَظْهَرِ لُطْفِهٖ وَاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ
الطَّاهِرِيْنَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا

وایضاً وارد است که هر کس این دعا را در روز نوروز
بمشک وزعفران بنویسد ودر میان آب انداز دهر کس

ازان آب بخورد خدا اورا از قحط و طاعون و وبا
و شماتتِ اعدا و مرگ مفاجات و ہمہ آفات
و بلیات در حفظ و حمایت خود نگاہ دارد و جمیع
شدتہا و المہا و غمہا و ہمہاے او را زائل گرداند
و درہائے خیر و بزرگی و دولت را بر روئے او
کشاید و امورات او را باسانی گذراند و تا سال
دیگر بر دشمنان غالب باشد و دعا این است
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ رَبِّيَ اللّٰهُ رَبِّيَ
الْوَاحِدُ رَبِّيَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ رَبِّيَ الَّذِيْ
يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ رَبِّيَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ حَسْبُنَا
رَبُّنَا حَسْبِيْ رَبِّيْ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ مِنَ
الطَّعْنِ وَالطَّاعُوْنِ وَالْوَبَاءِ وَالْبَلَاءِ
وَمَوْتِ الْفُجَاءَةِ وَسُوْءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ
الْاَعْدَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا سَبَقَ رَبَّنَا اصْرِفْ
عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُوْنَ حَسْبُنَا اللّٰهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ
فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَّهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ

وَصَلَّى اللهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَ ايضاً وارد است كه در روز
نوروز هر كس اين كلمات بنويسد و باخود دارد هيچ
موذى باو اذيت نتواند رسانيد لاحول ولاقوة
الّا بالله العَلِيِّ العَظِيمِ اَعُوذُ بِرَبِّ
السُّهى وَ السَّهبَّةِ مِنَ العَقْرَبِ وَالسَّارِقِ
وَالحَيَّةِ االّاه و

تم المجلد الثانى من كتاب اَوْرَادِ المُؤْمِنِين
وَوَظَائِفِ المُتَّقِين فى تسع من شهر صفر المظفر
يوم الاحد سنة اثنى عشرة بعد الالف وثلثمائة من الهجرة
المصطفية عليه وآله آلاف التحية ويتلوه المجلد الثالث
انشاء الله تعالى فقط

صورة ما قرظه ولدي وقرة عيني فلذ كبدي وثمرة روحي

الاديب الشاعر الماهر والكاتب الزاهر الكامل في العلوم العقلية

والبالغ في العلوم الدينية المسمى نجافان حسين بن حسين علي

حسين المتجلي بكل زين والمتخلي عن كل شين حرسه الله سبحانه وابقاه وعصمه الله من اعداء الرشاد

وبلغه الله درجة اساتذة الفقه والاجتهاد

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي تباركت اسمائه وعمت الائه
يجري اللوح برحمته وانسجم المياه بقدرته
لا اله سواه ولا رب عداه الواحد الاحد
والفرد الصمد الجواد المتعالي والوهاب
الوالي احمده حمد الحامدين واشكره
شكر الشاكرين واسئله ان يرزقني
موجبات رحمته وعزائم مغفرته و
اعوذ به من همزات الشيطان ووساوسه

ومن شخص القلب وسلابسه كما الى اعوذ
بفتحتين سختى ١٢ بالضم غفلت وبيهوشى ١٢
من عماء النفس وشطط اللسان ومن شرة
بفتحتين از حد در گذشتن ١٢
اللسن وشجب الجنان هولراجيه قريب
بفتحتين اندوهگين شدن ١٢
ولداعيه سميع مجيب والصلوة والسلام
على رسوله الرضى ونوره المضيئى سيد
العرب والعجم المخصوص بمحاسن الشيم
الذى اسس اساس الدين وصعد معارج
الصدق واليقين الشفيع المرتجى والنبى
المصطفى واله منار التقى واعلام الهدى
حجج الله الباهرة واياته الظاهرة كلهم
هداة الخير الى السبيل ولنعم ما قيل

شعر

له اوصياء قائمون مقامه	ارى حبهم فى حبة القلب والحشا
هم حجج الرحمن عترة احمد	ائمة حق لا كمن جار وارتشى

صلوة لا تنقطع بانقطاع الدهور ولا تنقضى
بانقضاء الشهور وبعد فهذا طرس
لطيف وكتاب شريف الكبير البسيط

والجامع

والجامع الوسيط الحاوى للاذكار الماثورة
والادعية المنقولة الفاظه ارق من
النسيم واروق من التسنيم كيف لا وانه
للعلامة الجليل والفهامة الاثيل السفيط
الامجد والجاثوم الاوحد صاحب الحلم
والمتانة هالك المحاسن والامانة
ذى الرياستين المتحلى بحلل المجد والتفاخر

النواب السيد مظفر حسينخان
بهادر

لا زالت شموس افاضاته طالعة
وبدور افاداته لامعة سماه باوراد المؤمنين
ووظائف المتقين اسما يكون لبواطنه
معلما وبمكنون اسراره معلنا اذ الكتاب
لا يعلم ما فى باطنه الا من سمة عنوانه
كما ان الانسان يعلم ما فى قلبه من
فلتات لسانه فالتزم طبعه على وجه
بهى ووضع حسن شهى تسابقت اداهم

البراعة فی اتقان تصحیحه علی حسب
الاستطاعة فاسئل الله تعالی ان یجعل
هذا الکتاب للنفوس یعجب ویروق
ویجریه بالمحبة مجری الدم فی العروق
انه سامع لدعائی ومجیب لندائی واخر
دعوانا ان الحمد لله رب العالمین
والصلوة والسلام علی خاتم النبیین واله الطاهرین

وانا العبد الضعیف والمخلوق

النحیف اقل الخلیقة بل لاشیٔ فی الحقیقة اذل الکونین

السید خاقان حسین

ضاعف الله فی حسناتی وتجاوز عن سیاتی

بالخیر تمت

صلوٰة ما قرظه الاديب الكامل في اللغة

بن عباس المنقول وبكلماتها عن بحار المعقول جا

المطيع لاحكام رب الارباب ذو الاعمال الصالحة

في ايام الشباب الحبيب الوحيد النسيب والغريب الى المولوي

الحسين بن السيد حباه الله بما يتمناه العالم على طلب الكتاب

جذبنا الله الى منهج الصواب

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي علم بالقلم وعلم الانسان

ما لم يعلم علمه البيان وهدانا الى الايمان وسلك
بعباده سبيل الاحسان والصلوة والسلام
على سيد الانس والجان محمد المبعوث
على كافة الانام المنزل عليه الفرقان
والمؤيد بالايات البينات واوضح البرهان
واله الاطهار واصحابه الاخيار ما كر
الجديدان اما بعد فقد اعجبنى ما
اسمعنى واطربنى ما اقرعنى به صماخى
السيد الجليل والحبر النبيل صفوة الاعلام
المرضيين واسوة الفضلاء المتورعين
الزكى الالمعى البحر الزاخر والفقيه الماهر
وحيد عصره وفريد دهره العالم العامل
والفاضل الكامل مرجع الادانى والاقاصى
جامع المعقول والمنقول والمتكلم الذى
ليس له البديل والمتورع الذى ليس
له العديل المحقق النحرير والفقيه
الذى ليس له نظير الملازم للتقوى

فانه انفع ما يعدّه المرء ليوم تشخص فيه
الابصار واقوى ذريعة الى حطّ الاوزار
والصارف عنان هواه عن الرذائل ويصرف
اوقاته فى اقتناء الفضائل ومحاسن الاخلاق
والشمائل وبذل المعروف
ومساعدة الاخوان من اهل الايمان
ومقابلة المسيئى بالاحسان والمحسن
بالامتنان ذو النظر الوسيع فى الاحاديث
المروية عن ائمة النجباء عليهم التحية والثناء
المنبث لاخبارهم والمتنقد لاثارهم
پراگنده كننده
المجتهد فى ابراز علومهم واحراز احكامهم
مشمّراً عن ساق الجدّ فى تنقيح المرام آخذا
بالاحتياط التام فيما يتعلق باموره الدين
الاكرم الاكمل والافضل الاجل
والاورع الازهد والعلم المفرد العالم
الهادى لكلّ حاضر وبادى الجامع لجوامع
علوم الدين السالك لاحسن مسالك الشرع

المبين وناشر علوم الشرع والعالم الربانی
والنور الشعشعانی و مروج اخبار الائمة
الاطهار والغواص فی بحار تلك الانوار
ومفتاح العلوم ونبراسها ونادر الزمان
وبهجة الاوان ومعدن العرفان ومطلع
الاحسان والعالم العامل والوبل الهاطل
الجحاجح الاورع والبارع الاروع وزين
العلما ومنقطع القرنا وممتنع الاكفا عمدة
نسل آدم وحوا ومأخذ الادبا والفقيه
على الاطلاق والوجيه بالاستحقاق
العالم الحيدری والكوكب الدری
للوذعی الیلمعی والعیلم الفطن الزكن
الفصيح المفلق عذب المورد حلو المنطق
شريف المبانی لطيف المعانی وافر البهجة
صادق اللهجة فرع سلالة آل الرسول ص
صفوة من الزهراء البتول الحائز لشرفی
الحسب والنسب المتحلی بدقائق العلوم وحقائق

الادب اعنی النواب المستطاب
المدعو بالسید مظفر حسین
صین عن کل شیئ و مین فیها۔ قد صنع
وجه یراعی و عقم میلاد النتائج و اختراع
لمحاسنه التی قد امتلأت بها مسامعی
و عجز فی خوض بحرها سفینتی و شراع
والله لولاه فی الکانفور لم یقم للدین و الفقه
عمود و لا اخضر لم عود من کتابه المؤلف و المصنف
المسمی باوراد المومنین و وظائف
المتقین فی اربع مجلدات کلماته
فصیحة و عباراته بلیغة و فیه استعارات
شریفة و حجج بینفة و دقائق رشیقة و هی
احسن من سمط الجمان و عقد المرجان
و الفاظه درر مستنوفة و جواهر مصوفة
و حلل منشورة و ریاض ممطورة و نثره
مهذب الاعطاف مصقول الاطراف

ونظمه اطيب من المسك الذكى واحلى من
العسل الجنى سواده سواد العين وبياضه
بياض اللجين كبير الحجم كثير الغنم كل نقطة
منه سويداء وكل نكتة منه حوراء حقيق
بان يكتب الحبر بالتبر لا بالحبر لكونه عزيز
الفوائد غزير الشواهد وقد جمع فيه فوائد
وفرائد مما لم يطمثهن انس ولا جان
هن كلمات حسان كانها الياقوت و
المرجان لها من الفصاحة والبلاغة
شان اى شان يلتذ بها قرائح الاذكياء
ويستعذ بها اذواق الادباء وقد ملك
بحمد الله من الفصاحة ناصيتها وبلغ
من البلاغة قاصيتها فانى لما طالعت في
كتابه وامعنت النظر فيه لاحت لى بدايع
بيانها واستنارت لى شمس البراعة من
تبيانها واقتطفت ازهار الحكم
من اقتنائها هو كتاب ياخذ القلوب

الاذكياء سحرا ويخالها النجباء بحرا وهو نخبة للصلاح بل للنجاح جناح والجنة الواقية وزاد للمعاد وسفينة النجاة للعباد بل هو مقباس للدين ومشكوة لاهل اليقين وجدته حاويا للادعية والاذكار وجامعا للتمائم التى لا توجد فى مطاوى الكتب الكبار بلغ الله اماله وكثر فى العلماء امثاله واجزل اجره ووفر حظه وذخره فانه قد اذاب نفسه فى تاليف هذا الكتاب غاية الاذاب والتعب لطلبه الوفاد فى تحصيل سبيل رضى رب الارباب منتهى الاتعاب وقد حواه من كتب علمائنا فى الفقه والتفسير و الحديث وسائر العلوم سيما الكتب التى عليها المدار فى الاقطار واشتهرت غاية الاشتهار وهى الكتب الاربعة اعنى الكافى والتهذيب والفقيه والاستبصار والكتب الثلثة الجامعة لمتفرقات الاخبار وهى الوافى

maablib.org

والوسائل وبحار الانوار ومن كتب شيخ
السعيد ابي عبد الله محمد بن مكي الشهير
بالشهيد رفعه الله قدره وانار ذكره و
من الشيخ الوحيد الفريد شيخ مشائخ عصره
ومقدام فقهاء دهره الشيخ ابي القاسم
جعفر بن سعيد الشهير بالمحقق ومن كتب علمائنا
باسانيدهم المعنعنة عن ائمة الهدى عن رسول
الله عن جبرئيل امين الله على وحيه عن الله
جل شانه وعظم سلطانه وقد سلك في
تاليف هذا الكتاب سبيل الاحتياط فان
في ذلك الخلاص والنجاة اذا مرّ على الصراط
يسّر الله لنا وله المرور عليه وجعلنا واياه
من اهل الزلفى لديه اللهمّ مدّ عمره و
اعمامه واولاده وعياله وامدد ظلاله و
وعمّ نواله ما طلع بدر ساطع وخوى نجم طالع

كتبه العبد الجاني السيد حسين ابن الفاني في يوم السادس والعشرين من جمادى الاخرى

قطعهٔ تاریخ چکیدهٔ خامهٔ اعجاز ختامهٔ شاعر شیرین زبان عذب البیان سلیمان میرزا صاحب خوشنویس المتخلص بمفتون لکهنوی - کاتب کتاب ہذا

وهو هذا

ای حبذا امارت نواب مستطاب
گردون قباب مهر تجمل قمر رکاب

عالم فقیه زاهد و عابد امیر خلق
عالی محبتی شیم فیض انتساب

تقوی شعار عالم عامل فرشته خو
در خُلق و حلم و زهد و سخا عمر انتخاب

همچون مه سپهر کرامت آسمان
روشن نمای دین خدا مثل آفتاب

حقا ز جود و بخشش او شد غنی جهان
شاهنشه شهان ز گدای در جناب

چون شد ز اسم پاک مظفر حسین خان
آمد بجمله خلق ظفریاب و کامیاب

از خاندان اعظم و عالی حسب نسب
والا گهر نبیسهٔ نواب مستطاب

یعنی وزیر شاه اوده جد عالی اند
کز از شاه معتمد الدوله شد خطاب

در ادعیه کتاب نوشته بچار جلد
گویا که وا نمود پی خلد چار باب

تاریخ طبع اوست اگر کتب و یک عدد
بیرون شود ز مصرعهٔ آخر بلا حساب

مفتون ز سال هجری طبعش شود درست
اوراد مؤمنین کتابست لاجواب

۱۳۱۱ھ

قطعہ تاریخ

مصنفۂ

شاعر شیرین مقال ناظم ایاب بے مثال

ماہر فن شیرین سخن بلاغت نشان فصاحت

عنوان صاحب بہرہ وافی عالم عروض و قوافی

نکتہ سنج معانی مورخ لاثانی۔ غلام احمد صاحب

متخلص بہ احمد المعروف بہ کپتان صاحب

حماہ اللہ والبقاہ

تاریخ

اے زہی نواب ما عالیجناب
ہان چنین خوش تالیف فرمود این کتاب

سال طبعش احمد احقر بگفت
فرد و یکتا طرفہ نادر لاجواب
۱۳۱۰ھ

الطبع از طرفِ مطبع

الحمدُ لله والمنةُ له که جلد دویم کتاب
مستطاب مسمّی بہ اورادُ المؤمنین ووظائفُ
المتقین که مثل این از ابتدای خلقت آدم تا اینـدم
کتابی ندیده و نه کسی شنیده فی الحقیقت ذخیرهٔ اعمال
و اخلاق ائمه معصومین علیهم السلام است و در جامعیت
نظیر خود ندارد و [illegible] با وجود این بسط و ضخامت
بجز احادیث مستنده و اقوال علمای متقدمین که
از وشان مستندتر کسی نیست چیزی درین مجلدات
اربعه نقل کرده نشده بحسن اهتمام مجاهد مصنف
این چنین کتاب مستطاب کرا مجال که شمّه ازان بنویسد
اعنی نواب مستطاب معلّی القاب گردون قباب
هلال رکاب معدنِ جود و سخا منبع فیض و عطا جامع
علوم عقلیه و نقلیه شاغل عبادات فرضیه و نفلیه الصدر
الاعظم و الحبر الاکرم نواب سید مظفر حسین خان صاحب

بہادر ادام اقبالہ وعم نوالہ - در ماہ شوال المکرم
بتاریخ بست و ششم ۱۳۱۳ ہجری مطابق یازدہم
ماہ اپریل سنہ ۱۸۹۶ع - بکمال اہتمام و تصحیح علمائے
کبار و انتظام منتظمین بالیاقت خصوصا منشی
دوارکا پرشاد در مطبع اسٹار پریس واقع شہر کانپور
بحکم جناب نواب صاحب ممدوح
مطبوع گردید

فقط

maablib.org

۲۶	[illegible] ۲۵	[illegible] ۲۴	[illegible] ۲۳	[illegible] ۲۲	[illegible] ۲۱	[illegible] ۲۰	[illegible] ۱۹	[illegible] ۱۸	[illegible] ۱۷	[illegible] ۱۶	[illegible] ۱۵	[illegible] ۱۴	[illegible] ۱۳

